เล่มที่ 1/2

บทสรุปสำหรับผู้บริหารและ รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

(Executive Summary and Final Report)

โครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน และโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทยฉบับนี้ มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน อาทิเช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร กรมควบคุมโรค สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ กรมการค้าภายใน กรมการค้าต่างประเทศ และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการที่ได้กรุณาสละเวลามาเข้าร่วมประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความเห็นข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อรายงานการศึกษาฉบับนี้

นอกจากนั้นยังได้รับความร่วมมือจากสมาชิกของหอการค้าไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรม สมาคมการค้า และสมาคมผู้บริโภค ที่ได้ตอบแบบสอบถามแสดงความเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิทำให้รายงานการศึกษานี้ มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทยใคร่ขอขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและผู้บริหารสำนักพัฒนาโครงสร้างระบบราชการที่ให้ความสำคัญในการตรวจทาน ให้คำแนะนำ ประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทำให้รายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์

มูลนิธิฯ จึงใคร่ขอขอบพระคุณหน่วยงานและท่านผู้บริหารทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย

คำนำ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 กำหนดให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ระบบการมาตรฐานของประเทศเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ และสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชนเชิงการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขอนามัย หากระบบการมาตรฐานของประเทศเป็นที่เชื่อถือและยอมรับจะส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น

ประเทศไทยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการมาตรฐานกระจายอยู่ใน 48 หน่วยงาน มีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง 60 ฉบับ มีกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก การดำเนินงานด้านการมาตรฐานยังไม่มีความเป็นเอกภาพเท่าที่ควร เช่น การให้บริการร่วมกัน ณ จุดเดียวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเชื่อมโยงข้อมูลและกระบวนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบมาตรฐานยังไม่พอเพียง วิธีการกระบวนงานให้บริการ เอกสารที่ต้องการและสถานที่ติดต่อยังมีความไม่สะดวกแก่ประชาชนผู้ใช้บริการ

การศึกษาโครงสร้างและกระบวนงานด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครั้งนี้ มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย ได้ศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงกระบวนการทำงานและโครงสร้างด้านการมาตรฐาน ให้เกิดการบูรณาการในการใช้ข้อมูลร่วมกัน ลดการทำงานซ้ำซ้อนและเพิ่มการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย ขอขอบคุณส่วนราชการที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และกระบวนการทำงานด้านการให้บริการมาตรฐานอันมีประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบคุณสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ให้การสนับสนุนประสานกับหน่วยราชการต่างๆ ทำให้การศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง

มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย
24 ธันวาคม 2555

สารบัญ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

		หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร		**1**
บทนำ		**40**
	ก. หลักการและเหตุผลของการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย	41
	ข. วัตถุประสงค์การศึกษา	45
	ค. ขอบเขตและวิธีการดำเนินโครงการ	45
	ง. ระเบียบวิธีวิจัย	49
	จ. เป้าหมายของการศึกษาวิจัย	51
บทที่ 1	**ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา**	**54**
1.1	ความเป็นมาของการมาตรฐาน	54
1.2	การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้การมาตรฐานทวีความสำคัญยิ่งขึ้น	56
1.3	การค้าระหว่างประเทศที่ระบบการมาตรฐานมีบทบาทสำคัญมากขึ้น	58
1.4	สภาวการณ์ที่ส่งผลให้ต้องปรับปรุงระบบการมาตรฐาน	59
1.5	แนวคิด งานวิจัย และทฤษฎีการแข่งขันเชิงการค้าที่มีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศและการส่งออกที่นำมาประกอบในการศึกษา	60
1.6	ประเด็นศึกษาที่เชื่อมโยงและงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหา กับแนวคิดด้านการมาตรฐานในอดีต	68
บทที่ 2	**บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**	**84**
2.1	นโยบายของคณะรัฐมนตรีด้านการมาตรฐานที่แถลงต่อรัฐสภา	84
2.2	การเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลให้การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น	89
2.3	บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	104

สารบัญ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

			หน้า
บทที่ 3		**ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทย**	**138**
	3.1	แนวนโยบายที่เน้นยุทธศาสตร์ที่สำคัญๆ ในภาพรวมของประเทศคู่ค้า	140
	3.2	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา	148
	3.3	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหราชอาณาจักร	169
	3.4	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหภาพยุโรป ค.ศ. 2011-2013	184
	3.5	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศแคนาดา ค.ศ. 2011-2015	204
	3.6	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศจีน	222
	3.7	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น	226
	3.8	ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) ค.ศ. 2011-2015	232
บทที่ 4		**สถานภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการบูรณาการ เกณฑ์วัดผล และตัวอย่างที่ดีในการบริการด้านการมาตรฐาน**	**249**
	4.1	สภาพปัจจุบันของการให้บริการด้านการมาตรฐาน	249
	4.2	ประมวลปัญหาอุปสรรคในการให้บริการด้านการมาตรฐานแก่ประชาชน	288
	4.3	การศึกษาข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา	298
	4.4	การศึกษาเกณฑ์การวัดผลในเชิง Ease of Doing Business	317
	4.5	กรณีศึกษาการบริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ 4 กรณี (Best Practice) เปรียบเทียบกับระบบบริการมาตรฐานของไทย	324
บทที่ 5		**โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างในการบริการด้านการมาตรฐาน**	342
	5.1	ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงาน	342
	5.2	สมมุติฐานในการวางกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) บูรณาการกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	344
	5.3	ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการบริการด้านการมาตรฐาน	345

สารบัญ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

		หน้า
5.4	ผังกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานที่ปรับปรุงตามผลการวิเคราะห์ข้อขัดข้อง	354
5.5	สรุปโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	374
5.6	การวิเคราะห์ปรับปรุงโครงสร้างให้รองรับการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	378
5.7	สรุปโอกาสในการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	379
5.8	ข้อเสนอการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	385
5.9	ข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน	392
5.10	ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) และการปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการของหน่วยงานมาตรฐาน	433
5.11	ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติกับหน่วยงานการมาตรฐานที่ทำการปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการด้านมาตรฐาน	437
การศึกษารวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการมาตรฐานของประเทศไทย		**449**
บทที่ 6	**ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกจากประเทศไทย**	**450**
6.1	มูลค่าสินค้าส่งออกของไทย	450
6.2	ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าส่งออก 36 รายการ	452
6.3	ผังแสดงขั้นตอนและข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าส่งออก 36 รายการ	478
บทที่ 7	**ผังโครงสร้างองค์กร หน้าที่ภารกิจหลัก และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน**	**517**
7.1	โครงสร้างองค์กรและภารกิจหลักด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	517
7.2	กฎหมายเฉพาะที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	814

สารบัญ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

		หน้า
บทที่ 8	**ผังกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานและความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ**	**829**
8.1	ผังกระบวนงานในส่วนงานที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านการมาตรฐาน 12 หน่วยงานที่เลือกมาศึกษา	829
8.2	ผังกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน แสดงความเชื่อมโยงการให้บริการที่เกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานอื่นๆ	1327
8.3	ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ และประสิทธิภาพในการให้บริการด้านการมาตรฐาน	1343
นิยามศัพท์		1439
ภาคผนวก		
1	คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี	1445
2	สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย	1511
3	เอกสารประกอบการประชุม	1603
4	ด่านตรวจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันในงานบริการด้านการมาตรฐาน	1639
5	รายชื่อห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ	1645
6	หน่วยงานในเครือข่ายของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แยกตามความชำนาญเชิงเทคนิค	1663
7	วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสินค้าส่งออก	1665
8	การประกอบธุรกิจส่งออก	1668
9	ประมวลภาพการประชุม	1673
บรรณานุกรม		1676

สารบัญภาพ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

		หน้า
บทที่ 1	**ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา**	
1-1	Diamond Model ของ Professor Michael E. Porter (1990)	66
บทที่ 3	**ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทย**	
3-1	หน่วยงานการมาตรฐานของต่างประเทศ	138
3-2	โครงสร้างองค์กรของการมาตรฐานประเทศสหรัฐอเมริกา	148
3-3	ระดับชั้นของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร	180
3-4	วัฏจักรของการพัฒนามาตรฐานในสหราชอาณาจักร	181
3-5	บทบาทของมาตรฐานชักจูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและจำหน่าย	181
3-6	มาตรฐานประเภททางการที่กำหนดโดยฉันทานุมัติ	182
3-7	การพัฒนามาตรฐานประเภทไม่ทางการ	182
3-8	การทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสหราชอาณาจักรในองค์กรมาตรฐานระดับสากล	183
3-9	โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของสหภาพยุโรป	184
3-10	โครงสร้างองค์กรของสภาการมาตรฐานแคนาดา	204
3-11	โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของประเทศจีน	222
3-12	โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น	226
บทที่ 4	**สถานภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการบูรณาการ เกณฑ์วัดผล และตัวอย่างที่ดีในการบริการด้านการมาตรฐาน**	
4-1	ระบบการมาตรฐานสากล	259
4-2	การตรวจสอบและรับรองตามระบบการมาตรฐานสากล	260
4-3	โครงสร้างของคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.)	280
4-4	การประกาศเตือนใน Website ของ CFIA	326
4-5	โครงสร้างองค์กรของ CFIA	331

สารบัญภาพ

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

หน้า

บทที่ 5 โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างในการบริการด้านการมาตรฐาน

5-1 กิจกรรมและโครงสร้างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐาน 392

5-2 กิจกรรมและโครงสร้างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 393

5-3 โครงสร้างการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานภายในหน่วยงานการมาตรฐาน 394

5-4 โครงสร้างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) 433

5-5 โครงสร้างองค์กรของสภาการมาตรฐานแคนาดา 435

5-6 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติกับข้อเสนอโครงสร้างองค์กรด้านการให้บริการมาตรฐาน 437

5-7 ตัวอย่างข้อเสนอการปรับปรุงเครือข่ายการทำงานร่วมกัน 438

สารบัญตาราง

เล่มที่ 1/2 : บทที่ 1-7

เล่มที่ 2/2 : บทที่ 8 และภาคผนวก 1-9

หน้า

บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1-1 การจัดอันดับความยากง่ายในการทำธุรกิจของไทย 61

1-2 ผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ 62

บทที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทย

3-1 ตารางเปรียบเทียบยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้า 139

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 กำหนดให้มีคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการส่งเสริม พัฒนา และดำเนินการด้านการมาตรฐานของประเทศ กำหนดนโยบายและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและทำความตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการมาตรฐานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันในด้านการมาตรฐาน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสอบและรับรอง พัฒนาระบบการมาตรฐานแห่งชาติเพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจสังคมของประเทศเข้มแข็งขึ้น กำหนดยุทธศาสตร์นโยบายเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานมาตรฐานให้ทำงานเป็นเครือข่ายเดียวกัน มียุทธศาสตร์และการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

การพัฒนาและปรับปรุงระบบการมาตรฐานแห่งชาติได้ดำเนินการมาแล้ว 4 ระยะ

ระยะที่ 1 (พฤษภาคม พ.ศ. 2552) เป็นการศึกษาและประเมินความต้องการและแนวทางการในจัดทำยุทธศาสตร์รวมทั้งศึกษายุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานในต่างประเทศ เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ

ระยะที่ 2 (กันยายน พ.ศ. 2552) ทบทวนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการมาตรฐาน และภาคเอกชน เพื่อกำหนดกรอบงบประมาณเบื้องต้น และแสวงหาข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติร่วมกัน

ระยะที่ 3 (กรกฎาคม พ.ศ. 2553) จัดทำแผนเปลี่ยนผ่านไปสู่การบูรณาการงานบริการด้านการมาตรฐาน ฝึกอบรมให้ผู้แทนของหน่วยงานหลัก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในแผนบริหารการเปลี่ยนแปลง

ระยะที่ 4 (กันยายน พ.ศ. 2553) จัดทำแผนปฏิบัติการ 5 ปี ของหน่วยงานด้านการมาตรฐาน และจัดทำกรอบงบประมาณ 5 ปี

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การมาตรฐานของประเทศไทย (พ.ศ.2554-2558) และแผนปฏิบัติการ ในการประชุมครั้งที่ 4-1/2555 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 และมีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติต่อไป ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ ได้รับฟังความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย ความเห็นส่วนใหญ่คาดหวังให้มีการบูรณาการการบริหารจัดการระบบมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ตามหน่วยงานมาตรฐานต่างๆ คาดหวังการบูรณาการกระบวนงานและโครงสร้าง มียุทธศาสตร์ร่วมกันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีการประสานงานที่ดี ลดความซ้ำซ้อนของกระบวนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการบูรณาการกระบวนงานในสายงานที่เกี่ยวข้องกันโดยมี

เครือข่ายสารสนเทศเชื่อมโยงหน่วยงานให้บริการด้านการมาตรฐาน การตรวจรับรอง การทดสอบ ห้องปฏิบัติการให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว ให้บริการ ณ จุดเดียว

นโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลที่คณะรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา (2554) ให้ความสำคัญกับการมาตรฐาน โดยคำแถลงนโยบายกล่าวถึงคำว่า “มาตรฐาน” ไว้ถึง 25 แห่ง[1] ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสำคัญของบทบาทการมาตรฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้เป็นเป้าหมายในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ในการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) เสนอให้มีการถ่ายโอนงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของส่วนราชการต่างๆ ให้ภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทน เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐใช้ทรัพยากรและงบประมาณในกิจกรรมที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจมาก

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ให้มีการถ่ายโอนงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน และให้มีการศึกษาเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้มีความเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ระบบการมาตรฐานของประเทศมีความเข้มแข็ง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

โครงการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนงานบริการและโครงสร้างอำนวยความสะดวกในการให้บริการด้านมาตรฐาน ศึกษาความเชื่อมโยงของกิจกรรมระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในระบบ ปัญหา อุปสรรค โอกาส จากผลของการศึกษาเสนอแนะการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างการอำนวยความสะดวกการให้บริการด้านการมาตรฐาน เพื่อการบูรณาการการให้บริการ ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน

วิธีการดำเนินงานและระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ในส่วนที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่การมาตรฐานมีบทบาทเกี่ยวข้อง

2. ศึกษารายงานและข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับการมาตรฐานจากแผนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติและแผนปฏิบัติการ 5 ปี ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทย ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกของประเทศไทย 36 รายการสินค้าที่เลือกมาศึกษา และรายละเอียดของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน

---

[1] โปรดศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในรายงานฉบับสมบูรณ์ บทที่ 2 เรื่อง บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11

3. ศึกษาภารกิจหลักด้านการมาตรฐานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานทั้ง 34 หน่วยงาน

4. ศึกษาและวิเคราะห์กระบวนงานบริการด้านมาตรฐานของหน่วยงานหลัก 12 หน่วยงาน[2] ที่มีบทบาทสำคัญในการให้บริการด้านการมาตรฐาน ศึกษากระบวนงานที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่ข้องกัน

5. ประมวลปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนของหน่วยงานหลัก 12 หน่วยงาน

6. ศึกษาให้ข้อเสนอแนะเกณฑ์การวัดผลความสะดวกในการให้บริการด้านการมาตรฐานโดยใช้กรอบแนวคิดที่คล้ายกับตัวชี้วัดความสะดวกในการทำธุรกิจ Ease of Doing Business ของธนาคารโลก และตัวอย่างการให้บริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ เปรียบเทียบกับการให้บริการด้านการมาตรฐานของไทย

7. จัดประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิ จากหน่วยงานหลักที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน เพื่อทบทวนปัญหาอุปสรรคในการบริการประชาชน แสวงหาโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างการให้บริการด้านการมาตรฐาน และจัดทำผังกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานที่สะท้อนความเห็นและข้อแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

8. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรับฟังข้อแนะนำในการปรับปรุงกระบวนงานให้บริการ

เป้าหมายของการศึกษา

ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ซึ่งจะมีผลในปี พ.ศ. 2558 ภาครัฐ และภาคเอกชนจึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน สร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการบริหาร เพื่อความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรม พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนชาวไทย

ประเทศสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้มีข้อตกลงทางการค้าในการลดหรือยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าที่ขายระหว่างประเทศสมาชิก สินค้าส่งออกจากประเทศไทยสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องเน้นในเรื่องมาตรฐานคุณภาพสินค้า สุขอนามัย และความปลอดภัย การมาตรฐานมีบทบาทที่สำคัญยิ่งขึ้นและจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบการมาตรฐานเพื่อเตรียมรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทุกภาคส่วนต้องตระหนักและให้ความสำคัญ และการส่งเสริมสินค้าไทยไปขายในต่างประเทศได้นั้น จะต้องมีข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าและบริการที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำมาตรฐานไปปรับใช้กับสินค้า บริการ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ ยกระดับมาตรฐานให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล เป็นการเพิ่มศักยภาพใน

[2] หน่วยงานหลัก 12 หน่วยงาน ประกอบด้วยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กรมประมง สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานมาตรฐานสินค้า กระทรวงพาณิชย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ

การแข่งขัน ในตลาดโลก และในทางกลับกันมาตรฐานสามารถนำมาใช้เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าหรือบริการที่ไม่ได้มาตรฐานจำหน่ายในประเทศ

ความสำคัญของระบบการมาตรฐาน

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันอยู่ในภาวะซบเซาตัวอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศคู่ค้าสำคัญๆ กำลังส่งผลกระทบรุนแรง ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องรีบปรับปรุงแก้ไขกลไกระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะในภาคการผลิตและการส่งออกให้มีความเข้มแข็งในการแข่งขัน เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้า สร้างโอกาสในการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ การแข่งขันด้านคุณภาพได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ผู้บริโภคให้ความสนใจกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์มากขึ้น ใช้มาตรฐานกำหนดคุณลักษณะ กระบวนการ วิธีปฏิบัติ หรือระบบการจัดการ เป็นกรอบกติกาหรือแนวทางหรือเกณฑ์วัดที่ผู้บริโภคยอมรับสินค้าหรือบริการได้ มาตรฐานส่งผลต่อความปลอดภัย สุขอนามัย ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน มีผลทางเศรษฐกิจการค้า หากระบบการมาตรฐานของประเทศเป็นที่เชื่อถือและยอมรับจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของประเทศ องค์การการค้าโลกกำหนดแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (WTO-TBT) มีประเด็นหลักที่สำคัญคือ ให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานสากลหรือปรับมาตรฐานของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และให้มีการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองซึ่งกันและกัน ผ่านกระบวนการรับรองระบบงานตามมาตรฐานสากล โครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยพึ่งพาการส่งออกเป็นปัจจัยสำคัญ จึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและบริการให้มีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น

การเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลให้การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงในข้อตกลงทางการค้าระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีพันธะต้องปรับนโยบายกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศเน้นสร้างความโปร่งใส มีมาตรการดูแลสิ่งแวดล้อม และแก้ไขปัญหา โลกร้อน มาตรการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐานที่เข้มงวด ทำให้การส่งออกสินค้าจากไทยไปประเทศที่พัฒนาแล้วทำได้ยากยิ่งขึ้น ต้องให้ความใส่ใจกับการมาตรฐานมากขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพและการบริหารจัดการให้ได้ตามมาตรฐานสากล ข้อตกลงการเปิดเสรีและการเปิดตลาดในสาขาการค้า บริการ และการลงทุน โดยความร่วมมือแบบทวิภาคีหรือข้อตกลงในภูมิภาค ประเทศคู่ค้าใช้ข้อกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง มาเป็นเงื่อนไขในการเจรจาต่อรองการซื้อขายสินค้า บริการ หรือระบบการจัดการ บางประเทศยกระดับมาตรฐานของตนขึ้นเพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ทำให้ประเทศไทยหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่มีต้องยกระดับมาตรฐานด้านการค้า บริการ และการลงทุน ต้องยกระดับให้เท่าเทียมกับข้อปฏิบัติและระเบียบของต่างประเทศ ตัวอย่างของกฎระเบียบที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง เช่น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานทางบัญชี กฎระเบียบกติกาด้านสิ่งแวดล้อม การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก การ

ใช้แรงงานเด็ก เป็นต้น การปรับตัวของประเทศไทยเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลางรวมทั้งภูมิภาคเอเชีย ประเทศไทยต้องเร่งปรับโครงสร้างการมาตรฐานหลายๆ ด้านทั้งมาตรฐานการผลิต มาตรฐานบริการ มาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานแรงงานวิชาชีพเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับโลกสากล

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง การผลิตในภาคอุตสาหกรรมยังมีข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการพัฒนานวัตกรรม ผลิตภาพอยู่ในระดับต่ำ ต้องใส่ใจในมาตรฐานคุณภาพและผลผลิตมากขึ้น ต้องมีการประยุกต์ใช้มาตรฐานระบบคุณภาพต่างๆ เช่น ISO 9000 GMP HACCP ยกระดับมาตรฐานภาคบริการให้เทียบเท่าสากล การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีทำให้ต้องเร่งจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงาน ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและยกระดับมาตรฐานโรงพยาบาลเพื่อดูแลสุขภาพผู้สูงอายุควบคู่ไปกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน เน้นความสำคัญกับมาตรฐานการผลิตอาหาร มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมให้มีการรับรู้และนำไปใช้เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขอนามัย ความเสื่อมถอยด้านด้านจริยธรรมส่งผลต่อความเอื้ออาทรในสังคม ระเบียบและความสงบสุขของสังคม ประชาสังคมต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐาน ISO 26000 ที่มีมาตรฐานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม และสอดแทรกมาตรฐานด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเยาวชน

ปัญหาอุปสรรคของระบบการมาตรฐานในประเทศไทย

รายงานแผนยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศไทย (พ.ศ.2552) จากการรับฟังความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐ มีความเห็นว่าข้อกำหนดมาตรฐานที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมสินค้าและบริการที่จำเป็น การจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานใช้เวลายาวนาน การบริหารจัดการการมาตรฐานกระจายอยู่ใน 48 หน่วยงาน มีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 60 ฉบับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานมีการใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ น้อยมาก ภาคเอกชนมีประสบการณ์มาตรฐานบางประเภทหน่วยงานตรวจสอบรับรองยังมีอุปกรณ์ไม่พร้อมในการตรวจสอบ หรือผลการตรวจรับรองยังไม่เป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้าทำให้ต้องมีการตรวจรับรองอีกโดยหน่วยงานตรวจสอบที่ได้รับการรับรอง การรับรองมาตรฐานสินค้าใช้เวลานาน ข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าและบริการบางประเภทที่ต้องการยังไม่มีการประกาศใช้ การให้บริการด้านการมาตรฐานกระจายหลายหน่วยงานมีความซ้ำซ้อน การให้บริการด้านมาตรฐานและระบบงานยังไม่เชื่อมโยงเข้าเป็นเครือข่าย

กรอบยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) มีนโยบายในการกำกับดูแลและพัฒนาระบบมาตรฐานให้เป็นเครือข่ายที่มีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนโดยความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ มียุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการมาตรฐานของประเทศ 8 ประการ ดังนี้ [3]

[3] ที่มาของข้อมูล - ปรับปรุงมาจากรายงานการศึกษาวิจัยโครงการพัฒนาระบบการมาตรฐานแห่งชาติ ของมูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย ที่เสนอต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1. ใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย สุขอนามัยผู้บริโภค
2. ยกระดับการรับรู้คุณค่าความสำคัญของมาตรฐาน
3. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันเทคนิคและวิชาการ นักวิชาการ ในการพัฒนาข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรอง
4. ปรับโครงสร้างดำเนินงานสนับสนุนระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
5. เสริมสร้างความร่วมมือ ประสานการทำงานเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับสากล
6. ปรับปรุงระบบการดำเนินงาน ให้ออกข้อกำหนดและตรวจสอบรับรองมาตรฐานได้รวดเร็ว
7. ส่งเสริมมาตรฐานให้มีบทบาทสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ
8. ระบบการมาตรฐานสามารถลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่เกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสินค้า

บทบาทการมาตรฐานที่สนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ 6 ประการคือ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน สร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ระบบการมาตรฐานเป็นระบบที่มีความสำคัญในการนำแผนพัฒนาประเทศไปสู่การปฏิบัติ ถ้าภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการมาตรฐานและนำไปประยุกต์ใช้เป็นมาตรการในการดำเนินงาน ผลที่ได้จะสนับสนุนให้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมาย ระบบมาตรฐานที่เป็นกลไกส่งเสริมแผนพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

1. มาตรฐาน มอก.26000 มีกรอบปฏิบัติเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีส่วนร่วมพัฒนา สร้างความมั่งคั่ง สร้างรายได้และสนับสนุนการเข้าถึงบริการที่จำเป็นให้กับชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา การปรับปรุงคุณภาพ และการเข้าถึงการศึกษา ส่งเสริมองค์กรให้ใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมธุรกิจแข่งขันกันอย่างเป็นธรรมโดยทุกองค์กรมีโอกาสเท่าเทียมกัน ส่งเสริมการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2. มาตรฐาน มอก.18000 เป็นมาตรฐานระบบการจัดการชีวอนามัย ความปลอดภัย ลดความเสี่ยงต่ออันตรายและอุบัติเหตุต่างๆ ของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

3. มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14000 เป็นมาตรฐานในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นแนวทางในการควบคุมผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อม มาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน แนวทางในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

4. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ (มกษ.9000) เป็นมาตรฐานในการจัดการการผลิตด้านเกษตร ทำให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย มาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร

5. มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ (มอก.9000) ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการให้มีการดำเนินงาน การประกอบการอย่างมีคุณภาพ มาตรฐานการบริหารงานคุณภาพสำหรับภาคบริการ มาตรฐานการบัญชีมีส่วนช่วยในการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศให้มีคุณภาพมาตรฐาน

6. มาตรฐานแรงงานไทย (มรท.8001) กำหนดแนวทางให้องค์กรพัฒนาอาชีพ และปฏิบัติต่อแรงงานอย่างรับผิดชอบ มาตรฐานฝีมือแรงงานช่วยยกระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ มาตรฐานฝีมือแรงงานจะช่วยกระดับขีดความสามารถ มาตรฐานการรับรองบุคลากร (มอก.17024) ช่วยให้ความสามารถของบุคลากรมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ

7. มาตรฐาน มอก.22000 เป็นมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหารเพื่อให้มั่นใจได้ว่าอาหารมีความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค การประยุกต์ใช้มาตรฐานระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤติที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร มีมาตรการควบคุมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย

ประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทยมีการปรับปรุงและบูรณาการระบบการมาตรฐานให้มีเอกภาพ มีจุดเน้นที่คล้ายคลึงกันแทบทุกประเทศ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานให้มีบทบาทสร้างโอกาสในเชิงเศรษฐกิจ ใช้มาตรฐานเป็นกลไกสร้างความเข้มแข็งในการแข่งขันการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ ตอบสนองความต้องการของตลาดได้ทันการณ์ สร้างเสริมความสัมพันธ์และพัฒนามาตรฐานที่สอดคล้องกับสถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศ สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบมาตรฐานของภาคเอกชน พัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดมาตรฐาน พัฒนาระบบมาตรฐานที่ให้ความสำคัญกับสุขอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ถ้าพิจารณาจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศคู่ค้าอย่างรอบคอบแล้ว จะเห็นว่ามีผลกระทบกับการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนและการส่งออกของไทย เช่น เร่งรัดออกข้อกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการใหม่ๆ หรือปรับปรุงยกระดับมาตรฐานของสินค้าที่มีอยู่เดิมให้สูงขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อกีดกันมิให้นำสินค้าด้อยมาตรฐานที่มีราคาถูกเข้าไปจำหน่ายในประเทศเหล่านี้ เป็นต้น

ปัญหาอุปสรรคของการบูรณาการกระบวนงานบริการในระบบการมาตรฐาน

ในกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคในการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐาน ได้วิเคราะห์ว่ากระบวนการให้บริการด้านมาตรฐาน มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐ เช่น การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในการให้บริการที่สะดวกต่อประชาชน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สอบทานความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ ความสามารถในการตอบโต้กับยุทธศาสตร์ของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ ใช้แบบสอบถามความเห็นผู้บริหารจาก 12 หน่วยงานหลัก สอบทานแนวคิดในการปรับปรุงกระบวนงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นำความเห็นที่ได้จากการสำรวจเสนอในการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ครั้ง ตามวิธีเดลฟาย (Delphi Technique) นำความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งสรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคตามระดับความสำคัญ คือ กระบวนงานยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ กลไกของโครงสร้างพื้นฐานของการมาตรฐาน การทำงานไม่ประสานสอดคล้องกัน และความเชื่อมโยงของกระบวนงานบริการและเครือข่ายยังไม่มีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่ ความพอเพียงของข้อกำหนดมาตรฐานต่อความต้องการของประเทศ การบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวยังไม่มีการบริหารจัดการที่ดี การบริการแบบเครือข่ายร่วมกันกับหน่วยงานอื่นๆ ยังมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ปัญหาที่มีความสำคัญระดับต่ำ เช่น ระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ยังทำงานไม่สมบูรณ์ ยังไม่เป็นการบริการ ณ จุดเดียวอย่างเบ็ดเสร็จ

ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการบูรณาการและปรับปรุงการบริการด้านมาตรฐาน

1. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว โดยการเชื่อมโยงข้อมูลและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้นเป็นเครือข่าย (Inter-operability) จัดให้มีการบริหารจัดการที่ดีในการบริการ ณ จุดเดียว (Single Point of Service) ปรับกระบวนงานของหน่วยงานสนับสนุนงานบริการด้านมาตรฐาน เช่น ธุรการ การเงิน บุคลากร ให้มีระบบงานที่มีประสิทธิภาพ จัดวิธีการทำงานให้เชื่อมโยงกระบวนงานให้เข้ากันได้กับกระบวนงานให้บริการด้านมาตรฐาน ควบรวมหน่วยงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน มีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม แยกหน่วยงานกำกับดูแลออกจากหน่วยดำเนินการ และหน่วยบริการ

2. ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีกลไกประสานงาน มีคณะทำงานร่วมกัน ยอมรับผลทดสอบ การรับรองของหน่วยงานอื่น ถ่ายโอนภารกิจบริการออกให้ภาคเอกชนเพื่อให้มีเวลาเน้นการปรับปรุงระบบงาน ปรับปรุงกระบวนงานบริการ ให้บริการ ณ จุดเดียว ใช้ข้อมูลร่วมกัน ให้การรับรองเป็นระบบเดียวกันภายใต้ Single Network

3. ปรับทัศนคติในการให้บริการร่วมกัน กำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันที่ชัดเจน ผู้บริหารผู้ปฏิบัติงานยึดมั่นในหลักการ ไม่หวั่นไหวกับการเมืองและผลประโยชน์ รักษาความเป็นมาตรฐาน และสร้างความน่าเชื่อถือในระบบมาตรฐาน มีความโปร่งใสยึดหลักธรรมาภิบาลในการให้บริการ ทำงานอย่างมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ จริงใจที่จะบริการและยึดประโยชน์ของผู้รับบริการ รับฟัง

ความคิดเห็นซึ่งกันและกันของผู้ร่วมงาน ร่วมแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และทุกหน่วยงานทำงานในระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกัน

ข้อเสนอเกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านมาตรฐาน

การให้บริการด้านการมาตรฐานต้องมีการปรับปรุงให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และมีเกณฑ์ชี้วัดความสามารถในการให้ความสะดวกรวดเร็ว โดยอาศัยแนวทางตามรายงานของธนาคารโลก (พ.ศ. 2555) ได้จัดลำดับความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) โดยใช้จำนวนขั้นตอน ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นเกณฑ์ชี้วัดประสิทธิภาพ หรือความสะดวกในการทำธุรกิจในแต่ละประเทศ

การนำแนวคิดของ Ease of Doing Business มาประยุกต์ใช้กับการวัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐานการวัดอาจแบ่งได้ 2 องค์ประกอบคือ 1) ประเภทของการให้บริการด้านมาตรฐาน เช่น การยื่นคำขอตรวจรับรองผลิตภัณฑ์ การเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบ การจดทะเบียนผู้ค้า การตรวจรับรองสินค้าได้มาตรฐาน การจ่ายชำระค่าธรรมเนียม การตรวจรับรองโดยหน่วยตรวจรับรองของประเทศ 2) เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละประเด็นของความสะดวกรวดเร็ว เช่น จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน) ค่าใช้จ่าย ความถี่ในการต่อใบอนุญาต หรือชำระค่าธรรมเนียมรายปี จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ ความสะดวกในการยื่นหรือรับเอกสารใบรับรอง เป็นต้น

สมมุติฐานของกรอบแนวคิดในการบูรณาการกระบวนงานบริการมาตรฐาน

การพิจารณาความเป็นไปได้ในการบูรณาการกระบวนงาน จำเป็นต้องมีสมมุติฐานว่าข้อจำกัดและอุปสรรคบางประการสามารถจะแก้ไขหรือหลีกเลี่ยงข้อจำกัดเหล่านั้นได้ในอนาคต เช่น ข้อจำกัดด้านจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ข้อจำกัดในเรื่องของกฎหมายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริการมาตรฐาน ความร่วมมือจากหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านการมาตรฐาน ข้อจำกัดและเวลาที่ใช้ในการพัฒนาระบบงานและเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน

การวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างการให้บริการ

โอกาสที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดปัญหาและความไม่สะดวกในการให้บริการด้านการมาตรฐาน ความไม่สะดวกในการขอรับบริการจากหน่วยงานด้านการมาตรฐานมีได้หลายกรณี เช่น ความไม่สะดวกในการยื่นเอกสารคำขอรับบริการที่ต้องแนบเอกสารประกอบใบคำขอเป็นจำนวนมาก เช่น เอกสารแสดงตัวตน บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองบริษัท ใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน เป็นต้น กระบวนงานในการให้บริการใช้เวลาค่อนข้างนานเพราะหน่วยงานให้บริการมีทรัพยากรจำกัด ผู้ปฏิบัติงานไม่พอเพียง อุปกรณ์เครื่องมือในการทดสอบไม่เพียงพอต่อปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรืออุปกรณ์เครื่องมือไม่สามารถทดสอบในบางเรื่องได้ หลายหน่วยงานต่างไปตรวจและต่างเวลา การสุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปตรวจความปลอดภัย มีการเก็บตัวอย่างสินค้าหรือวัตถุดิบเดียวกันจากหลายหน่วยงานนำไปแยกกันทดสอบ ทรัพยากรส่วนใหญ่ถูก

ใช้ในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ ยังไม่ได้ถ่ายโอนภารกิจการตรวจรับรองหรือการทดสอบให้กับภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษา

ผลการประเมินความยุ่งยากในการบริการด้านมาตรฐาน

1. ความยุ่งยากในการขอรับบริการจากหน่วยงานด้านการมาตรฐาน

การยื่นเอกสารคำขอบริการ Composite Food เช่น ไก่ กุ้ง ผัก ที่มีวัตถุดิบหลายอย่างต้องได้รับใบรับรองมาตรฐานแต่ละประเภทจากหน่วยงานที่กำกับมาตรฐานแต่ละประเภท ผู้ส่งออกต้องยื่นขอหน่วยงานเหล่านี้ที่ตั้งอยู่ในที่ต่างๆ

กระบวนงานในการออกใบรับรองมาตรฐานใช้เวลาค่อนข้างนาน มีทรัพยากรจำกัด ผู้ปฏิบัติงานมีอุปกรณ์เครื่องมือในการทดสอบไม่พอเพียง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน หลายหน่วยงานต่างคนต่างเข้าไปตรวจ ต่างเวลาเป็นการตรวจที่ทับซ้อน

การสุ่มตัวอย่างวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ปลาทูน่า เพื่อนำไปตรวจความปลอดภัยจากโรค ตัวอย่างเรื่องเดียวกันหลายหน่วยงานเก็บตัวอย่างนำไปแยกกันทดสอบ มีหลายพารามิเตอร์ที่ซ้ำซ้อนกัน มีบางพารามิเตอร์ที่ต่างกัน

2. ผลการประเมินข้อขัดข้องในการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน

หน่วยงานมาตรฐานไม่ใช้ผลการทดสอบผลิตภัณฑ์ของหน่วยงานอื่น เพราะเชื่อว่าการทดสอบต่างกันหรือไม่มั่นใจในความชำนาญหรือความสามารถ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าการถ่ายโอนงานตรวจรับรองหรืองานทดสอบตัวอย่างนี้ให้กับห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพในการทดสอบในหลายพารามิเตอร์ ซึ่งปัจจุบันมีอยู่หลายแห่งที่ทำให้ตรวจครั้งเดียวได้หลายพารามิเตอร์ตาที่หลายหน่วยงานต้องการ หน่วยรับรองมาตรฐานที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้าควรเข้าสู่กระบวนการตรวจรับรอง (Accreditation) ในระดับสากล และมีการเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อให้เกิดการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่ได้ผ่านการตรวจรับรองหน่วยงานแล้ว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสถานประกอบการในช่วงเวลาที่ต่างกัน ทำให้เป็นภาระของผู้ประกอบการ ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าควรจะปรับให้มีหรือใช้ผลการตรวจรับรองของหน่วยงานที่ได้เข้าตรวจสถานประกอบการที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองวิธีการตรวจสอบตาม ISO / IEC 17020 หรือ 17025

3. ผลการประเมินข้อจำกัดของหน่วยงานในการปฏิบัติภารกิจหลักให้เป็นไปตามเป้าประสงค์

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการและกำกับดูแลด้านมาตรฐานส่วนมากมีความเห็นว่ายังไม่สามารถปฏิบัติภารกิจหลักตามเป้าประสงค์ คือ การกำกับดูแลและการเฝ้าระวังเพราะทรัพยากรส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการให้บริการด้านมาตรฐานซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรถ่ายโอนกิจกรรมบริการให้กับ

ภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษาเพื่อให้หน่วยงานมาตรฐานมีทรัพยากรและเวลาที่จะกำกับดูแลมาตรฐานเพื่อสุขอนามัย คุณภาพชีวิตของประชาชนอยู่ในระดับสากล

4. ผลการประเมินความยากลำบากในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานตามความต้องการและออกข้อกำหนดใหม่ๆ ให้ทันกาล

การกำหนดมาตรฐานของสินค้า บริการใช้เวลาค่อนข้างนานเพราะขาดข้อมูลเชิงวิชาการ ห้องปฏิบัติการ และผู้เชี่ยวชาญไม่เพียงพอ การไม่มีมาตรฐานครอบคลุมสินค้า บริการและระบบงาน เป็นจุดอ่อนและข้อเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามาตรฐานสินค้า บริการและระบบงาน ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งรีบ ควรมุ่งพัฒนาหน่วยงานภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ให้มีประสบการณ์ มีทักษะ สามารถช่วยภาครัฐพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรอง พิจารณาเพื่อประกาศเป็นมาตรฐานของประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนงานการบริการด้านมาตรฐาน

1. พัฒนากระบวนงานบริการให้เป็นการบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One – Stop Service) เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ ผู้ขอรับบริการไม่จำเป็นต้องไปติดต่อทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจตั้งอยู่ในสถานที่ต่างๆ และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

2. จัดให้มีหน่วยบริการเบ็ดเสร็จหลายๆ หน่วย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันร่วมกันให้บริการ มีหน่วยบริการหลายๆ หน่วยครอบคลุมพื้นที่ และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงให้กับผู้ขอรับบริการในหลายพื้นที่ หลายภูมิภาค หรือครอบคลุมในจังหวัดที่มีผู้ขอรับบริการเป็นจำนวนมาก

3. บูรณาการระบบงานให้สามารถใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในระบบมาตรฐานและหน่วยงานต้นสังกัดของเอกสารแสดงความมีตัวตนของผู้ขอรับบริการและสถานประกอบการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ เป็นต้น

4. ใช้ผลการตรวจรับรองร่วมกัน หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้ตรวจรับรองสถานประกอบการตามมาตรฐาน ISO แล้ว ผลการตรวจรับรองยังอยู่ในช่วงเวลาที่ถือว่ายังมีความเป็นปัจจุบัน และวิธีการตรวจรับรองนั้นได้ครอบคลุมพารามิเตอร์ตามที่ทุกหน่วยงานต้องการ

5. หน่วยงานมาตรฐานยอมรับผลทดสอบของห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพ และได้ผ่านการตรวจรับรอง ISO/IEC 17025 ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

6. ลดภาระงานด้านให้บริการของผู้ปฏิบัติงาน และอุปกรณ์เครื่องมือที่มีอยู่ ถ่ายโอนงานบริการให้ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษารับไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐสามารถนำเวลาที่มีอยู่ไปใช้ทางด้านการกำหนดนโยบายหรือใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในเชิงวิชาการ (Reference Laboratory) หรือใช้ในการทดสอบเพื่อหาข้อกำหนดหรือใช้ในการเฝ้าระวัง ตรวจติดตาม ประเมินผลได้มากขึ้น

7. พัฒนาเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงระบบการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน ให้เป็นระบบที่ทำงานเป็นเครือข่ายให้บริการร่วมกันและใช้ข้อมูลร่วมกัน (Inter-operability) หรือส่งต่อข้อมูลจากจุดรับบริการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการตรวจรับรองให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8. เร่งรัดพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและกระบวนการบริหารงานในอุตสาหกรรมต่างๆ ตลอดจนการจัดทำมาตรฐานวิชาชีพเพื่อการแข่งขันในระดับสากล และประชาคมอาเซียน ไทยจำเป็นต้องมีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่ครอบคลุมสินค้า บริการ และกระบวนการบริหารจัดการให้ได้มากที่สุดเพื่อการเป็นผู้นำในการใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ ควรพิจารณาสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันเอกชน สถาบันอิสระ และสมาคมการค้าต่างๆ ให้การสนับสนุนอบรมนักวิชาการให้มีทักษะในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการปรับโครงสร้างรองรับการปรับปรุงกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน

ปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ควรมีการจัดโครงสร้างอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการหรือทำกิจกรรมรองรับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานเพื่อสนับสนุนกระบวนงานด้านการบริการ

(1) หน่วยงานมาตรฐานควรแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบมาตรฐานประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของแต่ละสำนัก เพื่อบริหารการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน ให้ความเห็นและการช่วยเหลือทีมบริหารการเปลี่ยนแปลง ให้การสนับสนุนคัดสรรผู้แทนของหน่วยงาน ที่ปรึกษา นักวิเคราะห์และผู้แทนของผู้รับบริการมาร่วมทำงานกันในทีมบริหารการเปลี่ยนแปลง

(2) จัดตั้งทีมบริหารการเปลี่ยนแปลงจัดการด้านเทคนิคของการเปลี่ยนแปลงกระบวนงานออกแบบวิธีการที่ดี การบริหารให้งานด้านเทคนิคก้าวหน้า อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามแผนงานและมีการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม (งบประมาณ บุคลากร และระยะเวลาปรับปรุงกระบวนงาน)

(3) มีกลุ่มงานสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่าน มีทรัพยากรที่จัดไว้โดยเฉพาะสนับสนุนการปรับปรุงกระบวนงาน มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารงานบุคคลและโครงสร้างองค์กร มีผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรม เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ

(4) การฝึกอบรม การประชาสัมพันธ์ ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ให้กับผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการมาตรฐานให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป มีเทคโนโลยีใหม่ ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนสูงขึ้น การมีทรัพยากรที่จำกัด มีกฎหมายระเบียบใหม่ ผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวคิดในการปรับปรุงกระบวนงาน และบูรณาการมาตรฐาน

(5) พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้เชื่อมโยงข้อมูลและกระบวนงานให้สามารถเชื่อมโยงใช้ข้อมูลร่วมกัน ส่งรับข่าวสารให้บริการในระบบที่ประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Inter-operability) เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ให้บริการที่มีประสิทธิภาพในการบริการ ณ จุดเดียว

(6) มีข้อตกลง (MOU) ในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น สร้างความชัดเจนในการบูรณาการกระบวนงานบริการร่วมกัน ณ จุดเดียว การมีข้อตกลงร่วมกัน ช่วยให้หน่วยงานมีความเข้าใจในเนื้อหาของข้อมูลและกระบวนงานได้อย่างชัดเจน ตรงกัน และการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(7) แต่ละหน่วยงานมีทีมประสานการเชื่อมโยงเครือข่าย จัดตั้งจุดบริการแบบเบ็ดเสร็จตามข้อตกลงในการทำงาน บูรณาการระบบงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีคณะทำงานร่วมกันและมีกลไกในการทำงานที่สอดประสานกัน

(8) มีการกำกับดูแลหน่วยงานภาคเอกชนที่รับถ่ายโอนภารกิจบริการ หน่วยตรวจและห้องปฏิบัติการที่รับถ่ายโอนภารกิจ มีการตรวจประเมินและขึ้นทะเบียนหน่วยตรวจและห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพให้เป็นหน่วยงานในเครือข่าย

(9) หน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบต้องผ่านการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 ว่ามีคุณสมบัติและความสามารถตามข้อกำหนดสากลและสามารถตรวจประเมินหรือทำการทดสอบได้หลายพารามิเตอร์

(10) ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำข้อกำหนดมาตรฐาน สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้าสู่การตรวจรับรองระบบงาน (Accreditation) จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานให้หน่วยงานรัฐนำไปผ่านกระบวนการกลั่นกรองก่อนนำไปประกาศใช้เป็นมาตรฐานต่อไป

(11)จัดทำระบบการตรวจสอบทานเอกสารกับหน่วยงานต้นสังกัด ให้หน่วยงานมาตรฐานสามารถเข้าถึงและสอบทานข้อมูลจากหน่วยงานที่เป็นต้นสังกัดของเอกสารรับรองแสดงความมีตัวตน และได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ยื่นเอกสารครั้งเดียวที่หน่วยงานแรก ผู้ประกอบการไม่ต้องยื่นเอกสารหลายชุดเพราะข้อมูลต่างๆ จะถูกส่งต่อหรืออยู่ในฐานข้อมูลกลางให้หน่วยงานที่ออกใบอนุญาตอื่นสามารถใช้งานร่วมกันได้

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) และการปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการของหน่วยงานมาตรฐาน

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติมีมติให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ โดยมีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นประธานคณะอนุกรรมการและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานเป็นอนุกรรมการ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล แนวคิดในการออกแบบกระบวนงานใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และมีระบบการเชื่อมโยงแบบ Inter-operability กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผลักดันให้มีการนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ พิจารณาเสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติตามที่คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติมอบหมาย โดยมีการประสานงานกับคณะกรรมการกำกับและติดตามการ

ปรับปรุงระบบการมาตรฐานของแต่ละหน่วยงานมาตรฐาน เพื่อติดตามและสนับสนุนให้แต่ละหน่วยงานมีการปรับปรุงบูรณาการระบบการมาตรฐานให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้การสนับสนุนว่าควรมีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเพื่อความคล่องตัวในการทำงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ให้การสนับสนุนด้านธุรการและวิชาการ และหน่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้าง ด้านการฝึกอบรม ด้านการเปลี่ยนแปลงที่สามารถให้คำปรึกษากับทีมเปลี่ยนผ่านในหน่วยงานต่างๆ ได้

กรณีศึกษาการบริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ 4 กรณี

1. การปฏิบัติที่ดีของสำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแคนาดา (Canadian Food Inspection Agency – CFIA)

รัฐบาลแคนาดาให้บริการประชาชนในรูปแบบของ E-Government มีเครือข่ายให้บริการรับรองและตรวจสอบอาหาร พืช สัตว์ 160 สาขา ครอบคลุมทั่วประเทศ มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มแข็ง เก็บตัวอย่างสินค้าที่จำหน่ายในท้องตลาดมาตรวจสอบประมาณ 896,000 รายการต่อปี มีการเรียกเก็บสินค้าที่ไม่ปลอดภัยกว่า 350 รายการต่อปี มีประกาศเตือนภัยประชาชนผู้บริโภคทาง Website เป็นรายสัปดาห์ CFIA บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด หากพบว่าไม่เป็นไปตามฉลากหรือมีความเสี่ยงต่อสุขอนามัย CFIA จะประกาศเตือนใน Website หรือสั่งให้เรียกเก็บคืน ในแต่ละปีจะมีการเรียกเก็บคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยประมาณ 350 รายการต่อปี

ลักษณะเด่นของ CFIA คือ เครือข่ายห้องปฏิบัติการ 160 แห่งที่เชื่อมโยงกันทั่วประเทศ อำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตรและอาหารในการยื่นขอตรวจสอบรับรองที่หน่วยงานในเครือข่ายได้ทุกแห่ง สามารถตรวจสอบได้มากถึงกว่า 800,000 รายการต่อปี หากสินค้าใดไม่ผ่านการตรวจสอบจะต้องเก็บคืนสินค้านั้นออกจากตลาด CFIA มีระบบรายงานเตือนทุกสัปดาห์เกี่ยวกับชนิดสินค้าที่ไม่ปลอดภัย CFIA จ้างห้องปฏิบัติการเอกชนเพื่อตรวจสอบสินค้าอีกกว่า 100,000 รายการต่อปี ทำให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสินค้าของตนเองมากขึ้น

แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจจะนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้ได้ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาเครือข่ายหน่วยงานให้บริการให้ครอบคลุมพื้นที่และภูมิภาคที่สำคัญของประเทศ เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เชื่อมโยงส่งผ่านข้อมูลเอกสาร วิธีการทำงานและรับใบคำขอรับบริการของผู้ประกอบการ เพิ่มศักยภาพในการทดสอบผลิตภัณฑ์ควรมีการถ่ายโอนภารกิจการทดสอบในห้องปฏิบัติการให้กับห้องปฏิบัติการทดสอบของมหาวิทยาลัยหรือภาคเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มความหลากหลายในการเก็บตัวอย่างมาทดสอบและเข้มงวดกับการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อยกระดับความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. การปฏิบัติที่ดีของบริการเตือนภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสหภาพยุโรป

RAPEX System เป็นระบบเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของหน่วยงานด้านการตรวจสอบรับรองในประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศสมาชิกที่แจ้งให้หน่วยงานของหลายประเทศและประชาชนทราบถึงผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นตามมาตรฐานและไม่ปลอดภัยในการใช้หรือบริโภค มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหาด้านการใช้หรือไม่มีความปลอดภัยระหว่างสมาชิกของกลุ่มประเทศเพื่อนำไปพิจารณาให้มีการป้องกันหรือมีการกักกันหรือระงับการเข้าสู่ตลาด

วิธีการปฏิบัติที่ดีของระบบ RAPEX คือ เมื่อมีประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นสมาชิกตรวจพบสินค้าที่อาจจะเป็นอันตรายต่อสุขอนามัย จะกระจายข้อมูลไปยังประเทศที่เป็นสมาชิกพร้อมกับแจ้งให้ทราบถึงมาตรการที่ใช้ในการลดความเสี่ยงนั้น ทำให้สินค้าที่มีความเสี่ยงได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานของแต่ละประเทศว่ามีจำหน่ายอยู่ในตลาดของประเทศใดประเทศหนึ่งหรือไม่ การปฏิบัติอย่างรวดเร็วทำให้คุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชนในประเทศได้รับการคุ้มครอง มีข้อมูลที่ชัดเจน มีผลการทดสอบและข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจดำเนินการได้ทันท่วงที

แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้าถึงฐานข้อมูลของระบบ RAPEX และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยมาใช้หรือนำมาเป็นแนวทางเพิ่มความปลอดภัยของประชาชนในประเทศโดยการเตือนให้ทราบหรือมีมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาหรือป้องกันความเสี่ยง หน่วยงานในประเทศควรนำกรอบแนวคิดในการทำงานของระบบ RAPEX มาพัฒนาร่วมกันเพื่อเป็นเครือข่ายข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบผลิตภัณฑ์แต่ละด้านเพื่อการแบ่งปัน ใช้ข้อมูลร่วมกันเพื่อประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย สร้างแนวทางไปสู่การทำงานร่วมกันและยอมรับผลการทดสอบร่วมกัน

3. วิธีการปฏิบัติที่ดีบนพื้นฐานของระบบ Inter-operability

OECD Inter-operability Framework เป็นแนวปฏิบัติของหน่วยงานรัฐที่ให้บริการประชาชนในรูปแบบ E-Government ที่มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาระบบบริการประชาชนที่สามารถเชื่อมโยงบริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลในมาตรฐานเดียวกันเพื่อประสิทธิภาพบริการที่สะดวก รวดเร็ว ลดการทำงานซ้ำซ้อน ลดการเดินทางไปติดต่อหน่วยงานของผู้รับบริการ ในขณะเดียวกัน ระบบช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐด้วย เมื่อพิจารณาในเชิงลึก Inter-operability หมายถึงข้อมูลที่สามารถตอบสนองความต้องการที่นำไปใช้งานต่อได้ใน 4 มิติคือ 1) สามารถจะสื่อสารส่งไปมาหากันได้ 2) สามารถเรียกให้ส่งข้อมูลได้ตามประเด็นที่ต้องการ 3) โครงสร้างส่วนประกอบของข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงหรือมาตรฐานที่กำหนด 4) เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทุกฝ่าย สามารถเข้าใจและแปลความหมาย ขอบเขตและวิธีการทำงานที่เป็นอย่างเดียวกัน

แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจจะนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้ คือ หน่วยงานหลักด้านการมาตรฐานของไทย เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ควรจัดให้มีการทำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ Inter-operability ร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) สำนักงาน

รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) และสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับ E-Government Inter-operability ที่หลายประเทศในกลุ่ม OECD และสหภาพยุโรปได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปจัดหางบประมาณ และวางแนวทางไปสู่การปฏิบัติต่อไป

4. องค์กรและสถาบันที่พัฒนาข้อกำหนด และวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานให้กับสถาบันมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา (ANSI)

American National Standards Institution – ANSI (สถาบันมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา) สามารถจัดทำข้อกำหนดและการตรวจรับรองด้านการมาตรฐานได้มาก ครอบคลุมมาตรฐานหลายประเภท ปัจจุบันสามารถนำเอาข้อกำหนดและการตรวจรับรองมาตรฐานมาเป็นกลไกสร้างความได้เปรียบในการค้าและคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาได้ เพราะมีหน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (Standard Development Organization - SDO) คือ สถาบันและหน่วยงานเป็นจำนวนมากที่มีความสามารถกำหนดมาตรฐานและวิธีการทดสอบ ANSI ให้การสนับสนุนช่วยเหลือสถาบันภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และผู้ที่สนใจให้มีความสามารถเป็นผู้ทำงานกำหนดมาตรฐานและการตรวจรับรองเพื่อนำเข้ามาสู่กระบวนการพิจารณากลั่นกรองและรับรองว่าสามารถใช้เป็นมาตรฐานได้ สหรัฐอเมริกามี SDO มากกว่า 200 ราย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เห็นว่า เนื่องจากรัฐกำหนดมาตรฐานได้ไม่ทันความต้องการ อาจให้ภาคเอกชนที่เป็น SDO และได้รับ Accreditation แล้วเป็นผู้กำหนดมาตรฐานขึ้น และให้หน่วยงานรัฐนำไปสอบทานว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก่อนนำมาตรฐานนั้นไปประกาศใช้

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ให้มีการถ่ายโอนงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของส่วนราชการต่างๆ ให้ภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทน เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐใช้ทรัพยากรและงบประมาณในกิจกรรมที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น เช่น การกำหนดมาตรฐาน การตรวจกำกับดูแลมาตรฐานให้มีบทบาทส่งเสริมความเข้มแข็งเชิงเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และสำนักงาน ก.พ.ร. จะเป็นเจ้าภาพดำเนินงานร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องศึกษา เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศไทยให้มีความเป็นเอกภาพ และเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน

คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เรื่อง การถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของส่วนราชการต่างๆ ให้ภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ รับไปดำเนินการแทน โดยมีแผนการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ คือ ระยะแรก โอนงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน 37 งาน ระยะที่สอง เตรียมการและถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานที่ยังเหลืออีก 56 งาน ระยะที่สาม ศึกษาเพื่อเตรียมการถ่ายโอนภารกิจของภาครัฐในด้านอื่น และข้อเสนอโครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้มีความเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน โดยมีขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบการมาตรฐานของประเทศไทย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการมาตรฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน กลไกการดำเนินการเพื่อให้ระบบการมาตรฐานของประเทศไทยมีความเข้มแข็ง และจัดทำแนวทางในการบูรณาการโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการมาตรฐานให้เป็นระบบ จัดทำยุทธศาสตร์พัฒนามาตรฐานให้มีบทบาทในการส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะในด้านการค้า การนำเข้าและการส่งออก ให้สามารถพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานได้ครอบคลุมและทันต่อความต้องการเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยให้เอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจ โดยสำนักงาน ก.พ.ร. จะเป็นเจ้าภาพในการดำเนินโครงการร่วมกับส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการมาตรฐานของประเทศ โดยจะประสานขอรับการสนับสนุนโครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสำนักงบประมาณ

ปัจจุบันการถ่ายโอนงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานได้มีความคืบหน้าไปได้ในระดับหนึ่ง สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้เริ่มศึกษาเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการระบบมาตรฐาน โดยจัดทำโครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย โดยให้มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทยศึกษาโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และการบูรณาการกระบวนงานให้มีความเชื่อมโยง

ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เสนอแนวทางในการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานการให้บริการมีการใช้ข้อมูลร่วมกัน และลดการทำงานซ้ำซ้อน

รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ของโครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทยนี้ ประกอบด้วยการศึกษาความสำคัญของการมาตรฐานที่มีบทบาทเพิ่มสูงขึ้นในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้มีความพร้อมในการแข่งขันและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยวิเคราะห์ว่าการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องพึ่งพาและนำการมาตรฐานด้านใด มาประยุกต์ใช้อย่างไร ศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ[1] ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สหภาพยุโรป แคนาดา จีน ญี่ปุ่น และองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน เพื่อให้ทราบทิศทางและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ ศึกษาสถานภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการบูรณาการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน การศึกษาเกณฑ์วัดผลในเชิง Ease of Doing Business ตัวอย่างกรณีศึกษาการบริการด้านการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ (Best Practice) เปรียบเทียบกับระบบบริการด้านการมาตรฐานของไทย และข้อเสนอแนะโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน รวมถึงการปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานในระบบการมาตรฐาน การศึกษาขั้นตอนและข้อกำหนดเกี่ยวกับการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าสูงในทางเศรษฐกิจของไทย 36 รายการ ผังโครงสร้างองค์กร หน้าที่ภารกิจหลักด้านการมาตรฐานของ 34 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน กฎหมายเฉพาะที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน[2] และการศึกษาผังกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานและความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

ก. หลักการและเหตุผลของการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินและที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบงานภาครัฐ รวมทั้งการจัดระบบงานราชการที่สำคัญดังนี้

[1] รายละเอียดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้า โปรดศึกษาจากภาคผนวก 2 รายงานการศึกษาขั้นต้น (เล่มที่ 1)

[2] รายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ กฎหมาย กฎระเบียบ โปรดศึกษาจากภาคผนวก 5 รายงานการศึกษาขั้นกลาง (เล่มที่ 3/4 และเล่มที่ 4/4)

หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 กำหนดว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินในด้านที่เกี่ยวกับระบบงานของหน่วยงานภาครัฐ เช่น

มาตรา 78 วรรค 4 กำหนดให้พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

มาตรา 78 วรรค 5 กำหนดให้จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 กำหนดให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551-2555) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยกำหนดมาตรการเพื่อผลักดันให้เกิดการปรับรูปแบบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน โดยการวางระบบการบริหารงานแบบบูรณาการภายในระบบราชการ การส่งเสริม ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานกลางต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการของส่วนราชการ การจัดระบบบริหารราชการให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายกับภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน และภาคส่วนต่างๆ ในลักษณะเป็นภาคี/พันธมิตร/หุ้นส่วนในการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

นโยบายรัฐบาลของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา (คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี, 2554) ได้ให้ความสำคัญกับการมาตรฐานไว้อย่างมาก โดยได้มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานถึง 25 ประเด็น[3]

ระบบการมาตรฐานของประเทศ เป็นเรื่องที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งในเชิงการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขอนามัย รวมถึงคุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆ และยังมีผลทางเศรษฐกิจการค้า หาก

[3] รายละเอียดปรากฏในบทที่ 2 เรื่อง บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ระบบการมาตรฐานของประเทศเป็นที่เชื่อถือและยอมรับจะส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น สินค้าจากประเทศไทยจะได้รับความเชื่อมั่นในคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า ทำให้ขายสินค้าได้ราคาสูงขึ้นและเป็นที่ต้องการมากขึ้น สามารถเพิ่มปริมาณการส่งออกสินค้ามากกว่าเดิม

ผู้ผลิตและผู้ส่งออกเห็นความสำคัญของการมาตรฐานว่านับวันจะมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น การมีมาตรฐานจะสร้างโอกาสในการแข่งขัน และสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ช่วยไม่ให้มีการนำสินค้าคุณภาพต่ำหรือไม่ได้มาตรฐานมาจำหน่าย ทำให้ผู้บริโภคมีความปลอดภัย มีสุขอนามัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผู้ผลิตมีบรรทัดฐานในการผลิตสินค้าและบริการบนพื้นฐานของความคาดหวังเดียวกันกับผู้บริโภคคือ การมาตรฐานทำให้มีการปรับปรุงสินค้าหรือบริการให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ทำให้โอกาสในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมีมากขึ้น

ในการส่งสินค้าออกจากประเทศไทยไปจำหน่ายในประเทศต่างๆ จำเป็นต้องมีมาตรฐานอ้างอิงที่เป็นมาตรฐานระดับเดียวกัน มีวิธีการทดสอบ มีการรับรองระดับการทดสอบที่ได้มาตรฐานทำให้ประเทศคู่ค้าเกิดความเชื่อมั่น สินค้ามีความน่าเชื่อถือ ช่วยให้อุตสาหกรรมการผลิตและบริการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถกำหนดคุณภาพและขั้นตอนการผลิตได้ถูกต้องตรงกับความต้องการของผู้ซื้อในต่างประเทศ การส่งออกสามารถหาตลาดได้ง่าย ลดข้อโต้แย้งทางการค้า และความเสี่ยงจากการคืนสินค้าน้อยลง ผู้ผลิตใช้มาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาสินค้าตนเองให้เทียบเท่าหรือดีกว่ามาตรฐาน

องค์การการค้าโลกได้กำหนดแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและกฎระเบียบ เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ซึ่งมีสาระสำคัญคือ ให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานสากล หรือปรับมาตรฐานของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และให้มีการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองซึ่งกันและกัน ผ่านกระบวนการรับรองระบบงานตามมาตรฐานสากล จึงทำให้ “มาตรฐาน” เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการแข่งขันทางการค้า ซึ่งจะทำให้เกิดความได้เปรียบสำหรับประเทศที่มีระบบมาตรฐานที่เข้มแข็ง

ประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เพื่อดำเนินงานด้านการมาตรฐานอย่างชัดเจนขึ้น โดยมีสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินภารกิจในการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ โดยใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศ ควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งต่อมาได้มีการขยายขอบเขตการใช้ข้อกำหนดของการมาตรฐานออกไปในด้านอื่นๆ ด้วย ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการ การบริการ บุคลากร หน่วยงาน การพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ รวมไปถึงการรับรองความสามารถของหน่วยงานตรวจสอบและรับรองตาม

มาตรฐานสากล ในปัจจุบัน “มาตรฐาน” จึงเป็นกฎระเบียบในการอนุญาตให้นำเข้าสินค้าโดยอ้างอิงตามมาตรฐานสากล การดำเนินงานหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานของประเทศ การตรวจสอบและรับรอง และมาตรวิทยา ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหลายแห่ง

ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) รับผิดชอบและกำกับดูแลการมาตรฐานให้มีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานที่ต้องร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการมาตรฐานของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างการยอมรับยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานเป็นแนวทางการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน โดยไม่จำเป็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยวกับการมาตรฐานต้องรวมอยู่ที่หน่วยงานเดียวกัน แต่ประเด็นสำคัญ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมด้านการมาตรฐาน ควรต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน การติดต่อกับหน่วยงานระหว่างประเทศควรเป็นหน่วยงานเดียวกัน (Single Unit)

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านการมาตรฐานในการควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐานด้วยใบอนุญาตและการแสดงเครื่องหมายมาตรฐานบังคับ เพื่อควบคุมผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม สุขอนามัย ความปลอดภัย หรือสิ่งแวดล้อม ทำให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการมาตรฐานของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และระบบการมาตรฐานของประเทศเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ในการพัฒนาระบบการมาตรฐานแห่งชาติ เพื่อให้สมรรถนะของระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเพิ่มสูงขึ้น สร้างความเท่าเทียมกันในโอกาสทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการมาตรฐานของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยอมรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพสอดคล้องกับแนวทางที่เป็นสากล นำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาระบบการมาตรฐานแห่งชาติ เพื่อให้ผู้ประกอบการทุกระดับนำมาตรฐานไปใช้เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ได้รับการอำนวยความสะดวกทางการค้า วิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาด้านการมาตรฐาน มีความเป็นธรรมในการซื้อขาย มีระบบการตรวจสอบรับรองของประเทศที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในระดับสากล และผู้บริโภคได้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การรับฟังความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสียกับการมาตรฐาน จากการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ คาดหวังว่าจะมีการบูรณาการกิจกรรมด้านการบริหารจัดการให้มีโครงสร้างและยุทธศาสตร์ร่วมกัน ภายใต้คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติที่กำกับดูแล มีการประสานงานและการสื่อสาร ลดความซ้ำซ้อนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมวางแผนยุทธศาสตร์ของชาติ บูรณาการกิจกรรมที่ทำอยู่ในสายงานที่ต่อเนื่องกันเข้าหากันโดยใช้ระบบสารสนเทศและการสื่อสารเชื่อมโยงหน่วยงานปฏิบัติ เพื่อ

ให้บริการด้านการมาตรฐาน การทดสอบ และการตรวจรับรองห้องปฏิบัติการที่สะดวกรวดเร็ว ให้บริการ ณ จุดเดียว

ข. วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐานของประเทศไทยที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ

2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค โอกาส ที่เกิดจากระบบการมาตรฐานของประเทศไทยในปัจจุบัน

3. เพื่อศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านมาตรฐาน เพื่อให้เกิดการบูรณาการด้านการให้บริการและด้านข้อมูล เพิ่มการใช้ข้อมูลร่วมกัน ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน

4. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานมีความชัดเจนในหน้าที่ความรับผิดชอบ สามารถร่วมมือกันทำงานอย่างมีเอกภาพ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการมาตรฐานในภาพรวม รวมทั้งมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ค. ขอบเขตและวิธีการดำเนินโครงการ

ขอบเขต		วิธีการดำเนินโครงการ
1.	ก. ประมวลผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	- ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ระบุการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่การมาตรฐานมีบทบาทเกี่ยวข้อง - จัดทำรายงานสรุปการศึกษาบทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11
	ข. ศึกษายุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ	ศึกษายุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สหภาพยุโรป แคนาดา จีน ญี่ปุ่น และองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO)

ขอบเขต		วิธีการดำเนินโครงการ
	ค. ศึกษาข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกจากประเทศไทย	ศึกษาข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐาน (ถ้ามีกำหนดไว้) ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกของประเทศไทยจำนวน 36 รายการ ครอบคลุมสินค้า 23 หมวด มีมูลค่าประมาณ 5.2 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 76 ของมูลค่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2554
2.	ก. ศึกษาสถานภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการให้บริการด้านการมาตรฐานในแต่ละส่วนงานที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาภารกิจหลักด้านการมาตรฐานของส่วนงานในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน วิเคราะห์ผังกระบวนงานในส่วนงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านมาตรฐาน ที่มีความสำคัญตามเหตุผลที่มีการคัดเลือก เกี่ยวกับการให้บริการด้านมาตรฐานในหน่วยงานที่ศึกษาอย่างน้อย 12 หน่วยงาน [4]
	ข. ศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการบริการมาตรฐานภายในหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน และกระบวนงานที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานให้บริการที่เกี่ยวข้องกัน	จัดทำผังกระบวนการบริการมาตรฐานภายในส่วนงานให้บริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน และแสดงความเชื่อมโยงของการให้บริการด้านการมาตรฐานที่เกี่ยวเนื่องกันระหว่างหน่วยงานเหล่านี้
	ค. ศึกษาความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและประสิทธิภาพในการให้บริการด้านการมาตรฐานประชาชนเฉลี่ย เวลาตอบสนองค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และวิเคราะห์ความสามารถในการให้บริการว่ามีรายการสินค้าใดบ้างที่หน่วยงานบริการมาตรฐานในประเทศไม่สามารถตอบสนองได้	ศึกษาค่าเฉลี่ยของเวลาตอบสนองด้านมาตรฐานที่ให้บริการแต่ละรายการของสินค้าส่งออกที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง แสดงเวลาบริการต่ำสุด-สูงสุด และรายการสินค้าที่ไม่สามารถให้บริการด้านมาตรฐานได้

[4] **หน่วยงานหลัก 10 หน่วยงาน** ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กรมวิชาการเกษตร, กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, กรมปศุสัตว์ และกรมประมง (หน่วยงานทั้ง 2 อยู่ในกลุ่มงานของ มกอช. ซึ่ง มกอช. เป็นผู้กำหนดมาตรฐาน และกรมปศุสัตว์/กรมประมง เป็นผู้ปฏิบัติและออกใบรับรองสินค้าตามที่ประเทศคู่ค้ากำหนด
หน่วยงานเสริม 2 หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, กรมวิทยาศาสตร์บริการ

ขอบเขต		วิธีการดำเนินโครงการ
3.	ก. ศึกษาโครงสร้างองค์กรและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานทั้งในระดับกระทรวงและกรม	จัดทำผังโครงสร้างองค์กร และหน้าที่ ภารกิจหลักของส่วนงานที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านการมาตรฐานใน 34 หน่วยงาน[5] แสดงส่วนงานที่มีบทบาท ภารกิจด้านการมาตรฐาน
	ข. ศึกษากฎหมายเฉพาะ ที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	- ศึกษารายละเอียดของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน จัดทำตารางสรุปว่าหน่วยงานใดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับใด
4.	ก. ประมวลปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการแก่ประชาชน และศึกษาว่ามีหน่วยงานที่เลือกมาศึกษามีความสำคัญจำนวนเท่าใด ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาในเชิงลึก เพื่อปรับปรุงโครงสร้างและกระบวนการให้บริการด้านมาตรฐาน	จัดทำ Focus Group[6] 2 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมครั้งละไม่น้อยกว่า 10 ท่าน จากหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา เพื่อทบทวนปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา รวมทั้งให้ได้ผลการวิเคราะห์ว่าจะมีหน่วยงานใดที่ต้องปรับปรุงโครงสร้างหรือวิธีการทำงาน จำนวนกี่หน่วยงาน
	ข. ศึกษาข้อขัดข้องในการบูรณาการการบริการร่วมกันกับหน่วยงานอื่นของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา	- สัมภาษณ์หน่วยงานด้านการมาตรฐานที่เลือกมาศึกษาและที่มีงานบริการร่วมกัน แต่มีข้อขัดข้องในการบูรณาการ - ประชุมเชิงปฏิบัติการจำนวน 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 20 ท่าน เพื่อหาข้อเสนอแนะในการแก้ไข
	ค. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการ ศึกษาเกณฑ์การวัดผลในเชิง Ease of Doing Business	- ศึกษาเกณฑ์การวัดผลในเชิง Ease of Doing Business - จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการจำนวน 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 20 ท่าน เพื่อหาข้อสรุปของเกณฑ์การวัดบริการ

[5] ลดลงจาก 35 หน่วยงาน เป็น 34 หน่วยงาน เนื่องจากมี 2 หน่วยงานที่ได้ถูกยกเลิก คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (สำนักงาน กสช.) และสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กทช.) พร้อมกับจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่เพื่อทำหน้าที่แทน 2 หน่วยงานที่ยกเลิก คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

[6] การรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นปัญหาที่เฉพาะเจาะจง โดยมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง โดยมีผู้เข้าร่วมสนทนาในแต่ละกลุ่มประมาณ 6-10 คน ซึ่งเลือกมาจากประชากรเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ (ที่มา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย [สำนักงาน สกว.] (2551. เว็บไซต์))

ขอบเขต		วิธีการดำเนินโครงการ
	ง. ศึกษาตัวอย่างการบริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ	ค้นหา/ติดต่อหน่วยงานมาตรฐานในต่างประเทศ เพื่อหาข้อมูลตัวอย่างการให้บริการด้านการมาตรฐานที่ดี 4 ตัวอย่าง เพื่อจัดทำรายงาน
	จ. วิเคราะห์ตัวอย่างการบริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศเปรียบเทียบกับระบบมาตรฐานของไทยเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา	- เปรียบเทียบตัวอย่างการให้บริการด้านการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ กับการให้บริการด้านการมาตรฐานของบางหน่วยงานในประเทศ - แนะนำวิธีแก้ปัญหาของหน่วยงานในประเทศที่มีกิจกรรมตามตัวอย่าง - จัดทำรายงานสรุปปัญหาอุปสรรค และข้อขัดข้องในการบูรณาการการบริการร่วมกันด้านการมาตรฐานในมุมมองของ Ease of Doing Business และตัวอย่างกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ
5.	ก. วิเคราะห์โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน	- วิเคราะห์โอกาสปรับปรุงกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานในหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน - จัดทำผังกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานที่ปรับปรุงตามผลการวิเคราะห์ - จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 10 ท่านจากหน่วยงานที่ศึกษา ชี้แจงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานและข้อเสนอแนะ - จัดทำรายงานสรุปโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานแก่หน่วยงานที่เลือกมาศึกษา
	ข. วิเคราะห์การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานในระบบการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา	- ศึกษาโครงสร้างหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา (12 หน่วยงาน) - วิเคราะห์โครงสร้างเพื่อหาข้อปรับปรุงให้สอดคล้องกับกระบวนงานการให้บริการที่เสนอให้ปรับปรุง - จัดทำรายงานสรุป - จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า

ขอบเขต		วิธีการดำเนินโครงการ
		10 ท่าน จากหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา เพื่อนำเสนอขอความเห็นเกี่ยวกับกระบวนงานการให้บริการและโครงสร้างหน่วยงานที่เสนอให้ปรับปรุง
	ค. จัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง	- นำความเห็นมาปรับปรุงข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง - จัดทำรายงานข้อเสนอเพื่อการเปลี่ยนแปลง - จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความเห็น 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 30 ท่าน จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและผู้รับบริการด้านการมาตรฐาน - จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วยบทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 สถานภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการให้บริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา โครงสร้างองค์กร กฎหมายเฉพาะที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้แต่ละองค์กร ปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการด้านการมาตรฐานร่วมกัน และข้อเสนอในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกระบวนงานการให้บริการและโครงสร้างของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา

ง. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย เป็นการวิจัยเอกสาร[7] (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ[8] (Survey Research) เพื่อศึกษาโครงสร้างและกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐานของประเทศไทยที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงาน และจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐาน เพื่อให้เกิดการบูรณาการด้านการให้บริการและด้านข้อมูล เพิ่มการใช้ข้อมูลร่วมกัน ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน

[7] เป็นการศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ข่าวสารต่างๆ และข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อหาความจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ที่ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมจากเอกสาร

[8] เป็นการวิจัยที่มุ่งหา ค้นหาความรู้ความจริงจากสภาพที่ปรากฏอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของประชาชน หรือเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ทางสังคม ผลจากการสำรวจสามารถนำไปสู่การวางแผนและนโยบายต่างๆ

ด้วยการใช้การสัมภาษณ์ (Interview) หน่วยงานและการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ดังมีรายละเอียดในข้อ ค. ขอบเขตและวิธีการดำเนินโครงการ

แหล่งที่มาของข้อมูลในการวิจัยเอกสาร ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดไว้ 2 แหล่ง ได้แก่ (1) ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการมาตรฐาน กฎระเบียบ กระบวนการให้บริการด้านการมาตรฐาน จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน และยุทธศาสตร์การมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ ตลอดจนข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐาน และกระบวนงานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกจากประเทศไทยที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ และ (2) ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้ศึกษาได้เลือกวิธีการสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยกับหน่วยงานหลักที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการมาตรฐานแล้วพบว่า ประเทศไทยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานกระจายอยู่ใน 11 กระทรวง มีส่วนราชการระดับกรมที่รับผิดชอบจำนวน 34 กรม การพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะพิจารณาจากหน่วยงานที่มีบทบาทและกิจกรรมด้านการมาตรฐานสูง และมีสินค้าที่อยู่ในการกำกับดูแลที่มีมูลค่าการส่งออกในระดับสูง ซึ่งมีอยู่ 10 หน่วยงานหลัก คือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กรมประมง[9] สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานเสริม 2 หน่วยงานที่มีบทบาทเป็นผู้ตรวจสอบรับรอง คือ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และกรมวิทยาศาสตร์บริการ จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยใช้เครื่องมือวิจัยหลายรูปแบบ ได้แก่

1. การสัมภาษณ์ (Interview) โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน

2. การจัดการประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group) เพื่อทบทวนปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา รวมทั้งให้ได้ผลวิเคราะห์ในการปรับปรุงการให้บริการประชาชนโดยใช้วิธีเดลฟาย[10] (Delphi Technique) เพื่อสอบย้ำแนวคิดและสร้างการยอมรับ

---

[9] กรมปศุสัตว์และกรมประมง อยู่ในกลุ่มงานของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ซึ่ง มกอช. เป็นผู้กำหนดมาตรฐาน ส่วนหน่วยงานทั้งสองจะทำหน้าที่ผู้ปฏิบัติและออกใบรับรองสินค้าตามที่ประเทศคู่ค้ากำหนด

[10] **วิธีเดลฟาย** หรือ **วิธีเดลฟี** เป็นวิธีการคาดการณ์ผลลัพธ์โดยวิธีการออกความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนและระเบียบแบบแผนที่ชัดเจน โดยผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามจำนวนสองรอบหรือมากกว่านั้น โดยในแต่ละรอบผู้จัดทำจะสรุปคำตอบของรอบนั้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับตอบคำถามในรอบถัดไป โดยเชื่อว่าคำตอบในแต่ละรอบจะถูกเกลาให้ "ถูกต้อง" มากยิ่งขึ้น ซึ่งสุดท้าย การสอบถามจะหยุดลงเมื่อได้ข้อสรุปที่มั่นคง และคะแนนค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานจะเป็นตัวกำหนดคำตอบ

3. การรับฟังความเห็น (Hearing) เพื่อนำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงรายงานการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย

จ. เป้าหมายของการศึกษาวิจัย

โครงการนี้เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 โดยกำหนดแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินและที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบงานภาครัฐ รวมทั้งการจัดระบบงานราชการ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2551-2555) ยุทธศาสตร์ที่ 2 กำหนดมาตรการเพื่อผลักดันให้เกิดการปรับรูปแบบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน โดยการวางระบบการบริหารงานแบบบูรณาการภายในระบบราชการ การส่งเสริม ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานกลางต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการของส่วนราชการ การจัดระบบบริหารราชการให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายกับภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน และภาคส่วนต่างๆ ในลักษณะเป็นภาคี/พันธมิตร/หุ้นส่วนในการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ รวมทั้งนโยบายรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี (คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา, 2554) ข้อ 8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดินโดยกำหนดว่า “การพัฒนาระบบราชการต้องเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ในระดับชาติอย่างมีวิสัยทัศน์และมุ่งผลสัมฤทธิ์ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้บทบาทและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐมีความกระชับ มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสถานการณ์ทั้งการดูแลพื้นที่ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและเกิดประโยชน์สูงสุดกับการบริการประชาชนโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง”

การที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ภาครัฐและผู้ประกอบการจึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีข้อตกลงร่วมกัน คือ สร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการบริหาร ตลอดจนในด้านสันติภาพและความมั่นคงในส่วนภูมิภาค ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรม พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาคมอาเซียน รวมทั้งการที่จะให้ความช่วยเหลือกันในรูปแบบของการฝึกอบรม การวิจัยและการส่งเสริมการศึกษา นอกจากนี้ ยังเสริมสร้างในเรื่องประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม ขยายการค้า ปรับปรุงการขนส่ง คมนาคม รวมถึงการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศภายนอกประชาคม เป้าหมายหลักของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ “การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวร่วมกัน จะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมือระหว่างประเทศในอาเซียนอย่างเสรี สร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก”

ผลกระทบที่ไทยจะได้รับจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขึ้นอยู่กับการเตรียมความพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของประเทศเป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลก แต่เทคโนโลยีการผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง มีที่ตั้งเอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสาธารณูปโภคพื้นฐานทั่วถึง มีระบบธนาคารค่อนข้างเข้มแข็ง และมีแรงงานจำนวนมากแต่แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ ดังนั้น การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่มีศักยภาพเพื่อร่วมกันพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษา การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทั้งด้านแรงงาน เทคโนโลยี เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก เพื่อให้สามารถแข่งขันได้

ข้อตกลงทางการค้าจะมีการลดหรือยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าที่ขายระหว่างประเทศสมาชิก จึงจำเป็นต้องมีมาตรการปกป้องและผลักดันสินค้าออกสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ต้องมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพสินค้า สุขอนามัย และความปลอดภัย

จะเห็นได้ว่า การมาตรฐานมีบทบาทที่สำคัญยิ่ง และจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบการมาตรฐาน เพื่อเตรียมรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทุกภาคส่วนต้องตระหนักและให้ความสำคัญ การป้องกันไม่ให้สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานและไม่มีคุณภาพเข้ามาวางจำหน่ายในประเทศ และผลักดันให้สินค้าของไทยไปขายในต่างประเทศได้นั้น จะต้องมีข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าและบริการที่ครอบคลุมทุกประเภท และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำมาตรฐานไปปรับใช้กับสินค้า บริการ หรือเทคนิคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ ยกระดับมาตรฐานให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ

การมีห้องปฏิบัติการทดสอบที่มีมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ได้รับการยอมรับในระดับสากล จะสร้างความมั่นใจในความตกลงยอมรับร่วมระหว่างประเทศสมาชิก ขณะเดียวกันผู้บริโภคจะมีความเชื่อมั่นต่อคุณภาพของสินค้าในตลาดที่ได้ผ่านการทดสอบแล้วตามข้อกำหนด การเฝ้าระวังตรวจสอบสินค้านำเข้าและการประกันคุณภาพสินค้าเพื่อส่งออกสามารถอาศัยผลการทดสอบที่เชื่อถือได้ นำไปสู่การได้รับการยอมรับในภูมิภาคอาเซียนและเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิง (Reference laboratory) ในสาขาต่างๆ

เมื่อมีการเปิดเสรีด้านแรงงาน จะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือจากประเทศที่มีค่าแรงงานต่ำไปยังประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานจะเป็นบรรทัดฐานหรือเกณฑ์ในการสร้างการยอมรับร่วมกันในความสามารถของแรงงานฝีมือทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนหรือถ่ายโอนแรงงานข้ามชาติได้อย่างเสรี อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องป้องกันแรงงานที่ไม่มีมาตรฐานเข้าสู่ประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการที่มีมาตรฐานแรงงานไทยจะเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจ เนื่องจากมีความ

รับผิดชอบต่อสังคม ดูแลแรงงานที่ดี ไม่เอารัดเอาเปรียบ ส่งผลให้ไม่ถูกกีดกันทางการค้าจากคู่ค้าในต่างประเทศ รวมทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการแข่งขันในระดับอาเซียน

การปรับปรุงระบบและวิธีการทำงานของหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวเนื่องกันแก่ประชาชน ในการกำหนดมาตรฐาน และการตรวจสอบรับรองให้มีการดำเนินงานที่สอดรับกัน (Inter-organization Network) มุ่งในการให้บริการร่วมกัน ณ จุดเดียว ทำให้มีขั้นตอนการตรวจสอบรับรองที่รวดเร็ว ผู้ประกอบการได้รับบริการที่ดี ลดขั้นตอนการยื่นขออนุญาตที่ซ้ำซ้อน สะดวกรวดเร็ว ต้นทุนประกอบการต่ำ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้มาลงทุนหรือมาประกอบธุรกิจในประเทศได้รับความสะดวกรวดเร็ว และมีต้นทุนในการทำธุรกิจในประเทศไทยต่ำลง

มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย ได้จัดทำรายงานผลการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างองค์กรด้านการมาตรฐานของประเทศไทย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการในปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานด้านการมาตรฐานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติต่อไป

บทที่ 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1 ความเป็นมาของการมาตรฐาน

ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 โดยใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ต่อมาขอบเขตการใช้ข้อกำหนดของการมาตรฐานขยายออกไปในด้านอื่นๆ เช่น ระบบการบริหารจัดการ การบริการ บุคลากร รวมไปถึงการรับรองความสามารถของหน่วยงานตรวจสอบและรับรองตามมาตรฐานสากล มีกฎระเบียบในการอนุญาตให้นำเข้าสินค้าโดยอ้างอิงตามมาตรฐานสากล การดำเนินงานหรือกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง และมาตรวิทยา ที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหลายแห่ง

ต่อมามีการตราพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 กำหนดให้มีคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลการมาตรฐานให้มีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการมาตรฐานของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นเครือข่ายที่มียุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน (Single Network) และไม่จำเป็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยวกับการมาตรฐานต้องรวมอยู่ที่หน่วยงานเดียวกัน (Single Office) การติดต่อกับหน่วยงานระหว่างประเทศควรมอบหมายให้มีหน่วยงานเดียว (Single Interface) เพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างสะดวกและมีความน่าเชื่อถือ มีกฎหมายรองรับในการกำกับดูแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้การรับรองหรือดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน และปรับปรุงพัฒนาระบบการมาตรฐานในการให้บริการแก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการ ณ จุดเดียว (Single Point of Service) โดยมีกระบวนการที่รวดเร็วและสะดวก (Ease of Doing Business)

การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น ผู้ให้บริการ ผู้ผลิต และผู้บริโภคมีแนวทางในการเลือกสินค้า อุปกรณ์ และบริการ บนพื้นฐานของคุณภาพ บนความคาดหวังเดียวกัน มาตรฐานทำให้มีบรรทัดฐานของการผลิต ทำให้มีการปรับปรุงสินค้าหรือบริการให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น สร้างโอกาสในการแข่งขัน และสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ มาตรฐานช่วยลดความเสี่ยงในการเลือกสินค้าที่มีคุณภาพต่ำไม่ได้มาตรฐาน มาตรฐานคุ้มครองผู้บริโภคให้มีความปลอดภัย มีสุขอนามัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประเทศคู่ค้าชั้นนำเร่งรัดพัฒนาการมาตรฐาน การตรวจรับรองให้รุดหน้า เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการแข่งขัน ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานในประเทศไทยสนับสนุนให้มีการบูรณาการโครงสร้างของการมาตรฐานให้อยู่ภายใต้โครงสร้างและยุทธศาสตร์เดียวกัน ปรับปรุงการให้บริการ ณ จุดเดียว

ลดการทำงานที่ทับซ้อนของหน่วยงานที่รับผิดชอบการตัดสินใจร่วมกัน มีเอกภาพ หน่วยงานที่มีบทบาทด้านการมาตรฐานร่วมกันให้บริการ บริหารจัดการ ประสานงาน และสื่อสารไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนหรือข้อขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณ และมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญในการดำเนินงาน

สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ด้านเศรษฐกิจและการเงินจากประเทศคู่ค้าที่สำคัญๆ โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศที่พึ่งพาการส่งออกเป็นปัจจัยสำคัญ ภาคการผลิตและการส่งออกต้องมีความเข้มแข็งในการแข่งขัน รัฐและผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและบริการ รวมถึงระบบการบริหารจัดการ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะกลับมาเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืน การผลิตและการส่งออกต้องมีการเติบโตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้สินค้าหรือบริการมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สร้างโอกาสการแข่งขันในตลาดโลก ประชาชนได้รับการปกป้องดูแลเรื่องความปลอดภัย สุขอนามัย มีคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ ในโลกการค้าเสรีที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง นอกจากจะแข่งขันกันทางด้านราคาแล้ว การแข่งขันด้านคุณภาพก็มีบทบาทสำคัญด้วยเช่นกัน ผู้บริโภคให้ความสนใจกับคุณภาพมากขึ้น การนำ “มาตรฐาน” เข้ามาใช้กำหนดลักษณะ กระบวนการ วิธีปฏิบัติ หรือ วิธีการจัดการอย่างเป็นระบบ ไม่เพียงแต่ในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น มาตรฐานได้ถูกนำมาใช้กำหนดเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น การบริหารความปลอดภัย การประหยัดพลังงาน การรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม การรักษาสิ่งแวดล้อม ยกระดับสุขอนามัย คุณภาพชีวิต และการถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ อีกด้วย

องค์การการค้าโลกได้กำหนดแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ซึ่งมีสาระสำคัญคือ ให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานสากลหรือปรับมาตรฐานของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และให้มีการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองซึ่งกันและกัน ผ่านกระบวนการรับรองระบบงานตามมาตรฐานสากล

การกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการมาตรฐานของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยอมรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาระบบมาตรฐานแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์ฯ ต้องอาศัยความเข้าใจ ความร่วมมือ และเห็นประโยชน์ร่วมกันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มาจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาถึงความจำเป็นที่แท้จริงของแต่ละฝ่ายในการตอบสนองความต้องการของประชาชน มีความเชื่อมโยงของระบบและการใช้ข้อมูลร่วมกัน มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐาน เกณฑ์การตรวจสอบรับรองที่ใช้ร่วมกันได้และได้รับการยอมรับในระดับสากล หน่วยงานการมาตรฐานมีความพร้อมด้านบุคลากรและได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันพัฒนาและยกระดับมาตรฐานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้การมาตรฐานทวีความสำคัญยิ่งขึ้น

กฎกติกาใหม่ด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศที่ไทยในฐานะประเทศคู่ค้าจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่เป็นกฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนมีข้อจำกัด ไทยจำเป็นต้องมีระบบการมาตรฐานที่ผู้ประกอบการใช้เป็นโอกาสสนับสนุนการแข่งขันและการขยายตัวของการค้าการลงทุนสู่ต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงด้านมาตรการทางการค้าที่มิใช่เป็นมาตรการทางภาษี เช่น มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อม มาตรการทางด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ผู้ประกอบการไทยต้องยกระดับมาตรฐานการผลิตและการให้บริการ ปรับปรุงระบบคุณภาพและระบบการบริหารจัดการให้ได้ตามมาตรฐานสากล การเปลี่ยนแปลงด้านการเปิดเสรีทางการค้า การบริการ และการลงทุน เน้นในเรื่องของความโปร่งใสของกฎเกณฑ์และการไม่เลือกปฏิบัติระหว่างประเทศ ผู้ลงทุนไทยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีมาตรฐานเดียวกับผู้ลงทุนจากต่างประเทศอย่างเท่าเทียมกัน ถ้าประเทศไม่มีมาตรฐานในการค้า การบริการหรือการลงทุนไว้ก็ไม่สามารถที่จะใช้กฎเกณฑ์ข้อบังคับหรือข้อห้ามกับผู้ที่มาลงทุนจากต่างประเทศได้ มาตรการทางการค้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน จะมีมาตรการและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะทำให้การส่งสินค้าไปขายในประเทศที่พัฒนาแล้วมีอุปสรรคมากขึ้น ผู้ผลิตไทยจำเป็นต้องเข้าใจในมาตรฐานการผลิตที่ไม่มีอุปสรรคในด้านมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวกับปัญหาโลกร้อน

กฎระเบียบทางด้านการเงิน ซึ่งเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจและการเงินของประเทศต่างๆ ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐานบัญชีที่เข้มงวด และการบริหารความเสี่ยงตาม ISO 31000 นักธุรกิจไทยด้านการผลิต การบริการ และการลงทุน โดยเฉพาะธุรกิจที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทาง คือ ต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยง ซึ่ง ISO 31000 ได้ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางในเรื่องการบริหารความเสี่ยงที่เป็นสากล ซึ่งหลายประเทศนำไปสู่การปฏิบัติ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจนั้นจะมีมากขึ้น การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 กลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียนจะลดภาษี มีความร่วมมือทางด้านการลงทุน ความร่วมมือด้านมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน ความร่วมมือด้านมาตรฐานสินค้าของกลุ่มประชาคมอาเซียนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการต่อรองกับประเทศที่มีกำลังซื้อสูง ประเทศไทยต้องปรับตัวให้มีความพร้อมในมาตรฐานหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรฐานทางด้านการผลิต มาตรฐานด้านการศึกษา มาตรฐานด้านการบริการ มาตรฐานแรงงานวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคกับประเทศในกลุ่มอาเซียนและมีมาตรฐานที่ประเทศไทยสามารถยอมรับได้

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มีบทบาทในการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทในการผลิต การค้า

และการบริการ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการด้านการผลิต การบริการ การเงิน หรือในเรื่องของการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบสร้างสรรค์ ประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูล ต้องมีการจัดการที่เป็นไปตามระบบของการมาตรฐาน เพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการปกป้องการใช้ข้อมูล มิให้เกิดความเลื่อมล้ำในสิทธิของมนุษยชน เศรษฐกิจของไทยพึ่งพาภาคการผลิต วัตถุดิบ เครื่องจักร และเทคโนโลยีจากต่างประเทศ อุตสาหกรรมบางประเภทสามารถที่จะย้ายฐานการผลิตไปสู่ประเทศที่มีค่าแรงงานต่ำกว่าได้ง่าย โครงสร้างเศรษฐกิจไทยจึงมีความเปราะบาง ต้องปรับฐานไปสู่ธุรกิจบริการให้มากขึ้น ในขณะที่ต่างประเทศรุกคืบเข้าสู่ภาคบริการ เช่น ธุรกิจด้านธนาคาร การค้าปลีก ประกันภัย เป็นต้น ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องยกระดับการมาตรฐานของภาคบริการสู่สากล และใช้มาตรฐานนี้คุ้มครอง ปิดกั้นบริการจากต่างประเทศที่ไม่ได้มาตรฐานไม่ให้เข้ามาแข่งขัน เช่น การบริการท่องเที่ยว การบริการด้านแอนนิเมชั่น การผลิตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์หรือการผลิตโปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น มีการกำหนดมาตรฐานที่เทียบเท่าสากล สามารถแข่งขันหรือส่งออก หรือรับงานจากประเทศอื่น และสามารถปิดกั้นไม่ให้มีการผลิตหรือมีผู้ประกอบการจากต่างประเทศที่ไม่ได้มาตรฐานเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 กล่าวถึงคุณภาพการศึกษาที่ยังมีปัญหา ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปี พ.ศ. 2553 พบว่า นักเรียนบางกลุ่มยังมีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ และประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป กว่าร้อยละ 60 ไม่สามารถคิดเป็น ทำเป็น ขาดทักษะความสามารถในการแก้ปัญหา ในขณะที่ประชากรวัยทำงานมีผลิตภาพต่ำ สังคมไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้เยาวชนและประชากรในวัยทำงานมีมาตรฐานการศึกษาที่ดีขึ้น และมีความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ การทำงาน และมีความสามารถในทักษะการแก้ปัญหาในงาน ตลอดจนชีวิตประจำวัน แผนพัฒนาฯ ยังกล่าวถึงพฤติกรรมการดำรงชีวิตของประชากรที่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย และมีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตด้านสุขภาพไม่ทั่วถึง แม้ว่าสถิติอายุเฉลี่ยของประชากรไทยจะสูงขึ้นเป็น 75-80 ปี แต่ประชากรส่วนใหญ่จะมีปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคที่สามารถป้องกันได้ใน 5 อันดับแรกค่อนข้างสูงขึ้นในทุกโรค ได้แก่ โรคเบาหวาน หลอดเลือดในสมองตีบ โรคความดัน โรคหัวใจ และโรคมะเร็ง ส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลของภาครัฐในอนาคต สังคมไทยต้องเน้นความสำคัญในมาตรฐานการผลิตอาหาร มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีการรับรู้ และนำมาตรฐานไปใช้ และประชากรต้องมีความใส่ใจและให้ความสำคัญกับการมาตรฐาน มีการสอบทาน อ่านฉลาก และมีความใส่ใจเกี่ยวกับคุณภาพของอาหารที่บริโภคว่าเป็นอาหารที่ผลิตโดยมีมาตรฐานที่เป็นสากล และมีความเสี่ยงต่อสุขอนามัยน้อยลง

สังคมไทยเริ่มเน้นความสำคัญในความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาลมากขึ้น การลงทุนแนวใหม่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และมีความเท่าเทียมยุติธรรมในสังคม เน้นการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการนำระบบธรรมาภิบาลมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กร มีโครงการที่ช่วยสนับสนุน พัฒนาสังคมเพื่อให้สังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีโครงการพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม หรือสิ่งแวดล้อม โดยมิได้มุ่ง

หมายที่จะสร้างกำไรสูงสุดเพียงอย่างเดียว มีความจำเป็นที่จะต้องนำมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลตาม ISO 26000 มาใช้ เผยแพร่ และนำไปสู่การปฏิบัติในสังคมไทย ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการผลิต และภาคการบริการให้แพร่หลายมากขึ้น ระบบธรรมาภิบาลตามแนวทางมาตรฐาน ISO 26000 จะมีส่วนช่วยให้การพัฒนาทางด้านระบบธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นไปอย่างถูกหลักเกณฑ์ ได้ระดับสากล สร้างการรับรู้และให้ความสำคัญในสังคมไทยมากขึ้น

1.3 การค้าระหว่างประเทศที่ระบบการมาตรฐานมีบทบาทสำคัญมากขึ้น

องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) แนะนำแนวทางในการปรับปรุงเกี่ยวกับบทบาทของการมาตรฐาน การตรวจสอบ การทดสอบ และการสอบเทียบผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งเสริมให้การค้าระหว่างประเทศเข้มแข็ง 3 ประการ คือ

1) Compete ต้องปรับปรุงวิธีการตอบสนองต่อมาตรฐานสากลและความต้องการของประเทศคู่ค้า โดยลดข้อจำกัดในการจัดส่งสินค้าและการจัดหา พัฒนาศักยภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน สร้างความเข้าใจในข้อกำหนดมาตรฐานสินค้า มีโครงการช่วยเหลือและให้คำแนะนำผู้ประกอบการ รวมถึงการนำความต้องการของตลาดมาใช้ในการปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและบริการ

ประเทศไทยควรปรับปรุงในประเด็นที่ UNIDO แนะนำ โดยเสริมสร้างศักยภาพตอบสนองต่อมาตรฐานสากล ความต้องการของลูกค้าด้านคุณภาพ ความปลอดภัย ปรับปรุงกฎระเบียบ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เข้าใจและรับรู้ทันการณ์ต่อข้อกำหนดมาตรฐาน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการบริการให้สอดคล้องทันท่วงที นำความต้องการของตลาดมาเป็นโครงการช่วยเหลือ แนะนำผู้ประกอบการให้ความร่วมมือปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องข้อกำหนดมาตรฐานสากล

2) Conform ต้องมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งอาจต้องปรับปรุงการตรวจสอบรับรอง ข้อกำหนด กฎหมาย หรือจัดทำมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ มีห้องปฏิบัติการทดสอบในประเทศและมีเครือข่ายการสอบเทียบที่แม่นยำ

ประเทศไทยต้องมุ่งส่งเสริมการตรวจรับรองให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด รักษาส่วนแบ่งตลาดส่งออก เน้นการปรับปรุงยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานการตรวจสอบ ยกระดับการมาตรฐาน ปรับปรุงกฎหมาย ข้อกำหนดการตรวจรับรองให้เข้ากันได้และประเทศคู่ค้ายอมรับ เป็นสากล มีเครือข่ายของการทดสอบมาตรวัดและความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

3) Connect มีเครือข่ายเชื่อมโยงกับตลาด UNIDO ให้คำแนะนำไว้หลายประการ เช่น ต้องบูรณาการการมาตรฐานของประเทศให้เข้ากับกรอบการค้าระหว่างประเทศ ต้องปฏิบัติตาม WTO มีการเจรจา

ต่อรองการค้าในลักษณะที่ไม่เสียเปรียบ มีการปฏิบัติตามเงื่อนไข ปรับปรุงระบบวิธีศุลกากร รวมถึงการมีมาตรการสนับสนุนความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการที่ส่งออก

ประเทศไทยต้องสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง ส่งเสริมความเข้าใจ ความร่วมมือกับประเทศคู่ค้า บูรณาการกฎระเบียบเข้ากับกรอบการค้าระหว่างประเทศ เช่น ตอบสนองต่อกรอบกติกาของ WTO อย่างทันท่วงที เสริมสร้างความสามารถในการเจรจาต่อรองทางการค้า วางแนวทางสนับสนุนเพื่อบรรลุข้อตกลงในการเจรจาลดข้อขัดแย้งในเวทีการค้าโลก ปรับปรุงระบบวิธีการศุลกากรของประเทศไทย กลไกการขนส่ง ให้เข้ากันได้เป็นที่ยอมรับ และเชื่อมโยงกับประเทศคู่ค้า ปรับปรุงท่าเรือ วิธีการขนถ่ายสินค้า การตรวจสินค้าก่อนส่งออก ลดขั้นตอนและข้อกำหนดด้านเอกสาร มีมาตรการในการสนับสนุนความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการที่ส่งไปขายในต่างประเทศ และประเทศคู่ค้าให้การยอมรับในมาตรฐานสินค้าและบริการของประเทศ

UNIDO ให้ความสำคัญในด้านการมาตรฐานว่า มีบทบาทสูงในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ มีข้อกำหนดของมาตรฐานที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับ มาตรฐานทำให้ความหลากหลายของสินค้าบริการที่มีความแตกต่างกันให้แตกต่างกันน้อยลง ช่วยทำให้สินค้า บริการ ชิ้นส่วนมีความเข้ากันได้ เป็นข้อกำหนดในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย สุขอนามัย ป้องกันการใช้หรือบริโภคสินค้าบริการผิดประเภท ช่วยดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มาตรฐานมีบทบาทให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารระหว่างคู่ค้า การถ่ายโอนเทคโนโลยีจากประเทศที่มีมาตรฐานสูงไปสู่ผู้ผลิตที่ใช้มาตรฐานของประเทศคู่ค้า ยกระดับคุณภาพสินค้าให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ลดอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากความไม่เข้าใจหรือความไม่เชื่อถือระหว่างประเทศคู่ค้า

1.4 สภาวการณ์ที่ส่งผลให้ต้องปรับปรุงระบบการมาตรฐาน

แรงขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกทำให้ไทยจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในระบบการมาตรฐานทั้งภายในและภายนอกองค์กร แรงขับเคลื่อนที่เกิดจากภายในส่วนราชการ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนองความต้องการของผู้รับบริการ ณ จุดเดียว (One-Stop Service) หรือการให้บริการในรูปแบบของ E-Government ความต้องการในด้านการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงระบบการบริการและข้อมูลให้เป็นเครือข่ายในรูปแบบ Inter-operability การเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานให้มีการทำงานเป็นทีม การปรับปรุงสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ หรือการลดภาระงานของหน่วยงานภาครัฐโดยการถ่ายโอนงานบริการบางส่วนให้เอกชนทำ เป็นต้น ส่วนแรงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากภายนอกส่วนราชการ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายการเมือง นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาที่เน้นความสำคัญด้านการมาตรฐาน โดยมีประเด็นที่กล่าวถึงการนำมาตรฐานไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายถึง 25 ประเด็น การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยการค้าการลงทุนกับต่างประเทศที่จำเป็นต้องปรับปรุง

ระบบการมาตรฐานให้เท่าทันกับประเทศคู่ค้า สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่อง จำเป็นต้องยกระดับมาตรฐานธรรมาภิบาล คุณภาพชีวิตของประชาชน ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ระบบการทำงานต้องปรับเปลี่ยนให้เป็นเครือข่ายสารสนเทศที่มีการเชื่อมโยง กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศที่ไทยจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในระบบมาตรฐานสากล

การปรับเปลี่ยนในระบบการมาตรฐานอาจทำได้หลายทาง เช่น การปรับเปลี่ยนนโยบายโดยมีการเปลี่ยนแปลงในระบบการมาตรฐานให้รองรับนโยบายรัฐบาลที่เน้นงานและกิจกรรมด้านการมาตรฐาน การปรับเปลี่ยนกระบวนงานโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงระบบ การบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรม ทักษะ ในการบริการงานด้านการมาตรฐาน การปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน มีการทำงานข้ามสายงานโดยเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างให้เป็นระบบเครือข่ายที่เรียกว่า Inter-operability การปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายต่อการประกอบการตามแนวทางธนาคารโลกเรื่องความสะดวกในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business)

1.5 แนวคิด งานวิจัย และทฤษฎีการแข่งขันเชิงการค้าที่มีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศและการส่งออกที่นำมาประกอบในการศึกษา

1.5.1 แนวคิดเชิง Ease of Doing Business

องค์กรสหประชาชาติได้เสนอแนวทางให้ประเทศสมาชิกนำไปพิจารณาปรับปรุงการให้บริการประชาชนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามรายงานฉบับที่มีชื่อว่า World Public Sector Report 2003 E-Government at the Crossroad (United Nation, 2003) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในส่วนราชการนั้นต้องสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความต้องการในลำดับสำคัญของสังคม และการมีส่วนร่วมของรัฐบาลนั้นจะต้องมีส่วนที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีการเชื่อมโยงกับการใช้งานด้านสารสนเทศของหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีการจัดเงินงบประมาณให้เพียงพอกับการพัฒนาและควรมีทัศนคติว่างบประมาณนี้เป็นเงินลงทุนที่ช่วยสร้างสรรค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐในระยะยาว มิใช่หวังผลตอบแทนในระยะสั้น ในเวลาเดียวกันต้องมีการปรับปรุงในเรื่องของทักษะ ทัศนคติ และวัฒนธรรมของภาครัฐ ให้ส่วนราชการมีความสามารถและมีความตั้งใจที่จะให้บริการในรูปแบบของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการบริการประชาชน และความจำเป็นที่จะต้องมีการประสานความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ เพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่แต่ละส่วนราชการใช้ และควรจะทำให้เรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่จะใช้ระบบสารสนเทศให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจว่ารัฐบาลมีระบบและศักยภาพ

ในการที่จะทำงานร่วมกันระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการได้

ในปี พ.ศ. 2555 ธนาคารโลกได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันที่เน้นปัจจัยเชิงโครงสร้างและดำเนินการเป็นประจำทุกปี จนถึงปัจจุบัน มีประเทศได้รับการจัดอันดับเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี ได้จัดลำดับความยากง่ายในการทำธุรกิจทั่วโลกใน 183 ประเทศ ในภาพรวม ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 17 ซึ่งเป็นลำดับที่ดีขึ้นจากปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2554 ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 19) โดยมีรายละเอียดของประเด็นที่สำรวจดังนี้

การจัดอันดับความยากง่ายในการทำธุรกิจของไทย			
หัวข้อที่จัดลำดับ	**ปี พ.ศ. 2555**	**ปี พ.ศ. 2554**	**ปี พ.ศ. 2553**
ภาพรวม	17	19	16
การเริ่มต้นกิจการ	78	95	89
การก่อสร้าง	14	12	13
จดทะเบียนหลักทรัพย์	28	19	5
ขอสินเชื่อ	67	72	69
คุ้มครองผู้ลงทุน	13	12	12
จ่ายภาษี	100	91	86
นำเข้า ส่งออก	17	12	12
ทำสัญญา	24	25	25
ปิดกิจการ	51	46	48

ตารางที่ 1-1 การจัดอันดับความยากง่ายในการทำธุรกิจของไทย

ที่มา: www.worldbank.org

ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ 1 ของโลกคือ สิงคโปร์ ลำดับที่ 2 ฮ่องกง ลำดับที่ 3 นิวซีแลนด์ ลำดับที่ 4 สหราชอาณาจักร ลำดับที่ 5 สหรัฐอเมริกา ลำดับที่ 6 เดนมาร์ก และลำดับที่ 7 แคนาดา

หัวข้อที่นำมาประเมินและประเทศไทยอยู่ในลำดับต่ำมาก คือ กระบวนการที่ต้องทำในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ การขอสินเชื่อ และการจ่ายภาษี ในตารางถัดไปนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่า จำนวนขั้นตอนในการเริ่มธุรกิจนั้น ประเทศไทยใช้ 7 ขั้นตอน ในขณะที่สิงคโปร์ และฮ่องกงใช้ 3 ขั้นตอน ระยะเวลาในการดำเนินการประเทศไทย ใช้ 32 วัน สิงคโปร์ และฮ่องกง ใช้ 3 วัน ในด้านการส่งออก ประเทศไทยใช้เวลา 14 วัน ในขณะที่สิงคโปร์และฮ่องกงใช้เวลาเพียง 5 วัน และในด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสิงคโปร์เท่ากับ 456 เหรียญสหรัฐต่อตู้ ฮ่องกงเท่ากับ 575 เหรียญสหรัฐต่อตู่ ในขณะที่ประเทศไทยต้องมีค่าใช้จ่ายในการส่งออกสูงถึง 625 เหรียญสหรัฐต่อตู้ เป็นต้น ดังตารางที่ 1-2 แสดงผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ

ผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ					
ตัวชี้วัดที่ประเมิน		ไทย		สิงคโปร์	ฮ่องกง
		2554	2555		
การเริ่มต้นธุรกิจ (ภาพรวม)		95	78	4	5
▪ จำนวนขั้นตอนในการเริ่มธุรกิจ		7	5	3	3
▪ ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)		32	29	3	3
▪ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		5.6	6.2	0.7	1.9
ด้านการค้าระหว่างประเทศ (ภาพรวม)		12	17	1	2
การส่งออก	▪ จำนวนเอกสารที่ใช้	4	5	4	4
	▪ เวลาที่ใช้ตามขั้นตอน (วัน)	14	14	5	5
	▪ ค่าใช้จ่ายในการส่งออก (US$ต่อตู้)	625	625	456	575
การนำเข้า	▪ จำนวนเอกสารที่ใช้	3	5	4	4
	▪ เวลาที่ใช้ตามขั้นตอน (วัน)	13	13	4	5
	▪ ค่าใช้จ่ายในการส่งออก (US$ต่อตู้)	795	750	439	565

ตารางที่ 1-2 ผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ

ที่มา: www.worldbank.org

1.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระบบสารสนเทศในหน่วยงานของรัฐให้เป็นเครือข่าย (inter-operability)

ยุทธศาสตร์ในการให้บริการของประเทศสิงคโปร์ มีแนวทางการให้บริการประชาชนที่กำหนดไว้ชัดเจนว่า หน่วยงานที่ให้บริการร่วมกันนั้นจะต้องมุ่งให้บริการร่วมกัน ณ จุดเดียว และหน่วยงานจะต้องสร้างความสามารถในการทำธุรกรรมบริการในรูปแบบของ Inter-organizational Network เพื่อลดขั้นตอนอำนวยความสะดวก และลดค่าใช้จ่ายของระบบโดยรวม จากบทตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด กล่าวถึงนวัตกรรมการทำงานที่เชื่อมโยงกันระหว่างหลายองค์กรเข้าหากัน บทความนี้กล่าวถึงหน่วยงานหลายๆ หน่วยงานได้ร่วมกันทำงานเป็นเครือข่ายที่กว้างขวาง เพื่อสร้างคุณค่าให้กับผู้รับบริการ คุณค่าของเครือข่ายนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานที่มีความชำนาญพิเศษ มีหน้าที่แต่ละด้าน และหน้าที่พิเศษของแต่ละหน่วยงานนั้นก็ทำหน้าที่สนับสนุนการเพิ่มคุณค่าของการบริการที่ทุกหน่วยงานในเครือข่ายมีส่วนเกี่ยวข้อง เทคโนโลยีที่สำคัญที่ช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่าย คือ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอำนวยให้หน่วยงานเหล่านี้เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานต่างหน่วยงานภายในองค์กร และรวมถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่นที่สนับสนุนกันภายนอกองค์กร หรือเชื่อมโยงกับพันธมิตรนอกองค์กรด้วย

จากผลของการศึกษาของมหาวิทยาลัย Linkoping New University ประเทศสวีเดนเกี่ยวกับเรื่องการทำงานอย่างเป็นเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ไม่สามารถดำเนินธุรกรรมเบ็ดเสร็จได้ในหน่วยงานเดียว จะต้องมีการติดต่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น

เพื่อให้กิจกรรมบริการประชาชนสามารถปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพยายามของรัฐบาลในรูปแบบของรัฐบาลอิเล็คทรอนิกส์ ซึ่งพยายามปรับปรุงการให้บริการประชาชนเป็นรูปแบบของการให้บริการ ณ จุดเดียว (One-Stop Service)

กรอบแนวคิดของการจัดรูปแบบการบริหารสมัยใหม่ คือ การกระจายงานและการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปสู่หน่วยงานของรัฐบาล ดังนั้น โครงสร้างของหน่วยงานรัฐบาลจะมีลักษณะของการเป็นหน่วยงานที่กระจายไปตามกิจกรรมและมีอำนาจการตัดสินใจของตนเอง แต่ปัญหาที่ตามมาก็คือ ประเด็นความร่วมมือในการทำกิจกรรมเกี่ยวเนื่องกันเพื่อบริการประชาชน และความไม่สะดวกที่ประชาชนต้องไปติดต่อหลายหน่วยงาน

จากรายงานการศึกษาของ Brunel University ซึ่งทำการศึกษาให้กับรัฐบาลของประเทศอียิปต์กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า ในสภาวะของรัฐบาลที่นำเอาระบบสารสนเทศมาใช้บริการประชาชนนั้นมีความพยายามที่จะบูรณาการข้อมูลและบริการจากหลายๆ หน่วยงานเข้าหากัน เพื่อจะจัดให้มีหน่วยบริการซึ่งประชาชนสามารถจะเข้าถึงได้โดยสะดวก จัดให้มีจุดบริการ (Counter Service) รวมกันหลายหน่วยงาน การให้บริการรูปแบบนี้มักมีปัญหาทางด้านกฎหมายที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้อง และให้การให้บริการที่จุดบริการเดียวกันนั้นทำได้โดยมีกฎหมายรองรับ ใบอนุญาตที่ออกหรือเอกสารที่รับไปนั้นมีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้อง ประเด็นปัญหาใหญ่ที่หน่วยงานต่างๆ กังวล คือ ด้านเทคนิคที่ระบบจะเชื่อมโยงกันได้ แต่ในทางปฏิบัติแล้วปัญหาที่ใหญ่กว่านั้นที่ต้องขบคิดก็คือ ความร่วมมือระหว่างองค์กรเกี่ยวกับข้อมูล เอกสาร ที่ใช้ให้บริการและวิธีการตัดสินใจของแต่ละหน่วยงาน

ประเด็นที่เป็นความพยายามของรัฐบาลในปัจจุบัน คือ การผลักดันให้การบริการประชาชนเป็นบริการที่จัดทำในรูปแบบบริการบนพื้นฐานของการวางระบบ การบริการที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การออกแบบการบริการจากรัฐสู่เอกชนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความเห็น และความสะดวกของประชาชนเป็นที่ตั้ง ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 27 นั้น ให้ส่วนราชการกระจายอำนาจการตัดสินใจเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ มุ่งผลให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการบริการประชาชน หากใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการโทรคมนาคมแล้วจะสามารถลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพได้ ก็ให้ส่วนราชการดำเนินการให้ข้าราชการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมตามความเหมาะสม ตามมาตรา 30 ได้ระบุถึงส่วนราชการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการประชาชนต้องร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้ประชาชนติดต่อสอบถาม ขอทราบข้อมูล ขออนุญาต หรือขออนุมัติในเรื่องที่เป็นอำนาจของส่วนราชการโดยให้ติดต่อเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว มาตรา 39 กล่าวถึงให้ส่วนราชการจัดให้มีเครือข่ายสารสนเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถติดต่อ สอบถาม ขอข้อมูล หรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ

องค์การสหประชาชาติได้จัดลำดับประเทศที่มีการให้บริการประชาชนด้วยระบบสารสนเทศที่จัดอยู่ในลำดับที่ดี 20 ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย สวีเดน เยอรมนี อิตาลี เดนมาร์ก สวิสเซอร์แลนด์ และมีประเทศในอาเซียนติดอันดับ 20 ประเทศด้วยคือ ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ ในรายงานฉบับนี้ของสหประชาชาติได้กล่าวถึงตัวอย่าง 3 ประเทศ คือ ประเทศเกาหลีนั้นได้ออกแบบระบบบริการโดยประชาชนสามารถที่จะเรียกดูข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการที่จะต้องไปติดต่อขอรับบริการจากแต่ละส่วนราชการนั้นจะต้องมีวิธีการอย่างไรบ้าง รายงานได้กล่าวถึงประเทศสิงคโปร์ว่าระบบที่ออกแบบโดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและประชาชนสามารถที่จะทำกิจกรรมใช้บริการจากภาครัฐได้โดยไม่ต้องไปติดต่อกับหน่วยราชการหลายแห่งในเรื่องเดียวกัน ประเทศแคนาดาใช้ระบบ Internet เพื่อให้ประชาชนสามารถจะเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยและเข้าใจได้ง่ายเกี่ยวกับบริการและโครงการใหม่ๆ ของรัฐบาลแคนาดา

กรอบการเชื่อมโยงหน่วยงานหลายหน่วยให้ทำงานสอดคล้องเข้ากันได้ระดับประเทศ กรณีตัวอย่างของประเทศสเปน ซึ่งมีกฎระเบียบของรัฐ กลไกที่เป็นเครื่องมือในการผลักดันให้ระบบเครือข่ายเชื่อมโยงที่สามารถเข้ากันได้ระหว่างหน่วยราชการของสเปน ความสัมพันธ์และการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ปฏิบัติราชการร่วมกันนั้นเป็นพลังสำคัญที่ขับเคลื่อนการพัฒนานำระบบสารสนเทศมาให้บริการประชาชน ความล้มเหลวในการที่ส่วนราชการไม่สามารถเชื่อมโยงการบริการประชาชนร่วมกันได้นั้น รวมถึงการตอบสนองต่อประชาชนอย่างเฉื่อยชาส่งผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผลต่อกำลังใจการทำงาน และขาดศักยภาพในการที่จะผลักดันนโยบายของรัฐบาลให้เกิดผล ขาดความสามารถในการที่จะพัฒนาบริการของภาครัฐที่มีคุณค่าเพิ่ม สิ้นเปลืองงบประมาณ และมีภาระเกี่ยวกับการให้บริการที่ไม่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ของกรอบการทำงานที่เป็นระบบเครือข่าย (Inter-operability) ที่เข้ากันได้ระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการร่วมกันนั้น ระบบควรจะมีมาตรฐานและสามารถที่จะทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกองค์กรของแต่ละหน่วยงาน โดยมีความเข้าใจในเรื่องภาษาหรือคำสั่งเป็นอย่างเดียวกัน ระบบที่เข้ากันได้ระหว่างหน่วยงานสามารถจะประสานกันได้นั้น ทำให้เกิดประสิทธิภาพของต้นทุนค่าใช้จ่ายและสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างส่วนราชการต่างๆ ที่มีส่วนในการทำกิจกรรมร่วมหรือให้บริการร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงของส่วนราชการในการให้บริการประชาชนได้อย่างโปร่งใสและมีความรับผิดชอบ และมีส่วนที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับระบบงานของรัฐนั้น จะต้องใช้ภาษาที่ใช้ในการติดต่อหรือภาษาที่ใช้ในการแจ้งขอรับบริการที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้

1.5.3 ทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาดสมัยใหม่ 4C's เพื่อส่งเสริมความสามารถในการค้าระหว่างประเทศและการส่งออกของไทย

4C's เป็นแนวคิดด้านการตลาด ที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญ และนำมาปรับใช้เพื่อความเข้มแข็งในการแข่งขันมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้บริโภค แทนที่จะมองในมุมมองของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายเพียงอย่างเดียว ซึ่ง 4C's ประกอบด้วย

1. **ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค (Consumer Wants and Needs)** ผู้บริโภคมีสิทธิในการเลือกซื้อหรือบริโภคสินค้า/บริการตามความต้องการมากขึ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการจะต้องผลิตสินค้า/บริการที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค จึงจะสามารถขายสินค้า/บริการนั้นได้
2. **ความคุ้มค่าของผู้บริโภค (Consumer Value)** ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าที่รู้สึกว่าคุ้มค่ากับต้นทุนที่จ่ายออกไป ดังนั้น การตั้งราคาขายของผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงต้นทุนที่ผู้บริโภคจะต้องจ่ายเงินซื้อสินค้า รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ผู้บริโภคจะต้องจ่ายออกไป ก่อนที่จะซื้อสินค้ามากกว่าการตั้งราคาที่คำนวณมาจากต้นทุนทางการผลิต
3. **ความสะดวกในการซื้อ (Channels)** ผู้บริโภคจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเลือกซื้อจากช่องทางใด ปริมาณเท่าใด และซื้อในเวลาใด ทำให้ผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้า/บริการของผู้บริโภค โดยจัดให้มีการกระจายสินค้าไปในช่องทางที่คาดว่าจะสามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อได้มากขึ้น
4. **การสื่อสาร (Communication)** ผู้บริโภคในปัจจุบันเลือกที่รับฟังและเลือกที่จะเชื่อถือในการสื่อสาร ดังนั้น ผู้ประกอบการจะต้องมีวิธีสื่อสารที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาสาระที่สร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ และความเชื่อถือในสินค้า/บริการ ที่จะส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อมากขึ้น

1.5.4 ทฤษฎีความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ Diamond Diagram ของ Michael E. Porter

Michael E. Porter (2003) ให้นิยามของขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ไม่ได้หมายถึงการที่ประเทศมีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าประเทศอื่น หรือการที่มีสินค้าราคาถูกลง โดยเปรียบเทียบอันเนื่องมาจากการลดค่าเงิน แต่ความสามารถในการแข่งขันเกิดจากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ซึ่งทำให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น ประชากรมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน โดย Michael E. Porter ชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการแข่งขันสามารถเกิดขึ้นได้จากความสามารถในการคิดค้นนวัตกรรม แนวคิดใหม่ เช่น เทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ดังนั้น ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณา 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ปัจจัยด้านการผลิต - Factor Condition (2) ปัจจัยด้านอุปสงค์ - Demand Condition (3) ปัจจัยด้านยุทธศาสตร์โครงสร้างและการแข่งขัน - Firm strategy, Structure and rivalry (4) ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่องและสนับสนุน - Related and supporting Industries โดยมีบทบาทของภาครัฐ (The Role of Government and the Role of Chance) ซึ่งเป็นนโยบายสนับสนุนของรัฐด้านการค้า ได้แก่ ส่งเสริมตลาดทุน กำหนด

กฎเกณฑ์นโยบายการค้า และมาตรฐานสินค้า การลงทุนวิจัยและพัฒนา นโยบายการเรียนรู้ หรือระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาตรฐานทั่วไป

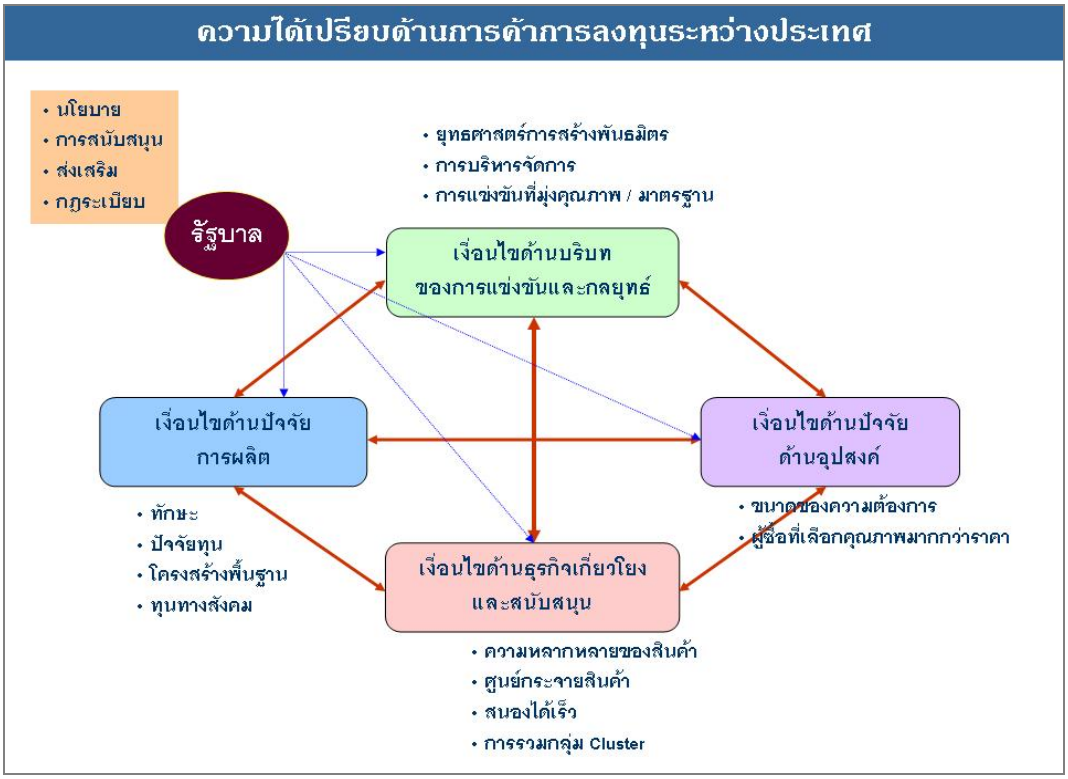

ภาพที่ 1-1 Diamond Model ของ Professor Michael E. Porter (1990)

1. **เงื่อนไขปัจจัยการผลิต (Factor Conditions)** องค์ประกอบของเงื่อนไขปัจจัยการผลิตจะได้วิเคราะห์ปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพสูงและชำนาญเฉพาะด้าน สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและธุรกิจได้ การวิเคราะห์ในด้านนี้จะมีองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่
   - **ด้านทรัพยากรมนุษย์** เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพของบุคคลในธุรกิจ ความสามารถ ทักษะ ต้นทุนของบุคลากร การใช้งานถูกต้องกับความเชี่ยวชาญของบุคลากร
   - **ด้านทรัพยากรธรรมชาติ** เป็นการวิเคราะห์ความพร้อมของสินค้าและทรัพยากรที่เกื้อหนุนการประกอบธุรกิจ อันได้แก่ ที่ดิน แหล่งน้ำ เป็นต้น
   - **ด้านความรู้** เป็นการวิเคราะห์ถึงความรู้ความสามารถเดิมของเจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการ ความรู้ที่ต้องใช้ในการดำเนินธุรกิจ ความรู้ทางเทคนิคที่ต้องมี ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญ
   - **ด้านปัจจัยทุน** วิเคราะห์ความสามารถในการหาแหล่งเงินทุน การระดมทุน แหล่งเงินทุนที่สำคัญ อาทิ สถาบันการเงิน หรือหุ้นส่วนทางธุรกิจ

- **ด้านทุนทางสังคม** อันได้แก่ วัฒนธรรมประเพณีที่จะทำให้เกิดการเกาะเกี่ยวในการสร้างธุรกิจชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์หลายๆ กลุ่มสามารถดำเนินธุรกรรมได้นาน เพราะวัฒนธรรมในการเกื้อกูลกันในชุมชนมีสูง
- **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** มีแหล่งสาธารณูปโภคสมบูรณ์ที่จะสนับสนุนธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็น น้ำ ไฟฟ้า โทรคมนาคม การขนส่ง และเทคโนโลยี
- **การบริหารจัดการ** มีระบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับองค์กรธุรกิจ

2. **ธุรกิจที่เกี่ยวโยงและสนับสนุนกัน (Related and Supporting Industries)** การวิเคราะห์ด้านนี้จะเน้นถึงการหาความเชื่อมโยงในธุรกิจที่มีการเชื่อมโยง และการเข้าถึงธุรกิจอื่นๆ เพื่อสนับสนุนธุรกิจของตนในลักษณะการเกื้อกูลกัน (Cluster) แทนการทำธุรกรรมหลายอย่างทำเองโดยลำพัง ซึ่งหากมีความเชื่อมโยง (Inter-operability) ในกระบวนการธุรกิจมากเท่าใด ภาระในการทำธุรกรรมของธุรกิจนั้นๆ ก็จะลดน้อยลง การบริหารจัดการก็จะลดภาระตามลงด้วย
3. **เงื่อนไขด้านอุปสงค์ (Demand Conditions)** เป็นการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคต่อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งการวิเคราะห์ด้านนี้จะประกอบไปด้วยการพิจารณาหลายส่วนประกอบ อันได้แก่
    - วิเคราะห์ลักษณะความต้องการของลูกค้า ความพิถีพิถัน (Sophistication) ความหลากหลายและซับซ้อน
    - ความต้องการในแต่ละภาคส่วนของตลาด (Segment)
    - ขนาดและการเติบโตของตลาด
4. **บริบทและกลยุทธ์ในการแข่งขัน (Context for Firm Strategy and Rivalry)** เป็นการวิเคราะห์สภาพของการแข่งขันในปัจจุบัน ซึ่งมีประเด็นศึกษา คือ
    - ระดับความเข้มข้นของการแข่งขัน (Degree of rivalry) ซึ่งหากการแข่งขันสูง ผู้ประกอบการต้องเร่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
    - กลยุทธ์ที่ใช้ในการแข่งขันในปัจจุบันจะใช้กลยุทธ์ใดเพื่อรับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต
5. **บทบาทภาครัฐ (Government)** บทบาทของภาครัฐที่มีบทบาท เช่น
    - การสร้างบรรยากาศการลงทุนในธุรกิจ ให้มีการกระตุ้นความสนใจในธุรกิจดังกล่าวและกระตุ้นการบริโภคด้วย
    - มีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน
    - มีกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรค

1.6 ประเด็นศึกษาที่เชื่อมโยงและงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหา กับแนวคิดด้านการมาตรฐานในอดีต

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) รับผิดชอบในการกำกับดูแลและพัฒนาระบบมาตรฐานแห่งชาติให้มีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายด้านการมาตรฐานของประเทศ และสร้างการยอมรับเพื่อใช้เป็นแรงขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นเครือข่ายที่มียุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน (Single Network) โดยไม่จำเป็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยวกับการมาตรฐานจะต้องรวมอยู่ที่หน่วยงานเดียวกัน (Single Office) มีเพียงหน่วยงานเดียวที่ได้รับมอบหมายในการติดต่อกับหน่วยงานระหว่างประเทศ (Single Interface) เพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างสะดวกและมีความน่าเชื่อถือ มีกฎหมายรองรับในการกำกับดูแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้การรับรองหรือดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน และปรับปรุงพัฒนาระบบการมาตรฐานในการให้บริการแก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการ ณ จุดเดียว (Single Point of Service) โดยมีกระบวนการที่รวดเร็วและสะดวก (Ease of Doing Business) เพื่อให้สมรรถนะของระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเพิ่มสูงขึ้น และสร้างความเท่าเทียมกันในโอกาสทางเศรษฐกิจ

ในการพัฒนาระบบการมาตรฐานของประเทศ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายในการดำเนินงาน การประชุมคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ครั้งที่ 2-1/2553 จึงเห็นควรกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานด้านการมาตรฐานในระยะแรก ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ถึง 2558 ไว้ดังนี้

1. สร้างระบบความเชื่อมโยงในการดำเนินการและการยอมรับร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานและหน่วยงานที่ออกกฎระเบียบ รวมทั้งการขยายขอบข่ายในการใช้ประโยชน์จากผลการดำเนินงานด้านการมาตรฐาน
2. เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักเรื่องการมาตรฐานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน
3. จัดระบบการกำกับดูแลหน่วยงานตรวจสอบและรับรอง (CAB) ให้ดำเนินงานตามมาตรฐานสากลเพื่อให้ผลการตรวจสอบและรับรองมีคุณภาพ เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ
4. การพัฒนาความสามารถของบุคลากรด้านการมาตรฐานอย่างต่อเนื่องและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ ได้ พัฒนาและจัดระบบฐานข้อมูลด้านการมาตรฐานเพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

SWOT MATRIX ANALYSIS

องค์ประกอบด้านโครงสร้างระบบงาน การรับรู้และการให้ความสำคัญกับมาตรฐาน / องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม และศักยภาพการแข่งขัน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	• สินค้า/บริการมีความน่าเชื่อถือเพราะมี พ.ร.บ. การมาตรฐานฯ • การตรวจสอบและรับรอง ข้อกำหนดมาตรฐานของไทยยึดตามหลักสากล • ผู้ประกอบการรายใหญ่มีความสามารถปรับปรุงคุณภาพ • บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐมีความรู้ด้านมาตรฐาน และมีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น • ไทยใช้กฎเกณฑ์ของมาตรฐานสากล • มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านมาตรวิทยา มีกฎหมายและการดำเนินงานตามมาตรฐานสากล	• โครงสร้างการบริหารจัดการซ้ำซ้อน บทบาท ทิศทางไม่ชัดเจน ขาดยุทธศาสตร์ระดับชาติ • กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบรับรองล่าช้า การประสานงานไม่ดีพอ การคุ้มครองประชาชนยังไม่ถึงระดับ การบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มแข็ง • ขาดข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าบริการที่สำคัญอีกมาก • ระดับการรับรู้ การเห็นคุณค่ามาตรฐาน การประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนค่อนข้างต่ำ • การมาตรฐานมีนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ องค์ความรู้ และมีข้อมูลทางวิชาการ/วิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอ • การให้ความสำคัญจากระดับบริหาร การกำกับดูแล อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการ งบประมาณ ยังไม่ถึงระดับพอเพียง
โอกาส (Opportunities) • พ.ร.บ. การมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ช่วยให้เกิดการบูรณาการ • มาตรฐานสนับสนุนเศรษฐกิจ เพราะโอกาสในการส่งออกสูงขึ้น • มาตรฐานช่วยปิดกั้นสินค้าและบริการคุณภาพต่ำ ช่วยคุ้มครองยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากร • พัฒนาผู้ประกอบการให้ผลิตสินค้า/บริการคุณภาพสูง • ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านมาตรฐานจะเข้มแข็งขึ้น	**ยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO Strategy)** **เน้นจุดแข็ง เพื่อสร้างโอกาส** ❺ เสริมสร้างความร่วมมือประสานการทำงานเป็นเครือข่ายและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยงานมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับสากลระหว่างประเทศ - ผลักดันให้มาตรฐานของไทยนำไปใช้ในกลุ่มอินโดจีน	**ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (WO Strategy)** **ปรับลดจุดอ่อน เพื่อสร้างโอกาส** ❷ ยกระดับการรับรู้คุณค่า การให้ความสำคัญกับมาตรฐาน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนนำไปใช้ประโยชน์ ❹ จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายให้เป็นเครือข่าย การดำเนินการสอดประสาน ทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน ❻ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการมาตรฐาน ให้ออกข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรองได้รวดเร็ว แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการที่เร่งด่วนและสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ❼ ส่งเสริมการมาตรฐานของประเทศให้มีบทบาทสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ
อุปสรรค (Threats) • ระดับการรับรู้และตระหนักในความสำคัญของมาตรฐานต่ำ • ขาดประสิทธิภาพ ข้อมูลทางเทคนิค และงบประมาณ • ประเทศคู่ค้ายกระดับมาตรฐาน ส่งผลให้ต้นทุนประกอบการไทยสูง การแข่งขัน/ส่วนแบ่งตลาดของไทยลดลง ถ้าไม่ปรับปรุง/พัฒนาการมาตรฐาน • ภาษีนำเข้าลดลง คู่แข่งขายราคาถูก มีสินค้า/บริการไม่มีมาตรฐานมาขายในตลาด • ผลการตรวจสอบรับรองยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือในบางกรณี เพราะการตรวจสอบรับรองยังไม่ถึงระดับมาตรฐานสากล	**ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (ST Strategy)** **เน้นจุดแข็ง เพื่อลดอุปสรรค** ❸ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันเทคนิคและวิชาการ นักวิชาการ ในการพัฒนาข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรอง	**ยุทธศาสตร์เชิงรับ (WT Strategy)** **ปรับลดจุดอ่อน เพื่อลดอุปสรรค** ❶ เน้นการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย สุขอนามัยผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม ❽ ระบบการมาตรฐานสามารถลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่เกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสินค้า บริการ และระบบงาน มาตรฐานที่เป็นอุปสรรคทางการค้า หรือป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาด

โดยมียุทธศาสตร์และ Roadmap การพัฒนาระบบการมาตรฐานของประเทศ 8 ประการ ดังนี้ [1]

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เน้นการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย สุขอนามัยผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการรับรู้คุณค่าการให้ความสำคัญกับมาตรฐาน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันเทคนิคและวิชาการ นักวิชาการ ในการพัฒนาข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรอง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความร่วมมือ ประสานการทำงานเป็นเครือข่าย และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยงานมาตรฐานระดับภูมิภาค และระดับสากลระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการมาตรฐานของประเทศ ให้ออกข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรองได้รวดเร็ว แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการที่มีความเร่งด่วนหรืออยู่ในลำดับสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ส่งเสริมการมาตรฐานของประเทศให้มีบทบาทสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 ระบบการมาตรฐานสามารถลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่เกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสินค้า บริการ และระบบงาน มาตรฐานที่เป็นอุปสรรคทางการค้า หรือป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาด

[1] ที่มาของข้อมูล - ปรับปรุงมาจากรายงานการศึกษาวิจัยโครงการพัฒนาระบบการมาตรฐานแห่งชาติ ของ มูลนิธิเพื่อการวิจัยแห่งประเทศไทย ที่เสนอต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เน้นการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัย สุขอนามัยผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

1.1 ศึกษาวิจัยปัญหาความต้องการและความคาดหวังของผู้บริโภค ประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย	**1.2** มีเครือข่ายช่องทางการสื่อสารมาตรฐานถึงประชาชน ผู้บริโภค ผู้มีส่วนได้เสีย สื่อสารข้อมูลที่ควรทราบ	**1.3** สร้างช่องทางการรับฟังปัญหาความต้องการ ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้ความเห็น	**1.4** ชี้นำประชาชนให้ความสำคัญและเลือกใช้สินค้า บริการ ระบบงานที่มีมาตรฐาน เพื่อผลักดันให้มีการปรับปรุงมาตรฐาน	**1.5** ปรับปรุงพัฒนาระบบมาตรฐานให้ตอบสนองปัญหา ความคาดหวังของประชาชนได้ตรงประเด็น มีประสิทธิภาพ
1.1.1 สำรวจ/วิจัย ความเห็น ทัศนคติ ความคาดหวังของผู้บริโภค ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้เสีย	1.2.1 มีกลไกการสื่อสารข้อกำหนดมาตรฐานที่ประชาชนควรได้รับทราบ	1.3.1 จัดเวทีให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแสดงความเห็น ปัญหา ข้อเสนอแนะด้านมาตรฐาน	1.4.1 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานผลิต/บริการ รณรงค์สร้างความเชื่อมั่นมาตรฐานสินค้า/บริการ	1.5.1 ใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ปรับปรุงและพัฒนาระบบมาตรฐานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเกี่ยวข้อง
1.1.2 ประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสรุปประเด็นปัญหา	1.2.2 ประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายการสื่อสารถึงประชาชน	1.3.2 มีโครงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจรับรอง	1.4.2 ชี้นำประชาชนเลือกซื้อสินค้าและบริการที่มีมาตรฐาน	1.5.2 รณรงค์ให้ผู้เกี่ยวข้องสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของระบบมาตรฐาน
	1.2.3 มีโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างกระแสความสนใจ ใช้ประโยชน์มาตรฐาน	1.3.3 มีตัวแทนผู้บริโภค ประชาชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมตัดสินในคณะกรรมการเฉพาะด้าน		1.5.3 เร่งกำหนดมาตรฐานและการตรวจรับรองเพื่อลดการผลิต การนำเข้าสินค้า/บริการที่ด้อยคุณภาพ
รับรู้ความต้องการ ความคาดหวังของประชาชน และประเด็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม	ให้ข่าวสารป้อนกลับแก่ประชาชนด้านการมาตรฐานและข้อมูลที่ประชาชนควรทราบ	มีช่องทางรับฟังประชาชนเข้าถึงระบบ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงการมาตรฐาน	กระแสความต้องการของประชาชน ผลักดันความสำคัญและปรับปรุงมาตรฐาน	มาตรฐานคุณภาพชีวิตได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการรับรู้คุณค่าการให้ความสำคัญกับมาตรฐาน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2.1 สำรวจระดับการรับรู้ การให้ความสำคัญกับมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย	**2.2** รณรงค์กลุ่มเป้าหมายให้รับรู้คุณค่าและให้ความสำคัญกับการมาตรฐาน	**2.3** ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและนำไปใช้ประโยชน์สู่กลุ่มเป้าหมาย	**2.4** สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ร่วมมือยกระดับความสำคัญของมาตรฐาน นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
2.1.1 สำรวจระดับการรับรู้ การให้ความสำคัญกับมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย	2.2.1 มีโครงการประชาสัมพันธ์บทบาทความสำคัญของการมาตรฐาน	2.3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลักดันให้บรรจุการมาตรฐานในหลักสูตรประถม-อุดมศึกษา หลักสูตรผู้บริหารภาครัฐ	2.4.1 ชักนำให้สถาบันการค้า การผลิต รณรงค์ให้รับรู้ความสำคัญของการมาตรฐาน
	2.2.2 จัดให้มีรายการสัมภาษณ์ผู้มีบทบาท เพื่อเน้นความสำคัญของการมาตรฐาน	2.3.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานมีเวบไซต์ให้ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้การมาตรฐาน	2.4.2 รณรงค์ให้องค์กรธุรกิจชั้นนำหน่วยงานของรัฐนำเกณฑ์มาตรฐานไปประยุกต์ใช้ในการจัดซื้อจัดจ้าง
	2.2.3 จัดให้มีกิจกรรมการยกย่องค์กรที่มีบทบาทในการส่งเสริมการรับรู้และคุณค่ามาตรฐาน	2.3.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำคู่มือเผยแพร่ความรู้ความสำคัญและการใช้ประโยชน์ของมาตรฐาน	2.4.3 รณรงค์ให้ประชาชนผู้บริโภค ให้ความสำคัญเลือกใช้สินค้าที่ได้มาตรฐาน
	2.2.4 สำรวจผลการรับรู้และการเห็นคุณค่าของมาตรฐานจากกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง	2.3.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงาน	
นำผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการให้ความสำคัญมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงยกระดับ	กลุ่มเป้าหมายเพิ่มการรับรู้และเห็นคุณค่าของการมาตรฐาน	กลุ่มเป้าหมายรับการถ่ายทอดความรู้ร่วมมือยกระดับความสำคัญมาตรฐาน	กลุ่มเป้าหมายมีบทบาทให้ความสำคัญและนำมาตรฐานไปใช้

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันเทคนิคและวิชาการ นักวิชาการ ในการพัฒนาข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรอง

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

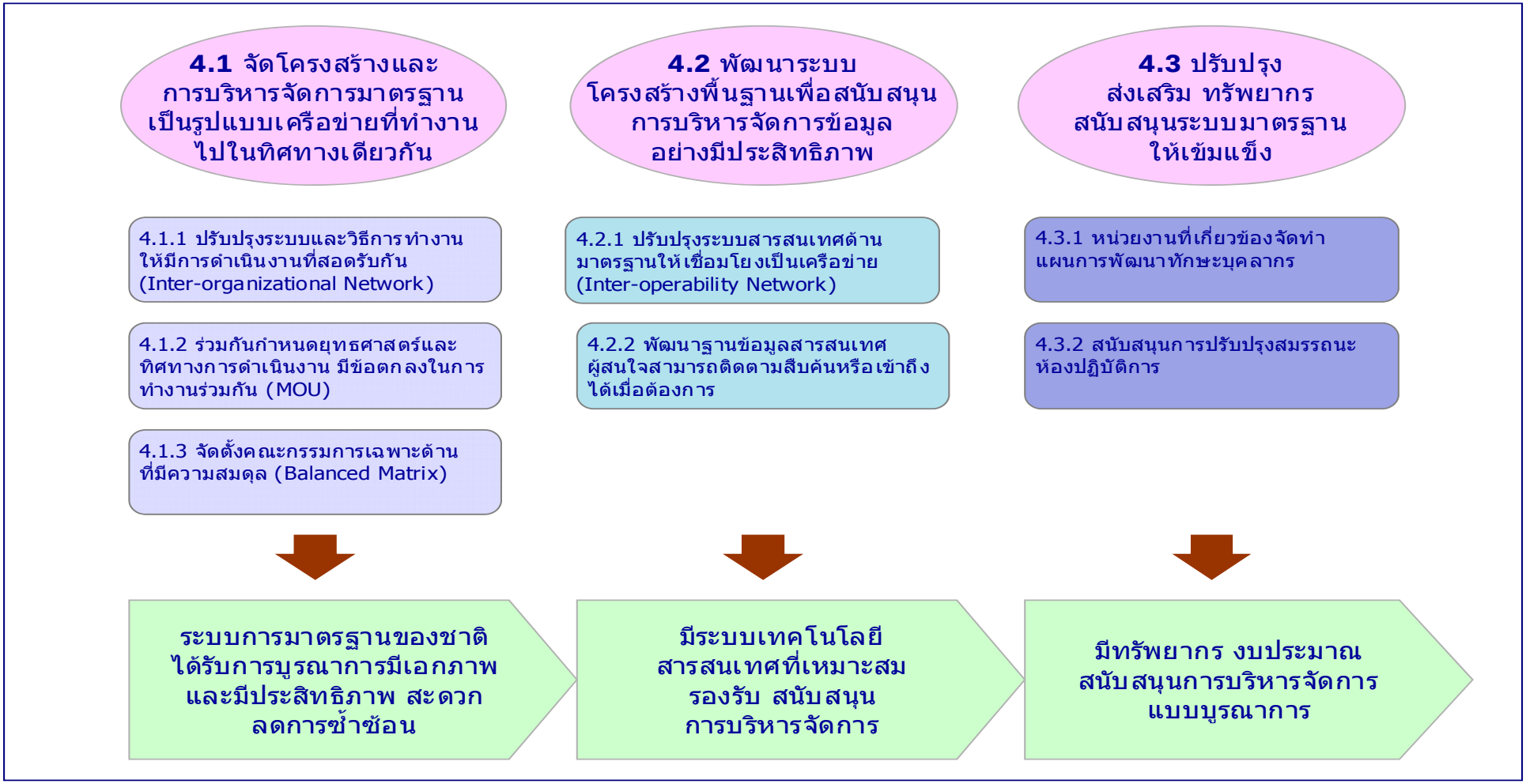

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความร่วมมือ ประสานการทำงานเป็นเครือข่าย และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยงานมาตรฐานระดับภูมิภาค และระดับสากลระหว่างประเทศ

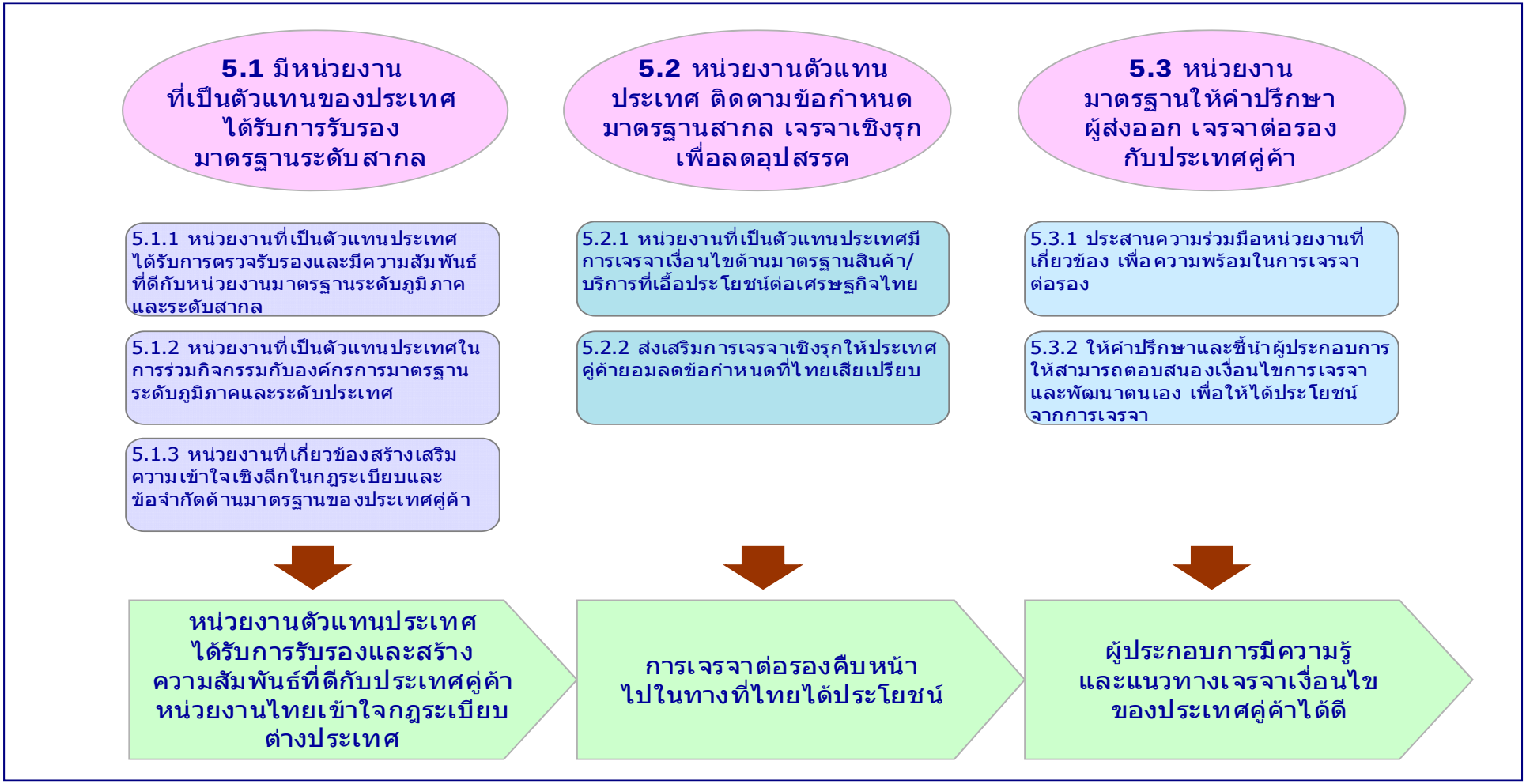

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการมาตรฐานของประเทศ ให้ออกข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบรับรองได้รวดเร็ว แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการที่มีความเร่งด่วนหรืออยู่ในลำดับสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

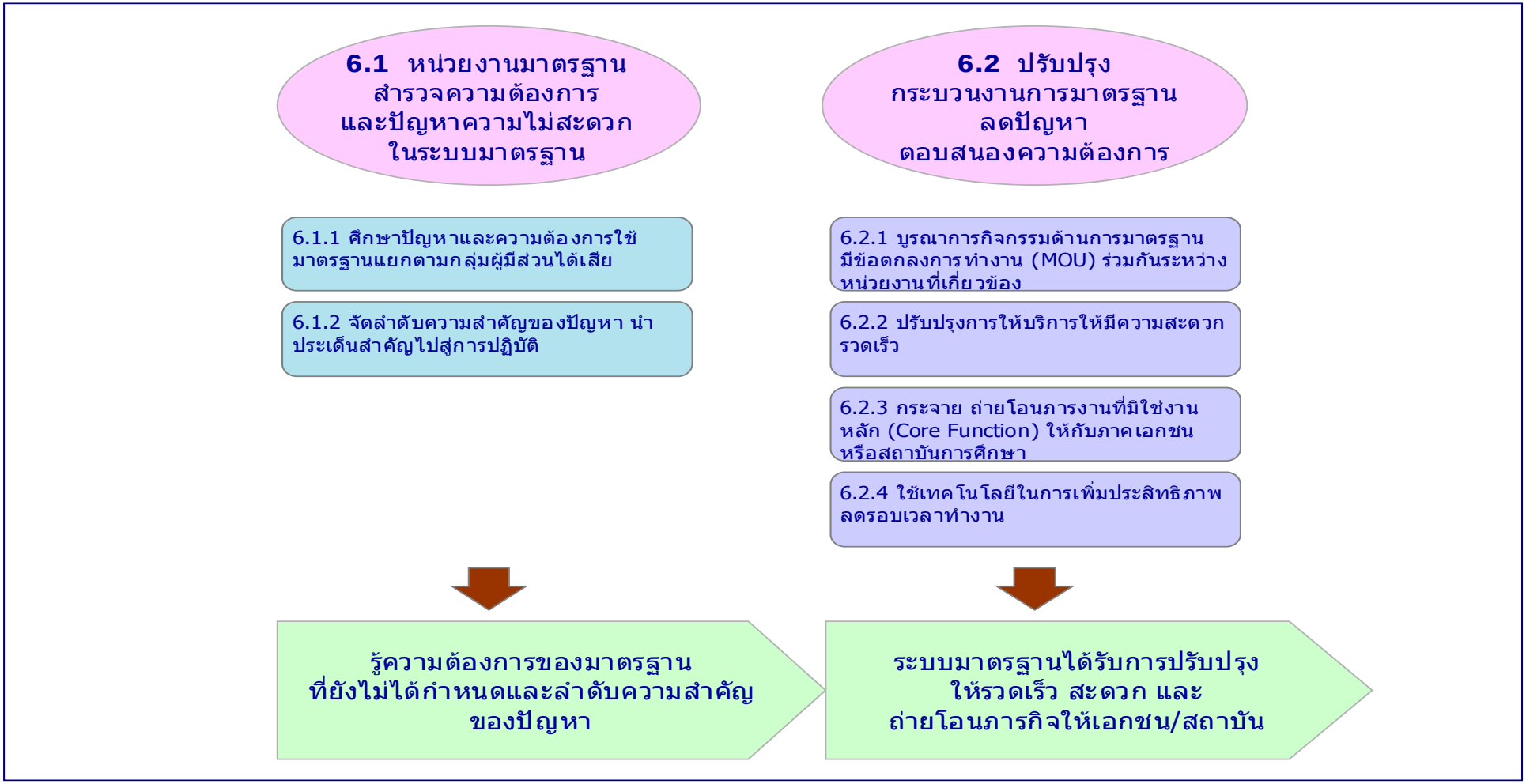

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ส่งเสริมการมาตรฐานของประเทศให้มีบทบาทสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ

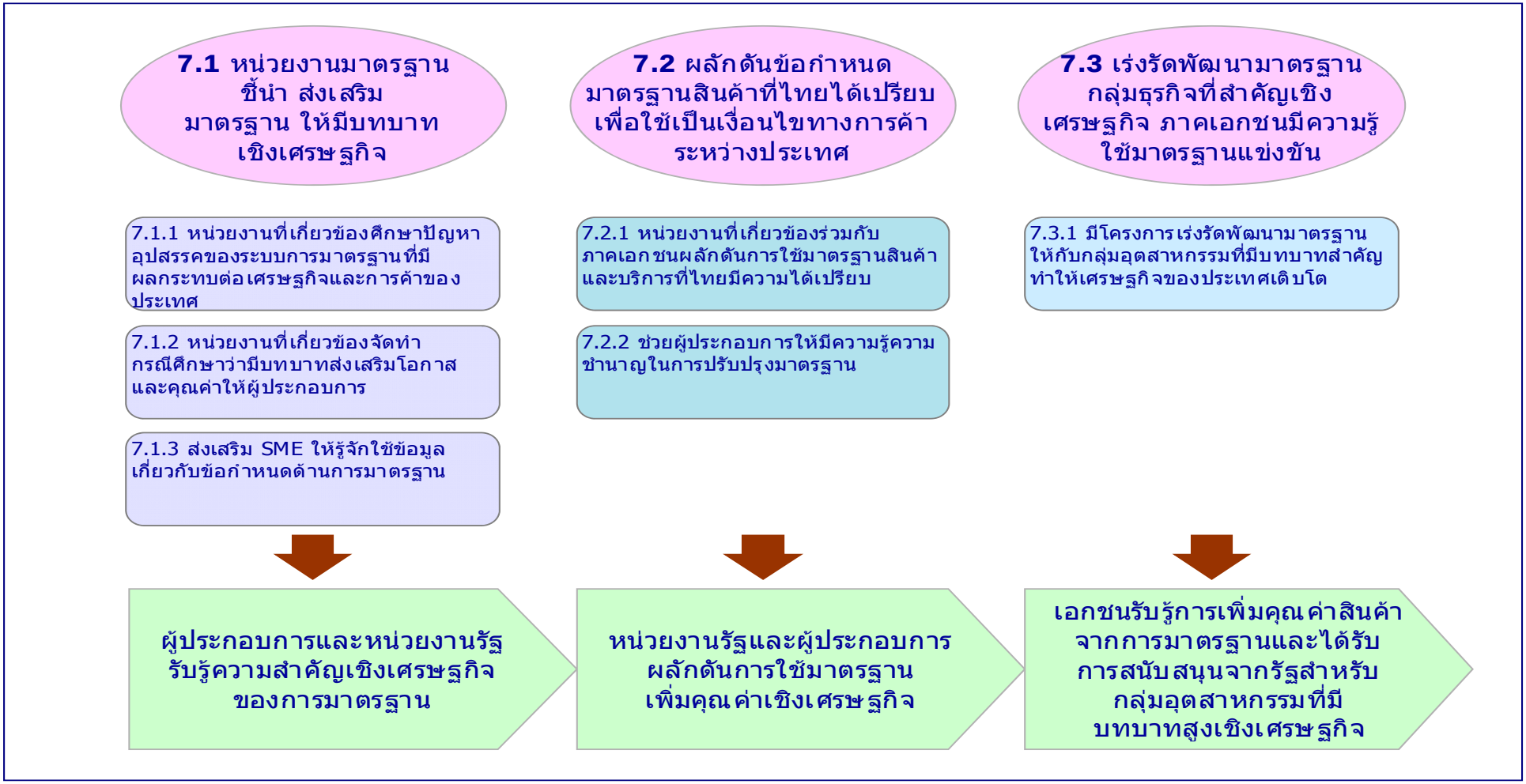

Roadmap

ยุทธศาสตร์ที่ 8 ระบบการมาตรฐานสามารถลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่เกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสินค้า บริการ และระบบงาน มาตรฐานที่เป็นอุปสรรคทางการค้า หรือป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาด

การศึกษาในครั้งนี้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 4 ของคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ปรับปรุงระบบการมาตรฐาน โดยกำหนดให้มีการจัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน ยุทธศาสตร์นี้เป็นยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (WO Strategy) โดยใช้โอกาสปรับลดจุดอ่อนและอุปสรรค เช่น โอกาสเกี่ยวกับภาพลักษณ์สินค้าและบริการของไทยในตลาดต่างประเทศ มาตรฐานคุ้มครองความปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากร การพัฒนาผู้ประกอบการให้ผลิตสินค้าและบริการคุณภาพสูง มาตรฐานช่วยให้มูลค่าสินค้าส่งออกสูงขึ้น ช่วยลดจุดอ่อนเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารจัดการระบบมาตรฐานซ้ำซ้อน บทบาทและทิศทางไม่ชัดเจน สินค้าและบริการที่สำคัญยังขาดข้อกำหนดมาตรฐาน ช่วยลดอุปสรรคเกี่ยวกับระบบมาตรฐานที่ยังขาดประสิทธิภาพ ความร่วมมือ ข้อมูลทางเทคนิค

การนำยุทธศาสตร์นี้ไปสู่การบรรลุเป้าหมายนั้น มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ต้องนำไปดำเนินการดังนี้

- จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการมาตรฐานที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ให้มีการดำเนินงานเป็นแบบเครือข่ายที่ทำงานสอดประสานไปในทิศทางเดียวกัน
- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) แต่ละหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ การประสานงาน การดำเนินงาน และการจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Inter-operability)
- ปรับปรุง ส่งเสริมทรัพยากร เช่น สมรรถนะของบุคลากร หรือสมรรถนะของห้องปฏิบัติการทดสอบเพื่อสนับสนุนระบบการมาตรฐานของประเทศให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์นี้มีแผนปฏิบัติการ 5 ปี เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

ผังแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของยุทธศาสตร์การปรับปรุงระบบการมาตรฐานของ กมช.

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แผนปฏิบัติ	หน่วยงานปฏิบัติ
4.1 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการมาตรฐานที่กระจายอยู่หลายหน่วยงานให้มีการดำเนินงานเป็นรูปแบบเครือข่ายที่ทำงานสอดประสานไปในทิศทางเดียวกัน	ระบบการมาตรฐานของชาติได้รับการบูรณาการ มีเอกภาพ และ มีประสิทธิภาพ สะดวก ลดความซ้ำซ้อน	จัดทำโครงการบูรณาการระบบการมาตรฐานแห่งชาติ และโครงการนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทร่วมดำเนินการ และผลการบูรณาการเสร็จในปีที่ 3	**4.1.1** ปรับปรุงระบบและวิธีการทำงานของหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวเนื่องกันแก่ประชาชน ในการกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง ให้มีการดำเนินงานที่สอดรับกัน ให้บริการประชาชนได้สะดวกและรวดเร็ว	สมอ., มกอช., มว., อย., วพ., วศ.
			4.1.2 ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางดำเนินงานของระบบการมาตรฐานระดับประเทศโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและยุทธศาสตร์ของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน (Memorandum of Understanding - MOU) ที่ชัดเจน	สมอ., มกอช., มว., อย., วพ., วศ.
			4.1.3 จัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านภายใต้ กมช. ที่มีความสมดุล (Balance Matrix) ในองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสีย ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่ต้องการ เพื่อกลั่นกรองนโยบายและข้อกำหนดการมาตรฐานให้คณะกรรมการมาตรฐานอนุมัติ	สมอ., มกอช., อย.

ผังแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของยุทธศาสตร์การปรับปรุงระบบการมาตรฐานของ กมช. (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แผนปฏิบัติ	หน่วยงานปฏิบัติ
4.2 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ในแต่ละหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ การประสานงาน การดำเนินงาน และการจัดการข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมรองรับ สนับสนุนการบริหารจัดการ	มีโครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงหน่วยงานด้านการมาตรฐาน มีความคืบหน้าและพัฒนาเสร็จในปีที่ 4	4.2.1 ปรับปรุงระบบสารสนเทศของหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกันด้านมาตรฐาน ให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย (Inter-operability) สามารถเข้ากันได้กับระบบต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสาน ติดตามงาน สืบค้น หรือแบ่งปันข้อมูลจากฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน	สมอ., มกอช., มว., อย., กรมโรงงานฯ, กรมวิชาการเกษตร, สำนักมาตรฐานสินค้าฯ, กรมการท่องเที่ยว, ทส., วพ., วศ.
			4.2.2 พัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองที่ผู้ผลิต ผู้บริการ ผู้บริโภค และผู้สนใจสามารถติดตามสืบค้น หรือเข้าถึงได้เมื่อต้องการ	สมอ., มกอช., มว., อย., กรมโรงงานฯ, กรมวิชาการเกษตร, กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, กรมการค้าภายใน, สำนักมาตรฐานสินค้าฯ, กรมการท่องเที่ยว, ทส., วพ., วศ.

ผังแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของยุทธศาสตร์การปรับปรุงระบบการมาตรฐานของ กมช. (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของประเทศที่กระจายอยู่ในหลายหน่วยงานให้เป็นเครือข่ายที่มีการดำเนินงานที่สอดประสานไปในทิศทางและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แผนปฏิบัติ	หน่วยงานปฏิบัติ
4.3 ปรับปรุง ส่งเสริมทรัพยากรสนับสนุนระบบการมาตรฐานของประเทศให้เข้มแข็ง	มีทรัพยากรงบประมาณสนับสนุนการบริหารจัดการแบบบูรณาการ	ครม. มีมติเห็นชอบในงบประมาณสนับสนุนระบบการมาตรฐานในภาพรวม สำหรับการปรับปรุงพัฒนาช่วง 4 ปี ในแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ของรัฐบาล	4.3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการมาตรฐาน จัดทำแผนการพัฒนาทักษะบุคลากร และฝึกอบรมเทคนิคที่เกี่ยวกับภารกิจดำเนินงานด้านมาตรฐาน	สมอ., มกอช., อย., กรมวิชาการเกษตร, กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, สำนักมาตรฐานสินค้าฯ, วพ., วศ.
			4.3.2 สนับสนุนการปรับปรุงสมรรถนะห้องปฏิบัติการของรัฐที่จำเป็นต้องมี เพื่อการศึกษาวิจัยที่นำไปสู่การกำหนดมาตรฐาน หรือสนับสนุนให้มีการลงทุนโดยเอกชน	สมอ., มกอช., อย., กรมวิชาการเกษตร, วพ., วศ.

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากประเทศไทยจำเป็นจะต้องพัฒนาระบบการมาตรฐานอย่างเร่งด่วน ผู้ประกอบการภาคเอกชนเรียกร้องให้ส่วนราชการมีการบูรณาการกัน ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะบูรณาการโดยเริ่มจากภายในของแต่ละหน่วยงาน เนื่องจากกรอบการทำงานและกฎหมายมีความแตกต่างกันและไม่รองรับการทำงานข้ามหน่วยงาน ควรต้องมีแรงผลักดันที่มาจากภายนอกที่สามารถทำให้เกิดการบูรณาการเกิดขึ้นได้จริง ทำให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย (Inter-operability) เพิ่มประสิทธิภาพของงานด้านการมาตรฐานให้สูงขึ้นได้

ดังนั้น เพื่อทำให้เกิดการบูรณาการในกระบวนการปฏิบัติงานและโครงสร้างของระบบการมาตรฐานของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จึงจัดให้มีโครงการศึกษาโครงสร้างและกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐานของประเทศที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกันทั้งระบบ ศึกษาปัญหา อุปสรรค โอกาส และความเสี่ยงที่เกิดจากระบบการมาตรฐานของประเทศไทยในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐาน ที่ทำให้เกิดการบูรณาการด้านการบริการและด้านข้อมูล เพิ่มการใช้ข้อมูลร่วมกัน ลดการทำงานซ้ำซ้อน และนำมาพัฒนาโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน ให้แต่ละหน่วยงานมีความชัดเจนในหน้าที่ความรับผิดชอบ สามารถร่วมมือกันทำงานอย่างมีเอกภาพ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการมาตรฐานในภาพรวมและมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 [1] ที่ให้ความสำคัญกับการมาตรฐานไว้ค่อนข้างสูง โดยกล่าวถึง **"มาตรฐาน"** ไว้ถึง 25 ประเด็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทการมาตรฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ให้เป็นเป้าหมายในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบรุนแรงกว่าช่วงที่ผ่านมา จึงได้วิเคราะห์ว่าการมาตรฐานมีบทบาทในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้อย่างไร

2.1 นโยบายของคณะรัฐมนตรีด้านการมาตรฐานที่แถลงต่อรัฐสภา

นโยบายของคณะรัฐมนตรีสนองต่อสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปรวดเร็ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงมีนัยสำคัญส่งผลให้ประเทศอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้าง 3 ประการ คือ

1) **การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ** เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงสูง ยังไม่สามารถก้าวพ้นวิกฤตได้อย่างยั่งยืน เพราะเศรษฐกิจโลกมีความไม่แน่นอนสูงและอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน **โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังพึ่งพาการส่งออกสินค้าและการลงทุนจากต่างประเทศอย่างมาก จึงมีความเสี่ยงสูงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก และยังไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มที่จากการผลิตและการใช้ทรัพยากรของประเทศ** เศรษฐกิจไทยจะหดตัวเมื่อโลกมีวิกฤตเศรษฐกิจและเมื่อโลกฟื้นตัวก็จะขยายตัวเป็นวงจรซ้ำๆ ภาคการส่งออกขยายตัวสูงและกระจุกตัวอยู่ในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่เป็นบริษัทต่างชาติ ในขณะที่ประเทศไทยเป็นเพียงแหล่งประกอบสินค้า การส่งออกสินค้าเกษตรเป็นการส่งออกวัตถุดิบที่มีราคาผันผวนตามตลาดโลก ในขณะที่การท่องเที่ยวขยายตัวจากการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่าการเพิ่มมูลค่าของบริการ และยังขาดการบริหารจัดการที่ทำให้เกิดความยั่งยืน ประเทศไทยยังคงนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศสูง และเป็นต้นทุนที่สำคัญในการขนส่งและการผลิตสินค้า ซึ่งมีผลกระทบต่อค่าครองชีพและต้นทุนการผลิตที่ต้องแข่งขันกับต่างประเทศ ในขณะที่ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจมีอยู่สูง แสดงถึงฐานเศรษฐกิจที่ไม่เข้มแข็ง ประชาชนระดับฐานรากยังมีรายได้น้อยและยังขาดโอกาสในการเพิ่มรายได้ ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในสาขาเกษตรและ

[1] ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก 1

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทำหน้าที่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีโอกาสน้อยที่จะเติบโตเป็นฐานการบริโภคและสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่าที่เป็นของตนเอง

2) การเปลี่ยนผ่านทางด้านการเมือง ในช่วงที่ผ่านมามีผลต่อความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจในระยะสั้น มีผลกระทบกระเทือนต่อการวางพื้นฐานเพื่ออนาคตระยะยาว และสูญเสียโอกาสที่จะเดินหน้าเพื่อพัฒนาประเทศในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

3) การเปลี่ยนผ่านทางโครงสร้างประชากรและสังคมไทย โครงสร้างประชากรเปลี่ยนไปสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพของคนไทยในอนาคต ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการศึกษา การให้บริการสุขภาพ และสร้างสวัสดิการที่มั่นคงให้แก่ประชาชน

นโยบายของรัฐบาลมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1) เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพของคนไทยเป็นปัจจัยชี้ให้เห็นถึงความสามารถ การอยู่รอด และการแข่งขันของเศรษฐกิจไทย
2) นำประเทศไปสู่สังคมที่มีความปรองดองและอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกัน มีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน
3) นำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคง

ภายใต้นโยบายของรัฐบาล 3 ประการนี้ มีนโยบายที่รัฐบาลได้กล่าวถึงบทบาทของการมาตรฐานอยู่ 25 ประเด็น คือ

ก. นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินงานในปีแรกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน คือ

1. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ของบุคลากรภาครัฐ
2. สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น โดยมีนโยบายบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพโดยการสนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชน ใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่ *เพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ*

3. จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ Tablet ให้แก่โรงเรียน จัดทำระบบอินเตอร์เน็ตไร้สายตาม *มาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษา*โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ข. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

4. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ ให้มีความพร้อมในการพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคง และผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนให้กองทัพมีโครงสร้างที่เหมาะสมและมีความทันสมัย ปรับปรุงสวัสดิการของกำลังพลทุกระดับให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

ค. นโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5. ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลในระบบการเงิน ปรับปรุงระบบกำกับดูแลให้ได้*มาตรฐานสากล* เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

ง. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

ภาคเกษตร

6. เพิ่มศักยภาพ*กระบวนการผลิตด้านปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน* ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพียงพอกับความต้องการในประเทศและการส่งออก

7. พัฒนาการประมง พัฒนาสินค้าประมงให้มีคุณภาพและปลอดภัย ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ตลอดจนพัฒนากระบวนการ*ตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำตามมาตรฐานสากล*

8. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าเพิ่ม เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก ยกระดับผลผลิตให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ เร่งรัดการเจรจาข้อตกลงต่างๆ ที่เกี่ยวกับ*มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร* ในตลาดโลก

ภาคอุตสาหกรรม

9. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ*ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล* พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ *มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล*

10. *กำหนดมาตรฐานและคุณภาพขั้นพื้นฐานของสินค้าอุตสาหกรรม* เมื่อมีการเปิดเสรีการค้ามากขึ้น เพื่อป้องกันสินค้านำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพ ที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้มีการ*บังคับใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์*

*อุตสาหกรรม*สำหรับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศอย่างจริงจัง *ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับมาตรฐานและคุณภาพสินค้า*ร่วมกันในกลุ่มอาเซียน

ภาคการท่องเที่ยว บริการ และกีฬา

11. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและ*เร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐาน*ในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย
12. *ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว*เพื่อให้การประกอบการและ*ดำเนินธุรกิจเป็นไปตามมาตรฐานสากล* รวมทั้ง*พัฒนามาตรฐานบุคลากร*ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
13. ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ รวมทั้ง*พัฒนามาตรฐานบุคลากร*ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้เพียงพอกับความต้องการ

การพัฒนาภาคบริการ

14. เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการด้านบริการให้มีองค์ความรู้ เสริมสร้างนวัตกรรม และทักษะทั้งด้านภาษา *มาตรฐานการบริการ* และการจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของความตกลงระหว่างประเทศด้านการค้าการบริการ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน *มาตรฐานธุรกิจ* และการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน

การพัฒนากีฬา

15. พัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ พร้อมไปกับ*การพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล*

การตลาด การค้า และการลงทุน

16. ปรับปรุงมาตรการการบริหารการนำเข้าเพื่อป้องกันการค้าที่ไม่เป็นธรรม การทุ่มตลาด และ*สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานทางด้านคุณภาพ*และความปลอดภัย
17. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพื่อเตรียมพร้อมในการพัฒนาสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ และมาตรฐานต่างๆ

จ. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

18. ส่งเสริมการเข้าถึงการใช้บริการบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตสาธารณะ โดยจัดให้มี*บริการเครือข่ายอินเตอร์เน็ตตามมาตรฐานการให้บริการในพื้นที่สาธารณะ* ในสถานที่ราชการ และสถานศึกษา

19. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟท์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง*พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐาน* และสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม

ฉ. นโยบายการศึกษา

20. เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการปฏิรูประบบความรู้ของไทย อันประกอบด้วย การ*ยกระดับองค์กรความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล* จัดให้มี*โครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐาน ปฏิรูปการศึกษาทุกระดับให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากล*บนความเป็นท้องถิ่นและความเป็นไทย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทุกระดับชั้นโดยวัดผลจากการผ่านการทดสอบมาตรฐานในระดับชาติและนานาชาติ เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ปรับปรุงห้องเรียนนำร่องให้ได้มาตรฐานห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์

21. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา*เร่งรัดการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ รับรองสมรรถนะการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานอาชีพ และการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงาน*ให้ครบทุกอุตสาหกรรม

ช. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

22. ขับเคลื่อนประเทศไทยให้เป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย สนับสนุนเอกชนให้*จัดบริการศูนย์พักฟื้นผู้ป่วยที่มีมาตรฐาน*

ซ. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

23. เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ทัดเทียมกับการพัฒนาการในระดับนานาชาติ ยกมาตรฐานการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกระดับ

ฌ. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

24. เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ วางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนากระบวนการติดตาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ

ญ. กฎหมายและความยุติธรรม

25. ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และให้*ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียว*

2.2 การเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลให้การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทย **สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมระดับโลก** ได้แก่ กฎกติกาใหม่ ระบบเศรษฐกิจโลกที่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นแบบหลายศูนย์กลาง มีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในระดับภูมิภาค มีกรอบการค้าเสรีและกรอบความร่วมมืออื่นๆ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนและก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร โรคระบาดและศัตรูพืชที่สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตร ปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่น การแย่งชิงทรัพยากร ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลให้การผลิตอาหารลดลงไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดโลก ซึ่งอาจนำไปสู่ภาวะวิกฤตด้านอาหารในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามในการพัฒนา และภัยการก่อการร้ายถือเป็นภัยคุมคามประชาคมโลก

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ และเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของไทยมีความอ่อนแอลง สืบเนื่องมาจากการเกิดภัยพิบัติอุทกภัยส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจลดตัวลง เกิดการเลิกจ้างงาน การว่างงาน รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานถูกทำลาย ทำให้ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากในการพัฒนาและปรับปรุง นอกจากนี้ ปัจจัยสนับสนุนในส่วนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพบริการของโครงสร้างพื้นฐาน โทรคมนาคม กฎหมาย ระเบียบทางเศรษฐกิจ ยังไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้นแต่ยังมีกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่เข้าไม่ถึงบริการทางสังคม เกิดวิกฤตความเสื่อมถอยทางคุณธรรมและจริยธรรม เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการพนัน แต่ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูง อีกทั้งความขัดแย้งทางการเมืองและความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลต่อการ

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาประเทศ และความสงบสุขที่มีแนวโน้มจะลดลง

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศดังที่กล่าวมาข้างต้น ก่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในระบบการมาตรฐานทั้งภายในและภายนอกองค์กร เนื่องจากมาตรฐานเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกสาขาวิชาชีพ ในอดีต การนำมาตรฐานมาใช้ในธุรกิจมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของการพัฒนาหรือประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน แต่เมื่อมีการนำมาตรฐานไปใช้ในกระบวนการด้านเทคนิคหรือการบริหารงานในประเด็นต่างๆ มากขึ้น มาตรฐานจึงกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นในการยกระดับศักยภาพด้านการแข่งขันทางการค้าให้สูงขึ้นและเหนือกว่าคู่แข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจด้านการค้าการลงทุนกับต่างประเทศจึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการมาตรฐานให้เท่าทันกับประเทศคู่ค้า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้ต้องยกระดับมาตรฐานธรรมาภิบาล คุณภาพชีวิตของประชาชน ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนระบบการทำงานให้เป็นเครือข่ายสารสนเทศที่มีการเชื่อมโยงกัน และกฎระเบียบด้านการค้าระหว่างประเทศทำให้ไทยจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในระบบมาตรฐานสากล

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กล่าวถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศและทำให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญยิ่งขึ้น ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
1) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว		
• กฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศเน้นสร้างความโปร่งใส นำเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขปัญหาโลกร้อนมากีดกันทางการค้ามากขึ้น ทั้งในรูปแบบที่เป็นมาตรการภาษีและไม่ใช่ภาษี	• มาตรการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐานต่างๆ ทำให้การส่งสินค้าออกจากประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยไปประเทศที่พัฒนาแล้วทำได้ยากยิ่งขึ้น	• มาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมีบทบาทสำคัญสูงขึ้นในธุรกิจภาคการผลิต ภาคการบริการ และการส่งออก จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานยกระดับคุณภาพและการบริหารจัดการให้ได้ตามมาตรฐานสากล รวมถึงการให้ความสำคัญกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านธรรมาภิบาล เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่เป็นสากลและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
• การเปิดเสรีในสาขาการค้า บริการ และการลงทุนในบางสาขา ผ่านความร่วมมือแบบทวิภาคีหรือข้อตกลงในภูมิภาค ที่ประเทศสมาชิกต้องให้ความสำคัญในการไม่เลือกปฏิบัติระหว่างประเทศผู้ลงทุน	• การเปิดการค้าเสรี ประเทศคู่ค้าใช้ข้อกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบรับรอง เป็นเงื่อนไขในการเจรจาต่อรองสินค้า บริการ หรือระบบการบริหารจัดการ ทำให้มีทั้งผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ ซึ่งมากน้อยแตกต่างตามศักยภาพของผู้ประกอบการในแต่ละประเทศในการตอบสนองข้อต่อรอง หรือ ยกระดับมาตรฐานของตนขึ้นเพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน	• มาตรฐานระหว่างประเทศมีข้อปฏิบัติและกฎระเบียบในการค้าและการลงทุน ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานด้านการค้า บริการ และการลงทุน ต้องยกระดับให้มีความเท่าเทียมกับข้อปฏิบัติและระเบียบของผู้ลงทุนจากต่างประเทศ จึงจะสามารถใช้มาตรฐานเป็นกฎเกณฑ์บังคับ หรือใช้เป็นข้อปฏิบัติในการเจรจาการค้าหรือการลงทุนจากต่างประเทศที่มาลงทุนในไทยได้
• ประเทศที่พัฒนาแล้วได้นำบทบัญญัติทางกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของผู้คิดค้นมาตรฐานสินค้าและบริการอย่างเข้มแข็งมากขึ้น	• การละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาอาจถูกมาตรการตอบโต้ทางการค้า หรือถูกใช้เป็นข้ออ้างตัดทอนสิทธิประโยชน์ทางการค้าระหว่างประเทศ และการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้มีการปิดกั้นการนำเข้าสินค้าที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเข้าสู่ตลาดของประเทศพัฒนาแล้ว	• การเปลี่ยนแปลงด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลให้ไทยจำเป็นต้องเร่งกำหนดมาตรฐานสินค้า/บริการที่มาจากองค์ความรู้ดั้งเดิมของไทย เช่น สินค้า OTOP ต้องเตรียมการปกป้องสินค้า/บริการและทรัพย์สินทางปัญญาของไทยให้เข้มแข็งมากขึ้น สินค้าบางประเภทที่ได้รับความนิยม ไทยต้องเร่งนำมาพัฒนาข้อกำหนดเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนใหม่ๆ และนำไปขอรับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน รวมถึงผลักดันให้เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
• การปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานทางบัญชีมีความเข้มงวดมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศและองค์กรกำกับดูแลด้านการเงินของแต่ละประเทศในการเฝ้าระวังและเตือนภัยจะมีเพิ่มขึ้น	• ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับปรุงหลักการบัญชีให้เป็นมาตรฐานสากลยิ่งขึ้น ซึ่งต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีสากลที่เปลี่ยนแปลง และสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินหลายๆ ด้าน สามารถอ่านงบการเงินได้เข้าใจง่ายขึ้นและสามารถประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับกิจการนั้นๆ ได้	• ผู้ประกอบการไทยด้านการผลิต บริการ และการลงทุน โดยเฉพาะธุรกิจที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานบัญชีที่เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงิน โดยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ๆ ที่ปรับปรุงตามมาตรฐานสากล ต้องมีการศึกษาติดตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อระบบงาน กลยุทธ์ในการทำธุรกิจ ฐานะและผลการดำเนินงาน และผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น รวมถึงการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคลากร ให้เท่าทันมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง และสามารถให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและผู้ใช้งบการเงินได้อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจในระยะยาว
• การปรับกฎ ระเบียบ กติกาด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การย้ายฐานการผลิต คาร์บอน มาตรการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	• ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล เป็นแรงกดดันให้ต้องปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น การบังคับใช้ของพิธีสารเกียวโต ตามข้อตกลงในการควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นสาเหตุหลักของภาวะโลกร้อนที่ส่งผลให้ทุกประเทศอยู่ภายใต้ข้อบังคับเดียวกัน ซึ่งจะมีผลบังคับใช้อย่างช้าที่สุดในปี ค.ศ. 2020 และทำให้สินค้าและบริการต่างๆ จะต้องได้รับการตรวจสอบรับรองด้านมาตรฐานเกี่ยวกับการปล่อย Co_2 อย่างเข้มงวดขึ้น	• ผู้ประกอบการจะต้องมีความเข้าใจในมาตรฐานการผลิตและการลงทุนที่ไม่มีอุปสรรคด้านมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะมีผลบังคับใช้ในอีก 8 ปีข้างหน้า การผลักดันให้มีการนำแนวปฏิบัติของมาตรฐาน ISO 14000 เกี่ยวกับการจัดทำ Carbon Footprint มาใช้เพื่อวัดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยจากการดำเนินงานขององค์กร จะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับโรงงาน ระดับอุตสาหกรรม และระดับประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
• กฎระเบียบด้านสังคมที่มีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นในเชิงการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน เป็นประเด็นที่ประเทศพัฒนาแล้วเรียกร้องให้ประเทศกำลังพัฒนาปฏิบัติตาม เช่น ไม่ใช้แรงงานเด็กในกระบวนการผลิตสินค้า ไม่ละเมิดสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรของบุคคลหรือชุมชน เป็นต้น	• ทำให้ประเทศต่างๆ ผลักดันให้มีมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางสังคมขึ้นในระดับสากล โดยประเทศคู่ค้าที่นำเข้าสินค้าที่สำคัญบางประเภทต้องการให้มีการตรวจสอบรับรองว่าผู้ผลิตไม่มีการใช้แรงงานเด็กหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชน	• ผู้ประกอบการที่ทำการค้ากับหลายประเทศ จะต้องให้ความสำคัญกับการตรวจสอบและรับรองด้านมาตรฐานที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามเงื่อนไขด้านสิทธิมนุษยชนในระดับที่สูงขึ้น เช่น การปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานแรงงานทั่วไป SA 8000 และมาตรฐานแรงงานไทย TLS 8001-2546 ในข้อกำหนดของการใช้แรงงานเด็ก ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น
2) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียซึ่งทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น		
• กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เช่น ฮ่องกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญคือ ความสัมพันธ์ของห่วงโซ่การผลิตภายในภูมิภาคและต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ประเทศในตะวันออกกลาง รัสเซีย และประเทศผู้ผลิตสินค้าที่เป็นวัตถุดิบ จะได้รับประโยชน์จากราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น	• การเข้าสู่เศรษฐกิจแบบหลายศูนย์กลาง ทำให้มีมาตรฐานสินค้า/บริการที่หลากหลายขึ้น ตามมาตรฐานของกลุ่มประเทศที่ไทยต้องการทำธุรกิจด้วย	• ทำให้ต้องมีมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองเพิ่มขึ้น และมีความหลากหลายตามความต้องการของกลุ่มประเทศคู่ค้าของไทย
• นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย การขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย	• ทำให้ปริมาณการซื้อขายในตลาดโลกเพิ่มขึ้น ไทยต้องแข่งขันในตลาดเพื่อนำสินค้า/บริการจากประเทศไทยเข้าไปขายในประเทศเหล่านี้	• สินค้าต้องได้ระดับมาตรฐานของประเทศเหล่านี้ จึงจะสามารถส่งเข้าไปขายหรือไปแข่งขันในประเทศที่ 3 ได้ และในเวลาเดียวกัน ไทยต้องยกระดับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองที่ปิดกั้นสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานจากประเทศเหล่านี้ มิให้เข้ามาขายในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
• มีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชียภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย และการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558	• การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจทำให้ตลาดมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตร่วมกัน มีอำนาจซื้อสูง เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการส่งออกของไทย เนื่องจากมีข้อกำหนดด้านมาตรฐานสินค้า/บริการไม่ครบทุกประเภท อาจมีสินค้า/บริการที่ไม่ได้มาตรฐานหลั่งไหลเข้ามาในประเทศมากขึ้น และมีการแข่งขันกันสูง นอกจากนี้ การเปิดเสรีแรงงาน 8 สาขาวิชาชีพจะทำให้มีต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชากรไทยที่ยังมีความเสียเปรียบด้านทักษะแรงงานและทักษะด้านภาษาอังกฤษ	• การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจทำให้มาตรฐานที่เป็นข้อกำหนดด้านสินค้า บริการ และมาตรฐานวิชาชีพมีความสำคัญสูงขึ้น ไทยต้องปรับตัวให้มีความพร้อมในมาตรฐานหลายๆ ด้าน ทั้งมาตรฐานการผลิต มาตรฐานบริการ มาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานแรงงานวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคกับประเทศในกลุ่มอาเซียน สามารถแข่งขันได้ และใช้มาตรฐานดังกล่าวป้องกันสินค้า บริการ และแรงงานที่ไม่มีคุณภาพหรือไม่มีมาตรฐานเข้าสู่ประเทศไทย ในขณะเดียวกันที่ไทยให้ความสำคัญกับมาตรฐานวิชาชีพ ทำให้ผู้ที่มีทักษะวิชาชีพสามารถมีโอกาสก้าวหน้าในสายวิชาชีพได้ดีขึ้น ทั้งในประเทศและในประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่มเศรษฐกิจ
3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง		
• ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้น 81.9 ล้านคน จะมีการย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติทั้งแรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือ เพื่อทดแทนกำลังแรงงานในประเทศที่เป็นสังคมผู้สูงอายุ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภาวะสมองไหล โครงการการผลิตจะเปลี่ยนจากการใช้แรงงานมาเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น	• จะเกิดปัญหาด้านขนาดของกำลังแรงงานที่จะขยายตัวช้าและลดลง จำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ มีศักยภาพ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่กับการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน นอกจากนี้ งบประมาณรายจ่ายด้านสุขภาพจะมีเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบกับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว	• เป็นโอกาสของภาคเอกชนในการมีมาตรฐานด้านบริการศูนย์พักฟื้นผู้ป่วย สร้างอาชีพเกี่ยวกับการให้บริการดูแลผู้สูงอายุและการให้บริการการแพทย์และสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพประชาชน ที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยให้เป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
4) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน		
• ภาวะโลกร้อน ระดับคาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิสูงขึ้น ความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝน ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคและศัตรูพืช การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกในระยะยาว	• เกิดการขาดแคลนน้ำ และโรคระบาด ปัญหาสุขภาพของประชากร ส่งผลต่อผลิตภาพของกำลังแรงงาน ส่งผลกระทบต่อระบบการเพาะปลูก และปริมาณผลผลิตทางการเกษตรหลายพื้นที่ของโลกลดลง ส่งผลกระทบทางสังคม เช่น เกิดปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่นและการแย่งชิงทรัพยากรเพิ่มขึ้น ปัญหาการขาดแคลนอาหาร เกิดความเสียหายของพืชผลทางการเกษตร	• มาตรฐานก๊าซเรือนกระจก กระบวนการผลิตที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผู้ผลิตจำเป็นต้องพัฒนาหรือใส่ใจให้ความสำคัญมากขึ้นในการปรับปรุงสินค้า/เทคโนโลยีที่สามารถลดปริมาณลง ให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือมาตรฐานสากล โดยครอบคลุมตั้งแต่สินค้าที่อุปโภคบริโภคประจำวันจนถึงสินค้าในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่เน้นกิจกรรมช่วยลดภาวะโลกร้อน
5) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ		
• อัตราการใช้พลังงานของโลกในภาพรวมเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด มีการพัฒนาและใช้พลังงานทดแทนจากพืชเพิ่มขึ้น เพื่อทดแทนพลังงานฟอสซิลที่มีจำกัด	• การนำผลผลิตจากพืชไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนส่งผลกระทบต่อผลผลิตอาหาร ความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และปริมาณการส่งออก	• มาตรฐานระบบการจัดการด้านพลังงาน ISO 51000 เป็นมาตรฐานที่ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากเป็นระบบที่สนับสนุนการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยังนำไปสู่การลดต้นทุนและเพิ่มโอกาสในการดำเนินธุรกิจอีกด้วย
• ความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มของประชากรโลกและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะที่ผลผลิตพืชอาหารโลกลดลงจากข้อจำกัดด้านพื้นที่และศักยภาพทางเทคโนโลยี	• ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของเกษตรกรรายย่อยจำนวนมากที่พึ่งพาทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืชต่างๆ เป็นอาหารและยาสมุนไพร และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของประเทศในระยะยาว	• การสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนนำมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาใช้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดปริมาณการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**ส่งผลให้การมาตรฐานเพิ่มบทบาทที่สำคัญขึ้น**
6) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตอบสนองการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น		
• มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงิน การผลิต และการควบคุมคลังสินค้า รวมถึงนาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต	• ทำให้ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีช้า จะเป็นผู้ซื้อ และมีผลิตภาพต่ำ เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา และอาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ เช่น เกิดการจารกรรมข้อมูล ใช้สื่อเผยแพร่ข้อมูลเท็จ	• ประเทศไทยต้องมีระบบมาตรฐานด้านความปลอดภัยของข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการกำกับดูแลด้านการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการปกป้องการใช้ข้อมูล ไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสิทธิของมนุษยชน
7) การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก		
• องค์การสหประชาชาติเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาภัยคุกคามจากการก่อการร้าย เช่น จัดทำอนุสัญญา พิธีสารต่างๆ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล ให้ประเทศสมาชิกถือปฏิบัติให้สอดคล้องกัน	• ทุกประเทศสมาชิกจะต้องให้ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ และจัดให้มีมาตรฐานที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามร่วมกับประเทศสมาชิกอื่นๆ	• องค์กรภาครัฐและเอกชนต้องให้ความสำคัญให้มากขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (ISO 22301) ช่วยสนับสนุนการจัดทำแผนรองรับภัยพิบัติเพื่อมิให้การดำเนินงานหยุดชะงัก, ISO 27031 มาตรฐานที่ช่วยบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจด้าน ICT, ISO/TC 223 Societal Security มาตรฐานด้านความปลอดภัยของสังคมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรองรับกรณีภัยพิบัติฉุกเฉิน, มอก. 22300 หรือ MICE Security Management System (MSMS) มาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัยสำหรับการจัดประชุม สัมมนา และนิทรรศการ
• สหรัฐอเมริกามีมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายสากลที่เข้มงวดขึ้น มีการเตรียมความพร้อมและสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบต่างๆ ในการควบคุมปัจจัยที่เกื้อหนุนการก่อการร้ายระหว่างประเทศ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ	• สหรัฐฯ ใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบมากขึ้น หรือกระบวนการที่ยาวขึ้น ทำให้เกิดความล่าช้า ส่งผลกระทบต่อต้นทุนภาคธุรกิจของไทยที่ทำธุรกรรมเกี่ยวกับการเงินระหว่างประเทศ ทั้งภาคการท่องเที่ยวที่มีธุรกรรมการเงินข้ามประเทศมาก บริษัทขนาดใหญ่ที่ทำธุรกิจในต่างประเทศ และภาคการธนาคาร	• ผู้ประกอบการในประเทศควรให้ความสำคัญกับมาตรฐาน ISO/PAS 28000 ที่เป็นข้อกำหนดด้านการบริหารการรักษาความปลอดภัยในห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ผู้ผลิตวัตถุดิบ ผู้จัดส่ง ผู้ผลิต คลังสินค้า ผู้จัดจำหน่าย ผู้กระจายสินค้า ผู้ให้บริการ รวมไปถึงผู้บริโภค โดยมีเป้าหมายเพื่อให้แต่ละส่วนในห่วงโซ่ทำงานประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการประยุกต์ใช้มาตรฐานนี้จะทำให้กระบวนการตรวจสอบใช้ระยะเวลาน้อยลง

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
1) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านเศรษฐกิจ		
• ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูงต่อระบบเศรษฐกิจไทย ซึ่งเป็นผลมาจากการย้ายฐานการผลิตเพื่อการส่งออกของญี่ปุ่น	• ภาคอุตสาหกรรมยังมีข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและการดูดซับเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ทำให้ผลิตภาพการผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมอยู่ในระดับต่ำ	• ผู้ผลิตควรให้ความสำคัญแก่คุณภาพและผลผลิตมากขึ้น โดยนำเทคนิคและกระบวนการ รวมมาตรฐานระบบคุณภาพต่างๆ มาประยุกต์ใช้ ได้แก่ - <u>การบริหารการผลิต</u> ได้แก่ การวัดด้านการเพิ่มผลิตภาพ การวางแผนการผลิตและการควบคุม การควบคุมคุณภาพ การบริหารการบำรุงรักษา การบริหารสินค้าคงคลัง การบริหารความปลอดภัย การบริหารงานประจำวัน และการพัฒนาศักยภาพของหัวหน้างาน - <u>การบริหารการเพิ่มผลิตภาพ</u> ได้แก่ 5ส, ข้อเสนอแนะเพื่อการเพิ่มผลิตภาพ เทคนิคการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิผล กิจกรรมกลุ่มปรับปรุงคุณภาพ การบำรุงรักษาทวีผลแบบทุกคนมีส่วนร่วม การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร การผลิตแบบลีน และ Six Sigma - <u>มาตรฐานระบบคุณภาพ</u> ISO9000, ISO9001, GMP, HACCP, ISO14001, ISO22000, ISO/TS16949, Green Productivity, OHSAS18001 และ SA8000 เป็นต้น
• ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคอุตสาหกรรม	• ผลผลิตด้านการเกษตรต้องมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน เพื่อแข่งขันกับการนำเข้าและได้รับความนิยมที่จะเลือกซื้อจากผู้ผลิตที่ได้มาตรฐาน	• การปรับปรุงคุณภาพของสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานจะช่วยสะสมความรู้และภูมิปัญญาทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง และเป็นกลไกในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานทรัพยากรธรรมชาติและความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศ

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
• ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ	• ช่วยลดดุลการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคการผลิตอื่นของประเทศ	• ไทยมีความจำเป็นที่ต้องยกระดับมาตรฐานภาคบริการเทียบเท่าสากล ซึ่งธุรกิจบริการไทยที่มีความเข้มแข็ง ได้แก่ บริการด้านท่องเที่ยว และบริการสุขภาพ เป็นต้น เพื่อให้สามารถแข่งขัน หรือส่งออก หรือรับงานจากประเทศอื่นได้ และใช้มาตรฐานเพื่อคุ้มครองและปิดกั้นบริการจากต่างประเทศที่ไม่ได้มาตรฐานเข้ามาแข่งขันหรือประกอบธุรกิจในไทย
• การเชื่อมโยงเศรษฐกิจของไทยกับต่างประเทศ ทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุน	• การลงทุนจากต่างประเทศ ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าประเทศ ทำให้คนไทยต้องพัฒนาตนเอง ให้มีศักยภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ไม่ให้ถูกแรงงานจากชาติอื่นแย่งงาน	• ประเทศไทยต้องเร่งจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งเป็นข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบการในสาขาวิชาชีพต่างๆ เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการวัดศักยภาพของแรงงานไทยและใช้เป็นเครื่องป้องกันแรงงานที่ไม่มีคุณภาพเข้าประเทศ
• ระบบเศรษฐกิจไทยอ่อนแอ ด้านปัจจัยสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎและระเบียบทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ	• ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของไทยไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืน ต้องพึ่งพิงและเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกประเทศมากขึ้น	• ประเทศไทยต้องเร่งยกระดับมาตรฐานทุกๆ ด้าน ทั้งมาตรฐานสินค้าและบริการ มาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและมีคุณภาพ โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนภายใต้ปัจจัยสนับสนุนเอื้ออำนวย และมีระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม พร้อมทั้งใช้โอกาสจากปัจจัยภายนอกให้เกิดประโยชน์กับประเทศได้เหมาะสม
2) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม		
• ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ขณะที่การย้ายถิ่นของประชากรส่งผลให้ความเป็นเมืองสูงขึ้น	• เกิดภาวะขาดแคลนกำลังคนในอนาคตที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตรวมของประเทศลดลง การรักษาปริมาณผลผลิตจะต้องเพิ่มผลิตภาพด้านแรงงาน ทำให้ต้องนำเข้าแรงงานฝีมือจากต่างประเทศมากขึ้น	• ปรับปรุงและยกระดับมาตรฐานของโรงพยาบาลและสถานพยาบาล เพื่อเป็นกำลังในการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ให้ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน เพื่อให้มีศักยภาพในการทำงานในอนาคต

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
• คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย แต่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาและสติปัญญาของเด็ก มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำ	• คุณภาพการศึกษาที่มีมาตรฐานยังไม่ถึงระดับ ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ไม่พอเพียง ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงในการดำรงชีวิต	• มาตรฐานการศึกษามีบทบาทในการปรับปรุงความรู้และพฤติกรรมการดำรงชีพของประชากรให้สูงขึ้น จึงจำเป็นที่ต้องเร่งปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้เยาวชนและประชากรในวัยทำงานมีมาตรฐานการศึกษาที่ดีขึ้น มีความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ การทำงาน และมีความสามารถในทักษะการแก้ไขปัญหาในงานและชีวิตประจำวัน และต้องเน้นความสำคัญในมาตรฐานการผลิตอาหาร มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีการรับรู้และนำมาตรฐานไปใช้ และประชากรต้องมีความใส่ใจและให้ความสำคัญกับการมาตรฐาน มีการสอบทาน อ่านฉลาก และมีความใส่ใจเกี่ยวกับคุณภาพของอาหารที่บริโภคว่าเป็นอาหารที่ผลิต โดยมีมาตรฐานที่เป็นสากล และมีความเสี่ยงต่อสุขอนามัยน้อยลง
• ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้น และมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากคุณภาพบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขยังคงมีความแตกต่างกัน ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น คนยากจนขาดโอกาสทางการศึกษา การรับรู้ข่าวสาร และอำนาจต่อรอง การประท้วง การใช้ความรุนแรง ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด	• มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านราคามากกว่าคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จึงยังมีผู้ผลิตที่เน้นการผลิตสินค้าราคาถูกและคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน ส่งผลให้ระบบการมาตรฐานยังไม่เป็นมาตรฐานเดียว และไม่สามารถพัฒนายกระดับได้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล	• การสนับสนุนและบังคับใช้ข้อกำหนดด้านมาตรฐานที่จำเป็นกับสถานศึกษาและสถานพยาบาลต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน ควบคู่ไปกับการเผยแพร่ความรู้และประโยชน์ของการมาตรฐาน รวมถึงอันตรายและความเสี่ยงต่อสุขภาพถ้าไม่มีมาตรฐาน จะมีส่วนช่วยให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง และให้ความสำคัญกับมาตรฐานมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
• สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย คนไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความถี่ในการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหามากขึ้น ขาดการใช้เหตุผล ขาดความเอื้อเฟื้อ	• ส่งผลกระทบต่อความเอื้ออาทรในสังคม ความเป็นระเบียบของสังคม และความสงบสุขของสังคม	• สังคมต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐาน ISO 26000 ที่มีแนวทางเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีการเรียนการสอนที่สอดแทรกมาตรฐานด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชนในทุกๆ หลักสูตร ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตามที่กำหนดในแต่ละสาขาวิชาชีพ
• สังคมไทยเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน	• ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการพนันที่เพิ่มขึ้น มีผลกระทบที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของประเทศ ทั้งในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมไปถึงการบริหารจัดการภาครัฐด้านกระบวนการยุติธรรม ก่อให้เกิดการทุจริตคอรัปชั่น และต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการป้องกันและปราบปรามในปัญหาโดยไม่จำเป็น ซึ่งการแก้ไขปัญหาจะต้องมาจากความร่วมมือของทุกฝ่าย	• การมุ่งเน้นพัฒนาห้องปฏิบัติการอ้างอิง เพื่อให้ได้มาตรฐานสากล ISO 15189 และหรือ ISO/IEC 17025 มากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำข้อมูลและองค์ความรู้ไปใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และใช้ในการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดได้
• สังคมไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาลมากขึ้น ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ดำเนินธุรกิจในรูปแบบกิจการเพื่อสังคม ไม่มุ่งกำไรสูงสุด	• ประชาชนให้ความสำคัญด้านการเมือง ทำให้ผู้ที่เข้ามามีบทบาทในการบริหารประเทศจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และปฏิบัติตามมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลมากขึ้น	• การนำระบบธรรมาภิบาลตามแนวทางของมาตรฐาน ISO 26000 มาใช้เป็นข้อกำหนดของภาคการเมือง จะมีส่วนช่วยให้การพัฒนาด้านระบบธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นไปอย่างถูกหลักเกณฑ์ ได้ระดับสากล สร้างการรับรู้และการให้ความสำคัญในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
3) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
• ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเกินศักยภาพ มีการขยายตัวของเมืองและพื้นที่อุตสาหกรรม/พาณิชยกรรม ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมมีน้อยลง	• การผลิตและการบริโภคที่เกินกว่าอัตราการผลิตใหม่ของทรัพยากรในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศน์ พื้นที่ป่าต้นน้ำอยู่ในขั้นวิกฤต ส่งผลให้การเกิดอุทกภัยและปัญหาภัยแล้ง รวมถึงการขาดแคลนน้ำมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น	• การนำมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มาใช้ในองค์กร มีจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงผลการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยใช้แหล่งพลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ทำให้ลดการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุพลังงาน ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการผลิต ลดปริมาณขยะ รวมถึงการลดความเสี่ยงภัยที่เกิดต่อชุมชนโดยรอบ
• การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรงขึ้น	• ส่งผลกระทบต่อแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งประกอบอาชีพและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญโดยตรง หากไม่ได้รับการป้องกันจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในขณะที่ผลผลิตภาคเกษตรตกต่ำและเกิดปัญหาความยากจน	• การนำมาตรฐาน ISO ที่เป็นข้อปฏิบัติที่ดีมาใช้ สำหรับองค์กร จะช่วยลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ ซึ่งมาตรฐาน ISO เหล่านี้ได้แก่ มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001, ISO14004, ISO14015, ISO14031, ISO/TR14032) มาตรฐานเกี่ยวกับวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (ISO14040, ISO14044, ISO14047, ISO14048, ISO14049) การลดการใช้พลังงาน เช่น มาตรฐานเกี่ยวกับการออกแบบอาคารเพื่อสิ่งแวดล้อม (ISO16818, ISO23045) มาตรฐานเกี่ยวการนำขยะหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วมาฟื้นฟูและนำกลับมาใช้ใหม่ (ISO15270, ISO/PAS30001) เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
• การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่มีความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบการจัดการข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ได้มาตรฐาน ไม่ครอบคลุมและขาดการเชื่อมโยงกับข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	• ก่อให้เกิดปัญหามลพิษด้านต่างๆ ได้แก่ ปัญหาความเน่าเสียของแหล่งน้ำ ปัญหาคุณภาพอากาศ ปัญหาการแพร่กระจายของสารพิษ ปัญหาขยะมูลฝอย เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อวงจรชีวิตในห่วงโซ่อาหารและคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่	• การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ถือว่าเป็นมาตรการในการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ และเป็นเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับการควบคุมปัญหาภาวะมลพิษ เพื่อให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาตรฐานขั้นต่ำที่เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและระดับความต้องการของคุณภาพชีวิต ป้องกันการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ซึ่งจำเป็นต้องมีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด เสมอภาค

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
และสังคม ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ ขาดความเป็นธรรม และความโปร่งใส		และต่อเนื่อง จึงจะได้รับประโยชน์สูงสุด
• ประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน	• ความมั่นคงทางอาหารจะลดลงเนื่องมาจากการสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมหรือพื้นผลิตอาหาร ทำให้ต้องพึ่งพิงอาหารจากพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ทำให้ราคาอาหารสูงขึ้น แต่คุณภาพด้อยลง และความมั่นคงทางอาหารมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก หากไม่มีความมั่นคงทางอาหารจะก่อให้เกิดความหิวโหย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการโจรกรรมและการก่อการร้ายตามมา	• การบังคับใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจะช่วยรักษาฐานทรัพยากรของประเทศ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานระบบการผลิตของภาคการเกษตรในอนาคต จะส่งผลต่อการมีความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ
4) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ		
• รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และวางรากฐานธรรมาภิบาลของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง	• ส่งผลให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น ประกอบกับการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองผ่านข่าวสารต่างๆ และสื่อสารกันในวงกว้าง และประชาชนกลุ่มต่างๆ มีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เช่น ผู้สูงอายุ คนด้อยโอกาส เด็ก เป็นต้น	• การนำมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศมาบังคับใช้ จะทำให้มีกฎเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ รักษาความปลอดภัยของข้อมูลออนไลน์ และรักษาความมั่นคงของประเทศ
• เกิดความขัดแย้งทางการเมืองและความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้	• ส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน ความเชื่อมั่นของนานาประเทศ และทำให้ความสงบสุขลดลง	• การมีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการภาครัฐในทางที่ดี เป็นกรอบแห่งความประพฤติปฏิบัติร่วมกันของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ		
การเปลี่ยนแปลง	**ผลกระทบ**	**การเพิ่มบทบาทด้านการมาตรฐานที่สำคัญ**
• มีการปรับโครงสร้างระบบราชการ การบริหารงานมีอิสระคล่องตัว มีการกระจายอำนาจของส่วนกลางไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น	• ทำให้ภาครัฐต้องเร่งสร้างกลไกในการผลักดันให้หน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่นเกิดความตื่นตัว เข้าใจสถานการณ์ และมีความพร้อมที่จะรับการถ่ายโอนภารกิจ ขณะเดียวกันจะต้องมีกลไกในการควบคุม เพื่อทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น	• กระทรวง ทบวง กรม ในส่วนกลาง จะต้องปรับบทบาทจากการปฏิบัติการในพื้นที่มาทำหน้าที่หลัก คือ เป็นหน่วยกำกับและส่งเสริมมาตรฐานการจัดบริการให้กับหน่วยงานภูมิภาคและท้องถิ่น ฝึกอบรมพนักงานท้องถิ่นให้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด และทำหน้าที่เป็นหน่วยให้บริการทางเทคนิคและวิชาการตามความเหมาะสม เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเข้าถึงหน่วยบริการได้สะดวกและรวดเร็ว
• การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจ และมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลาง เนื่องมาจากความล่าช้าของการแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่จำเป็น รวมถึงบุคลากรที่ถ่ายโอนไม่มีความพร้อมหรือมีปัญหาในการปรับตัว	• การขาดการบูรณาการแผนงานระดับต่างๆ ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการให้บริการและต้นทุนการบริหารจัดการ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวม	• จำเป็นต้องมีการติดตามประเมินผลการถ่ายโอนภารกิจ ประเมินผลการดำเนินงานพร้อมปัญหา อุปสรรค และเสนอแนวทางการแก้ไข โดยกำหนดมาตรฐานบริการสาธารณะที่ถ่ายโอน และมาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้ อปท. ให้บริการสาธารณะอย่างมีมาตรฐาน
• มีปัญหาการคอร์รัปชั่นที่เกิดขึ้น และยังไม่มีท่าทีว่าจะหมดไป	• มีผลกระทบกับความน่าเชื่อถือในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากเชื่อว่ามีการทำงานที่ไม่โปร่งใสและย่อหย่อนในจริยธรรม	• ให้ความสำคัญกับแนวทางการดำเนินงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลอย่างเป็นสากล ตามแนวทางของมาตรฐาน มอก. 26000 เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาลให้กับบุคลากรภาครัฐ และสร้างความตื่นตัวให้กับประชาชนในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น ปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม ซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์คอร์รัปชั่นของประเทศไทยดีขึ้น เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2.3 บทบาทของการมาตรฐานในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้เร่งสร้างภูมิคุ้มกันโดยการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงของสังคมไทย และเสริมรากฐานของประเทศในด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมถึงการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้านฐานความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์หลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ทั้ง 6 แผนมีส่วนเกี่ยวข้องและสามารถใช้มาตรฐานเป็นกลไกส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ 6 ประการนี้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนี้

1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร แหล่งทุน โครงสร้างพื้นฐาน และทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจ ซึ่งนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของทุกคนในสังคมไทย โดยทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการทางสังคม การคุ้มครองสิทธิพื้นฐาน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความขัดแย้งในสังคมไทย ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 4 ประการ ดังนี้

1.1) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในสังคมไทย เสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิต

เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก จัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษี เพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ เป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย ยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐาน มอก. 26000-2553 (ข้อ 6.8.7) มีแนวทางในการสร้างความมั่งคั่งและรายได้ โดยให้องค์กรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีส่วนร่วมในการพัฒนา สร้างความมั่งคั่งและรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งกระทำได้โดยการสร้างบรรยากาศที่จะทำให้ผู้ประกอบการใหม่

ประสบผลสำเร็จ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้ส่งมอบในท้องถิ่นและการจ้างงานสมาชิกในชุมชน ส่งเสริมเศรษฐกิจ สวัสดิการสังคม และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการกระจายผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจในชุมชนอย่างสมดุล เป็นพันธมิตรในการช่วยเหลือสมาชิกชุมชนโดยเฉพาะกลุ่มสตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในการจัดตั้งธุรกิจ ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการวางแผนธุรกิจ การตลาด มาตรฐานคุณภาพที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นผู้ส่งมอบ ให้ความช่วยเหลือด้านการจัดการและเทคนิคต่างๆ รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและเอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนร่วมกัน และสนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

- มาตรฐานแรงงานไทย ได้วางแนวทางให้องค์กรปฏิบัติตามมาตรฐานในการพัฒนาอาชีพและมีความรับผิดชอบทางสังคมของธุรกิจไทย (มรท. 8001-2553) เป็นข้อกำหนดที่จัดทำขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายแรงงานว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สวัสดิการแรงงาน และแรงงานสัมพันธ์ รวมถึงอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และองค์การสหประชาชาติ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำแนวปฏิบัติต่อแรงงานตามมาตรฐานนี้ไปใช้ตามความสมัครใจ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานที่ดี เทียบได้กับมาตรฐานแรงงานสากล โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงาน และเสริมสร้างให้ธุรกิจมีการพัฒนาที่ยั่งยืน
- มาตรฐานฝีมือแรงงาน (ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545) เป็นข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่างๆ ที่นำไปใช้ในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบการแสดงความมีส่วนร่วมในการยกระดับฝีมือแรงงานได้ โดยจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจได้อีกด้วย

1.2) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน สร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย สร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐาน มอก. 26000-2553 (ข้อ 6.7.8) ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการที่จำเป็น กำหนดแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ ที่สามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของภาครัฐให้มั่นใจได้ว่าได้ตอบสนองต่อความต้องการในสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนได้อย่างพอเพียง ได้แก่ การดูแลสุขภาพและการได้รับบริการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคที่จำเป็น เช่น ไฟฟ้า น้ำ ก๊าซ การบริการบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำ น้ำทิ้ง และการสื่อสาร เป็นต้น ผู้ประกอบการไม่ตัดการให้บริการที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ได้ชำระค่าบริการโดยไม่ให้โอกาสหรือระยะเวลาที่เหมาะสม มีการกำหนดค่าบริการและค่าธรรมเนียมด้วยความโปร่งใส ขยายขอบเขตการบริการให้เท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ มีการบำรุงรักษาและยกระดับระบบการให้บริการเพื่อป้องกันการหยุดชะงักของการให้บริการ
- มาตรฐานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางสังคมของธุรกิจไทย (มรท. 8001-2553) มีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการมีการปฏิบัติต่อแรงงานที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเข้มแข็งตามกระแส CSR (Corporate Social Responsibility) ในสภาวการณ์โลกปัจจุบัน มีการบริหารจัดการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งเป็นการแสดงถึงความมุ่งมั่นของผู้ประกอบการที่แสดงให้เห็นถึงการบริหารองค์กรอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้ ยังมีแนวทางจากมาตรฐานสากลอื่น เช่น ISO/IEC 17050:2004, แนวปฏิบัติการจัดทำรายงานการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน, มาตรฐานการจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม, ข้อกำหนดหลักปฏิบัติจริยธรรมทางธุรกิจของผู้ผลิต (Code of Conduct), มาตรฐานการปฏิบัติของคู่ค้า รวมถึงมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ที่นำไปใช้เป็นหลักในการจัดการแรงงานเกี่ยวกับสภาพการจ้างและสภาพการทำงาน เช่น ค่าจ้าง ชั่วโมงทำงาน วันหยุด และความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้แรงงานได้รับการคุ้มครองอย่างทัดเทียมเสมอภาค ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิต มีความปลอดภัย แรงงานสัมพันธ์ที่ดี และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน

1.3) การสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม มีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชน ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรี

ในระดับการบริหารและการตัดสินใจ สนับสนุนขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐาน มอก. 26000-2553 (ข้อ 6.8) ให้แนวทางในการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน โดยกำหนดให้องค์กรมีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาชุมชน สร้างความแข็งแกร่งให้กับประชาคม และช่วยยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้องค์กรทราบความต้องการของชุมชน สามารถนำไปดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ องค์กรสามารถช่วยสนับสนุนโดยการส่งเสริมการศึกษาในทุกระดับ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ ให้การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีดั้งเดิมของชุมชนต่างๆ สนับสนุนการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ เพื่อให้ประชาชนได้งานที่มีสภาพการทำงานที่ดี โดยมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาทักษะในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โครงการที่เน้นเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส หรือโครงการการเรียนรู้ตลอดชีวิต สานความสัมพันธ์กับองค์กรเพื่อพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดียิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดียิ่งขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้ส่งมอบในท้องถิ่นและการจ้างงานสมาชิกในชุมชน ส่งเสริมเศรษฐกิจ สวัสดิการสังคม และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการกระจายผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจในชุมชนอย่างสมดุล รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและเอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนร่วมกัน สนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้สามารถเข้าถึงยาต่างๆ การฉีดวัคซีน บริการสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็น การจัดหาน้ำสะอาด สุขอนามัยที่เหมาะสม ป้องกันการเจ็บป่วยและมีโภชนาการที่ดี
- พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 กำหนดอำนาจของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ไว้ในมาตรา 4 เกี่ยวกับการตรวจสอบและควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรม สร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน และป้องกันไม่ให้มีการแข่งขันกันลดราคาและทำให้คุณภาพต่ำลง ซึ่งจะเป็นเหตุให้ขาดความเชื่อถือและเกิดอันตรายต่อประชาชนหรือกิจการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจากสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา 20(6) เกี่ยวกับการประสานงานกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเกี่ยวกับการควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคตามสิทธิที่ควรได้รับตามมาตรา 4 คือ

สิทธิที่จะได้รับข่าวสาร คำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้อง และเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

1.4) การสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม เสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นการสร้างค่านิยมใหม่ของความไว้เนื้อเชื่อใจเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตย บริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบ พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรมจริยธรรมทางอาชีพ สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.6.4) กำหนดให้องค์กรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสนับสนุนกระบวนการทางการเมืองสาธารณะและการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ห้ามการใช้อิทธิพลที่ไม่ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมต่างๆ ที่สามารถทำลายกระบวนการทางการเมืองสาธารณะ องค์กรจัดฝึกอบรมลูกจ้างและตัวแทนขององค์กรและยกระดับความตระหนักเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและช่วยสนับสนุนทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ นโยบายและการดำเนินการโปร่งใส ช่วยสนับสนุนและมีส่วนร่วมทางการเมือง หลีกเลี่ยงการสนับสนุนทางการเมืองที่จะพยายามเข้าควบคุม ห้ามดำเนินการในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง บิดเบือนความจริง การคุกคาม หรือบีบบังคับ

2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยให้มีความพร้อม มีโอกาสสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกระดับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ได้มาตรฐานสากล และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ สร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น เสริมสร้างสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสถาบันชุมชน ให้มีบทบาทที่เข้มแข็งในการพัฒนาคน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 5 ประการ ดังนี้

2.1) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสม สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้เพียงพอและมีคุณภาพมาตรฐานเท่าเทียมกันระหว่างเขตเมืองและชนบท มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการที่จำเป็น (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.7.8) กำหนดแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ ที่สามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของภาครัฐให้มั่นใจได้ว่าได้ตอบสนองต่อความต้องการในสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนได้อย่างพอเพียง ได้แก่ การดูแลสุขภาพและการได้รับบริการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคที่จำเป็น เช่น ไฟฟ้า น้ำ ก๊าซ การบริการบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำ น้ำทิ้ง และการสื่อสาร เป็นต้น ผู้ประกอบการไม่ตัดการให้บริการที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ได้ชำระค่าบริการโดยไม่ให้โอกาสหรือระยะเวลาที่เหมาะสม มีการกำหนดค่าบริการและค่าธรรมเนียมด้วยความโปร่งใส ขยายขอบเขตการบริการให้เท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ มีการบำรุงรักษาและยกระดับระบบการให้บริการเพื่อป้องกันการหยุดชะงักของการให้บริการ
- มาตรฐาน มอก. 2154-2547 การบริการของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์มีความจำเป็นต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วยและมีส่วนในการป้องกันโรค การพัฒนาขีดความสามารถและคุณภาพของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐาน มอก. 2154-2547 ซึ่งเทียบได้กับมาตรฐานสากล ISO 15189-2003 นั้น จะทำให้ได้รับความเชื่อถือมากขึ้นว่ามีการดำเนินงานด้วยระบบคุณภาพ มีความสามารถทางวิชาการ ผลการทดสอบที่ออกโดยห้องปฏิบัติการเป็นที่เชื่อถือได้ทางวิชาการ

2.2) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต จิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษาและวัฒนธรรม (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.8.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในทุกๆ ระดับ และสานสัมพันธ์ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อปรับปรุง

คุณภาพและการเข้าถึงการศึกษา เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจและสร้างผลกระทบที่ดีในการอยู่ร่วมกันของสังคม สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่ถูกเลือกปฏิบัติ ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนต่างๆ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีดั้งเดิมของชุมชนต่างๆ

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 มาตรา 52 กำหนดให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานที่เหมาะสม โดยมีการกำกับและประสานให้สถาบันทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง และมาตรา 53 กำหนดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา

2.3) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งสร้างเสริมสุขภาวะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน พัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (มอก. 18000) เป็นข้อกำหนดในการจัดทำระบบการจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยขององค์กร และพัฒนาปรับปรุงระบบให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องในด้านต่างๆ ได้แก่ ลดความเสี่ยงต่ออันตรายและอุบัติเหตุต่างๆ ของพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง ปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจให้มีความปลอดภัย และช่วยสร้างภาพพจน์ความรับผิดชอบขององค์กรต่อพนักงานและสังคม
- มาตรฐานเกี่ยวกับสุขภาพ (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.8.8) ให้ความสำคัญกับสุขภาพที่เป็นองค์ประกอบจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต องค์กรควรสนับสนุนการเข้าถึงบริการสาธารณะด้านสุขภาพ สามารถเข้าถึงยาต่างๆ การฉีดวัคซีน บริการสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็น การจัดหาน้ำสะอาด และสุขอนามัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเจ็บป่วยและมีโภชนาการที่ดี ชุมชนที่มีสุขภาพดีจะช่วยลดภาระในด้านสาธารณสุขของภาครัฐ และช่วยสนับสนุนองค์กรให้มีการผลิตและสภาพแวดล้อมของสังคมที่ดีขึ้น

- มาตรฐานเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร (มอก. 34-2546) เป็นมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับทุกภาคส่วนควรนำไปปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีข้อกำหนดวิธีปฏิบัติที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัยในระบบห่วงโซ่อาหารทุกขั้นตอน ตั้งแต่กระบวนการผลิตขั้นต้นไปจนถึงผู้บริโภค ประชาชนมีสิทธิคาดหวังว่าอาหารที่บริโภคเป็นอาหารที่ปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเกิดโรคระบาดของโรคติดเชื้อ และการควบคุมสุขลักษณะอาหารให้มีประสิทธิภาพมาตรฐาน
- มาตรฐานห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ (มอก. 2154-2547) ช่วยพัฒนาขีดความสามารถและคุณภาพของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ทำให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยและมีส่วนในการป้องกันโรคได้อย่างมีคุณภาพ และได้รับความเชื่อถือมากขึ้นว่ามีการดำเนินงานด้วยระบบคุณภาพ มีความสามารถทางวิชาการ ผลการทดสอบที่ออกโดยห้องปฏิบัติการเป็นที่เชื่อถือได้ทางวิชาการ

2.4) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งสร้างกระแสสังคม ให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทย ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้คำจำกัดของ “มาตรฐานการศึกษา” หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา และ “การประกันคุณภาพภายนอก” หมายถึง การประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้สนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากมีข้อกำหนดให้คนไทยต้องได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และในกระบวนการเรียนรู้จะต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง รู้จักรักษาสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค ภูมิใจ

ในความเป็นไทย รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้อันเป็นสากล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการลงทุนด้านสังคม (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.8.9) สนับสนุนให้องค์กรมีการวางแนวทางในการส่งเสริมการลงทุนด้านสังคมให้ตอบรับกับความต้องการของชุมชนตามลำดับความสำคัญ การลงทุนด้านสังคมรวมถึง การสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การฝึกอบรม วัฒนธรรม การดูแลสุขภาพ การสร้างรายได้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุง การสามารถเข้าถึงสารสนเทศหรือกิจกรรมอื่นๆ และจัดให้มีการเข้าถึงอาหารและผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นอื่นๆ สำหรับกลุ่มคนที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ หรือกลุ่มคนที่ถูกเลือกปฏิบัติ และผู้ที่มีรายได้ต่ำ มาตรฐานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงประเด็นต่างๆ ด้านสังคมต่อสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน และให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ การเข้าถึงทรัพยากร และโอกาสของคน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว
- มาตรฐานการจัดบริการสวัสดิการสังคม มาตรฐานองค์การสวัสดิการสังคม มาตรฐานนักสังคมสงเคราะห์ มาตรฐานอาสาสมัคร (ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2550) เป็นข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร มีความสามารถในการจัดบริการทางสังคมให้แก่ผู้รับบริการสวัสดิการสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการพัฒนามาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สามารถช่วยเหลือผู้รับบริการสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม และเป็นธรรม

3) ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

เป็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งเน้นให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มั่นคงและเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตร อาหารพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมชุมชนและเกษตรกรให้มีส่วนร่วม สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 7 ประการ ดังนี้

3.1) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งรักษา ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร การกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14000) เป็นเกณฑ์ข้อกำหนดเพื่อให้องค์กรสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม มีระบบในการรักษา ควบคุม และปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งป้องกันสุขอนามัยของมนุษย์ (Human Health) ลดมลพิษที่เป็นต้นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environment Impacts) ที่เกิดจากกิจกรรม กระบวนการ ผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ขององค์กร ตั้งแต่การได้มาของวัตถุดิบ การออกแบบ การวิจัยและพัฒนาการผลิต การส่งมอบ การนำไปใช้งานตามวัตถุประสงค์ การนำกลับมาใช้ใหม่ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เลี่ยงการใช้สารเคมีอันตราย ISO 14000 ประกอบด้วยมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบสิ่งแวดล้อม การประเมินผลการดำเนินการ มาตรฐานฉลากเพื่อสิ่งแวดล้อม การประเมินวงจรของผลิตภัณฑ์
- มาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.5.4) ส่งเสริมองค์กรให้ต่อยอดการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีโครงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดความต้องการใช้พลังงานของอาคาร การขนส่ง กระบวนการผลิต เครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า การให้บริการ รวมถึงความพยายามในการใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ เป็นต้น ลดการใช้น้ำและนำน้ำในกระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่ มีการอนุรักษ์น้ำในขอบเขตขององค์กร มีโครงการใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การปลดปล่อย

ต่างๆ ที่มาจากการใช้ การขนส่ง และกระบวนการแปรรูปของวัสดุ สนับสนุนการจัดซื้อ/ใช้ผู้ผลิตที่มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน

- ประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำจืด ในทะเล และชายฝั่ง ที่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องนำไปปฏิบัติตาม เพื่อทำให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะมีคุณภาพตามหลักวิชาการและมีความยั่งยืน และเพื่อป้องกันปัญหาไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ อันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมถึงผู้สัญจรทางน้ำ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรได้

3.2) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552, มกษ. 9000 เล่ม 2-2554) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture) ซึ่งจัดว่าเป็นระบบจัดการการผลิตด้านการเกษตรที่ช่วยเกื้อหนุนระบบนิเวศ เน้นวัสดุธรรมชาติ หลีกเลี่ยงการใช้วัตถุดิบจากการสังเคราะห์ และไม่ใช้เทคนิคการดัดแปรพันธุกรรม เน้นการแปรรูปเพื่อรักษาสภาพการเป็นเกษตรอินทรีย์และคุณภาพที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ในทุกขั้นตอนของการผลิตทั้งพืชอินทรีย์ สัตว์น้ำอินทรีย์ ปศุสัตว์อินทรีย์ รวมถึงการจัดการ การเก็บรักษา การขนส่ง การแปรรูป และการบรรจุหีบห่อ การมีมาตรฐานเกษตรอินทรีย์จะทำให้มีการฟื้นฟูและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและคุณภาพน้ำด้วยอินทรียวัตถุ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพืชสด อย่างต่อเนื่อง หลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงาน รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ อนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของพืชและสัตว์ป่า

3.3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล เอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร ข้อกำหนดสำหรับองค์กรในห่วงโซ่อาหาร (มอก. 22000-2548) เป็นข้อกำหนดเพื่อความปลอดภัยตลอดห่วงโซ่อาหารจนถึงผู้บริโภค ได้แก่ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ระบบบริหารจัดการโปรแกรมพื้นฐาน และหลักการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม ที่ให้ผู้ประกอบการนำไปปฏิบัติเพื่อขอรับการรับรอง หรือประเมินตนเอง หรือรับรองตนเองว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐาน โดยต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการควบคุมอันตรายที่มีในอาหาร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าอาหารมีความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค
- พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร เป็นกลไกในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตร หรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่ง สินค้าเกษตร รวมถึง ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และผลพลอยได้ของผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และมาตรฐานตามกฎหมายฉบับนี้มี 2 ประเภท คือ มาตรฐานบังคับ เป็นมาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และ มาตรฐานทั่วไป เป็นมาตรฐานที่ประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร (มกษ. 9001-2552) เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีในทุกขั้นตอนของการผลิตในระดับฟาร์ม ตั้งแต่น้ำจากแหล่งน้ำ พื้นที่เพาะปลูก การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร การจัดการคุณภาพการผลิตในกระบวนการผลิตก่อนเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังเก็บเกี่ยว การพักผลผลิต การขนย้าย การเก็บรักษา สุขลักษณะส่วนบุคคล และการบันทึกข้อมูลเพื่อสามารถตรวจประเมินและตามสอบได้ ซึ่งมาตรฐานฉบับนี้เป็นมาตรฐานทั่วไป ที่เกษตรกรหรือผู้ประกอบการสามารถเลือกที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพ ปลอดภัย เหมาะสมต่อการบริโภค โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติการได้มากขึ้น

- มาตรฐานระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร (มอก. 7000-2549) เป็นข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารนำไปปฏิบัติ เมื่อประยุกต์ใช้ระบบ HACCP ซึ่งผ่านการรับรองโดยคณะกรรมาธิการโครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex Alimentarius Commission) โดยมีการระบุอันตรายและกำหนดมาตรการในการควบคุม เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหาร มากกว่าการเชื่อถือในผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์เพียงอย่างเดียว
- มาตรฐานเกี่ยวกับการควบคุมสุขลักษณะ (มกษ. 9023-2550) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคนิคใหม่ในการผลิต การจัดเตรียมและการจำหน่ายอาหารมีการควบคุมสุขลักษณะที่มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน เพื่อหลีกเลี่ยงการเจ็บป่วยและอันตรายที่มีสาเหตุมาจากอาหาร ทุกคนที่อยู่ในห่วงโซ่อาหาร (Food Chain) ตั้งแต่การผลิตในขั้นต้นไปจนถึงผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย ควรนำแนวทางตามข้อกำหนดของมาตรฐานนี้ไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการควบคุมสุขลักษณะที่สำคัญในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน สร้างความปลอดภัยให้กับอาหารเหมาะสมกับการบริโภค

3.4) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคง พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำการเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร (มกษ. 9001-2552) หลักปฏิบัติสำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (มกษ. 7410-2554) หรือมาตรฐานด้านปศุสัตว์อินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 2-2554) ฯลฯ เป็นมาตรฐานด้านสินค้าเกษตรที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เกษตรกรสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นพืชอาหารและพลังงาน และส่งเสริมเกษตรกรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยอาหารของสินค้าเกษตร (มอก. 22000-2548) จะทำให้สินค้าเกษตรและอาหารมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลต่อการสร้างรายได้และความมั่นคงในอาชีพมากขึ้น

3.5) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552) เป็นมาตรฐานที่ส่งเสริมการทำระบบเกษตรแบบยั่งยืน ช่วยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพ โดยเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ มาตรฐาน และมีความปลอดภัย เนื่องจากเกษตรอินทรีย์เป็นระบบจัดการที่เกื้อหนุนระบบนิเวศ เน้นการใช้วัสดุธรรมชาติ และเน้นการแปรรูปเพื่อรักษาความเป็นเกษตรอินทรีย์และคุณภาพที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ในทุกๆ ขั้นตอน
- มาตรฐานสุขลักษณะอาหาร (มอก. 34-2546) เป็นข้อกำหนดสุขลักษณะที่จำเป็นสำหรับการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภค โดยเรียงลำดับตามขั้นตอนของห่วงโซ่อาหาร ตั้งแต่การผลิตไปจนถึงผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสม มุ่งเน้นความสำคัญของคุณภาพชีวิตในการเลือกซื้อสินค้าที่ปลอดภัยให้กับประชาชน

3.6) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืช ระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552) เป็นมาตรฐานที่ช่วยส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ เน้นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และการควบคุมศัตรูพืชโดยวิธีชีวภาพ เป็นการลดต้นทุนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่ไม่ต้องพึ่งพาน้ำมันและเคมีเกษตร สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร รวมถึงการอนุรักษ์ความอุดมสมบูรณ์ของดินและคุณภาพน้ำ
- พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เป็นข้อกำหนดเพื่อใช้ในการกำกับและส่งเสริมการใช้พลังงานและการอนุรักษ์พลังงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถ

ปรับเปลี่ยนแนวทางการอนุรักษ์พลังงานให้ทันต่อเทคโนโลยีและการกำหนดมาตรฐานด้านประสิทธิภาพของการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งสืบเนื่องมาจากความต้องการในการใช้พลังงานเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้มีการผลิตและการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

3.7) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐาน ISO 22000 เป็นมาตรฐานระดับสากลที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของอาหาร เพื่อให้มั่นใจว่าอาหารที่ผลิตมีความปลอดภัยกับผู้บริโภค สอดคล้องตามข้อกำหนดกฎหมายและได้คุณภาพตามต้องการ สามารถใช้ร่วมกับมาตรฐานอื่นๆ เช่น ISO 9000, BRC, IFS, HACCP, GMP เป็นต้น มาตรฐานนี้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้องค์กรที่อยู่ในห่วงโซ่อาหารได้จัดทำระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของอาหาร เริ่มต้นจากผู้ผลิตอาหารสัตว์ ผู้ผลิตขั้นต้น ผู้ผลิตและแปรรูปอาหาร ผู้ขนส่งและจัดเก็บ ผู้ขายอาหาร ไปจนถึงองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ผู้ผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ วัสดุหีบห่อ สารเคมีทำความสะอาด และส่วนประกอบอื่นๆ ฯลฯ มาตรฐานนี้ถูกออกแบบให้เข้ากันได้กับระบบจัดการด้านคุณภาพ ISO 9001:2000 ดังนั้น องค์กรที่ผ่านการรับรอง ISO 9001 สามารถขยายการรับรองมาตรฐานให้ครอบคลุมการจัดการความปลอดภัยด้านอาหารได้
- พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 กำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรในเรื่องวิธีการ กรรมวิธี หรือกระบวนการจัดการการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตรที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี ชีวภาพ กายภาพ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัย หรือสุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง
- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552) เป็นมาตรฐานที่ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร เพื่อให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัย

4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างระบบการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรม และมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายด้านการผลิตสินค้าและบริการ บนฐานปัญญา นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในภูมิภาคอาเซียน ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 4 ประการ ดังนี้

4.1) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพ พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ (มอก. 9000-2550, มอก. 9001-2552) เป็นมาตรฐานที่ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยมาตรฐานนี้เป็นพื้นฐานในการจัดทำมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในธุรกิจเพื่อมุ่งให้เกิดการปรับปรุงสมรรถนะ 8 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญแก่ลูกค้า ความเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วมของบุคลากร การบริหารเชิงกระบวนการ การบริหารเชิงระบบ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจบนพื้นฐานความเป็นจริง ความสัมพันธ์กับผู้ขายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามข้อกำหนดของลูกค้าและข้อกำหนดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การนำข้อกำหนดของมาตรฐาน มอก. 9004-2553 ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานเพื่อความสำเร็จที่ยั่งยืนขององค์กร โดยใช้แนวทางการบริหารงานคุณภาพ ไปปฏิบัติตามเพิ่มเติม จะทำให้เกิดการปรับปรุงสมรรถนะโดยรวมขององค์กรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ในระยะยาว
- มาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพสำหรับภาคบริการ (มอก. 9004 เล่ม 2-2541) กำหนดแนวทางในการจัดทำและนำระบบคุณภาพเฉพาะสาขาการบริการไปปฏิบัติภายใน

องค์กร สามารถนำไปประยุกต์ในการพัฒนาระบบคุณภาพสำหรับกิจกรรมการบริการที่มีอยู่เดิมหรือจัดทำขึ้นใหม่ เพื่อให้ได้การบริการที่มีประสิทธิผลตั้งแต่กระบวนการการตลาด การออกแบบ การส่งมอบบริการ รวมถึงการวิเคราะห์และปรับปรุงสมรรถนะในการให้บริการ เพื่อให้ได้บริการที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของลูกค้า ซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร

- มาตรฐาน มกษ. 9000 เล่ม 1-2552 หรือมาตรฐานด้านเกษตรอินทรีย์ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการผลิตไปสู่แนวทางเกษตรผสมผสานที่มีความหลากหลายของพืชและสัตว์ การพัฒนาระบบการผลิตที่พึ่งพาตนเองในเรื่องอินทรียวัตถุและธาตุอาหารในฟาร์ม การฟื้นฟูและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและคุณภาพน้ำด้วยอินทรียวัตถุอย่างต่อเนื่อง รักษาความสมดุลของระบบนิเวศในฟาร์ม และความยั่งยืนของระบบนิเวศโดยรวม การป้องกันและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม การยึดหลักการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูปที่เป็นวิธีธรรมชาติ ประหยัดพลังงาน และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ การรักษาความเป็นอินทรีย์ตลอดห่วงโซ่การผลิต การแปรรูป การเก็บรักษา และการจำหน่าย การหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีสังเคราะห์ตลอดกระบวนการ ผลิตผลไม่มาจากการดัดแปรพันธุกรรม และผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบต้องไม่ผ่านการฉายรังสี
- มาตรฐานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.4.7) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพ มีความรู้ สามารถเข้าถึงการเมือง เศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม การให้ความช่วยเหลือสังคม การพัฒนาทักษะ การฝึกอบรม รวมถึงมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพที่เท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ
- มาตรฐานเกี่ยวกับการเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สิน (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.6.7) กำหนดให้มีการปฏิบัติที่เป็นธรรมและให้ความสำคัญกับการเคารพต่อสิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน รวมถึงผลประโยชน์ในที่ดิน ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร สิทธิทางศีลธรรม ความรู้ดั้งเดิมในกลุ่มเฉพาะ หรือทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิอื่นๆ มีการปฏิบัติตามนโยบายการอนุญาตให้ใช้หรือทำลายทรัพย์สินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินหรือใช้ที่ผิดไปจากอำนาจการครอบครอง การปลอมแปลง การละเมิดลิขสิทธิ์ มีการจ่ายค่าชดเชยอย่างเป็นธรรมสำหรับทรัพย์สินที่ได้รับหรือนำไปใช้ เป็นต้น ซึ่งมาตรฐานนี้จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นวัตกรรม การลงทุน ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

4.2) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา การวิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม ใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึง เชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบริหารข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้ผู้ดูแลรักษาและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยแจ้งขึ้นทะเบียนข้อมูลและจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลไว้ใช้อย่างเป็นระบบ และได้ให้คำจำกัดความของ “ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย” หมายถึง องค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น และรวมถึงงานศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีอยู่ในประเทศไทย “องค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่นไทย” หมายถึง ความรู้ความชำนาญ วิธีการหรือเทคโนโลยีที่มีการสืบทอดต่อกันมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน รวมทั้งเทคโนโลยีหรือวิธีการใดๆ ที่ใช้ระบบชีววิทยาหรือสิ่งมีชีวิต หรืออนุพันธ์ของสิ่งเหล่านั้นมาใช้ ซึ่งถูกปรับปรุงเพื่อประโยชน์ต่อสินค้าและบริการ “งานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน” หมายถึง งานสร้างสรรค์ของกลุ่มคนในชุมชนบนพื้นฐานวัฒนธรรมและสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม โดยสะท้อนความคิดและความคาดหวังของชุมชนนั้น ด้วยเป็นการแสดงออกซึ่งเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม มาตรฐานและคุณค่าของชุมชน ทั้งนี้ อาจใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษาหรือผสมผสานระหว่างใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษาเป็นสื่อ

4.3) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001 เป็นเครื่องมือในการพัฒนายกระดับมาตรฐานคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจให้บริการโลจิสติกส์ ให้มีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าสู่อาเซียน
- มาตรฐานการบัญชี มีส่วนช่วยในการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศให้มีคุณภาพ มาตรฐานการบัญชีที่ดีทำให้ผู้ลงทุนได้รับข้อมูลจากรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง

ได้มาตรฐาน และสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับรายงานทางการเงินในอดีต หรือเปรียบเทียบกับกิจการอื่นในธุรกิจประเภทเดียวกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางแผนและการลงทุน ส่งเสริมให้ผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างสมเหตุสมผลและถูกต้องมากขึ้น

- มาตรฐานเกี่ยวกับการแข่งขันอย่างเป็นธรรม (มอก. 26000 หัวข้อ 6.6.5) ส่งเสริมธุรกิจแข่งขันกันอย่างเป็นธรรมโดยทุกองค์กรมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดนวัตกรรม ประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่าย และมีการพัฒนาหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์และกระบวนการใหม่ๆ ซึ่งองค์กรจะต้องดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับกฎหมายและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลด้านกฎหมาย กำหนดขั้นตอนดำเนินงานเพื่อป้องกันการสมรู้ร่วมคิด สร้างความตระหนักให้กับลูกจ้างเกี่ยวกับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายด้านการแข่งขันที่เป็นธรรม สนับสนุนแนวปฏิบัติการต่อต้านการผูกขาดและการทุ่มตลาด สนับสนุนนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และไม่ฉกฉวยประโยชน์จากสภาพของสังคมเพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขัน

4.4) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสม เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจ และพัฒนาระบบเตือนภัย เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการบริหารความเสี่ยง (ISO 31000) เป็นมาตรฐานที่พยายามนิยามคำที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง และหาแบบจำลองร่วมที่จะสามารถนำไปใช้ได้กับองค์กรประเภทต่างๆ ซึ่งต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรและเป้าหมายให้ชัดเจน ก่อนที่จะนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร ISO 31000 ยังระบุว่ามีหลักการที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ กระบวนการในการสนับสนุนและสร้างมูลค่าเพิ่ม การบูรณาการกระบวนการบริหารความเสี่ยงในกระบวนการดำเนินงานปกติ การนำข้อมูลความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ การดำเนินงานที่ต้องมีระบบ มีการวางโครงสร้างอย่างชัดเจน การปรับปรุงกระบวนการและน้ำหนักความสำคัญให้เหมาะสมกับบริบท การปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้สามารถตอบสนองและรับมือกับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาและต่อเนื่อง

5) การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งหวังที่จะเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งที่เชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 10 ประการ ดังนี้

5.1) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานโลจิสติกส์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มอาเซียน จะทำให้มีกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน มีข้อกำหนดเบื้องต้นในการทำธุรกิจระหว่างประเทศ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยลดความยุ่งยากและซับซ้อน ซึ่งมาตรฐานโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้อง คือ

  1) มาตรฐานด้านอุปกรณ์โลจิสติกส์เพื่อการขนย้ายสินค้าข้ามพรมแดน ได้แก่

     - มาตรฐานของบรรจุภัณฑ์ในการขนส่ง ISO/TC122 เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและสมรรถนะของบรรจุภัณฑ์ที่จำเป็นและเหมาะสมกับการใช้งานมาตรฐานระหว่างประเทศ วิธีการทดสอบบรรจุภัณฑ์ขนส่งสำหรับสินค้าอันตราย และข้อกำหนดด้านความปลอดภัยสำหรับ Flexible Intermediate Bulk Containers (FIBCs)

     - มาตรฐานของแท่นรองรับ ได้แก่ มาตรฐานไม้รองรับสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่ทำจากไม้ (มอก. 588-2528), มาตรฐานแผ่นรองรับสินค้า (มอก. 925-2533)

     - มาตรฐานของตู้คอนเทนเนอร์ ได้แก่ มาตรฐานขนาดตู้ขนสินค้า (มอก. 587-2528)

  2) มาตรฐานด้านกฎระเบียบ/ข้อบังคับในการขนส่งสินค้าข้ามแดน ซึ่งรวมถึงกฎระเบียบทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และกฎหมายขนส่งต่อเนื่อง

5.2) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออก เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมือง พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานคุณภาพบริการขนส่งด้วยรถบรรทุก พ.ศ. 2553 ส่งเสริมผู้ประกอบการรถบรรทุกให้ยกระดับมาตรฐานการให้บริการขนส่งและเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน เป็นการผลักดันให้กระบวนการจัดการโลจิสติกส์ และ Supply Chain ของภาคการค้าและอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนดำเนินการ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมได้มากขึ้น โดยผู้ประกอบการสามารถขอรับการรับรองมาตรฐานคุณภาพได้จากกรมการขนส่งทางบก
- มาตรฐานระบบ NSW (National Single Window) เป็นระบบที่เชื่อมโยงข้อมูลของหลายๆ หน่วยงานเข้าสู่ฐานข้อมูลเดียวกัน อำนวยความสะดวกด้านการค้า การนำเข้า การส่งออกและโลจิสติกส์ ซึ่งสร้างความมีประสิทธิภาพและคุณภาพบริการได้ยิ่งขึ้น และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

5.3) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนผู้ผลิตรายย่อยให้ทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและขอเครื่องหมายรับรอง เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน
- มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การเร่งกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการทุกประเภท และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำมาตรฐานไปใช้ ช่วยยกระดับมาตรฐานให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล

- มาตรฐานห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ หน่วยตรวจ และหน่วยรับรอง ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน มีความสามารถตามมาตรฐานที่สากลยอมรับและได้รับการรับรองระบบงาน เป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการรองรับการดำเนินงานด้านการมาตรฐานของประเทศ
- มาตรฐานฝีมือแรงงาน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545) ช่วยยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ โดยส่งเสริมให้ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่างๆ นำไปใช้ในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบการแสดงความมีส่วนร่วมในการยกระดับฝีมือแรงงานได้ โดยจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น
- มาตรฐานการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

5.4) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งเน้นการเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาค ดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 (มาตรา 7 (2)) กำหนดให้คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายหรือส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ หรือให้มีการทำความตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านการมาตรฐานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันด้านการมาตรฐาน โดยเข้าร่วมเป็นกรรมการวิชาการระหว่างประเทศในการทบทวน หรือออกข้อกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรองสำหรับสินค้าหรือบริการให้เป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ และประเทศไทยไม่เสียเปรียบ

5.5) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งเน้นความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับการรับรองบุคลากร (มอก. 17024-2547) เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อให้องค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่ในการให้การรับรองความสามารถของบุคลากรนำไปปฏิบัติ เพื่อให้ผลของการรับรองมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ สามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าบุคลากรผู้ที่ได้รับการรับรองนั้นมีความสามารถเป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดของการรับรองบุคลากรในแต่ละสาขา และมาตรฐานนี้ยังใช้เป็นบรรทัดฐานในการสร้างการยอมรับในผลการรับรองทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งในการกำหนดสาขาการรับรองบุคลากรหากมีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถบุคลากรให้เป็นที่ยอมรับทั่วกัน จะสามารถทำให้เกิดการยอมรับร่วม (Mutual Recognition) รวมทั้ง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนหรือการถ่ายโอนแรงงานข้ามชาติได้อย่างเสรีอีกด้วย
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 มาตรา 39 (6), (7), (8) ในการส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานและศูนย์ทดสอบมาตรฐาน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เป็นผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพตามประเภท ขนาด และลักษณะงานที่คณะกรรมการประกาศกำหนด มาตรฐาน มอก. 17011-2548 ซึ่งเป็นข้อกำหนดสำหรับหน่วยรับรองระบบงานในการรับรองหน่วยตรวจสอบและรับรอง และ มาตรฐาน มอก. 17024-2547 ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยรับรองบุคลากร มีส่วนช่วยทำให้ผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานของประเทศเป็นที่ยอมรับและได้รับความเชื่อถือมากขึ้น เพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคว่าจะได้รับสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ สามารถลดอันตรายจากการทำงาน และเป็นการส่งเสริมให้แรงงานได้พัฒนาฝีมือตนเองและวัดทักษะว่าตนเองอยู่ในระดับใด

5.6) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพ ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรค

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนี ร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (ISO 22301) ช่วยสนับสนุนการจัดทำแผนรองรับภัยพิบัติเพื่อมิให้การดำเนินงานหยุดชะงักจากเหตุการณ์หรือภัยที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ มุ่งเน้นวิธีดำเนินการตรวจหาอุบัติการณ์ (Incident) การสื่อสารในช่วงต้นและเฝ้าสังเกตการณ์เป็นระยะๆ ซึ่งการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจครอบคลุมเรื่องการฟื้นตัวจากภัยพิบัติ การวางแผนสำรอง การนำธุรกิจกลับคืนสู่สภาพปกติ การจัดการในภาวะวิกฤต การจัดการอุบัติการณ์ การจัดการในภาวะฉุกเฉิน การเรียกคืนผลิตภัณฑ์ และการวางแผนสำรอง ส่วน ISO 27031 เป็นมาตรฐานที่ช่วยบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจด้าน ICT และ ISO/TC 223 Societal Security เป็นมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสังคมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรองรับกรณีภัยพิบัติฉุกเฉิน เพื่อให้องค์กรเข้าใจสภาพการดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กรว่าเป้าหมายสำคัญ (Critical Objectives) ขององค์กรคืออะไรบ้าง อุปสรรคความเสี่ยง และภาวะภัยพิบัติฉุกเฉินต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น จะขัดขวางการดำเนินงานขององค์กรอย่างไรบ้าง สามารถประเมินความเสี่ยงและแสวงหากลยุทธ์เพื่อเตรียมพร้อมที่จะลดความเสี่ยงหรือความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดจนมีการวางแผนการดำเนินการล่วงหน้าขององค์กรว่าหากเกิดกรณีภัยพิบัติฉุกเฉินขึ้นทั้งกรณีระหว่างเกิดภัยพิบัติ (Emergency Response) และกรณีที่จะดำเนินการต่อเนื่องต่อไป (Continuity Response) รวมถึงวิธีการจะกอบกู้สถานการณ์ให้กลับคืนมาเป็นปกติดังเดิม (Recovery Response procedures)
- มาตรฐาน มอก. 22300 หรือ MICE Security Management System (MSMS) มาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัยสำหรับการจัดประชุม สัมมนา และนิทรรศการ ที่จำเป็นต้องรับมือกับอุบัติการณ์จากภัยคุกคามที่เป็นภัยธรรมชาติ และภัยจากน้ำมือของมนุษย์ เช่น การก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม เป็นต้น
- แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 เป็นหลักเกณฑ์ข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ เพื่อใช้ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านสาธารณภัยและด้านความมั่นคง ตั้งแต่ระยะก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย

และหลังเกิดภัย ซึ่งหลักปฏิบัติแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการจัดการหลังเกิดภัย โดยมีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในระบบบริหารจัดการสาธารณภัย มีความพร้อมด้านทรัพยากร ประชาชนมีจิตสำนึกและมีความตระหนักด้านความปลอดภัย เพื่อร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ผู้ประสบภัยได้รับการช่วยเหลือและพื้นที่ประสบภัยได้รับการฟื้นฟูบูรณะอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

5.7) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรม และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร ดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภาค สร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (มอก. 14001-2548) เป็นแนวทางให้กับองค์กรในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกฎหมาย และข้อมูลผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 เรื่อง คือ ข้อกำหนดทั่วไป นโยบายสิ่งแวดล้อม การวางแผน การนำไปใช้และการปฏิบัติ การตรวจสอบ และการทบทวนการจัดการ และขอบเขตของมาตรฐานที่องค์กรจะนำไปใช้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น นโยบาย กิจกรรมการผลิต การบริการ สถานที่ตั้ง เป็นต้น และมาตรฐาน มอก. 14004-2548 เป็นข้อแนะนำในการนำหลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปใช้ในการจัดระบบภายในหน่วยงาน รวมถึงการประสานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับระบบการบริหารงานอื่นๆ เพื่อช่วยให้การพัฒนาปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้ดำเนินการอยู่ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
- มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (มอก. 14018-2554) เป็นข้อแนะนำในการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมของที่ตั้งและองค์กร โดยใช้กระบวนการอย่างเป็นระบบในการบ่งชี้ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมและประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมาจากแหล่งต่างๆ รวมถึงการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ความสอดคล้องของกฎหมาย ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจใช้มาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐาน มอก. 14031-2553 ซึ่งเป็นข้อแนะนำในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการภายในที่ใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และทวนสอบได้ มา

เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ช่วยให้องค์กรสามารถบ่งชี้ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม กำหนดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ และกำหนดเกณฑ์สำหรับใช้เปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- มาตรฐานการวัดปริมาณและการรายงานผลการปลดปล่อย และลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก โดยมาตรฐาน มอก. 14064 เล่ม 1-2552 จะระบุหลักการและข้อกำหนดระดับองค์กร รวมถึงข้อกำหนดการออกแบบ การพัฒนา การจัดการ การรายงานและการทวนสอบบัญชีรายการการปลดปล่อยและการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกขององค์กร มาตรฐาน มอก. 14064 เล่ม 2-2552 เป็นข้อกำหนดและข้อแนะนำระดับโครงการสำหรับการวัดปริมาณ การติดตามตรวจสอบ และการรายงานผลการปลดปล่อย หรือการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก รวมถึงข้อกำหนดสำหรับการวางแผนโครงการ การระบุและเลือกแหล่งกำเนิด แหล่งดูดซับและแหล่งกักเก็บที่เหมาะสมกับโครงการ และสภาวะอ้างอิงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในกรณีที่ไม่มีโครงการติดตามตรวจสอบ การวัดปริมาณ การจัดทำเอกสาร การรายงานผลการดำเนินโครงการ และการจัดการข้อมูลคุณภาพ มาตรฐาน มอก. 14064 เล่ม 3-2552 ระบุหลักการและข้อกำหนด รวมถึงข้อแนะนำในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบความใช้ได้และ/หรือการทวนสอบการอ้างอิงเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการวัดปริมาณก๊าซเรือนกระจก การติดตามตรวจสอบ และการรายงานผลที่สอดคล้องกับมาตรฐาน มอก. 14064-1 และ มอก. 14064-2

5.8) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 (มาตรา 7 (2)) กำหนดให้คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายหรือส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ หรือให้มีการทำความตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านการมาตรฐานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันด้านการมาตรฐาน ซึ่งทำได้โดยแต่งตั้งหน่วยงานเป็นตัวแทนประเทศไปจัดทำข้อตกลงร่วม (MRA) กับหน่วยงานมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับสากลระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานการทำงานเป็นเครือข่ายในการร่วมกำหนดมาตรฐานสินค้า/บริการ และการตรวจสอบรับรอง

- มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ (มอก. 9001-2552) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำไปปรับใช้ เพื่อเพิ่มศักยภาพ ได้รับการยอมรับด้านการตรวจสอบรับรอง และเพิ่มโอกาสของตนเองในการส่งออกมากขึ้น โดยมาตรฐานนี้เน้นการประเมินความสามารถในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามข้อกำหนดของลูกค้า และข้อกำหนดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ มุ่งที่จะเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าโดยการประยุกต์ใช้ระบบที่มีประสิทธิผล รวมทั้งกระบวนการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง
- มาตรฐานการบริหารงานคุณภาพ (มอก. 9004 เล่ม 2-2541) ภาคบริการอาจนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาระบบคุณภาพสำหรับกิจกรรมบริการในกระบวนการต่างๆ เพื่อให้การบริการมีประสิทธิผลตั้งแต่การตลาดไปจนถึงการส่งมอบการบริการ รวมถึงการวิเคราะห์การบริการที่ให้แก่ลูกค้า เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จด้านคุณภาพตามที่ต้องการ

5.9) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และประกอบธุรกิจในเอเชีย เป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และประกอบธุรกิจในเอเชีย เป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- การส่งเสริมสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรฐานการส่งเสริมการลงทุนที่เกี่ยวกับแผนการดำเนินการและขอบข่ายกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ป.4/2545) ซึ่งให้บริการด้านการบริหาร ด้านเทคนิค หรือบริการสนับสนุน ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป การวางแผนธุรกิจ และการประสานงานธุรกิจ การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การสนับสนุนด้านเทคนิค การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย การบริหารด้านบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค การให้คำปรึกษาด้านการเงิน การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน การจัดการและควบคุมสินเชื่อ และการให้บริการสนับสนุนอื่นๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการลงทุนในรูปแบบการจัดตั้งเป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในประเทศไทยมากขึ้น

5.10) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่เสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- การส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 9) ที่กล่าวถึงหลักการในการจัดระบบ โครงการ และกระบวนการจัดการศึกษา ว่าให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งรักษาสมดุลของระบบนิเวศ มีการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ประเทศก้าวไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ เตรียมความพร้อมรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและประเด็นสิ่งแวดล้อมโลก และเพื่อสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศจากข้อตกลงและพันธกรณีระหว่างประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 6 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 8 ประการ ดังนี้

6.1) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเล การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (มอก. 14061-2547) กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนการจัดการสวนป่าในที่ดินของผู้ประกอบการที่มีความเหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อน จัดทำเป็นเอกสาร นำไปปฏิบัติ และปรับปรุงให้ทันสมัย มีการกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาวของการจัดการและวิธีทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ การปฏิบัติจะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการควบคุมการทำลายสภาพป่าไม้ มีมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ รักษาความสมดุลของระบบนิเวศ เพิ่มการเกิดและการ

ขยายพันธ์ป่าไม้ เป็นต้น ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมจากผลผลิตจากป่าหรือบริการในรูปแบบต่างๆ

- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552) ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งหลักการของเกษตรอินทรีย์ จะนำไปสู่แนวทางเกษตรผสมผสานที่มีความหลากหลายของพืชและสัตว์ ฟื้นฟูและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและคุณภาพน้ำด้วยอินทรียวัตถุ ป้องกันและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของพืชและป่า
- มาตรฐานเกี่ยวกับการปกป้องสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (มอก. 26000-2553 ข้อ 6.5.6) กำหนดแนวทางการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยบ่งชี้ผลกระทบ และดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อลดผลกระทบและดำเนินการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด หลีกเลี่ยงความสูญเสียของระบบนิเวศตามธรรมชาติ ฟื้นฟูระบบนิเวศ และควรดำเนินการชดเชยหากมีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายเพื่อให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศ มีวิธีการบริหารจัดการที่ดิน น้ำ และระบบนิเวศ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และการใช้แบบเท่าเทียมกัน อนุรักษ์สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์เฉพาะถิ่นที่กำลังถูกคุกความหรือเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เป็นต้น

6.2) การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศ เพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับการปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคม ลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานการวัดปริมาณและการรายงานผลการปลดปล่อย และลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก มอก. 14064 เล่ม 1-2552 ระบุหลักการและข้อกำหนดระดับองค์กร รวมถึงข้อกำหนดการออกแบบ การพัฒนา การจัดการ การรายงานและการทวนสอบบัญชีรายการการปลดปล่อยและการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกขององค์กร มาตรฐาน มอก. 14604 เล่ม 2-2552 เป็นข้อกำหนดและข้อแนะนำระดับโครงการสำหรับการวัดปริมาณ การติดตามตรวจสอบ และการรายงานผลการปลดปล่อย หรือการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก รวมถึงข้อกำหนดสำหรับการวางแผนโครงการ การระบุและเลือกแหล่งกำเนิด แหล่งดูดซับ และแหล่งกักเก็บที่เหมาะสมกับโครงการ และสภาวะอ้างอิงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในกรณีที่ไม่มีโครงการติดตามตรวจสอบ การวัดปริมาณ การจัดทำเอกสาร การรายงานผลการดำเนินโครงการ และการจัดการข้อมูลคุณภาพ มาตรฐาน มอก. 14064 เล่ม 3-2552 ระบุ

หลักการและข้อกำหนด รวมถึงข้อแนะนำในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบความใช้ได้และ/หรือการทวนสอบการอ้างอิงเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการวัดปริมาณก๊าซเรือนกระจก การติดตามตรวจสอบ และการรายงานผลที่สอดคล้องกับมาตรฐาน มอก. 14064-1 และ มอก. 14064-2

6.3) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับการยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (มอก. 14061-2547) เป็นระบบการจัดการเพื่อรักษาและส่งเสริมสภาพความสมบูรณ์ของป่าไม้ในระยะยาวของระบบนิเวศป่าไม้ ที่ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการสวนป่าในที่ดินของผู้ประกอบการเพื่อให้หน่วยจดทะเบียนให้การรับรอง โดยผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ระบุผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบและให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในการจัดการ จัดทำแผนการจัดการซึ่งต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณค่าของน้ำและดิน ระบบนิเวศและภูมิทัศน์ และความสมบูรณ์ของป่าไม้ มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลจากการเฝ้าระวังและนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข เผยแพร่ มีการบันทึกผลที่สามารถชี้บ่ง อ่านได้ และสอบกลับถึงกิจกรรมได้
- การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศทำให้ต้องมีการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปลดปล่อยออกไปสู่บรรยากาศของโลก ข้อกำหนดตามมาตรฐาน มอก. 14065-2552 เป็นแนวปฏิบัติสำหรับหน่วยงานตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบก๊าซเรือนกระจก ใช้ในกิจกรรมการรับรองระบบงานหรือการยอมรับร่วมในรูปแบบอื่นๆ เพื่อช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ที่เกี่ยวข้องว่ามีปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
- มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดผลกระทบและการปรับตัว (มอก. 26000 หัวข้อ 6.5.5) ให้แนวทางการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยการควบคุมหรือลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร เพื่อลดหรือบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีการชี้บ่งแหล่งกำเนิดของการปล่อยก๊าซ ตรวจวัด บันทึก และจัดทำรายงานที่มีนัยสำคัญโดยใช้มาตรฐานวิธีการที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งอ้างอิงได้จากมาตรฐานข้อกำหนดและข้อแนะนำ

เกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (มอก. 14064-2552) เพื่อดำเนินการที่เหมาะสมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้น้อยที่สุด และให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์และบริการที่มีการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสนับสนุนโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างความสมดุลของคาร์บอน เพื่อปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.4) การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับการยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ และให้มีมาตรฐานตามหลักสากลสนับสนุน มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานเกี่ยวกับระบบการบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ (มอก. 22301-2553) ระบุข้อกำหนดที่ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การติดตาม การทบทวน การฝึกซ้อม การรักษาไว้ และการปรับปรุงระบบการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจที่ได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณะอักษร เพื่อใช้ในการบริหารความเสี่ยงทางธุรกิจทั้งหมดขององค์กร จัดการเตรียมการเพื่อรองรับหรือบรรเทาผลกระทบจากการหยุดชะงักอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น ให้องค์กรสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง สามารถส่งมอบสินค้าและให้บริการแก่ลูกค้าได้ตามที่ตกลงไว้ และสามารถฟื้นคืนสู่สภาพปกติของการดำเนินการในระยะเวลาต่อมาได้

6.5) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ใช้มาตรฐานเกี่ยวกับฉลากสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับผลกระทบจากมาตรการทางการค้า โดยมาตรฐานของฉลากแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
    - มาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อมประเภทที่ 1 (มอก.14024-2549) หรือฉลากเขียว เป็นมาตรฐานของฉลากประเภทที่มีองค์กรกลางเป็นผู้ให้การรับรอง เพื่อแสดงให้ผู้บริโภคทราบว่าสินค้ามีองค์ประกอบ กระบวนการผลิต การใช้ ตลอดจนการทิ้ง

ทำลาย มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าสินค้าประเภทเดียวกันที่ไม่ได้รับการรับรอง

- มาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อมประเภทที่ 2 (มอก.14024-2549) เป็นแนวทางปฏิบัติในการใช้ฉลากเพื่อประกาศรับรองตนเองด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งระบุถึงข้อกำหนด การใช้สัญลักษณ์และกราฟที่แสดงบนผลิตภัณฑ์ ข้อมูลคุณลักษณะการใช้งาน เป็นมาตรฐานที่ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการประเมินการกล่าวอ้างสิทธิ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Claims)
- มาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อมประเภทที่ 3 (มอก.14025-2552) เป็นมาตรฐานของฉลากที่แสดงข้อมูลผลกระทบของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงปริมาณ และเป็นข้อมูลที่ได้จากการประเมินของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ผลกระทบตลอดทั้งวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยง (Life Cycle Assessment) โดยมีองค์กรกลางเป็นผู้ให้การรับรอง

6.6) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณี ติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจา กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 (มาตรา 7 (2)) กำหนดให้คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายหรือส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ หรือให้มีการทำความตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านการมาตรฐานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันด้านการมาตรฐาน ซึ่งสามารถทำได้โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการพัฒนาทักษะบุคลากร ฝึกอบรมเทคนิคที่เกี่ยวกับภารกิจด้านการมาตรฐาน และมีหน่วยงานที่เป็นตัวแทนประเทศ ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดมาตรฐาน จัดให้มีการเจรจาเชิงรุกเพื่อต่อรองเงื่อนไขแต่เนิ่นๆ เพื่อลดอุปสรรคและสร้างการยอมรับในมาตรฐานไทย

6.7) การควบคุมและลดมลพิษ เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย อุบัติภัยจากสารเคมี มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นการป้องกันมลพิษ (มอก. 26000-2553 หัวข้อ 6.5.3) กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการปรับปรุงสมรรถนะขององค์กรในการป้องกันการเกิดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ โดยองค์กรต้องชี้บ่งลักษณะและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดมลพิษและกากของเสีย มีการตรวจวัด จัดทำบันทึกและรายงานแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญ การลดลงของมลพิษ การใช้น้ำกากของเสียที่เกิดขึ้น และการใช้พลังงาน มีการดำเนินมาตรการต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันการเกิดมลพิษและกากของเสีย มีการประสานงานกับชุมชนท้องถิ่นเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษและกากของเสีย ความเสี่ยงต่อสุขภาพ รวมถึงมาตรการบรรเทาต่างๆ และเปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับปริมาณและประเภทของสารพิษและสารเคมีอันตรายที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามความคืบหน้าในการลดลงของมลพิษและการทำให้เกิดมลพิษน้อยที่สุดให้อยู่ภายใต้ค่าควบคุมของเจ้าหน้าที่ รวมถึงการดำเนินการป้องกันอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม และมีโปรแกรมการเตรียมความพร้อม แผนฉุกเฉินที่ครอบคลุมอุบัติเหตุต่างๆ

6.8) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

เป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดัน สร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ มาตรฐานที่มีส่วนสนับสนุนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น

- มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (มอก. 14001-2548) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กรที่คำนึงถึงข้อกำหนดของกฎหมายและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถควบคุมได้
- มาตรฐาน มอก. 14004-2548 เป็นข้อแนะนำในการนำหลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปใช้ในการจัดระบบภายในหน่วยงาน รวมถึงการประสานระบบการจัดการ

สิ่งแวดล้อมให้เข้ากับระบบการบริหารงานอื่นๆ เพื่อช่วยให้การพัฒนาปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้ดำเนินการอยู่ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

- มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (มอก. 14018-2554) เป็นข้อแนะนำในการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมของที่ตั้งและองค์กร โดยใช้กระบวนการอย่างเป็นระบบในการบ่งชี้ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมและประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่ใช้ในประเมินมาจากแหล่งต่างๆ รวมถึงการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ความสอดคล้องของกฎหมาย ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจใช้มาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐาน มอก. 14031-2553 ซึ่งเป็นข้อแนะนำในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการภายในที่ใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และทวนสอบได้ มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ช่วยให้องค์กรสามารถบ่งชี้ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม กำหนดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ และกำหนดเกณฑ์สำหรับใช้เปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
- มาตรฐานระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (มอก. 14061-2547) เป็นระบบการจัดการเพื่อรักษาและส่งเสริมสภาพความสมบูรณ์ของป่าไม้ในระยะยาวของระบบนิเวศป่าไม้ ที่ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการสวนป่าในที่ดินของผู้ประกอบการ ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ระบุผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบและให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในการจัดการ จัดทำแผนการจัดการซึ่งต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

บทที่ 3

ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญของไทย

ระบบการมาตรฐานของประเทศคู่ค้าของไทยที่มีระบบการมาตรฐานชั้นนำ ได้ปรับปรุงและบูรณาการระบบการมาตรฐานให้มีเอกภาพมากขึ้น ในหลายประเทศที่เคยมีหน่วยงานเกี่ยวข้องกับระบบการมาตรฐานหลายหน่วยงานซึ่งต่อมาได้มีการบูรณาการระบบเข้าหากันโดยมอบหมายหน่วยงานที่มีความสามารถ มีศักยภาพ และมีประสบการณ์มากที่สุด เป็นแกนนำในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นเครือข่าย โดยไม่ยุบรวมเข้ามาเป็นหน่วยงานเดียว แต่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นแกนกลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเป็นเครือข่าย ทำให้ระบบมีทิศทางและยุทธศาสตร์ไปในทิศทางเดียวกัน มีนโยบายในการดำเนินงานเดียวกันทำให้เกิดความน่าเชื่อถือกับประเทศคู่ค้าและมีการยอมรับในระบบการมาตรฐานระหว่างประเทศ การให้บริการประชาชนสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ประชาชนไม่ต้องไปติดต่อหลายหน่วยงาน

โครงสร้างหน่วยงานการมาตรฐานของต่างประเทศ-Single Agency

ประเทศ	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน	หน่วยงานมาตรวิทยา
อังกฤษ	BSI	UKAS	NPL
เยอรมัน	DIN	DAKK	PTB
สวีเดน	SIS	SWEDAC	SP
แคนาดา	SCC	SCC	INMS
สหรัฐอเมริกา	ANSI	ANSI, ANAB, A2LA, NVLAP, IAS, L-AB	NIST
ออสเตรเลีย	AS	JAS-ANZ, NATA	NMIA
จีน	SAC	CNAS	NIM
ญี่ปุ่น	JASC	JASC,JAB, IA Japan, JCLA, VLAC	NMIJ
มาเลเซีย	DSM	DSM	NMC
สิงคโปร์	SPRING	SPRING	SPRING

บางประเทศอาจมีหน่วยรับรองระบบงานมากกว่า 1 หน่วยงาน แต่รัฐให้การยอมรับเพียงหน่วยงานเดียว เช่น อังกฤษ แคนาดา หน่วยรับรองระบบงานของหลายประเทศ เช่น สวีเดน จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นหน่วยงานของรัฐ

ภาพที่ 3-1 หน่วยงานการมาตรฐานของต่างประเทศ

การติดต่อประสานงานจากภายนอกหรือจากสถาบันมาตรฐานสากล สามารถติดต่อผ่านหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในภารกิจนี้ และเป็นผู้ประสานงานเครือข่ายหน่วยงานอื่นๆ

ยุทธศาสตร์ของประเทศคู่ค้ารายสำคัญหลายประเทศมีความคล้ายคลึงกันในจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้มาตรฐานเป็นกลไกส่งเสริมความเข้มแข็งในการแข่งขัน และมีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจ ประเทศคู่ค้ารายสำคัญมียุทธศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน 6 ประการ ได้แก่

ยุทธศาสตร์	USA	UK	EU	Canada	China	Japan	ISO
1. พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของตลาดได้ทันการณ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. สร้างเสริมความสัมพันธ์และสนับสนุนหลักการพัฒนามาตรฐานที่สอดคล้องกับสถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. สร้างการมีส่วนร่วมของเอกชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาระบบมาตรฐาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. มาตรฐานมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
5. ใช้มาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
6. กำหนดมาตรฐานโดยให้ความสำคัญกับสุขอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม	✓	✓	-	✓	-	✓	-

ตารางที่ 3-1 ตารางเปรียบเทียบยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้า

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศคู่ค้าเหล่านี้หากพิจารณาอย่างเผินๆ ก็ไม่น่าจะมีผลกับประเทศไทย แต่หากพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้วจะเห็นประเด็นที่มีผลกระทบกับการแข่งขันด้านการค้า การส่งออกมาก กล่าวคือประเทศคู่ค้าเหล่านี้จะเร่งออกข้อกำหนดมาตรฐานหรือปรับปรุงยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นเพื่อใช้เป็นอุปสรรคทางการค้า (TBT) [1] กับประเทศผู้ผลิตที่นำสินค้าราคาถูกไปจำหน่ายในตลาดของประเทศเหล่านี้

[1] **TBT** ย่อมาจาก Technical Barriers to Trade คือ อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าระหว่างประเทศโดยทั่วไป ได้แก่ การกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐานและระบบใบรับรองสำหรับสินค้าส่งออกและนำเข้า ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศได้

3.1 แนวนโยบายที่เน้นยุทธศาสตร์ที่สำคัญๆ ในภาพรวมของประเทศคู่ค้า

3.1.1 การพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของตลาดได้ทันการณ์

เป็นจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของทุกประเทศที่ได้ทำการศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน การตรวจรับรอง และมาตรวิทยาให้ครอบคลุมสินค้าและบริการทุกประเภทและมีประสิทธิภาพสนองความต้องการของตลาดได้ทันการณ์ ความหมายของคำว่าทันการณ์ คือ การกำหนดมาตรฐานบังคับ (Compulsory Standard) หรือการมีมาตรฐานแบบสมัครใจ (Voluntary Standard) ออกมาใช้เป็นข้อกำหนดของสินค้าใหม่ได้อย่างรวดเร็ว

ในสหรัฐอเมริกา ใช้วิธีการสนับสนุนหลักการพัฒนามาตรฐานที่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้ในระดับนานาชาติ เป้าหมายของการมาตรฐาน คือ มาตรฐานผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับได้ในตลาดโลก เพื่อที่จะทำให้เกิดการยอมรับอย่างกว้างขวาง การพัฒนามาตรฐานจึงจะต้องใช้ความร่วมมือผลักดันจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีบทบาทในด้านการมาตรฐานในสหรัฐอเมริกา ทั้งรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ตลอดจนภาคอุตสาหกรรม ต้องให้ความร่วมมือผลักดันให้เกิดการยอมรับ ใช้มาตรฐานในการเจรจาการค้าหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

แคนาดา ใช้ระบบการมาตรฐานมาเป็นเครื่องมือช่วยให้ประเทศมีความเข้มแข็งในการแข่งขัน และใช้การมาตรฐานเป็นเงื่อนไขในสัญญาทางการค้า เพื่อยกระดับความได้เปรียบในการแข่งขัน ยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่น และเป็นกลไกสนับสนุนให้เอกชนเข้าไปทำการแข่งขันในตลาดโลก เพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขัน

หน่วยงานกำกับดูแลมาตรฐานในสหราชอาณาจักร มีบทบาทในการช่วยผู้ผลิตในการพัฒนามาตรฐานเฉพาะในกลุ่มผู้ผลิต โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดของสินค้าและบริการที่ใช้กันอยู่ในตลาด ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและใช้กันอยู่ในวงกว้าง มากำหนดเป็นมาตรฐานประเภทที่เป็นทางการ เป็นมาตรฐานของเอกชนที่ร่วมกันกำหนดขึ้น ถ้ามาตรฐานเหล่านี้มีวิธีการที่ดีก็จะนำข้อกำหนดเหล่านี้ไปใช้ในวงกว้างทั่วอุตสาหกรรม และนำข้อกำหนดดังกล่าวมาพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานแบบเป็นทางการ ส่วนเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่เดิมก็มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการตลาดและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สหราชอาณาจักร ยังมีระบบการพัฒนางานด้านการมาตรฐานที่สำคัญคือ ระบบ Fast Track คือ หากภาคเอกชนมีความต้องการให้สินค้าใดมีมาตรฐาน และสามารถตกลงกันได้ในกลุ่มของผู้ผลิต ภาครัฐจะมีมาตรการหรือกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานดังกล่าวและประกาศใช้บังคับภายใน 60 วัน ซึ่งมาตรการเช่นนี้ เกิดจากเงื่อนไขทางการค้าระหว่างประเทศมีระดับมาตรฐานแตกต่างกันหลายลักษณะ ดังนั้น

จึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าที่ซื้อขายกันให้อยู่ในระดับเดียวกัน และใช้เป็นกลไกในการแข่งขันกับประเทศอื่น

กลุ่มสหภาพยุโรป มีการปรับปรุงและพัฒนายุทธศาสตร์ทางด้านการมาตรฐานโดยกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานและบริการให้กับประเทศสมาชิกให้ทันต่อความต้องการของประเทศสมาชิก สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในด้านการมาตรฐาน พร้อมทั้งยึดหลัก เปิดเผย โปร่งใส และได้รับการยอมรับ

จีน มีแผนยุทธศาสตร์ภายใน 15 ปี ที่จะปรับปรุงเทคนิคด้านการมาตรฐานให้เข้ากับสภาวะการแข่งขันทางตลาด และปรับปรุงการมาตรฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการตลาด เทคโนโลยี ตลอดจนความต้องการสินค้าและผลิตภัณฑ์ในตลาด เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำด้านการมาตรฐานในระดับสากล

สำหรับ องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เรื่องการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เป็นยุทธศาสตร์แรก โดยกำหนดไว้ว่า ต้องสอดคล้องกับความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งอุตสาหกรรม สังคม ผู้บริโภค ให้ได้รับความพอใจ ได้รับการยอมรับ และความเชื่อถือ สามารถนำไปใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในทางการค้าได้

3.1.2 สร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศและสนับสนุนหลักการพัฒนามาตรฐานที่สอดคล้องกัน

หลาย ๆ ประเทศให้ความสำคัญกับการส่งผู้แทนหรือจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ประสานความสัมพันธ์กับสถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศ ได้แก่ ISO, CODEX, IEC หรือหน่วยงานด้านการมาตรฐานอื่น ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุน พัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศ หรือมีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานในสถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศของตนมีความเท่าเทียมหรือมีมาตรฐานอยู่ในระดับเดียวกันกับมาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ

สหรัฐอเมริกา มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเงินทุนในการสนับสนุนกลไกการบริหารระบบมาตรฐาน โดยต้องตอบสนองความต้องการและใส่ใจในความต้องการมาตรฐานทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ โดยมีสถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute - ANSI) เป็นตัวแทนของประเทศในการเข้าประชุมในองค์กรระดับนานาชาติ และเป็นผู้ดำเนินการประสานงานเกี่ยวกับการมาตรฐานให้กับสหรัฐอเมริกา

แคนาดา เสริมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในการมีส่วนร่วมและชี้นำการมาตรฐานในระดับนานาชาติ ซึ่งช่วยให้ประเทศแคนาดาสามารถเข้าสู่ตลาดโลก และในเวลาเดียวกันจะช่วยปกป้องผู้บริโภคของประเทศแคนาดา มิให้มีสินค้าที่ไม่ปลอดภัยเข้าไปจำหน่ายในตลาดแคนาดาด้วย การแข่งขันในตลาดโลกนั้นมีความเข้มข้นยิ่งขึ้น ในขณะที่ประเทศที่อยู่ในกลุ่มเศรษฐกิจใหม่ได้เข้ามาแข่งขันเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งในตลาดโลก

สหราชอาณาจักร มี British Standards Institute (BSI) เป็นสถาบันที่กำกับดูแล ประสานงานเกี่ยวกับการมาตรฐานของสหราชอาณาจักร โดยมีการประสานงานกับองค์กรมาตรฐานของกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป เช่น European Committee for Standardization (CEN), European Committee for Electrotechnical Standardization (CENELEC) และ International Organization for Standardization (ISO) และมีบทบาทในการสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการออกสู่ตลาดให้มีมาตรฐานที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีนวัตกรรมและกระจายข้อมูลเหล่านี้ไปสู่ภาคธุรกิจ เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต สุขอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมของประเทศดีขึ้น เน้นการใช้มาตรฐานเป็นกลไกที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สินค้าและบริการของประเทศสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้ โดยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพและมีการบริหารจัดการด้านมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการด้านมาตรฐานจะเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และดูแลผู้บริโภคให้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นและประสานมุมมองที่แตกต่างกันให้มีจุดร่วม และเพิ่มคุณค่าจากระบบการมาตรฐานให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ของสหราชอาณาจักร ยังใช้เป็นกลไกในการชักนำการสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและการจำหน่ายในตลาด ส่งเสริมให้มีการนำการวิจัยขั้นพื้นฐานไปประยุกต์และนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อนำไปสู่การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่าและผลตอบแทนให้กับการวิจัยและเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพต่อไป

กลุ่มสหภาพยุโรป มีการส่งเสริมและพัฒนาระบบการมาตรฐาน โดยเน้นความสอดคล้องและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พัฒนาความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพกับสถาบันการมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและผลักดันบทบาทของการมาตรฐานของสหภาพยุโรปให้เป็นกลไกในการสนับสนุนนโยบายและง่ายต่อการออกกฎหมาย

สำหรับประเทศจีน ได้แสวงหาความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยมีการตั้งเป้าหมายว่า ต่อไปจีนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของระบบการมาตรฐานระหว่างประเทศอย่างชัดเจน

ในประเทศญี่ปุ่น มาตรฐานอุตสาหกรรมมีบทบาทในการส่งเสริมการค้า การพาณิชยกรรม และขยายขอบเขตการค้าสู่ตลาดโลก โดยญี่ปุ่นมีแนวคิดในเรื่องมาตรฐานที่ยอมรับในนานาประเทศมาประยุกต์เข้ากับมาตรฐานของประเทศด้วย

สำหรับ ISO ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับหน่วยงานมาตรฐานอื่น เพื่อให้มีมาตรฐานกำหนดขึ้นอย่างทันกาลและมีความสอดคล้อง โดยร่วมงานกับ IEC และ ITU เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล หลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อน ดำเนินกิจกรรมร่วมกันและขยายความร่วมมือกับหน่วยงานกำหนดมาตรฐานอื่น

3.1.3 สร้างการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาระบบมาตรฐาน

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาระบบมาตรฐาน มี 6 ประเทศที่เน้นยุทธศาสตร์นี้ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป ISO สหรัฐอเมริกา จีน และมาเลเซีย หากส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานแบบสมัครใจให้มากขึ้น จะเป็นส่วนช่วยตอบสนองในจุดเน้นยุทธศาสตร์เรื่องการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของตลาดได้ทันการณ์อีกด้วย

นโยบายการมาตรฐานในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น เน้นกระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างระบบมาตรฐานที่มีความเป็นเอกภาพ และส่งเสริมความเข้มแข็งของการแข่งขันในตลาดโลก ผู้ที่สนใจมีส่วนได้ส่วนเสียในการมาตรฐาน ทำงานร่วมกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนและระบบที่ทับซ้อนกัน ภาครัฐ และภาคเอกชนให้ความสำคัญของคุณค่าของการมาตรฐาน ทั้งในระดับชาติ และในระดับโลก

สหรัฐอเมริกา เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนเพื่อพัฒนาและใช้มาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับ โดยหวังว่ามาตรฐานแบบสมัครใจและเป็นที่ยอมรับนี้จะขยายตัว ได้รับการยอมรับในวงกว้างมากขึ้น ชักนำให้ ANSI รัฐบาล ตลอดจนเอกชนในภาคอุตสาหกรรมทำงานร่วมกันในการกำหนดแนวทางที่จะใช้ระบบมาตรฐานสมัครใจและมีการยอมรับ สถาบันมาตรฐาน ANSI และผู้พัฒนามาตรฐานนั้นจะส่งเสริมให้ผู้กำหนดนโยบายใส่ใจและการรับรู้ถึงผลประโยชน์ของมาตรฐานแบบสมัครใจและเป็นที่ยอมรับ

แคนาดา เสริมสร้างการยอมรับในบทบาทของคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่สำคัญ โดยการส่งเสริมคุณค่าและผลตอบแทนที่ได้จากการมาตรฐานนั้นเป็นกลไกชักนำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการสร้างศักยภาพในระบบการมาตรฐานของประเทศ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มใหญ่และเป็นกลุ่มหลัก คือ 1) กลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรม 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากส่วนงานของรัฐผู้กำหนดนโยบายและผู้กำกับดูแลด้านการมาตรฐาน และ 3) องค์กรผู้บริโภค สถาบันการศึกษา ตลอดจนกลุ่มผู้สนใจในด้านการมาตรฐาน ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3 กลุ่มนี้ ถือว่าเป็นผู้ที่ให้ความรู้ด้านเทคนิค ให้ความชำนาญ และบางกลุ่มก็ให้การสนับสนุนด้านการเงิน การพัฒนาการมาตรฐาน การสนับสนุนการตรวจประเมินรับรองคุณภาพ และกิจกรรมด้านการมาตรฐานของประเทศและระหว่างประเทศ

จีน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาระบบมาตรฐาน โดยให้ผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลาง รัฐบาลเป็นเพียงผู้มีบทบาทในภาพรวมและแสวงหาความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ญี่ปุ่น มีมาตรการในการส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันทุกฝ่าย โดยมีโครงสร้างทางด้านเทคนิคที่ผู้ผลิตยินยอมทำตามและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ เช่น กระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกับการผลิต การทดสอบ วิธีการผลิต ระดับของความปลอดภัย เป็นต้น มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ผลิตด้วยกันเองในแนวทาง

ทดสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หรือระบบการบริหารจัดการ ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้วย

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียด้วยการสร้างคุณค่ามาตรฐาน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบยอมรับ และมีการใช้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย สร้างกลไกเพื่อหาความคาดหวังและการตอบสนอง พัฒนาฝึกอบรมผู้เข้าร่วมงานด้านการมาตรฐาน และมีการร่างมาตรฐานที่มีความสมดุลระหว่างผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ให้ความเห็นชอบ

3.1.4 มาตรฐานมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

เกือบทุกประเทศจะมีจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ในการใช้มาตรฐานเป็นกลไกผลักดันเศรษฐกิจ เช่น ประเทศแคนาดาที่สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อนำไปสู่การเพิ่มคุณค่าสินค้า หรือญี่ปุ่นที่ได้นำสินค้าเดิมมาปรับปรุงด้วยเทคโนโลยีเพื่อยกระดับสินค้าให้มีมูลค่าสูงขึ้น ยกเว้นประเทศสหรัฐเมริกาและสหราชอาณาจักรที่การค้าการเศรษฐกิจของประเทศมีความเข้มแข็งอยู่แล้ว

สถาบันมาตรฐานส่วนใหญ่เลือกโครงการที่จะให้บริการด้านการมาตรฐานที่มีความสำคัญและมีโอกาสในเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากความต้องการให้กำหนดมาตรฐานและการตรวจรับรองมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นในหลายๆ ด้าน ดังนั้น คณะกรรมการการมาตรฐานของแคนาดา จึงจำเป็นต้องเลือกโครงการที่มีคุณค่าและมีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่น โครงการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร โครงการที่เกี่ยวกับห้องทดสอบด้านเวชภัณฑ์ หรือมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูล

ในประเทศแคนาดา มีการสอบทานโอกาสในการสร้างตลาดใหม่ที่มีผลประโยชน์ต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและความต้องการของสาธารณะในมาตรฐานเหล่านี้ นอกเหนือจากนั้น คณะกรรมการมีแนวทางที่จะพัฒนาและร่วมงานกับองค์กรภาคเอกชน เพื่อจะขยายความสามารถในการตรวจรับรองคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้มีศักยภาพที่ช่วยรองรับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น มีการสร้างแรงจูงใจและชี้นำให้ภาคเอกชนลงทุน เช่น จัดสรรงบประมาณ หรือจัดสรรผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำงานด้านการมาตรฐานให้มากขึ้น ชี้นำให้เห็นผลตอบแทนจากการลงทุนว่าได้ผลตอบแทนที่ดีในแง่ของส่วนแบ่งตลาด หรือประหยัดในด้านต้นทุนการผลิตหรือต้นทุนการประกอบการ บริษัทที่เข้าร่วมโครงการเหล่านี้จะได้รับผลประโยชน์ในด้านความได้เปรียบทางด้านการแข่งขัน และมีข้อมูลที่เกี่ยวกับการมาตรฐานและคุณภาพของสินค้า ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าให้ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร เน้นการใช้มาตรฐานเป็นกลไกที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สินค้าและบริการของประเทศสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้โดยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพและมีการบริหารจัดการด้านมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหาร

จัดการด้านมาตรฐานจะเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และดูแลผู้บริโภค ให้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นและประสานมุมมองที่แตกต่างกันให้มีจุดร่วม และเพิ่มคุณค่าจากระบบการมาตรฐานให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เพิ่มการรับรู้ของผู้บริโภคโดยส่งเสริมเรื่องความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต การมาตรฐานด้านการส่งเสริมศักยภาพของสินค้าและบริการของสหราชอาณาจักรที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันเข้าสู่ตลาดได้ดีขึ้น และการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดจากความไม่ปลอดภัยและผลกระทบที่อาจเกิดจากสินค้าและบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ตลอดจนการสร้างความน่าเชื่อถือของระบบการมาตรฐานของประเทศ ใช้มาตรฐานเป็นกลไกในการชักนำการสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและการจำหน่ายในตลาด ส่งเสริมให้มีการนำการวิจัยขั้นพื้นฐานไปประยุกต์และนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อนำไปสู่การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่าและผลตอบแทนให้กับการวิจัยและเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพต่อไป

จีน มีการสนับสนุนการปรับปรุงวิธีการและเทคนิคทางด้านการมาตรฐาน เพื่อให้เข้ากับสภาวะการแข่งขันทางการตลาด และเพื่อวัตถุประสงค์ในการขยายส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากจีน

ยุทธศาสตร์ในด้านการมาตรฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งของญี่ปุ่น คือ มีบทบาทในการส่งเสริมกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ โดยเน้นในเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ความต้องการทางสังคม ความสนใจและผลประโยชน์ของสาธารณะ และมีความสอดคล้องกับมาตรฐานทางเทคนิค เป็นที่ต้องการของสังคม มีบทบาทในการกระจายความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและประสิทธิภาพของการผลิต ตลอดจนพัฒนาให้เกิดสภาพการแข่งขันที่ดีในด้านความสามารถของผลิตภัณฑ์ ศักยภาพของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการพัฒนาทางเทคนิค

ISO มียุทธศาสตร์สำคัญในการส่งเสริมและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาสามารถเข้าร่วมงานกับ ISO ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาตรฐานไปใช้ เพิ่มความตระหนัก สร้างศักยภาพ ส่งเสริมความร่วมมือ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1.5 ส่งเสริมการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับจากประเทศคู่ค้า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

มาตรฐานแบบสมัครใจ (Voluntary Standard) เป็นมาตรฐานที่กลุ่มอุตสาหกรรมตกลงกันและนำมาตรฐานดังกล่าวมาใช้ โดยต้องเป็นที่ยอมรับในกลุ่มประเทศคู่ค้า มาตรฐานแบบสมัครใจ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถตกลงกันเอง มีความสะดวกและรวดเร็ว และเป็นมาตรฐานที่ยอมรับในระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเองโดยไม่ต้องรอให้ภาครัฐกำหนด แต่ภาครัฐจะเป็นผู้กำกับว่ามาตรฐานควรจะเป็นอย่างไร

สหรัฐอเมริกา ส่งเสริมแนวทางร่วมกันของรัฐบาลแต่ละประเทศให้หันมาใช้มาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับ เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลมาตรฐาน ซึ่งในปัจจุบันการมาตรฐานได้ถูกพัฒนาตามความต้องการในการกำกับดูแลคุณภาพสินค้าและบริการ แต่ละประเทศก็มีความต้องการที่แตกต่างกันก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เกิดปัญหาความไม่สะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ถ้ารัฐบาลแต่ละประเทศใช้หลักการที่

มีความคล้ายคลึงกันในการกำหนดมาตรฐาน ใช้กำกับดูแลคุณภาพสินค้าและบริการตามที่ต้องการ การพัฒนาการมาตรฐานโดยใช้กระบวนการมาตรฐานแบบสมัครใจที่ได้รับการยอมรับนั้นเป็นวิถีทางของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเชื่อว่ามีประสิทธิภาพและตอบสนองการกำกับดูแลสินค้าและบริการ และตอบสนองความต้องการของตลาดในภาคส่วนต่าง ๆ ได้

การพัฒนาและกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจ ต้องให้ความใส่ใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นความสนใจหลักในระบบมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ที่ให้ความสำคัญในการสร้างความสมดุล และมั่นใจว่าความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำมาพิจารณาให้มีส่วนในการกำหนดมาตรฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ผู้บริโภคต้องเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจเพื่อให้แน่ใจว่ามาตรฐานเหล่านั้นสามารถสนองต่อความต้องการของสาธารณะได้ในด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัย

แคนาดา มีระบบการมาตรฐานที่เป็นเครือข่ายของบุคคลและองค์กรต่าง ๆ เช่น ผู้บริโภค NGO หน่วยงานของรัฐ ภาคอุตสาหกรรม และผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องในการจัดทำและพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ มีการส่งเสริมและนำไปสู่การปฏิบัติ โดยมีสภาการมาตรฐานของแคนาดาเป็นผู้ดูแลระบบการมาตรฐานแห่งชาติ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและคุณสมบัติของสินค้าและบริการ เพื่อเปิดประตูสู่ตลาดโลก

สหราชอาณาจักร ใช้วิธีการนำเอาข้อกำหนดที่ใช้กันทั่วไปในวงการอุตสาหกรรมมาพัฒนาเป็นมาตรฐานของผู้ผลิตภาคเอกชน โดยให้มีความสอดคล้องและเป็นยุทธศาสตร์ในการเข้าสู่ตลาดใหม่ มีการใช้การบริหารจัดการความรู้ที่มีอยู่ในกระบวนการผลิตในการสร้างมาตรฐานประเภทไม่เป็นทางการ เป็นมาตรฐานเฉพาะกลุ่ม สถาบันที่กำกับดูแลมาตรฐานในสหราชอาณาจักรจะติดตามโครงการพัฒนามาตรฐานที่ได้มอบหมายให้เอกชนไปพัฒนาและสอบทานให้มีแนวทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศ เพื่อพัฒนาให้เป็นมาตรฐานที่ช่วยให้ผู้ผลิตเอกชนสามารถจะใช้มาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการนี้เข้าสู่ตลาดได้รวดเร็ว โดยปกติจะใช้เวลาเพียงไม่กี่เดือนก็สามารถจะเข้าสู่กระบวนการประกาศเป็นมาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการได้

จีน จัดให้มีมาตรฐานแบบสมัครใจ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เป็นไปในเชิงการตลาดโดยมีผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลาง รัฐบาลจะเป็นผู้มีบทบาทกว้าง ๆ ในภาพรวมและแสวงหาความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในกิจกรรมของระบบการมาตรฐานระหว่างประเทศอย่างเห็นได้ชัดเจน

ญี่ปุ่นมองว่า มาตรฐานนั้นควรเป็นกลไกที่ตอบสนองเป้าประสงค์ของสังคมได้ มาตรฐานอุตสาหกรรมควรเป็นกิจกรรมเชิงรุกของบริษัทและผู้บริโภคที่ทำโดยไม่จำเป็นต้องมีข้อบังคับและทุกฝ่ายมุ่งหวังที่จะดำเนินการอย่างเหมาะสมในการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน ป้องกันสภาพแวดล้อม ส่งเสริมความปลอดภัยของผู้บริโภค และการประหยัดพลังงาน

3.1.6 กำหนดมาตรฐานโดยให้ความสำคัญกับสุขอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม

หลายประเทศที่เป็นผู้นำด้านการมาตรฐานจะเน้นมาตรฐานที่ให้ความความสำคัญกับประชาชนเป็นหลัก แต่มีบางประเทศที่ยังไม่เน้นยุทธศาสตร์ในข้อนี้ รวมทั้งประเทศไทยที่ยังคงให้ความสำคัญกับการค้าและเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่

สหรัฐอเมริกา มีการพัฒนาและกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจ โดยให้ความใส่ใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นความสนใจหลักในระบบมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ที่ให้ความสำคัญในการสร้างความสมดุล และมั่นใจว่าความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำมาพิจารณาให้มีส่วนในการกำหนดมาตรฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ผู้บริโภคต้องเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรฐานเหล่านั้นสามารถสนองต่อความต้องการของสาธารณะได้ในด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัย

แคนาดา มียุทธศาสตร์ในการรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณและความน่าเชื่อถือของระบบการมาตรฐานของแคนาดา ซึ่งยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับกฎหมายเกี่ยวกับการมาตรฐาน คือ การมาตรฐานนั้นจะต้องเอื้อประโยชน์ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัย และสวัสดิการด้านต่าง ๆ ที่รัฐพึงให้แก่ประชาชน ตลอดจนให้ความสำคัญในการปกป้องผู้บริโภค ให้ได้รับคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและบริการ เช่น เรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้สินค้า หรือป้องกันมิให้มีการปลอมแปลงสินค้า จากการศึกษาพบว่าการเน้นความสำคัญในเรื่องการมาตรฐานนั้น มีบทบาทช่วยทำให้ผลิตภาพของการผลิตสูงขึ้น และมีบทบาทโดยตรงในการส่งเสริมความเข้มแข็งเชิงเศรษฐกิจของประเทศ

ยุทธศาสตร์ของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร เน้นการใช้มาตรฐานเป็นกลไกที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สินค้าและบริการของประเทศสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้โดยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพและมีการบริหารจัดการด้านมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการด้านมาตรฐานจะเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และดูแลผู้บริโภคให้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นและประสานมุมมองที่แตกต่างกันให้มีจุดร่วม และเพิ่มคุณค่าจากระบบการมาตรฐานให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เพิ่มการรับรู้ของผู้บริโภคโดยส่งเสริมเรื่องความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต การมาตรฐานด้านการส่งเสริมศักยภาพของสินค้าและบริการของสหราชอาณาจักรที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันเข้าสู่ตลาดได้ดีขึ้น และการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดจากความไม่ปลอดภัยและผลกระทบที่อาจเกิดจากสินค้าและบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ตลอดจนการสร้างความน่าเชื่อถือของระบบการมาตรฐานของประเทศ ใช้มาตรฐานเป็นกลไกในการชักนำการสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและการจำหน่ายในตลาด ส่งเสริมให้มีการนำการวิจัยขั้นพื้นฐานไปประยุกต์และนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อนำไปสู่การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่าและผลตอบแทนให้กับการวิจัยและเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพต่อไป

ญี่ปุ่น นอกจากจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจแล้ว ยังเน้นเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค สังคม และผลประโยชน์ต่อสาธารณะอีกด้วย

3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา

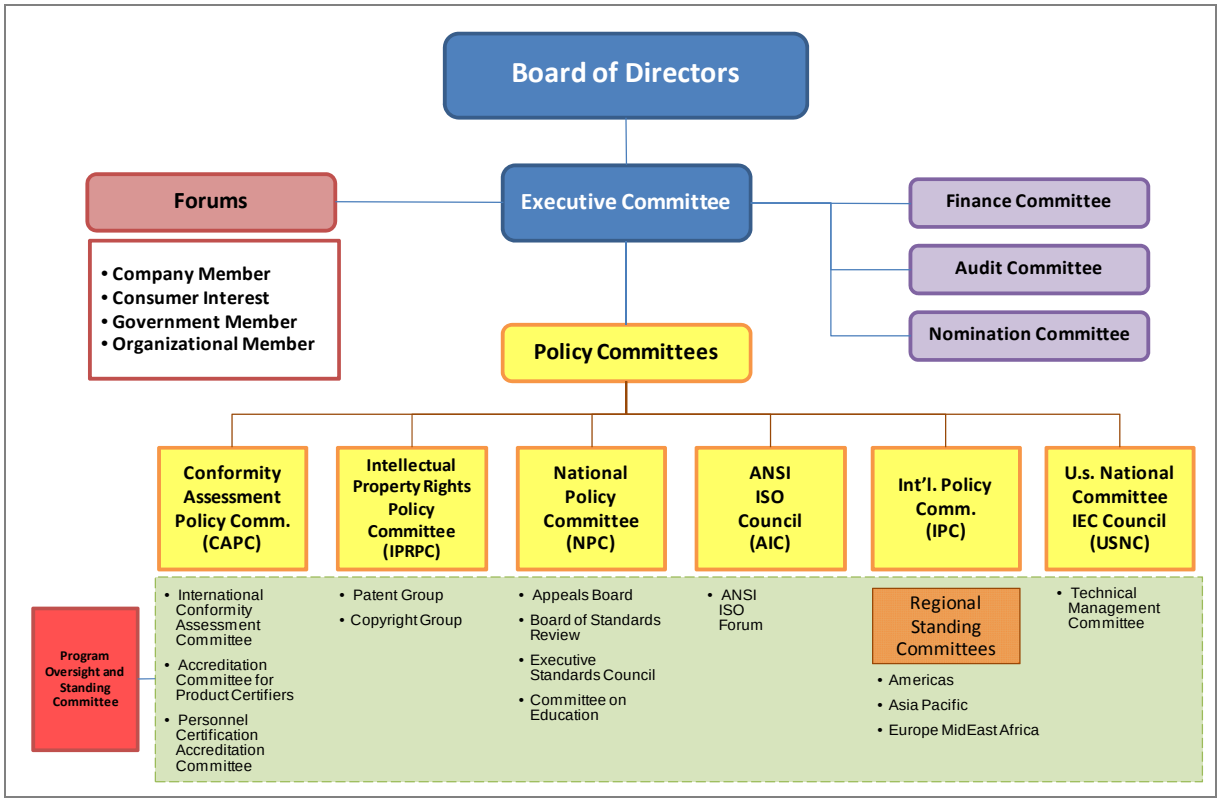

ภาพที่ 3-2 โครงสร้างองค์กรของการมาตรฐานประเทศสหรัฐอเมริกา

สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute : ANSI) ทำหน้าที่เป็นกลไกประสาน บูรณาการ และรายงานผลความคืบหน้าในช่วงเวลาที่สม่ำเสมอ ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นระบบเปิดและเข้าถึงได้นั้น มีบทบาทในการสนับสนุนเทคโนโลยี สนับสนุนรูปแบบของการมาตรฐาน และประชาคมอื่นๆ ที่มีสัดส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ระบบนี้ได้ให้ความมุ่งมั่นไม่เพียงแต่เฉพาะผลประโยชน์ของประเทศ แต่ให้ความมุ่งมั่นต่อการมาตรฐานระดับสากล ให้ความมุ่งมั่นต่อระบบการค้าของโลกที่มีความสมดุล และปราศจากอุปสรรค ยุทธศาสตร์นี้ได้ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา และทุกๆ ภาคส่วนที่ได้รับประโยชน์จากการมาตรฐานนี้

ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถาบัน ANSI เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 2010 ยุทธศาสตร์ฉบับเดิมได้ผ่านความเห็นชอบของสถาบัน ANSI เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 2005

ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกานี้เป็นการปรับปรุงยุทธศาสตร์ระดับชาติของสหรัฐอเมริกา (NSS) ซึ่งได้รับการอนุมัติตั้งแต่เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2000 ซึ่งยุทธศาสตร์ฉบับแรกนี้ยืนยันในความตั้งใจของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่มุ่งมั่นจะจัดทำยุทธศาสตร์ตามสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกานั้นยึดมั่นกับการจัดทำมาตรฐานรายสาขาของอุตสาหกรรม และเป็นมาตรฐานแบบสมัครใจทั้งมาตรฐานที่ใช้ในประเทศ และมาตรฐานที่ใช้ทั่วโลก กรอบการจัดทำมาตรฐานนั้นจะขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความเข้มแข็งของระบบมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น การตัดสินใจร่วมกันอย่างมีฉันทามติ ระบบที่เป็นระบบเปิดผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นและมีส่วนร่วมได้ และเป็นระบบที่มีความโปร่งใส ในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญในเรื่องของความรวดเร็ว ความสัมพันธ์สอดคล้องกัน และสามารถจะตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนใจ ความคิดริเริ่มในด้านยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้นอยู่ในกรอบแนวคิดของสิ่งเหล่านี้ เช่น ได้ถูกพัฒนามาเพื่อให้มาตรการสามารถใช้ได้กับความต้องการที่หลากหลาย เพื่อจะตอบสนองเป้าประสงค์ขององค์กรทั้งในระดับบุคคล และในระดับชาติ

ยุทธศาสตร์เดิมที่มีชื่อย่อว่า NSF นั้นได้มีการปรับปรุงใหม่ และในปัจจุบันเรียกว่า United States Standards Strategy (USSS) การเปลี่ยนชื่อก็เพื่อให้ตระหนักถึงระบบโลกาภิวัฒน์ และความต้องการสำหรับการออกแบบมาตรฐานเพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นมาตรฐานที่ใช้อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ชื่อย่อ USSS นั้นได้สะท้อนให้เห็นสภาพของการมาตรฐานซึ่งมีการรวบรวมเข้าด้วยกันของวิธี และกิจกรรมในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานวิธีใหม่ ซึ่งมีวิธีการที่ค่อนข้างจะคล่องตัว และมีโครงสร้างใหม่ กิจกรรมในการพัฒนาระบบด้านมาตรฐานวิธีใหม่นั้นมีวิธีการที่คล่องตัว และมีโครงสร้างในการพัฒนามาตรฐานใหม่

ยุทธศาสตร์การมาตรฐานนั้นได้พัฒนาขึ้นผ่านความร่วมมือและการทำงานร่วมกันของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่มีความหลากหลาย และเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียในภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และในกลุ่มขององค์กรที่พัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐาน กลุ่มผู้บริโภค และภาคการศึกษา ตลอดกระบวนการพัฒนามาตรฐานนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนามาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ภายใต้ยุทธศาสตร์ใหม่ USSS นี้ในวิถีทางที่เป็นมาตรฐานที่เป็นมาตรฐานเปิด มีความสมดุล และมีความโปร่งใส ผลของการทำงานร่วมกันนี้ได้มีการบันทึกไว้ในเอกสารเพื่อเป็นการแสดงถึงวิสัยทัศน์ในการพัฒนามาตรฐานในภาพกว้าง หากมีการพัฒนามาตรฐานข้ามสาขาของอุตสาหกรรม และธุรกิจต่างๆ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการมาตรฐานได้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา

ระบบการประเมินการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานในสหรัฐอเมริกานั้น ได้รับการดูแลโดยสถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา “America National Standard Institute” (ANSI) ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมความเข้มแข็งของสหรัฐอเมริกาในตลาดโลก และดูแลคุณภาพของประชาชนอเมริกัน โดยส่งเสริมและให้การสนับสนุนระบบมาตรฐานโดยสมัครใจ ที่ได้รับฉันทามติและมีระบบการประเมินการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน

การปกป้องความน่าเชื่อถือของระบบมาตรฐาน ANSI นั้น ANSI เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ประกอบด้วย ผู้แทนจากส่วนราชการ องค์กรภาคเอกชน ภาคการศึกษา องค์กรที่เกี่ยวกับการมาตรฐานจากนานาชาติ และบุคคลทั่วไป โดย ANSI เป็นตัวแทนของบริษัทมากกว่า 125,000 ราย ที่ให้ความสนใจในเรื่องการมาตรฐานและเป็นตัวแทนของบุคคลในสายอาชีพต่าง ๆ 3.5 ล้านคน อีกทั้ง ANSI ยังเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการเข้าร่วมประชุมในองค์กรระดับชาติ เช่น กิจกรรมการมาตรฐาน ISO และองค์กรด้านคณะกรรมการทางด้านไฟฟ้าระหว่างชาติที่มีชื่อว่า IEC และเป็นสมาชิกของเวทีสาธารณะเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานในระดับนานาชาติ ANSI ได้ทำหน้าที่ในการเป็นผู้ดำเนินการ และประสานงานเกี่ยวกับการมาตรฐานให้กับภาคเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลามากกว่า 90 ปี

ANSI ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาระบบมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาที่ชื่อ “ANS” โดยให้การรับรองกระบวนการพัฒนามาตรฐานแก่องค์กรทั้งหลายที่มีทักษะในการพัฒนามาตรฐาน ซึ่งกลุ่มขององค์กรเหล่านี้ร่วมมือซึ่งกันและกันในการพัฒนามาตรฐาน และมีฉันทามติในการยอมรับมาตรฐานโดยสมัครใจ

ANSI ให้การรับรองกระบวนการพัฒนาและกำหนดมาตรฐานที่สอดคล้อง เป็นไปตามหลักการของสถาบันในสหรัฐอเมริกาว่าเป็นระบบเปิด มีความสมดุลที่ดี ได้รับฉันทามติและมีกระบวนการที่ถูกต้อง ในสหรัฐอเมริกาจะมีองค์กรที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาการมาตรฐานมากกว่า 100 ราย โดยมีองค์กรพัฒนามาตรฐานรายใหญ่ ๆ ประมาณ 20 ราย เป็นผู้พัฒนามาตรฐานมากถึงร้อยละ 90 ของมาตรฐานในประเทศ และเพื่อให้ ANSI ให้การรับรองแก่ผู้พัฒนามาตรฐานเหล่านี้จำเป็นต้องยึดหลักในการพัฒนามาตรฐานอย่างต่อเนื่องตามแนวกำหนดของกระบวนการพัฒนามาตรฐานซึ่งเรียกว่า “ANSI Essential Requirement” ซึ่งกำกับดูแลและกระบวนการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ เป็นระบบที่เปิดและมีความโปร่งใส กับผู้สนใจที่จะมีโอกาสเข้าร่วมในการพัฒนามาตรฐาน

ANSI ยังให้การส่งเสริมในการใช้มาตรฐานของสหรัฐอเมริกาในนานาประเทศ โดยเรียกร้องให้สหรัฐอเมริกามีนโยบาย และจุดยืนในระดับนานาประเทศ และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในภูมิภาคต่าง ๆ และสนับสนุนให้มีการยอมรับมาตรฐานของสากลให้เป็นมาตรฐานระดับชาติ ถ้ามาตรฐานนั้นสามารถจะตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ในประเทศได้

3.2.1 บทนำ

การมาตรฐานนั้นได้มีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน ยิ่งกว่าในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา มาตรฐานแบบสมัครใจเป็นพื้นฐานของโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ การมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศ และมีส่วนช่วยส่งเสริมในการเปิดระบบการค้าของโลก โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นมีความสำคัญกับประชาชน และมี

ความสำคัญที่ทุกคนควรจะได้เข้าใจว่าการทำงานเพื่อมุ่งที่จะรักษาและปรับปรุงระบบในหลายๆ ส่วนให้สามารถทำงานได้ตลอดไป

ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนโดยตลาดและมีความหลากหลาย ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ครอบคลุมและสะท้อนถึงกรอบของสังคม ซึ่งถูกมองว่าเป็นคุณลักษณะเชิงบวก ระบบการมาตรฐานถูกทำให้แข็งแรงขึ้น เมื่อผู้พัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานใช้วิสัยทัศน์ร่วมเพื่อจะตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียในสังคม และเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ภาครัฐและภาคเอกชนต้องปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมนี้ เนื่องจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นผู้ให้การจัดหาทรัพยากร เป็นผู้ให้เชิงวิชาการ และความรู้ที่สำคัญที่ทำให้ระบบมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา สนับสนุนพื้นฐานที่มั่นคงของระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา การมีบทบาทเกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐทุกระดับทำให้การนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติมีการพัฒนาวิสัยทัศน์ให้นำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะการมาตรฐานนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพื้นฐานที่ดีของระบบเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นการเอื้ออำนวยให้ประเทศนั้นสามารถเข้าสู่การค้าระหว่างประเทศได้ การมาตรฐานระดับโลกนั้นประกอบไปด้วย เอกลักษณ์ ระบบ และกระบวนการ ซึ่งภาครัฐและภาคเอกชนของสหรัฐอเมริกา นั้นมีส่วนร่วม เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านการมาตรฐานสากลระหว่างประเทศในหลายด้าน เช่น ผ่านทางองค์กรสนธิสัญญาที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกา เป็นสมาชิก หรือผ่านทางด้านการประชุมโดยองค์กรอาสาสมัคร ซึ่งสหรัฐอเมริกานั้นเป็นผู้แทนโดยมีหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ติดต่อประสานงานแต่ผู้เดียว (Single National Body Organization) หรือโดยทางองค์กรวิชาชีพหรือองค์กรทางด้านเทคนิคซึ่งมีบุคคลเป็นสมาชิก หรือเป็นสมาชิกโดยกลุ่มพันธมิตรที่ร่วมกันทำงาน เป็นต้น

สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (ANSI) เป็นองค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่ประสานและส่งเสริมมาตรฐานแบบสมัครใจ และเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในภาคีระดับสากลหรือระดับภูมิภาค ซึ่งสถาบัน ANSI นี้ ได้รวบรวมความสนใจและความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนของภาคเอกชนและภาครัฐ เพื่อทบทวนหลักการและยุทธศาสตร์ทางด้านการมาตรฐานเพื่อชี้นำสหรัฐอเมริกา ให้พัฒนาการมาตรฐานและมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดมาตรฐานระดับสากล การพัฒนาของยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของแต่ละทีมได้จัดทำขึ้นมาจากความตั้งใจที่จะสนองความต้องการ ความมุ่งหมาย และอุดมคติเพื่อให้วิสัยทัศน์ในอนาคตสำหรับการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ในปัจจุบันเป็นการตอบสนองเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างเข้มข้นในโลกปัจจุบัน

คำว่า **“ภาคส่วน”** ที่ใช้ในยุทธศาสตร์นี้หมายถึง ผู้ที่มีความสนใจ เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน เช่น หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ผู้บริโภค หน่วยงานที่พัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐาน สมาคมวิชาชีพ สถาบันทางการค้า

3.2.2 ประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องนำไปปฏิบัติ

เศรษฐกิจโลกได้ทำให้เกิดความจำเป็นที่ต้องพัฒนาการมาตรฐานสูงขึ้น การแข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบที่มาพร้อมกับการใช้เทคโนโลยีอย่างกว้างขวางได้ทำให้การแข่งขันขยับขึ้นไปสู่ระดับที่สูงขึ้น และแรงกระตุ้นที่จะพัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลกนั้นเป็นประเด็นที่มีมากขึ้นกว่าที่เคยมีในอดีต

การมาตรฐานระดับที่ใช้ทั่วโลก

- เป้าประสงค์ของการกำหนดมาตรฐานที่ใช้ทั่วโลกนั้นได้จัดทำขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยผ่านภาคส่วนต่างๆ ที่มีกิจกรรม หรือโดยผ่านพันธมิตร และกระบวนการซึ่งมีส่วนร่วมจากบริษัท สมาคม องค์กรที่พัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐาน พันธมิตร และโครงการที่มีความร่วมมือ ความท้าทายในการพัฒนามาตรฐานใหม่ให้เพิ่มขึ้น เช่น ระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นระบบอัจฉริยะ โครงการสาธารณสุขดูแลสุขภาพ โครงการเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน โครงการนาโนเทคโนโลยี หรือโครงการอื่นๆ ซึ่งต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างมีนัยสำคัญ มีโมเดลใหม่ๆ ที่พัฒนามาเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ เหล่านี้ วิธีการเข้าสู่การมาตรฐานระดับโลก ซึ่งมีภาคเอกชนเป็นแกนนำ และนำโดยการตลาดนี้มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากวิธีการที่ประเทศอื่นๆ หลายประเทศนิยมใช้
- ประเทศที่มีเศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว (Emerging Economies) มีความเข้าใจว่าการมาตรฐานนั้นมีความหมายเช่นเดียวกับการพัฒนาประเทศ และร้องขอความช่วยเหลือด้านเทคนิคเกี่ยวกับการมาตรฐานจากประเทศที่สามารถจะจัดหาให้ และประเทศคู่ค้าของสหรัฐอเมริกานั้นได้ใช้วิธีการดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะชักนำให้ประเทศที่มีเศรษฐกิจเติบโตเร็วเหล่านี้เลือกมาตรฐานและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการเป็นพันธมิตรทางด้านการค้าระหว่างประเทศหรือเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความชอบพอเป็นพิเศษ
- นโยบายที่คุ้มครองสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และทรัพย์สินทางปัญญายังได้นำมาใช้อย่างเป็นสากลและมีการใช้อย่างเข้มงวด กระบวนการด้านการมาตรฐานจำเป็นต้องคำนึงถึงสิทธิทางปัญญาของเจ้าของ ในฐานะที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้เข้าถึงข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งสองประเด็นนี้ควรจะควบรวมเป็นประเด็นเดียวกันในเรื่องการมาตรฐาน
- เมื่อการมาตรฐานถูกใช้เป็นอุปสรรคทางการค้าที่มิใช่ภาษี (NTB) ความสามารถของบริษัท และเทคโนโลยีที่จะแข่งขันในตลาดโลกนั้นมีผลกระทบในทางลบ หรือมีผลกระทบในทางตรงกันข้าม
- การมาตรฐานและวิธีการที่ผู้ผลิตและผู้ค้าบรรลุข้อตกลงกันนั้น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและถูกโน้มน้าวโดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผู้มีส่วนได้เสียนั้นไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติภายใน

ขอบเขตของระบบการมาตรฐานที่เป็นทางการอีกต่อไป แต่จะมองหาวิธีการใหม่ในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานในองค์กรที่เป็นพันธมิตรและกระบวนการทางอินเตอร์เน็ต ซึ่งสามารถทำให้มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วโลกกำลังสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมของการทำธุรกิจ ซึ่งทำให้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากในตลาดโลก

- อุตสาหกรรมบริการได้มีการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีนัยสำคัญในเศรษฐกิจโลกเกี่ยวกับตลาดแรงงาน สหรัฐอเมริกาต้องทุ่มเทความสนใจเพื่อให้เข้าใจความต้องการของภาคส่วนอุตสาหกรรมบริการ และกำหนดความริเริ่มในมาตรฐานการบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้

การมาตรฐานภายในประเทศ

- การลงทุนโดยภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนามาตรฐานระดับสากลนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาวะของเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งในช่วงที่เศรษฐกิจขาลงนั้นจะทำให้มีการลดทรัพยากรที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนามาตรฐาน
- ผู้ใช้มาตรฐานนั้นได้มีการรับรู้เพิ่มขึ้นถึงความสำคัญและความต้องการในระบบของประเทศที่สามารถจะสร้างและส่งมอบมาตรฐานด้วยประสิทธิภาพที่สูงสุดที่ค่าใช้จ่ายต่ำสุด ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประโยชน์สูงสุดด้วยการใช้ระบบการกระจายอำนาจ
- หน่วยงานของรัฐในระดับประเทศ ระดับรัฐ หรือระดับท้องถิ่นนั้น มีกลไกที่จะลงทุนในมาตรฐานแบบสมัครใจ และได้มีการพัฒนาให้เป็นไปตามหลักการที่ยอมรับทั่วไปเป็นสากล
- ความสนใจของประเทศในประเด็นทางด้านการมาตรฐานที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น เรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง เครือข่ายอัจฉริยะเกี่ยวกับการจ่ายพลังงานไฟฟ้า สุขอนามัย ประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน นาโนเทคโนโลยี และความปลอดภัยหรือระบบป้องกันไวรัสในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ต้องการการประสานงานและความพยายามในระดับใหม่ซึ่งต้องมีการพัฒนาวิถีทางใหม่สำหรับภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจนหน่วยงานที่พัฒนาข้อมูลด้านมาตรฐานและกลุ่มพันธมิตรที่จะต้องทำงานร่วมกันในการที่จะปกป้องประชาชน ปกป้องความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้เสริมสร้างความพยายามที่จะประสานกับหน่วยงานที่มีบทบาททางด้านการมาตรฐานและมีความมุ่งมั่นที่จะตระหนักถึงความเป็นหนึ่งของกระบวนการด้านการมาตรฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานและในฐานะเป็นผู้ใช้มาตรฐานเพื่อการกำกับดูแลให้ความตระหนักในความเที่ยงตรงของ

กระบวนการด้านการมาตรฐานที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานและเป็นผู้ใช้มาตรฐานสำหรับการกำกับดูแลการจัดซื้อจัดจ้าง

3.2.3 หลักการ

เป็นหลักการที่เป็นที่ยอมรับในสังคมของอเมริกันว่าการมาตรฐานนั้นจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและตลาด และไม่ควรจะพัฒนาการมาตรฐานขึ้นมาเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการค้า ในการให้ความเห็นชอบต่อสัญญาว่าด้วยอุปสรรคทางการค้าของ WTO นั้น สมาชิก WTO ให้ความตระหนักว่าเป้าประสงค์และหลักการที่เป็นที่ยอมรับและใช้ปฏิบัติเป็นกรอบในการทำงานเพื่อจะส่งเสริมความร่วมมือและลดการใช้มาตรฐานให้เป็นอุปสรรคทางการค้า ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนามาตรฐานที่เป็นไปตามหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกในระดับสากล

- ***มีความโปร่งใส*** ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับกิจการด้านการมาตรฐานสามารถจะเข้าถึงได้โดยผู้สนใจทั่วไป
- ***เปิดให้มีส่วนร่วม*** จากทุกฝ่ายที่มีผลกระทบ
- ***ความเสมอภาคและยุติธรรม*** โดยไม่มีผู้ที่มีผลประโยชน์ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่จะมีบทบาทเหนือกระบวนการ หรือให้มีในทางที่ได้เปรียบในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- ***มีประสิทธิภาพและตรงไปตรงมา*** ตรงประเด็น มาตรฐานนั้นต้องมีประสิทธิภาพและตรงประเด็นที่จะตอบสนองต่อการกำกับดูแล และตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ***การได้รับฉันทามติ*** การตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานนั้นต้องได้รับฉันทามติจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ***การมาตรฐานกำหนดบนพื้นฐานของผลการทำงาน*** โดยการกำหนดคุณลักษณะที่จำเป็นนอกจากจะมีการกำหนดรายละเอียดของรูปแบบ
- ***มีความเกี่ยวเนื่อง*** กับส่วนต่างๆ กระบวนการกำหนดมาตรฐานนั้นจะมีกระบวนการที่เกื้อหนุนให้มีความเกี่ยวเนื่องกับส่วนต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้มีความทับซ้อน หรือมีข้อมาตรฐานที่มีความขัดแย้งกัน
- ***มีกระบวนการที่เหมาะสม*** ในการพัฒนามาตรฐานเป็นไปตามกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อให้ความเห็นต่างๆ ได้รับการพิจารณาและการทบทวน หรือการอุทธรณ์ เพื่อให้มีการพิจารณาใหม่นั้นเป็นไปได้

- ***ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านเทคนิค*** ซึ่งความช่วยเหลือนี้เสนอให้กับประเทศกำลังพัฒนาในการใช้มาตรฐาน

อีกประการหนึ่ง ประเทศสหรัฐอเมริกามีความสนใจผู้ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน โดยมีความเห็นพ้องว่ากระบวนการด้านการมาตรฐานนั้นควรจะต้อง

- ***มีความคล่องตัว*** ยอมให้มีการใช้วิธีการต่างๆ สามารถตอบสนองกับเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ที่ต่างกันในแต่ละภาคส่วน
- ***ทันเวลา*** เพื่อว่ากระบวนการบริหารดำเนินงานนั้นไม่เป็นเหตุให้เกิดความล้มเหลวในการที่จะสนองตอบต่อความคาดหวังของตลาดและ
- ***มีความสมดุล*** ระหว่างผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบ

3.2.4 วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น การมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาได้มุ่งมั่นอย่างเข้มแข็งในเชิงยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานทั้งในระดับสากลและระดับประเทศ

การพัฒนามาตรฐานในระดับสากล

- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา มีความเชื่อมั่นในมาตรฐานแบบสมัครใจมากในการกำกับ และด้านกฎระเบียบควรสร้างมากกว่าที่จะกำหนดความต้องการในกฎระเบียบเพิ่มขึ้นมาใหม่
- การมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นมีความหลากหลาย ครอบคลุม สนับสนุน ตอบสนองมาตรฐานที่มีความคล่องตัว การรวมกลุ่มพันธมิตรและเวทีแสดงความเห็นเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความคล่องตัวและเป็นส่วนควบของระบบการมาตรฐานของโลก ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของระบบการมาตรฐานระดับโลก
- สหรัฐอเมริกา มีความมุ่งมั่นกับมาตรฐานที่ตอบสนองความต้องการในระดับโลก กิจกรรมด้านการมาตรฐานได้ดำเนินการโดยภาคส่วนอุตสาหกรรม ในภาวะที่เรียกว่าเหมาะสมกับความสามารถของผู้ประกอบการที่จะตอบสนองต่อความต้องการและการมาตรฐาน
- เครื่องมือทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะจัดทำมาตรฐานระดับโลกได้อย่างดีที่สุด และเพื่ออำนวยความสะดวกในการกระจายมาตรฐานเหล่านั้นไปสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในขณะที่มีองค์กรที่ได้รับการรับรองว่าเป็นหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติ เป็นตัวแทนสหรัฐอเมริกา ในองค์กรการมาตรฐานระดับสากล หน่วยงานระดับชาติของสหรัฐอเมริกาส่งเสริมยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา ในการกำกับดูแลและในโครงการด้านเทคนิค ตัวอย่างเช่น

สถาบัน ANSI มีสมาชิกภาพในหน่วยงานระหว่างประเทศว่าด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (International Electrotechnical Commission IEC) ผ่านทาง U.S. national Committee และหน่วยงานสากลว่าด้วยการมาตรฐาน ISO เป็นคณะกรรมการในองค์กรที่เป็นรูปแบบสนธิสัญญา กระทรวงต่างประเทศจะจัดเตรียมกระบวนการเพื่อให้เป็นที่มั่นใจว่าความเห็นของสหรัฐอเมริกา นั้นอยู่ในระดับก้าวหน้า ตัวอย่างเช่น ที่ International Telecommunication Union (ITU) เป็นต้น

วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานในประเทศ

- กระบวนการแสวงหาความร่วมมือและความเกี่ยวข้องจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย จะสร้างความเป็นเลิศทางด้านเทคนิคและความเป็นเอกลักษณ์ของการมาตรฐาน ซึ่งสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับความสามารถในการแข่งขันของสหรัฐอเมริกาในตลาดโลก
- ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ที่สนใจในเรื่องการมาตรฐานในสหรัฐอเมริกา ทำงานร่วมกันเพื่อจะลดหรือขจัดความซ้ำซ้อนและกิจกรรมที่ทับซ้อนกัน
- ผู้บริหารจากภาครัฐและภาคเอกชน ตระหนักถึงคุณค่าของการมาตรฐานทั้งในระดับชาติและระดับโลก และจัดให้มีทรัพยากรที่เพียงพอและมีกลไกการระดมทุนที่มีเสถียรภาพที่จะสนับสนุนความพยายามที่จะสร้างคุณค่าให้กับการมาตรฐานของชาติ
- ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกานั้นตอบสนองอย่างรวดเร็ว และรับผิดชอบในการจัดให้มีมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการในระดับชาติและระดับสากล

3.2.5 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปข้างหน้า

ความเข้มแข็งของการมาตรฐานในสหรัฐอเมริกานั้นขึ้นอยู่กับความมุ่งเน้นแยกเป็นแต่ละภาคส่วน (Sector) และสนับสนุนโดยโครงสร้างพื้นฐานที่มีพลวัตรทางด้านการมาตรฐาน การมุ่งเน้นแต่ละภาคส่วนนั้นมาจากการมีส่วนร่วมของบริษัท บริการภาครัฐ และองค์กรสาธารณะที่มีคำสัญญาในเรื่องการมาตรฐานตลอดจนปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถและมีความเข้าใจอย่างดีในความต้องการของแต่ละภาคส่วนและแต่ละบุคคล และผู้ที่พัฒนาข้อมูลมาตรฐานผ่านกระบวนการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า วิธีการแต่ละภาคส่วนและความต้องการที่เชื่อมโยงข้ามภาคส่วนนั้น ทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถจะตอบสนองประเด็นปัญหาและพัฒนาวิธีการทำงานที่เหมาะสมกับปัญหาที่แต่ละคนมี เนื่องจากไม่มีระบบการมาตรฐานระบบใดระบบหนึ่งเพียงระบบเดียวที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ทั้งหมดและเหมาะสม วิธีการเช่นนี้ทำให้การมาตรฐานมีการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนนวัตกรรม ตลอดจนการแข่งขัน เมื่อมีปัญหาข้ามภาคส่วน มีประเด็นเกี่ยวกับข้อกำหนดของบางภาคส่วนที่เปลี่ยนแปลงไปก็ดี หรือในประเด็นที่ต้องการเสียงระดับชาติให้เป็นหนึ่งเดียวนั้นมีโครงสร้างพื้นฐานที่สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ANSI เข้ามี

บทบาทจัดให้มีการเจรจาจนสามารถตกลงกันได้ทุกสายงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการกำหนดมาตรฐานในแต่ละภาคส่วนนั้น อาจไม่มีข้อกำหนดหรือแผนงานใดที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนได้ ดังนั้น แต่ละภาคส่วนของธุรกิจจึงต้องพัฒนาแผนของตนเองขึ้นมา ยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา มีจุดมุ่งหมายที่ให้ข้อแนะนำ มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันกับส่วนที่ควรจะต้องเกี่ยวข้อง และมีแรงบันดาลใจที่จะปฏิบัติมุ่งหน้าทำการพัฒนาการมาตรฐานโดยไม่มีอุปสรรคต่อความคิดริเริ่มหรือประสิทธิภาพของการทำงาน ยุทธศาสตร์การมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยความคิดริเริ่มเชิงยุทธศาสตร์ที่ประสานเข้าหากัน มีการนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง และสามารถที่จะประยุกต์เข้ากับภาคส่วนต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง หรือมีความสำคัญต่อภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่งเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ผู้มีส่วนได้เสียในการมาตรฐานได้รับกำลังใจในการพัฒนาความคิดริเริ่มของตนเองขึ้นมา ยุทธศาสตร์นี้ให้คำแนะนำบางอย่างเพื่อให้มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่กระจาย ความท้าทายในปัจจุบันคือการนำเอาความชำนาญของแต่ละภาคส่วนธุรกิจมารวมเข้าหากันเพื่อตอบสนองประเด็นปัญหาและเป็นการเชื่อมโยงแต่ละภาคส่วนธุรกิจให้เข้ากัน เพื่อนำความหลากหลายของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าหากัน เพื่อที่จะไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนามาตรฐานเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมสำหรับการมาตรฐานด้วย

ในโอกาสที่ข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน เช่น มาตรฐานทางด้านความปลอดภัยของระบบข้อมูลสารสนเทศ มาตรฐานทางด้านการดูแลสุขอนามัย หรือมาตรฐานทางด้านสิทธินั้นมีความจำเป็น ความต้องการเพิ่มมากขึ้น ความท้าทายของมาตรฐานสหรัฐอเมริกา คือ การรักษาความเข้มแข็งทางด้านมาตรฐานที่มีวิธีการแต่ละภาคส่วนของธุรกิจ ในขณะเดียวกันก็มีการพัฒนาความคิดริเริ่ม วิธีการใหม่ ๆ ซึ่งผู้พัฒนาการมาตรฐานกลุ่มพันธมิตรและภาครัฐสามารถที่จะร่วมมือกันในเรื่องดังกล่าวเพื่อเพิ่มสภาพในการกำหนดมาตรฐานให้ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์การก้าวเดินไปข้างหน้าด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา

1) **เสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐที่จะพัฒนาและใช้มาตรฐานสมัครใจ** การเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รัฐบาลมีความมั่นใจในระบบการกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจว่าจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง กฎหมายสาธารณชน กฎหมายเกี่ยวกับการถ่ายโอนเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทั้งหลายนั้น เป็นพื้นฐานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ที่จะส่งเสริมการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจสำหรับการกำกับดูแล หรือการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล วิสัยทัศน์ของสหรัฐอเมริกา ในอนาคตเกี่ยวกับการสร้างความสำเร็จในประเด็นเหล่านี้ และให้กำลังใจหน่วยงานภาครัฐ ผู้บริโภค และภาคอุตสาหกรรมให้ใช้ผู้พัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจในฐานะเป็นหุ้นส่วนที่จะสร้างคำตอบที่สนับสนุนต่อไปในระดับชาติ ความสำคัญของการเป็นหุ้นส่วน คือ การมีส่วนร่วม ซึ่งต้องการการสนับสนุนและทรัพยากรจากผู้กำหนดนโยบายภาครัฐในทุกระดับ ซึ่งการริเริ่มเชิงยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้

- มีความเป็นพันธมิตรระหว่างสถาบัน ANSI ผู้พัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐาน หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนภาคอุตสาหกรรม เพื่อจะกำหนดข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาหรือกำหนดมาตรฐานซึ่งรัฐบาลมีความสนใจและประโยชน์ของรัฐบาลสามารถได้รับการจัดการโดยการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจ และทำงานร่วมกับพันธมิตร เพื่อจะได้คำตอบในเรื่องของการมาตรฐานร่วมกัน การแก้ปัญหาที่ใช้ร่วมกันได้หลายฝ่าย
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ
- สถาบัน ANSI และองค์กรที่พัฒนามาตรฐานนั้นควรให้แนวทางแก่รัฐบาลของมลรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อให้ง่ายต่อการกำหนดว่าจะตอบสนองความสนใจและหน่วยงานเหล่านี้ได้อย่างไร และมีกลไกที่จะทำให้รัฐบาล สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจได้
- รัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา ควรจะใช้ความสัมพันธ์ที่มีอยู่กับรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลของมลรัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการถ่ายโอนเทคโนโลยีและความก้าวหน้าต่างๆ ให้สนับสนุนการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- สถาบัน ANSI และองค์กรพัฒนาการมาตรฐานควรยกระดับความเข้าใจและการรับรู้ของผู้กำหนดนโยบายเพื่อให้ได้ประโยชน์กับการมาตรฐานแบบสมัครใจและให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานในรูปแบบนี้

2) **การพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ ต้องให้ความสนใจถึงสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัย อย่างต่อเนื่อง** เมื่อพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัยนั้น ประเด็นเหล่านี้ได้เป็นประเด็นที่มีความกังวลและให้ความสนใจในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาและจะดำเนินการต่อไปเช่นเดิมในอนาคต และเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีวิธีการที่มีความสมดุล ที่มั่นใจได้ว่าความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียได้รับการพิจารณาและการตัดสินใจนั้นอยู่บนหลักฐานที่มีเหตุผลเหนือกว่า การมีส่วนร่วมอย่างเชิงรุกโดยหน่วยงานภาครัฐ ผู้บริโภค และภาคอุตสาหกรรมในมาตรฐานแบบสมัครใจ คณะกรรมการมาตรฐานสมัครใจนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะทำให้ความไว้ใจกัน การมีพลังร่วมเดินไปข้างหน้า ซึ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนามาตรฐานเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมในปัจจุบันและในอนาคต ความริเริ่มเชิงกลยุทธ์นั้นมีแนวทางดังนี้

- องค์กรผู้พัฒนาข้อกำหนดด้านมาตรฐานนั้นควรจัดทำแนวทางเกี่ยวกับข้อกำหนดเพื่อที่จะให้กำลังใจผู้ที่เข้าร่วมจัดทำข้อกำหนดด้านมาตรฐาน พิจารณาถึงสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัยว่าเป็นส่วนสำคัญของงานพัฒนามาตรฐาน และเป็นมุมมองที่เป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์กรเหล่านี้

- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรจะมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่างานของรัฐบาลนั้นจะสามารถตอบสนองเป้าหมายของสาธารณชนในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัยของสังคม
- ภาคอุตสาหกรรมควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการมาตรฐานและให้ความสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัย ในขณะเดียวกันให้ความมั่นใจว่ามาตรฐานที่มีผลลัพธ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- สถาบัน ANSI ควรส่งเสริมให้เกิดการพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัย ในข้อกำหนดของมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา และมาตรฐานในระดับสากล
- ผู้บริโภคควรเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการของการมาตรฐานแบบสมัครใจเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรฐานเหล่านี้ตอบสนองความต้องการและเป้าประสงค์ของประชาชนในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัย

3) **ปรับปรุงการตอบสนองของระบบการมาตรฐานให้เป็นไปตามความเห็นและความต้องการของผู้บริโภค** การเป็นตัวแทนของผลประโยชน์ของผู้บริโภคในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นได้ถูกนำมาพิจารณาและได้รับการดูแล ปัจจุบันผู้บริโภคมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ เช่น ผลิตภัณฑ์ที่เข้ากันได้ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความสะดวกหรือง่ายต่อการใช้งาน หรือการเข้าถึง ความกังวลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ หรือพฤติกรรมทางการค้าที่เป็นไปในลักษณะล่อลวง การชดใช้และความรับผิดชอบต่อสังคม การเข้ามาของตลาดแบบออนไลน์มีข้อมูลมากขึ้นและมีทางเลือกมากขึ้นให้กับผู้บริโภค จุดเน้นของระบบการขายแบบออนไลน์ คือ ความสมดุล การเปิดเผย และความโปร่งใส ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นได้จัดให้มีเวทีซึ่งมีประโยชน์สำหรับเสียงของผู้บริโภคที่จะให้มีการรับฟัง อย่างไรก็ตาม ยังมีความต้องการมากขึ้นเพื่อให้ผู้บริโภคนั้นตระหนักเกี่ยวกับโอกาสเหล่านี้ และเป็นการจูงใจและให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคให้เข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้น การริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในเรื่องนี้มีดังนี้

- ผู้พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน ควรกำหนด ส่งเสริม หรือสนับสนุนให้ผู้บริโภคมีโอกาสเข้าร่วมในการเป็นกรรมการและเข้าร่วมประชุมเท่าที่จะเป็นไปได้ ผ่านกลไกทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ระบบประชุมทางไกล
- ภาคอุตสาหกรรมควรใช้งานการศึกษาวิจัยด้านผู้บริโภคเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและริเริ่มเกี่ยวกับโครงการด้านการมาตรฐานในการจัดทำข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน

- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรเพิ่มความเข้มแข็งให้กับโครงการที่เกี่ยวกับผู้บริโภคและควรจะเริ่มต้นโครงการเกี่ยวกับข้อมูลด้านการมาตรฐาน และโครงการการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคตามความเหมาะสม
- สถาบัน ANSI ควรทำงานร่วมกับองค์กรผู้บริโภคเพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับการมาตรฐานและสนับสนุนให้องค์กรผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานให้มากขึ้น

4) **รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ให้การสนับสนุนอย่างเข้มแข็งสอดคล้องกันทั่วโลกด้านการใช้หลักการของการพัฒนามาตรฐานที่ยอมรับระหว่างนานาประเทศ** ในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา เป้าประสงค์หลักของการที่มีการมาตรฐานที่เป็นสากล คือ การกำหนดข้อกำหนดของสินค้า/บริการที่สามารถตอบสนองและเป็นที่ยอมรับได้ทุกตลาดในโลก และเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรฐานของสหรัฐอเมริกา เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง สมาชิกชมรม หรือผู้กำหนดมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ควรจะมีความก้าวหน้าในการกำหนดหลักการที่เป็นที่ยอมรับโดยสากล การสนับสนุนควรมีวิธีการกำหนดเป็นที่ยอมรับโดยสากล ยุทธศาสตร์ของการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา คือ การแสวงหาแรงจูงใจที่จะมีการนำหลักการไปใช้อย่างสม่ำเสมอ การริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในด้านนี้ได้แก่

- ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการมาตรฐานสหรัฐอเมริกา ควรจะร่วมกันทำงานเพื่อปรับปรุงความเกี่ยวข้องด้านการมาตรฐานระดับโลก โดยการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดมาตรฐานและมีการเชื่อมโยงภาคส่วนสาขาธุรกิจต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศและผู้มีส่วนได้เสียระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในตลาดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตลาดของสหรัฐอเมริกา
- ผู้มีส่วนได้เสียของระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ควรแสวงหาผู้แทนซึ่งทำได้โดยตรงหรือผ่านสถาบันการมาตรฐานระดับประเทศของสหรัฐอเมริกา เพื่อสร้างเสริมวิธีการพัฒนามาตรฐานแต่ละภาคส่วนให้ใช้วิธีนี้ในภูมิภาค ในเวทีระดับโลก และเน้นให้เห็นประโยชน์ของวิธีการรูปแบบนี้
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรให้การส่งเสริม และสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน เนื่องจากความร่วมมือรูปแบบนี้ใช้ติดตามการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือติดตามความสอดคล้องของข้อกำหนดหรือวิธีการปฏิบัติของกฎหมาย หรือกฎระเบียบ
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกาและภาคอุตสาหกรรม ควรประสานการทำงานในเวทีระดับโลกอย่างเข้มแข็งและเป็นที่เห็นได้ชัด เพื่อส่งเสริมการแปลความหมายและการนำหลักการด้านการมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในสากลไปใช้ ซึ่งรวมถึงมาตรฐานที่สะท้อนถึงอุปสรรคทางด้าน

เทคนิคทางการค้าในข้อตกลงของ WTO และการตัดสินใจในหลักการของการพัฒนามาตรฐานระดับสากล

- ผู้มีส่วนได้เสียของสหรัฐอเมริกา ควรมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่พัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานทั่วโลก เพื่อทำให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นบรรลุผล เป้าประสงค์ของเวทีการเจรจาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานระหว่างประเทศนั้นควรบรรลุผลใช้ได้ทั่วโลกเป็นที่รู้จักและยอมรับ มาตรฐานที่ให้การสนับสนุนการค้า การพาณิชย์ ในขณะเดียวกันก็ให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในเป้าประสงค์นี้ ผู้มีส่วนได้เสียของสหรัฐอเมริกา ควรมีการติดตามความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ดังต่อไปนี้
- ช่วยส่งเสริมการนำหลักการที่สอดคล้องกันในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน โดยองค์กรพัฒนาการมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมถึงหลักการที่สามารถใช้ได้ทั่วโลก
- สร้างแรงจูงใจในเวทีของการเจรจาเกี่ยวกับการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานให้ทำงานด้วยกันเพื่อสนองความต้องการของข้อกำหนดมาตรฐานของเทคโนโลยีที่รวมเข้าหากัน ที่มีผลต่อประโยชน์ของกลุ่มที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้เสีย
- ควรมีการร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้มั่นใจว่าการลงคะแนนให้ความเห็นชอบในหน่วยงานที่มีบทบาทพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศได้รับฟังความเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแล้ว

5) **สนับสนุนวิธีการให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ใช้ข้อกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจเพื่อเป็นกลไกในการตอบสนองความต้องการในการกำกับดูแลด้านการมาตรฐาน** ข้อกำหนดด้านการมาตรฐานส่วนใหญ่ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ตอบสนองต่อการกำกับดูแล และวิธีการของรัฐบาลต่างๆ ในการกำกับดูแลนั้นพบได้บ่อยครั้งว่ามีความแตกต่างกัน เป็นผลให้เกิดความไม่สอดคล้องหรือเข้ากันไม่ได้ระหว่างมาตรฐานของแต่ละประเทศหรือแต่ละภูมิภาค ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเพิ่มขึ้น และอาจเป็นข้อจำกัดในด้านการค้า การพาณิชย์ระหว่างประเทศ ซึ่งจะได้รับความสะดวกขึ้นถ้ารัฐบาลของทุกประเทศสามารถใช้วิธีการเดียวกันที่ใช้กันทั่วไปเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ซึ่งเป็นกลไกที่ทำให้รัฐบาลแต่ละประเทศสามารถตอบสนองความต้องการในการกำกับดูแลได้ การพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานโดยใช้กระบวนการกำหนดมาตรฐานแบบสมัครใจ ซึ่งมีการพิสูจน์ให้เห็นประสิทธิภาพที่สามารถตอบสนองความต้องการในการกำกับดูแล และความต้องการของตลาดในหลายภาคส่วนของธุรกิจอุตสาหกรรมมาแล้ว การริเริ่มเชิงกลยุทธ์ที่สามารถช่วยทำให้เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์นี้มีความคืบหน้าได้ มีดังนี้

- รัฐบาลของแต่ละประเทศควรสนับสนุนให้มีการยอมรับในวิธีการที่เข้ากันได้ในการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นหรือความต้องการด้านการกำกับดูแลมาตรฐาน และเป็นพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานที่ยอมรับกันทั่วไปในตลาดโลก
- หน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน และภาคอุตสาหกรรมควรทำงานร่วมกับรัฐบาลของแต่ละประเทศ เพื่อพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจให้สามารถตอบสนองกับความต้องการของรัฐในการกำกับดูแลได้
- สถาบัน ANSI และรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรทำงานร่วมกันในการปรับปรุงความเข้าใจระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทั้งในประเทศและระหว่างประเทศถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจในการกำกับดูแลด้านการมาตรฐาน

6) **รัฐบาลสหรัฐอเมริกา จะปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้มีการใช้มาตรฐานหรือข้อกำหนดมาตรฐานเป็นข้อกีดกันทางเทคนิคด้านการค้าต่อสินค้าหรือบริการของสหรัฐอเมริกา** ในขณะที่ข้อกีดกันด้านภาษีมีบทบาทลดลง ข้อกำหนดด้านเทคนิคของการมาตรฐานนั้นมีความเด่นชัดมากขึ้นที่อาจกลายเป็นข้อกีดกันทางการค้าในการเข้าสู่ตลาดของสินค้าหรือบริการของสหรัฐอเมริกา การที่มีมาตรฐานทางเทคนิคที่แตกต่างไปนั้น สามารถเพิ่มต้นทุนในการส่งสินค้าหรือในการนำสินค้าจากหรือสู่ตลาดสากล หรือปิดกั้นไม่ให้สินค้าเข้าสู่ตลาดได้ การสร้างความสะดวกในการค้าโลกต้องการให้มีความสนใจเกี่ยวกับการป้องกันมิให้ข้อกำหนดหรือการใช้ข้อกำหนดเหล่านั้นกีดกันมิให้เข้าสู่ตลาด และจัดการกับอุปสรรคที่เกิดขึ้น ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในด้านนี้ได้แก่

- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา จะต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานที่ประสานงานติดต่อซึ่งกันและกันในประเทศต่างๆ ผ่านองค์กรระหว่างประเทศเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรฐานนั้นอำนวยความสะดวกให้กับการค้าโลก และลดโอกาสที่จะเป็นอุปสรรคทางการค้า หรือลดความต้องการที่ต้องทำการทดสอบสินค้าซ้ำซ้อนกัน
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรทำงานร่วมกับประเทศสมาชิก WTO เพื่อแสวงหาการปฏิบัติเต็มขั้นของข้อตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าระหว่างประเทศ และข้อตกลงแนบท้ายรวมทั้งการตัดสินใจของคณะกรรมการ WTO ที่เกี่ยวกับเรื่องนี้
- รัฐบาลสหรัฐอเมริกา และภาคอุตสาหกรรมควรกำหนด ขจัดหรือลดผลกระทบจากอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าที่มีผลเนื่องมาจากข้อกำหนดทางเทคนิคของมาตรฐานหรือวิธีการที่นำข้อกำหนดมาตรฐานเหล่านั้นมาใช้
- หน่วยงานระดับประเทศของสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับการมาตรฐานควรทำงานร่วมกับหน่วยงานที่ติดต่อประสานงานเกี่ยวข้องกันในแต่ละประเทศ เพื่อให้มั่นใจว่าการ

มาตรฐานไม่ถูกใช้ในการสร้างอุปสรรคทางการค้าโดยองค์กรที่มีตัวแทนระดับชาติจากประเทศต่าง ๆ

7) **รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรเพิ่มความเข้มแข็งในการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในประโยชน์ที่ได้รับจากการมาตรฐานแบบสมัครใจ และเป็นมาตรฐานที่มาจากการขับเคลื่อนจากการตลาดของแต่ละภาคส่วน ซึ่งอำนวยประโยชน์ให้กับธุรกิจ ผู้บริโภค ตลอดจนสังคมโดยรวม** กระบวนการด้านข้อกำหนดมาตรฐานระดับชาติของสหรัฐอเมริกา ได้ให้ประโยชน์อย่างมากแก่ธุรกิจ ผู้บริโภค และสังคม อำนวยความสะดวกในเรื่องของนวัตกรรม สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและการแข่งขัน แต่อย่างไรก็ดี กระบวนการนี้ยังไม่เป็นที่เข้าใจโดยประเทศนอกสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ผู้มีส่วนได้เสียจึงมีความจำเป็นที่ต้องทำงานมากขึ้น เพื่อช่วยทำให้ผู้มีส่วนได้เสียของประเทศอื่นๆ เข้าใจในผลประโยชน์ของวิธีการของระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในเรื่องนี้ ได้แก่

- ผู้มีส่วนได้เสียในกระบวนการพัฒนามาตรฐานในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากภาคอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่มีบทบาทพัฒนามาตรฐาน ตลอดจนหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา จำเป็นต้องทุ่มเทให้ทรัพยากร และให้ความพยายามมากขึ้นในการช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียของประเทศต่างๆ เกิดความเข้าใจในกระบวนการของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ว่ามีประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้
- ผู้มีส่วนได้เสียของสหรัฐอเมริกา ควรส่งเสริมนโยบายและวิธีการในเวทีระหว่างประเทศเพื่อให้มีการพัฒนาการมาตรฐานที่เป็นไปในเชิงมาตรฐานสมัครใจ เป็นมาตรฐานที่ส่วนใหญ่ให้การยอมรับ เป็นมาตรฐานที่ขับเคลื่อนจากตลาดและใช้ทั่วโลก
- ความพยายามในการยื่นมือให้ความช่วยเหลือประเทศอื่นๆ นั้นควรมุ่งเน้นประเทศที่กำลังพัฒนาระบบการมาตรฐานและเป็นประเทศที่มีโอกาสสำคัญทางด้านการตลาดเชิงพาณิชย์แก่สหรัฐอเมริกา
- ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารแบบใหม่ เช่น อินเตอร์เน็ต ระบบการประชุมทางไกล หรือวิธีการสื่อสารอย่างอื่นที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อผู้มีส่วนได้เสียที่อยู่นอกประเทศที่มิใช่เป็นคนอเมริกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดที่เกิดขึ้นใหม่และกำลังเติบโต จะส่งเสริมให้ประเทศเหล่านั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการมาตรฐาน
- สถาบัน ANSI ควรแสดงบทบาทภาวะผู้นำในการสนับสนุนการเจรจากับสถาบันการมาตรฐานในต่างประเทศ และสร้างเสริมความเข้มแข็งในโครงการยื่นมือให้ความ

ช่วยเหลือจากภาคอุตสาหกรรมจากหน่วยงานพัฒนามาตรฐาน จากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และผู้มีส่วนได้เสียอื่น

8) **ควรจะปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในกระบวนการและเครื่องมือสำหรับพัฒนาและนำมาตรฐานแบบสมัครใจไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา** ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา มีความคืบหน้าหลายขั้น ได้ก้าวไปข้างหน้าอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของการพัฒนามาตรฐานที่ทันต่อเวลา มีความเกี่ยวเนื่อง และมีลักษณะของมาตรฐานที่มีความเข้ากันได้ โดยการใช้ความได้เปรียบทางด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนความร่วมมือในการพัฒนามาตรฐานแบบออนไลน์ และมีการกระจายมาตรฐานโดยใช้เครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ความมุ่งมั่นต่อการปรับปรุงกระบวนการและการตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนไปของลูกค้าและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ใหม่ๆ ที่ก้าวไปอย่างต่อเนื่อง ผู้มีส่วนได้เสียในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ต้องทำงานด้วยกันอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความสำเร็จในสิ่งเหล่านี้ ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในเรื่องเหล่านี้รวมถึง

- หน่วยงานที่พัฒนามาตรฐานในสหรัฐควรจะปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ และใช้เครื่องมือในการพัฒนาที่มีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการมีส่วนร่วมจากทั่วโลกในการกำหนดมาตรฐาน
- ภาคอุตสาหกรรม รัฐบาล และผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกา ควรให้ข้อมูลป้อนกลับกับหน่วยงานที่พัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของตนด้านการมาตรฐาน และประเมินผลงานของหน่วยงานพัฒนาการมาตรฐานว่าสามารถตอบสนองกับความต้องการเหล่านี้ได้ดีเพียงใด
- ANSI ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการสร้างคลังข้อมูลกลางสำหรับจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน รวมทั้งที่ได้รับการอนุมัติแล้วและที่ยังอยู่ภายใต้การดำเนินการพัฒนา และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติสำหรับประชาคมกับการมาตรฐานสหรัฐอเมริกา
- หน่วยงานระดับประเทศที่เกี่ยวกับการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ควรริเริ่มการปรับปรุงด้านกระบวนงานและเครื่องมือในการพัฒนามาตรฐานแก่องค์กรต่างๆ ที่หน่วยงานของสหรัฐอเมริกา เหล่านี้เข้าร่วมในฐานะที่เป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกา

9) **ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันภายในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา** ความหลากหลายของภาคส่วนต่างๆ การกระจายการทำงานในระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นอาจมีผลทำให้มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน และบางครั้งมีความทับซ้อนหรือมีมาตรฐานที่ขัดกัน ในหลายกรณีเห็นได้ชัดเจนว่าการทับซ้อนหรือการขัดกันในด้านการ

มาตรฐานเป็นภาพสะท้อนของความต้องการของลูกค้าที่ต่างกันสำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่ต่างกัน หรือวิธีการแข่งขัน หรือหนทางแก้ไขปัญหา หรือแนวทางที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ความซ้ำซ้อนที่ไม่สร้างให้เกิดคุณค่าเพิ่มควรมีบทบาทลดลง บทบาทเชิงกลยุทธ์ในประเด็นเหล่านี้ได้แก่

- สถาบัน ANSI ควรทบทวนวิธีการของสถาบันฯ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดมาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากสถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา มีความเข้ากันได้ และลดข้อขัดแย้งกับมาตรฐานชนิดอื่นให้น้อยที่สุด
- สถาบัน ANSI และหน่วยงานที่มีบทบาทในการพัฒนามาตรฐานควรทำงานร่วมกัน เพื่อลดประเด็นที่มีความซ้ำซ้อนของกระบวนงานในการพัฒนาการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ให้มีประสิทธิภาพและมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ซึ่งเรื่องนี้อาจรวมถึงด้านเอกสาร คู่มือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับงานที่หน่วยงานเหล่านี้ทำ
- ภาคอุตสาหกรรม ผู้บริโภค และรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ควรจะมีส่วนเกี่ยวข้องผูกพันอย่างเข้มแข็งกับหน่วยงานพัฒนาการมาตรฐาน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของกิจกรรมในการพัฒนามาตรฐาน
- สถาบัน ANSI ควรจะเข้าถึงหน่วยงานพัฒนามาตรฐาน หรือกลุ่มพันธมิตรที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การทำงานสถาบัน ANSI อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมหลักการและเครื่องมือที่ใช้ในการขยายวงกว้างในผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และหาวิถีทางที่จะทำงานกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของสหรัฐอเมริกา ได้ดีขึ้น
- รัฐบาลควรจัดให้มีข้อมูลที่ทันเวลาเกี่ยวกับแผนปฏิบัติในการกำกับและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการนำเสนอ เพื่อลดข้อขัดแย้งในมาตรฐานที่มีอยู่ หรือมาตรฐานที่กำลังอยู่ระหว่างการนำเสนอ

10) **การศึกษาด้านการมาตรฐานโดยให้ความสำคัญระดับสูงของภาคเอกชน ภาครัฐ สถาบันการศึกษาของสหรัฐอเมริกา** โครงการศึกษาครอบคลุมการพัฒนาและการนำไปใช้ของมาตรฐานนั้น มีความจำเป็นต้องทำให้กลายเป็นประเด็นที่ได้รับความสำคัญภายในสหรัฐอเมริกา โครงการเหล่านี้ควรเน้นถึงความต้องการของผู้นำและผู้บริหารระดับสูง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนามาตรฐาน มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือนักศึกษาในวิทยาลัยต่างๆ และผู้ที่มีความสนใจการมาตรฐานทั่วไป ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานพัฒนามาตรฐาน สถาบัน ANSI รัฐบาล ตลอดจนสถาบันการศึกษานั้นควรจะรวมถึงประเด็นเหล่านี้

- พัฒนาขึ้นใหม่หรือปรับปรุงโครงการศึกษาด้านการมาตรฐานที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความใส่ใจในความสำคัญและคุณค่าของการมาตรฐานต่อความเป็นอยู่ที่ดีของสหรัฐอเมริกา และประเทศในโลก
- พัฒนาหรือสร้างเสริมอย่างมีนัยสำคัญในโครงการศึกษาด้านการมาตรฐานซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเฉพาะภายในสหรัฐอเมริกา ซึ่งโครงการศึกษาเหล่านี้ต้องสะท้อนถึงสภาพที่มีความต้องการทางด้านความหลากหลายในสาขาวิชา (Multidisciplinary) ซึ่งการพัฒนามาตรฐานนั้นได้ถูกกำหนดและนำไปแก้ปัญหาระดับชาติและระดับสากลที่เกี่ยวกับวิธีการพัฒนามาตรฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับการมาตรฐาน สภาพแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัย และความยั่งยืน ตลอดจนการค้าระหว่างประเทศ นโยบายสาธารณะ การแข่งขัน กฎหมาย ผลประโยชน์ที่ได้รับเชิงเศรษฐกิจ การคำนึงถึงยุทธศาสตร์ และวิธีการสร้างความสมดุลของผลประโยชน์ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- สร้างเสริมฐานข้อมูลด้านการมาตรฐานเพื่อให้สามารถใช้ช่วยเหลือหรือลดเรื่องที่ไม่จำเป็นในเรื่องข้อขัดแย้ง หรือความซ้ำซ้อนระหว่างการมาตรฐาน
- ชักชวนมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ให้สร้างโครงการศึกษาที่เกี่ยวกับการมาตรฐานในสาขาวิชา เช่น วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รัฐบาล และนโยบายสาธารณะในด้านธุรกิจ เศรษฐกิจ กฎหมาย
- ให้ความสะดวกและสร้างเสริมการสร้างเครือข่ายการสื่อสารสำหรับโครงการศึกษาด้านการมาตรฐานระหว่างผู้สนใจทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ และภาคการศึกษา ใช้เทคโนโลยีด้านอินเตอร์เน็ตให้ได้เต็มที่เท่าที่จะทำได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาระบบการเรียน E-learning และโครงการการศึกษาด้านการมาตรฐาน

11) **รักษารูปแบบของการจัดหางบประมาณสนับสนุนระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ให้มีเสถียรภาพ** ในปัจจุบันไม่มีวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพียงอย่างเดียวในการจัดหาเงินทุนสนับสนุนระบบการมาตรฐานสหรัฐอเมริกา และสหรัฐอเมริกา เห็นคุณค่าในความจำเป็นที่ต้องรักษาวิธีการพึ่งพาที่ขึ้นอยู่กับหลายฝ่ายในการสนับสนุนงบประมาณแก่ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ซึ่งถ้าระบบการมาตรฐานนั้นจะสามารถจะตอบสนองภาครัฐและภาคเอกชนในสาขาต่างๆ ที่ต้องการได้ ดังนั้น สาขาต่างๆ เหล่านี้ที่ต้องการผลลัพธ์จากการมาตรฐาน ควรมั่นใจว่าจะให้การสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นในการพัฒนามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ที่จะเน้นในเรื่องความจำเป็นที่จะให้การศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายของประเทศ และผู้ที่มีบทบาทในการตัดสินใจในนโยบายที่

สำคัญ และเน้นเป็นพิเศษในความจำเป็นสำหรับแต่ละองค์กรที่ประกอบเป็นระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา นั้นให้สามารถให้การสนับสนุนรูปแบบของการจัดหาเงินทุนสนับสนุนมาตรฐานในวิธีการต่างๆ ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในประเด็นนี้รวมถึง

- หน่วยงานพัฒนามาตรฐานควรแสวงหาการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมและหน่วยงานของรัฐในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ หน่วยงานเหล่านี้ควรให้ความรู้ การศึกษากับภาครัฐ ผู้กำหนดนโยบายภาครัฐ ผู้นำภาคเอกชน และผู้บริโภค เห็นในคุณค่าของระบบการมาตรฐานที่หลากหลายของสหรัฐอเมริกา ซึ่งรวมทั้งบทบาทของหน่วยงานเหล่านั้นในการสนับสนุนกฎหมายที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี
- รัฐบาลควรจะคำนึงถึงนโยบาย ความก้าวหน้าในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มั่นใจถึงความเป็นเจ้าของและการควบคุมในเรื่องลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า ของหน่วยงานพัฒนามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
- ภาคอุตสาหกรรมควรสนับสนุนการพัฒนาการมาตรฐานด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรเหล่านี้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐาน ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการวิจัยและแบ่งปันข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการกำหนด และให้คำนิยามเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ภาคอุตสาหกรรมควรนำมาตรฐานเหล่านี้ไปใช้ หรือสนับสนุนให้มีการใช้มาตรฐาน เพื่อให้มีการผลิตสินค้าหรือบริการ หรือมีการติดตั้งผลิตภัณฑ์หรือนำไปใช้ในทุกเรื่องของกิจกรรมทางธุรกิจภายในแต่ละสาขาธุรกิจ
- องค์ประกอบต่างๆ ของระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ควรสนับสนุนนโยบายที่ยอมให้หน่วยงานพัฒนามาตรฐานนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนามาตรฐานในระดับสากล โดยไม่ทำให้เกิดมีข้อเสียเปรียบหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า ตลอดจนให้การยอมรับในรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณที่มีความคล่องตัวในปัจจุบันของสหรัฐอเมริกา
- หน่วยงานรัฐบาลทุกระดับในการพิจารณานโยบายและออกกฎหมายต่างๆ ควรจะให้การยอมรับในประโยชน์เชิงสังคมของหน่วยงานที่พัฒนามาตรฐาน และบทบาทที่มีผลต่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของสาธารณะ
- รัฐบาลควรคำนึงถึงความรับผิดชอบในการเพิ่มความสนใจของสาธารณะโดยการจัดให้มีการสนับสนุนทางการเงินและทางกฎระเบียบ และสนับสนุนหลักการของระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ให้รับรู้ทั่วโลก ความสามารถในการแข่งขันของ

ภาคอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา ในตลาดโลกนั้นขึ้นอยู่กับการมาตรฐานอย่างวิกฤต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคส่วนที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยี

12) **ให้ความใส่ใจถึงความจำเป็นของการมาตรฐานในการสนับสนุนความสำคัญระดับชาติที่เกิดขึ้นใหม่ของสหรัฐอเมริกา** ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ได้มีส่วนสนับสนุนการตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของภาคเอกชน สถาบัน ANSI ได้ยกระดับความท้าทายของความสำคัญของการมาตรฐานอยู่ในระดับเทียบเท่าความมั่นคงของประเทศ และนาโนเทคโนโลยี โดยการจัดตั้งกรรมการด้านการมาตรฐาน ที่จะนำผลกระทบที่เกี่ยวกับประโยชน์ทั้งหลายของภาครัฐและภาคเอกชนบรรลุผลสูงสุดโดยความพยายามของการมาตรฐาน ภัยคุกคามต่อขอบเขตความมั่นคงภายในและการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่สนับสนุนให้เป็นโครงสร้างที่สนับสนุนการเติบโตเชิงเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา จะต้องได้รับการจัดเตรียมให้ตอบสนองต่อความสำคัญระดับชาติที่เกิดขึ้นใหม่ ความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ในประเด็นนี้รวมถึง

- หน่วยงานของรัฐทุกระดับควรแสวงหาความร่วมมือแต่เนิ่นๆ กับภาคอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เป็นผู้พัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน เพื่อจะค้นหาความต้องการด้านการมาตรฐานที่จะตอบสนองต่อความสำคัญระดับชาติที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging National Priorities)
- สถาบัน ANSI ควรจัดให้มีการประสานงานอย่างเข้มแข็งเมื่อจำเป็น ในประเด็นที่เกี่ยวกับ Emerging National Priorities เพื่อจะสนับสนุน ส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและมีความสนใจ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการทับซ้อนในความพยายามในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน
- หน่วยงานพัฒนามาตรฐานควรระบุผลงานด้านการมาตรฐานที่กำลังทำอยู่ หรืออยู่ภายใต้การพัฒนา ที่สามารถสนับสนุน Emerging National Priorities
- ภาคอุตสาหกรรมควรมีความเกี่ยวข้องอย่างเข้มแข็งในความพยายามที่จะระบุความต้องการด้านการมาตรฐานและการที่ต้องการการพัฒนาให้เสร็จภายในเวลาที่ทันการณ์
- ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และผู้กำหนดข้อกำหนดด้านมาตรฐานควรมีการแก้ไขปัญหาอย่างเข้มแข็งในเรื่องการแก้ปัญหาที่อาจจะมีขึ้นระหว่างประเทศของการมาตรฐานในการสนับสนุนความสำคัญระดับชาติ National Priorities

3.3 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหราชอาณาจักร

กรอบยุทธศาสตร์มาตรฐานแห่งชาติของสหราชอาณาจักร (National Standardization Strategic Framework: NSSF)

3.3.1 ขอบเขตและเป้าประสงค์

มาตรฐานเป็นรากฐานสำคัญสำหรับเศรษฐกิจและสังคม มาตรฐานเบื้องต้น เช่น การกำหนดน้ำหนักและขนาด มีมาตั้งแต่สมัยยุคบุกเบิกทางอารยธรรมและยังคงเป็นหลักในการผลิตและการค้า ในปัจจุบันมาตรฐานมีอยู่มากมายหลายรูปแบบ รวมทั้งวิธีการพัฒนาและใช้มาตรฐานที่แตกต่างกันออกไป มาตรฐานไม่เพียงแต่สนับสนุนและมีความสำคัญต่อการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ได้มีการนำมาตรฐานมาประยุกต์ใช้มากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการบริหารจัดการ การให้บริการ และด้านอื่นๆ ของภาคธุรกิจและรัฐบาล รวมทั้งเรื่องสุขอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานช่วยเผยแพร่เทคโนโลยีและวิธีการปฏิบัติที่ดี มาตรฐานจึงถือเป็นกลไกที่มีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในประเทศเยอรมนีมีการประมาณการว่า อัตราประมาณร้อยละ 1 จุด (หรือประมาณหนึ่งในสาม) ของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจรายปีเป็นผลมาจากการแพร่กระจายของการมาตรฐาน นอกจากนี้ มาตรฐานยังเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญ เอื้ออำนวยความสะดวกในการถ่ายโอนความรู้และเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ธุรกิจในปัจจุบันอาศัยมาตรฐานในการกำหนดคุณลักษณะหลักๆ ของสินค้าและบริการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ความปลอดภัย ความน่าเชื่อถือ และคุณภาพ มาตรฐานยังกำหนดคุณลักษณะสำคัญที่ทำให้สินค้าสามารถรองรับความเข้ากันได้ระหว่างสินค้าที่มีผู้ผลิตหลายราย มาตรฐานแสดงข้อมูลและสร้างความมั่นใจแก่ลูกค้า และช่วยให้ตลาดดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐานระหว่างประเทศสามารถส่งเสริมการค้าและอำนวยความสะดวกในการเข้าสู่ตลาดโลก

กรอบยุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ (NSSF) ระบุคำนิยามอย่างกว้างๆ ของ ‘มาตรฐาน’ ให้รวมถึงรายละเอียดทางเทคนิค แนวปฏิบัติที่ดี จรรยาบรรณทางธุรกิจ ข้อเสนอแนะ และรายละเอียดของบริการ มาตรฐานสามารถกำหนดไว้ในกฎระเบียบหรือพัฒนาผ่านกระบวนการอย่างเป็นทางการที่จัดทำโดยหน่วยงานด้านมาตรฐานระดับประเทศต่างๆ (NSBs) สถาบันมาตรฐานแห่งสหราชอาณาจักร (British Standards Institute : BSI) เป็นหนึ่งในหน่วยงานด้านมาตรฐานระดับชาติที่ใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลมากที่สุดในโลก ในบางภาคส่วน มาตรฐานหลายประเภทได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การพัฒนาโดยกลุ่มสมาคมภาคอุตสาหกรรมและกลุ่มพันธมิตรภาคเอกชน อินเทอร์เน็ตเป็นตัวอย่างหนึ่งของสินค้าหรือบริการที่ได้รับการพัฒนานอกกรอบของหน่วยงานด้านมาตรฐานแบบเป็นทางการ NSSF รวมความหมายของการมาตรฐานทั้งประเภทที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

‘การมาตรฐาน’ คือ การจัดทำและประยุกต์ใช้กลุ่มของข้อกำหนดที่เป็นคำตอบที่ได้รับการยอมรับและตั้งใจนำไปใช้ต่อเนื่องโดยมุ่งประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียและสร้างสมดุลในกรณีที่มีความแตกต่างกันในประโยชน์ที่หลากหลาย การมาตรฐานจึงมีบทบาทมากไปกว่าการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน ‘ระบบการมาตรฐาน’ หมายความรวมไปถึงขอบข่ายด้านกลไก องค์กร และผู้แทนต่างๆ ที่มีส่วนอำนวยความสะดวกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการมาตรฐานนี้ ระบบการมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เมื่อระบบการมาตรฐานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบต่างๆ ของระบบจะรวมกันก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นประโยชน์

การมาตรฐานมีขอบเขตกว้างขวาง ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาขอบเขตของ NSSF เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้กลายเป็นการจัดการที่ยุ่งยาก อย่างไรก็ดี แม้ว่าเกณฑ์การตรวจสอบรับรอง (การทดสอบ การรับรองและการรับรองระบบงาน) จะเป็นส่วนสำคัญในระบบการมาตรฐาน ประเด็นดังกล่าวมิได้ระบุไว้ NSSF ฉบับปัจจุบัน เช่นเดียวกับเรื่องน้ำหนักและมาตรวัดเช่นเดียวกับการตรวจสอบรับรองซึ่งเป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนและอยู่นอกเหนือขอบข่ายของรายงานนี้

1) **เหตุที่ต้องมีกรอบยุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ** บทบาทของการมาตรฐานในการแพร่กระจายนวัตกรรม การปรับปรุงการตลาด และสร้างโอกาสทางการแข่งขัน รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการกำกับดูแล ยังไม่เป็นที่เข้าใจกันอย่างกว้างขวางในระดับยุทธศาสตร์ของภาคธุรกิจและภาครัฐ มีวิธีการแตกต่างกันในการเข้าถึง การมาตรฐานได้แพร่กระจายโดยปราศจากความเข้าใจที่ชัดเจนถึงข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของแต่ละวิธี การดำเนินการมาตรฐานจึงมีประสิทธิภาพเพียงในอุตสาหกรรมบางประเภท แต่ในหลายๆ อุตสาหกรรม การมาตรฐานกลับถือเป็นเรื่องที่ไม่มีคุณค่า พลวัตรทางธุรกิจและสภาวะการทางด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในบทบาทของการมาตรฐานขึ้น

   การมาตรฐานที่ไม่มีประสิทธิภาพอาจก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าแทนที่จะเป็นการลดอุปสรรคหรือขัดขวางนวัตกรรมแทนที่จะเป็นการสร้างใหม่ และสร้างความสับสนแก่ตลาดแทนที่จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่น นอกจากนี้อาจนำไปสู่ความย่อหย่อนในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ระบบการมาตรฐานก็เป็นเช่นเดียวกับระบบอื่นๆ คือมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าที่ควรจะเป็นหากไม่มีการปรับปรุง บำรุงรักษาในปัจจุบัน

   จึงเป็นโอกาสสำคัญที่จะยกระดับผลการดำเนินงานของระบบการมาตรฐานและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการในยุคสมัยใหม่ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ความจำเป็นในการยกระดับบรรทัดฐานสำหรับการให้บริการที่ดีก็มีความสำคัญยิ่งขึ้น NSSF จึงเป็นเครื่องมือในการประสานความพยายามระหว่างผู้มีส่วนได้เสียภายในระบบทั้งหมดเพื่อควบคุมให้การมาตรฐานดำเนินไปอย่างเต็มศักยภาพ

2) **กรอบยุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ (NSSF)** การพัฒนา NSSF นำโดย DTI, BSI และ CBI ในฐานะตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียรายใหญ่ของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร องค์กรเหล่านี้ทำงานร่วมกันกับพันธมิตรในรัฐบาล ภาคธุรกิจ และประชาสังคมที่สนใจอื่นๆ ได้ปรับรูปแบบกรอบวิถีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อชี้ให้เห็นถึงความท้าทายและโอกาสที่การมาตรฐานนำเสนอ มีองค์ประกอบ 2 ประการ

   - **องค์ประกอบด้านยุทธศาสตร์** ซึ่งกำหนดทิศทางสำหรับการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร
   - **องค์ประกอบด้านกรอบการทำงาน** ซึ่งจัดทำโครงสร้างสำหรับการนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

   องค์ประกอบเหล่านี้ก่อตัวขึ้นเป็นรูปแบบของการดูแลระบบ NSSF คือการสร้างหลักการสำหรับยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานอย่างยั่งยืน การนำเอาภารกิจหลักและวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเหมาะสม NSSF จึงเป็นกรอบยุทธศาสตร์ที่ดำรงอยู่และชี้แนะกิจกรรมการนำไปสู่การปฏิบัติในอนาคต

3) **ภารกิจหลัก** ภารกิจหลักของ NSSF คือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นขั้นตอนในเรื่องของความเข้าใจและการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานและใช้ระบบการมาตรฐานให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจ รัฐบาล และประชาสังคม

4) **วิสัยทัศน์** วิสัยทัศน์สำหรับอนาคตของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร -:

   - การใช้การมาตรฐานในเชิงกลยุทธ์โดยภาคธุรกิจของสหราชอาณาจักรเพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน เผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดี เข้าสู่ตลาดใหม่ๆ และส่งเสริมนวัตกรรม
   - การใช้การมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายสาธารณะและเป้าหมายในการกำกับดูแล และเป้าหมายของประชาสังคม
   - การสนับสนุนการมาตรฐานด้วยโครงสร้างพื้นฐานที่มีการประสานงานที่ดี มีประสิทธิผลและเข้ากันได้กับความต้องการที่แตกต่างกันไปของผู้มีส่วนได้เสีย

   วิสัยทัศน์เหล่านี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากกองทุนที่มีความมั่นคงและยั่งยืน เช่นเดียวกันกับการริเริ่มทางการวิจัยและการศึกษา

5) **แนวทางในการวัดผล** การนำกรอบยุทธศาสตร์การมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติจะมีการวัดผลติดตามอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับสูงและในระดับเฉพาะโครงการ ความสำเร็จของ NSSF วัดได้จากความคืบหน้าตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละภาคส่วนหลัก เกณฑ์ประเมินจะระบุดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณ เช่น ระดับการเข้ามีส่วนร่วมในการมาตรฐานของภาคธุรกิจ ความเข้ากันได้

กับตลาดของมาตรฐานที่จัดทำขึ้น ระดับของกิจกรรมด้านการมาตรฐานในสาขาที่เกิดขึ้นใหม่ คุณค่าของโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นโดยความริเริ่มทางการมาตรฐาน ความพร้อมและความเข้าใจในแหล่งที่มาของการมาตรฐานและการใช้การมาตรฐานในการวางนโยบายหรือกฎระเบียบและกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล เกณฑ์ประเมินอื่นๆ อาจเป็นไปในเชิงคุณภาพมากกว่า เช่น การประเมินว่าข้อแนะนำต่างๆ ได้มีการนำไปใช้ปฏิบัติจริงหรือไม่ ในกรณีที่อาจดำเนินการได้ เกณฑ์ประเมินทางเศรษฐกิจเฉพาะเรื่องอาจได้รับการเชื่อมโยงไปยังเป้าประสงค์ในภาคส่วนหลักๆ ได้ พื้นฐานของข้อพิสูจน์ที่มีปรากฏอยู่สำหรับประเมินการช่วยเหลือสนับสนุนการมาตรฐานแก่เป้าประสงค์ที่กว้างขวางขึ้นนั้นมีอยู่จำกัด การปรับปรุงฐานข้อมูลนี้ถือเป็นภารกิจหลักของ NSSF ด้วย

3.3.2 ภาคส่วนหลัก

เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้ NSSF จึงกำหนดเน้นภาคส่วนหลักที่สำคัญ 6 ประเภทที่ควรให้การเอาใจใส่ คือ ภาคธุรกิจ รัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน การสร้างนวัตกรรมใหม่ ภาคระหว่างประเทศ การรับรู้ความสำคัญของมาตรฐานและการศึกษา ในแต่ละภาคส่วนนี้จะกำหนดเป้าประสงค์และทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ไว้เพื่อเป็นแรงผลักดันไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงสาระสำคัญโดยสรุปของวิธีการปฏิบัติที่มีการนำเสนอไว้

1. ภาคธุรกิจ

(1) *เป้าหมาย*

เพิ่มความเข้าใจและการใช้การมาตรฐานโดยภาคธุรกิจของสหราชอาณาจักรเป็นเครื่องมือเพื่อปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันและผลผลิตทั้งในระดับเทคนิคและระดับยุทธศาสตร์

(2) *แนวทางเชิงยุทธศาสตร์*

- ระบุและจัดอันดับความสำคัญด้านเทคโนโลยี ตลาด และภาคอุตสาหกรรมที่การมาตรฐานสามารถสร้างโอกาสแก่ธุรกิจในสหราชอาณาจักรได้
- ใช้การมาตรฐานเพื่อเปิดตลาดระหว่างประเทศ ปรับปรุงผลผลิต เพิ่มความรวดเร็วในการเข้าสู่ตลาด สร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน ส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ และช่วยให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีประสิทธิภาพคุ้มค่าใช้จ่าย
- ส่งเสริมให้มีการเลือกแนวทางด้านมาตรฐานที่เหมาะสมทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อรองรับความต้องการของภาคธุรกิจโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันทางโครงสร้างของแต่ละภาคส่วน ประเภทของสินค้าหรือบริการ อัตราความ

เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ช่วงระยะเวลาของวงจรสินค้าและความต้องการในแต่ละช่วงของวงจร และโครงสร้างตลาด

(3) *การนำไปสู่การปฏิบัติ*

การดึงดูดธุรกิจให้เข้ามีส่วนร่วมเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่การเพิ่มพูนการใช้การมาตรฐานในเชิงกลยุทธ์ของภาคธุรกิจ วิธีปฏิบัติเบื้องต้นคือการเจรจากับธุรกิจและองค์กรตัวแทน เช่น องค์กรทางการค้า และสถาบันวิชาชีพเพื่อปรับปรุงความเข้าใจของการจัดอันดับความสำคัญและแบ่งปันโอกาส การเจรจานี้จะสื่อให้ธุรกิจทราบถึงกิจกรรมเพื่อการรับรู้คุณค่าของมาตรฐาน รวมไปถึงกรณีตัวอย่าง ข้อแนะนำและการฝึกอบรมเรื่องวิธีการใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ได้จากการมาตรฐาน โครงการเฉพาะสาขาจะระบุคำอธิบายเพื่อแสดงถึงความต้องการของผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางในเรื่องของการมาตรฐาน เนื่องจากข้อเรียกร้องของผู้ประกอบการเหล่านี้มีความแตกต่างไปจากข้อเรียกร้องของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ภาคธุรกิจควรที่จะสามารถคิดค้นวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ภายใต้ขอบเขตของ NSSF ได้เองเมื่อพ้นจากช่วงระยะเบื้องต้นแล้ว

2. รัฐบาล

(1) *เป้าหมาย*

จัดเตรียมกรอบการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันแก่ภาคธุรกิจของสหราชอาณาจักร และสนับสนุนประโยชน์ของประชาสังคม นำให้มีการใช้การมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพโดยภาครัฐในการกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ และการจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ

(2) *แนวทางเชิงยุทธศาสตร์*

- เพิ่มการประสานความร่วมมือจากภาครัฐในกิจกรรมการมาตรฐาน โดยใช้เป็นองค์ประกอบเสริมแก่กระบวนการวางกฎระเบียบเพื่อลดปัญหาความล่าช้าของระบบราชการ (red-tape) ลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย สนองความต้องการของผู้บริโภค และทำให้การนำไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- บูรณาการการมาตรฐานเข้ากับนโยบายหลักๆ เช่น นวัตกรรมใหม่และความยั่งยืน
- ใช้ประโยชน์จากมาตรฐานให้ได้ผลสูงสุดในการจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการจัดซื้อ และเพิ่มโอกาสทางตลาดของภาครัฐให้แก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง

(3) ***การนำไปสู่การปฏิบัติ***

เพื่อให้การใช้มาตรฐานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นทั้งการใช้ภายในหน่วยงานของรัฐและการใช้โดยภาครัฐ การดำเนินการเบื้องต้นจะสร้างความชัดเจนและประสานความร่วมมือด้านแนวทางปฏิบัติของภาครัฐกับการมาตรฐานและเน้นให้เห็นโอกาสในด้านต่างๆ กิจกรรมนี้สามารถกระทำได้โดยปฏิสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติและหน่วยงานรัฐ ซึ่งจะช่วยยกระดับการรับรู้ทั่วทั้งหน่วยงานภาครัฐและส่งผลต่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. โครงสร้างพื้นฐาน

(1) ***เป้าหมาย***

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของระบบการมาตรฐานที่มีกองทุนสนับสนุนที่พอเพียง มีประสิทธิผลและมีการประสานงานที่ดี ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด

(2) ***แนวทางเชิงยุทธศาสตร์***

- ประสานและบริหารจัดการองค์ประกอบทั้งหมดของโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของสหราชอาณาจักรให้มีบทบาทเชิงรุก เพื่อสร้างความเข้าใจและจัดอันดับความสำคัญแก่ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย สร้างความสอดคล้องและกำจัดงานซ้ำซ้อน ใช้ทรัพยากร ความสามารถ การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการซึ่งมีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- เพิ่มขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของสหราชอาณาจักรเปิดรับแบบแผนของการมาตรฐานที่เกิดขึ้นใหม่ จัดมาตรการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียภายในเวลาอันสมควร
- ให้ความสะดวกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคและประชาสังคมในการมาตรฐานเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามาตรฐานต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นสะท้อนความสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย
- ส่งเสริมหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติและองค์ประกอบอื่นๆ ของโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของสหราชอาณาจักรด้วยเงินกองทุนที่สม่ำเสมอและยั่งยืน

(3) ***การนำไปสู่การปฏิบัติ***

ความพยายามในการนำไปสู่การปฏิบัติจะปรับปรุงการประสานงานและการวางแนวทางกิจกรรมด้านการมาตรฐานให้สอดคล้องกับผลประโยชน์เชิงการค้าของสหราชอาณาจักรและเป้าประสงค์ของนโยบายสาธารณะ การนำไปสู่การปฏิบัตินี้จะบรรลุผลสำเร็จได้โดยการจัดตั้งเวทีหารือเพื่อปรับปรุงการสื่อสารเกี่ยวกับการจัดอันดับความสำคัญ มาตรการ แหล่งข้อมูล และการวัดผล โครงการในระยะแรกเริ่มจะจัดตั้งวิธีการเพื่อวัดผล NSSF และระบบการมาตรฐาน ความริเริ่มในด้านนี้จะปรับปรุงประสิทธิผลและความเกี่ยวเนื่องทางตลาดของหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติ รวมถึงส่งผลให้มีทางเลือกด้านการมาตรฐานที่โปร่งใสยิ่งขึ้นแก่ผู้มีส่วนได้เสีย

4. ภาคระหว่างประเทศ

(1) *เป้าหมาย*

ใช้ประโยชน์จากการมาตรฐานให้เป็นประตูสู่ประเทศต่างๆ เพื่อให้มีตลาดเปิดเพิ่มมากขึ้น ลดการกีดกันด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า มีข้อได้เปรียบทางการค้าของสหราชอาณาจักร มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และมีเป้าหมายการพัฒนาสู่ระดับสากล

(2) *แนวทางเชิงยุทธศาสตร์*

- สร้างความเข้าใจเรื่องผลกระทบของความคิดริเริ่มด้านการมาตรฐานของประเทศคู่ค้าอื่นๆ และสถานะของสหราชอาณาจักรในการตอบโต้ต่อการคุกคามทางการแข่งขันและอุปสรรคทางการค้า
- ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการมาตรฐานระหว่างประเทศและการมาตรฐานยุโรป
- ส่งเสริมหลักการและนโยบายว่าด้วยการมาตรฐานระหว่างประเทศและการมาตรฐานสหราชอาณาจักร
- ใช้โครงสร้างพื้นฐานระหว่างประเทศของรัฐบาล (ช่องทางการติดต่อทางการค้าของสถานทูตหรือสถานกงสุล) เพื่อส่งเสริมการชี้นำของสหราชอาณาจักร การแลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยี และพัฒนาการค้าผ่านการมาตรฐาน
- จัดเตรียมความช่วยเหลือทางวิชาการตามเป้าหมายให้แก่ประเทศที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับต้นๆ รวมไปถึงการสนับสนุนอย่างเหมาะสมแก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อขยายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเหล่านี้กับสหราชอาณาจักรผ่านทางการแลกเปลี่ยนความรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

- สร้างแรงจูงใจในการพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศและมาตรฐานยุโรป โครงสร้างของการมาตรฐาน และวิธีการใช้ปฏิบัติการมาตรฐาน เพื่อที่จะปรับปรุงเงื่อนไขในการเข้าถึงตลาด ลดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าสำหรับสินค้าและบริการของสหราชอาณาจักร ในขณะที่มีความมั่นใจในความปลอดภัย ผลการดำเนินงานที่เหมาะสม

(3) ***การนำไปสู่การปฏิบัติ***

หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติจะทำงานร่วมกันโดยใช้แนวทางนโยบายกับต่างประเทศ นโยบายการค้า และข้อเจรจาทางธุรกิจ เพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันแก่ภาคธุรกิจของสหราชอาณาจักรผ่านการมาตรฐานในตลาดระหว่างประเทศที่มีความสำคัญอยู่ในลำดับต้นๆ แผนปฏิบัติการเฉพาะเรื่องอาจจัดส่งโดยผ่านทางโครงสร้างพื้นฐานของรัฐและระบบมาตรฐานอย่างเป็นทางการ หน่วยงานด้านการมาตรฐานแห่งชาติจะมุ่งเน้นที่การพัฒนาการเป็นพันธมิตรและระบุโอกาสในประเทศที่มีความสำคัญอยู่ในลำดับต้น หน่วยงานรัฐทำหน้าที่สร้างเครือข่ายในการติดต่อเพื่อส่งเสริมการชี้นำของสหราชอาณาจักรผ่านการมาตรฐาน เช่น เจ้าหน้าที่ภายในสถานกงสุลและสถานทูตของประเทศอังกฤษควรได้รับการฝึกอบรมในการระบุโอกาสทางการค้าจากการมาตรฐาน

5. การสร้างนวัตกรรมใหม่

(1) ***เป้าหมาย***

เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมให้กว้างขวางโดยใช้ศักยภาพของเศรษฐกิจ การมาตรฐานที่ประหยัดและควบคุมทิศทางได้สู่เป้าหมายและการกระจายเทคโนโลยี กระบวนการใหม่และวิถีทางของการทำงานแบบใหม่ๆ และเพื่อบริหารการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและเพิ่มการยอมรับของตลาดตลอดช่วงวงจรชีวิตของนวัตกรรม

(2) ***แนวทางเชิงยุทธศาสตร์***

- ประยุกต์ใช้การมาตรฐานอย่างเหมาะสมในภาคส่วนที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเข้ามีส่วนร่วมของนักประดิษฐ์นวัตกรรม
- เพิ่มผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ของนวัตกรรมให้ได้มากที่สุดผ่านความร่วมมือในการใช้สิทธิบัตร การขึ้นทะเบียน การใช้มาตรฐาน และเครื่องมือบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ

- ประยุกต์ใช้การมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การรับมาตรฐานมาใช้และนำไปสู่กระบวนการเชิงพาณิชย์ของเทคโนโลยีใหม่ กระบวนการใหม่ๆ และวิถีทางใหม่ๆ ในการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป้าหมายของนโยบายด้านผลิตภาพ

(3) *การนำไปสู่การปฏิบัติ*

ขั้นตอนในการนำไปสู่การปฏิบัติจะระบุลำดับความสำคัญและแสดงโอกาสเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน ในการสร้างนวัตกรรมใหม่ในสหราชอาณาจักร รัฐบาลและหน่วยงานด้านการมาตรฐานแห่งชาติต้องทำงานร่วมกันเพื่อกำหนดนโยบายและข้อแนะนำที่จะช่วยภาคธุรกิจให้สามารถเพิ่มประโยชน์เชิงพาณิชย์ของนวัตกรรมผ่านความร่วมมือในการใช้สิทธิบัตร การขึ้นทะเบียน การใช้มาตรฐานและเครื่องมือบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ ในการให้ความร่วมมือกับนโยบายด้านนวัตกรรมของรัฐ บทบาทของการมาตรฐานในการแพร่กระจายความรู้ทางวิชาการและวิธีปฏิบัติที่ดีได้รับการอธิบายที่ชัดเจน

6. การรับรู้และการศึกษา

(1) *เป้าหมาย*

สร้างการรับรู้ในการมาตรฐานว่ามีความหมายและทำหน้าที่อะไร พัฒนาทักษะที่เหมาะสมในการใช้มาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ และปลูกฝังการมาตรฐานไว้ในพื้นฐานทางทักษะและวิทยาศาสตร์

(2) *แนวคิดเชิงยุทธศาสตร์*

- เพิ่มพูนการรับรู้ในเรื่องมาตรฐานและการมาตรฐานเพื่อยกระดับการใช้การมาตรฐานเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์สำหรับภาคธุรกิจและรัฐ หารือกับผู้มีอำนาจตัดสินใจถึงบทบาทและประโยชน์ของมาตรฐานต่างๆ และการใช้ประโยชน์จากการมาตรฐาน
- ส่งเสริมการเข้าถึงและความเข้าใจในกิจกรรมและกระบวนการด้านการมาตรฐานแก่ผู้เข้าร่วมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ลดภาวะการทำงานซ้ำซ้อนในโครงสร้างพื้นฐานโดยการจัดตั้งจุดรับเรื่องเป็นด่านแรกสำหรับความต้องการด้านการมาตรฐาน
- ประสานความรู้เรื่องมาตรฐานต่างๆ เข้าเป็นนโยบายในการยกระดับพื้นฐานทักษะสำหรับภาคธุรกิจ และปลูกฝังแนวคิดด้านการมาตรฐานไว้ในหลักสูตรการศึกษา

อย่างเป็นทางการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นถึงระดับความเข้าใจที่เหมาะสมในกลุ่มผู้ใช้ ผู้พัฒนามาตรฐาน และผู้บริโภครุ่นต่อๆ ไปในอนาคต

(3) ***การนำไปสู่การปฏิบัติ***

หน่วยงานด้านการมาตรฐานแห่งชาติทำงานร่วมกันกับผู้ให้ความร่วมมือต้องพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและยุทธศาสตร์ทางการศึกษาสำหรับการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร รวมถึงการประสานงานกับแนวคิดริเริ่มเฉพาะเรื่องที่มุ่งหมายไปยังภาคธุรกิจ ภาครัฐ และประชาสังคม กิจกรรมการติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์จะช่วยสร้างกรณีตัวอย่างให้กับการมาตรฐาน จัดวางประเด็นปัญหากับผู้มีอำนาจตัดสินใจ และจัดตั้งหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติเป็นแหล่งสารสนเทศ โครงการวิจัยจะช่วยขัดเกลาและพัฒนาแบบแผนจำลองสำหรับการมาตรฐานในระดับเศรษฐศาสตร์มหภาคและเศรษฐศาสตร์จุลภาค ซึ่งเกี่ยวพันไปถึงการวัดผลงานและการจัดสรรทรัพยากร

สถาบัน British Standards Institute (BSI) เป็นสถาบันที่กำกับดูแล ประสานงานเกี่ยวกับการมาตรฐานของสหราชอาณาจักร โดยมีการประสานงานกับองค์กรมาตรฐานของกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป เช่น European Committee for Standardization (CEN), European Committee for Electrotechnical Standardization (CENELEC) และสถาบัน International Organization for Standardization (ISO)

บทบาทของสถาบันการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร คือ การสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการออกสู่ตลาดให้มีมาตรฐานที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ เร่งให้มีนวัตกรรมและกระจายข้อมูลเหล่านี้ไปสู่ภาคธุรกิจ เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต สุขอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมของประเทศดีขึ้น ข้อกำหนดของมาตรฐานถูกพัฒนาขึ้นตามความต้องการของตลาด โดยเป็นการทำงานร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการใหม่ ถ้าเป็นมาตรฐานสินค้าของกลุ่มผู้ผลิตและต้องการให้มีข้อกำหนดเร่งด่วน (Fast-Track) สถาบันจะให้ผู้เกี่ยวข้องเป็นตัวแทนและมีความใกล้ชิดกับประเด็นปัญหามาทำงานร่วมกัน ให้คำปรึกษาและทำงานผ่านคณะทำงาน โดยมีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสำหรับมาตรฐานที่เป็นระดับมาตรฐานทางการนั้น คณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่พัฒนามาตรฐาน โดยวิธีการหาฉันทามติจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่เป็นตัวแทนจากภาครัฐ ห้องปฏิบัติการทดสอบ ผู้ผลิต ผู้บริโภค และนักวิชาการ ตลอดจน องค์กรที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม ผู้กำกับดูแลสหภาพ

ยุทธศาสตร์ของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร เน้นการใช้มาตรฐานเป็นกลไกที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สินค้าและบริการของประเทศสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้โดยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพและมีการบริหารจัดการด้านมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการด้านการมาตรฐานจะเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และดูแลผู้บริโภคให้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นและประสานมุมมองที่แตกต่างกันให้มีจุดร่วม และเพิ่มคุณค่าจากระบบ

การมาตรฐานให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เพิ่มการรับรู้ของผู้บริโภคโดยส่งเสริมเรื่องความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต การมาตรฐานด้านการส่งเสริมศักยภาพของสินค้าและบริการของสหราชอาณาจักรที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันเข้าสู่ตลาดได้ดีขึ้น และการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดจากความไม่ปลอดภัยและผลกระทบที่อาจเกิดจากสินค้าและบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ตลอดจนการสร้างความน่าเชื่อถือของระบบการมาตรฐานของประเทศ เพื่อทำให้ประเทศคู่ค้ามั่นใจในสินค้าและบริการของสหราชอาณาจักรได้ดีขึ้น แนวทางการบริหารมาตรฐานที่สหราชอาณาจักรใช้อยู่อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมในสินค้าหรือบริการได้มากเท่าที่ควรนั้นเนื่องมาจากการยึดถือหลักการแสวงหาฉันทามติ การมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง และลดการควบคุมกำกับในเนื้อหาของเอกสารทางด้านการมาตรฐาน เช่น ข้อกำหนดทางเทคนิค กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติ วิธีการผลิต และแนวทางการปฏิบัติ โดยให้อยู่ในการยอมรับของผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน

การพัฒนามาตรฐานประเภทไม่เป็นทางการนั้น สหราชอาณาจักรได้ชักนำให้มีการนำเอาข้อกำหนดที่ใช้กันทั่วไปในวงการอุตสาหกรรมนั้นมาพัฒนาเป็นมาตรฐานของผู้ผลิตภาคเอกชน โดยให้มีความสอดคล้องและเป็นยุทธศาสตร์ในการเข้าสู่ตลาดใหม่ มีการใช้การบริหารจัดการความรู้ที่มีอยู่ในกระบวนการผลิตในการสร้างมาตรฐานประเภทไม่เป็นทางการ เป็นมาตรฐานเฉพาะกลุ่ม สถาบันที่กำกับดูแลมาตรฐานในสหราชอาณาจักรจะติดตามโครงการพัฒนามาตรฐานที่ได้มอบหมายให้เอกชนไปพัฒนาและสอบทานให้มีแนวทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศ เพื่อพัฒนาให้เป็นมาตรฐานที่ช่วยให้ผู้ผลิตเอกชนสามารถจะใช้มาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการนี้เข้าสู่ตลาดได้รวดเร็ว โดยปกติจะใช้เวลาเพียงไม่กี่เดือนก็สามารถจะเข้าสู่กระบวนการประกาศเป็นมาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการได้

หน่วยงานกำกับดูแลมาตรฐานในสหราชอาณาจักรมีบทบาทในการช่วยผู้ผลิตในการพัฒนามาตรฐานเฉพาะในกลุ่มผู้ผลิต โดยใช้ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและใช้กันอยู่ในวงกว้าง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดของสินค้าและบริการที่ใช้กันอยู่ในตลาด มากำหนดเป็นมาตรฐานประเภทที่ไม่เป็นทางการและเป็นมาตรฐานของเอกชนร่วมกันกำหนดขึ้น และถ้ามาตรฐานเหล่านี้มีวิธีการที่ดีและมีการนำข้อกำหนดเหล่านี้ไปใช้กันในวงกว้างทั่วอุตสาหกรรม ก็จะนำเอาวิธีการและข้อกำหนดเหล่านี้มาพิจารณาเพื่อกำหนดให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานแบบเป็นทางการ ส่วนเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่เดิมนั้นก็มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการตลาดและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานประเภททางการ จะมีกระบวนการสร้างการยอมรับในข้อกำหนดของมาตรฐาน และเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้สนใจทุกฝ่าย มีกระบวนการรับฟังข้อแนะนำจากสาธารณะ รวบรวมความเห็นที่ได้นำมาเป็นมาตรฐานและใช้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน มาตรฐานที่กำหนดขึ้นนั้นสหราชอาณาจักรได้ให้ข้อมูลเพื่อแสวงหาความเห็นจากสถาบันมาตรฐานของสหภาพยุโรปและ ISO เพื่อให้มีความสอดคล้องและประกาศเป็นมาตรฐานประเภททางการต่อไป

ยุทธศาสตร์ของสหราชอาณาจักร คือ การใช้มาตรฐานเป็นกลไกในการชักนำการสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและการจำหน่ายในตลาด ส่งเสริมให้มีการนำการวิจัยขั้นพื้นฐานไปประยุกต์และนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อนำไปสู่การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่าและผลตอบแทนให้กับการวิจัยและเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพต่อไป

3.3.3 บทบาทของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร

- สนองตอบนโยบายสาธารณะในบทบาทที่มาตรฐานเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ
- บริหารจัดการ ประสานประโยชน์ในมุมมองที่แตกต่างกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และผู้บริโภค
- สนับสนุนการพัฒนามาตรฐานที่เป็นมาตรฐานทางการ
- เสนอแนวทางการขยายขอบเขตมาตรฐานสินค้า/บริการที่เป็นมาตรฐานของผู้ผลิตและเป็นมาตรฐานระดับที่ไม่เป็นทางการ
- มีบทบาทชี้นำการกำหนดและจัดการมาตรฐานในกลุ่มสหภาพยุโรปและนานาชาติ

ภาพที่ 3-3 ระดับชั้นของการมาตรฐานในสหราชอาณาจักร

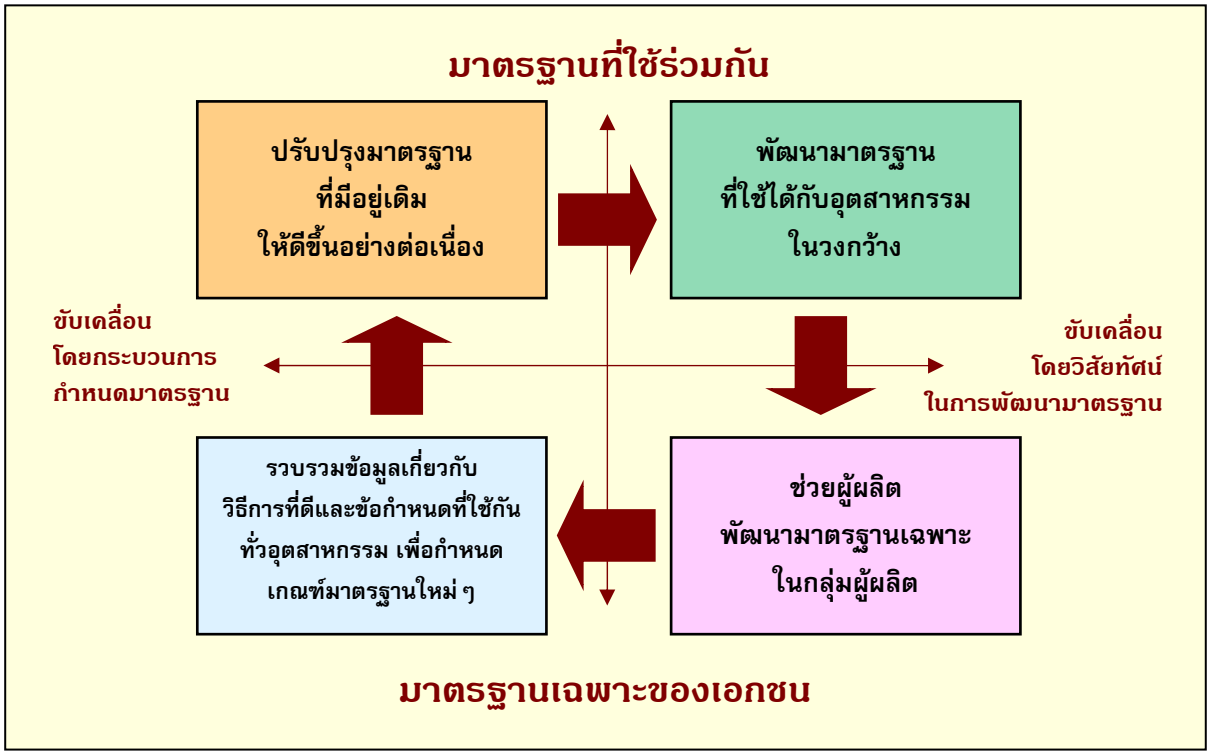

ภาพที่ 3-4 วัฏจักรของการพัฒนามาตรฐานในสหราชอาณาจักร

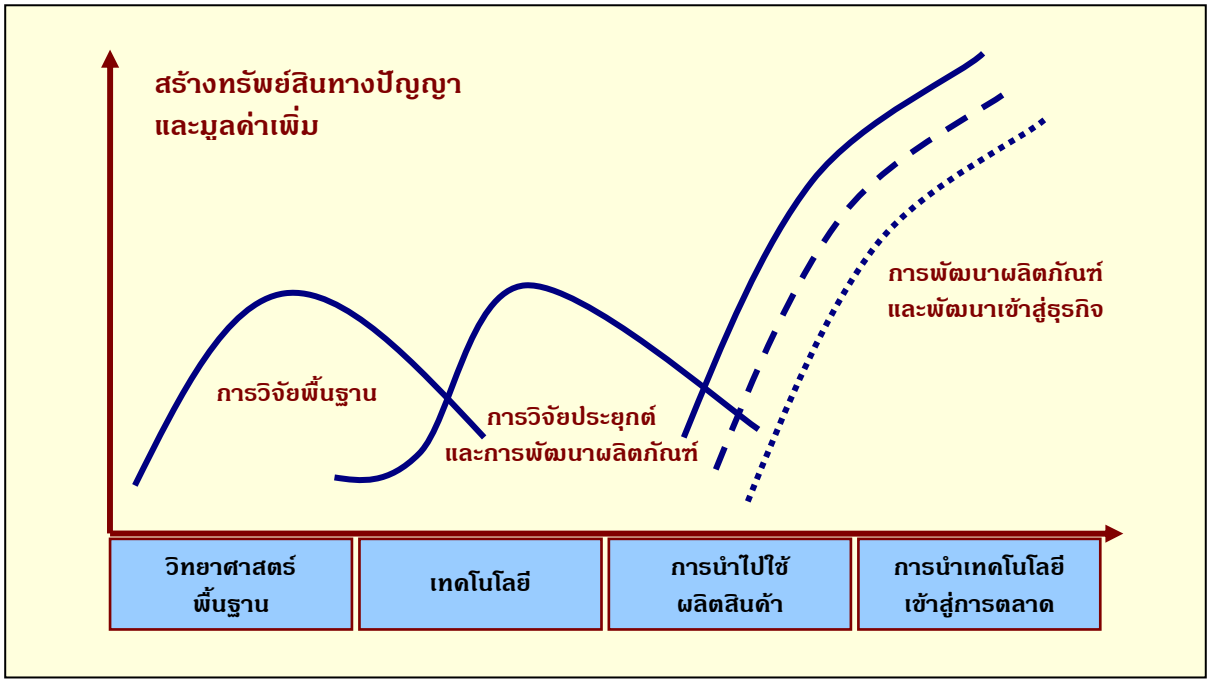

ภาพที่ 3-5 บทบาทของมาตรฐานชักจูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของการวิจัยพัฒนาไปสู่การผลิตและจำหน่าย

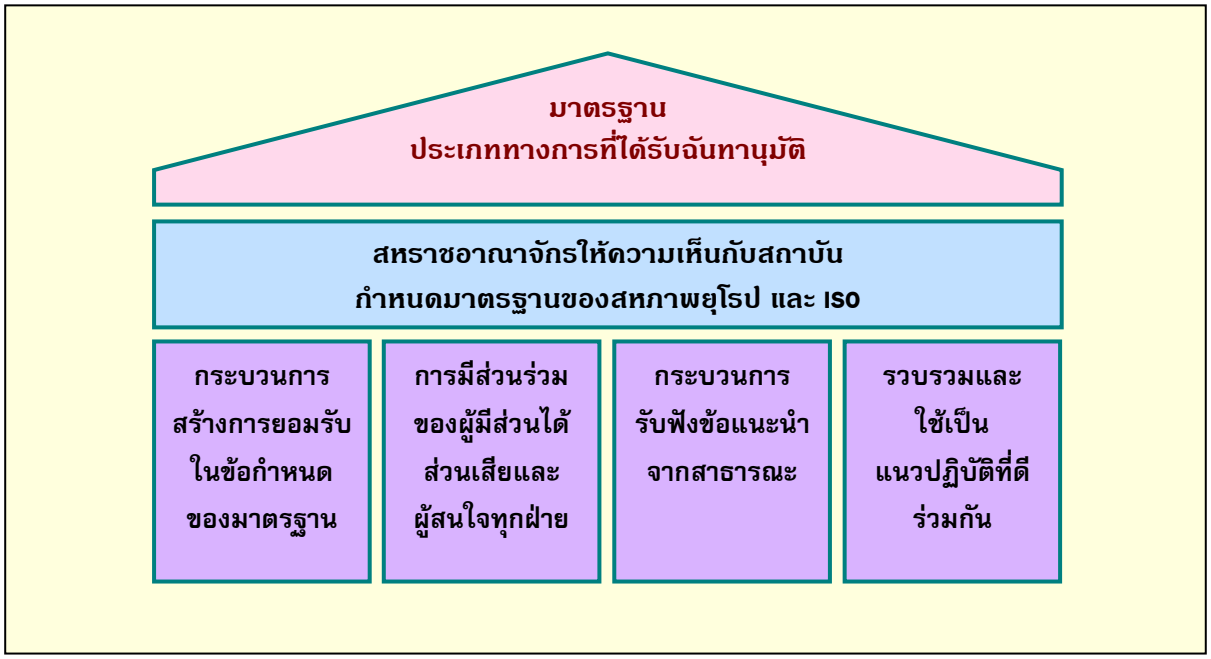

ภาพที่ 3-6 มาตรฐานประเภททางการที่กำหนดโดยฉันทานุมัติ

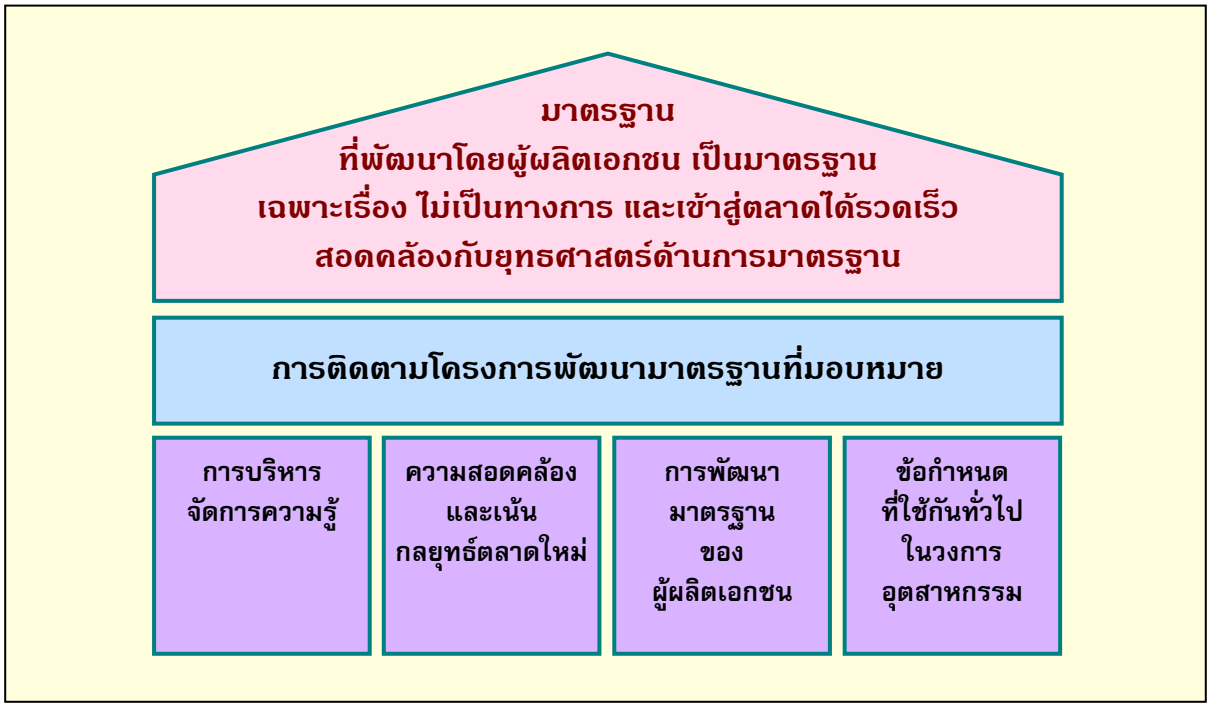

ภาพที่ 3-7 การพัฒนามาตรฐานประเภทไม่ทางการ

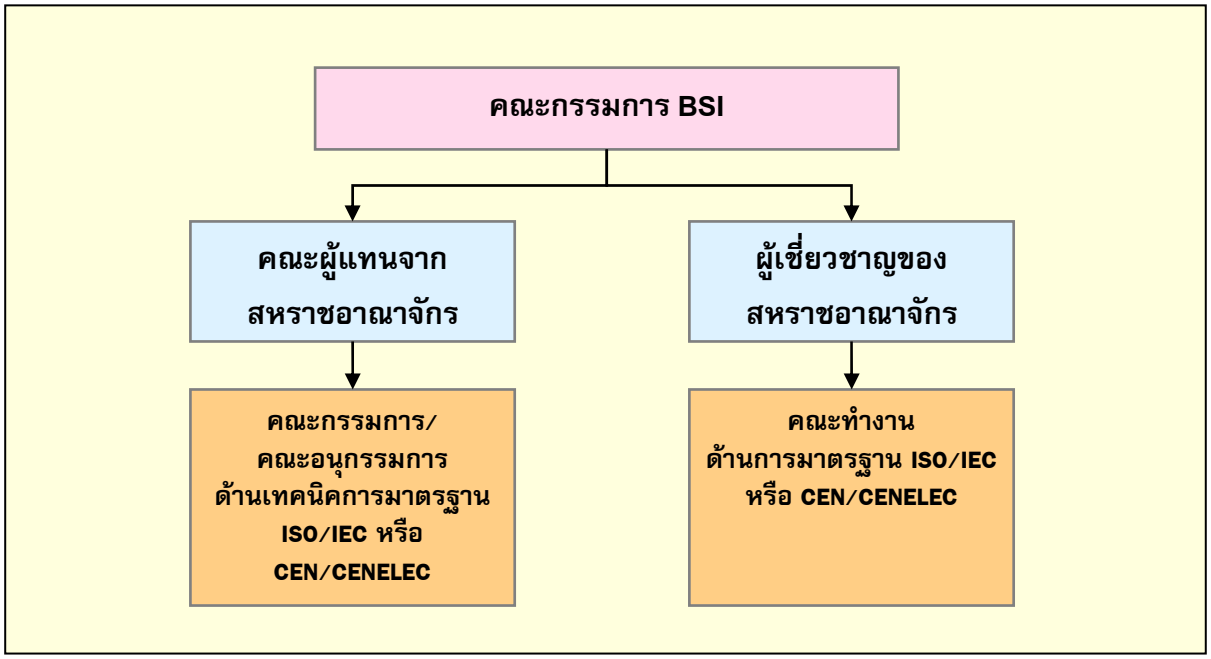

ภาพที่ 3-8 การทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสหราชอาณาจักรในองค์กรมาตรฐานระดับสากล

3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหภาพยุโรป ค.ศ. 2011-2013

คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) ได้มีการประชุม และให้ความเห็นชอบกับวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ และทิศทางในการดำเนินงานโดยมีเป้าหมายหลักดังต่อไปนี้

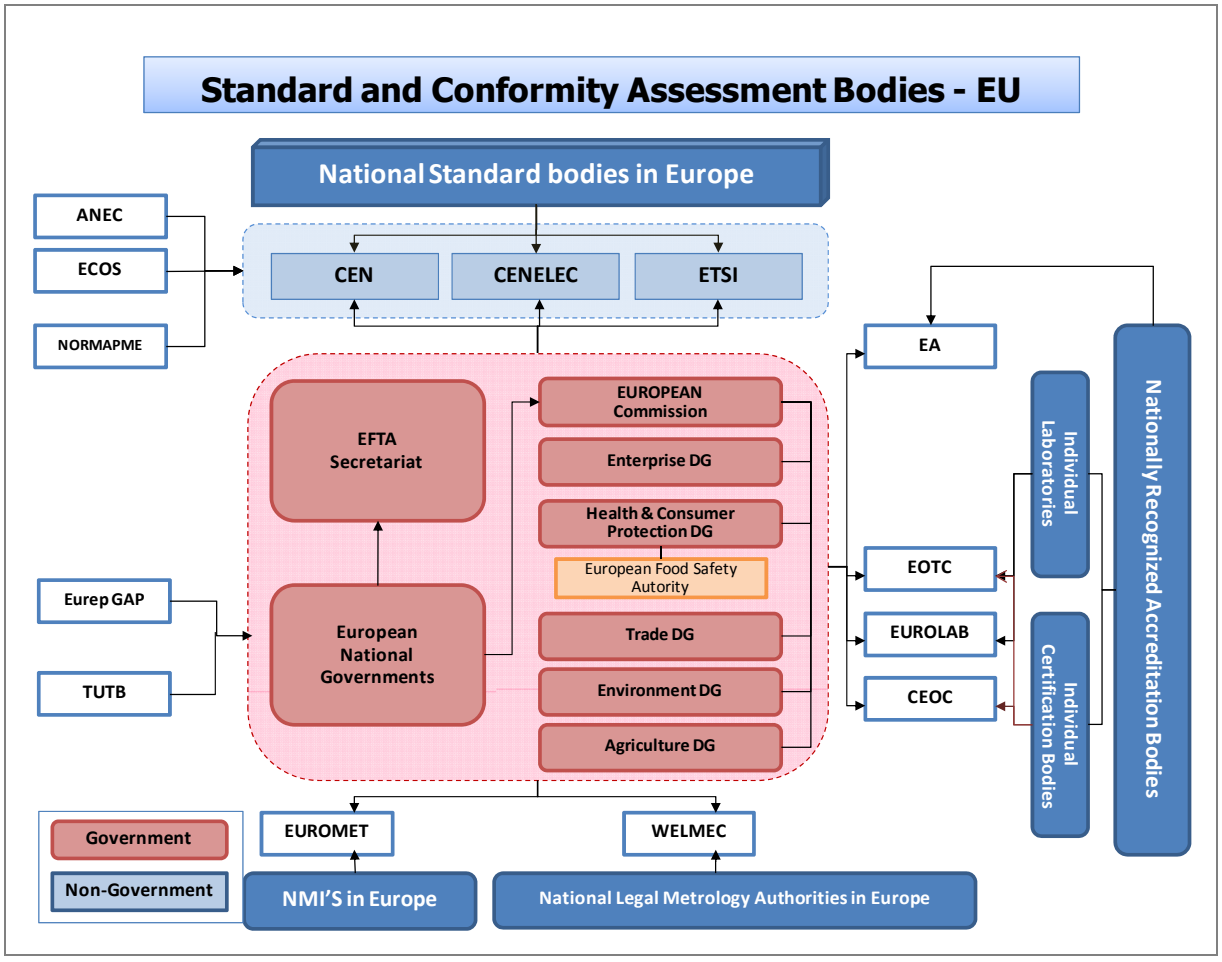

ภาพที่ 3-9 โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของสหภาพยุโรป

3.4.1 แรงขับเคลื่อนและความท้าทาย

แรงขับเคลื่อน

1) แรงขับเคลื่อนทางการเมือง (Political Drivers)

- แนวโน้มของการบริหารจัดการระดับโลกแบบใหม่ หมายถึง โลกที่มีศูนย์กลางอำนาจอันหลากหลายด้วยการรวมตัวกันของกลุ่มต่างๆ ในระดับภูมิภาค

- การกำเนิดขึ้นของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลรายใหม่ๆ เช่น บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน
- ความจำเป็นในการรักษาระดับความสามารถในการแข่งขันของยุโรปในตลาดโลกแบบเปิดไปพร้อมๆ กันกับการส่งเสริมค่านิยมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
- การรวมกำลังของตลาดภายในแห่งสหภาพยุโรปและการดำเนินการเพื่อขยายสหภาพยุโรป
- การรวมตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในละแวกใกล้เคียงกับสหภาพยุโรป
- ระเบียบวาระการประชุมทางการเมืองของคณะกรรมาธิการและสภายุโรปเกี่ยวกับการมาตรฐาน
- ความจำเป็นในการรวมกลุ่มวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลางให้ดีขึ้น

2) แรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ (Economic drivers)

- การปรับปรุงความสามารถทางการแข่งขันของยุโรปในตลาดโลกผ่านกระบวนการใช้วัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานหมุนเวียน นวัตกรรม รวมไปถึงสินค้าและบริการคุณภาพสูงที่ดีขึ้น อันส่งผลต่อคุณค่าที่เพิ่มขึ้นของการนำเอามาตรฐานที่สอดคล้องกันไปใช้ปฏิบัติ
- การลงทุนทางเศรษฐกิจฐานความรู้
- การยกระดับของตลาดภายในที่เป็นระบบของสหภาพยุโรป เพื่อปรับปรุงและขยายฐานที่ทำการด้านอุตสาหกรรมและการให้บริการของยุโรป
- การใช้มาตรฐานต่างๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนแนวคิดริเริ่ม เพื่อบริหารจัดการวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยผ่านทางการบริหารจัดการขั้นสูง ความโปร่งใสและจริยธรรม อันก่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีขึ้น และเกิดความต่อเนื่องในการทำธุรกิจ
- การสนับสนุนการเจริญเติบโตของภาคบริการ และการรวมกลุ่มของตลาดบริการในยุโรป
- การประหยัดต่อขนาดสำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยการทดแทนมาตรฐานชาติด้วยการยินยอมให้มีการผลิตโดยยึดถือมาตรฐานเดียวกันทั่วยุโรป

3) แรงขับเคลื่อนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental drivers)

- ความจำเป็นในเรื่องมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนแผนปฏิรูปด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของยุโรป (เป้าหมาย 20/20/20) เช่นเดียวกันกับนโยบาย

อื่นๆ ของสหภาพยุโรปที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน (เช่น ความหลากหลายทางชีวภาพ ภูมิทัศน์ ฯลฯ) และส่งเสริมการดำเนินการตามนโยบายทั่วโลก

- ความเจริญเติบโตของกลุ่มองค์กรด้านการกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (ตัวอย่างเช่น การติดฉลากปริมาณคาร์บอนที่ปล่อยออกมา หรือปริมาณน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้หรือประมงอย่างยั่งยืน การค้าที่เป็นธรรม การเกษตรอินทรีย์ และการออกแบบโดยคำนึงถึงนิเวศวิทยา
- ความจำเป็นสำหรับทุกภาคส่วนทางเศรษฐกิจ นโยบาย และสังคมในการแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของวิถีการดำเนินชีวิตบนโลก การแพร่กระจายของสารอันตราย และการหมดไปของทรัพยากร และต้นทุนทางนิเวศบนโลกนี้

4) แรงขับเคลื่อนทางสังคม (Societal drivers)

- ลูกค้าหรือผู้รับบริการรายใหม่ ได้แก่ ประชาชนผู้สัญจรในส่วนต่างๆ ของโลก ผู้ซึ่งประสบกับการได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากเกินพิกัดและเผชิญกับหลากหลายทางเลือกในสินค้าและบริการซึ่งมีการจัดจำหน่ายผ่านนานาช่องทาง รวมทั้งช่องทางที่ใช้บริการอินเตอร์เน็ทเป็นพื้นฐาน
- การผลักดันเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการค้าที่เป็นธรรม
- การเพิ่มของประชากรชาวยุโรปที่มีอายุสูงขึ้น
- การแสวงหาบริการดูแลสุขภาพและสังคมที่เหมาะสมสำหรับทุกคนในราคาที่สมเหตุผล
- ความหลากหลาย (ด้านภาษา วัฒนธรรม ศาสนา ฯลฯ)

5) แรงขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยี (Technological drivers)

- การบรรจบเข้าหากันของเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีไฟฟ้าและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทุกๆ แห่ง
- ความจำเป็นในการสนับสนุนการเผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ (เช่น นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ เซลล์ต้นกำเนิด วัสดุและสารเคมีชนิดใหม่) โดยในขณะเดียวกัน มีการระบุถึงภัยคุกคามและข้อควรคำนึงด้านจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้
- ความจำเป็นในการลดระยะเวลาที่ใช้ในการนำสู่ตลาดของเทคโนโลยีและบริการใหม่ๆ ด้วยมาตรฐานการจัดหาเครื่องมือในการให้ความช่วยเหลือและการทำงานที่รองรับกันระหว่างระบบ

- ความจำเป็นในการสนับสนุนการให้ความร่วมมือระหว่างการมาตรฐาน การค้นคว้าวิจัย และการสร้างนวัตกรรม
- ความจำเป็นในการใช้องค์ประกอบที่เป็นดิจิตอลของมาตรฐานต่างๆ เพื่อยกระดับการแลกเปลี่ยนและคุณค่าของการใช้มาตรฐาน

ความท้าทาย

ในขณะที่ระบบการกำหนดมาตรฐานของยุโรป (ESS) ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าประสบผลสำเร็จ ระบบนี้ยังคงเผชิญกับความท้าทายอีกหลายประการ เช่น

- การสร้างความยืดหยุ่นและการดำเนินการเชิงรุกเพื่อจัดการกับขอบเขตที่ขยายกว้างขึ้นของการสร้างมาตรฐานแบบสมัครใจ เช่นเดียวกับประเด็นที่เกี่ยวโยงกับหลายเรื่อง (เช่น พลังงาน สุขภาพ ความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับทุกคน) รวมทั้งผ่านทางความร่วมมือที่พอเพียงกับกลุ่มหรือองค์กร และการเปิดกว้างเพื่อพิจารณามาตรฐานของผู้มีส่วนได้เสียรายเดียว หรือการอธิบายรายละเอียดของคุณลักษณะเฉพาะของเวทีการเจรจา หรือกลุ่มองค์กรต่างๆ
- การเข้าถึงการขยายตัวที่สอดคล้องกันของผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบและได้รับผลประโยชน์ (เช่น ผู้มีอำนาจภาครัฐ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทางสังคม วิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้การสนับสนุนกับขอบข่ายด้านนโยบายของยุโรปที่กว้างขวางขึ้นในท้ายที่สุด (เช่น นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน สุขภาพ บริการ)
- การส่งเสริมนวัตกรรมโดยการคาดการณ์ถึงความจำเป็นทางสังคมและธุรกิจในอนาคตในการสร้างมาตรฐานและการนำเอาความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาทางตลาด
- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนงานด้านการพัฒนามาตรฐานโดยรวม และการเผยแพร่มาตรฐานให้กว้างขวางขึ้น รวมถึงการยินยอมให้นำวิธีการจำแนกพิกัดศุลกากรมาใช้กับสินค้าและบริการ
- การเชื่อมโยงองค์กรว่าด้วยการมาตรฐานของยุโรปทั้ง 3 องค์กรผ่านวิธีการปรับเข้าหากันและการดำเนินงานที่สอดคล้องรองรับซึ่งกันและกัน
- การประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงประโยชน์จากการสร้างมาตรฐาน โดยผ่านทางการวัดค่าผลกระทบที่แม่นยำขึ้น การบริหารจัดการความก้าวหน้าที่ได้รับการปรับปรุง และการติดต่อสื่อสารที่ดีขึ้นกับผู้มีบทบาทด้านการศึกษา การเมือง และภาคธุรกิจ

- การประชาสัมพันธ์เรื่องการสร้างมาตรฐานของยุโรปและสร้างความชัดเจนในเรื่องตำแหน่งของการมาตรฐานของยุโรป เมื่อเปรียบเทียบกับการมาตรฐานในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ
- การตอบรับต่อแนวคิดริเริ่มจากสถาบันต่างๆ ในยุโรป (คณะกรรมาธิการ รัฐสภา สภาองคมนตรี ฯลฯ) ในเรื่องที่เกี่ยวกับการทบทวนระบบการสร้างมาตรฐานของยุโรป
- การรักษาการจัดวางระเบียบร่วมกันโดยอ้างอิงมาตรฐานของยุโรปที่ได้กำหนดตามแนวทางใหม่

3.4.2 วิสัยทัศน์และภารกิจหลัก

วิสัยทัศน์ของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป

เพื่อให้การสนับสนุนส่วนใหญ่ต่อการสร้างศักยภาพเชิงนวัตกรรม ความสามารถในการแข่งขันระดับโลก และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของยุโรป รวมถึงสวัสดิการของประชาชน โดยทำหน้าที่เป็นองค์กรที่ได้รับเลือกเพื่อยกระดับมาตรฐาน

ภารกิจหลักของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการ โดย -:

- เป็นผู้นำด้านมาตรฐานของยุโรป รวมทั้งด้านสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหลายและผู้ใช้มาตรฐานในยุโรป ผ่านกระบวนการที่โปร่งใส สมดุล และกระบวนการฉันทามติ ภายใต้โครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน รวมทั้งการส่งเสริมสินค้าจากนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ
- ให้ความมั่นใจในข้อกำหนดด้านคุณภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และการดำเนินงานที่สอดคล้องรองรับกันสำหรับสินค้า บริการ และองค์กร
- การปรับเปลี่ยนเชิงรุกสู่วิวัฒนาการใหม่ๆ และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของยุโรป การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการเติบโตอย่างยั่งยืน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรและเสริมสร้างประสิทธิภาพของตลาดภายในยุโรป
- ประชาสัมพันธ์ระบบการสร้างมาตรฐานของยุโรปและผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ เป็นผู้นำในการนำเอาวิธีการปฏิบัติด้านการมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติทั่วโลก

3.4.3 ลูกค้าหรือผู้รับบริการ

ลูกค้าหรือผู้รับบริการส่วนใหญ่ของระบบการมาตรฐานของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรปทั้งในด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์ ได้แก่ -:

- ผู้มีบทบาททั้งหมดในตลาดทั้งภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ รวมไปถึงวิสาหกิจขนาดเล็กที่สุดและผู้ใช้มาตรฐาน
- หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานผู้มีอำนาจภาครัฐอื่นๆ รวมไปถึง คณะกรรมาธิการยุโรป รัฐสภายุโรป และ สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA)
- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา หน่วยงานเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสาขาวิชาชีพ
- ผู้มีส่วนร่วมทางสังคมด้วยการเป็นผู้แทนในกลุ่มที่มีส่วนได้เสียเฉพาะเรื่องในระดับสหภาพและระดับประเทศ เช่น สหภาพการค้า ลูกค้าหรือผู้รับบริการ และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- ประชาคมการตรวจสอบและรับรอง เช่น องค์กรด้านการตรวจสอบและการรับรอง และสมาคมมาตรวิทยาแห่งยุโรป

3.4.4 คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) : องค์ประกอบของระบบการสร้างมาตรฐานของยุโรป

คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) ร่วมกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI) ก่อตั้งแกนหลักของระบบการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) ซึ่งมีเป้าประสงค์ในการนำเอาการมาตรฐานไปใช้ปฏิบัติทั่วสหภาพยุโรป เพื่อให้ความสะดวกแก่การแลกเปลี่ยนสินค้า สารสนเทศ และบริการ โดยการลดการกีดกันทางการค้าอันเนื่องมาจากบทบัญญัติที่มีคุณลักษณะเฉพาะสาขา และด้วยเหตุนั้นจึงเป็นการรับรองว่าตลาดยุโรปขนาดใหญ่ที่มีการรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวจะส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขัน ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมด้วย ในระดับระหว่างประเทศนั้นระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) ให้ความสะดวกแก่การค้าโลกและวางบทบาทของยุโรปในตลาดโลกด้วยการมีส่วนร่วมโดยตรงในการมาตรฐานระดับสากล

ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) จึงเป็นองค์กรข้ามชาติ ครอบคลุมหลากหลายภาคส่วน และมุ่งเน้นการกระจายอำนาจเป็นอย่างสูง คณะกรรมาธิการประกอบไปด้วยหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นแกนหลักที่แท้จริงของระบบการมาตรฐาน ทำหน้าที่รับผิดชอบต่อความยั่งยืนขององค์กร และศูนย์การจัดการด้านมาตรฐานและมาตรฐาน

ทางเทคนิคไฟฟ้า (CCMC) เป็นศูนย์ประสานงานกลาง ซึ่งมีบทบาทเฉพาะและบทบาทเชิงรุกในการจัดการระบบการมาตรฐานของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรปในนามของประเทศสมาชิกของ CEN สมาชิกสมทบของ CEN องค์กรในเครือ CEN และหน่วยงานผู้ให้ความร่วมมือในการสร้างมาตรฐานกับ CEN

3.4.5 เป้าหมายหลักในปี ค.ศ. 2013

1. คาดการณ์และตอบสนองความต้องการของตลาด

1.1) ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการสร้างมาตรฐานของยุโรปอย่างสม่ำเสมอเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนของลูกค้าหรือผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- ให้ระบบการสร้างมาตรฐานของยุโรปเป็นผู้ให้บริการทางเลือกด้านการมาตรฐานแก่ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในการสร้างมาตรฐานของยุโรปที่จำเป็นในกรณีที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานระหว่างประเทศหรือมาตรฐานนั้นไม่เหมาะสมในการนำมาใช้
- ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรได้รับโอกาสที่จะเข้าร่วมในการจัดทำมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- สร้างช่องทางการสื่อสารเชิงรุกให้ทั่วทั้งระบบการมาตรฐานและภายนอกระบบเพื่อสื่อสารกับลูกค้า ผู้ใช้มาตรฐาน และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานที่กำกับดูแลภาครัฐ และองค์กรต่างๆ ในกลุ่มการวิจัย เพื่อสร้างความเข้าใจและคาดการณ์ถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ในอนาคตเพื่อยืนยันว่าระบบนี้เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น และเพื่อให้มั่นใจว่ากิจกรรมด้านการมาตรฐานขององค์กรตรงกับความต้องการของตลาด
- คาดการณ์ความต้องการของลูกค้าโดยการติดตามอย่างใกล้ชิดในข้อกำหนดทางนโยบายและการพัฒนาทางเทคโนโลยีของยุโรปและจัดเตรียมแนวทางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นภายในกรอบระยะเวลาที่เหมาะสม
- มั่นใจได้ว่าภายใต้เจตนารมณ์ของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานและกระบวนงานของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป(CEN) ได้รับการทบทวนและสอบทานอย่างสม่ำเสมอกับความต้องการโดยรวมของลูกค้าโดยการใช้เครื่องมือการจัดการที่ทันสมัยในการประเมินผลการดำเนินงาน ด้วยการปรับปรุงที่

นำไปปฏิบัติอย่างรวดเร็วเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร และตระหนักถึงแนวทางการทำงานแบบใหม่ที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการสร้างมาตรฐานโดยการส่งเสริมคุณค่าและประโยชน์ของการมาตรฐานและระบบการมาตรฐานของยุโรป (ESS)
- แสวงหาแนวทางปฏิบัติที่ดีระดับชาติในสหภาพยุโรป และดำเนินการเทียบเคียง (Benchmark) ข้ามภาคส่วนและเทียบเคียงระหว่างองค์กรว่าด้วยการมาตรฐานของยุโรป (ESOs) รวมถึงการใช้กระบวนการของกรณีตัวอย่างทางธุรกิจเพื่อสำรวจความต้องการของตลาดในทางปฏิบัติและมั่นใจว่าแผนธุรกิจของคณะกรรมการวิชาการ (TC) สะท้อนถึงข้อกำหนดเหล่านี้
- จัดเตรียมข้อมูลเป้าหมายในมาตรฐานที่มีอยู่ มาตรฐานใหม่และที่กำลังดำเนินการอยู่ ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
- การปรับปรุงเพื่อให้เข้าถึงและมีส่วนร่วมอย่างจริงจังด้านการมาตรฐานต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียอย่างมีประสิทธิภาพในระดับประเทศ

1.2) มีภาวะผู้นำในการบ่งชี้และส่งมอบผลงานด้านการมาตรฐานเพื่อสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในทุกภาคส่วนที่สำคัญของธุรกิจและอุตสาหกรรม

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- การรับรู้ในบทบาท คุณค่า และประโยชน์ของการมาตรฐานและระบบการมาตรฐานแห่งสหภาพยุโรปได้รับการยอมรับอย่างสูงในกลุ่มผู้ตัดสินใจในธุรกิจต่างๆ ผู้มีนวัตกรรมทางเทคนิคและผู้มีบทบาทในการกำกับดูแลภาครัฐ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ยกร่างหรือยืนยัน และปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ที่จัดทำจากผลการสำรวจตลาดของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นสำคัญใหม่ๆและประเด็นทางนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายในการพัฒนาทางเศรษฐกิจของยุโรป
- พัฒนากรณีศึกษาที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำผลลัพธ์ทางนวัตกรรมมาสู่การมาตรฐานและปรับปรุงระบบบริหารนวัตกรรมที่กล่าวถึงตลอดในกรณีตัวอย่าง
- สนับสนุนความร่วมมืออย่างเป็นระบบกับกลุ่มศึกษาวิจัยและกลุ่มนวัตกรรม (หน่วยงานของสหภาพยุโรป, องค์กรการวิจัยและเทคโนโลยี หน่วยงานด้าน

กิจกรรมแห่งชาติ ฯลฯ) ที่มีการมาตรฐานฝังรากอยู่เป็นเครื่องมือที่มีชื่อเสียงในการซื้อ เพื่อการเข้าถึงตลาดในด้านนวัตกรรม

- ส่งเสริมการบูรณาการมาตรฐาน นวัตกรรมและการวิจัยตามที่ระบุไว้ในรายงานของ CEN/CENELEC STAIR
- สนับสนุนนโยบายที่เข้มแข็ง จริงจัง และมีความเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในผลงานการมาตรฐานตามที่นิยามไว้โดยองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO)/คณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC)/และสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU)
- ส่งเสริมการบรรจุเรื่องมาตรฐานต่างๆ และการมาตรฐานไว้ในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
- มีกลไกเพื่อดำเนินการให้เกิดการเฝ้าติดตามอย่างเป็นระบบเพื่อบ่งชี้มาตรฐานใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเสียแต่เนิ่นๆ และส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่วิสาหกิจขนาดเล็กและสมาคม SMEs เหล่านั้นในเรื่องมาตรฐานและการมาตรฐาน
- เสนอชุดอุปกรณ์การศึกษาสำหรับการศึกษาระดับประถมและมัธยม (เช่น ในรูปแบบของเกม เป็นต้น)

1.3) เป็นผู้ให้บริการมาตรฐานของยุโรปเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรอง

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) ร่วมกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) และคณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC) จัดทำมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการตรวจสอบและรับรอง เหมาะสมกับการตรวจประเมินในทุกรูปแบบ
- Keymark เป็นเครื่องหมายที่ยอมรับการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐานของยุโรป

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ติดตามการพัฒนาอย่างใกล้ชิดในการร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการกำหนดนโยบายด้านการตรวจสอบรับรองขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน

(ISO/CASCO) และองค์กรความร่วมมือแห่งยุโรปเพื่อการรับรอง European Cooperation for Accreditation (EA)

- ตรวจทานการดำเนินงานของระบบ Keymark ให้สามารถตอบสนองความต้องการที่ไม่หยุดนิ่งของลูกค้าหรือผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้ง -:
  - จัดลำดับความสำคัญของภาคส่วนและขยายขอบเขตการใช้ Keymark เช่น ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการบริการ และจัดทำการรณรงค์การตลาดเพื่อส่งเสริมเครื่องหมายรับรองในภาคส่วนที่อยู่ในความสำคัญลำดับสูง และเสนอแผนการเงินเพื่อสนับสนุนการรณรงค์ ในกรณีที่จำเป็นอาจรวมการปรับปรุงค่าธรรมเนียม(ถ้าเป็นไปได้)ของค่าอนุญาตให้ใช้มาตรฐานเพื่อให้มั่นใจในความยั่งยืนระยะยาวของ Keymark
  - สำรวจความเป็นไปได้ในการเปิดเผยระบบเครื่องหมาย Keymark กับหน่วยงานด้านการตรวจสอบและรับรองในประเทศที่สามอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ที่อยู่ในละแวกใกล้เคียงของสหภาพยุโรปและประเทศใหม่ที่มีอิทธิพลและกำลังทางเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมให้หน่วยงานด้านการมาตรฐานแห่งชาติประชาสัมพันธ์เรื่อง Keymark

2. ให้ความมั่นใจในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องทั่วทั้งระบบ

2.1) ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นเครือข่ายระหว่างสมาชิกโดยมีความมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และวิธีปฏิบัติ

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- ความรู้และความเข้าใจร่วมกันที่ดีขึ้นของสมาชิก
- การทำงานประสานกำลังกันอย่างเป็นระบบ
- การใช้ทรัพยากรในระดับประเทศที่ดีขึ้น
- โครงการความร่วมมือระหว่างสมาชิกเพิ่มมากขึ้น
- การแลกเปลี่ยนแนวทางการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และนำการปฏิบัติที่ดีมาใช้ระหว่างสมาชิกอย่างถูกต้องเพราะมีการประเมินผลจากสมาชิกด้วยกันเองอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ให้หน่วยงานภายใต้คณะผู้บริหารของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) ให้เวลากับการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรสมาชิก (โครงสร้าง บทบัญญัติ รูปแบบของธุรกิจ ข้อเท็จจริงและประเด็นที่สำคัญขององค์กรสมาชิก ฯลฯ)
- จัดทำทะเบียนที่มีข้อมูลเปรียบเทียบของสมาชิก CEN โดยมีข้อเท็จจริงและสถิติและเกณฑ์ที่สำคัญต่างๆ ของแต่ละสมาชิก เป็นต้น
- ฟื้นฟู “หลักเกณฑ์สำหรับ CEN” (Code for CEN) กันยายน ค.ศ. 1999 เพื่อนำมาใช้
- ใช้การเทียบเคียง (Benchmark) เกณฑ์ รวมทั้งการประเมินแบบ Peer Review เพื่อระบุวิธีการปฏิบัติที่ดี จัดทำแนวทางการปฏิบัติและกำหนดช่วงเวลา

2.2) ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นเครือข่ายระหว่างคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) และองค์กรอื่นที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และวิธีปฏิบัติ

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- พิมพ์เผยแพร่และนำไปสู่การปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป ปี ค.ศ. 2020 โดยการสนับสนุนแนวคิด “ยุโรป ปี ค.ศ. 2020” โดยร่วมมือกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI)
- ความรู้และความเข้าใจร่วมกันที่ดีขึ้นขององค์กรในลักษณะที่คล้ายคลึงกับกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN)
- การทำงานประสานกำลังกันอย่างเป็นระบบกับองค์กรว่าด้วยการมาตรฐานอื่นๆ โดยเฉพาะกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC), องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO), สถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI), คณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC)
- การใช้ทรัพยากรในสหภาพยุโรปและระหว่างประเทศที่ดีขึ้น
- โครงการความร่วมมือระหว่างองค์กรด้านการมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น

- การจัดระเบียบกระบวนการสร้างมาตรฐานขององค์กรว่าด้วยการมาตรฐานต่างๆ ของยุโรป ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นเริ่มต้นที่คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) และคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) เป็นอันดับแรก
- ออกแบบและใช้กลไกในการระบุข้อที่ประเทศต่างๆ ในยุโรปมีความเห็นไม่ตรงกัน เพื่อกำหนดและนำเสนอจุดยืนร่วมกันในเวทีระหว่างประเทศ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ริเริ่มการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรปปี ค.ศ. 2020
- จัดทำสารบบเปรียบเทียบสำหรับองค์กรด้านการมาตรฐานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) โดยมีข้อเท็จจริง สถิติ และเกณฑ์ที่สำคัญ เป็นต้น เพื่อพิจารณาถึงการนำวิสัยทัศน์ของระบบการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) ไปสู่การปฏิบัติ
- ฟื้นฟู “หลักเกณฑ์สำหรับ CEN” (Code for CEN) กันยายน ค.ศ. 1999 เพื่อนำมาใช้
- ใช้การเทียบเคียงเกณฑ์ (Benchmark) รวมทั้งการประเมินแบบ Peer Review เพื่อระบุวิธีการปฏิบัติที่ดีสำหรับองค์กรต่างๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS)
- ทำการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบถึงกระบวนการที่แตกต่างกันระหว่างองค์กรว่าด้วยการมาตรฐานในยุโรปทั้งหลายและพัฒนายุทธศาสตร์สำหรับการวางแนวทางให้ตรงกันเพื่อให้โครงการร่วมมือต่างๆ มีประสิทธิภาพ ปราศจากความขัดแย้งและความตึงเครียด
- ออกแบบเครื่องมือฝึกอบรมและจัดการฝึกอบรมการมาตรฐานสำหรับบุคลากรของหน่วยงานการมาตรฐานแห่งชาติ (NSB)

2.3) พัฒนาวัฒนธรรมในการนำเอาผลของนวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติ

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- มีความพร้อมด้วยวิธีการปฏิบัติที่ดีและเครื่องมือที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัย
- เป็นมาตรฐานเปรียบเทียบผลงานด้านนวัตกรรมให้แก่องค์กรพัฒนามาตรฐานอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- การนำเสนอนวัตกรรมอย่างเป็นระบบภายใต้กรอบการนำเสนอขององค์กรสมาชิก
- สร้างกลไกเพื่ออำนวยความสะดวกในการโอนถ่ายผลงานด้านนวัตกรรมภายในระบบการมาตรฐาน

2.4) พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารที่มีความสอดคล้องและมีเนื้อหาครอบคลุมการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมประโยชน์ของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) โดยร่วมมือกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI)

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- ระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) เป็นที่รู้จักมากขึ้น มีโอกาสต่าง ๆ ที่ระบบมาตรฐานสนองตอบหลักสำคัญในการดำเนินงานและคุณค่าที่ระบบมาตรฐานนำมาสู่สังคม
- ทรรศนะในภาพรวมของความสามารถในการขับเคลื่อนของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) และศักยภาพในการสร้างนวัตกรรม (เช่น จำนวนผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่างๆ ทั่วยุโรป)

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- กำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักสำหรับการสื่อสารทั้งในสหภาพยุโรปและระดับประเทศ
- กำหนดประเด็นข่าวสารหลักเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมายหลักแต่ละกลุ่มเห็นถึงประโยชน์ของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS)
- พัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์ที่กำหนดจุดยืนในส่วนที่เกี่ยวกับประเด็นสำคัญๆ
- จัดทำแผนการสื่อสาร ทำการเผยแพร่ และนำแผนไปสู่การปฏิบัติ
- สร้างรางวัลของยุโรป (European prize) เพื่อส่งเสริมประโยชน์ของการมาตรฐานของยุโรป

3. สร้างพันธมิตรความร่วมมือ

3.1) กระชับความสัมพันธ์กับสถาบันต่างๆ ของสหภาพยุโรป (EU) และสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA) ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน บทบาทของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- ผู้มีอำนาจตัดสินใจของสหภาพยุโรป (EU) และสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA) ทั้งหมดให้การรับรู้ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการมาตรฐาน
- ผู้มีอำนาจตัดสินใจเหล่านั้นแสวงหาการสนับสนุนอย่างเป็นระบบและตั้งแต่เริ่มต้นจากระบบการมาตรฐานของยุโรป เมื่อมีการพิจารณาเลือกใช้เครื่องมือสำหรับการดำเนินนโยบายของยุโรป
- บุคคลเหล่านั้นให้การสนับสนุนเป็นพิเศษในหลักการจัดระเบียบร่วมกันโดยอ้างอิงถึงมาตรฐานของยุโรป
- ปฏิบัติต่อระบบการมาตรฐานแห่งยุโรปเยี่ยงพันธมิตรของคณะกรรมาธิการของยุโรปและสำนักงานเลขาธิการของสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- วิเคราะห์ผลการศึกษาในปัจจุบันและ (หากจำเป็น) พิจารณาร่างการศึกษาขึ้นใหม่เพื่อแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการมาตรฐานของยุโรปและส่งเสริมแนวทางใหม่ให้เป็นระเบียบวิธีทางนิติบัญญัติซึ่งอาจขยายผลไปยังสาขาอื่นๆ ที่มีความต้องการของตลาด
- จัดตั้งเครือข่ายถาวรที่กว้างขวางเชื่อมโยงกับผู้มีอำนาจตัดสินใจของยุโรป (เช่น การจัดเวทีอภิปรายเป็นประจำกับคณะอธิบดีหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากรัฐสภายุโรป คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมยุโรป (EESC) ในการนี้จะเป็นภารกิจเฉพาะกิจในคณะกรรมการก่อสร้างตลาดร่วม (CCMC) และให้วิถีทางที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการ
- พัฒนาความสัมพันธ์ตามความเห็นด้านการจัดการกับคณะกรรมาธิการยุโรป (EC) และคณะอธิบดีหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง (DGs) ให้ดียิ่งขึ้น
- ให้คณะกรรมการด้านการสร้างมาตรฐานมีส่วนร่วมในงานขั้นเตรียมการสำหรับการออกกฎระเบียบของยุโรปในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฟังเหตุผลในความเป็นไปได้เชิงเทคนิคของกฎระเบียบเหล่านั้น

3.2) แสวงหาพันธมิตรเพื่อการพัฒนามาตรฐานยุโรปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานของยุโรปที่เกี่ยวข้อง เช่นดียวกับเวทีการประชุมหรือกลุ่มสถาบันต่างๆ ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับพันธมิตรระหว่างประเทศเช่น องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) และองค์การผู้ร่วมประสานงานระหว่างประเทศของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อน มีการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีจำกัดได้คุ้มค่ามากที่สุดและวางมาตรฐานที่ไม่ขัดต่อข้อกำหนดในระเบียบของสหภาพยุโรปและไม่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานความปลอดภัยของยุโรป
- เสริมสร้างความเข้มแข็งในความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เช่น หน่วยงานของสหภาพยุโรปที่อาจได้รับประโยชน์จากคุณค่าเพิ่มของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN)
- มีกลไกด้านความร่วมมือเพื่อการทำงานร่วมกับเวทีการประชุมหรือกลุ่มสถาบันต่างๆ และกระบวนการที่เหมาะสมในการผสมผสานข้อกำหนดต่างๆ ให้เข้ากับกิจกรรมการมาตรฐาน อย่างมีประสิทธิภาพและพอเพียง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมอุตสาหกรรมอวกาศการบินและการป้องกันแห่งยุโรป-ด้านการมาตรฐาน (ASD-STAN) และคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN)

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ยกระดับความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) เพื่อเพิ่มสัดส่วนมาตรฐานของยุโรปในระดับสากลโดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของผู้มีส่วนได้เสียในระดับสากลของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป
- รวบรวมและระบุผู้ที่อาจมีโอกาสเป็นพันธมิตรกัน ได้แก่ องค์กรระหว่างประเทศ หน่วยงานของยุโรป รวมทั้งกลุ่มและองค์กรต่างๆ และองค์กรด้านวิชาชีพ เป็นต้น และทบทวนระบบความสัมพันธ์ที่มีอยู่
- จัดลำดับความสำคัญในการจัดตั้ง หรือกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้น ยิ่งขึ้นกับพันธมิตรที่ได้ระบุตัวไว้
- ศึกษาแนวทางที่การมาตรฐานสามารถมีส่วนให้การสนับสนุนการตรวจตลาดโดยอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรเวทีการประชุม เพื่อบังคับใช้กฎระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและผลิตภัณฑ์แห่งยุโรป (PROSAFE) (EMARS II Project, Task G) โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับงานที่กำลังดำเนินการอยู่ของ

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO)/คณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC)

- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในปัจจุบันกับเวทีการเจรจาต่างๆ และกลุ่มองค์กรต่างๆเพื่อปรับปรุงกลไกความร่วมมือ และพัฒนาโครงสร้างและกระบวนวิธีที่ช่วยให้การแปลงข้อกำหนดต่างๆเป็นไปได้โดยง่าย ไปสู่มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการออกเป็นกฎระเบียบได้อีกทางหนึ่งด้วย

3.3) สร้างเสริมความเข้มแข็งของการเชื่อมโยงกับพันธมิตรทางสังคมและพันธมิตรในแต่ละภาคส่วน

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริงของพันธมิตรทั้งหมดภายใต้ระบบการสร้างมาตรฐานของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN)
- มีฝ่ายตรงข้ามที่กลับกลายมาเป็นพันธมิตรแท้จริงที่สนับสนุนระบบการมาตรฐาน
- มีการสื่อสารอย่างถาวรกับองค์กรความร่วมมือเฉพาะด้าน โดยไม่จำกัดอยู่เฉพาะองค์กรใหม่เท่านั้น
- มีแผนงานที่มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

- ทบทวนแนวคิดเรื่องสมาชิกสมทบ
- ทบทวนการพิจารณาแนวคิดการเป็นตัวแทนของความต้องการที่แตกต่างกันภายใต้คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN)
- รับฟังข้อเรียกร้องของพันธมิตรทางสังคมและพันธมิตรจากภาคส่วนต่างๆเพื่อปรับปรุงการรวมข้อเรียกร้องเหล่านั้นเข้าสู่ระบบการมาตรฐาน

3.4) ส่งเสริมรูปแบบยุโรป (European Model) และมาตรฐานของยุโรป (European Standards) ในระดับสากล

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- การให้การยอมรับในระดับโลกถึงประโยชน์ของระบบการมาตรฐานและระบบในการกำกับดูแลกฎระเบียบของยุโรป

- ระบบการมาตรฐานของยุโรปถูกใช้เป็นเกณฑ์ในการเทียบเคียง (Benchmark) มาตรฐานในระดับนานาชาติ

ข้อแนะนำในการปฏิบัติ

- เสริมสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรระดับภูมิภาคอื่นๆ เช่น คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจสำหรับยุโรปแห่งองค์การสหประชาชาติ (UN/EC), องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO), คณะมนตรีเพื่อการสร้างมาตรฐานโดยความร่วมมือระหว่างเอเชียและยุโรป (EASC), และคณะกรรมาธิการว่าด้วยมาตรฐานแห่งประเทศแถบอเมริกา (COPANT) เป็นต้น
- เพิ่มการรับรู้ถึงความจำเป็นของโครงการความช่วยเหลือด้านวิชาการต่อคณะกรรมาธิการยุโรป (EC) เพื่อช่วยปรับปรุงสถานการณ์ปัจจุบันให้ดีขึ้น
- พัฒนาบทบาทของเจ้าหน้าที่จากคณะผู้เชี่ยวชาญด้านการมาตรฐานของยุโรปในประเทศจีนและอินเดีย (SESEC/SESEI) และเผยแพร่แนวคิดนี้ไปสู่ภูมิภาคหรือประเทศอื่นๆ
- สนับสนุนการประชุมออกกฎระเบียบของสหภาพยุโรป

4. การนำระบบการจัดการที่ดีมาปฏิบัติ

4.1) พัฒนารูปแบบการบริหารแผนการเงินที่มั่นคงและยั่งยืนระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- แหล่งเงินทุนสำหรับการดำเนินการที่มั่นคงและยั่งยืน ซึ่งจะทำให้คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) และสมาชิกของ CEN สามารถดำเนินงานด้านการมาตรฐานและกิจการอื่นๆตามที่ผู้มีส่วนได้เสียเรียกร้องได้

ข้อแนะนำในการปฏิบัติ

- ทำการวิเคราะห์รูปแบบการบริหารการเงินบนพื้นฐานของคุณค่าของรูปแบบของการบริหารการเงิน วางระบบไว้ดีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อปรับปรุงรูปแบบของการบริหารการเงินตามพื้นฐานของการศึกษาเร็วๆ นี้ เช่น รายงานของคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญในการทบทวนตรวจสอบระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (EXPRESS) โดยมิให้มีผลกระทบกับพื้นฐานทางการเงินที่ดี ความมุ่งหมายคือการดำเนินการและพัฒนาต่อไปให้เกิดเป็นระบบการเงินจากหลายแหล่งที่ยั่งยืน เสริมสร้างความ

เป็นกลางและความเป็นอิสระ ตลอดจนติดตามระบบดังกล่าวเพื่อมุ่งหมายปรับปรุงช่องทางในการปรับเปลี่ยนต่อไป

- พัฒนากระบวนการดำเนินการที่ประสิทธิภาพที่ใช้เวลาดำเนินการและแรงงานน้อยลงเพื่อตอบสนองกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมาธิการยุโรป และลดระดับความเป็นระบบราชการ โดยแยกประเด็นเกี่ยวกับกฎระเบียบทางการเงินต่อคณะกรรมาธิการยุโรปให้พิจารณาปรับปรุงระเบียบด้านเงินทุนเพื่อลดภาระของการเป็นระบบราชการและทำให้ง่ายต่อการพัฒนามาตรฐาน อาทิ การมุ่งไปสู่ระบบเงินทุนโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับระดับของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
- จัดทำแผนปฏิบัติการที่แสดงการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์กับการจัดสรรงบประมาณ (การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม)

4.2) พัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรที่ดีอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยในกระบวนการตัดสินใจของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรปและเพื่อให้มั่นใจในการวางแผนนโยบายที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบของระบบการมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS)

ผลลัพธ์ที่มุ่งหมาย

- โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรซึ่งอยู่บนความเข้มแข็งของหลักการด้านผู้แทนระดับชาติ ซึ่งทำให้คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) บรรลุถึงเป้าประสงค์ขององค์กรและทำงานร่วมกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI) ในการรักษาความเป็นผู้นำของระบบมาตรฐานแห่งยุโรปให้กับชาติสมาชิกและในระดับสากล

ข้อแนะนำในการปฏิบัติ

- ติดตามการปฏิบัติในเวลาที่เหมาะสม ทบทวนวิธีการนำไปปฏิบัติที่เหมาะสม และปรับปรุงโครงสร้างจากประสบการณ์
- พัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการของระบบการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) เพื่อตอบสนองต่ออุปสรรคความท้าทายที่ยุโรปกำลังเผชิญอยู่ เช่น การฟื้นฟูสภาวะทางเศรษฐกิจทั่วทั้งยุโรป
- เสริมสร้างความมั่นคงให้กับโครงสร้างการบริหารจัดการของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) เพื่อจัดการกับส่วนงานที่จำเป็นต้องได้รับการ

ปรับปรุง เช่น ส่วนตลาดที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) Peer Review ของหน่วยงานการมาตรฐานแห่งชาติ (NSB)

- ร่วมมือกับคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงประโยชน์ของการมาตรฐานของยุโรปต่อธุรกิจและสาธารณะโดยทั่วไป
- จัดทำและนำระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ปรับปรุงให้ดีขึ้นในการบริหารจัดการไปปฏิบัติเพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม
- ใช้เกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานด้านการนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ เช่น ดรรชนีชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก (KPIs) สำหรับศูนย์การจัดการด้านมาตรฐานและมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้า (CCMC)
- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มประธานร่วมระหว่างคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป (CEN) คณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) และสถาบันมาตรฐานโทรคมนาคมแห่งยุโรป (ETSI) เพื่อประสานการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่นำไปปฏิบัติขององค์กรทั้งสาม
- มีบทบาทเชิงรุกในโครงสร้างใหม่ของยุโรปที่อาจเกิดขึ้นจากการเสนอร่างระเบียบใหม่เข้าสู่สภานิติบัญญัติของยุโรป หรือคำแนะนำของคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญในการทบทวนตรวจสอบระบบการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป (EXPRESS) เป็นต้น
- พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบการสร้างมาตรฐานแห่งยุโรป (ESS) มีบทบาทที่เข้มแข็งและชัดเจนยิ่งขึ้นในการมาตรฐานระดับโลก ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรบนพื้นฐานความสัมพันธ์อันดีในปัจจุบันกับสมาชิกสมทบองค์กรผู้ร่วมงาน ฯลฯ โดยมีเป้าประสงค์ในการปรับปรุงความสัมพันธ์และตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรเหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป
- ปรับปรุงศักยภาพขององค์กรในการรับมือกับอุปสรรคความท้าทายที่มีนัยสำคัญต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงมาตรฐาน ความรับผิดตามกฎหมาย และโอกาสทางธุรกิจ เป็นต้น
- พัฒนากฎเกณฑ์ความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการบริหารจัดการองค์กรที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น คณะผู้กรรมการบริหารของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานแห่งยุโรป และคณะกรรมการระดับประธานของคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐาน

แห่งยุโรป (CEN) และคณะกรรมาธิการว่าด้วยการมาตรฐานทางเทคนิคไฟฟ้าแห่งยุโรป (CENELEC) ปรับปรุงให้สะดวกในการทำงานและสามารถอธิบายหลักการและเหตุผลได้

3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศแคนาดา ค.ศ. 2011-2015

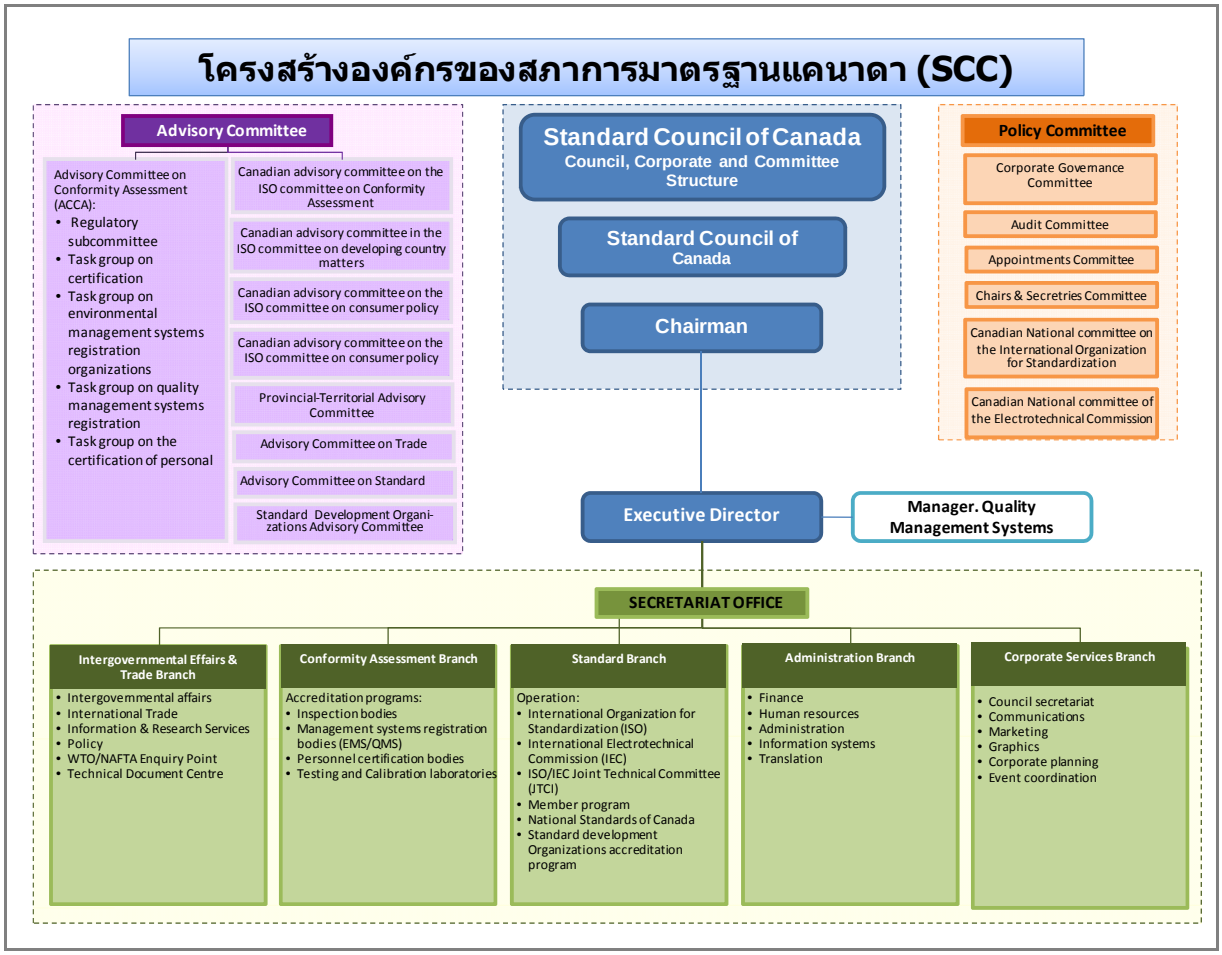

ภาพที่ 3-10 โครงสร้างองค์กรของสภาการมาตรฐานแคนาดา

ทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของสภาการมาตรฐานแคนาดา ถูกชี้นำโดยคำกล่าวที่ว่า ***"การมาตรฐานมีคุณค่าอะไรสำหรับประเทศแคนาดา"*** เป้าประสงค์โดยรวมของ สภาการมาตรฐานแคนาดา ในการวางแผนครั้งนี้คือ การแสดงให้เห็นคุณค่าของมาตรฐานและการให้บริการรับรองมาตรฐานต่อประชาชนแคนาดา เป้าหมายหลักคือการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศแคนาดาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนแคนาดาประโยชน์ของมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบและรับรองนั้น ได้รับทราบกันอย่างแพร่หลายอยู่แล้ว ขณะที่ประโยชน์ที่มีต่อสุขภาพและความปลอดภัย การค้า สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจนั้นกำลังได้รับการยอมรับมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคุณค่าของงานที่ สภาการมาตรฐานแคนาดา ทำนั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับความเป็นอยู่ของชาวแคนาดา และความร่ำรวยของประเทศ ซึ่งสิ่งที่ สภาการมาตรฐานแคนาดา ให้ความสำคัญนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญ คือ

1) **การปรับปรุงสุขภาพและความปลอดภัยของชาวแคนาดา** กฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหารและผลิตภัณฑ์นั้นเป็นสิ่งที่สภาการมาตรฐานแคนาดาให้ความสำคัญ สภาการมาตรฐานแคนาดาให้คุณค่าในการป้องกันสุขภาพและความปลอดภัยของชาวแคนาดา มาตรฐานและวิธีการตรวจสอบและรับรองนั้น ทำให้มั่นใจได้ว่าสุขภาพของประชากรจะได้รับปกป้องจากการควบคุม บรรจุภัณฑ์ รวมถึงฉลากที่เหมาะสม การทดสอบและรับรองความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์โดย สภาการมาตรฐานแคนาดา นั้นก่อให้เกิดการสนับสนุนโดยตรงต่อ Canada Consumer Product Safety Act (CCPSA) โปรแกรมการรับรองระบบการจัดการด้านความปลอดภัยอาหารของ สภาการมาตรฐานแคนาดา นั้นวางโครงสร้างสำหรับการจัดการความปลอดภัยของซัพพลายเชนของอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ และสภาการมาตรฐานแคนาดา ยังให้การรับรองมาตรฐานสากล ISO 22000 แก่หน่วยงาน ที่ทำหน้าที่ประเมินและรับรองระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร ดังนั้น การให้ความสนับสนุนของสภาการมาตรฐานแคนาดาต่อมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัยของประเทศแคนาดาทำให้เกิดความสมบูรณ์และการยอมรับ

2) **การขยายการค้าระหว่างประเทศ** ความมั่งคั่งของแคนาดาขึ้นกับการค้าระหว่างประเทศซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยมาตรฐานต่างๆ และความสอดคล้องของวิธีการตรวจสอบและรับรอง ซึ่งทำให้คุณูปการของสภาการมาตรฐานแคนาดาต่อนโยบายการค้าของแคนาดานั้นประเมินค่าไม่ได้ รัฐบาลแคนาดาจำเป็นต้องพึ่งความเชี่ยวชาญของสภาการมาตรฐานแคนาดาด้านการเจรจาในส่วนขององค์ประกอบมาตรฐานในการทำข้อตกลงการค้า ในปัจจุบัน สภาการมาตรฐานแคนาดากำลังร่วมกับหน่วยงาน Foreign Affairs and International Trade (DFAIT) ในการสนับสนุนข้อตกลง Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA) ของ Canada-European-Union ซึ่งอุตสาหกรรมในแคนาดาจะได้รับประโยชน์ทางการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น จากเงื่อนไขทางการค้าได้ถูกปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเทศคู่ค้าโดยการใช้ข้อกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองที่เหมือนกัน จากการคาดการณ์ว่าประมาณร้อยละ 80 ของการค้าโลกนั้น เชื่อมโยงกับกิจกรรมด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองต่างๆ สภาการมาตรฐานแคนาดาจึงสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดมาตรฐานและการค้า ถือว่าเป็นประเด็นสำคัญมากสำหรับความสามารถในการแข่งขันของประเทศแคนาดา

3) **การกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศแคนาดา** การใช้วิธีปฏิบัติด้านมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบรับรองนั้นสามารถลดภาระด้านการควบคุมลง ลดกำแพงทางการค้า และสร้างประสิทธิภาพในด้านสุขอนามัยและภาคส่วนต่างๆ ทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งประสิทธิภาพเหล่านี้ช่วยสนับสนุนแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลจากการศึกษาในประเทศแคนาดาและทั่วโลกแสดงถึงประโยชน์ของมาตรฐานที่มีต่อความมั่งคั่งของประเทศ ในระหว่างช่วงเศรษฐกิจโลก

ถดถอยครั้งสุดท้าย รัฐบาลของหลายประเทศและผู้นำทางด้านอุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งธุรกิจขนาดกลางและย่อมหาทางออกโดยใช้มาตรฐานต่างๆเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขัน รัฐบาลแคนาดารวมวิธีการปฏิบัติด้านมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบรับรองต่างๆ เข้ากับแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประชาชนในแคนาดา

4) **สนับสนุนเศรษฐกิจพลังงานสะอาด** สภาการมาตรฐานแคนาดาเป็นสนับสนุนที่มีคุณค่าต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น โปรแกรมตรวจรับรองของสภาการมาตรฐานแคนาดา สำหรับการตรวจประเมินความสามารถขององค์กรในการตรวจสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (greenhouse gas) ทำให้มั่นใจว่าหน่วยตรวจสอบในระบบนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดสากล บริษัทที่จ้างผู้ตรวจสอบและผู้สอบทานที่ผ่านการรับรองโดยสภาการมาตรฐานแคนาดาสามารถเชื่อมั่นได้ว่า บริษัทนั้นดำเนินการตามข้อกำหนดสากลอย่างแน่นอน นอกจากนั้น สภาการมาตรฐานแคนาดาช่วยสนับสนุนความยั่งยืนในวาระ (Sustainability) ของรัฐบาลแคนาดา ในระบบการชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gas) และเป็นส่วนเสริมของโครงการอีกด้วย โครงการด้านนี้ของสภาการมาตรฐานแคนาดามีท่าทีว่าจะมีค่าสูงขึ้น ในขณะที่รัฐและภาคอุตสาหกรรมพยายามลดภาระของตนลงในด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในปัจจุบันที่รัฐบาลและอุตสาหกรรมพยายามที่ลดภาระที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ความสำคัญและนัยสำคัญของกิจกรรมที่สภาการมาตรฐานแคนาดาปฏิบัติอยู่ได้ส่งผลให้ความต้องการเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ :-

- การมีส่วนร่วมของแคนาดาในเวทีการมาตรฐานทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ
- บทบัญญัติการสนับสนุนข้อตกลงทางการค้าและโครงการต่างๆ ของรัฐบาลกลางและท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นของมูลค่าและการใช้มาตรฐานของผู้มีส่วนได้เสีย
- โปรแกรมรับรองการรับรองระบบงานของสภาการมาตรฐานแคนาดา

3.5.1 สภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน

1) ภาคส่วนผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับสภาการมาตรฐานแคนาดา ซึ่งประกอบด้วยรัฐบาล อุตสาหกรรม ผู้บริโภค และภาคการศึกษานั้นมีการรับรู้ในบทบาทของสภาการมาตรฐานแคนาดาอย่างเต็มที่ ยังมีกิจกรรมที่ต้องทำอีกมาก เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าและผลงานของสภาการมาตรฐานแคนาดา ในที่สุดแล้วการเพิ่มความผูกพันกับผู้มีส่วนได้เสียจะช่วยสร้างระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS) ที่แข็งแกร่งขึ้นที่สามารถสนองความต้องการของประชาชนแคนาดา

2) การปกป้องสุขอนามัยและความปลอดภัยของชาวประชาชนแคนาดา ถือเป็นภารกิจที่อยู่ในลำดับต้นของสภาการมาตรฐาน สินค้าที่ติดเครื่องหมายรับรองคุณภาพปลอมที่เพิ่มมากขึ้นในตลาดเป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงภัยคุกคามต่อระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS) เพื่อจะปกป้องความน่าเชื่อถือของระบบการมาตรฐานของสภาการมาตรฐานแคนาดา จะต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อมุ่งเน้นการควบคุมการปลอมแปลงเครื่องหมายและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่คาดว่าจะได้ผลในการควบคุม

3) ภาวะเศรษฐกิจถดถอยของโลกได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของมาตรฐานของประเทศแคนาดา การลดงบประมาณเกี่ยวกับการมาตรฐานของอุตสาหกรรมที่มีบทบาทด้านเศรษฐกิจของประเทศมีส่วนทำให้แคนาดาลดการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการมาตรฐานในระดับนานาชาติลง เมื่อ 10 ปีก่อนมีจำนวนอาสาสมัครโดยประมาณในด้านการพัฒนามาตรฐานในระดับนานาชาติกว่า 3,500 คน ปัจจุบันสภาการมาตรฐานแคนาดาคาดการณ์ว่ามีอาสาสมัครในกลุ่มประมาณ 2,500 คน ในการเป็นพันธมิตรกับองค์กรที่ได้รับการรับรองระบบด้านการพัฒนามาตรฐาน 4 รายของประเทศแคนาดา สภาการมาตรฐานแคนาดา จะ เน้นในเรื่องกลยุทธ์ในการสรรหาในระดับชาติเพื่อดึงดูดสมาชิกใหม่ๆ เข้าสู่ระบบสมาชิกของสภาการมาตรฐานแคนาดา

4) ปัจจุบันการแก้ปัญหาโดยใช้การมาตรฐาน (Standardization solutions) นั้นมีความสำคัญเพิ่มขึ้นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ในระดับชาติ ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมต่างหันไปใช้มาตรฐานเป็นวิธีแก้ปัญหาเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการจัดการและภาระทางด้านข้อกำหนดในขณะที่ยังปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนและสนองความต้องการของตลาด ในระดับนานาชาตินั้นมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง ให้วิธีการแก้ปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ สุขอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหาและแนวโน้มเหล่านี้ก็เห็นได้ชัดเจนในประเทศแคนาดาเช่นเดียวกัน คู่ขนานไปกับเหตุการณ์ที่เกิดในประเทศอื่นๆ ด้วย

5) มีการใช้การมาตรฐานแก้ปัญหาด้านนโยบายสังคมและการกำกับดูแลมากขึ้น ประกอบกับมาตรฐานใหม่ๆ และโมเดลใหม่ของการตรวจสอบและรับรองนั้นเพิ่มความเร่งด่วนและความซับซ้อนในความสนใจกับสมาชิกใหม่ภายใต้ระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS)

6) การแพร่กระจายของข้อตกลงการค้านานาชาติในประเทศแคนาดานั้นทำให้เกิดความต้องการในความเชี่ยวชาญของสภาการมาตรฐานแคนาดามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธมิตรของสภาการมาตรฐานแคนาดา ที่ กรมการต่างประเทศและการค้าระหว่างประเทศ (Department of Foreign Affairs and International Trade - DFAIT) ในการหารือเป็นประจำกับสภาการมาตรฐานแคนาดาเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและความโปร่งใสในการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กล่าวได้ว่า สภาการมาตรฐานแคนาดาจะมีบทบาทสำคัญที่ช่วยในการเจรจา CETA

7) ความมั่งคั่งของประเทศแคนาดาขึ้นกับการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสนับสนุนโดยการมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบและรับรองที่สอดคล้องกับสากล การมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นในการเป็นคณะกรรมการด้านวิชาการในระดับนานาชาติและภูมิภาคช่วยสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกลยุทธ์การค้าของประเทศแคนาดา หากประเทศแคนาดาไม่ได้มีส่วนร่วมในเวทีการเจรจาการมาตรฐานเหล่านี้คงก่อให้เกิดผลเสียต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศแคนาดาได้ ดังนั้น เพื่อให้ก้าวทันความก้าวหน้าของเทคโนโลยี แคนาดาจำเป็นต้องมีส่วนร่วมกับการพัฒนามาตรฐานระดับนานาชาติ การเข้าร่วมของประเทศแคนาดาในเวทีการเจรจาด้านการมาตรฐานจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในความเป็นผู้นำของประเทศในด้านการมาตรฐาน ซึ่งไม่เพียงแต่เพื่อป้องกันความสามารถในการแข่งขันในอนาคตทางเศรษฐกิจของประเทศแคนาดาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเพื่อการปกป้องสุขอนามัยและความปลอดภัยของแคนาดาอีกด้วย คุณค่าของอาสาสมัครแคนาดาที่ทำงานในคณะกรรมการด้านวิชาการในระดับนานาชาตินั้น มีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศแคนาดาเป็นอย่างยิ่ง

8) สภาการมาตรฐานแคนาดา คาดหวังการเพิ่มขึ้นของโปรแกรมต่างๆ ของสาขาการตรวจสอบและรับรอง โปรแกรมต่างๆ เหล่านี้มีคุณค่าต่อรัฐบาล จากการที่รัฐบาลพยายามแสวงหาวิธีในการประหยัดค่าใช้จ่าย ตลอดจนการแก้ปัญหานโยบายสาธารณะ คุณค่านี้ยังส่งผลในการดำเนินการโปรแกรมใหม่ๆ หรือส่วนเพิ่มเติมของโปรแกรมที่มีอยู่ในปี ค.ศ. 2010-2011 และต่อจากนั้น โปรแกรมเหล่านี้ของสภาการมาตรฐานแคนาดา ช่วยทำให้มั่นใจว่าการตรวจสอบและการกำกับดูแลตลาดมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างต่ำ

9) สภาการมาตรฐานแคนาดาและพันธมิตรที่เข้าร่วมระบบมาตรฐานแห่งชาติ NSS จะมุ่งเน้นในปีที่สองของการดำเนินการปรับปรุงยุทธศาสตร์การมาตรฐานของแคนาดา (Canadian Standards Strategy - CSS) ยุทธศาสตร์นี้จะเป็นเครื่องยืนยันว่าความพยายามทางด้านการมาตรฐานของแคนาดาจะช่วยสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกได้

3.5.2 ระบบมาตรฐานแห่งชาติ (National Standards System - NSS)

หน้าที่ของสภาการมาตรฐานแคนาดา คือ การประสานงานและกำกับดูแลการทำงานของการมาตรฐานแห่งชาติของแคนาดาที่มีส่วนร่วมในระบบมาตรฐานแห่งชาติ นอกจากการนำของสภาการมาตรฐานแคนาดาแล้ว ระบบการมาตรฐานยังขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของรัฐ องค์กรที่ไม่ใช่รัฐและตัวแทนภาคเอกชน กลุ่มเหล่านี้ทำให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหานโยบายสาธารณะที่สำคัญซึ่งก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างแท้จริงต่อชาวแคนาดา ผู้บริโภคมีบทบาทที่สำคัญต่อ NSS โดยเน้นประเด็นปัญหาที่สนใจ เช่น สิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ความปลอดภัย และการรักษาความลับของข้อหารือ

เกี่ยวกับการมาตรฐาน และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ไม่ตรงตามความคาดหวังในแง่ของความปลอดภัย คุณภาพ หรือประสิทธิภาพ ความกดดันด้านสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ ทำให้ภาคส่วนอื่นๆ ของเศรษฐกิจตื่นตัวในด้านมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่มีส่วนร่วมต่อระบบทั้งในด้านลักษณะการเข้าร่วมและผู้เข้าร่วมก็เปลี่ยนแปลงไป การดำเนินการตามยุทธศาสตร์การมาตรฐานของแคนาดาที่ปรับปรุงใหม่ให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับการผนวกพลังจากพันธมิตรรายใหม่ๆ เป้าหมายของสภาการมาตรฐานแคนาดา คือ การทำให้มั่นใจว่าผู้เชี่ยวชาญใหม่ๆ ได้ถูกนำเข้าสู่ร่มเงาของการมาตรฐานแห่งชาติแคนาดา สภาการมาตรฐานแห่งชาติแคนาดาจะหาวิธีทำเครือข่ายโครงสร้างปัจจุบันในระบบการมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง โดยการสื่อเกี่ยวกับคุณค่าของการมาตรฐานไปสู่ผู้เข้ามาใหม่จากสาขาอุตสาหกรรมต่างๆ ถึงแม้ว่าจะมีประเด็นท้าทายใหม่ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น แต่การพัฒนามาตรฐานในแคนาดาก็ยังคงแข็งแกร่งเช่นเดิม

3.5.3 ลักษณะโครงสร้างของสภาการมาตรฐานแคนาดา

สภาการมาตรฐานแคนาดาเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่ชื่อว่า Standards Council of Canada Act ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับการดำเนินงานของสภาการมาตรฐานแคนาดา

1) **ข้อบังคับเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ** หน้าที่และความรับผิดชอบของ Standards Council of Canada คือ ส่งเสริมการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานเหล่านี้ไม่ได้กำหนดขึ้นตามกฎหมายแต่จัดทำขึ้นเพื่อเน้นในเรื่องเหล่านี้ เช่น

    - สนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านมาตรฐานแบบสมัครใจ
    - สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในด้านการมาตรฐานแบบสมัครใจ
    - ประสานงานและตรวจดูแลความพยายามและพลังของบุคคลทั่วไปและองค์กรเกี่ยวกับระบบมาตรฐานแห่งชาติ
    - เพื่อสนับสนุนคุณภาพ ประสิทธิภาพและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีในสินค้าและบริการของแคนาดาผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน
    - พัฒนายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและเป้าหมายระยะยาว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน ส่งเสริมสุขอนามัย ความปลอดภัยและสวัสดิการของพนักงานและเอกชน ช่วยเหลือและปกป้องผู้บริโภค สนับสนุนการค้า

ภายในประเทศและต่างประเทศ และความร่วมมือระดับนานาชาติที่เกี่ยวเนื่องกับมาตรฐาน

2) **การมาตรฐาน** คณะกรรมการมาตรฐานของแคนาดาเป็นหน่วยงานที่จัดการด้านการเข้าร่วมกับ ISO (International Organization for Standardization) และ International Electrotechnical Commission (IEC) สองหน่วยงานมาตรฐานแบบสมัครใจที่สำคัญของโลก และเข้าร่วมองค์กรมาตรฐานในระดับภูมิภาค เมื่อมีโอกาสที่เป็นไปได้จะสนับสนุนให้รับหลักการของมาตรฐานสากลไปใช้และนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศแคนาดา สภาการมาตรฐานแคนาดาให้การรับรององค์กรที่พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานในประเทศแคนาดา ซึ่งโปรแกรมรับรองนี้จะรวมกับข้อตกลง Technical Barriers to Trade (TBT) ของ World Trade Organization (WTO) และโปรแกรมนี้เสริมโดย Best practices ในระดับชาติและนานาชาติ องค์กรพัฒนามาตรฐานที่ได้รับการรับรองอาจจะส่งข้อกำหนดมาตรฐานมาขออนุมัติให้ประกาศเป็นมาตรฐานแห่งชาติแคนาดา การประกาศนี้จะเป็นการแสดงถึงมาตรฐานของแคนาดาที่เป็นที่ยอมรับในหัวข้อนั้นๆ และแสดงถึงกระบวนการพัฒนานั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสภาการมาตรฐานแคนาดา มาตรฐานแห่งชาติของแคนาดานั้นอาจจะถูกพัฒนาขึ้นเองในประเทศหรือนำมาตรฐานสากลมาใช้โดยปรับเปลี่ยนหรืออาจจะไม่ปรับเปลี่ยนก็เป็นไปได้

3) **การตรวจสอบและรับรอง** การตรวจสอบและรับรองเป็นวิธีตรวจสอบว่าสินค้า บริการ หรือระบบนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานนั้นๆ สภาการมาตรฐานแคนาดา เป็นสมาชิกขององค์กรระดับนานาชาติและภูมิภาคหลายองค์กรโดยได้พัฒนาข้อตกลงเพื่อให้มั่นใจว่าผลการตรวจสอบและรับรองเป็นที่ยอมรับในสากลรวมไปถึง International Accreditation Forum (IAF) และ International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) การยอมรับซึ่งกันและกันของการตรวจสอบและรับรองโดยสภาการมาตรฐานแคนาดานั้นช่วยให้ผู้ส่งออกของแคนาดาทำการตรวจสอบ การรับรอง เพียงครั้งเดียวในการเข้าถึงตลาดทั่วโลก สิ่งที่สภาการมาตรฐานแคนาดาให้การรับรองมีดังนี้

- หน่วยงานการรับรองผลิตภัณฑ์
- ห้องทดลองสำหรับการสอบเทียบและทดสอบ
- หน่วยงานรับรองระบบบริหาร
- หน่วยงานการตรวจสอบห้องทดลอง
- หน่วยงานตรวจรับรองบุคลากร
- หน่วยงานการตรวจสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gas)

3.5.4 ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์

1) **ความต้องการด้านมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น** การยอมรับว่าการใช้มาตรฐานนั้น สำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศทำให้เกิดความต้องการที่เพิ่มขึ้นของการบริการ โปรแกรมและความเชี่ยวชาญของสภาการมาตรฐานแคนาดาภายใน 10 ปี ความต้องการบริการตรวจสอบและรับรององค์กรและระบบงานของสภาการมาตรฐานแคนาดาได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 (1 เมษายน ค.ศ. 2001 ถึง 31 มีนาคม ค.ศ. 2009) โปรแกรมและบริการของสภาการมาตรฐานแคนาดาช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้บริโภค อุตสาหกรรม และภาครัฐบาล โดยช่วยประหยัดเวลาและเงิน เพิ่มความมั่นใจในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยแก่สาธารณชน ลดงานซ้ำซ้อน เพิ่มทางเลือกให้แก่กระบวนการกำกับดูแลที่มีกฎระเบียบจำนวนมาก และลดกำแพงการค้าลง ในระดับภายในประเทศ ข้อกำหนดด้านมาตรฐานช่วยธุรกิจและรัฐ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมการสาธารณสุข ให้บริการตรวจสอบและรับรองระบบงาน และสนับสนุน Cabinet Directive on Streamlining Regulation (CDSR) เช่นเดียวกับ Agreement on Internal Trade (AIT) สำหรับในระดับนานาชาติ การมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองที่สอดคล้องกัน ช่วยสนับสนุนความเข้มแข็งด้านการค้าของแคนาดาและเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีสำหรับแคนาดาในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพในตลาดการค้าโลก

2) **ทรัพยากร** ตามที่อธิบายไว้ในหัวข้อต่าง ๆ ที่ผ่านมา ความต้องการโปรแกรมและบริการต่าง ๆ ของสภาการมาตรฐานแคนาดาเพิ่มมากขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากปริมาณทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงเป็นการยากที่สภาการมาตรฐานแคนาดาจะสนับสนุนและดำเนินการตามภาระหน้าที่และสนองตอบเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของรัฐที่ดำเนินการอยู่และกำลังจะทำในอนาคต ขณะนี้สภาการมาตรฐานแคนาดาเผชิญกับสถานการณ์ขาดดุลทางการเงินในการดำเนินงานตามโปรแกรมและบริการที่จำเป็น สภาการมาตรฐานแคนาดาจึงพยายามที่จะเพิ่มรายได้ผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกเหนือจากการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล เช่น การพัฒนาในด้านธุรกิจมากขึ้น โปรแกรมการรับรองใหม่ ๆ และแหล่งรายได้อื่น เช่น ค่าสิทธิการขายมาตรฐานต่าง ๆ ค่าบริการจากการเป็นจุดติดต่อหรือสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับ WTO/NAFTA และค่าธรรมเนียมในการให้บริการทำสัญญา เป็นต้น

3) **ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์** การใช้เครื่องหมายรับรองปลอมบนผลิตภัณฑ์ที่ไม่ปลอดภัย ส่งผลให้ระบบมาตรฐานแห่งชาติอ่อนแอลง สภาการมาตรฐานแคนาดาจึงร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนามาตรฐานที่สามารถป้องกันการปลอมแปลงเครื่องหมาย นอกจากนั้นยังค้นหาเครื่องมือและวิธีการอื่น ๆ ในการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนแคนาดาว่า มีการควบคุมและเฝ้าระวังการปลอมแปลงเหล่านี้ การปลอมแปลงนั้นเป็นปัญหาใหญ่ที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อ

เศรษฐกิจแคนาดาหลายพันล้านดอลล่าร์ โดย International Chamber of Commerce (ICC) ประเมินว่าปัญหานี้ก่อให้เกิดความเสียหายประมาณ US$600 พันล้านต่อปี สินค้าปลอมเหล่านี้ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค การปลอมแปลงเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการส่งออกสินค้าของประเทศแคนาดาไปสู่ตลาดโลก และยังทำลายชื่อเสียงของประเทศแคนาดาในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ ทั้งนี้ สภาการมาตรฐานแคนาดาจึงได้ส่งจดหมายเพื่อให้การรับรองเกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัยฉบับใหม่ ซึ่งคาดว่าจะมีผลต่อยอดขาย การทำการตลาด และการกระจายของสินค้าปลอม นอกจากนี้ สภาการมาตรฐานแคนาดายังทำการวิจัยร่วมกับรัฐบาลแคนาดา ในการหาตัวเลือกการตรวจสอบและรับรองสำหรับระบบใหม่ ซึ่งน่าจะผ่านร่างกฎหมายกลายเป็นกฎหมายบังคับใช้ในประเทศ

4) **การแสดงถึงคุณค่าของมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง** คุณค่าของมาตรฐานและโปรแกรมการตรวจสอบรับรองรวมถึงบริการนั้น มีความสำคัญต่อประเทศแคนาดามากกว่าที่เคยเป็นมาจากการที่มีจำนวนผู้มีส่วนได้เสียได้รับรู้ประโยชน์ของมาตรฐานที่เกี่ยวเนื่องกับความสามารถในการแข่งขันและความมั่งคั่งของประเทศแคนาดามากขึ้น ทำให้ความต้องการของมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมีแต่จะเพิ่มขึ้น กระบวนการตรวจสอบรับรองและมาตรฐานใหม่ ๆ กำลังถูกพัฒนาและประยุกต์เพื่อให้ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น นาโนเทคโนโลยี ไบโอเมทริก และการจัดการก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเหล่านี้เป็นประเด็นปัญหาที่เด่นชัดในเรื่องสุขภาพ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ระบบการมาตรฐานของประเทศแคนาดาจำเป็นต้องปรับตามเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นอกจากนั้น ระบบจำเป็นต้องยืนยันจุดยืนในเวทีการเจรจามาตรฐานระดับนานาชาติ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าผลประโยชน์และเทคโนโลยีของประเทศได้รับการยอมรับทั่วโลก

5) **การรับรู้ในประเทศแคนาดา** สภาการมาตรฐานแคนาดา เน้นการส่งเสริมคุณค่าของการมาตรฐานและโปรแกรมการตรวจสอบและรับรอง และการบริการ ไม่เพียงแต่ต่อสมาชิกระบบมาตรฐานแห่งชาติ NSS เดิม แต่ต่อสมาชิกใหม่ซึ่งรวมถึงผู้บริหารจากทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ วงการการศึกษาและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากการที่ธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกิดใหม่จำนวนมากยังไม่ทราบถึงคุณค่าและความสำคัญของมาตรฐาน โปรแกรมการตรวจสอบรับรองและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลายองค์กรธุรกิจยังไม่ตระหนักถึงคุณค่าของความเห็นที่เข้มแข็งของแคนาดาในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งในลดความกังวลของผู้บริโภคและลดกำแพงการค้าได้ กลยุทธ์ที่สำคัญของสภาการมาตรฐานแคนาดา ในปี ค.ศ. 2010 คือ ความพยายามที่จะประชาสัมพันธ์สู่ภาคอุตสาหกรรมเกี่ยวกับโอกาสที่เกิดขึ้น โดยจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองในระดับชาติและนานาชาติ สภาการมาตรฐานแคนาดาจะมุ่งเน้นไปที่กระทรวงต่าง ๆ ของภาครัฐ หน่วยงาน

ราชการท้องถิ่น และสมาคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้มาเข้าร่วมเป็นสมาชิกเช่นเดียวกับการส่งเสริมให้เกิดการใช้บริการเพิ่มมากขึ้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานต่าง ๆ

6) **ความเข้มแข็งของพันธมิตรระดับชาติ** เสียงส่วนใหญ่ของแคนาดาในเวทีการเจรจาเกี่ยวกับมาตรฐานระดับนานาชาตินั้นสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จากการที่เป็นผู้นำในระบบมาตรฐานแห่งชาตินั้น สภาการมาตรฐานแคนาดาจำเป็นต้องกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นในระดับนานาชาติ ในทางกลับกัน ในระดับภายในประเทศนั้น โปรแกรมมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมาตรฐานเสนอทางแก้ไขปัญหานโยบายสาธารณะที่มีความเสี่ยงต่ำและมีค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ สภาการมาตรฐานแคนาดาต้องกระชับความสัมพันธ์กับ 4 องค์กรพัฒนามาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากสภาการมาตรฐานแคนาดา (Standard development organizations - SDOs) เช่นที่สภาการมาตรฐานแคนาดาต้องทำงานร่วมกันกับ SDOs ในการพัฒนากลยุทธ์การรับสมาชิกในระดับชาติปี ค.ศ. 2010 ปัญหาเร่งด่วนด้านมาตรฐานที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศนั้นจะสามารถแก้ไขด้วยวิธีการประสานงาน เพื่อให้สนองตอบแก่รัฐบาลแคนาดา อุตสาหกรรมต่างๆ รวมถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผู้บริโภค

7) **การเข้าร่วมทางวิชาการระหว่างประเทศ** การนำแนวคิดด้านการมาตรฐานของแคนาดาไปผสมรวมกับมาตรฐานนานาชาตินั้น สินค้าที่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของแคนาดาส่งออกนั้นตอบสนองต่อมาตรฐานสากล สาธารณชนก็มั่นใจว่าสินค้าแคนาดาจะเป็นไปตามมาตรฐานที่แคนาดาต้องการ ในทางกลับกัน การเพิ่มการยอมรับในคุณค่าของการมาตรฐานในภาคอุตสาหกรรมนั้นช่วยประเทศให้มีส่วนร่วมในกรรมการวิชาการมากขึ้น ซึ่งเป็นผลประโยชน์ในเชิงยุทธศาสตร์แก่ประเทศแคนาดา ในขณะที่เศรษฐกิจโลกที่ถดถอยกำลังฟื้นตัว แต่งบประมาณด้านมาตรฐานของอุตสาหกรรมที่มีบทบาทเชิงเศรษฐกิจได้ลดลงจากการเข้าร่วมงานวิชาการระหว่างประเทศ จากการคาดการณ์สิบปีที่ผ่านมา มีอาสาสมัครในด้านการพัฒนามาตรฐานในระดับนานาชาติกว่า 3,500 คน ปัจจุบันสภาการมาตรฐานแคนาดาคาดการณ์ว่ามีอาสาสมัครประมาณ 2,500 คน การเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนมากขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นในการได้รับการสนับสนุนทางการเงิน ภาคอุตสาหกรรมบางสาขารวมตัวกันและย้ายสำนักงานไปนอกประเทศแคนาดา (เช่น เหล็ก นิกเกิล อลูมิเนียม) ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้ให้การสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาการชาวแคนาดาในวงจำกัด ทำให้เกิดมีผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอื่นกำหนดมาตรฐานสากลที่แคนาดาจะก็ต้องปฏิบัติตาม การมีผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากลของแคนาดาอยู่ในโต๊ะเจรจาจะเปิดทางให้เจรจากับคู่ค้ารายใหม่เป็นผู้เล่นระดับโลกและชักนำโอกาสให้กับผู้ผลิตแคนาดา ทำให้เกิดการยอมรับผลิตภัณฑ์ของแคนาดามากขึ้น และสร้างงานเพิ่มขึ้นสำหรับชาวแคนาดา นอกจากนั้น จากการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการมาตรฐาน

คณะกรรมการตรวจสอบรับรอง ผลประโยชน์ของประเทศแคนาดาจะถูกสะท้อนจากผลการปฏิบัติตามมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง

8) **ทรัพยากรบุคคล** โปรแกรมและบริการของสภาการมาตรฐานแคนาดา ต้องการการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงานที่ในระดับตำแหน่งที่มีพื้นฐานทางเทคนิคและความรู้ ความต้องการนี้เพิ่มขึ้นเพียงเพราะว่ากิจกรรมในระดับสากลนั้นมีความหลากหลายมากขึ้นและเป็นมาตรฐานแบบเฉพาะทางมากขึ้น เช่น นาโนเทคโนโลยี และ Solid bio-fuels ถึงแม้ว่าสภาการมาตรฐานแคนาดาได้เตรียมแผนการสืบทอดตำแหน่งไว้แล้ว แต่สภาการมาตรฐานแคนาดาก็ยังประสบกับความท้าทายเช่นเดียวกับองค์กรอื่น ๆ ในการสรรหาบุคลากรตำแหน่งที่มีความรู้เฉพาะทางสูง ดังนั้น การลงทุนอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการสนับสนุนความต้องการทางด้านทรัพยากรบุคคล ในแต่ละปี สภาการมาตรฐานแคนาดาเตรียมงบประมาณประมาณร้อยละ 1.5 ของงบประมาณเงินเดือนสำหรับความต้องการการฝึกอบรม

3.5.5 ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของสภาการมาตรฐานแคนาดาและกิจกรรมและโครงการริเริ่มที่สำคัญในปีงบประมาณ ค.ศ. 2010-2011

ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของสภาการมาตรฐานแคนาดา กล่าวถึงปัญหาที่สำคัญที่องค์กรเผชิญอยู่ขณะนี้ และแสดงให้เห็นสภาพการทำงานของสภาการมาตรฐานแคนาดาในปัจจุบัน

1) **<u>ยุทธศาสตร์ที่สำคัญลำดับที่ 1</u> - ปกป้องความน่าเชื่อถือของระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS)** ในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ประชาชนแคนาดาได้เห็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและถูกนำเข้าแคนาดาเพิ่มขึ้นโดยการใช้เครื่องหมายรับรองปลอม แนวโน้มนี้ได้บ่อนทำลายระบบมาตรฐานแห่งชาติซึ่งพยายามที่จะป้องกันผลประโยชน์ของผู้บริโภคและธุรกิจ เพื่อเป็นการบรรเทาภัยคุกคามนี้ สภาการมาตรฐานแคนาดา ได้เพิ่มระดับการเข้าร่วมโครงการป้องกันสินค้าปลอมและความปลอดภัยของสินค้าโดยภาครัฐและเอกชนร่วมกัน สภาการมาตรฐานแคนาดารับบทบาทอย่างเข้มแข็งในการยกระดับการรับรู้เกี่ยวกับสินค้าปลอมร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การศึกษาแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับบทบาทของการมาตรฐานในการต่อสู้กับปัญหาระดับโลกนี้

   สภาการมาตรฐานแคนาดาในฐานะผู้ดูแลของ CSS ได้เกี่ยวพันกับการริเริ่มหลายๆ โครงการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการป้องกันการปลอมแปลงและความปลอดภัยของสินค้า สำหรับในปีงบประมาณนี้ สภาการมาตรฐานแคนาดาเกี่ยวข้องเต็มที่ใน 2 โครงการที่อยู่ในแผนปฏิบัติของ CSS ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้ ซึ่งแผนนี้ได้รวมถึงการกำหนดมาตรการในกระบวนการมาตรฐาน (Standardization) เพื่อสนับสนุนการตรวจตราที่ตลาดและพัฒนากลยุทธ์การตอบโต้

การปลอมแปลงสินค้า สภาการมาตรฐานแคนาดาจะทำงานอย่างใกล้ชิดกับสมาชิกที่ระบุไว้จากภายในระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS) เพื่อให้มั่นใจว่าผลลัพธ์เป็นไปตามที่คาด

อีกแนวทางหนึ่งที่สภาการมาตรฐานแคนาดาทำงานอย่างหนักในการปกป้องความน่าเชื่อถือของระบบมาตรฐานแห่งชาติ (NSS) คือ การทำให้ชาวแคนาดามีความมั่นใจในการบริโภคสินค้าที่ได้รับการตรวจรับรองแล้ว หน่วยบริการการตรวจสอบรับรองของ สภาการมาตรฐานแคนาดาเป็นหน่วยงานที่ให้การรับรองสินค้าเหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติใหม่ Canada Consumer Product Safety Act (CCPSA) หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองได้ถูกตั้งความหวังไว้ว่าจะขยายโครงการการรับรองห้องทดลอง ซึ่งรวมถึงการทดสอบผลิตภัณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ด้วย

ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ลำดับนี้จะสอดคล้องโดยตรงกับพระราชบัญญัติดังนี้

- เป็นประโยชน์ต่อสุขอนามัย ความปลอดภัยและสวัสดิการของพนักงานและสาธารณะ
- ปกป้องและคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการมาตรฐาน

การริเริ่มและกิจกรรมที่สำคัญในการสนับสนุนความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้ คือ

- สอบทานคำแนะนำและเครื่องมือที่อยู่ภายใต้ระบบการมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนการตรวจสอบสินค้าที่วางตลาด และให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาทรัพยากรเพิ่มเติม
- สำรวจโอกาสสำหรับโครงการการตรวจสอบรับรอง เพื่อให้การสนับสนุนพระราชบัญญัติ CCPSA
- ให้ความร่วมมือกับเครือข่ายป้องกันการปลอมแปลงของแคนาดา Canadian Anti-Counterfeiting Network (CACN)
- ทำงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการตอบโต้การปลอมแปลง และส่งเสริมโครงการการตรวจสอบรับรองที่อาจจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในของระบบมาตรฐานแห่งชาติ NSS
- ดูแลการดำเนินงานในปีที่สองของโครงการริเริ่มที่สำคัญของ CSS

2) **<u>ยุทธศาสตร์สำคัญลำดับที่ 2</u> - สามารถเหนี่ยวนำข้อกำหนดของมาตรฐานสากลให้เป็นไปในแนวทางที่เอื้อประโยชน์ต่อแคนาดา**

กลยุทธ์สำหรับการค้าที่สำคัญอันหนึ่งของประเทศแคนาดาคือ ขีดความสามารถของประเทศแคนาดาในการชักจูงประเทศอื่น ๆ ให้รับข้อกำหนดมาตรฐานที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ประเทศ การ

เข้าร่วมของสภาการมาตรฐานแคนาดาในหน่วยงานมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองระดับสากลและภูมิภาคนั้นสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับแคนาดา ในขณะเดียวกันการเข้าร่วมในหน่วยงานมาตรฐานสากลมีความสำคัญต่อความมั่นใจว่าวิธีปฏิบัติกระบวนการด้านมาตรฐานสากลเอื้อประโยชน์แก่แคนาดา และมาตรฐานของสภาการมาตรฐานแคนาดาสะท้อนข้อกำหนดสากลว่าด้วยอุปสรรคทางการค้าบางประการในการค้าระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี การที่แคนาดามีที่นั่งในโต๊ะเจรจายิ่งเพิ่มความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มุมมองของแคนาดาเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น นาโนเทคโนโลยี พลังงานจากน้ำทะเล และอื่นๆ ต้องถูกบูรณาการในมาตรฐานสากลเพื่อให้มั่นใจในความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของแคนาดา การไม่เข้าร่วมเจรจามีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมแคนาดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การขาดความสามารถในการเหนี่ยวนำในการเจรจาจะทำให้สูญเสียตลาดของผู้ผลิตในแคนาดา ดังนั้น บทบาทความเป็นผู้นำของแคนาดาจำเป็นจะต้องเข้มแข็งในคณะกรรมการ ISO IEC และองค์กรทางวิชาการอื่นๆ การสนับสนุนการเข้าร่วมทางด้านวิชาการของสภาการมาตรฐานแคนาดาจะช่วยรักษาภาพลักษณ์และบทบาทในระดับนานาชาติและภูมิภาคให้อยู่ในระดับสูง นอกจากนั้น การเข้าร่วมทางด้านวิชาการอย่างแข็งขันช่วยดึงความสนใจของผู้บริหารทั้งในส่วนของรัฐบาลและภาคเอกชนไปสู่การทำมาตรฐานต่างๆ เป้าหมายของสภาการมาตรฐานแคนาดา คือ การเพิ่มเติมตำแหน่งทางวิชาการที่ ISO, IEC และหน่วยงานด้านมาตรฐานและตรวจสอบรับรอง

สภาการมาตรฐานแคนาดา เป็นตัวแทนของประเทศแคนาดาในหลายๆ หน่วยงานที่เกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองระดับสากลและระดับภูมิภาค รวมถึง International Accreditation Forum (IAF), คณะกรรมการ ISO ในการตรวจสอบและรับรอง (CASCO), Pacific Accreditation Cooperation (PAC), Inter American Accreditation Cooperation (IAAC), International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) และ Asia Pacific Laboratory Accreditation Cooperation (APLAC) การเข้าร่วมในเวทีการเจรจาเหล่านี้ทำให้เกิดความก้าวหน้าทั้งในด้านผลประโยชน์และสนับสนุนการเข้าสู่ตลาดสำหรับสินค้าและบริการของแคนาดา

สภาการมาตรฐานแคนาดา เป็นที่รู้จักทั่วโลกถึงการเป็นผู้นำของโลกในด้านการฝึกอบรมด้านมาตรฐานและมีชื่อเสียงซึ่งประเทศแคนาดาควรจะภูมิใจ สภาการมาตรฐานแคนาดามีความมุ่งมั่นในการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศกำลังพัฒนาและแบ่งปันความรู้ทางวิชาการด้านการมาตรฐาน ในแต่ละปี สภาการมาตรฐานแคนาดาจัดการฝึกอบรมให้แก่ประเทศเหล่านั้น เพื่อช่วยลดช่องว่างทางด้านวิชาการ ซึ่งจะทำให้ประเทศเหล่านั้นสามารถเข้าร่วมทำงานด้านมาตรฐานสากลและการค้าโลกได้อย่างเต็มที่ สมาชิกของสภาการมาตรฐานแคนาดาและองค์กร

จากภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ ที่เข้าร่วมโครงการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านมาตรฐานในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก

ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้จะสอดคล้องโดยตรงกับพระราชบัญญัติดังนี้

- เป็นตัวแทนของประเทศแคนาดาโดยเป็นสมาชิกของ ISO, IEC และองค์กรอื่นๆ
- มั่นใจได้ว่าแคนาดาการเข้าร่วมทางวิชาการอย่างมีประสิทธิผลในองค์กร ISO, IEC และองค์กรอื่นๆ
- ส่งเสริมความร่วมมือและเข้าทำข้อตกลงร่วมกับประเทศต่างๆ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและให้ความร่วมมือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

โครงการริเริ่มและกิจกรรมที่สำคัญในการสนับสนุนความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้ คือ

- มีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการเข้าร่วมในหน่วยงานกำหนดมาตรฐานและหน่วยงานการตรวจสอบรับรองระดับสากลและภูมิภาค รวมทั้ง International Accreditation Forum (IAF), คณะกรรมการ ISO ในการตรวจสอบและรับรอง (CASCO), Pacific Accreditation Cooperation (PAC), Inter American Accreditation Cooperation (IAAC), International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) และ Asia Pacific Laboratory Accreditation Cooperation (APLAC)
- สร้างความเข้มแข็งในเครือข่ายการตรวจสอบรับรองของโลก รักษาตำแหน่งความเป็นผู้นำเชิงยุทธศาสตร์เท่าที่จะทำได้ คงไว้ซึ่งสถานะข้อตกลงการรับรู้ร่วมกัน (Mutual recognition agreement - MRA) สำหรับโปรแกรมการตรวจสอบรับรองของสภาการมาตรฐานแคนาดา ทำ peer evaluation ให้แล้วเสร็จสำหรับโครงการการตรวจสอบรับรองที่สำคัญทั้งหมด รวมถึงการประเมิน peer assessment ในโครงการอื่นๆ ด้วย
- จัดการฝึกอบรมการดำเนินการของ WTO/Enquiry Point และบริการข้อมูลทางด้านมาตรฐานให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาอย่างน้อยหนึ่งประเทศ

3) **<u>ยุทธศาสตร์สำคัญลำดับที่ 3</u> - เพิ่มรายรับจากแผนงานและบริการที่คัดเลือกไว้**

สภาการมาตรฐานแคนาดามีความจำเป็นในการหารายได้เพิ่มเติมเพื่อให้แผนงานและบริการต่างๆ ดำเนินไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ความต้องการของแผนงานและบริการของสภาการมาตรฐานแคนาดา ได้ทวีคูณในช่วงหลายๆ ปีมานี้ อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านมาตรฐานที่รวดเร็วขึ้น ความต้องการของตลาดสำหรับการรับรองที่กว้างมากขึ้น และจำนวนเวทีเจรจาทั้งระดับภูมิภาคและนานาชาติซึ่งต้องการการเข้าร่วมของประเทศแคนาดา นอกจากนั้นแล้ว ความต้องการในความเชี่ยวชาญของสภาการมาตรฐานแคนาดาในโครงการริเริ่มทางด้าน

นโยบายสาธารณะ และข้อตกลงทางการค้ายังเพิ่มความกดดันด้านทรัพยากร อย่างไรก็ดีเพื่อก้าวให้ทันต่อความต้องการ สภาการมาตรฐานแคนาดา ได้พัฒนาการดำเนินการด้านการตรวจสอบรับรองอย่างมีนัยสำคัญ อันเป็นผลทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากศูนย์ในปี ค.ศ. 1981 เป็น 6.0 ล้านดอลลาร์ในปี ค.ศ. 2009 และเกิดความรวดเร็วในการส่งมอบแผนงานและบริการเพิ่มเติมขึ้น แหล่งที่มารายได้หลักของสภาการมาตรฐานแคนาดา นอกเหนือจากการจัดสรรงบประมาณของรัฐสภาแล้วคือ แผนงานการตรวจสอบรับรองและค่าลิขสิทธิ์ที่ได้จากการขายข้อกำหนดมาตรฐานต่างๆ แผนงานการตรวจสอบรับรองต่างๆ ของสภาการมาตรฐานแคนาดาเกือบเลี้ยงตัวเองได้ และใช้วิธีการจ่ายคืนค่าใช้จ่ายที่ได้จ่าย (Cost Recovery Basis) ไปให้ครบก่อนที่จะคิดเป็นรายได้ส่วนเกิน ปัจจุบันโครงการต่าง ๆ ของสภาการมาตรฐานแคนาดามีรายได้ร้อยละ 91 ของค่าใช้จ่ายที่จ่ายไป และคาดว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการรับรองอีกประมาณร้อยละ 2 คือเพิ่มจาก 6 ล้านดอลลาร์เป็น 6.1 ล้านดอลลาร์ การประมาณการรายได้จากการรับรองคาดว่าจะค่อยๆ ลดน้อยลงหลังจากสองสามปีข้างหน้า เนื่องจากความท้าทายทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาสำหรับธุรกิจในแคนาดา ตลาดการรับรองเข้าสู่ภาวะอิ่มตัวและความกดดันที่เพิ่มมากขึ้นจากโลกาภิวัฒน์ ในการขับเคลื่อนการเติบโตและตอบสนองต่อความกดดันด้านทรัพยากร สภาการมาตรฐานแคนาดาจึงติดตามโอกาสในภาคส่วนใหม่อย่างแข็งขัน และยังเสาะหาความร่วมมือที่เพิ่มขึ้นระหว่างพันธมิตรภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น ซึ่งความร่วมมือนี้ทำให้เกิดการดำเนินการโปรแกรมการรับรองใหม่ ๆ หรือการต่อเติมโปรแกรม

สภาการมาตรฐานแคนาดายังคงแสวงหาการสร้างรายได้จากส่วนอื่นๆ จากข้อตกลงสำหรับการจัด Export Alerts! และหลักสูตรต่างๆ เกี่ยวกับมาตรฐานที่จะส่งมอบให้กับผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญรวมทั้ง กระทรวงที่สำคัญๆ เอเยนต์ และอื่นๆ

ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ลำดับนี้จะสอดคล้องโดยตรงกับพระราชบัญญัติดังนี้

- จัดบริการตรวจสอบรับรองเพิ่มเติมและเติมเต็มความต้องการทางด้านการตรวจสอบรับรอง

การริเริ่มและกิจกรรมที่สำคัญในการสนับสนุนความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ลำดับนี้ คือ

- จัดให้มีบริการด้านการตรวจสอบและรับรองเพิ่มเติม และจัดเตรียมให้ความต้องการด้านการตรวจสอบและรับรองแนวใหม่ๆ เหล่านี้ได้รับการตอบสนองที่พึงพอใจ :-
    - การดำเนินงานเต็มรูปแบบของแผนงานก๊าซเรือนกระจก (greenhouse gas)
    - ขยายหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์และแผนการตรวจสอบและรับรองห้องทดลอง (ปริมาณปรอทในหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ขนาดเล็ก)
    - ขยายโครงการรับรองบุคคล (ผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีเรดอน)

- ขยายหน่วยตรวจของโครงการตรวจรับรองห้องปฏิบัติการ (อุปกรณ์ทางด้านก๊าซทั้งในเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม อุปกรณ์ electro medical)
- ขยายโครงการการตรวจสอบรับรองระบบการจัดการ (การผลิตและการกระจายผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพจากธรรมชาติ)
- ขยายโครงการ Good Laboratory Practice (GLP) (เภสัชกรรม ชีววิทยา และ radiopharmaceuticals)

- เข้าถึงลูกค้าและทำตามประมาณการรายได้สำหรับโครงการตรวจสอบและรับรองของสภาการมาตรฐานแคนาดา
- พัฒนาระบบการจัดการของการตรวจสอบและรับรอง เพื่อช่วยสนับสนุนการปรับปรุงประสิทธิภาพภายในระบบและวิธีการทำงานของหน่วยงานตรวจสอบและรับรอง
- เจรจาข้อตกลงใหม่กับประเทศกำลังพัฒนาสำหรับการจัดงาน Export Alert! ให้ได้อย่างน้อยหนึ่งประเทศ
- พัฒนาเอกสารหลักสูตรสำหรับการนำร่องโครงการ WTO-TBT
- ส่งมอบหลักสูตร WTO-TBT เกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับหน่วยงานทำหน้าที่กำกับดูแลการมาตรฐาน

4) **<u>ยุทธศาสตร์สำคัญลำดับที่ 4</u> - เพิ่มการยอมรับบทบาทของสภาการมาตรฐานแคนาดาในหมู่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย**

ความสำเร็จของสภาการมาตรฐานแคนาดาขึ้นอยู่กับความผูกพันกับผู้มีส่วนได้เสีย (ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รัฐบาล องค์กรผู้บริโภค และสถาบันการศึกษา) กลุ่มเหล่านี้จะทำงานร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจว่าแคนาดาคงความเป็นประเทศที่อยู่ในระดับแนวหน้าของการรับรู้คุณค่าของการมาตรฐาน เทคโนโลยี การค้า และแนวทางการปฏิบัติที่ดีของการมาตรฐาน

การเพิ่มการรับรู้ของผู้มีส่วนได้เสียในบทบาทของสภาการมาตรฐานแคนาดา ทำให้สภาการมาตรฐานแคนาดาสามารถเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ด้วยการเน้นการสร้างความสัมพันธ์และขยายขอบเขตออกไป

สภาการมาตรฐานแคนาดาพร้อมด้วยพันธมิตรภายใต้ NSS สามารถตอบสนองปัญหาที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษภายในระบบได้ดีขึ้น วิธีการร่วมมือกันนี้จะช่วยสภาการมาตรฐานแคนาดาปรับปรุงการตอบสนองต่อความต้องการที่กำลังเพิ่มขึ้นของตลาดและจัดให้มีระบบการมาตรฐานที่มีการประสานงานมากขึ้น

แผนในการขยายการสร้างความสัมพันธ์ไปสู่ผู้ที่อาจมีโอกาสเป็นผู้เข้าร่วมงานนี้ คาดหวังว่าจะได้งบประมาณเพิ่มขึ้นและการมีส่วนร่วมที่มากขึ้นในการพัฒนามาตรฐานระดับสากลและกิจกรรมการตรวจสอบรับรอง

การเพิ่มระดับการยอมรับในบทบาทของสภาการมาตรฐานแคนาดาและคุณค่าของการมาตรฐานต้องการการสื่อข้อความที่มีข้อมูลเชิงประจักษ์และสอดคล้องกัน เพื่อการสื่อสารที่ดีในความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และการนำเอามาตรฐานไปใช้งาน

จากการที่สภาการมาตรฐานแคนาดาเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐและเป็นหน่วยงานด้านมาตรฐานแห่งชาตินี้ ทำให้สภาการมาตรฐานแคนาดามีความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับรัฐบาลแคนาดาในด้านที่มีความสนใจร่วมกัน (ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก) นอกเหนือจากการสนับสนุนของสภาการมาตรฐานแคนาดาด้านนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ในปี ค.ศ. 2010-2011 สภาการมาตรฐานแคนาดาจะให้การสนับสนุนที่มีนัยสำคัญต่อรัฐบาลแคนาดาในส่วนที่เกี่ยวกับการเจรจาการค้ากับสหภาพยุโรป

ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้จะสอดคล้องโดยตรงกับพระราชบัญญัติดังนี้

- สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชาวแคนาดาและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- ส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ให้ความสะดวกแก่การค้าภายในและต่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

โครงการริเริ่มและกิจกรรมที่สำคัญในการสนับสนุนความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้ คือ

- จัดหาการสนับสนุน Canada-European-Union : Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA) และโครงการริเริ่มของรัฐบาลแคนาดาอื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
- เพิ่มความพยายามในการขยายความสัมพันธ์ออกไปสู่กลุ่มที่มีลำดับความสำคัญสูงต่างๆ
- พัฒนาและเผยแพร่เรื่องราวความสำเร็จของการมาตรฐาน
- มีการนำเสนอเรื่องราวให้กับผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น Community of Federal Regulators (CFR) เกี่ยวกับคุณค่าของการมาตรฐาน
- พัฒนากลยุทธ์การตลาดของแต่ละภาคส่วนกับผู้มีส่วนได้เสียหลัก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้มาตรฐานและการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น
- สรรหาผู้เชี่ยวชาญและชักจูงให้เข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานระดับสากล

- จะดำเนินการและส่งเสริมการศึกษาและจัดทำรายงานต่างๆ เช่น รายงานเกี่ยวกับคุณค่าเชิงเศรษฐกิจของการมาตรฐาน “Economic Value of Standardization”
- สนับสนุนรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นด้านการศึกษาเกี่ยวกับการมาตรฐาน
- เพิ่มความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษาในระบบการมาตรฐานแห่งชาติ

5) **<u>ยุทธศาสตร์สำคัญลำดับที่ 5</u> - ยกระดับประสิทธิผลขององค์กร**

สินทรัพย์ที่มีค่ามากที่สุดของสภาการมาตรฐานแคนาดา คือ ทรัพยากรบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยพนักงานตามตำแหน่งงานที่มีความรู้ทางด้านวิชาการและองค์ความรู้ แผนทรัพยากรบุคคลจะครอบคลุมการจ้างงานและการคัดเลือกบุคคล การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมและการสืบทอดตำแหน่ง สภาการมาตรฐานแคนาดาจะลงทุนในด้านทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่องโดยการฝึกอบรมและจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่ง

การมุ่งเน้นในการยกระดับประสิทธิภาพขององค์กร ช่วยให้สภาการมาตรฐานแคนาดาสามารถจัดการกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นในช่วงสองสามปีที่ผ่านมาได้ ปัจจัยที่ทำให้สภาการมาตรฐานแคนาดาประสบความสำเร็จประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ พนักงานที่มีศักยภาพ การมุ่งเน้นลูกค้า ธรรมาภิบาล การจัดการด้านการเงินที่แข็งแกร่ง การมุ่งเน้นการวางแผนกลยุทธ์ และระบบบริหารคุณภาพ ทั้งหมดนี้ทำให้สภาการมาตรฐานแคนาดายกระดับการบริการให้แก่ชาวแคนาดาและมีส่วนช่วยในการเติบโตของกระบวนการจัดทำมาตรฐาน

ในปี ค.ศ. 2010-2011 โครงการริเริ่มและกิจกรรมของสภาการมาตรฐานแคนาดาจะช่วยบ่มเพาะวัฒนธรรมองค์กรแห่งความเป็นเลิศ และสิ่งที่จะเป็นตัววัด Strategic priority คือแบบสอบถามพนักงาน ซึ่งจะแล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ ศ.ศ. 2009

โครงการริเริ่มและกิจกรรมที่สำคัญในการสนับสนุนความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์นี้ คือ

- พิจารณาถึงผลลัพธ์จากการสำรวจความพึงพอใจของพนักงาน ปีงบประมาณ ค.ศ. 2009-2010
- ปรับปรุงเอกสารทางด้านคุณภาพให้ทันสมัย เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการต่าง ๆ
- พัฒนาและปรับแต่งดัชนีชี้วัดที่สำคัญ
- บรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการทางด้านการเงิน
- ดำเนินการนำกิจกรรมที่ต้องนำไปสู่การปฏิบัติตามผลที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า
- ดำเนินการตามข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานสอบพิเศษของสภาการมาตรฐานแคนาดา ปี ค.ศ. 2009

3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศจีน

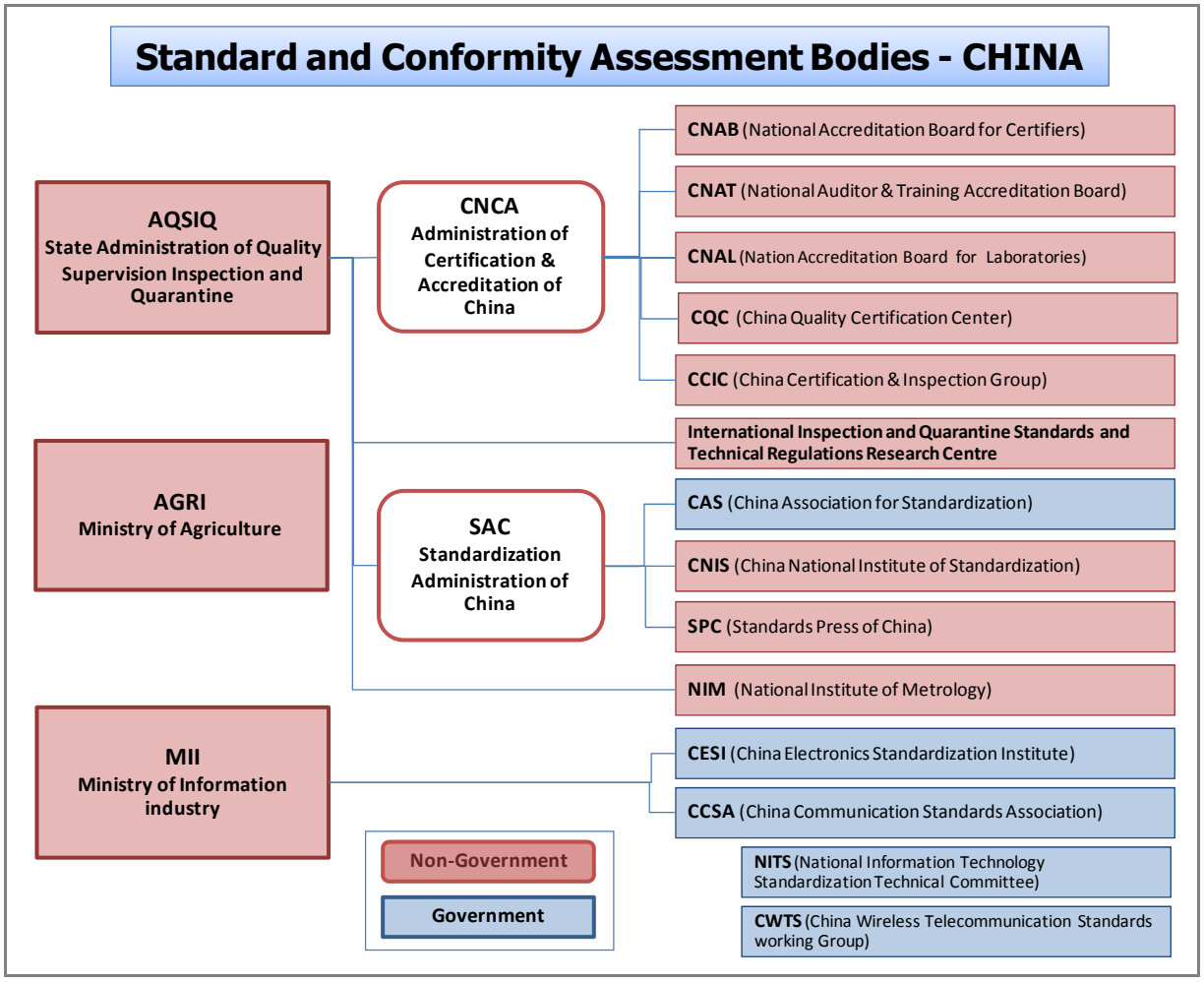

ภาพที่ 3-11 โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของประเทศจีน

ประเทศจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงและมีท่าทีในความต้องการเชิงยุทธศาสตร์ของมาตรฐานทางเทคนิคอย่างกว้างขวาง เนื่องด้วยเศรษฐกิจของโลกนั้นได้รวมเอามาตรฐานไว้เป็นส่วนหนึ่งของกฎระเบียบในการค้าระหว่างประเทศ และประเทศจีนก็มีความต้องการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งในด้านมาตรฐานเทคนิคในระบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใหม่ของประเทศจีน

3.6.1 หลักการในแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์นี้ได้มีเป้าหมายที่ตระหนักถึงยุคใหม่ของการพัฒนาอุตสาหกรรมและสังคม โดยให้ความสำคัญมุ่งเน้นการปรับปรุงมาตรฐานทางเทคนิคให้สามารถใช้ได้และมีความเข้มแข็งในการแข่งขันในสภาวะโดยรวมของโลก มีการบูรณาการแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล และมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการด้าน

การตลาดและผู้ประกอบการ ในฐานะที่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญและตอบสนองต่อความต้องการเชิงยุทธศาสตร์ของการทำนวัตกรรมเชิงเทคโนโลยี ไปพร้อมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาด้านการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานทางเทคนิค

3.6.2 ภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ของการมาตรฐาน

ภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ของการมาตรฐานทางด้านที่เป็นภารกิจของประเทศจีนในส่วนที่เกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของมาตรฐานเชิงเทคนิคใน 15 ปีข้างหน้านั้นคือ

- เพื่อปรับมาตรฐานเชิงเทคนิคให้เข้ากับสภาวะตลาดและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน
- เพื่อปรับปรุงการดัดแปลงมาตรฐานทางเทคนิคให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี การค้าและอุตสาหกรรม รวมถึงความต้องการทางด้านการตลาดและอุตสาหกรรม
- พัฒนามาตรฐานทางเทคนิคอย่างเป็นอิสระและเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศจีน มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศของมาตรฐานทางเทคนิคของประเทศ และเพิ่มส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์จากประเทศจีนในตลาดโลกด้วย

3.6.3 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

1) ภายในปี ค.ศ. 2010 ประเทศจีนจะจัดทำระบบการมาตรฐานของประเทศให้ค่อนข้างสมบูรณ์ ในระยะแรก ภาพรวมเชิงเทคนิคของมาตรฐานจีนนั้นจะต้องเท่ากับมาตรฐานสากล และมาตรฐานเชิงเทคนิคในภาคส่วนที่สำคัญจะต้องเข้ากันได้เสมอกับมาตรฐานระหว่างประเทศ
2) ภายในปี ค.ศ. 2020 จะยกระดับทางด้านเทคโนโลยีของมาตรฐานทางเทคนิคของจีนในภาคส่วนที่สำคัญขึ้นสู่ระดับแนวหน้าของมาตรฐานระหว่างประเทศ และได้ยกระดับมาตรฐานของประเทศจีนขึ้นสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญในเชิงมาตรฐานระหว่างประเทศ

3.6.4 มาตรการที่สำคัญเชิงยุทธศาสตร์

1) ประสานการพัฒนาระหว่างการวิจัยและพัฒนาทางด้านเทคนิคกับการพัฒนาระบบการมาตรฐาน
    - จัดให้มีช่องทางที่สามารถจะสื่อสารกันได้อย่างคล่องตัวระหว่างนวัตกรรมทางเทคนิคและการพัฒนาด้านการมาตรฐาน
    - เน้นในเรื่องของการพัฒนามาตรฐานทางเทคนิค ซึ่งประเทศจีนมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมาตรฐานที่พัฒนาขึ้นมาใหม่

2) จัดตั้งระบบมาตรฐานแบบสมัครใจโดยเป็นมาตรฐานที่มีทิศทาง สอดคล้องกับสภาวะในเชิงการตลาด เป็นมาตรฐานที่มีผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลาง ลดการควบคุมในรายละเอียดของหน่วยงานภาครัฐ มีส่วนร่วมจากสังคมทุกระดับอย่างกว้างขวาง

3) ขอบเขตที่สำคัญของการพัฒนามาตรฐาน

- ส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศจีนและความก้าวหน้าเชิงสังคม ดำเนินการให้จีนเป็นประเทศแห่งนวัตกรรม ส่งเสริมการค้าโดยการใช้เทคโนโลยีและการดำเนินการตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่
- ให้ความสนใจกับแผนการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระยะสั้นและระยะยาวของประเทศ
- บูรณาการเข้ากับความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน
- จัดทำมาตรฐานในภาคส่วนที่มีความสำคัญเหล่านี้ มาตรฐานเชิงเทคนิคในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในระดับสูง เช่นอุตสาหกรรมอุปกรณ์สารสนเทศ หรืออุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีทางด้านวัสดุศาสตร์สมัยใหม่ เทคโนโลยีทางด้านการบินและอวกาศ เทคโนโลยีทางด้านพลังงานใหม่ และเทคโนโลยีทางด้านสมุทรศาสตร์
- พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมบริการที่นำสมัย
- พัฒนามาตรฐานทางด้านความปลอดภัย สุขอนามัยและการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม
- พัฒนามาตรฐานทางด้านทรัพยากรและพลังงาน
- พัฒนามาตรฐานในอุตสาหกรรมที่มีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบและมีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัว

4) มีส่วนร่วมอย่างพอเพียงในกิจกรรมการมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อยกระดับให้ประเทศจีนถูกจัดลำดับไว้ในอันดับค่อนข้างสูงในบัญชีรายชื่อของประเทศที่มีบทบาททางด้านการมาตรฐานระดับสากล

- มีการนำมาตรฐานสากลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - เพื่อปรับปรุงระดับเทคโนโลยีของมาตรฐานประเทศจีน
  - เพื่อให้สามารถตอบสนองกับ WTO, TBT ข้อเรียกร้อง และสามารถจะปรับให้มาตรฐานจีนนั้นเข้ากันได้กับมาตรฐานสากล

- ติดตามการพัฒนามาตรฐานสากลระหว่างประเทศเพื่อที่จะได้นำมาใช้ทันท่วงทีของมาตรฐานสากลที่นำมาใช้ในประเทศจีนได้

- มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานสากลอย่างเพียงพอ
  - มีส่วนร่วมอย่างเพียงพอในทุกลำดับขั้นของการพัฒนามาตรฐานสากล
  - มีส่วนร่วมในการยกร่างข้อกำหนดด้านมาตรฐานสากลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประโยชน์ของประเทศจีน
  - สนับสนุนและให้กำลังใจ ความพยายามของผู้นำคณะทำงาน และคณะกรรมการทางด้านเทคนิคชุดต่างๆ ที่จัดให้มีการพัฒนามาตรฐานสากล
  - จัดการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับมาตรฐานสากลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่ประเทศจีนพัฒนาอยู่
  - มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันในความพยายามด้านการมาตรฐานระหว่างทวิภาคี พหุพาคี และในระดับภูมิภาค
  - ให้การสนับสนุนเป็นพิเศษแก่วิสาหกิจที่ทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
  - สนับสนุนวิสาหกิจที่มีศักยภาพในการแข่งขันให้มีส่วนร่วมในการเจรจาในเวทีที่มีระดับสำคัญ มีส่วนร่วมในการเป็นพันธมิตรในระดับภูมิภาค และเป็นพันธมิตรด้านการมาตรฐาน

3.7 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น

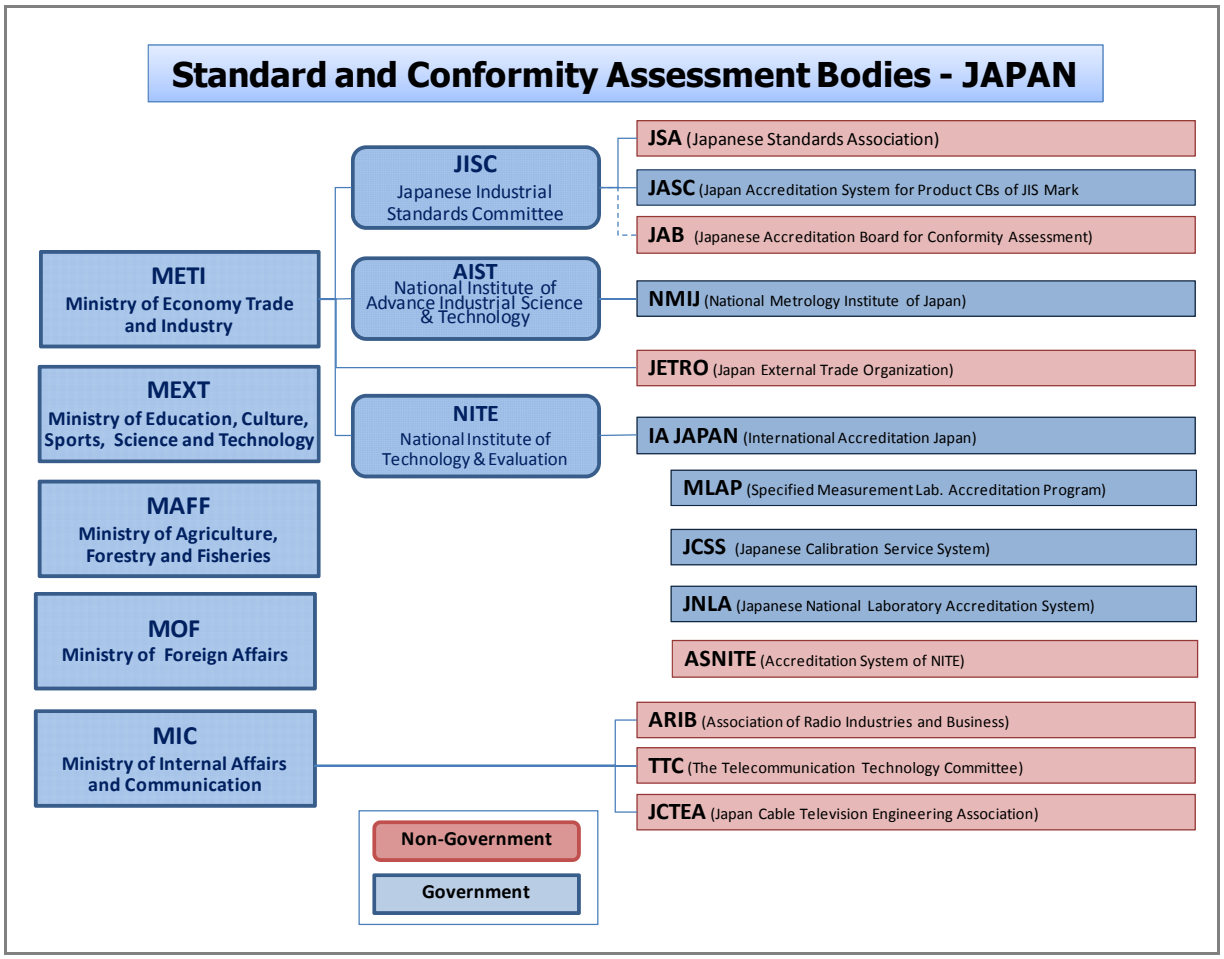

ภาพที่ 3-12 โครงสร้างของระบบการมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น

คณะกรรมาธิการว่าด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น (JISC) ได้พัฒนายุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐานเพื่อตอบรับกับการพัฒนาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกของการมาตรฐานทั้งในระดับสากลและในประเทศซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) ความก้าวหน้าในการปฏิรูปกฎระเบียบ ความก้าวหน้าในการใช้มาตรฐานแบบสมัครใจเป็นเกณฑ์สำหรับกฎระเบียบทางเทคนิคบนพื้นฐานของผลการทำงาน ซึ่งเพิ่มความจำเป็นในการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านกฎระเบียบต่าง ๆ (เช่น ด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม)

2) ความก้าวหน้าสู่โลกาภิวัตน์ เข้าสู่โลกาภิวัตน์ที่เร็วขึ้นโดยได้รับแรงหนุนจากข้อตกลงขององค์กรการค้าโลกที่มีผลบังคับอยู่ รวมไปถึงข้อตกลงเรื่องมาตรการกีดกันอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ซึ่งส่งผลให้มีการกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อแนะนำระหว่างประเทศ

3) เพิ่มการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของการมาตรฐานต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันทางอุตสาหกรรม เพิ่มความสำคัญในการนำมาตรฐานสากลมาเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งผลต่อความจำเป็นในการบูรณาการการวิจัยและพัฒนา (R&D) กับยุทธศาสตร์การมาตรฐานเข้าด้วยกัน

4) การแพร่กระจายของค่านิยมด้านการมาตรฐานในกลุ่มผู้บริโภค การรับรู้ที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้นในค่านิยม เช่น ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเพิ่มบทบาทของมาตรฐานแบบสมัครใจและการตรวจสอบและรับรอง ในการเป็นกลไกจัดหาข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อผู้บริโภคที่มีค่านิยมที่หลากหลาย

สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์

1) **การพัฒนายุทธศาสตร์** JISC ได้พัฒนายุทธศาสตร์ว่าด้วยการมาตรฐาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ
   - ยุทธศาสตร์ทั่วไป
   - ยุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วน

2) **คุณลักษณะเฉพาะของยุทธศาสตร์ทั่วไป** เพื่อเป็นการตอบรับกับการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกของการมาตรฐาน โดยคำนึงถึงการพัฒนาใหม่ๆ ในระดับสากล เช่น ผลลัพธ์จากการประชุมทบทวนครั้งที่ 2 ว่าด้วยข้อตกลงเรื่องมาตรการกีดกันอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าขององค์กรการค้าโลก WTO/TBT ซึ่งกระทำทุกๆ 3 ปี การพัฒนายุทธศาสตร์ระยะยาวของคณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO/IEC) และการพัฒนายุทธศาสตร์การมาตรฐานในสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ยุทธศาสตร์ทั่วไปของญี่ปุ่นจึงให้ความสำคัญแก่ประเด็น 3 ประการ ดังนี้
   - การตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคม
   - ยุทธศาสตร์สำหรับการมาตรฐานระหว่างประเทศ
   - การบูรณาการด้านการวิจัยและพัฒนาเข้ากับการมาตรฐาน

3) การตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคม

- การพัฒนาของยุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วน เพื่อให้การตอบสนองอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพต่อความต้องการของตลาดและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป JISC ได้ร่วมกันกับหน่วยงานที่สนใจพัฒนายุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วนโดยจัดลำดับความสำคัญด้านการมาตรฐานในแต่ละภาคส่วน
- สนับสนุนหน่วยงานที่สนใจในการมาตรฐานให้มีส่วนร่วมให้มากขึ้น JISC จะสนับสนุนให้หน่วยงานที่สนใจมีส่วนร่วมกว้างขึ้นและลงลึกยิ่งขึ้น เช่นหน่วยงานภาคอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่กำกับดูแลการมาตรฐาน และสะท้อนความเห็นของผู้บริโภค ผู้สูงอายุ และบุคคลทุพพลภาพ
- การพัฒนามาตรฐานอย่างทันการณ์และโปร่งใส JISC ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการการมาตรฐาน และแนะนำให้ใช้ประโยชน์จากปัจจัยเกื้อกูลอื่นๆ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ อย่างทันต่อเหตุการณ์
- ความจำเป็นในการปรับปรุงการรับรู้ด้านการมาตรฐานของสาธารณชน ความจำเป็นในการปรับปรุงการรับรู้ด้านมาตรฐานสาธารณชน เป็นประเด็นที่ต้องยอมรับอย่างมาก แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์รวมถึง
  - จัดทำโครงการฝึกอบรมแก่หน่วยงานที่สนใจเพื่อการมีส่วนร่วมในงานด้านการมาตรฐาน รวมถึงการจัดหลักสูตรต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัย
  - ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ (เช่น การใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ของ JISC)

4) ยุทธศาสตร์การมาตรฐานระหว่างประเทศ

- แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์สำหรับการมาตรฐานระหว่างประเทศ ด้วยผลของความพยายามในทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการปรับปรุงการส่งตัวแทนเข้าร่วมในด้านการมาตรฐานระหว่างประเทศ อย่างไรก็ดี JISC ตระหนักดีถึงความจำเป็นในการเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในการมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อสะท้อนผลประโยชน์ของญี่ปุ่นอย่างเหมาะสมแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์รวมถึง
  - การสนับสนุนจากรัฐบาลเกี่ยวกับการมาตรฐานระหว่างประเทศในประเด็นสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของแต่ละภาคอุตสาหกรรม
  - การสนับสนุนจากรัฐบาลสำหรับโครงการริเริ่มของภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนคนญี่ปุ่นให้มากขึ้นในการเป็นประธานในที่ประชุม ผู้เรียกประชุม และเลขานุการ

ของคณะกรรมการวิชาการ คณะอนุกรรมการวิชาการ และคณะผู้ทำงานภายในองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (TC/SC/WG)

- เพิ่มการยอมรับและได้รับการสนับสนุนด้านการมาตรฐานจากผู้นำทางธุรกิจในประเทศญี่ปุ่น
- เสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการมาตรฐานระดับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกโดยผ่านจากองค์กรในระดับภูมิภาค เช่น สภามาตรฐานแห่งคาบสมุทรแปซิฟิก (PASC) และกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (APEC)

- การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อเป็นการตอบสนองต่อข้ออภิปรายหารือในเวทีที่ประชุมต่าง ๆ เช่น WTO, คณะกรรมการด้านประเทศกำลังพัฒนาขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO/DEVCO), และ APEC เกี่ยวกับความจำเป็นของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างศักยภาพให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในเรื่องของการมาตรฐาน ประเทศญี่ปุ่นจะสานต่อความพยายามในความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความร่วมมือระดับภูมิภาคในแถบเอเชียแปซิฟิกผ่านทางองค์กรระดับภูมิภาคต่างๆ เช่น APEC และ PASC ในฐานะที่เป็นหน่วยงานผู้นำระดับชาติในภูมิภาค JISC ร่วมจัดทำแผนจัดตั้งศูนย์ระดับภูมิภาคของคณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC) ที่จัดตั้งขึ้นตามแผนในภูมิภาคเอเชีย (ประเทศสิงคโปร์) ให้เป็นช่องทางที่สำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานด้านการมาตรฐานระดับภูมิภาคในกิจกรรมของ IEC และมีความตั้งใจที่จะสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์กลางประจำภูมิภาค
- มาตรฐานระหว่างประเทศ และมาตรฐานอุตสาหกรรมญี่ปุ่น (JIS) ขณะที่ JISC ยอมรับว่า ISO/IEC เป็นหน่วยงานด้านการมาตรฐานที่พัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศในหลายๆ ด้าน JISC เข้าใจในข้อเท็จจริงว่า ในบางกรณีองค์การพัฒนามาตรฐานอื่นๆ นอกเหนือจาก ISO/IEC กำลังดำเนินการพัฒนามาตรฐานที่ใช้แพร่หลายระหว่างประเทศ JISC ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือกับองค์การพัฒนามาตรฐานในการนำไปสู่การปฏิบัติเชิงยุทธศาสตร์ของกิจกรรมด้านการมาตรฐานระหว่างประเทศขององค์การพัฒนามาตรฐานเหล่านี้ JISC ยังสนับสนุนยุทธศาสตร์ขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) ในการสร้างความร่วมมือกับองค์การพัฒนามาตรฐาน (SDOs) เหล่านั้นด้วย

5) การบูรณาการด้านการวิจัยและพัฒนาเข้ากับการมาตรฐาน

ตามที่ได้ระบุไว้ “แผนเบื้องต้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” JISC ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาที่มีการรับรู้อย่างชัดเจนในท้ายที่สุดของการมาตรฐาน เช่นเดียวกับการพัฒนาวิธีการตรวจสอบและรับรอง ที่ทำให้บรรลุบทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์รวมถึง

- การรับรู้เรื่องการมาตรฐานตั้งแต่เริ่มวางแผน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมาตรฐานในเทคโนโลยีใหม่ ๆ
- การมีส่วนร่วมสาธารณะในการพัฒนามาตรฐานและวิธีการตรวจประเมินที่ทำหน้าที่ในบทบาทที่เป็นประโยชน์สาธารณะ
- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา เช่น มาตรฐานการวัด ที่มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งจากสาธารณะ

6) ยุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วน

เพื่อจัดลำดับความสำคัญแต่ละข้อกำหนดของการมาตรฐานเฉพาะภาคส่วนนั้น JISC ได้ร่วมกันกับหน่วยงานที่สนใจ พัฒนายุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์ ภาคส่วนที่มีความสำคัญเป็นพิเศษและสาระสำคัญของยุทธศาสตร์สำหรับภาคส่วนเหล่านั้นมีดังนี้

- มาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการตระหนักในความสำคัญของระบบ ในรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ในขณะที่คำนึงถึงการมาตรฐานที่ยอมรับกันอยู่ ควรส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างของประเด็นที่จัดอยู่ในลำดับต้น
  - ความปลอดภัยและเทคโนโลยีการเข้ารหัส
  - การ์ดแผงวงจรเพื่อเชื่อมต่อเครือข่าย
  - รหัสตัวอักษรที่สร้างขึ้นเพื่อการประมวลผลทางคอมพิวเตอร์
  - GIS (ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์)
- การมาตรฐานที่สนับสนุนการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ เนื่องจากมาตรฐานในภาคส่วนนี้มักจะถูกนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดกฎระเบียบทางวิชาการสิ่งแวดล้อม รัฐบาลจึงเป็นผู้นำการมาตรฐานเหล่านี้ ตัวอย่างของประเด็นที่จัดอยู่ในลำดับต้น

- วิธีการวัดค่าสารไดออกซิน
- วิธีการวัดค่าก๊าซเรือนกระจก
- วิธีการทดสอบเพื่อประเมินคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรสภาพวัสดุเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่

- การมาตรฐานที่สะท้อนมุมมองของผู้บริโภค ผู้สูงอายุ และบุคคลผู้ทุพพลภาพ ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมญี่ปุ่นที่สะท้อนมุมมองของผู้บริโภค ผู้สูงอายุและบุคคลผู้ทุพพลภาพ รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขนาดลำตัวของผู้สูงอายุและบุคคลผู้ทุพพลภาพเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนามาตรฐาน ตัวอย่างของประเด็นที่จัดอยู่ในลำดับต้น
  - แนวทางสำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค
  - การเข้ามีส่วนร่วมต่อไปของผู้บริโภคในการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ
  - ภาพสะท้อนตามแนวทางที่ 71 ของ ISO/IEC ต่อการพัฒนามาตรฐานสินค้า
- การมาตรฐานที่อำนวยความสะดวกแก่การเติบโตทางอุตสาหกรรมและความปลอดภัย ส่งเสริมการมาตรฐานเพื่อสร้างความก้าวหน้าแก่โครงสร้างพื้นฐานทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นรากฐานสำคัญ ตัวอย่างของประเด็นที่จัดอยู่ในลำดับต้น
  - ระบบเทคโนโลยีอัจฉริยะสำหรับภาคอุตสาหกรรม
  - การกำหนดคุณลักษณะของสินค้าในเชิงเรขาคณิต (GPS)
  - ความปลอดภัยของเครื่องจักร

3.8 ยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) ค.ศ. 2011-2015

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติจาก 163 ประเทศ ทั้งประเทศขนาดเล็กและใหญ่ ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก สารบบมาตรฐาน ISO ซึ่งครอบคลุมกว่า 18,500 มาตรฐาน เป็นการจัดเตรียมความพร้อมในทางปฏิบัติแก่ภาคธุรกิจ ภาครัฐ และสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนใน 3 มิติอันได้แก่ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม

มาตรฐาน ISO ให้การสนับสนุนเชิงบวกแก่สังคมโลก โดยช่วยอำนวยการค้า กระจายความรู้ เผยแผ่นวัตกรรมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมไปถึงการจัดสรรระบบการจัดการที่ดีและแนวทางปฏิบัติในการประเมินผลเพื่อรับรองคุณภาพ

มาตรฐาน ISO ให้แนวทางตอบสนองและยังประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในแทบทุกสาขา รวมถึง เกษตรกรรม ก่อสร้าง วิศวกรรมเครื่องกล การผลิต การจัดจำหน่าย การขนส่ง อุปกรณ์ทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งแวดล้อม พลังงาน การบริหารจัดการคุณภาพ การรับรองคุณภาพ และธุรกิจบริการ

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานจะพัฒนามาตรฐาน เฉพาะในกรณีที่มีความต้องการของตลาดอย่างชัดเจน โดยคณะผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากภาคอุตสาหกรรม ภาควิชาการ และภาคธุรกิจที่เป็นผู้ระบุความต้องการมาตรฐานดังกล่าวและเป็นผู้นำมาตรฐานเหล่านั้นไปใช้ต่อไป ทั้งนี้ อาจมีผู้ชำนาญการในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ ผลการทดลองจากห้องปฏิบัติการทดสอบ สมาคมผู้บริโภค ภาควิชาการ และองค์กรระหว่างประเทศของรัฐ และองค์กรภาคเอกชนเข้าร่วมงานกับคณะผู้เชี่ยวชาญได้

มาตรฐานระหว่างประเทศของ ISO แสดงถึงฉันทามติระดับสากลที่มีต่อความเชี่ยวชาญขั้นสูงของกำหนดมาตรฐานในแต่ละสาขา

3.8.1 แผนยุทธศาสตร์ขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน ค.ศ. 2011-2015 (แนวทางตอบรับความท้าทายในระดับโลก)

วิสัยทัศน์ระดับโลกขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน 5 ปี (ค.ศ. 2011-2015)

เป็นผู้จัดทำมาตรฐานชั้นนำของโลกที่จัดทำมาตรฐานสากลที่มีคุณภาพ มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกันทั่วโลก โดยให้บริการผ่านสมาชิกและผู้มีส่วนได้เสีย

ภารกิจหลักขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานได้ดำเนินการพัฒนามาตรฐานแบบสมัครใจระหว่างประเทศคุณภาพสูง เพื่อช่วยให้การแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างประเทศเป็นไปโดยสะดวก สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนและเป็นธรรม ส่งเสริมนวัตกรรม รวมไปถึงการคุ้มครองสุขอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานพัฒนามาตรฐานต่างๆ เหล่านี้ด้วยกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า และ -:

- เพื่อให้มั่นใจว่ามีฉันทามติระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทั้งหลายและระหว่างประเทศ ผ่านหน่วยงานหลักที่เป็นผู้แทนของประเทศ
- มีความสอดคล้องกับหลักการสำคัญที่ได้รับการรับรองไว้ในจรรยาบรรณขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน ซึ่งบัญญัติให้กระบวนการกำหนดมาตรฐานเป็นไปโดยเปิดเผย โปร่งใส และเป็นกลาง
- เพื่อเพิ่มความสะดวกและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา
- เพื่อสร้างมาตรฐานที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์หลัก 7 ประการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร

1) **ผลงานของ ISO สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า** ผู้เกี่ยวข้องในแต่ละภาคส่วนตามที่องค์การระหว่างประเทศเพื่อการมาตรฐานระบุไว้ ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ ภาครัฐ ผู้บริโภค และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ยอมรับและเชื่อถือ ISO เป็นแกนนำในการพัฒนาและเผยแพร่แนวทางการมาตรฐานที่ใช้งานได้ทั่วโลก

   การดำเนินงาน

   - สร้างความเชื่อมั่นว่าผลงานของ ISO มุ่งเน้นคำตอบและสร้างคุณค่าอันเป็นรูปธรรมแก่ผู้ใช้มาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของลูกค้าในแง่ประเภทผลงาน คุณภาพของเนื้อหา ความชัดเจน รูปแบบ และความสามารถในการเข้าถึงผลงานเหล่านั้น
   - สร้างความเชื่อมั่นว่า ISO เป็นเวทีเจรจานานาชาติที่ชื่นชอบสามารถตอบสนองความต้องการในการกำหนดมาตรฐานทั้งในสาขาที่มีอยู่เดิม และสาขาที่เกิดขึ้นใหม่ ที่เกี่ยวพันประเด็นการมาตรฐานทั่วโลก มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวาง

- ออกแบบและพัฒนาผลงานในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยมากขึ้น ผู้ใช้สามารถเข้าถึงเนื้อหาของมาตรฐานต่างๆ ในรูปแบบและสื่อที่สำคัญตรงประเด็นกับผู้ใช้
- ส่งเสริมและสนับสนุนการนำมาตรฐานของ ISO ไปปฏิบัติ เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้มาตรฐาน และเรียนรู้จากประสบการณ์ของตลาดเพื่อนำมาปรับปรุงมาตรฐาน ISO ให้ตรงประเด็นความต้องการของนานาประเทศ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานให้สัมพันธ์กันทั่วโลก
- พัฒนามาตรฐานระบบการบริหารจัดการแบบแยกส่วนให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อสนับสนุนการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lean) และคุ้มค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับความเห็นของผู้ใช้
- สร้างความเชื่อมั่นว่ามาตรฐานและคำแนะนำของ ISO ที่เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมีความสมบูรณ์ สอดคล้อง และเหมาะสมกับผู้ประกอบการทุกประเภทจากทุกประเทศทั่วโลก การอ้างอิงผลการตรวจสอบและรับรองต้องมีผลทำให้ผู้ใช้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

2) **มาตรฐาน ISO ส่งเสริมนวัตกรรมและให้แนวทางแก้ไขเพื่อจัดการปัญหาความท้าทายระดับสากล** มาตรฐานต่างๆของ ISO ผนวกรวมความรู้ระดับชั้นนำที่มีความหมายกับผู้ใช้มาตรฐานและมีการใช้อย่างกว้างขวางในการจัดการความท้าทายระดับโลกของศตวรรษที่ 21

การดำเนินงาน

- สร้างเสริมศักยภาพของ ISO ในการจัดการความท้าทายระดับโลกด้วยการกำหนดจัดอันดับความสำคัญ และพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศที่สามารถคาดการณ์และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคมได้
- จัดเตรียมและส่งเสริมให้มาตรฐานระหว่างประเทศเป็นเครื่องมือเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างภาคส่วนต่างๆ และในระดับข้ามชาติ
- มีบทบาทที่เข้มแข็งในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการมาตรฐานกับการวิจัยและพัฒนา เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมโดยการใช้เครือข่ายสมาชิกของ ISO
- ส่งเสริมมาตรฐานระหว่างประเทศให้เป็นกลไกให้เกิดการนำนวัตกรรมเข้าสู่ตลาด เอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาธุรกิจใหม่ๆ และยกระดับความเข้าใจและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

3) **สมรรถภาพและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในการมาตรฐานระหว่างประเทศได้รับการยกระดับอย่างมีนัยสำคัญ** การมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในการมาตรฐานระหว่างประเทศมีความสำคัญในความมั่นใจว่ามาตรฐาน ISO ตรงความประสงค์และเข้ากันได้กับประเทศต่างๆ ทั่วโลก และส่งผลต่อประเทศกำลังพัฒนา การเข้าตลาดโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาแบบยั่งยืน

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการมาตรฐานประสบความสำเร็จในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาผ่านกระบวนการ โครงการ และวิธีปฏิบัติการต่างๆ เพื่อช่วยสร้างศักยภาพในการกำหนดมาตรฐานของตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียภายในประเทศมีส่วนเกี่ยวข้อง รวมไปถึงการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในงานด้านเทคนิคและการนำมาตรฐานระหว่างประเทศไปปฏิบัติ

<u>การดำเนินงาน</u>

- กำหนดมาตรการแห่งความสำเร็จ ที่มีศักยภาพต่อการเพิ่มศักยภาพในการสร้างข้อกำหนดมาตรฐาน ให้การสนับสนุนทางวิชาการและการฝึกอบรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐาน เผยแพร่เนื้อหาของมาตรฐานต่างๆ และผนวกรวมเนื้อหาดังกล่าวไว้ในแผนปฏิบัติการสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ค.ศ. 2011-2015
- นำแผนปฏิบัติการสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ค.ศ. 2011-2015 มาปฏิบัติใช้
- แบ่งปันความรู้ในเรื่องวิธีการปฏิบัติที่ดีในการกำหนดภาคส่วนที่มีความสำคัญทางภาคเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เพื่อช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาได้รับประโยชน์สูงสุดจากการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การปรับใช้ และการนำมาตรฐานระหว่างประเทศไปปฏิบัติ
- ผนวกรวมมาตรฐานในสาขาต่างๆ ที่สำคัญและเป็นประเด็นหลักที่ประเทศกำลังพัฒนาให้ความสนใจ ไว้ในแผนงานยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญลำดับต้นของ ISO
- ส่งเสริมการเข้าเป็นสมาชิก ISO และช่วยเหลือให้สมาชิกที่เป็นหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติใช้ประโยชน์ที่เป็นส่วนที่มีให้ในฐานะสมาชิกอย่างเต็มที่ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเฉพาะด้านของประเทศสมาชิกที่มีทรัพยากรจำกัด (เช่น ประเทศที่มีขนาดเล็ก)
- กระชับความร่วมมือของ ISO กับประชาคมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและองค์กรมาตรฐานระดับภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างประเทศสมาชิกของ ISO ทั้งในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

4) **ISO มีความพร้อมในการชักจูงและสร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้เสีย** การมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกระบวนการพัฒนามาตรฐานของ ISO ของภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ ผู้บริโภค และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ทำให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรฐานที่กำหนดนั้นตรงประเด็น เข้ากันได้กับความต้องการของประเทศต่างๆ มีคุณภาพ และมีการใช้งานมาตรฐาน ISO ดำเนินการผ่านประเทศสมาชิกเพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องมีส่วนผูกพัน อำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมเพื่อพัฒนามาตรฐานต่างๆ พร้อมทั้งให้การยอมรับการสนับสนุนช่วยเหลือจากประเทศเหล่านี้

<u>การดำเนินงาน</u>

- ระบุ พัฒนา และส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ดี เพื่อเป็นแนะแนวทางการปฏิบัติ และเป็นเครื่องมือในการควบคุมที่มีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือสมาชิกและผู้ประสานงานของ ISO ในการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียจากกลุ่มต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งควบคุมดูแลการทำงานของตัวแทนกลุ่มและสร้างดุลยภาพในการเข้ามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย
- สื่อสารเกี่ยวกับแผนงานการกำหนดมาตรฐานกับผู้มีส่วนเสียทั้งระดับประเทศและระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นำเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดเก็บข้อคิดเห็นและทัศนคติที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้เสียในระหว่างกระบวนการพัฒนากำหนดมาตรฐาน
- สนับสนุนการเข้าถึงและมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร เช่น ผู้ประกอบการขนาดย่อยและผู้บริโภค
- สร้างความชัดเจนต่อผู้มีอำนาจภาครัฐว่ามาตรฐาน ISO นั้นเป็นมาตรฐานแบบสมัครใจ ที่ไม่ได้แสวงหาการกำหนดให้เป็นนโยบายสาธารณะ แต่มีคุณค่าในฐานะเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานของนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าใช้จ่าย รวมทั้งเป็นองค์ประกอบสำหรับการกำกับดูแลที่ดีของภาครัฐ
- สร้างความแตกต่างของมาตรฐานระหว่างประเทศที่พัฒนาตามกระบวนการที่เหมาะสมของ ISO จากมาตรฐานหรือข้อกำหนดอื่นๆ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของตัวแทนภาครัฐในกระบวนการพัฒนามาตรฐานผ่านทางสมาชิกของ ISO หรือองค์กรประสานงานภาครัฐ

5) **ISO ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรพันธมิตร เพื่อเพิ่มคุณค่าและการพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ** ISO ส่งเสริมและบริหารความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ

กับองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนามาตรฐาน สมาพันธ์อุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณค่าและการพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ

การดำเนินงาน

- ร่วมงานอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับคณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC) และสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) เพื่อสร้างความสอดคล้องในแนวนโยบายและกิจกรรมประสานงานกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการเชื่อมประสานเทคโนโลยีในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียและสมาชิกของ ISO อย่างมีประสิทธิภาพ
- กระชับความร่วมมือกับองค์กรพัฒนามาตรฐานที่มีความสัมพันธ์กับ ISO อยู่แล้ว และกับองค์การที่มีศักยภาพเป็นพันธมิตรใหม่ สมาพันธ์อุตสาหกรรม ประชาคมด้านวิทยาศาสตร์ และภาคสังคม ถ้าความร่วมมือดังกล่าวสามารถเพิ่มคุณค่าและประสิทธิภาพในการพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศ
- ขยายความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรประสานงานภาครัฐและองค์กรของผู้มีส่วนได้เสียระหว่างประเทศที่สามารถแบ่งปันความรู้ด้านธุรกิจเฉพาะสาขาที่เป็นประโยชน์ หรือในสาขาที่มีความต้องการกำหนดมาตรฐาน ISO ใหม่ และส่งเสริมการยอมรับในตลาด
- กระชับความร่วมมือกับองค์กรว่าด้วยการมาตรฐานในระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างแต่ละภูมิภาค ในทิศทางยุทธศาสตร์ของ ISO และโครงการมาตรฐานต่างๆ และช่วยจัดอันดับความสำคัญของมาตรฐาน ISO ใหม่ ในแต่ละภูมิภาค
- สร้างความเชื่อมั่นว่าองค์กรที่ประสานงานต่างๆ ประโยชน์แก่ ISO และคณะกรรมการเทียมเท่าได้กับผลประโยชน์ที่ องค์กรเหล่านั้นมีโอกาสเข้าถึงและมีโอกาสชี้นำในองค์กร ISO

6) **องค์กร ISO และกระบวนการทำงานของ ISO ได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ**

ISO ดำเนินการโดยใช้วิธีการที่ชัดเจน โปร่งใส และเคร่งครัด รวมถึงการนำโครงสร้าง ระบบและกระบวนการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมาสนับสนุนการพัฒนาผลงานด้านการมาตรฐานที่มีคุณภาพสูงและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้มาตรฐานได้

การดำเนินงาน

- ทำให้มั่นใจว่าโครงสร้างและกระบวนการบริหารของ ISO มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและสนับสนุนต่อเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์ของ ISO

- สร้างจุดเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดและชัดเจนระหว่างประเด็นที่ได้รับการจัดอันดับความสำคัญไว้ในอันดับต้นๆ กับแนวทางปฏิบัติงานตามจริงของคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการวิชาการ (TC/SC)
- ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในกระบวนการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน ในมุมมองที่เพิ่มคุณภาพและความรวดเร็วในการพัฒนาผลงานของ ISO
- ทำให้มั่นใจว่าตำแหน่งเลขาธิการและประธานคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการวิชาการ ถูกจัดสรรให้แก่บุคคลและองค์กรที่อยู่ในฐานะที่มีสิทธิภาพสูงสุดในการบรรลุเป้าประสงค์ของระบบ ISO
- จัดการฝึกอบรมคุณภาพสูงและให้บริการสนับสนุนแก่ผู้เข้าร่วมอบรมการพัฒนามาตรฐานและการนำมาใช้ให้เป็นผล รวมทั้งช่วยเหลือให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วนร่วมและใช้ประโยชน์จากมาตรฐานอย่างเต็มที่
- ทำให้มั่นใจว่าในทุกๆ ขั้นตอนของกระบวนการกำหนดมาตรฐานของ ISO ได้รับประโยชน์จากวิธีปฏิบัติที่ดีจากระบบสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีที่สุด

7) **ลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชนโดยทั่วไปเข้าใจในบทบาทของ ISO และคุณค่าของการมาตรฐานแบบสมัครใจระหว่างประเทศอย่างชัดเจน** การสื่อสารของ ISO กับผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ ทั้งการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกของ ISO และผ่านบริการข้อมูลข่าวสารและโครงการสร้างเครือข่าย ได้ยกระดับภาพลักษณ์ของ ISO อย่างมีนัยสำคัญ และนำไปสู่การยอมรับความสำคัญในกิจกรรมของ ISO ให้เพิ่มมากขึ้น

<u>การดำเนินงาน</u>

- มุ่งเน้นความเข้าใจและการวิเคราะห์ตลาด ผ่านความร่วมมือกับสมาชิก ISO ปรับปรุงการสื่อสารและกิจกรรมสนับสนุน ในมุมมองของการขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของ ISO และการแสดงถึงคุณค่าของ ISO ต่อผู้ใช้
- ส่งเสริมงานวิจัยที่ดำเนินอยู่และพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ของมาตรฐานระหว่างประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อองค์กรต่างๆ ภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และสังคม
- พัฒนาสื่อเพื่อการสื่อสาร สิ่งพิมพ์ และการบริการสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อให้ผู้ประสานงานของ ISO สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ ให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่บริการบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ท รวมทั้งเวทีการสื่อสารและสื่อใหม่ เช่น การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

- กระชับความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานในทุกระดับชั้นการศึกษา และเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมจากภาควิชาการในกระบวนการพัฒนาการมาตรฐาน ด้วยการค้นคว้าวิจัยและเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย

คุณค่าเพิ่มของ ISO ขึ้นอยู่กับ -:

- ประสบการณ์ที่ได้รับการยอมรับ ที่ในการสร้างสัมพันธมิตรระหว่างประเทศ
- ยี่ห้อและชื่อของสินค้าที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในตลาดระดับโลก
- กระบวนงานที่เข้มแข็ง ผ่านการพิสูจน์มาอย่างดีว่า มีความโปร่งใส ครอบคลุม และเปิดเผย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ามาตรฐานของ ISO เป็นผลจากฉันทามติของผู้มีส่วนได้เสียที่มาจากวงกว้างและเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน
- ขอบข่ายของผลงานที่มีความกว้างขวาง ครอบคลุมเกือบทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ รวมไปถึงประเด็นหลักๆ ที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
- มีฐานสมาชิกภาพระดับประเทศที่มั่นคง ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นว่าเป็นฉันทามติในวงกว้าง ผลงานของ ISO เผยแพร่อย่างกว้างขวาง และมีข้อมูลป้อนกลับ ในการบำรุงรักษาและการพัฒนาผลงานเหล่านั้น
- เครือข่ายที่แพร่หลายทั้งในระดับระหว่างประเทศและในระดับภูมิภาค
- ความสามารถในการจัดหามาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการนำกฎระเบียบต่างๆ ไปปฏิบัติ
- ความเป็นผู้นำในการสร้างมาตรฐานและแนวปฏิบัติสำหรับการตรวจสอบและรับรอง
- ความเป็นผู้นำในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการกำหนดและเผยแพร่มาตรฐานต่างๆ

3.8.2 แผนปฏิบัติการขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานสำหรับประเทศกำลังพัฒนา (ค.ศ. 2011-2015)

วัตถุประสงค์หลักขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการมาตรฐานสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

สมาชิกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนามีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางของกระบวนงานทั้งหมดของ ISO ในการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เครื่องมือที่ใช้ในการนำไปปฏิบัติของแผนปฏิบัติการฉบับปัจจุบันสำหรับปี ค.ศ. 2005 -2010 นั้นยังสามารถใช้ได้ต่อไป แต่อาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามที่จำเป็นเพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาระบุความต้องการและวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่ได้ทำไป

สมาชิกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนามีหน้าที่ติดตามการนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติให้โดยผ่านการประชุมประจำปีของคณะกรรมการด้านประเทศกำลังพัฒนา (DEVCO) ของ ISO นอกจากนี้ สมาชิกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนายังมีหน้าที่ทำให้แน่ใจว่าความช่วยเหลือด้านวิชาการที่ตนได้รับนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในระดับประเทศ และถูกคาดหวังว่าจะให้การช่วยเหลือแก่ ISO ในการประเมินผลกระทบจากความช่วยเหลือดังกล่าว

แม้ว่า ISO โดยการสนับสนุนจากผู้ให้ความอนุเคราะห์ สามารถช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในการใช้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นสมาชิกของ ISO วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการนี้จะบรรลุผลไปได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการนำเอากิจกรรมแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในหมวดผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วสมาชิกของ ISO ควรใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อส่งเสริมการใช้มาตรฐานในประเทศของตน ซึ่งจะส่งผลต่อการได้รับเงินทุนจากผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการปฏิบัติตามกิจกรรมของแผนปฏิบัติการ

แผนปฏิบัติการขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการมาตรฐานสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ค.ศ. 2011-2015 ได้รับการจัดการบริหารโดยหน่วยบริการด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม (DEVT) ตั้งอยู่ที่สำนักเลขานุการขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO/CS)

เป้าประสงค์ (วัตถุประสงค์โดยรวม)

เพื่อช่วยเหลือให้มีการปรับปรุงการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาและการเข้าถึงตลาดโลก การยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน สนับสนุน นวัตกรรมและความก้าวหน้าทางวิชาการ และการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงมุมมองด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมของประเทศนั้นๆ

เจตนารมณ์ (วัตถุประสงค์ระยะสั้น)

เพื่อสร้างความมั่นคงแก่โครงสร้างพื้นฐานการมาตรฐานในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความมีส่วนร่วมในการพัฒนา การนำมาปรับใช้ และการนำมาตรฐานระหว่างประเทศไปปฏิบัติในภาคส่วนและประเด็นที่ประเทศนั้นให้ความสนใจ

ผลลัพธ์ (ผลสัมฤทธิ์)

ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากการนำกิจกรรมที่ระบุไว้ภายใต้แผนปฏิบัติการ ค.ศ. 2011 -2015 ไปสู่การปฏิบัติ มุ่งหมายที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในงานด้านวิชาการของ ISO การยกระดับความพยายามในการสร้างศักยภาพด้านการมาตรฐาน ส่งเสริมการรับรู้ประโยชน์จากการมาตรฐานและความจำเป็นในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการมาตรฐาน การเสริมสร้างสมาชิกภาพของ ISO ในระดับสถาบันใน

ประเทศกำลังพัฒนา สนับสนุนความร่วมมือระดับภูมิภาค และบูรณาการเรื่องราวเกี่ยวกับการมาตรฐานไว้ในหลักสูตรการศึกษา

1) **<u>ผลลัพธ์ที่ 1</u> - เพิ่มการมีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการของ ISO**

การมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในงานด้านวิชาการซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการวิชาการของ ISO (TCs) คณะอนุกรรมการ (SCs) และคณะทำงาน (WGs) ถือเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อสร้างความมั่นใจว่าประเทศเหล่านี้ ได้ให้ความสนใจกับการมาตรฐานการมีส่วนร่วมยังส่งผลให้ ISO และผลงานของ ISO มีความสำคัญในระดับโลก

<u>กิจกรรม</u>

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้รับการเน้นเป็นพิเศษเกี่ยวกับกิจกรรมช่วยเหลือให้มีส่วนร่วม ผู้นำสำนักเลขานุการของ ISO คณะกรรมการวิชาการ และคณะอนุกรรมการวิชาการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคณะกรรมการวิชาการเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในเรื่องนี้
- ส่งเสริมให้มีการทำข้อตกลงในการจับคู่หรือการเป็นพันธมิตรระหว่างสมาชิกของ ISO ระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว การประเมินประสิทธิผลของการจัดทำข้อตกลงดังกล่าววัดได้จากประเทศกำลังพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งผู้นำเพิ่มขึ้น และดำรงตำแหน่งตลอดระยะเวลาของแผนปฏิบัติการนี้
- จัดหาทรัพยากรสนับสนุนแก่ผู้เข้าร่วมจากประเทศกำลังพัฒนาได้เข้าร่วมประชุมและมีบทบาททำประโยชน์แก่การประชุมของคณะกรรมการวิชาการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ในส่วนของการประชุมที่เกี่ยวข้องกับประเทศตน
- ระบุชัดเจนว่าทักษะและประสบการณ์ประเภทใดที่จำเป็นต่อการเพิ่มการมีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการของ ISO ได้มากขึ้น และจัดหาการอบรมระดับภูมิภาค และ/หรือการจัดหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้ทางไกล เพื่อช่วยให้สมาชิกของ ISO สร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ด้านนั้น ๆ โดยตรงแก่สมาชิก รวมไปถึงผู้มีส่วนได้เสียของประเทศเหล่านั้นด้วย โดยเฉพาะการจัดฝึกอบรมเพื่อสร้างความพร้อมให้แก่ผู้แทนของประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้นำในคณะกรรมการ ISO (ประธาน เลขานุการ ผู้ดูแลการประชุม) หรือจัดทำข้อตกลงในการจับคู่/การเป็นพันธมิตร
- จัดการฝึกอบรมในระดับภูมิภาค/ระดับชาติให้แก่สมาชิก ISO ในประเทศกำลังพัฒนาในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของ ISO มีการพัฒนาให้มั่นใจว่าตอบสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาได้

<u>กลุ่มเป้าหมาย</u>

- เป็นสมาชิกของ ISO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งรวมถึงภาคอุตสาหกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนจังหวัด และระดับชาติ ผู้บริโภค และสมาคมคุ้มครองผู้บริโภค สมาพันธ์นักวิชาชีพ สถาบันประเมินคุณภาพและมาตรฐานสหภาพแรงงาน สถาบันการศึกษาและวิจัย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO)[2] และสมาชิกของ ISO ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในประเด็นการจับคู่หรือเป็นพันธมิตรร่วมกัน

2) **<u>ผลลัพธ์ที่ 2</u> - การสร้างศักยภาพด้านการมาตรฐานและในประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องสำหรับสมาชิกของ ISO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศ**

กิจกรรมสร้างศักยภาพสำหรับบุคลากรของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติ (National Standards Bodies - NSBs) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักและผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศ มีความมุ่งหมายเพื่อชี้แนะแนวทางการปฏิบัติที่ด้านการกำหนดมาตรฐาน ซึ่งหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติสามารถนำมาใช้ในโครงสร้างพื้นฐานของการมาตรฐานแห่งชาติ กิจกรรมต่างๆเหล่านี้มีบทบาทในการพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมในกิจกรรมการมาตรฐานระหว่างประเทศด้วย

<u>กิจกรรม</u>

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถเน้นการช่วยเหลือในกิจกรรมสร้างสร้างศักยภาพ คณะอนุกรรมการของ ISO และสมาชิกให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเอื้ออำนวยกิจกรรมนี้
- ระบุความต้องการ การพัฒนาและดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการและการสอนในระดับภูมิภาค/ระดับประเทศ ในหัวข้อการมาตรฐานบางเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องมาตรฐานระหว่างประเทศที่มีความเกี่ยวพันกับประเทศกำลังพัฒนาแต่ยังอยู่ภายใต้การปรับปรุงหรือทบทวน
- ระบุความจำเป็นและดำเนินการจัดโครงการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนระดับภูมิภาค/ระดับประเทศ รวมถึงวิธีการให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้าอบรมในภายหลังโดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างกลุ่มบุคลากรที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้มาตรฐานรหว่างประเทศในการแนะแนวทางการใช้มาตรฐานระหว่างประเทศดังกล่าว

[2] องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) คือ องค์กรที่ไม่ใช่ภาคราชการ และไม่ใช่ภาคธุรกิจที่แสวงหากำไร ก่อตั้งและดำเนินการโดยกลุ่มบุคคลที่มีความมุ่งมั่นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม โดยเฉพาะปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสและประชาชนผู้ทุกข์ยาก อันเกิดจากผลกระทบของการพัฒนา

- ระบุความต้องการ การพัฒนา และเผยแพร่คู่มือและเอกสารประกอบการอบรม เช่น เอกสารของผู้มาบรรยาย เอกสารของผู้เข้าร่วมประชุม วิดีโอ และเอกสารประกอบในหัวข้อการมาตรฐานในบางเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับสมาชิก ISO ในประเทศกำลังพัฒนาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศนั้นๆ
- จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งฝึกอบรมบุคลากรของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติในการใช้อุปกรณ์ในบางประเทศเพื่อให้สมาชิก ISO มีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการของ ISO อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- จัดทำและส่งเสริมการใช้หลักสูตรเรียนรู้ทางไกลในเรื่องที่สำคัญๆ ของการมาตรฐานระหว่างประเทศ
- จัดทำหลักสูตรแบบแยกส่วนและหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการมาตรฐานของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเป็นสมาชิกของ ISO ในประเทศกำลังพัฒนา วางเป้าหมายโครงการริเริ่มในพื้นที่ซึ่งหน่วยงานมารตรฐานแห่งชาติกำลังทำกิจกรรมการมาตรฐาน หรือพื้นที่อื่นที่มีความเหมาะสมในการทำกิจกรรม

<u>กลุ่มเป้าหมาย</u>

- สมาชิกของ ISO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักๆ ในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงภาคอุตสาหกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนจังหวัด และระดับชาติ ผู้บริโภคและสมาคมคุ้มครองผู้บริโภค สมาพันธ์นักวิชาชีพ สถาบันประเมินคุณภาพและมาตรฐานสหภาพแรงงาน สถาบันการศึกษา และวิจัย องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพระดับประเทศ องค์กรที่มีทรัพยากรจำกัด เช่น ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

3) **<u>ผลลัพธ์ที่ 3</u> - การรับรู้ที่ดีขึ้นในบทบาทและประโยชน์ของมาตรฐานระหว่างประเทศและการนำมาตรฐานระหว่างประเทศถูกนำไปใช้มากขึ้น และสร้างการรับรู้ในความสำคัญของการมาตรฐาน**

การสร้างการรับรู้ในความสำคัญของการใช้มาตรฐานในทุกแขนงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ถือเป็นองค์ประกอบหลักของนโยบายคุณภาพแห่งชาติ รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมในการเกี่ยวข้องของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ ในกิจกรรมการมาตรฐานทั้งระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ

กิจกรรม

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการเน้นกิจกรรมเสริมสร้างการรับรู้ในบทบาทการมาตรฐาน คณะอนุกรรมการของ ISO และสมาชิกมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือแลให้คำปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวยในการดำเนินการนี้
- ระบุกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญที่การจัดกิจกรรมควรมีความเข้มข้น และพัฒนาโครงการที่ทำให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องและที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของมาตรฐานระหว่างประเทศและประโยชน์จากการใช้มาตรฐานเหล่านี้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้น
- จัดงานเพื่อยกระดับการรับรู้ในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ เช่น งานประชุม งานสัมมนา งานประชุมเชิงปฏิบัติการ
- จัดการประกวดระดับโลกเพื่อเสริมสร้างความตื่นตัวแก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะในประเด็นที่สำคัญของการมาตรฐาน
- พัฒนาและเผยแพร่สิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน (ทั้งในรูปแบบของการตีพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการบริการผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เป็นพื้นฐานและรูปแบบการสื่อสารโดยสื่อชนิดใหม่ เช่น การใช้เครือข่ายทางสังคมเป็นสื่อ)
- เมื่อมีการตีพิมพ์เผยแพร่มาตรฐานที่จะเป็นประโยชน์หรือมีคุณค่าเฉพาะแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มใดหรือหลายกลุ่มให้ทำประชาสัมพันธ์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มนั้นๆ โดยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามาตรฐานดังกล่าวจะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มนั้นๆ ได้อย่างไร

กลุ่มเป้าหมาย

- สมาชิกของ ISO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญในประเทศกำลังพัฒนารวมถึงหน่วยงานของรัฐที่กำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรม การวางแผน เศรษฐกิจ สุขอนามัยและความปลอดภัย การค้าระหว่างประเทศ การคุ้มครองผู้บริโภค หน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลกฎระเบียบ สาธารณชน ภาคส่วนอุตสาหกรรม ส่งออก ศูนย์ประสานงานขององค์กรการค้าระหว่างประเทศและของคณะกรรมาธิการโครงการมาตรฐานอาหาร

4) **<u>ผลลัพธ์ที่ 4</u> - เสริมสร้างสถานะขององค์กรที่เป็นสมาชิกของ ISO ในประเทศกำลังพัฒนาให้มีสถานะเป็นระดับสถาบัน**

หน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติดำเนินงานภายใต้กรอบของกฎหมายและสถาบันรวมถึงธุรกิจรูปแบบต่างๆ ซึ่งยังมิได้รับรู้ประโยชน์ของมาตรฐานเท่าที่ควร ซึ่งเป็นการยากลำบากแก่

หน่วยงานมาตรฐานเหล่านี้ที่ไม่สามารถดำเนินงานได้ประโยชน์สูงสุด หน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติที่เข้มแข็ง มีความสามารถและเชื่อถือได้เป็นปัจจัยให้มั่นใจได้ว่าการมีส่วนร่วมในงานการมาตรฐานระหว่างประเทศและการนำไปใช้อยู่ในระดับที่เพียงพอ

กิจกรรม

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้มีการเน้นในกิจกรรมช่วยเสริมสร้างสถานะของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติให้อยู่ในระดับสถาบันรวมถึงสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการและระบบต่างๆ ที่ใช้ในการมาตรฐานนั้นเอื้ออำนวยต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับบทบาทของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติด้วย คณะอนุกรรมการของ ISO และ สมาชิกมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือและเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวยแก่กิจกรรมนี้
- จัดงานประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศและหลักสูตรสำหรับผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติ โดยอาศัยสิ่งพิมพ์ของ ISO ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับสถาบันแห่งชาติ หัวข้อการประชุมที่ควรครอบคลุมถึง เช่น การกำหนดยุทธศาสตร์การมาตรฐานระดับประเทศ การตลาดและการสื่อสาร การสนับสนุนเชิงการจัดการ การสร้างที่มาของรายได้จากหลายแหล่ง โครงสร้างพื้นฐานขของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การยกระดับบทบาทของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพระดับประเทศโดยเป็นพันธมิตรกับองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรระดับภูมิภาค การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การให้การสนับสนุนการกำกับดูแลกิจการที่ดีของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติและหน่วยงานกำกับดูแลเกี่ยวกับ ISO เป็นต้น วัดประสิทธิผลของกิจกรรมเหล่านั้นและนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการจัดงานครั้งต่อๆ ไป
- ให้การชี้แนะแนวทางและคำแนะนำแก่ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติโดยใช้คณะที่ปรึกษาที่มอบหมายให้ไปดำเนินการในการตอบสนองความต้องการที่ระบุอย่างชัดเจนของผู้บริหารระดับสูง
- สนับสนุนการเป็นพันธมิตรระหว่างสมาชิกของ ISO ผู้รับประโยชน์กับสมาชิกอื่น ทั้งจากประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว ให้การฝึกอบรมเชิงสร้างความผูกพันและโครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เชิงมิตรภาพ การให้คำปรึกษาแบบพี่เลี้ยง การแลกเปลี่ยนคู่มือและวิธีการดำเนินการของแนวปฏิบัติที่ดี มีการวัดประสิทธิผลของ

โครงการ ความร่วมมือเหล่านั้น และนำผลที่ได้มาปรับปรุงโครงการสร้างความร่วมมืออื่นๆ

กลุ่มเป้าหมาย

- องค์กรที่เป็นสมาชิกของ ISO ในประเทศกำลังพัฒนา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ กรรมการสภา หรือกรรมการบริหารสมาชิกของคณะกรรมการและองค์กรที่สนับสนุนการเงินโดยตรง เป็นต้น

5) **ผลลัพธ์ที่ 5 - เสริมสร้างความเข้มแข็งในความร่วมมือระดับภูมิภาค** ความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิกของ ISO กับผู้ให้ความร่วมมืออื่นในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาครวมถึงการสร้างความสอดคล้องของมาตรฐานในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อมาตรฐานระหว่างประเทศ จัดว่าเป็นก้าวสำคัญในการช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถจัดการกับความท้าทายในสภาวะโลกาภิวัฒน์ และบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพเข้ากับระบบการค้าแบบพหุภาคี ประเด็นปัญหา เช่น ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคมในระดับภูมิภาคได้ระบุไว้ชัดเจนและมีการกำหนดการตอบสนองที่เหมาะสมจากสมาชิกของ ISO ในภูมิภาค

กิจกรรม

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุขอบเขตความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อให้กิจการรมเสริมสร้างความร่วมมือได้รับการเน้นเป็นพิเศษ คณะอนุกรรมการของ ISO และสมาชิกมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวยการดำเนินการนี้
- จัดเวทีการพบปะสำหรับผู้บริหารสูงสุดของสมาชิก ISO เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิธีการปฏิบัติที่ดีในการมาตรฐาน การกำกับดูแลกิจการของหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสร้างการรับรู้การมาตรฐานให้ผู้กำหนดนโยบาย ความยั่งยืนทางการเงิน ความเกี่ยวพันระหว่างหน่วยงานมาตรฐานแห่งชาติกับหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว มีการวัดประสิทธิผลของงานพบปะเหล่านี้และนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการจัดงานครั้งต่อไป
- ส่งเสริมการพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือและความช่วยเหลือรหว่างสมาชิกของ ISO กับผู้ที่อาจจะเข้าเป็นสมาชิกของ ISO หรือผู้ให้ความร่วมมืออื่นในระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค มีการวัดผลประสิทธิภาพของข้อตกลงเหล่านั้น และนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงข้อตกลงอื่นในอนาคต

- จัดตั้งและแบ่งปันทรัพยากรในการฝึกอบรม รวมถึงความเชี่ยวชาญด้านการมาตรฐานและประเด็นที่เกี่ยวข้อง วัดประสิทธิผลของทรัพยากรเหล่านั้นและนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงทักษะความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่จากแหล่งความรู้นั้นต่อไป
- ร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคที่มีส่วนร่วมกับการมาตรฐานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน ในสาขาของการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ (การฝึกอบรม การยกระดับการรับรู้ หรือการสร้างศักยภาพ) และแปลสิ่งพิมพ์ของ ISO มาเป็นภาษาที่ใช้บ่อยที่สุดในแต่ละภูมิภาค วัดประสิทธิผลของความร่วมมือเหล่านั้นและนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการประเมินผลประโยชน์ที่มีต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายและปรับปรุงความร่วมมือประเภทนั้นทั้งหมด

กลุ่มเป้าหมาย

- สมาชิกของ ISO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักๆ ในประเทศกำลังพัฒนา องค์กรระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคที่มีส่วนร่วมกับการมาตรฐานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

6) **ผลลัพธ์ที่ 6 - การแนะนำเรื่องการมาตรฐานให้เป็นส่วนหนึ่งของการริเริ่มในหลักสูตรการศึกษา**

ความรู้เรื่องการกำหนดมาตรฐานและผลประโยชน์ที่มีต่อภาคธุรกิจ ภาครัฐ และสังคม ได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในอนาคตสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพและผู้จัดการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในขณะที่การนำเอาวิชาว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานมารวมไว้ในแผนการศึกษาขั้นอุดมศึกษาเป็นความจำเป็นที่เห็นได้ชัด การจัดการศึกษาในบางหัวข้อสามารถดำเนินการให้แก่ชนรุ่นหลังในการศึกษาชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษาได้

กิจกรรม

- ประเทศกำลังพัฒนาระบุขอบเขตเพื่อการหารือและทำงานกับสถาบัน การศึกษาเพื่อให้กิจกรรมเสริมสร้างความร่วมมือได้รับการมุ่งเน้นเป็นกิจกรรม คณะอนุกรรมการของ ISO และสมาชิกมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวยการดำเนินการนี้
- สนับสนุนให้มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของ ISO และสถาบันการศึกษาในระดับประเทศ มีการวัดผลของการสนับสนุนนั้นและนำเอาผลที่ได้มาใช้ในการฝึกอบรมหรือในเวทีการประชุมอื่นๆ
- พัฒนาและเผยแพร่วัสดุทางการศึกษา (จุลสาร ข้อมูล สิ่งตีพิมพ์ และอุปกรณ์เพื่อการศึกษาทางไกล) โดยความร่วมมือกับสมาชิกของ ISO และ สถาบันการศึกษา

- จัดงานประชุมและงานสัมมนาเกี่ยวกับการมาตรฐานโดยความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในสาขาเหล่านี้
- ส่งเสริมเรื่องการให้รางวัล ISO สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการมาตรฐาน มีการวัดผลของการให้รางวัลนั้นและนำเอาผลที่ได้มาใช้สร้างความมั่นใจว่าการให้รางวัลบรรลุตามวัตถุประสงค์

กลุ่มเป้าหมาย

- สมาชิกของ ISO ในประเทศกำลังพัฒนา สถาบันอุดมศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา

บทที่ 4

สถานภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการบูรณาการ เกณฑ์วัดผล และตัวอย่างที่ดีในการบริการด้านการมาตรฐาน

4.1 สภาพปัจจุบันของการให้บริการด้านการมาตรฐาน

4.1.1 วิวัฒนาการของการมาตรฐาน

ในระยะแรกเป็นการกำหนดมาตรฐานในกลุ่มอาชีพเดียวกัน เช่น มาตรฐานของกลุ่มวิศวกรโยธา มาตรฐานของกลุ่มวิศวกรไฟฟ้า ประเทศอังกฤษเป็นประเทศแรกที่จัดตั้งสถาบันมาตรฐานขึ้นในปี พ.ศ. 2444

การจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศ มาตรฐานเข้ามามีบทบาทเพราะการค้าระหว่างประเทศ ประเทศต่างๆ จึงได้ร่วมมือกันจัดตั้งองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศขึ้น จนปัจจุบันมีองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศมากกว่า 30 องค์การ

งานด้านการมาตรฐานในประเทศไทยเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2446 เมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติเหรียญเงิน ร.ศ. 112 เป็นพระราชบัญญัติกฎเกณฑ์ในการทำเหรียญกษาปณ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ งานที่ทำคือ วิเคราะห์ ควบคุมคุณภาพของเนื้อเงินที่ใช้ในการทำเหรียญให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด กรมวิทยาศาสตร์จึงได้เริ่มรับรองคุณภาพสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ พ.ศ. 2482 โดยอาศัยมาตรฐานจากต่างประเทศหรือเอกสารข้อแนะนำขององค์กรระหว่างประเทศ ต่อมาได้มีการลงทุนและขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวางมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรองคุณภาพสินค้าขณะนั้นไม่เหมาะสม หรือกำหนดเกณฑ์คุณภาพไว้สูงเกินกว่าโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ภายในประเทศจะผลิตได้ กรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำโครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมขึ้นในปี พ.ศ. 2508 และในปี พ.ศ. 2511 ได้มีการตราพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อความปลอดภัย และเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือกิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจ และกำหนดให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้น

การดำเนินงานด้านมาตรฐานสินค้าของประเทศไทยมีความก้าวหน้าน้อย ขาดความเป็นเอกภาพ รวมทั้งยังไม่มีหน่วยงานที่จะมาดูแลนโยบายภาพรวมของประเทศ ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินงานด้านการมาตรฐานทั้งที่มีกฎหมายรองรับและไม่มีกฎหมายรองรับอีกเป็นจำนวนมาก มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ความเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบการมาตรฐานยังไม่พอเพียง ทำให้มาตรฐานที่บางหน่วยงานกำหนดขึ้นอาจไม่สอดคล้องกับแนวทางที่สากลยอมรับ สร้างภาระแก่ผู้ประกอบการในการปฏิบัติที่ต้องติดต่อ

ประสานงานกับส่วนราชการในหลายๆ หน่วยงานหรือผู้ประกอบการจำเป็นต้องขอรับการรับรองจากหน่วยรับรองต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2551 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ เพื่อกำกับและควบคุมเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ ให้ทิศทางมาตรฐานสินค้าของประเทศไปในแนวทางเดียวกันและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization หรือ ISO) ให้ความหมายของการมาตรฐานไว้ดังนี้

“การมาตรฐาน (Standardization)” หมายถึง กิจกรรมในการวางข้อกำหนดที่เกี่ยวเนื่องกับปัญหาสำคัญที่มีอยู่หรือที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์ใช้กันทั่วไปจนเป็นปกติวิสัย โดยมุ่งให้บรรลุถึงความสำเร็จสูงสุดตามข้อกำหนดที่วางไว้ กล่าวโดยเฉพาะ ได้แก่ กิจกรรมที่ประกอบไปด้วยกระบวนการในการกำหนด การประกาศใช้และการนำมาตรฐานต่างๆ ไปใช้ และประโยชน์ที่สำคัญของการมาตรฐาน ได้แก่ การปรับปรุงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ กรรมวิธี และการบริการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ป้องกันไม่ให้มีอุปสรรคในทางการค้า และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันในทางเทคโนโลยี

4.1.2 ประเภทของมาตรฐาน

การจัดแบ่งประเภทของมาตรฐานมีหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานมาตรฐานแต่ละหน่วยงานในการกำกับดูแลด้านการมาตรฐาน ได้แก่

(ก) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก. หมายถึง ข้อกำหนดทางวิชาการที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ผลิตในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพในระดับที่เหมาะสมกับการใช้งานมากที่สุด เกณฑ์ทางเทคนิคจะระบุคุณลักษณะที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพของการนำไปใช้งาน คุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาผลิต ซึ่งรวมถึงวิธีการทดสอบ เพื่อใช้เป็นเครื่องตัดสินว่าคุณภาพผลิตภัณฑ์นั้นๆ เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ ปัจจุบันสินค้าที่ สมอ. กำหนดเป็นมาตรฐานมีอยู่กว่า 2,000 รายการ ครอบคลุมสินค้าที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันหลายประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ สิ่งทอ วัสดุก่อสร้าง เป็นต้น เครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ สมอ. กำหนดไว้ มี 2 ประเภท คือ

(1) **เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป** เป็นเครื่องหมายที่แสดงกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นมาตรฐานไม่บังคับ กำหนดเพื่อให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยทั่วไป ผู้ผลิตสามารถยื่นขอใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐานได้ด้วยความสมัครใจ เมื่อ

สมอ. ได้ตรวจสอบโรงงาน กรรมวิธีการผลิต และทดสอบผลิตภัณฑ์และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วจะอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานดังรูป

ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์และระบบการจัดการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปมากกว่า 2,000 รายการ เช่น มอก. 297-2529 พริกไทย, มอก. 638-2529 แป้งข้าวเจ้า, มอก. 716-2532 ลวดเย็บกระดาษ, มอก. 22300-2551 ระบบการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัย-ข้อกำหนดสำหรับการจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น

(2) **เครื่องหมายมาตรฐานบังคับ** เป็นเครื่องหมายที่แสดงบนผลิตภัณฑ์โดยการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน หรือที่เรียกว่า “มาตรฐานบังคับ” ซึ่งจะใช้เครื่องหมายดังรูปเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภค และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่เศรษฐกิจของประเทศผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จำหน่ายจะต้องผลิต นำเข้า และจำหน่ายเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเท่านั้น หากไม่กระทำตามจะมีความผิดตามกฎหมาย

ปัจจุบัน สมอ. กำหนดมาตรฐานบังคับแล้วจำนวน 105 รายการ[1] เช่น มอก. 27-2543 ถังก๊าซปิโตรเลียมเหลว, มอก. 950-2547 แอลกอฮอล์แข็งสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง, มอก. 496-2526 ทินเนอร์สำหรับแลกเกอร์, มอก. 51-2530 สับปะรดกระป๋อง เป็นต้น

(ข) มาตรฐานชุมชน

มาตรฐานชุมชน เป็นมาตรฐานที่ชุมชนกำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่นมาพัฒนาและยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืนในโครงการ "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)" ตามนโยบายของรัฐบาล และเพิ่มความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคและสามารถขยายตลาดส่งออกจำหน่ายในตลาดวงกว้างได้มากขึ้น โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้การรับรองและแสดงเครื่องหมายรับรองคุณภาพดังรูป

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ประกาศใช้แล้วมีจำนวนทั้งหมด 1,403 รายการ และมีผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของแต่ละภาคในประเทศไทยเป็นจำนวน 11,975 ราย[2] เช่น มผช. 31/2546 ไวน์กระชายดำ (หจก. สนามจันทร์วันตำบล จ.นครปฐม), มผช.665/2547 สบู่ก้อนโปรตีนรังไหม (กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรพัฒนาเมืองประจวบคีรีขันธ์) เป็นต้น

---

[1] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. **ผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (มาตรฐานบังคับ)**. [Online]. 5 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก : http://app.tisi.go.th/standard/comp_tha.html

[2] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. **รายชื่อผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน**. [Online]. 5 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก : http://tcps.tisi.go.th/public/certificateMap.aspx

(ค) มาตรฐานระบบจัดการ (Management Systems Standard)

มาตรฐานระบบจัดการ (Management Systems Standard) คือ ข้อกำหนดหรือขั้นตอนในการบริหารกระบวนการทำงานต่างๆ ขององค์กร ให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

หน่วยงานที่มีการพัฒนาระบบคุณภาพเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐาน สามารถขอการรับรองเพื่อเป็นการประกันความสามารถและคุณภาพที่เทียบเท่ากับมาตรฐานสากลได้เช่นเดียวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ซึ่งในปัจจุบันมาตรฐานระบบการจัดการที่สำคัญและหน่วยงานทั่วโลกนำไปใช้อย่างแพร่หลาย ได้แก่

(1) **มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ ISO 9000** (Quality Management System - QMS) เป็นมาตรฐานสากลสำหรับการบริหารงานในองค์กรที่นำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ โดยสามารถนำไปใช้ได้ทุกองค์กร ทุกขนาดทั้งอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจุบัน ISO 9000 : 2000 แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ฉบับ คือ

ISO 9000 : ระบบการบริหารงานคุณภาพ - หลักการพื้นฐานและคำศัพท์
ISO 9001 : ระบบการบริหารงานคุณภาพ - ข้อกำหนด
ISO 9004 : ระบบการบริหารงานคุณภาพ - แนวทางการปรับปรุงสมรรถนะ
ISO 19011 : แนวทางในการตรวจประเมินระบบการบริหารงานคุณภาพและ/หรือระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

(2) **มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001** (Environment Management System - EMS) เป็นมาตรฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานหรือองค์กรที่ครอบคลุมถึงการจัดระบบ โครงสร้างองค์กร กำหนดความรับผิดชอบ การปฏิบัติงาน ระเบียบปฏิบัติ กระบวนการ และการใช้ทรัพยากรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีการจัดการและสร้างจิตสำนึกที่ดีร่วมกันในการรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งภายในหน่วยงานและรวมถึงชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(3) **มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18001** ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อเราทุกคนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเราโดยตรง หน่วยงานหรือองค์กรสมัยใหม่ในปัจจุบันจึงหันมาใส่ใจในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบุคลากรในกระบวนการทำงานต่างๆ กันมากขึ้น โดยการชี้บ่งอันตรายและประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งภายในองค์กรเองและชุมชนใกล้เคียง ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

(4) มาตรฐานห้องปฏิบัติการสอบเทียบและห้องปฏิบัติการทดสอบ การที่จะมั่นใจได้ว่าสินค้ามีคุณภาพหรือไม่ จำเป็นที่จะต้องนำไปทดสอบจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและมีเครื่องมือในการทดสอบที่มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ซึ่งมาตรฐานที่นำมาใช้ในการกำกับหน่วยงานที่ให้บริการในเรื่องดังกล่าว ได้แก่ มาตรฐานห้องปฏิบัติการสอบเทียบและห้องปฏิบัติการทดสอบ ตาม มอก. 17025-2543 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 17025

(5) มาตรฐานระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร มาตรฐานด้านอาหารนับวันจะมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและเป็นประเทศส่งออกอาหารที่สำคัญของโลก การส่งออกอาหารไปจำหน่ายและสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับผู้บริโภคได้นั้น จำเป็นต้องมีระบบการจัดการด้านอาหารที่เป็นที่ยอมรับ และระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร หรือ HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) เป็นมาตรฐานสากลที่ยอมรับกันทั่วโลกและนำไปใช้ในอุตสาหกรรมกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น

(ง) มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร เป็นระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้าเกษตร วิธีและขั้นตอนการผลิต รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการดูแลความปลอดภัยของอาหาร ได้กำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารขึ้น เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรหรืออาหารนั้นๆ เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในการเลือกซื้อสินค้าที่ได้มาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ

หน่วยงานรับรองที่ใช้เครื่องหมายนี้ ได้แก่

- กรมวิชาการเกษตร รับผิดชอบในการรับรองสินค้าผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์ แปลงผลิต โรงงานแปรรูป และโรงรมควันต่าง ๆ
- กรมปศุสัตว์ รับผิดชอบในการรับรองสินค้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์
- กรมประมง รับผิดชอบในการรับรองสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์
- กรมพัฒนาที่ดิน รับผิดชอบในการรับรองปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
- กรมส่งเสริมสหกรณ์ รับผิดชอบในการรับรองสินค้าที่ผลิตโดยกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์
- กรมส่งเสริมการเกษตร รับผิดชอบในการรับรองผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบหมายให้ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายดังกล่าว รวมทั้งรับผิดชอบจัดทำและปรับปรุงแก้ไขบัญชีรหัสประกอบการแสดงเครื่องหมายของฐานข้อมูลกลาง โดย มกอช. ได้จำแนกมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารไทย ออกเป็น 3 ประเภท คือ

(1) **มาตรฐานสินค้า** เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ระดับประเทศในการผลิต การค้า และการตรวจรับรองสินค้า โดยข้อกำหนดครอบคลุมทั้งด้านความปลอดภัยและคุณภาพที่จำเป็นที่ผู้บริโภคต้องการมาตรฐานสินค้าที่เป็นผลผลิตเกษตรมาตรฐานสินค้า มีมาตรฐานทั้งหมด 79 มาตรฐาน (ภาษาอังกฤษ 51 มาตรฐาน)[3] เช่น

- กล้วยไม้ (มกษ. 5000-2547)
- กุ้งเยือกแข็ง (มกษ. 7017-2549)
- ข้าวโพดหวาน (มกษ. 1512-2554)
- ข้าวกล้องงอก (มกษ. 4003-2555)
- ฯลฯ

(2) **มาตรฐานระบบการผลิต** เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจให้การรับรองการปฏิบัติของผู้ผลิตตั้งแต่การผลิตระดับฟาร์ม ระดับโรงคัดบรรจุ และโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งรวมทั้งโรงงานแปรรูปขั้นต้น โรงฆ่าสัตว์ โรงสีข้าว มี 91 มาตรฐาน (ภาษาอังกฤษ 42 มาตรฐาน)[3] เช่น

- ข้อกำหนดสำหรับวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้เพื่อการส่งออก (มกษ. 9535-2547)
- การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับข้าวหอมมะลิไทย (มกษ. 4400-2552)
- การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตข้าวกล้องงอก (มกษ. 4404-2555)
- ฯลฯ

(3) **มาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป** เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับความปลอดภัย รวมถึงด้านสุขอนามัยสัตว์และพืช ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่นำไปใช้กับสินค้าเกษตรและอาหารหลายชนิด มี 32 มาตรฐาน (ภาษาอังกฤษ 22 มาตรฐาน)[3] เช่น

- ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร (มกษ. 9007-2548)
- มาตรการสุขอนามัยพืช - แนวทางการเฝ้าระวัง (มกษ. 9014-2549)
- สารพิษตกค้าง - ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด (มกษ. 9002-2551)
- ฯลฯ

[3] สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. **มาตรฐานสินค้าเกษตร**. [Online]. 5 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก : http://www.acfs.go.th/standard/searchSTD.php

(จ) มาตรฐาน อย.

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการปกป้องและคุ้มครองสุขภาพประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยผลิตภัณฑ์สุขภาพเหล่านั้นต้องมีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย มีการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลวิชาการที่มีหลักฐานเชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีประโยชน์และปลอดภัย จึงกำหนดเครื่องหมายมาตรฐาน อย. เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่มีภาชนะบรรจุสนิทที่มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย ปัจจุบันได้แบ่งกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องมีฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 194) พ.ศ. 2543 ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 อาหารควบคุมเฉพาะ ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นอาหารในกลุ่มที่มีความเสี่ยงและอันตรายมาก รัฐต้องดูแลเข้มงวดทั้งด้านสถานที่ผลิตและผลิตภัณฑ์ ซึ่งมี 17 ชนิด เช่น นมโค นมปรุงแต่ง อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก น้ำแข็ง สีผสมอาหาร เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 อาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน มี 31 ชนิด เช่น เนย น้ำปลา ชา กาแฟ น้ำผึ้ง เกลือบริโภค อาหารที่มีสารปนเปื้อน เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 อาหารที่รัฐมนตรีประกาศให้ต้องมีฉลาก มี 14 ชนิด เช่น ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ ขนมปัง ซอสในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท วุ้นสำเร็จรูปและขนมเยลลี่ วัตถุแต่งกลิ่นรส เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 อาหารอื่นนอกจากอาหารในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

(ฉ) มาตรฐานด้านแรงงาน

(1) **มาตรฐานแรงงาน** คือ กฎเกณฑ์การปฏิบัติการใช้แรงงานเกี่ยวกับสภาพการจ้างและสภาพการทำงาน เช่น ค่าจ้าง ชั่วโมงทำงาน วันหยุด และความปลอดภัยในการทำงาน การมีมาตรฐานแรงงานเพื่อให้แรงงานได้รับการคุ้มครองอย่างทัดเทียมเสมอภาค ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิต มีความปลอดภัย มีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน แบ่งเป็น 3 ประเภทหลักๆ คือ

- มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ คือ อนุสัญญา ข้อเสนอแนะ ประกาศอื่นๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization - ILO)
- มาตรฐานแรงงานตามกฎหมาย คือ ข้อบังคับตามกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518

- มาตรฐานแรงงานเอกชน คือ ข้อกำหนดที่ประกาศใช้โดยองค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มธุรกิจ และผู้ผลิตสินค้า ได้แก่ SA 8000 WRAPETI ฯลฯ รวมทั้งหลักปฏิบัติของผู้ผลิต เช่น อดิดาส-ซาโลมอน ไนกี้ และวอลท์ดิสนีย์ ฯลฯ

สำหรับมาตรฐานแรงงานไทย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน ได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบกิจการจัดทำมาตรฐานแรงงานไทย (มรท. 8001-2546) ซึ่งเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับการสร้างระบบการจัดการด้านแรงงาน เพื่อเป็นหลักประกันว่าลูกจ้างในสถานประกอบกิจการได้รับการปฏิบัติด้านสิทธิและการคุ้มครองสภาพการจ้างและสภาพการทำงานตามกฎหมายและข้อกำหนดมาตรฐานแรงงานสากล ซึ่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะให้การรับรองโดยออกเอกสารอย่างเป็นทางการที่เป็นหลักฐานว่ามีการปฏิบัติสอดคล้องกับที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใช้แรงงาน

(2) **มาตรฐานอาชีพ (Occupational Standards - OS)** หมายถึง สมรรถนะงานหลักและงานย่อยของแต่ละอาชีพ ประกอบด้วย เกณฑ์การปฏิบัติงาน ขอบเขตของงาน ความรู้ที่ต้องใช้ และผลงานที่เป็นรูปธรรม เป็นมาตรฐานที่กำหนดโดยเจ้าของอาชีพหรือองค์กรทางวิชาชีพ โดยกำหนดสมรรถนะในงานหลักหรือความสามารถในการปฏิบัติงานของอาชีพนั้น ๆ

ปัจจุบันการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพของประเทศไทย เป็นภารกิจของกระทรวงแรงงาน โดยมีกรมการจัดหางานเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการจัดทำข้อมูลและกำหนดรหัสหมวดหมู่อาชีพตามหลักเกณฑ์เดียวกับการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพสากล (International Standard Classification of Occupations - ISCO) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization - ILO)

(3) **มาตรฐานฝีมือแรงงาน** คือ เครื่องหมายรับรองการใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ทำงานในสายการผลิตและบริการ ซึ่งหลักเกณฑ์การพิจารณาเป็นไปตามประกาศกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการตระหนักถึงความสำคัญในการแสวงหาแรงงานฝีมือที่ได้มาตรฐานอยู่ในสายการผลิตและบริการในจำนวนที่เหมาะสม เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคว่าจะได้รับสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถลดอันตรายจากการทำงานและเป็นการส่งเสริมให้แรงงานได้พัฒนาฝีมือตนเองโดยการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อวัดทักษะตนเองว่าอยู่ในระดับใด

4.1.3 ประโยชน์ของการกำหนดมาตรฐาน

มาตรฐานเป็นสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อเศรษฐกิจและสังคมของชาติ การใช้มาตรฐานที่ถูกต้องเหมาะสมจึงเป็นประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวแก่นักศึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคนิควิทยา นักประดิษฐ์ นักออกแบบ ผู้ผลิต ผู้ใช้ ตลอดจนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศส่วนรวม ประโยชน์ที่เกิดขึ้นง่าย ๆ มีดังนี้

1) ด้านการศึกษา ประดิษฐ์ ออกแบบ

- มีศัพท์ทางวิชาการใช้เข้าใจตรงกัน
- ง่ายในการศึกษาและการคิดคำนวณ
- สะดวกที่จะเลือกใช้ขนาด สัดส่วนต่อสิ่งประดิษฐ์ หรือแบบผลิตภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง

2) ด้านการผลิต

- วางแผนการผลิตได้ถูกต้อง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ตั้งแต่การใช้วัตถุดิบจนถึงผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เกิดการประหยัด ลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้มาก ตลอดจนลดขั้นตอนการทำงานซ้ำซ้อน
- เกิดการขยายตัวทางอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพราะมาตรฐานก่อให้เกิดการผลิตแบบระบบมวลภัณฑ์ (Mass Production)
- เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขัน ทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดี
- ทำให้ผลิตภัณฑ์สินค้ามีคุณภาพสม่ำเสมอเป็นที่เชื่อถือ และได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศ เพิ่มโอกาสทางการค้า

3) ด้านการซื้อขาย

- สามารถประกันคุณภาพ ความวางใจ ความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค
- การสั่งซื้อทำได้ง่าย เพราะมีมาตรฐานอ้างอิง
- สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกันได้
- มีรายการข้อมูลทางเทคนิคให้ใช้พิจารณากันได้

4) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

- ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของประเทศดีขึ้น
- มีเสียงหนักแน่นขึ้นในการค้ากับตลาดโลก
- ประหยัดการใช้ทรัพยากรของชาติ ทำให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด เพิ่มพูนผลผลิตส่วนรวมของประเทศ
- ขจัดความเข้าใจผิดและกรณีพิพาทในการสั่งซื้อ การทำสัญญาได้ เป็นสื่อกลาง และเป็นบรรทัดฐานทางการค้า ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคมีความเข้าใจที่ตรงกัน ก่อให้เกิดความยุติธรรมในการซื้อขาย

- สร้างโอกาสทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทย
- ป้องกันสินค้าคุณภาพต่ำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ
- สร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ

5) ด้านผู้บริโภค

- ช่วยผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า
- สร้างความปลอดภัยในการนำไปใช้
- ได้สินค้าคุณภาพดีในราคาที่เป็นธรรม คุ้มค่ากับการใช้งาน

4.1.4 การดำเนินงานด้านการมาตรฐาน

การดำเนินงานด้านการมาตรฐานที่เป็นไปตามหลักสากลมี 3 กิจกรรมหลัก คือ

1) การกำหนดมาตรฐาน (Standard Development) เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับจัดทำข้อกำหนด เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบและรับรองสินค้า บริการ หรือระบบงาน ว่าเป็นไปตามข้อกำหนดหรือมาตรฐานระดับต่าง ๆ เช่น มาตรฐานกลุ่ม มาตรฐานชุมชน มาตรฐานของประเทศ มาตรฐานของกลุ่มภูมิภาค หรือมาตรฐานสากล ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมและมีความเห็นพ้องต้องกันในการกำหนดมาตรฐาน

2) การตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment) เป็นการดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการ หรือระบบงาน ว่าได้มีการปฏิบัติหรือดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ การตรวจสอบและรับรองมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยปฏิบัติต่างๆ ได้แก่ หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body - AB) หน่วยตรวจ (Inspection Body - IB) หน่วยรับรอง (Certification Body - CB) ห้องปฏิบัติการ (Laboratory)

3) ด้านมาตรวิทยา (Metrology) เป็นการดำเนินการเพื่อสอบเทียบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดและทดสอบ เพื่อให้มั่นใจว่าผลการวัดหรือทดสอบนั้นมีความถูกต้อง มีความเป็นมาตรฐาน สามารถเปรียบเทียบอ้างอิงได้ ระบบมาตรวิทยาเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างหลักประกันความถูกต้องของผลการจัดของเครื่องมือวัดต่างๆ ซึ่งมาตรวิทยาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- มาตรวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Metrology) เป็นมาตรฐานหลักที่เกี่ยวข้องกับการวัด ได้แก่ ทฤษฎีการวัด วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ความคลาดเคลื่อนในการวัด หรือคุณสมบัติของเครื่องมือวัด

- มาตรวิทยาเชิงอุตสาหกรรม (Industrial Metrology) เป็นกระบวนการสอบเทียบการทำงานของเครื่องมือที่ใช้วัดในกระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพ การทดสอบ หรือการสอบกลับของภาคอุตสาหกรรม
- มาตรวิทยาเชิงกฎหมาย (Legal Metrology) เป็นการวัดในเชิงข้อกฎหมายหรือเชิงควบคุมที่มีผลต่อความโปร่งใสทางธุรกิจ สุขภาพ ความปลอดภัย ความยุติธรรมทางการค้า เช่น น้ำหนัก หน่วยการวัด วิธีการวัด เพื่อให้ประชาชนมั่นใจว่าได้รับผลการวัดที่ถูกต้อง

การนำมาตรฐานไปใช้ตามหลักสากลอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการผลิต ทำให้สินค้าหรือบริการมีคุณภาพ มีความปลอดภัยในการนำไปใช้ ถูกสุขอนามัย และรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มาตรฐานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตตั้งแต่การใช้วัตถุดิบจนถึงสินค้าสำเร็จรูป เกิดการประหยัด ลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้มาก ลดขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อน และเมื่อมาตรฐานที่นำไปใช้นั้นผ่านการตรวจสอบรับรองระบบงาน (Accreditation) เป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งสินค้า บริการ ระบบงาน หรือความสามารถของบุคลากร สินค้าหรือบริการเหล่านั้นจะมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สร้างนวัตกรรมและการขยายตัวทางอุตสาหกรรม สินค้ามีคุณภาพสม่ำเสมอ เป็นที่เชื่อถือ และได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นการเพิ่มโอกาสการแข่งขันทางการค้าให้กับผู้ประกอบการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ดังภาพ

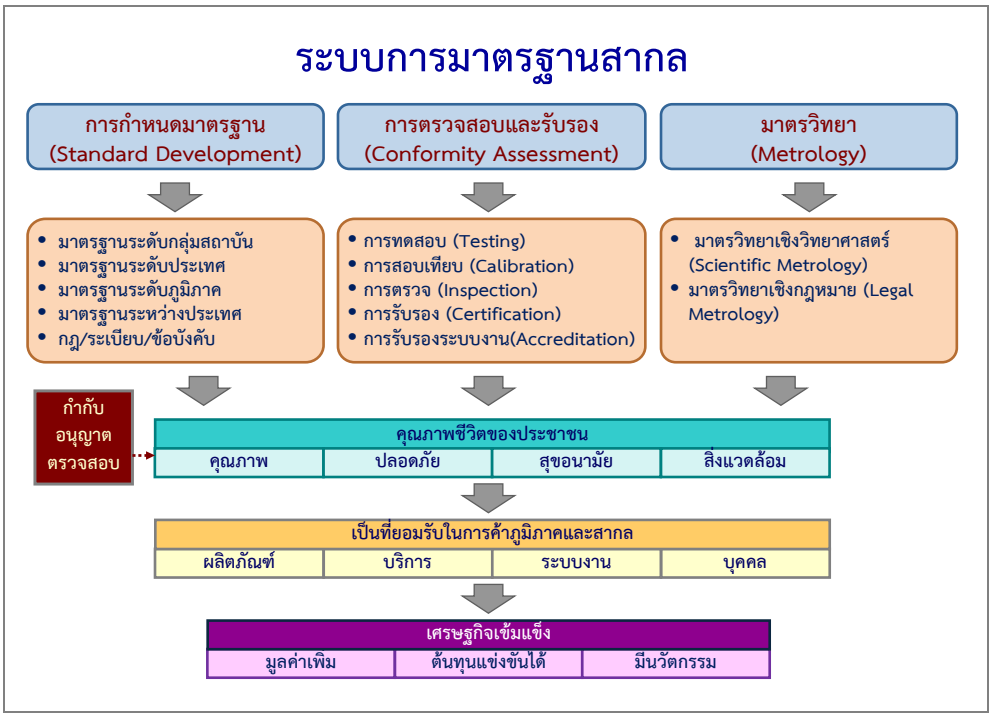

ภาพที่ 4-1 ระบบการมาตรฐานสากล

4.1.5 การตรวจสอบและรับรองตามระบบการมาตรฐานสากล

การตรวจสอบและรับรอง หรือ Conformity Assessment เป็นการดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองเพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับสินค้า บริการ หรือระบบงาน ว่าได้มีการปฏิบัติหรือดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งในระบบการตรวจสอบและรับรองตามระบบการมาตรฐานสากล แสดงได้ดังภาพ

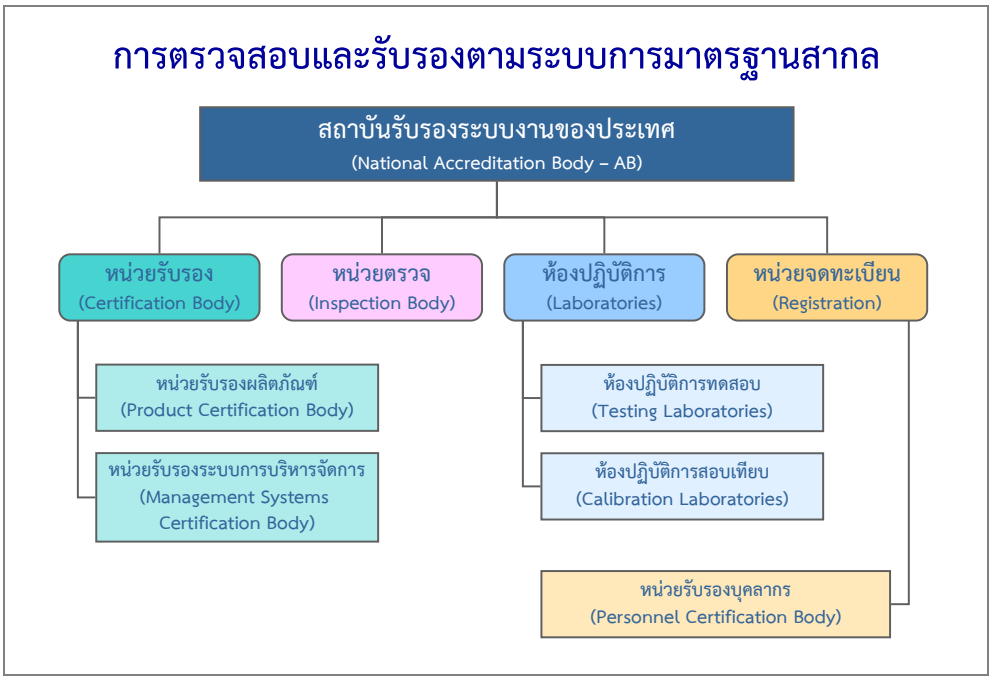

ภาพที่ 4-2 การตรวจสอบและรับรองตามระบบการมาตรฐานสากล

สถาบันรับรองระบบงานของประเทศ หรือ หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body - AB) เป็นหน่วยงานที่ให้บริการรับรองหน่วยงานห้องปฏิบัติการ หน่วยตรวจ หน่วยรับรอง หน่วยจดทะเบียน[4] หรือเรียกโดยรวมว่า Conformity Assessment Body (CAB) เพื่อรับรองว่าหน่วยงานดังกล่าวมีความสามารถในการดำเนินการให้การรับรองกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ได้แก่ บริการทดสอบ เปรียบเทียบ ตรวจและรับรองตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยปฏิบัติแต่ละประเภท เช่น

- การรับรองระบบงานของหน่วยรับรองระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9001
- การรับรองระบบงานของหน่วยรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามมาตรฐาน ISO 14001

[4] หน่วยจดทะเบียน (Registration) บางหน่วยงาน เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สภาวิศวกร แพทย์สภา สภาทนายความ เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ จึงไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองจากหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body)

- การรับรองระบบงานของหน่วยรับรองระบบการวิเคราะห์จุดวิกฤตที่ต้องควบคุมสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร (HACCP)
- การรับรองระบบงานของหน่วยตรวจ ตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 ด้านผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า สิ่งทอ เป็นต้น
- การรับรองระบบงานของห้องปฏิบัติการ ตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025
- การรับรองระบบงานของหน่วยจดทะเบียนบุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิ หลักสูตร และองค์กรฝึกอบรมด้านการมาตรฐาน

การรับรองระบบงาน (Accreditation) จะมีวิธีการตรวจประเมินตามมาตรฐานสากล เพื่อพิจารณาว่าหน่วยงานที่ขอการรับรองนั้น มีความสามารถในการดำเนินการให้การรับรองตามหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของมาตรฐานหรือไม่ เพื่อทำให้การบริการด้านการตรวจสอบและรับรองของหน่วยรับรอง หน่วยตรวจ ห้องปฏิบัติการ หรือหน่วยจดทะเบียน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการในประเทศและประเทศคู่ค้า ภายใต้ระบบการยอมรับในผลการตรวจสอบและการรับรอง (Mutual Recognition Agreement - MRA)

หน่วยรับรอง (Certification Body - CB) คือ บุคคลที่สามที่ให้บริการตรวจประเมินและรับรองสินค้า บริการ ระบบบริหารงาน ระบบการจัดการคุณภาพ และระบบอื่น ๆ เช่น ISO 9000, ISO 14000, มอก.18000, HACCP, GMP ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดหรือมาตรฐานของกิจกรรมต่าง ๆ

หน่วยตรวจ (Inspection Body - IB) คือ หน่วยงานที่ให้บริการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การบริการ กระบวนการ โรงงาน ระบบการจัดการต่างๆ ตามข้อกำหนดหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพื่อพิจารณาความเป็นไปตามข้อกำหนดเฉพาะหรือข้อกำหนดทั่วไป ที่ระบุไว้ในแต่ละเรื่องบนพื้นฐานของการตัดสินของผู้ตรวจที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานหรือใบรับรองผลการตรวจอาจนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาตัดสินให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างการให้บริการของหน่วยตรวจ เช่น การตรวจกระบวนการผลิต เพื่อออกใบรับรองของหน่วยรับรอง การตรวจผลิตภัณฑ์ก่อนส่งมอบ การตรวจความปลอดภัยของเครื่องจักร การตรวจภาชนะทนความดันและหม้อไอน้ำ การตรวจความปลอดภัยของอาคารและสิ่งก่อสร้าง การตรวจระวางบรรทุกในเรือ เป็นต้น

ห้องปฏิบัติการ (Laboratory - Lab) เป็นหน่วยงานที่ให้บริการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ (Testing Laboratories) ในสาขาต่างๆ เช่น ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล วัสดุก่อสร้าง เคมี พลาสติก ชีวภาพ ผลิตภัณฑ์เกษตร ผลิตภัณฑ์อาหาร ยา เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ สมุนไพร ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ชันสูตรสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม รวมถึงเป็นห้องปฏิบัติการให้บริการสอบเทียบ (Calibration Laboratories) เครื่องมือวัดและทดสอบสาขาต่างๆ เช่น ไฟฟ้า มวล มิติ และปริมาตร อุณหภูมิและความชื้น แรง ความดัน เคมี เป็นต้น ห้องปฏิบัติการที่ให้บริการมีทั้งภาครัฐและเอกชนซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละสาขาที่ให้บริการ

หน่วยจดทะเบียน (Registration) เป็นหน่วยงานที่ให้บริการรับรองความสามารถของบุคลากร เช่น ผู้ประเมินระบบการบริหารจัดการตามมาตรฐานสากล ฝีมือแรงงาน หรือจดทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ เช่น วิชาชีพวิศวกร วิชาชีพสถาปัตยกรรม และยังให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน เช่น การจัดระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานสากล การตรวจประเมินระบบ การวิเคราะห์ ทดสอบและการสอบเทียบ

นอกจากนี้ กิจกรรมด้านการมาตรฐานในประเทศไทยยังมี**ที่ปรึกษาจัดระบบมาตรฐาน** ซึ่งจะทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานที่ต้องการปรับปรุงกระบวนการทำงาน ปรับปรุงสินค้า บริการ ให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล และขอรับใบรับรองต่างๆ ซึ่งที่ปรึกษาเอกชนที่ให้บริการให้คำปรึกษาในด้านนี้มีมากกว่า 200 ราย

4.1.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการมาตรฐานในระดับสากลและของประเทศไทย

(ก) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการมาตรฐานในระดับสากล

ในระดับสากลมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานหรือให้การยอมรับมาตรฐานที่หน่วยงานอื่นจัดทำขึ้นให้เป็นมาตรฐาน รวมทั้งจัดพิมพ์เอกสารมาตรฐานเพื่อเผยแพร่ สามารถจำแนกประเภทตามรูปแบบขององค์กรได้ 3 ระดับ คือ

(1) สถาบันมาตรฐานระดับชาติ

- **หน่วยงานของรัฐ (National Standards Body - NSB)** เช่น
  - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ. TISI)
  - สถาบันมาตรฐานญี่ปุ่น (Japanese Industrial Standard Committee - JISC)
  - สถาบันมาตรฐานจีน
- **สถาบันมาตรฐานแห่งชาติที่เป็นสมาคม** จัดตั้งโดยสมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการโดยมีกฎหมายรองรับ เช่น
  - สถาบันมาตรฐานฝรั่งเศส (Association Française de Normalisation - AFNOR)
  - สถาบันมาตรฐานสหรัฐอเมริกา (American National Standard Institute - ANSI)
  - สถาบันมาตรฐานอังกฤษ (British Standard Institution - BSI)
  - สถาบันมาตรฐานเยอรมนี (Deutsches Institut für Normung - DIN)
  - สมาคมวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (American Society for Testing and Materials - ASTM)

(2) สถาบันมาตรฐานในประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน มีลัทธิการปกครองอย่างเดียวกัน หรืออยู่ในกลุ่มเศรษฐกิจเดียวกันจะร่วมกันดำเนินงานการมาตรฐาน เช่น

- องค์การมาตรฐานแห่งภูมิภาคแอฟริกา (African Regional Standards Organization - ARSO)
- คณะกรรมการมาตรฐานภาคพื้นยุโรป (European Committee for Standardization - CEN)

(3) สถาบันมาตรฐานระหว่างประเทศ คือ องค์กรระหว่างประเทศที่จัดทำมาตรฐานเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น

- องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization - ISO)
- คณะกรรมาธิการเทคนิคทางไฟฟ้าระหว่างประเทศ (International Electrotechnical Commission - IEC)
- คณะกรรมการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex Alimentarius Commission - CAC)
- องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน (International Accreditation Forum - IAF)
- องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองห้องปฏิบัติการ (International Laboratory Accreditation Cooperation - ILAC)

(ข) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการมาตรฐานของประเทศไทย

(1) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) มีภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการมาตรฐานของประเทศ โดยส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในตลาดโลก พิทักษ์สิ่งแวดล้อม และคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการมาตรฐานของประเทศ ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศด้านการมาตรฐานของประเทศ
- ส่งเสริม กำกับ ดูแล และให้บริการเกี่ยวกับการรับรองระบบงานด้านการมาตรฐาน ตลอดจนพัฒนาการรับรองระบบงานด้านการมาตรฐานของประเทศให้เกิดความเป็นเอกภาพ

- ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรและบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนในด้านการมาตรฐาน
- ร่วมมือและประสานงานกับองค์การและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ ต่างประเทศ และระหว่างประเทศในด้านการมาตรฐาน รวมทั้งการทำความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติตาม พ.ร.บ.การมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551

(2) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เป็นหน่วยงานกลางเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหารของประเทศ โดยการกำหนดมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหาร ตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค การเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อปรับปรุงและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทย มีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหาร
- กำกับ ดูแล และเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร
- ออกใบอนุญาตและรับรองผู้รับรองมาตรฐานและผู้ประกอบการเกี่ยวกับมาตรฐานและฉลากคุณภาพ สินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร
- ประสานงานและร่วมเจรจาแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค มาตรการที่มิใช่ภาษี และการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ
- เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร
- ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร
- ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(3) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ (มว.) พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. 2540 ได้จัดตั้งสถาบันมาตรวิทยา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มีระบบการบริหารงานเป็นอิสระอยู่ภายใต้การกำกับของ

คณะกรรมการมาตรวิทยาแห่งชาติ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติมีบทบาทสำคัญในการทำให้กิจกรรมการวัดต่างๆ ในประเทศเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ จัดหาและเก็บรักษามาตรฐานแห่งชาติ วัสดุอ้างอิงมาตรฐานของประเทศทุกสาขาของการวัด เช่น การวัดเชิงมวล การวัดเชิงมิติ การวัดเชิงอุณหภูมิ การวัดเชิงเคมี เป็นต้น ผ่านกระบวนการสอบกลับได้ทางการวัด (Measurement Traceability) สู่มาตรฐานการวัดสากลอันจะเป็นหลักประกันในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีผลในการสร้างการยอมรับของนานาชาติต่อผลิตภัณฑ์ มาตรวิทยาจะมีบทบาทในการลดการกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการทางเทคนิค (Technical Barrier to Trade - TBT) และยังมีบทบาทในการคุ้มครองผู้บริโภคตลอดจนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ มีหน้าที่ออกใบรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนดสำหรับเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณที่ได้ทำการสอบเทียบแล้วว่ามีความถูกต้องตามมาตรฐานแห่งชาติ พัฒนาเทคโลยีการวัด สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านมาตรวิทยาของภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนนานาประเทศ สนับสนุนห้องปฏิบัตการสอบเทียบของผู้ประกอบการภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมาตรวิทยาและระบบการถ่ายทอดความถูกต้อง การให้บริการข้อมูล และการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการวัด และการให้บริการอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรวิทยา ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัด และความสอบกลับ

มาตรวิทยามีความสำคัญต่องานวิจัยทางวิทยาศาสตร์การพัฒนาทางอุตสาหกรรม เพื่อสร้างหลักประกันว่ากิจกรรมการวัดมีผลการวัดที่ถูกต้องการสอบกลับได้ (Traceability) จากเครื่องมือวัดในภาคอุตสาหกรรมไปสู่มาตรฐานอ้างอิงในห้องปฏิบัติการสอบเทียบที่มีมาตรฐานใช้อุปกรณ์เครื่องมือวัดและวัสดุอ้างอิงที่ได้รับการสอบเทียบจากสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ การวิเคราะห์ทางเคมีและชีวภาพ วัสดุอ้างอิงต้องเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สามารถสอบกลับได้ หรืออ้างอิงกลับไปสู่หน่วยวัดสากล

(4) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม มีภารกิจเกี่ยวกับการปกป้องและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยผลิตภัณฑ์สุขภาพเหล่านั้นต้องมีคุณภาพและปลอดภัย มีการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลวิชาการที่มีหลักฐานเชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยและเป็นประโยชน์ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2545 ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมาย

ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

- พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- เฝ้าระวัง กำกับ และตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการ และการโฆษณา รวมทั้งผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนมีการติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริโภคให้มีศักยภาพในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ปลอดภัย และคุ้มค่า รวมทั้งเพื่อให้ผู้บริโภคมีการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้
- พัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายประชาคมสุขภาพ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(5) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (วพ.) เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีภารกิจเกี่ยวกับการวิจัยและการตรวจชันสูตรด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยมีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนา องค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อผลการสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน และสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประเทศ ทำให้สามารถพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ รวมทั้งเพื่อการสนับสนุนกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภคของประชาชน โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- กำหนดและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานของระบบและวิธีการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับอาหาร ยา ยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ รังสี และวัตถุอันตรายทางสาธารณสุข ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิจัย พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัยสุขภาพ

- ตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือที่เกี่ยวกับอาหาร ยา ยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค เพื่อควบคุมคุณภาพประสิทธิภาพและมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นหลักฐานทางคดี รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรค
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร ยาเสพติด และการชันสูตรโรค เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข และเป็นห้องปฏิบัติการสอบเทียบเครื่องมือทางการแพทย์และสาธารณสุข
- สนับสนุนและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ดำเนินการรับรองคุณภาพทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- พัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- ถ่ายทอดองค์กรความรู้และผลผลิตที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสู่ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่กรม หรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(6) กรมวิทยาศาสตร์บริการ (วศ.) มีภารกิจตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับการให้บริการทางวิทยาศาสตร์ โดยกำกับดูแล ส่งเสริม วิจัยพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ เพื่อเสริมสร้างการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้บริการดังนี้

- บริการวิเคราะห์ทดสอบ สอบเทียบ
- การให้บริการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ
- ทดสอบความชำนาญห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ
- บริการสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- บริการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการ
- การวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี

(7) หน่วยรับรองระบบบริหารจัดการ เช่น ISO HACCP GMP มอก. หรือระบบบริหารจัดการอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)	- สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย (วสท.) - บริษัท เอส จี เอส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท บีวีคิว ไอ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ทูฟ นอร์ด (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ที ยู วี ไรน์แลนด์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท เอเจเอ รีจิสตร้าส์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท โกลบอลเซอร์ติฟิเคชั่น (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ไทยประเมินสากล จำกัด - บริษัท ยู อาร์ เอส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท วิท อินเตอร์เนชั่นแนล แอสเซสเมนท์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท บี เอส ไอ เซอร์ติฟิเคชั่นส์เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์ติฟิเคชั่นส์ จำกัด - บริษัท อินเตอร์เทคเทสติ้งเซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อีอาร์เอ็มเซอร์ติฟิเคชั่นแอนด์แวริฟิเคชั่นเซอร์วิสเซส จำกัด - บริษัท บีเอ็มทราดา (ประเทศไทย) จำกัด

(8) หน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ด้านคุณภาพ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) - กรมวิชาการเกษตร - กรมประมง - กรมปศุสัตว์	- สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย - บริษัท เอส จี เอส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท บีวีคิวไอ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ทูฟ นอร์ด (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ที ยู วี ไรน์แลนด์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท โปร แอพพลิเคชั่น เซอร์วิสเซส จำกัด - บริษัท บีเอ็มทราดา (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท บี เอส ไอ เซอร์ติฟิเคชั่นเซอร์วิส (ประเทศไทย)

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
	จำกัด - บริษัท ลอยด์ รีจิสเตอร์ ควอลิตี้ แอสชัวแรนซ์ จำกัด - บริษัท วิท อินเตอร์เนชั่นแนล แอสเซสเมนท์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินเตอร์เทคเทสติ้งเซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด

(9) หน่วยตรวจ (Inspection Body - IB) ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน [5]
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ - สถาบันอาหาร - สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ - กรมประมง - กรมปศุสัตว์ - กรมโรงงานอุตสาหกรรม - กรมโยธาธิการและผังเมือง - กรมการขนส่งทางบก	- บริษัท บีวีคิวไอ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท เอส จี เอส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินเตอร์เทคเทสติ้ง เซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลอินสเปคชั่น จำกัด - บริษัท แอ็ดแวนเทช จำกัด - บริษัท บี พี เทคนิเค็ลเซอร์วิส จำกัด - บริษัท แอลวีเอ็ม (เอเชีย) จำกัด - บริษัท แอดวานซ์แมนเนจเมนท์ซิสเท็มส์ จำกัด - บริษัท เออีเอ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินทิเกรดคอนซัลติ้ง จำกัด - บริษัท ออมเน็กส์ จำกัด - มูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย - สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย (วสท.) - บริษัท อินเตอร์โปร เทรดดิ้ง จำกัด - บริษัท ศิวะเทสติ้ง อินสเพ็คชั่น แอนด์ คอนซัลติ้ง จำกัด - บริษัท ซี ซี ไอ ซี (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท คอนซูเมอร์ โปรดัคส์ อินสเป็คชั่น แอนด์ เทสติ้ง จำกัด - บริษัท ควอลิตี้ ไรซ์ เอ็นเตอร์ไพร์ส จำกัด - บริษัท บางกอก มารีน เซอร์เวย์ จำกัด - บริษัท โอมิค เทคนิแค็ล เซอร์วิส จำกัด - ฯลฯ

[5] หน่วยตรวจของภาคเอกชนมีมากกว่า 200 ราย

(10) ห้องปฏิบัติการที่ให้บริการทดสอบ [6] ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- กรมวิทยาศาสตร์บริการ - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ - สถาบันอิสระของกระทรวงอุตสาหกรรม - สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ - กรมทางหลวง - กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ - กรมวิชาการเกษตร - กรมประมง - กรมปศุสัตว์ - มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ - การไฟฟ้านครหลวง - ฯลฯ	- บริษัท เอส จี เอส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท บีวีคิวไอ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อินเตอร์เทค เทสติ้ง เซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยอุตสาหกรรม จำกัด - บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลควอลิตี้แอสชัวรันซ์ จำกัด - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น - ฯลฯ

(11) ห้องปฏิบัติการที่ให้บริการสอบเทียบ [7] ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ - สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ - กรมวิทยาศาสตร์บริการ - กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - สถาบันอิสระของ อก. - กองทัพอากาศ - สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ - มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ - บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) - บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด - บริษัท ทีโอที คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) - ฯลฯ	- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น - บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยอุตสาหกรรม จำกัด - บริษัท ศูนย์เทคโนโลยีไฮเทคอยุธยา จำกัด - บริษัท แสงชัยมิเตอร์ จำกัด - บริษัท โยโกกาวา จำกัด - บริษัท เอ็นเอ็ม เทคนิคอลเซ็นเตอร์ จำกัด - บริษัท ไซแอนติฟิค โปรโมชั่น จำกัด - ฯลฯ

[6] ห้องปฏิบัติการทดสอบทั้งภาครัฐและเอกชนมีมากกว่า 1,000 ราย

[7] ห้องปฏิบัติการสอบเทียบของภาครัฐและเอกชนมีมากกว่า 100 ราย

(12) หน่วยจดทะเบียน (Registration) ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
<u>หน่วยจดทะเบียนผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ</u> - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม <u>หน่วยรับรองฝีมือแรงงาน</u> - กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	<u>หน่วยจดทะเบียนผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ</u> - บริษัท ไออาร์ซีเอ (ประเทศไทย) จำกัด (สาขาของ IRCA, UK) <u>หน่วยจดทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ</u> เช่น - สภาวิศวกร - แพทย์สภา - สภาทนายความ

(13) องค์กรฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- กรมวิทยาศาสตร์บริการ - สถาบันอาหาร - มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	- บริษัท ปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) - บริษัท ควอลิตี้เทรนนิ่ง จำกัด - บริษัท เอช อาร์ บิสเนส จำกัด - บริษัท อชิมุธ จำกัด - บริษัท เจอาร์ ชินเนอจี้ จำกัด - บริษัท โรแบร์แอนด์แอสโซซิเอทส์ (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท อีอาร์เอ็มเซอร์ติฟิเคชั่นแอนด์แวริฟิเคชั่นเซอร์วิสเซส จำกัด - สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น (สสท.) - สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ - สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ - หน่วยรับรองต่าง ๆ - ฯลฯ

(14) หน่วยงานที่ปรึกษาด้านการมาตรฐาน ตัวอย่างเช่น

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
- สถาบันอาหาร - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	- บริษัท ปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) - บริษัท ควอลิตี้เทรนนิ่ง จำกัด - บริษัท เอช อาร์ บิสเนส จำกัด - บริษัท อชิมุธ จำกัด - บริษัท โนโว (ประเทศไทย) จำกัด - บริษัท เจอาร์ ชินเนอจี้ จำกัด - บริษัท โรแบร์แอนด์แอสโซซิเอทส์ (ประเทศไทย) จำกัด

หน่วยรับรองของภาครัฐ	หน่วยรับรองของภาคเอกชน
	- บริษัท อีอาร์เอ็มเซอร์ติฟิเคชั่นแอนด์แวริฟิเคชั่นเซอร์วิสเซส จำกัด - บริษัท แอสดีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด - บริษัท เอเอสเอ แมนเนจเม้นท์ จำกัด - บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นไวรอนเมนทอล แมนเนจเม้นท์ จำกัด - บริษัท สยามโปรดักติวิตี้ จำกัด - สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ - สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย (วสท.) - สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น

หน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมด้านการมาตรฐานของประเทศไทยในการกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง สรุปในตารางในหน้าถัดไป

หน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมด้านการมาตรฐาน

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
	ภาครัฐ														
1	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)	*	X	X	X	X	X	X			X				
2	สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน (สรบ.)			X											
3	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	*	X					X							
4	สถาบันอาหาร							X						X	X
5	สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.)					X		X						X	
6	สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์							X							
7	สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ													X	X
8	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	*	X					X							
9	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)	*	X	X											
10	กรมวิชาการเกษตร	*	X				X		X						
11	กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยยาง)	*	X												
12	กรมปศุสัตว์	*	X				X	X	X						
13	กรมประมง						X	X	X						
14	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์				X				X	X					
15	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.)	*	X				X								
16	กรมวิทยาศาสตร์บริการ				X				X	X				X	
17	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	*	X							X					
18	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	*				X	X	X	X	X					X

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
19	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ								X	X					
20	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ								X	X					
21	กรมการค้าภายใน	*	X												
22	สำนักงานมาตรฐานสินค้า	*	X												
23	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	*	X									X			
24	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน					X									
25	กรมการขนส่งทางบก	*						X							
26	กรมทางหลวง								X						
27	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	*	X												
28	กรมที่ดิน / สำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน	*	X												
29	กรมโยธาธิการและผังเมือง	*						X							
30	คุรุสภา	*	X												
31	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)	*	X												
32	กองทัพอากาศ									X					
33	สำนักงานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร	*	X												
34	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	*	X												
35	การไฟฟ้านครหลวง								X						
36	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)									X					
37	บริษัท ทีโอที คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)									X					
38	บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด									X					

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
39	มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ								X	X				X	
40	สถาบันอิสระของ อก.								X	X					
41	หน่วยรับรองต่าง ๆ													X	
	ภาคเอกชน														
1	แพทยสภา	*											X		
2	สภาทนายความ	*											X		
3	สภาวิศวกร	*	X										X		
4	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	*	X				X		X						
5	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	*					X		X						
6	สภาวิชาชีพบัญชี	*	X												
7	สภาสถาปนิก	*	X												
8	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)	*	X												
9	มูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย							X							
10	สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย						X								
11	สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย (วสท.)					X		X							X
12	สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น (สสท.)								X	X				X	X
13	บริษัท โกลบอลเซอร์ติฟิเคชั่น (ประเทศไทย) จำกัด					X									
14	บริษัท ควอลิตี้ ไรซ์ เอ็นเตอร์ไพร์ส จำกัด							X							
15	บริษัท ควอลิตี้เทรนนิ่ง จำกัด													X	X
16	บริษัท คอนซูเมอร์ โปรดัคส์ อินสเป็คชั่น แอนด์ เทสติ้ง จำกัด							X							
17	บริษัท เจอาร์ ชินเนอจี้ จำกัด													X	X

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
18	บริษัท ซี ซี ไอ ซี (ประเทศไทย) จำกัด							X							
19	บริษัท ไซแอนติฟิค โปรโมชั่น จำกัด									X					
20	บริษัท ที ยู วี ไรน์แลนด์ (ประเทศไทย) จำกัด					X	X								
21	บริษัท ทูฟ นอร์ด (ประเทศไทย) จำกัด					X	X								
22	บริษัท ไทยประเมินสากล จำกัด					X									
23	บริษัท โนโว (ประเทศไทย) จำกัด														X
24	บริษัท บางกอก มารีน เซอร์เวย์ จำกัด							X							
25	บริษัท บี พี เทคนิเค็ลเซอร์วิส จำกัด							X							
26	บริษัท บี เอส ไอ เซอร์ติฟิเคชั่นส์เซอร์วิส (ปทท.) จำกัด					X	X								
27	บริษัท บีวีคิว ไอ (ประเทศไทย) จำกัด					X	X	X	X						
28	บริษัท บีเอ็มทราดา (ประเทศไทย) จำกัด					X	X								
29	บริษัท ปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)													X	X
30	บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยอุตสาหกรรม จำกัด								X	X					
31	บริษัท โปร แอพพลิเคชั่น เซอร์วิสเซส จำกัด						X								
32	บริษัท ยู อาร์ เอส (ประเทศไทย) จำกัด					X									
33	บริษัท โยโกกาวา จำกัด									X					
34	บริษัท โรแบร์แอนด์แอสโซซิเอทส์ (ประเทศไทย) จำกัด													X	X
35	บริษัท ลอยด์ รียิสเตอร์ ควอลิตี้ แอสชัวแรนซ์ จำกัด						X								
36	บริษัท วิท อินเตอร์เนชั่นแนล แอสเซสเมนท์ (ปทท.) จำกัด					X	X								
37	บริษัท ศิวะเทสติ้ง อินสเพ็คชั่น แอนด์ คอนซัลติ้ง จำกัด							X							

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
38	บริษัท ศูนย์เทคโนโลยีไฮเทคอยุธยา จำกัด									X					
39	บริษัท สยามโปรดักติวิตี้ จำกัด														X
40	บริษัท แสงชัยมิเตอร์ จำกัด									X					
41	บริษัท อชิมุธ จำกัด													X	
42	บริษัท อชิมุธ จำกัด														X
43	บริษัท ออมเน็กส์ จำกัด							X							
44	บริษัท อินเตอร์เทคเทสติ้งเซอร์วิสเซส (ปทท.) จำกัด					X	X	X	X						
45	บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นไวรอนเมนทอล แมนเนจเม้นท์ จำกัด														X
46	บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลควอลิตี้แอสชัวรันซ์ จำกัด								X						
47	บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์ติฟิเคชั่นส์ จำกัด					X									
48	บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลอินสเปคชั่น จำกัด							X							
49	บริษัท อินเตอร์โปร เทรดดิ้ง จำกัด							X							
50	บริษัท อินทิเกรดคอนซัลติ้ง จำกัด							X							
51	บริษัท อีอาร์เอ็มเซอร์ติฟิเคชั่นแอนด์แวริฟิเคชั่น เซอร์วิสเซส จำกัด					X								X	X
52	บริษัท เอเจเอ รีจิสตร้าส์ (ประเทศไทย) จำกัด					X									
53	บริษัท เอช อาร์ บิสเนส จำกัด													X	X
54	บริษัท เอ็นเอ็ม เทคนิคอลเซ็นเตอร์ จำกัด									X					
55	บริษัท เอส จี เอส (ประเทศไทย) จำกัด					X	X	X	X						
56	บริษัท เออีเอ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด							X							
57	บริษัท เอเอสเอ แมนเนจเม้นท์ จำกัด														X
58	บริษัท แอดวานซ์แมนเนจเมนท์ซิสเท็มส์ จำกัด							X							

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน		หน่วยงานที่มี พ.ร.บ.	หน่วยกำหนดมาตรฐาน	หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body : AB)		หน่วยรับรอง (Certification Body : CB)		หน่วยตรวจ (Inspection Body : IB) (เอกชน>200 ราย)	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory : Lab)		หน่วยจดทะเบียน (Registration)				หน่วยบริการให้คำปรึกษา (นำเสนอเพียงบางส่วน)
				รับรองระบบงาน	รับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ	รับรองระบบบริหารจัดการ	รับรองผลิตภัณฑ์		ทดสอบ (> 1,000 ราย)	สอบเทียบ (>100 ราย)	ผู้ประเมินระบบบริหารจัดการ	รับรองฝีมือแรงงาน	ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	ฝึกอบรมหลักสูตรด้านการมาตรฐาน	
59	บริษัท แอ็ดแวนเทช จำกัด							X							
60	บริษัท แอลวีเอ็ม (เอเชีย) จำกัด							X							
61	บริษัท แอสดีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด														X
62	บริษัท โอมิค เทคนิแค็ล เซอร์วิส จำกัด							X							
63	บริษัท ไออาร์ซีเอ (ประเทศไทย) จำกัด (สาขาของ IRCA, UK)										X				

หมายเหตุ :

1 หน่วยรับรองระบบบริหารจัดการ เช่น ISO มอก. HACCP GMP หรือระบบบริหารจัดการอื่นๆ

2 หน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ด้านคุณภาพ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

4.1.7 คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่กำกับดูแลด้านการมาตรฐาน

(ก) คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่หลักตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ได้แก่ การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการส่งเสริม พัฒนา และดำเนินการด้านการมาตรฐานของประเทศ กำหนดนโยบายหรือส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ ทำความตกลงกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันด้านการมาตรฐาน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาของผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรองและผู้ประกอบกิจการ กำหนดเครื่องหมายมาตรฐานบังคับสำหรับผู้รับใบอนุญาตหรือเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปสำหรับผู้รับใบรับรองตามพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ มีองค์ประกอบตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ ประกอบด้วย

1.	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกฯ มอบหมาย	ประธาน
2.	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	รองประธานกรรมการ
3.	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
4.	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
5.	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
6.	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
7.	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
8.	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
9.	นายกสภาวิศวกร หรือผู้แทน	กรรมการ
10.	ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
11.	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
12.	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กรรมการ
13.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการมาตรฐานอีกไม่เกิน 7 คน	กรรมการ
14.	เลขาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการและเลขานุการ

โครงสร้างของคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานกำกับดูแล (Regulator) ซึ่งมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน และมีหน่วยงานกำกับดูแลที่รับผิดชอบในด้านการกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรองภายใต้พระราชบัญญัติ ดังภาพที่ 4-3

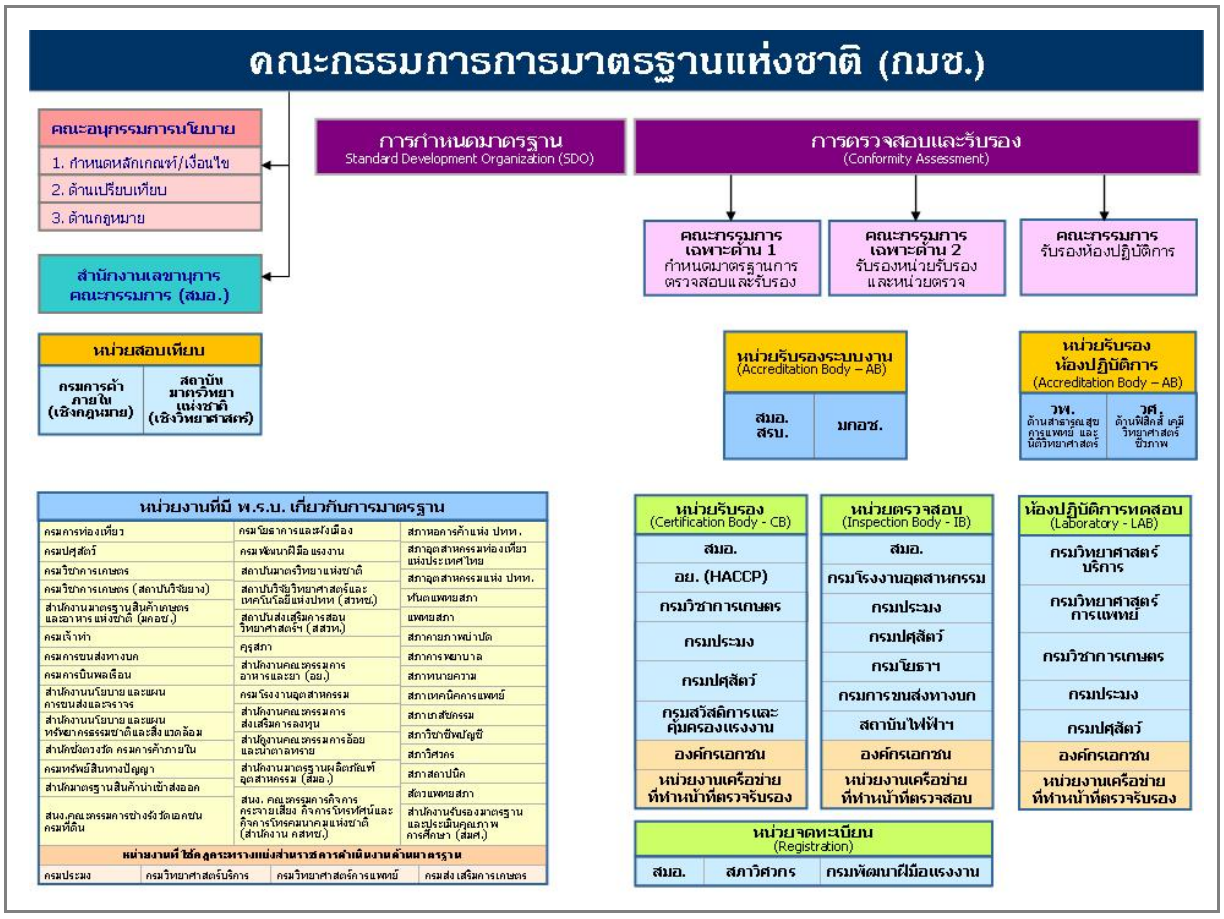
คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.)
คณะอนุกรรมการนโยบาย
1. กำหนดหลักเกณฑ์/เงื่อนไข
2. ด้านเปรียบเทียบ
3. ด้านกฎหมาย
สำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการ (สมอ.)
การกำหนดมาตรฐาน
Standard Development Organization (SDO)
การตรวจสอบและรับรอง
(Conformity Assessment)
คณะกรรมการ เฉพาะด้าน 1
กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง
คณะกรรมการ เฉพาะด้าน 2
รับรองหน่วยรับรองและหน่วยตรวจ
คณะกรรมการ รับรองห้องปฏิบัติการ
หน่วยสอบเทียบ
กรมการค้าภายใน (เชิงกฎหมาย)
สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ (เชิงวิทยาศาสตร์)
หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body – AB)
สมอ. สรบ.
มกอช.
หน่วยรับรองห้องปฏิบัติการ (Accreditation Body – AB)
วพ. ด้านสาธารณสุข การแพทย์ และนิติวิทยาศาสตร์
วศ ด้านฟิสิกส์ เคมี วิทยาศาสตร์ชีวภาพ
หน่วยงานที่มี พ.ร.บ. เกี่ยวกับการมาตรฐาน
กรมการท่องเที่ยว
กรมปศุสัตว์
กรมวิชาการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยยาง)
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
กรมเจ้าท่า
กรมการขนส่งทางบก
กรมการบินพลเรือน
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักตรวจสอบ กรมการค้าภายใน
กรมทรัพย์สินทางปัญญา
สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก
สนง.คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กรมที่ดิน
กรมโยธาการและผังเมือง
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (สวทช.)
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ฯ (สสวท.)
คุรุสภา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.)
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)
สนง. คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)
สถาบันอาหาร
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
สถาบันการบินพลเรือน
สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่นวัตกรรม
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมไม้
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมโลหะและวัสดุ
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเอทานอล
สถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเอทานอลและชีวภาพ

- รายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด
- ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัติหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการเฉพาะด้านแต่ละคณะให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 15 คน กรรมการเฉพาะด้านต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการมาตรฐานในด้านที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้มีกรรมการเฉพาะด้านจากภาคเอกชนด้วย

คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะด้าน จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะด้านมอบหมายก็ได้

คณะกรรมการเฉพาะด้านการมาตรฐาน ปัจจุบันมีการแต่งตั้ง 3 คณะ ได้แก่

(1) คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานด้านการตรวจสอบและรับรอง เป็นคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ประกอบด้วยผู้แทนทั้งภาครัฐ และเอกชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย 4 ฝ่าย ได้แก่ หน่วยงานผู้ชำนาญการ หน่วยงานด้านการตรวจสอบและการรับรอง หน่วยงานผู้ผลิต/ผู้ส่งมอบ และหน่วยงานผู้บริโภค โดยมีสัดส่วนที่จะไม่ทำให้เกิดการครองเสียงข้างมาก คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานด้านการตรวจสอบและรับรอง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- เสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศ
- ประกาศกำหนด แก้ไข หรือยกเลิกมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรอง
- พิจารณาให้ข้อคิดเห็นทางวิชาการและร่วมกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรองกับหน่วยงานทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- กำหนดมาตรการในการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่เกี่ยวกับการมาตรฐานหรือเกี่ยวกับกฎระเบียบหรือข้อมูลทางวิชาการด้านการมาตรฐานของต่างประเทศ
- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
- ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(2) คณะกรรมการรับรองหน่วยรับรองและหน่วยตรวจ เป็นคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ประกอบด้วยผู้แทนทั้งภาครัฐ และเอกชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย 4 ฝ่าย ได้แก่ หน่วยงานผู้ชำนาญการ หน่วยงานด้านการตรวจสอบและการรับรอง หน่วยงานผู้ผลิต/ผู้ส่งมอบ และหน่วยงานผู้บริโภค โดยมีสัดส่วนที่จะไม่ทำให้เกิดการครองเสียงข้างมาก คณะกรรมการรับรองหน่วยรับรองและหน่วยตรวจ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ประกาศกำหนดสาขาการตรวจสอบและรับรองหน่วยรับรองหรือหน่วยตรวจต้องได้รับใบอนุญาตและต้องแสดงเครื่องหมายมาตรฐานบังคับ
- ประกาศกำหนดสาขาการตรวจสอบและรับรองหน่วยรับรองหรือหน่วยตรวจที่สามารถขอรับใบรับรองให้มีสิทธิแสดงเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป
- ประกาศกำหนดอัตราค่าบริการ หรือยกเว้นค่าบริการสำหรับการตรวจสอบหรือการประเมินผลให้แก่ผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรอง
- ประกาศกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับการตรวจสอบและรับรองให้แก่ผู้ประกอบกิจการ
- พิจารณาให้การรับรองแก่ผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรอง
- ปฏิบัติการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรอง
- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
- ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(3) คณะกรรมการรับรองห้องปฏิบัติการ เป็นคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- พิจารณาให้การรับรองความสามารถของห้องปฏิบัติการ

(ค) คณะอนุกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ

(1) คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามมติคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ครั้งที่ 1-1/2552 วันที่ 1 มิถุนายน 2552 ประกอบด้วย

1.	เลขาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	ประธานอนุกรรมการ
2.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	อนุกรรมการ
3.	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยว)	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนกรมการค้าภายใน	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนสมาคมหน่วยรับรองในประเทศไทย	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนสมาคมมาตรวิทยาแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนสมาคมผู้ตรวจรับรองและวิเคราะห์คุณภาพ	อนุกรรมการ
10.	ผู้แทนสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ

11.	ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
12.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
13.	ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป	อนุกรรมการ
14.	ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทย	อนุกรรมการ
15.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
16.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	อนุกรรมการ
17.	ผู้แทนสมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค	อนุกรรมการ
18.	ผู้แทนมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	อนุกรรมการ
19.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
20.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามมติคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ครั้งที่ 1-1/2552 วันที่ 1 มิถุนายน 2552 มีดังนี้

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองและการอนุญาตตาม พ.ร.บ. การมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 โดยให้คำนึงถึงความเป็นกลาง เป็นธรรม โปร่งใส และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การโฆษณาของผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรอง และผู้ประกอบกิจการ
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการประกาศรายชื่อผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับการรับรองที่ถูกสั่งลด พักใช้ เพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับรอง
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการประกาศผลการตรวจสอบ หรือผลการประเมินการดำเนินงานของผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรอง
- กำหนดเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปและมาตรฐานบังคับเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- กำหนดแนวทางในการดำเนินงานในการรับรองและการอนุญาตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงความเป็นกลาง เป็นธรรม โปร่งใส และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การรายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการเฉพาะด้านต่อคณะกรรมการ

- ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(2) คณะอนุกรรมการกฎหมาย อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการกฎหมาย มีดังนี้

- พิจารณาเสนอความเห็นด้านกฎหมายตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- พิจารณาให้คำปรึกษากฎหมายตามที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหารือ

(3) คณะอนุกรรมการเปรียบเทียบ อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการเปรียบเทียบ มีดังนี้

- มีอำนาจเปรียบเทียบบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติที่มีโทษปรับสถานเดียว

4.1.8 ความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียในระบบการมาตรฐาน

ความคิดเห็นและความคาดหวังด้านการมาตรฐานจากรายงานฉบับสมบูรณ์ เพื่อการนำยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของประเทศไปสู่การปฏิบัติเชิงบูรณาการ (พ.ศ. 2553) ได้มีการรับฟังข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของระบบการมาตรฐาน โดยมีผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานมาประชุมกลุ่มย่อยเพื่อให้แนวทางในการปรับปรุงพัฒนาระบบการมาตรฐาน ได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาเป็นกรอบในการจัดทำแบบสอบถาม และใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลจากผู้บริหารหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน อาทิเช่น ผู้กำหนดมาตรฐาน ผู้ให้การรับรอง ผู้กำกับดูแล ผู้ใช้มาตรฐาน เป็นต้น เพื่อสอบทานความเห็นที่ได้รับจากการประชุมกลุ่มย่อย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(ก) ระบบการมาตรฐานในมุมมองของหน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินงานด้านการมาตรฐานมาเป็นเวลากว่า 42 ปี ได้เปรียบเทียบการดำเนินงานของไทยกับระบบสากลที่ได้มีการดำเนินงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว หน่วยงานภาครัฐได้มองประเด็นที่เป็นปัญหาของระบบการมาตรฐานของไทยออกมาเป็น 3 ด้าน คือ

(1) ด้านการกำหนดมาตรฐาน

- มีปัญหาการขาดเอกภาพในการดำเนินงาน ไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่ทำกิจกรรม หรือให้บริการประชาชนอย่างเป็นระบบ (Inter-organizational Network)
- ข้อมูลที่ใช้ในการบริการและบริหารจัดการนั้น เป็นระบบที่แต่ละหน่วยงานต่างมีข้อมูลของตนเอง ข้อมูลอาจมีความแตกต่างกัน มีความซ้ำซ้อนกัน ไม่มีการแบ่งปันข้อมูลที่ใช้งานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ไม่มีระบบที่จะเชื่อมโยงข้อมูลเข้าหากันเพื่อให้หน่วยงานที่

เกี่ยวข้องสามารถค้นหา เปรียบเทียบข้อมูลของอีกหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับงานบริการ

- ระบบข้อมูลขาดการพัฒนาให้เชื่อมโยง ใช้ข้อมูลร่วมกันและมีระบบที่เกื้อกูลกัน (Inter-operability)
- มาตรฐานบางหน่วยงานกำหนดขึ้น อาจไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของหน่วยงานอื่นหรือไม่สอดคล้องกับแนวทางที่สากลยอมรับ ความแตกต่างกันของมาตรฐานที่กำหนดขึ้นแต่ละหน่วยงาน สร้างภาระให้ผู้ประกอบการต้องไปติดต่อขอรับการอนุญาตแต่ละหน่วยงาน การมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนหรือสถาบันทางการค้า
- สถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานยังไม่ถึงระดับและเป็นไปอย่างจำกัด เนื่องจากผู้ประกอบการหรือสถาบันนั้นยังไม่ได้ให้ความสนใจ ยังไม่เข้าใจประโยชน์ของการมาตรฐาน งบประมาณจากภาครัฐมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและปรับปรุงระบบการมาตรฐานให้เทียบเท่าระดับสากลและประเทศคู่ค้าได้

(2) ด้านการตรวจสอบและรับรอง

- มีพระราชบัญญัติประมาณ 60 ฉบับ ส่วนราชการที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติทั้ง 60 ฉบับกำหนดแนวทางตามที่เห็นสมควร อาจมีบางส่วนที่ไม่เป็นไปตามแนวทางที่สากลยอมรับ
- หน่วยงานตรวจสอบและรับรองของภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นกิจการที่เป็นบริษัทต่างประเทศ และให้บริการตรวจรับรองให้กับบริษัทต่างประเทศที่ทำการค้าและส่งออกข้อกำหนดบางอย่างไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่สากลยอมรับ ไม่มีกฎหมายที่จะเข้าไปกำกับดูแลการตรวจรับรองของบริษัทเหล่านี้
- รัฐจัดตั้งหน่วยรับรองระบบงานขึ้นหลายแห่งในหลายส่วนราชการ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน
- การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ถึงระดับ เกิดความยุ่งยากในการสร้างการยอมรับในผลการตรวจสอบและผลการรับรองจากประเทศคู่ค้า

(3) ด้านมาตรวิทยา

- มีขีดจำกัดในการให้บริการในสาขาที่มีความต้องการและการกระจายงานไปสู่ส่วนภูมิภาค เนื่องจากต้องลงทุนและใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูง

(ข) ระบบการมาตรฐานในมุมมองของหน่วยงานภาคเอกชน

ความเห็นของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 32 ท่าน ผู้บริหารระดับสูงของสมาคม/สถาบันการผลิต และการค้า 17 แห่ง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการมาตรฐานไว้ดังนี้

(1) ข้อกำหนดด้านการมาตรฐานและการบริหารจัดการ มีผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าและบริการ

- ประเทศคู่ค้าบางประเทศกำหนดมาตรฐานไว้สูงจนแข่งขันไม่ได้ ต้นทุนในการปฏิบัติตามมาตรฐานสูงขึ้น มีการเจรจาต่อรองหรือมีมาตรการเชิงรุกกับหน่วยงานการมาตรฐานของประเทศคู่ค้าเพื่อแก้ปัญหา โอกาสต่อรองสำเร็จก็มีไม่มาก
- สินค้าบางประเภทยังไม่มีหน่วยตรวจสอบรับรองมาตรฐานในประเทศ เนื่องจากขาดอุปกรณ์หรือขาดความชำนาญ ประเทศคู่ค้าขาดความมั่นใจในความสามารถและหน่วยตรวจสอบที่ยังไม่ได้รับการรับรองจากต่างประเทศ ประเทศคู่ค้ามักกำหนดให้ใช้หน่วยตรวจสอบในต่างประเทศ
- สินค้าบางประเภทมีมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาจากกลุ่มของภาคเอกชนในบางประเทศเพื่อปิดกั้นการนำเข้า หรือมีข้อเงื่อนไขว่าการรับรองมาตรฐานต้องใช้หน่วยตรวจรับรอง (CB) ที่หน่วยงานหรือองค์กรให้การรับรองเท่านั้น
- การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการของส่วนราชการใช้เวลานานมาก ผู้ส่งออกมีปัญหาในเรื่องของความสามารถในการแข่งขัน และคุณภาพในการให้บริการส่งมอบตามข้อตกลงในเรื่องเงื่อนไขเกี่ยวกับเวลาส่งมอบ น่าจะมีการถ่ายโอนภารกิจบางประการที่เอกชนหรือสถาบันอื่นๆ สามารถทำได้ดี
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานยังไม่สามารถกำหนดข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าและบริการได้ครบทุกประเภทตามที่ตลาดต้องการ ทำให้เสียโอกาสในการส่งออกไปขายในต่างประเทศ ในทางกลับกันการไม่มีมาตรฐานนั้น ทำให้ไม่สามารถมีข้ออ้างในการที่จะปฏิเสธการนำเข้าของสินค้าด้อยคุณภาพจากประเทศที่เลือกส่งสินค้าที่ด้อยคุณภาพเข้ามาขายราคาถูกในตลาดของประเทศไทย

(2) ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านการมาตรฐาน

- ข้อกำหนดมาตรฐานไม่สามารถประกาศได้ทันท่วงทีกับความต้องการ เพราะระบบงานภายใน และขาดการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน หน่วยงานของรัฐจึงต้องใช้เวลาในการค้นหาข้อมูลค่อนข้างมาก

- ระบบการมาตรฐานกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน มีความซ้ำซ้อน ความรับผิดชอบบางสาขาไม่ชัดเจน ความร่วมมือยังไม่เพียงพอที่จะให้บริการที่รวดเร็ว สะดวก กับผู้ขอรับการตรวจสอบ

(ค) ความคาดหวังในการพัฒนาระบบการมาตรฐาน

ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังไว้ดังนี้

- อยากเห็นการกำหนดทิศทางไปสู่การดำเนินงานเชิงรุกในการปรับปรุงพัฒนาระบบการมาตรฐานจากการปฏิบัติ เพื่อสนองตอบการส่งออก การบริหารจัดการควรเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างกระแสในความต้องการด้านการมาตรฐานให้เกิดขึ้น ปิดกั้นมิให้มีการนำเอาสินค้าด้อยมาตรฐานหรือสินค้าที่ไม่มีมาตรฐานมาขายในตลาด
- ยกระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม รณรงค์กลุ่มเป้าหมายให้รับรู้คุณค่าของการมาตรฐานที่มีบทบาทต่อคุณภาพชีวิตและการสร้างความเข้มแข็งเชิงเศรษฐกิจ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการมาตรฐานให้กับทุกภาคส่วน ให้ความร่วมมือในการยกระดับให้ความสำคัญด้านการมาตรฐาน
- มีการบูรณาการโครงสร้าง ระบบการมาตรฐานให้เป็นระบบที่มีโครงสร้างสอดคล้องและมีทิศทางในการบริหารจัดการไปในทิศทางเดียวกัน ระบบมาตรฐานอยู่ในระดับเดียวกันกับประเทศที่มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โดยมีโครงสร้าง มีระบบ นโยบาย และทิศทางไปทางเดียวกัน ภายใต้คณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ
- มาตรฐานของประเทศมีประสิทธิภาพในการตอบสนองและมีข้อกำหนด ตลอดจนวิธีการตรวจสอบรับรองที่สามารถปฏิบัติได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- มียุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการมาตรฐานให้มีบทบาทเพื่อส่งเสริมการค้า เศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สินค้าและบริการของประเทศสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้

4.2 ประมวลปัญหาอุปสรรคในการให้บริการด้านการมาตรฐานแก่ประชาชน

4.2.1 กระบวนงานที่ใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ ประมวลปัญหาอุปสรรค

1) ศึกษาแนวทางและนโยบายพื้นฐานเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบงาน การพัฒนาคุณภาพและการปรับปรุงรูปแบบวิธีการทำงานของส่วนราชการและแนวทางการจัดระบบงานเพื่อให้การบริการภาครัฐเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 3/1 เป็นการบริหารเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่คุ้มค่าต่อภารกิจของรัฐและลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และได้ศึกษาแนวนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับระบบการมาตรฐานไว้ค่อนข้างสูง โดยได้กล่าวถึงระบบมาตรฐานไว้ในนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน 4 ปี ไว้ถึง 25 ประเด็นดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 และได้ทบทวนยุทธศาสตร์การมาตรฐานของประเทศคู่ค้ารายสำคัญ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สหภาพยุโรป ประเทศแคนาดา ประเทศจีน และประเทศญี่ปุ่น ได้ศึกษากระบวนงานการรับรองมาตรฐานสินค้าส่งออกรายสำคัญ ๆ เช่น กระบวนงานที่ผู้ส่งออกต้องดำเนินการเพื่อส่งออกข้าวขาวและข้าวหอมมะลิไปต่างประเทศ

2) สร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามความเห็นจากผู้บริหารของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา 12 หน่วยงาน ใน 5 ประเด็นหลัก คือ

   2.1) ปัญหาอุปสรรคในการบริการด้านการมาตรฐานด้วยความสะดวกรวดเร็ว บริการ ณ จุดเดียว ตามแนวทางพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

   2.2) แนวคิดในการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร เพื่อให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว มีบริการโดยการเชื่อมโยงข้อมูลและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

   2.3) แนวคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีทำงานและกระบวนการทำงาน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการสร้างเครือข่าย การถ่ายโอนงานตามมติของคณะรัฐมนตรี และการยอมรับผลทดสอบและผลการรับรองของหน่วยงานอื่นโดยไม่ต้องทำซ้ำ

   2.4) แนวคิดในการบูรณาการระบบการให้บริการกับหน่วยงานที่มีการให้บริการเชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องกัน

   2.5) แนวคิดในการปรับปรุงทัศนคติการให้บริการภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐานร่วมกัน โดยยึดประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นที่ตั้ง

3) นำความเห็นจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารมาสรุปเป็นประเด็นความเห็น นำเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2555 เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีการอภิปรายในแนวคิดที่ได้จากการสำรวจความเห็นในรอบแรกและมีการปรับปรุงความคิดเห็นให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับความเห็นของที่ประชุม โดยใช้เครื่องมือประมวลผล Option Finder เพื่อให้ที่ประชุมได้จัดลำดับความสำคัญโดยการให้คะแนน แบบ Likert Scale ตั้งแต่ 1-10 โดยกำหนดให้คะแนน 1 มีความสำคัญน้อยที่สุด และ 10 มีความสำคัญมากที่สุด ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถให้คะแนนความสำคัญในแต่ละประเด็นอย่างอิสระ จากนั้นเครื่องมือจะนำคะแนนของทุกท่านมาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละประเด็น ดังตัวอย่างที่แสดงไว้ด้านล่าง

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามแนวทาง พระราชกฤษฎีว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 - *บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว บริการ ณ จุดเดียว*		
โปรดให้คะแนนความสำคัญในแต่ละข้อในระดับ 1-10 คะแนน (1=สำคัญน้อยมาก, 10 = สำคัญมากที่สุด)		**คะแนนความสำคัญ**
O	หน่วยงานที่ทำงานในลักษณะเดียวกันยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ	9.0
B	กลไกโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพการทำงานไม่ประสานสอดคล้องกัน	8.5
I	ปัญหาความเชื่อมโยงของเนื้องานเครือข่ายที่จะมาร่วมบริการ	8.4
A	ระบบมาตรฐานยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของประเทศ	8.1
H	ขาดการบริหารจัดการที่ดีของหน่วยบริการ ณ จุดเดียว	8.1
M	การบริการแบบเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ยังมีปัญหา	8.0
D	ระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ยังทำงานไม่สมบูรณ์	7.7
L	ยังไม่เป็นการบริการ ณ จุดเดียวอย่างเบ็ดเสร็จ	7.6
F	ขาดงบประมาณที่เพียงพอ	7.5
N	บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีประสบการณ์ตรวจประเมินมีจำนวนน้อย ทำให้กระบวนการรับรองใช้เวลานาน	7.1
K	การรับจ่ายค่าบริการยังไม่ทันสมัย ผู้ใช้จะต้องมาด้วยตนเอง	6.7
J	ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานบริการ ณ จุดเดียว	6.6
E	ห้องปฏิบัติการทดสอบบางหน่วยงานยังไม่สามารถทดสอบตามมาตรฐานสากล	6.1
C	ต้องรอผลทดสอบจากห้องปฏิบัติการ	6.0
G	ขาดสถานที่ที่เหมาะสม ความสะดวกของการตั้งจุดบริการ	5.6

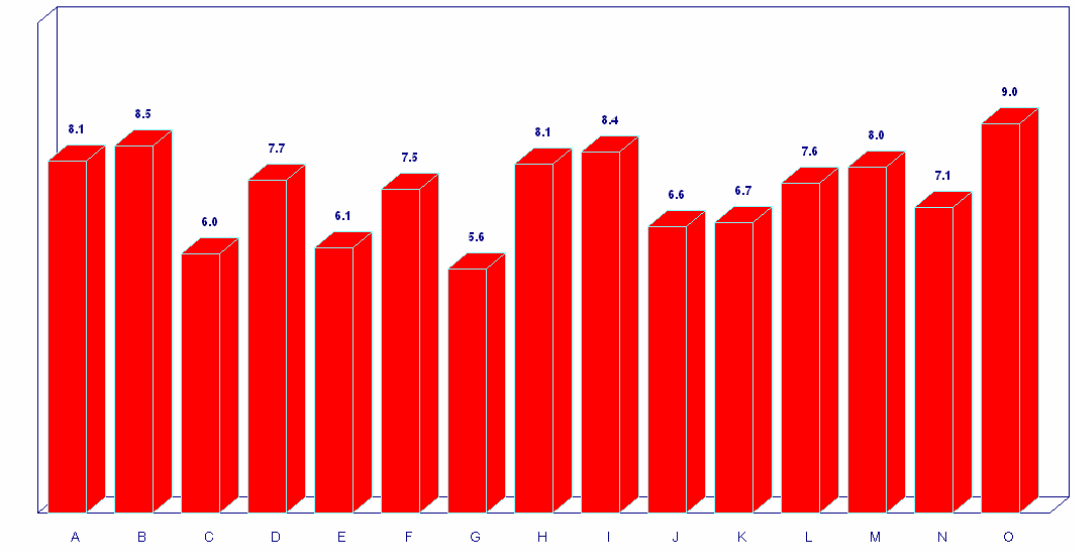

4) นำความเห็นที่ได้ปรับปรุงแล้วมาจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2555 อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้สอบทานและให้ความเห็นเพิ่มเติม ในประเด็นต่างๆที่ที่ประชุม Focus Group ครั้งที่ 1 ได้ให้ความเห็นไว้

การสำรวจความเห็นแบบเดลฟาย (Delphi Technique)

Delphi Technique เป็นวิธีที่ทำให้ได้มิติของความเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือมากขึ้น เป็นวิธีการขอความเห็นหลายๆ ครั้งและแต่ละครั้งจะมีการป้อนกลับความเห็นที่วิเคราะห์แล้วจากการสอบถามในครั้งก่อน ผู้เชี่ยวชาญจะได้ทราบความเห็นของกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของตนเองประกอบการตัดสินใจในครั้งต่อไปว่าจะมีความเห็นเปลี่ยนไปหรือคิดว่าจะคงความเห็นเดิมไว้ มีการใช้ Delphi Technique อย่างแพร่หลายในการสำรวจและประเมินนโยบายต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เหมาะสำหรับการหาคำตอบในประเด็นที่ยาก ๆ หลายมิติ ที่ต้องประเมินทั้งข้อมูล ข้อเท็จจริง คุณค่าทางสังคม ประเด็นศึกษาที่ผู้เกี่ยวข้องยังไม่มั่นใจที่จะหาคำตอบได้ในขณะที่เริ่มต้นโครงการ

ลักษณะสำคัญของ Delphi Technique

เป็นการใช้แบบสอบถามประกอบการอภิปรายและสรุปความเห็นของกลุ่ม ซึ่งเป็นข้อมูลป้อนกลับ เพื่อความเป็นอิสระในการออกความเห็นโดยไม่ต้องเผชิญหน้าและไม่ต้องให้ใครทราบเจ้าของความเห็น มีความเป็นอิสระ ไม่ถูกกดดันจากกลุ่มหรือจากผู้ที่มีความเห็นไม่ตรงกัน Delphi กลุ่ม (Group Delphi) เป็นการจัดให้ผู้เชี่ยวชาญอภิปรายในเหตุและผลอย่างเต็มที่เพื่อได้ข้อมูล ตรรกะ มีเข้าใจและมุมมองกว้างขึ้น เพิ่มโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าใจประเด็นได้มากกว่าวิธีที่จะเขียนคำตอบสั้น ๆ ไม่ชัดเจน หรือแปลความที่เขียนคลาดเคลื่อน พยายามเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีสถานภาพและความเห็นใกล้เคียงกันระหว่าง 10 - 20 คน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อสรุปได้ การถามซ้ำในรอบต่อไปผู้เชี่ยวชาญอาจเปลี่ยนความเห็นได้โดยไม่รู้สึกเสียหน้าหรือเห็นไม่ตรงกับคนส่วนใหญ่

มีการป้อนกลับข้อมูลที่ได้เพิ่มหรือได้กลั่นกรองแล้วให้กับผู้เชี่ยวชาญเป็นข้อมูลที่เป็นผลสรุปของความเห็นของกลุ่มในครั้งก่อน ผู้เชี่ยวชาญจะทราบถึงความเห็นของกลุ่ม และเหตุผลนั้นผู้เชี่ยวชาญแต่ละบุคคลมีความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร เรียกได้ว่าการสำรวจความเห็นแบบ Delphi เป็นการสรุปความเห็นที่มีความสอดคล้องกัน (consensus) ของผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ ท่าน ลดความเห็นที่เป็นอคติ เพราะหลายประเด็นที่อาจได้มาจากผู้เชี่ยวชาญที่เก่ง แต่อาจไม่ตรงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นรุนแรงหรือชักนำความเห็นของกลุ่ม Delphi Technique นี้จะคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญให้มีตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มสำคัญ ๆ โดยมีสัดส่วนผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มอย่างเหมาะสม ลดอคติของการที่จะมีความเห็นเข้าข้างกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง Delphi Technique เป็นช่องทางการสื่อสารอย่างระบบระหว่างผู้เชี่ยวชาญของแต่ละกลุ่ม ซึ่งอาจมีความเห็นเป็นของตัวเองและยากที่ยอมรับความเห็นที่อาจดีกว่าจากกลุ่มอื่น สามารถลดผลกระทบจากผู้เชี่ยวชาญท่านใดท่านหนึ่งซึ่งอาจจะมีความเห็นที่รุนแรงหรือมีบุคลิกภาพในการที่จะชักนำกลุ่ม ชักนำที่ประชุมให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นที่เป็นตัวเอง แต่ในเวลาเดียวกันมีโอกาสศึกษาความเห็นของผู้อื่น เพื่อประกอบการตัดสินใจในรอบถัดไปได้ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่หลังจากได้ฟังข้อมูล ความเห็น ตรรกะ มุมมองของผู้อภิปรายท่านอื่นแล้ว ผลสรุปจากการทำ Delphi ในครั้งที่ 2 ค่อนข้างนิ่ง จะเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการนำมาประกอบการตัดสินใจต่อไป

4.2.2 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในการบริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว บริการ ณ จุดเดียว

ประเด็นปัญหาอุปสรรคที่มีความสำคัญในลำดับสูง	
1) หน่วยงานที่ทำงานให้บริการมาตรฐานที่เกี่ยวเนื่องกันหรือลักษณะเดียวกัน ยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ	9.0
2) กลไกโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพการทำงานไม่ประสานสอดคล้องกัน ผลทดสอบจากห้องปฏิบัติการมักส่งช้า และบางหน่วยงานยังไม่สามารถทดสอบได้ตามมาตรฐานสากล	8.5
3) การบูรณาการเนื้องาน วิธีการทำงาน และเทคนิคการเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยบริการเข้าเป็นเครือข่ายยังไม่สะดวกรวดเร็ว หน่วยงานที่มีระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์บางหน่วยงานยังทำงานไม่สมบูรณ์	8.4
ประเด็นปัญหาอุปสรรคที่มีความสำคัญในลำดับรอง	
4) ระบบมาตรฐานยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของประเทศ	8.1
5) หน่วยบริการ ณ จุดเดียว ยังขาดการบริหารจัดการ ขาดสถานที่ที่เหมาะสม และความสะดวก	8.1
6) กระบวนการรับรองใช้เวลานานเพราะมีบุคลากรที่มีประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะด้านไม่พอเพียง	7.1

1) หน่วยงานที่ทำงานให้บริการมาตรฐานที่เกี่ยวเนื่องกัน หรือลักษณะเดียวกันยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ

   แต่ละหน่วยงานยังขาดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน มาตรฐานกระจัดกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ควรพิจารณาสร้างความเป็นเครือข่ายให้ทุกหน่วยงานยอมรับมาตรฐาน และผลการตรวจรับรองร่วมกัน หน่วยงานตรวจสอบควรทำงานเป็นทีมที่มีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านเข้าตรวจสอบครั้งเดียว สามารถรับใบอนุญาต ใบรับรอง เพื่อขายในประเทศและส่งออกได้ ควรมี Conductor ที่ช่วยให้คำปรึกษาชี้นำการบูรณาการการทำงานระหว่างหลายหน่วยงานที่ทำงานร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพ พิจารณาปัญหาในภาพรวม สามารถแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่การบริการที่สะดวก รวดเร็ว

2) กลไกโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพการทำงานไม่ประสานสอดคล้องกัน ผลทดสอบจากห้องปฏิบัติการมักส่งช้า และบางหน่วยงานยังไม่สามารถทดสอบได้ตามมาตรฐานสากล

   ควรให้มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูล มีการถ่ายโอนงานการตรวจสอบรับรองของภาครัฐให้กับห้องปฏิบัติการทดสอบภาคเอกชน ซึ่งต้องปรับปรุงการตรวจสอบรับรองให้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการสามารถเลือกใช้บริการจากห้องปฏิบัติการทดสอบที่ให้ผลการทดสอบที่รวดเร็ว

3) การบูรณาการเนื้องาน วิธีการทำงาน และเทคนิคการเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยบริการเข้าเป็นเครือข่ายยังไม่สะดวกรวดเร็ว หน่วยงานที่มีระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์บางหน่วยงานยังทำงานไม่สมบูรณ์

   การรับจ่ายค่าบริการ ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบรับรองยังไม่ทันสมัย ผู้รับบริการต้องไปชำระเงินด้วยตนเองข้ามหน่วยงาน ระบบยังไม่เชื่อมโยงข้ามหน่วยงาน ควรมีระบบ On line ให้บริการ อำนวยความสะดวกรวดเร็วทั้งการยื่นคำขอ รับผลการตรวจสอบ และการจ่ายชำระค่าบริการ การเชื่อมโยงระบบสารสนเทศเชื่อมโยงกันไม่ได้ ยังจำเป็นต้องมีการจัดทำเป็นเอกสาร และมีกระบวนการที่ย้อนไปมาระหว่างหน่วยงาน การบริการแบบเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ยังมีข้อขัดข้อง

4) ระบบมาตรฐานยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของประเทศ

   การจัดทำมาตรฐานบังคับต้องให้เวลาเกษตรกรและผู้ประกอบการเตรียมตัว ควรจัดลำดับความสำคัญแล้วดำเนินการตามความสำคัญของมาตรฐาน การกำหนดมาตรฐานสินค้าหรือบริการเรื่องหนึ่งๆ ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก บางรายการอาจใช้เวลาเป็นปี ประเทศไทยจำเป็นต้องรับข้อกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบจากประเทศคู่ค้าหลายกลุ่ม ทำให้การตรวจสอบในเรื่องเดียวกันมีหลายวิธี และวิธีการตรวจสอบมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรับรองใช้ไม่ถึง 3 ปี เครื่องมือนั้นก็ล้าสมัย

มาตรฐานควรต้องมุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกให้กับภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาอย่างยิ่งมาตรฐานสินค้าซึ่งมีอยู่น้อยรายการ มาตรฐานระบบการจัดการ การตรวจสอบรับรองที่ต้องเป็นตามมาตรฐานสากล ประเทศที่พัฒนาแล้วมุ่งเน้นมาตรฐานสมัครใจ เพื่อแก้ปัญหาการมีมาตรฐานไม่เพียงพอ ไม่ทันกาล และใช้มาตรฐานบังคับกำกับดูแลในเรื่องความปลอดภัย เช่น สหรัฐอเมริกา ออกกฎหมายให้หน่วยงานสามารถทำ MRA การตรวจรับรองจะมี 3 ลักษณะคือ 1) หน่วยงานรัฐตรวจสอบ 2) ทำ MRA และ 3) หน่วยตรวจรับรองของเอกชน

มาตรฐานกับการดูแลความปลอดภัยของผู้บริโภค ออกมาตรฐานบังคับไม่ทัน เนื่องจากสินค้าพัฒนารวดเร็ว หลายประเทศจึงเปลี่ยนวิธีการโดยให้ผู้ผลิตเป็นผู้ระบุส่วนประกอบหรือส่วนผสมไว้ที่ฉลากบนภาชนะบรรจุแทน หน่วยงานกำกับจะสุ่มตรวจสอบ หากพบว่ามีส่วนผสมหรือส่วนประกอบขาดหรือเกินจากที่ระบุไว้ถือว่าผิดกฎหมาย

5) หน่วยบริการ ณ จุดเดียว ยังขาดการบริหารจัดการ ขาดสถานที่ที่เหมาะสม และความสะดวก
6) กระบวนการรับรองใช้เวลานาน เพราะมีบุคลากรที่มีประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะด้านไม่พอเพียง

4.2.3 แนวทางการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร

การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อสนับสนุน รองรับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว มีการเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

แนวทางการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรตามลำดับความสำคัญ	
1) การบริการ ณ จุดเดียว ควรมีการบริหารจัดการที่ดี เชื่อมโยงกระบวนงานต่างๆ ให้การบริการทุกเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ	9.1
2) พัฒนาระบบ I/T เป็นเครือข่ายเชื่อมโยง ให้เกิดความสะดวก รวดเร็วให้บริการเบ็ดเสร็จได้	9.0
3) บูรณาการงานภายในองค์กร ควบรวมหน่วยกิจกรรมเพื่อให้งานไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ	8.0
4) มีหน่วยงานหลักในการตรวจสอบรับรองแต่ละเรื่อง และมีหน่วยงานรับรองที่สนับสนุนหลายหน่วยงาน	7.7
5) จัดโครงสร้างให้มีการกระจายอำนาจหน้าที่อย่างเหมาะสมกับความสำคัญของงาน	7.6
6) เพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่จำเป็นให้เหมาะสมกับงาน	7.4
7) แยกหน่วยกำกับ (Regulator) ออกจากหน่วยปฏิบัติการ บริการ และวิชาการ	7.4

1) การบริการ ณ จุดเดียว ควรมีการบริหารจัดการที่ดี เชื่อมโยงกระบวนงานต่างๆ ให้การบริการทุกเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ

   การบริการ ณ จุดเดียว เป็นการบริการได้ทุกอย่าง ณ จุดเดียว รวมหน่วยบริการของแต่ละส่วนราชการเข้าเป็นเครือข่าย มีหน่วยบริการมากขึ้น แต่ละแห่งให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว หน่วยงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายการเงิน บุคลากร ต้องปรับรูปแบบการทำงานให้ทันสมัย ผู้ประกอบการไม่ต้องรับบริการที่จุดหนึ่ง และไปชำระเงินอีกจุดหนึ่ง

2) พัฒนาระบบ I/T เป็นเครือข่ายเชื่อมโยง ให้เกิดความสะดวก รวดเร็วให้บริการเบ็ดเสร็จได้

   มีกระบวนการเชื่อมโยงโดยใช้ I/T เพื่อให้มีข้อมูลและมีการบริการที่สามารถรับส่งกันได้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นเครือข่าย มี Software และอุปกรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีหน่วยงาน I/T ที่เข้มแข็ง ทั้งบุคลากรและอุปกรณ์

3) บูรณาการงานภายในองค์กร ควบรวมหน่วยกิจกรรมเพื่อให้งานไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ

4) มีหน่วยงานหลักในการตรวจสอบรับรองแต่ละเรื่อง และมีหน่วยงานรับรองที่สนับสนุนหลายหน่วยงาน

   หน่วยงานรับรองแต่ละบริการเป็นหน่วยงานหลัก มีหน่วยรับรองหลายสาขา แต่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งรับผิดชอบเพียงหน่วยงานเดียว เช่น สินค้าเกษตรมี มกอช. รับผิดชอบ ผู้ประกอบการสามารถติดต่อหน่วยงานเดียว ไม่ต้องไปติดต่อหลายหน่วยงาน

5) จัดโครงสร้างให้มีการกระจายอำนาจหน้าที่อย่างเหมาะสมกับความสำคัญของงาน

6) เพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่จำเป็นให้เหมาะสมกับงาน

7) แยกหน่วยกำกับ (Regulator) ออกจากหน่วยปฏิบัติการ บริการ และวิชาการ

   หน่วยดำเนินการ วิชาการ และบริการ สามารถแยกหน่วยบริการออกจากหน่วยงานกำกับดูแลของภาครัฐ (Regulator) การออกใบอนุญาตตามกฎหมายเป็นงานของภาครัฐ การประเมินเป็นงานด้านวิชาการที่สามารถแยกออกไปได้ การแยกกันทำจะทำให้ทำงานได้เร็วขึ้นและสอดคล้องกับแนวทางการถ่ายโอนงานของคณะรัฐมนตรี แยกหน่วยดำเนินการทางวิชาการ บริการออกจากการเป็นระบบราชการ

4.2.4 การปรับปรุงวิธีการทำงานและกระบวนการทำงาน

แนวคิดในการปรับปรุงวิธีการทำงาน และกระบวนการทำงานให้บริการ ณ จุดเดียว

การปรับปรุงวิธีการทำงานและกระบวนการทำงานตามลำดับความสำคัญ	
1) ทุกหน่วยงานมียุทธศาสตร์การพัฒนางานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีระบบที่ประสานกันได้ ทั้งเชิงกายภาพและข้อมูลสารสนเทศ มีกลไก มีระบบที่จะประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ	9.1
2) หน่วยงานเข้าใจปัญหาตรงกัน ตั้งคณะทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาระดมสมอง	9.1
3) ยอมรับผลทดสอบ ผลรับรองของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการ Accreditation	8.5
4) ถ่ายโอนงานบริการออกบ้าง ให้มีเวลาทำงานด้านวิชาการและปรับปรุงกระบวนงาน	8.1
5) ปรับปรุงวิธีการทำงาน และกระบวนการทำงานในหน่วยบริการ ณ จุดเดียว และประสานงานกับหน่วยงานอื่นอย่างจริงจัง	8.0
6) มีกระบวนการเฝ้าระวังคุณภาพของห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นคุณภาพการตรวจสอบรับรองและมีหน่วยกำกับ ยึดเป้าหมายของผู้ใช้บริการเป็นหลัก ยึดหนังสือรับรองให้ยาวขึ้นเพื่อลดงานลง	7.6

4.2.5 การปรับปรุงการบริการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่ให้บริการประชาชน

แนวคิดในการปรับปรุงการบริการหน่วยงานอื่นๆ ที่ร่วมกันให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ โดยการบูรณาการระบบการให้บริการของหลายหน่วยงานเข้าหากัน

การบูรณาการระบบการให้บริการเรียงลำดับตามความสำคัญ	
1) หน่วยงานหลักที่ให้บริการด้านการมาตรฐานร่วมกัน กำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันที่ชัดเจน ไม่ควรตั้งหน่วยงานใหม่ที่มีการปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน	9.4
2) หน่วยงานต้องห่างจากการเมืองและผลประโยชน์	9.3
3) แบ่งขอบข่ายการทำงานระหว่างหน่วยงานให้ชัดเจน เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่	8.8
4) เพิ่มอัตรากำลังเพื่อขยายขอบข่ายการบริการในหน่วยงานเดิม	7.9
5) แก้ไขกฎหมายให้หน่วยที่เกี่ยวกับคุณภาพอยู่ภายใต้หน่วยกำกับเดียวกัน	7.6
6) มีหน่วยงานกำกับทำหน้าที่เป็น conductor อยู่เหนือระดับกระทรวง	7.3

4.2.6 การ “ปรับทัศนคติ” การให้บริการ ภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการร่วมกัน

แนวคิดในการปรับทัศนคติการให้บริการภายในหน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการร่วมกัน

การปรับทัศนคติของการให้บริการเรียงลำดับตามความสำคัญ	
1) ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ซื่อตรงต่อวิชาการ ไม่หวั่นไหวกับการเมือง และผลประโยชน์	9.9
2) รักษาความเป็นมาตรฐาน และสร้างความน่าเชื่อถือ ในระบบมาตรฐาน	9.7
3) มีความโปร่งใส	9.7
4) ยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน	9.7
5) ควรทำงานอย่างมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	9.6
6) ยึดประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นที่ตั้ง จริงใจที่จะบริการประชาชน	9.5
7) รับฟังความคิดเห็นของกันและกันเพราะมาตรฐานมีรากฐานมาจากการยอมรับร่วมกัน	9.4
8) ร่วมกันแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และจริงใจ	9.4
9) ทำงานในระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกัน	9.2

4.2.7 การศึกษาหน่วยงานที่เป็นการศึกษาเชิงลึกเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงโครงสร้างและกระบวนงานการให้มาตรฐาน

ผู้ทรงคุณวุฒิในการทำ Focus Group ได้มีการอภิปรายถึงแนวทางการเลือกหน่วยงานที่ต้องศึกษาในเชิงลึก เพื่อปรับปรุงโครงสร้างและกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน ในความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒินั้น หากเลือกหน่วยงานมาวิเคราะห์อาจจะไม่เห็นภาพรวมในการศึกษาเชิงลึกของกิจกรรมของหน่วยงานที่เลือกมา แต่อาจจะต้องใช้เวลานาน เพราะแต่ละหน่วยงานมีกิจกรรมที่หลากหลาย ที่ประชุมมีความเห็นว่าควรจะเลือกสินค้าส่งออกที่มีความสำคัญ มีปริมาณและมีมูลค่าที่อยู่ในลำดับสูง มีบทบาทในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจมาวิเคราะห์ว่า การผลิตและการส่งออกของสินค้าเหล่านั้นจะต้องมีหน่วยงานใดมาเกี่ยวข้องในเชิงการตรวจรับรองมาตรฐาน และกระบวนการตรวจรับรองเพื่อให้ใบอนุญาต ใบรับรองเหล่านี้มีกระบวนงานเกี่ยวเนื่องระหว่างหน่วยงานอย่างไรบ้าง และกระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกันนั้นจะเป็นประเด็นที่บ่งชี้ว่า ถ้าจะทำให้การบริการมาตรฐานมีความสะดวกรวดเร็ว จะต้องมีการปรับแก้กระบวนงานใดบ้างเป็นประเด็นใหญ่ๆ เพื่อให้เห็นภาพ ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้มีการหารือและมีมติว่าให้เลือกสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกสูง และมีกระบวนการอนุมัติ อนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแทบทั้ง 11 หน่วยงาน ได้แก่

1) กระบวนการผลิตและส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง
2) กระบวนการผลิตและส่งออกข้าวโพดหวาน

3) กระบวนการผลิตและส่งออกอาหารประเภทบาร์บีคิว หรือ Composites Food

โดยให้จัดทำกระบวนงานเริ่มตั้งแต่ การจัดตั้งโรงงาน การนำวัตถุดิบเข้าผลิต และการตรวจรับรองมาตรฐาน จนถึงการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ว่ามีกระบวนงานใดบ้าง เพื่อนำมาพิจารณาในขั้นตอนต่อไปว่าควรจะมีการปรับปรุงกระบวนการ มีการบูรณาการในขั้นตอนใดได้บ้าง ที่จะช่วยทำให้การให้บริการด้านการมาตรฐานนั้น มีความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ มีความรวดเร็ว สามารถจะทำได้เร็วขึ้น และมีต้นทุนค่าใช้จ่ายทั้งผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐที่ให้บริการมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ลดลง

4.3 การศึกษาข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา

4.3.1 ข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการร่วมกัน

เพื่อรับฟังข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการร่วมกัน ได้หารือกับผู้ทรงคุณวุฒิของ 11 หน่วยงานด้านการมาตรฐาน หน่วยงานที่เลือกมาศึกษาประกอบด้วยหน่วยงานที่มีกิจกรรมการบริการด้านการมาตรฐานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าสูง 36 รายงาน หน่วยงานที่เลือกมาศึกษาเหล่านี้ คือ

1) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
2) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
3) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
4) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
5) กรมวิทยาศาสตร์บริการ
6) กรมประมง
7) กรมปศุสัตว์
8) กรมวิชาการเกษตร
9) กรมการค้าต่างประเทศ
10) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
11) กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชน

ผู้ทรงคุณวุฒิจาก 11 หน่วยงานข้างต้น ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว เป็นเครือข่ายเชื่อมต่อกับหน่วยงานที่ร่วมบริการอื่นๆ และจัดกลุ่มประเด็นปัญหาและอุปสรรคไว้ตามระดับความสำคัญ ดังนี้คือ

1) ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญระดับสูง

- หน่วยงานที่ทำงานในลักษณะเดียวกันยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลไกโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพการทำงานไม่ประสานสอดคล้องกัน
- ปัญหาความเชื่อมโยงของเนื้องานเครือข่ายที่จะมาร่วมบริการ

2) ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

- ระบบมาตรฐานยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของประเทศ
- หน่วยบริการ ณ จุดเดียวขาดการบริหารจัดการที่ดี
- การบริการแบบเครือข่ายร่วมกันหน่วยงานอื่นๆ ยังมีปัญหา

3) ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญระดับรองลงมา

- ระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ยังทำงานไม่สมบูรณ์
- ยังไม่เป็นการบริการ ณ จุดเดียวอย่างเบ็ดเสร็จ
- ขาดงบประมาณที่เพียงพอกับการปรับปรุงระบบ

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการให้บริการ ไว้ดังนี้

- การขาดบุคลากรในการติดตามตรวจสอบ เพื่อกำกับดูแลสินค้ามาตรฐานตามหลักการอย่างเพียงพอ ทำให้สินค้าส่งออกถูกสุ่มตรวจโดยหน่วยงานตรวจรับรองในต่างประเทศ พบว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ทำให้สินค้าไม่ได้รับการยอมรับจากต่างประเทศ ต้องส่งกลับ หรือถูกทำลาย ผู้ส่งออกมีข้อโต้แย้งว่าได้ปฏิบัติตามวิธีการอย่างถูกต้องแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรมีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญและความสามารถให้ครบถ้วนทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ
- การกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง ควรแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่บังคับใช้ตามกฎหมาย และส่วนที่กฎหมายไม่บังคับใช้ เนื่องจากมีวิธีการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน ต้องมีวิธีการแก้ไขหรือป้องกันปัญหาในระยะยาว การบังคับใช้กฎหมายต้องมีความสมดุล ไม่ใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเพียงอย่างเดียว ควรให้ผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการ ควรมีการประสานงานกันเพื่อผลประโยชน์ในภาพรวมของประเทศ

4.3.2 ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

1) แนวคิดในการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความคล่องตัว ควรดำเนินการ ดังนี้

- นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้นเป็นเครือข่าย เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและทำงานได้ทุกสถานที่

- เชื่อมโยงกระบวนงานต่างๆ เพื่อให้บริการทุกเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการที่ดีในการบริการ ณ จุดเดียว (Inter-operability)
- ปรับรูปแบบการทำงานของหน่วยงานสนับสนุน เช่น การเงิน บุคลากร ให้มีความทันสมัย
- ปรับบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับความชำนาญ ควบรวมหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพ
- จัดโครงสร้างให้มีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม แยกหน่วยงานกำกับออกจากหน่วยดำเนินการ วิชาการ บริการ

2) แนวคิดในการปรับปรุงวิธีการทำงาน กระบวนการทำงาน

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันพัฒนาระบบงานให้มีกลไกประสานงาน มีคณะทำงานร่วมกัน
- ยอมรับผลทดสอบ ผลรับรองของหน่วยงานที่ได้รับการ Accreditation
- ถ่ายโอนงานเพื่อให้มีเวลาเน้นการปรับปรุงระบบงาน
- ปรับปรุงวิธีและกระบวนการทำงานให้บริการ ณ จุดเดียว โดยใช้ระบบ IT Inter-operability
- การยอมรับผลระหว่างกัน
  - ระดับที่ 1 เป็นการใช้ข้อมูลร่วมกัน (Share Information)
  - ระดับที่ 2 ยอมรับผลทดสอบร่วมกัน
  - ระดับที่ 3 การรับรองเป็นระบบเดียวกันภายใต้ Single Network (จุดมุ่งหมายของระบบการมาตรฐานของประเทศ)

3) แนวคิดในการปรับทัศนคติการให้บริการ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ระดับความสำคัญไว้ดังนี้

<u>ทัศนคติในการให้บริการที่มีความสำคัญระดับสูง</u>

- ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานซื่อตรงต่อวิชาการ ไม่หวั่นไหวกับการเมืองและผลประโยชน์
- รักษาความเป็นมาตรฐานและสร้างความน่าเชื่อถือในระบบมาตรฐาน มีความโปร่งใส ยึดหลักธรรมภิบาลในการปฏิบัติงาน

<u>ทัศนคติในการให้บริการที่มีความสำคัญระดับรอง</u>

- ทำงานอย่างมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ยึดประโยชน์ของผู้รับบริการ จริงใจที่จะบริการประชาชน
- รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ร่วมแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม จริงใจ
- ทุกหน่วยงานทำงานในระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกัน

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดในการปรับทัศนคติการให้บริการไว้ดังนี้

- ทัศนคติการให้บริการของผู้บริหารในระดับรองหัวหน้าส่วนราชการมีโอกาสที่จะแสดงถึงความซื่อตรงต่อวิชาการ แต่ผู้บริหารระดับหัวหน้าส่วนราชการ มักมีนโยบายการเมืองมาเกี่ยวข้อง
- ผู้บริหารแต่ละท่านมีเป้าหมายและปฏิบัติตามกฎหมายเดียวกัน แต่อาจมีวิธีการบริหารที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาและสภาวะแวดล้อม ดังนั้น การปรับทัศนคติของการบริการผู้บริหารที่มีประสบการณ์และมีมุมมองที่กว้างไกล ควรให้ความสำคัญของการบริการประชาชนให้มากขึ้น โดยทำให้ลดเวลาและขั้นตอนในการให้บริการประชาชนได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

4.3.3 ผลการศึกษาเชิงลึกของกรณีตัวอย่างที่เลือกมาศึกษา

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (30 สิงหาคม พ.ศ. 2555) ที่ประชุมได้มีมติให้เลือกกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานที่มีความเชื่อมโยงกับหน่วยงาน และเป็นกระบวนงานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าสูง 3 กรณี คือ

1) สินค้าส่งออก ปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง
2) สินค้าส่งออก ข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง
3) สินค้าส่งออกประเภท Composite Food เช่น การส่งออกบาร์บีคิว

จากการศึกษากระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบรับรอง สามารถจัดทำขั้นตอนการผลิตและส่งออกของสินค้าส่งออกทั้ง 3 กรณี และสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจาก 11 หน่วยงาน ได้ดังนี้

กระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบ รับรอง - อุตสาหกรรมทูน่าบรรจุกระป๋อง
เริ่มกิจการผลิต
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
• จดทะเบียนจัดตั้งโรงงาน
• ตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (60 วัน)
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขออนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (> 15 วัน)
• ขออนุญาตใช้ฉลากอาหาร (> 15 วัน)
• ขอหนังสือรับรอง GMP (> 15 วัน)
กรมประมง
• จดทะเบียนผู้ประกอบการประมง
• ขอหนังสือรับรอง HACCP
• ขอหนังสือรับรอง GMP
• ขอใบรับรองสุขอนามัย
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
•รับรองระบบการจัดการ เช่น ระบบบริหารงานคุณภาพ (ISO 9001) ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) ระบบการจัดการอาชีวอนามัยความปลอดภัย
การผลิต
กรมประมง
• ขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร
• ใบรับรองสุขลักษณะโรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขอหนังสือรับรอง GMP
• ขออนุญาตคำขอโฆษณา
การส่งออก
กรมการค้าต่างประเทศ จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก
กรมควบคุมโรค ใบรับรองคุณภาพสถานประกอบการ
กรมประมง ใบรับรองสุขอนามัย
กรมศุลกากร เตรียมเอกสารเพื่อการส่งออก
สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป จดทะเบียนเป็นสมาชิกสมาคม
ข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า
• HACCP
• ปริมาณสาร ฮีสตามีน
• ติดฉลากสินค้า GMOs
• การใช้วัตถุดิบจากผู้จับปลาที่ไม่มีเครื่องป้องกันโลมา
• ใบรับรองการตรวจสอบจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของประเทศผู้ผลิต
กรณีส่ง EU ต้องปฏิบัติสอดคล้องกับกฎระเบียบของ EU เช่น ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยผู้บริโภค
กรณีส่ง US มาตรการติดฉลากไขมันไม่อิ่มตัว อาหารก่อให้เกิดภูมิแพ้
ตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐาน
กรมประมง
ใบรับรองสุขอนามัย (23 วัน)
หนังสือรับรองคุณภาพเพื่อการส่งออก
กรมประมง / Lab
หนังสือรับรองสารปรอท (10 วัน)
กรมการค้าต่างประเทศ
หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (1 ชั่วโมง)
กรมวิทยาศาสตร์บริการ
กรมประมง
สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
หน่วยตรวจรับรองเอกชน
ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ประเทศคู่ค้าต้องการ
ลักษณะทั่วไป สี กลิ่น รส ลักษณะเนื้อ
ข้อบกพร่อง
ปริมาณฮีสตามีน
วัตถุเจือปนอาหาร
สารปนเปื้อน (ตะกั่ว ปรอท)
จุลินทรีย์
การบรรจุ น้ำหนักเนื้อปลา เป็นต้น

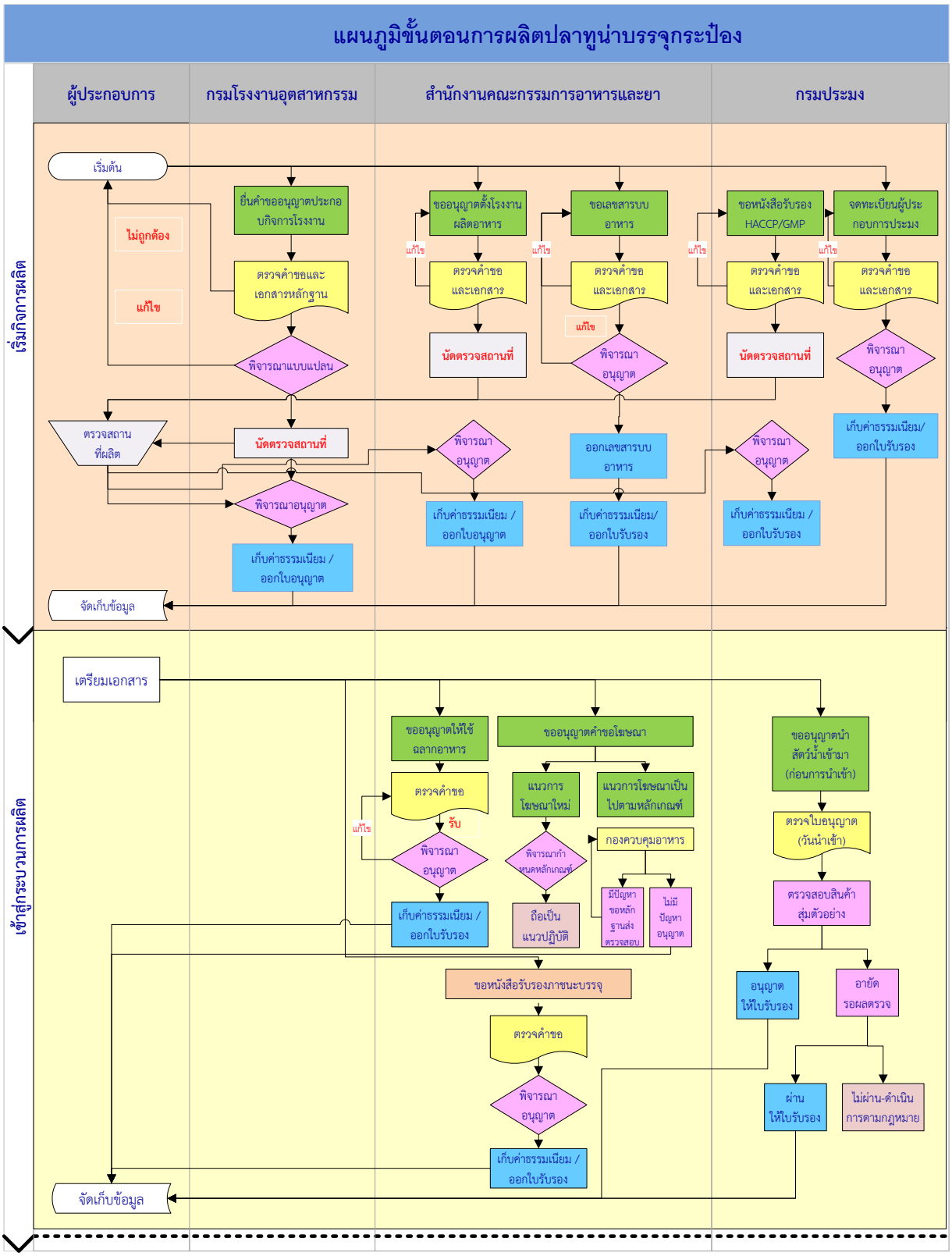
แผนภูมิขั้นตอนการผลิตปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง
ผู้ประกอบการ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กรมประมง
เริ่มกิจการผลิต
เข้าสู่กระบวนการผลิต
เริ่มต้น
ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
ขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหาร
ขอเลขสารบบอาหาร
ขอหนังสือรับรอง HACCP/GMP
จดทะเบียนผู้ประกอบการประมง
ไม่ถูกต้อง
แก้ไข
ตรวจคำขอและเอกสารหลักฐาน
ตรวจคำขอและเอกสาร
นัดตรวจสถานที่
พิจารณาอนุญาต
พิจารณาแบบแปลน
ตรวจสถานที่ผลิต
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบอนุญาต
ออกเลขสารบบอาหาร
เก็บค่าธรรมเนียม/ ออกใบรับรอง
เก็บค่าธรรมเนียม/ ออกใบรับรอง
จัดเก็บข้อมูล
เตรียมเอกสาร
ขออนุญาตให้ใช้ฉลากอาหาร
ขออนุญาตคำขอโฆษณา
ขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามา (ก่อนการนำเข้า)
ตรวจคำขอ
รับ
แนวการโฆษณาใหม่
แนวการโฆษณาเป็นไปตามหลักเกณฑ์
กองควบคุมอาหาร
พิจารณาอนุญาต
พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์
มีปัญหาขอหลักฐานส่งตรวจสอบ
ไม่มีปัญหาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
ถือเป็นแนวปฏิบัติ
ขอหนังสือรับรองภาชนะบรรจุ
ตรวจคำขอ
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
ตรวจใบอนุญาต (วันนำเข้า)
ตรวจสอบสินค้าสุ่มตัวอย่าง
อนุญาตให้ใบรับรอง
อายัดรอผลตรวจ
ผ่านให้ใบรับรอง
ไม่ผ่าน-ดำเนินการตามกฎหมาย
จัดเก็บข้อมูล

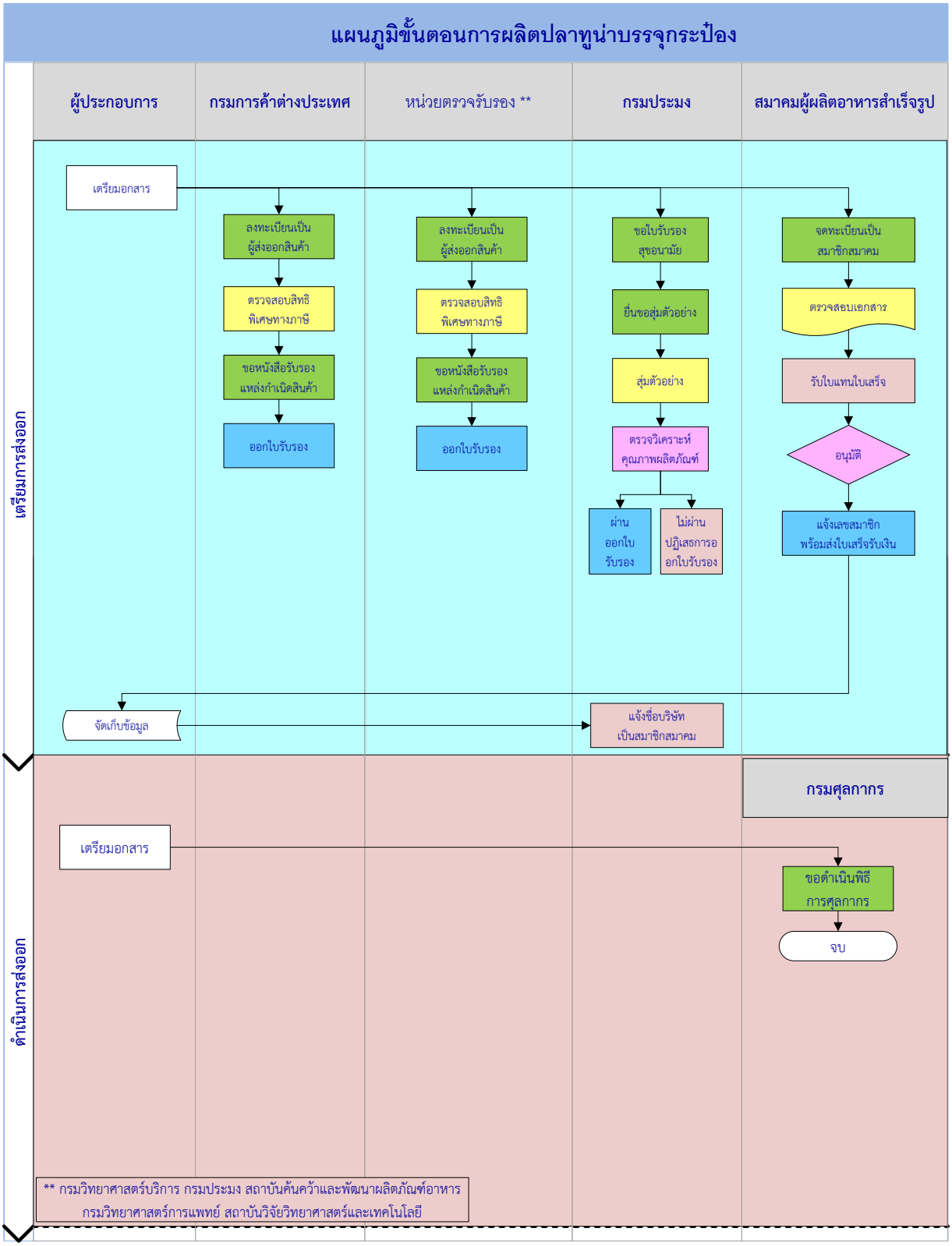
แผนภูมิขั้นตอนการผลิตปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง
ผู้ประกอบการ
กรมการค้าต่างประเทศ
หน่วยตรวจรับรอง **
กรมประมง
สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป
เตรียมการส่งออก
เตรียมเอกสาร
ลงทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้า
ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษี
ขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
ออกใบรับรอง
ลงทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้า
ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษี
ขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
ออกใบรับรอง
ขอใบรับรองสุขอนามัย
ยื่นขอสุ่มตัวอย่าง
สุ่มตัวอย่าง
ตรวจวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์
ผ่าน ออกใบรับรอง
ไม่ผ่าน ปฏิเสธการออกใบรับรอง
จดทะเบียนเป็นสมาชิกสมาคม
ตรวจสอบเอกสาร
รับใบแทนใบเสร็จ
อนุมัติ
แจ้งเลขสมาชิก พร้อมส่งใบเสร็จรับเงิน
จัดเก็บข้อมูล
แจ้งชื่อบริษัทเป็นสมาชิกสมาคม
ดำเนินการส่งออก
กรมศุลกากร
เตรียมเอกสาร
ขอดำเนินพิธีการศุลกากร
จบ
** กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมประมง สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบรับรอง - ปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

- การเริ่มกิจการผลิต - ผู้ประกอบการขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกกับประเทศคู่ค้าต่างๆ กับกรมประมง และเมื่อได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว กรมประมงจะส่งรายชื่อผู้ประกอบการให้กับประเทศคู่ค้าต่างๆ เช่น EU แคนาดา ออสเตรเลีย เกาหลี เป็นต้น หากไม่มีรายชื่อที่กรมประมงส่งไป ผู้ประกอบการเหล่านั้นจะไม่สามารถส่งออกได้ และต้องมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Catch Certification) ถ้านำเข้าสัตว์น้ำจะต้องมีใบขออนุญาตนำเข้าและระบุแหล่งประเทศที่มาได้ยื่นขอ ใบรับรองว่าใช้วัตถุดิบจากผู้จับปลาที่มีเครื่องป้องกันปลาโลมา และ Catch Certificate จากกรมประมง
- กรมประมง จะตรวจโรงงาน สถานที่ ผลิตภัณฑ์ กระป๋อง และการปิด seal (ทั้งกายภาพ เคมี จุลชีวะ) ก่อนออกเอกสาร 3 ประเภท คือ ใบรับรอง GMP, HACCP และใบรับรองผลิตภัณฑ์ในแต่ละครั้งของการส่งออก ซึ่งแยกตามระดับโรงงาน (ระดับ 3 ตรวจทุกครั้งที่มีการส่งออก, ระดับ 2 สุ่มตรวจทุกเดือน, ระดับ 1 สุ่มตรวจทุก 3 เดือน)
- ใบรับรองสุขอนามัย หนังสือรับรองคุณภาพเพื่อการส่งออก และหนังสือรับรองสารปรอท กรมประมง หรือห้องปฏิบัติการที่กรมประมงให้การยอมรับตาม ISO/IEC 17025 เป็นผู้ออก กรณีทูน่ากระป๋อง กรมประมงจะเป็นผู้ออก Health Certificate
- ส่วนใหญ่การตรวจสอบรับรองเกี่ยวกับวัตถุดิบ วิธีการที่เกี่ยวกับสินค้าประมง อยู่ที่กรมประมง ปกติจะตรวจเฉพาะสารฮีสตามีนกับปริมาณเชื้อเท่านั้น แต่อาจมีการตรวจสอบรับรองเพิ่มเติมจากความต้องการของประเทศคู่ค้า เช่น ประเทศตะวันออกกลางให้ตรวจ GMOs หรือสหรัฐอเมริกาให้ตรวจปริมาณของโลหะหนัก เป็นต้น
- การตรวจรับรองโดย อย. จะต้องเสร็จก่อนเริ่มการผลิต ได้แก่ ขออนุญาตสถานที่ผลิตอาหารต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน GMP เลขสารบบอาหาร, การจัดทำฉลาก
- กรมวิทยาศาสตร์บริการ ตรวจสอบและออกใบรับรองมาตรฐานภาชนะบรรจุ ผู้ประกอบการยื่นขอ และนำไปเป็นเอกสารประกอบรายงานการยื่นขอตรวจวิเคราะห์ ให้กับ อย.
- การขอหนังสือรับรอง GMP เมื่อประเทศคู่ค้าต้องการหนังสือรับรอง ผู้ประกอบการจึงจะยื่นขอใบรับรองในช่วงการผลิต
- การขอเลขสารบบของ อย. มีประกาศยกเว้นไม่ต้องยื่นขออนุญาตขึ้นทะเบียน ในกรณีอาหารนั้นอยู่ในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท
- กรมการค้าต่างประเทศ ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า กรณีเป็นสินค้าชนิดพิเศษ

- กรมประมง เกี่ยวข้องในกระบวนการส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง ตั้งแต่ผู้ประกอบการโรงงานขึ้นทะเบียนประกอบกิจการประมง ขอขึ้นทะเบียนตรวจรับรองโรงงาน ตรวจรับรอง GMP และ HACCP การส่งออกไปบางประเทศมีข้อกำหนดให้ส่งรายชื่อผู้ประกอบการให้คู่ค้าทราบเพื่อขึ้นทะเบียนต่างประเทศ
- กรณีนำเข้าวัตถุดิบ (กุ้ง/ทูน่า) ตามมติคณะรัฐมนตรีได้มอบอำนาจให้กรมประมงกำกับดูแลคุณภาพและความปลอดภัยเกี่ยวกับสินค้ากุ้งและทูน่า เมื่อเจ้าหน้าที่ด่านตรวจสอบและสุ่มตัวอย่าง จะส่งตัวอย่างให้หน่วยงานของกรมประมงเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัย ถ้าวัตถุดิบผ่านมาตรฐาน กรมประมงจะออกใบอนุญาตนำเข้า ถ้าไม่ผ่านจะอายัดหรือกักวัตถุดิบไว้ และจะทำลายหรือส่งกลับตามมติของคณะกรรมการ
- การอายัด หมายถึง สินค้าที่นำเข้าจากด่านแล้ว ยังไม่ปล่อยผ่านเพราะรอผลการตรวจสอบ ยังไม่สามารถนำไปผลิตได้ ต้องรอผลการตรวจสอบออกมาก่อน ถ้าตรงตามมาตรฐานจะปล่อยผ่านและผู้ประกอบการนำไปผลิตได้ แต่ถ้าไม่ได้มาตรฐานจะแจ้งให้ทำลายหรือส่งกลับตามมติของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี
- เมื่อสินค้าวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานในขั้นตอนการผลิต กรมประมงจะเข้าสุ่มตัวอย่างมาตรวจสินค้าสำเร็จรูปตามมาตรฐานที่กรมประมงกำหนดหรือมาตรฐานของประเทศคู่ค้า กรมประมงตรวจวิเคราะห์เองหรืออาจส่งให้ห้องปฏิบัติการทดสอบอื่นที่เป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองตาม ISO/IEC 17025 และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อตัวอย่างการตรวจวิเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบ หากผ่านมาตรฐาน กรมประมงจะออก Health Certificate ให้กับผู้ประกอบการโรงงาน

ประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าควรมีการบูรณาการ

- ที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันว่าควรมีการบูรณาการ การยื่นคำขอที่สามารถใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประกอบการ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่เป็นลักษณะ Inter-operability จะทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องยื่นเอกสารหลายชุดให้แต่ละหน่วยงานที่ต้องขออนุญาต สามารถยื่นเอกสารครั้งเดียวที่หน่วยงานแรกที่ขออนุญาต (Single Window) และข้อมูลต่างๆ จะถูกส่งต่อหรืออยู่ในฐานข้อมูลกลางให้หน่วยงานที่ออกใบอนุญาตอื่นสามารถใช้งานร่วมกันได้ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นในการยื่นเรื่องขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ หรือเมื่อต้องต่อใบอนุญาต เพราะสาขาของกรมประมงในการตรวจรับรองมีเพียง 4 แห่ง คือ สุราษฎร์ธานี สงขลา สมุทรสาคร และกรุงเทพมหานคร ผู้ประกอบการที่อยู่ในจังหวัดอื่นๆ ไม่สะดวกในการยื่นขอรับการตรวจรับรอง ควรพิจารณายื่นเรื่องที่หน่วยงานที่มีสำนักงานทั่วประเทศ เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม เคยจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการลงทุน ในลักษณะ One-Stop Service โดยมีกฎหมายของสำนักนายกรัฐมนตรีรับรอง ผู้ประกอบการสามารถยื่นขออนุญาตเกี่ยวกับป่าไม้ อาหาร ยา เครื่องสำอาง ยุทธภัณฑ์ ได้ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมแห่งเดียวและกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะประสานไปยังแต่ละหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต แต่ศูนย์บริการฯ นี้ได้ถูกยกเลิกไปเนื่องจากความล่าช้า และกระบวนการประสานงานของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องมีการออกแบบศูนย์บริการโดยนำระบบ I/T มาใช้ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูล และวิธีการบริการที่สะดวกรวดเร็วกว่าเดิม
- ควรจะหาวิธีบูรณาการการตรวจสอบสถานที่ ซึ่งเป็นการตรวจสอบสถานที่เดียวกันแต่ต่างวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน สมอ. ให้ความเห็นว่าถ้ามีหน่วยตรวจสอบ (Inspection Body) ที่ได้รับการรับรองตาม ISO/IEC 17020 มีคุณสมบัติ/ความสามารถตามข้อกำหนดและขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน เช่น กรมประมง กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น ก็สามารถเป็นหัวหน้าทีมตรวจสถานที่ทั้งหมดในคราวเดียวให้ครอบคลุมได้ (ตรวจสอบได้หลายอย่างภายใต้หน่วยงานเดียว) สมอ. ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การตรวจสอบหลายครั้งเนื่องจากเป็นข้อกำหนด/หลักเกณฑ์เบื้องต้นของแต่ละหน่วยงาน การลดกระบวนงานควรต้องประสานและหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อพิจารณารายละเอียดและควบรวมขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบในคราวเดียวกันได้

กระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบ รับรอง - อุตสาหกรรมข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง
เริ่มกิจการผลิต
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
• จดทะเบียนจัดตั้งโรงงาน
• ตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (60 วัน)
กรมวิชาการเกษตร
• ขอหนังสือรับรอง GAP
• ขอหนังสือรับรอง GMP
• ขอหนังสือรับรอง HACCP
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขออนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (> 15วัน)
• ขอเลขสารบบอาหาร (> 15 วัน)
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
•รับรองระบบการจัดการ เช่น ระบบบริหารงานคุณภาพ (ISO 9001) ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) ระบบการจัดการอาชีวอนามัยความปลอดภัย
การผลิต
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขออนุญาตใช้ฉลากอาหาร
• ขอหนังสือรับรองภาชนะบรรจุ
• ขออนุญาตคำขอโฆษณา
การส่งออก
กรมการค้าต่างประเทศ จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก
กรมควบคุมโรค ใบรับรองคุณภาพสถานประกอบการ
กรมศุลกากร เตรียมเอกสารเพื่อการส่งออก
กรมวิชาการเกษตร จดทะเบียนผู้ส่งออกผักและผลไม้
สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป จดทะเบียนเป็นสมาชิกสมาคม
ข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า
• HACCP
• ติดฉลากสินค้า GMOs
• ติดเครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์
• ใบรับรองการตรวจสอบจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของประเทศผู้ผลิต กรณีส่ง EU ต้องปฏิบัติสอดคล้องกับกฎระเบียบของ EU เช่น ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยผู้บริโภค
ตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐาน
กรมควบคุมโรค
หนังสือรับรองสุขลักษณะ (2 วัน)
หนังสือรับรองคุณภาพอาหารเพื่อการส่งออก
กรมวิชาการเกษตร
หนังสือรับรองพืชที่ปลูกในประเทศไทยที่เป็นพืชที่ไม่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรม GMOS
การตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างในพืชผักและผลไม้ส่งออก
สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
หนังสือรับรองสารปรอท (10 วัน)
กรมการค้าต่างประเทศ
หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (1 ชั่วโมง)
กรมวิทยาศาสตร์บริการ
สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
หน่วยตรวจรับรองเอกชน
ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ประเทศคู่ค้าต้องการ
ลักษณะทั่วไป สี กลิ่น รส ลักษณะ
วัตถุเจือปนอาหาร
สารปนเปื้อน (ตะกั่ว ปรอท)
จุลินทรีย์
การบรรจุ น้ำหนัก เป็นต้น

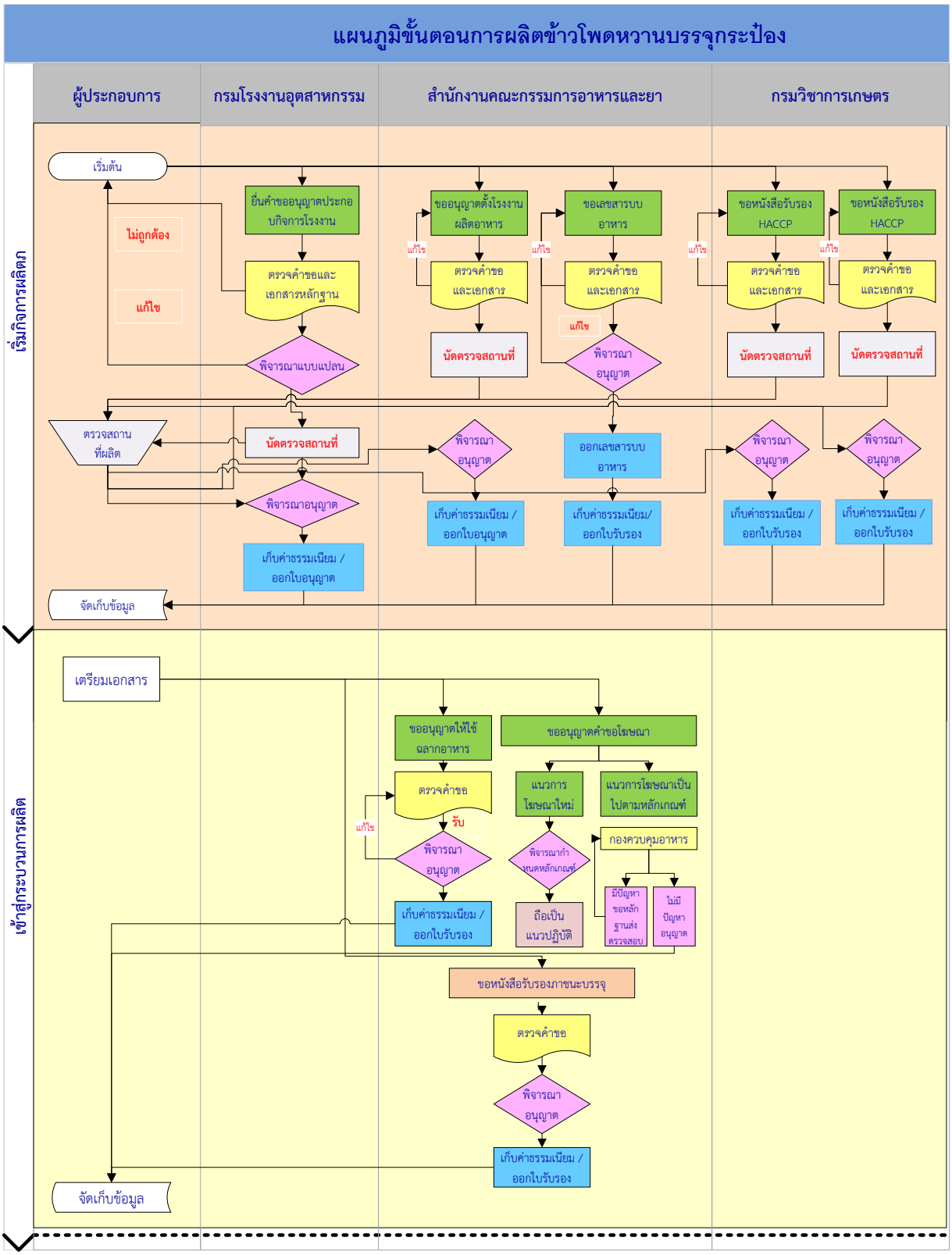
แผนภูมิขั้นตอนการผลิตข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง
ผู้ประกอบการ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กรมวิชาการเกษตร
เริ่มกิจการผลิต
เข้าสู่กระบวนการผลิต
เริ่มต้น
ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
ขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหาร
ขอเลขสารบบอาหาร
ขอหนังสือรับรอง HACCP
ขอหนังสือรับรอง HACCP
ไม่ถูกต้อง
แก้ไข
ตรวจคำขอและเอกสารหลักฐาน
ตรวจคำขอและเอกสาร
ตรวจคำขอและเอกสาร
ตรวจคำขอและเอกสาร
ตรวจคำขอและเอกสาร
นัดตรวจสถานที่
พิจารณาอนุญาต
นัดตรวจสถานที่
นัดตรวจสถานที่
พิจารณาแบบแปลน
ตรวจสถานที่ผลิต
นัดตรวจสถานที่
พิจารณาอนุญาต
ออกเลขสารบบอาหาร
พิจารณาอนุญาต
พิจารณาอนุญาต
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม/ ออกใบรับรอง
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบอนุญาต
จัดเก็บข้อมูล
เตรียมเอกสาร
ขออนุญาตให้ใช้ฉลากอาหาร
ขออนุญาตคำขอโฆษณา
ตรวจคำขอ
แนวการโฆษณาใหม่
แนวการโฆษณาเป็นไปตามหลักเกณฑ์
รับ
กองควบคุมอาหาร
พิจารณาอนุญาต
พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์
มีปัญหาขอหลักฐานส่งตรวจสอบ
ไม่มีปัญหาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
ถือเป็นแนวปฏิบัติ
ขอหนังสือรับรองภาชนะบรรจุ
ตรวจคำขอ
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
จัดเก็บข้อมูล

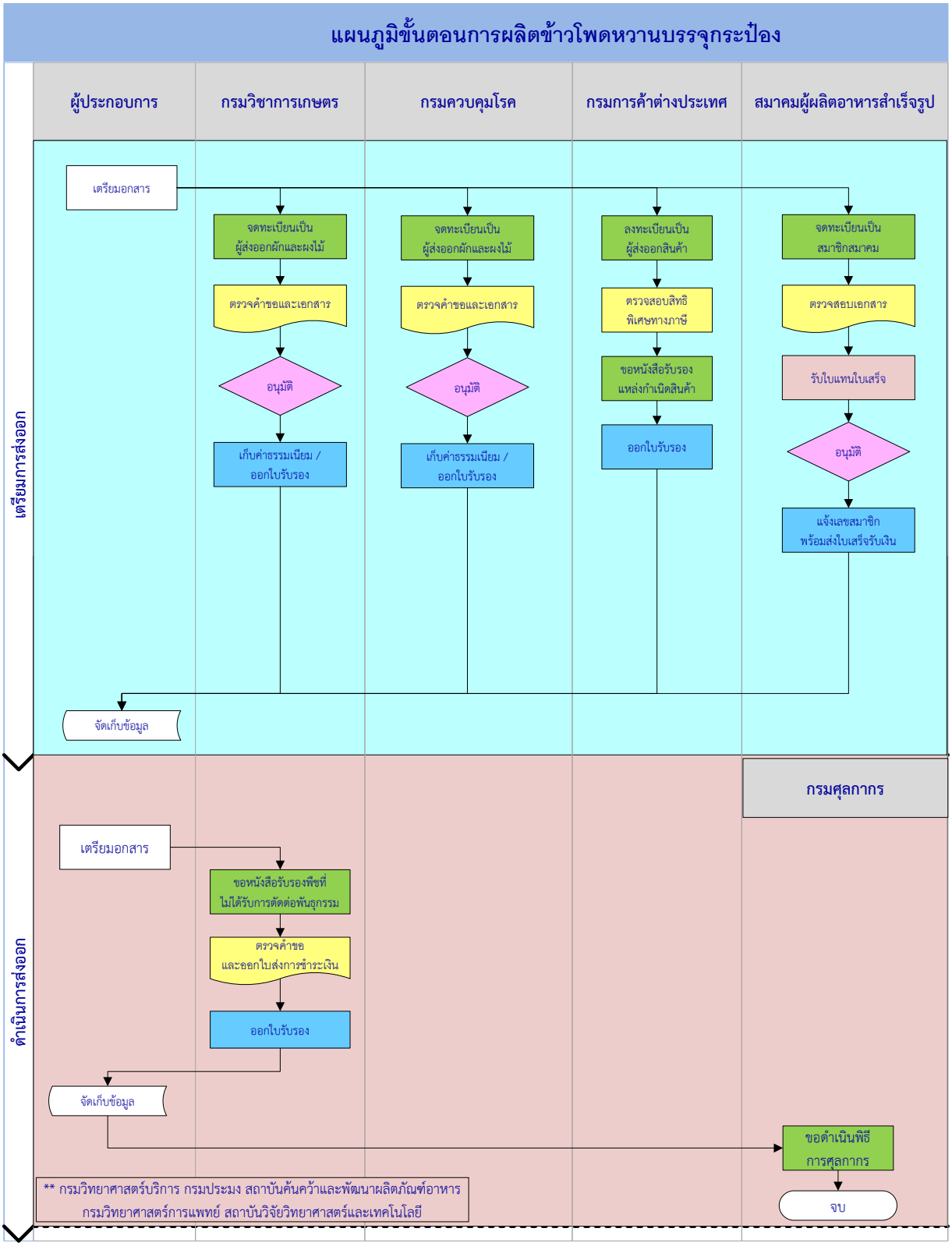
แผนภูมิขั้นตอนการผลิตข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง
ผู้ประกอบการ
กรมวิชาการเกษตร
กรมควบคุมโรค
กรมการค้าต่างประเทศ
สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป
เตรียมการส่งออก
เตรียมเอกสาร
จดทะเบียนเป็น ผู้ส่งออกผักและผลไม้
ตรวจคำขอและเอกสาร
อนุมัติ
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
จดทะเบียนเป็น ผู้ส่งออกผักและผลไม้
ตรวจคำขอและเอกสาร
อนุมัติ
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
ลงทะเบียนเป็น ผู้ส่งออกสินค้า
ตรวจสอบสิทธิ พิเศษทางภาษี
ขอหนังสือรับรอง แหล่งกำเนิดสินค้า
ออกใบรับรอง
จดทะเบียนเป็น สมาชิกสมาคม
ตรวจสอบเอกสาร
รับใบแทนใบเสร็จ
อนุมัติ
แจ้งเลขสมาชิก พร้อมส่งใบเสร็จรับเงิน
จัดเก็บข้อมูล
กรมศุลกากร
ดำเนินการส่งออก
เตรียมเอกสาร
ขอหนังสือรับรองพืชที่ ไม่ได้รับการดัดต่อพันธุกรรม
ตรวจคำขอ และออกใบส่งการชำระเงิน
ออกใบรับรอง
จัดเก็บข้อมูล
ขอดำเนินพิธี การศุลกากร
จบ
** กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมประมง สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบรับรอง - ข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง

- กรมวิชาการเกษตร ทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองทั้งมาตรฐาน GAP, GMP, HACCP ไม่ใช่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- สมอ. ตรวจสอบรับรองทั้งมาตรฐานผลิตภัณฑ์/มาตรฐานการจัดการ ตามความต้องการของประเทศคู่ค้า

แนวคิดในการปรับปรุงวิธีการทำงาน กระบวนการทำงาน

- จากที่ได้มีการหารืออย่างกว้างขวางเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างของการผลิตและการส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง ที่ประชุมมีความเห็นว่า กระบวนการอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบ รับรองของข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง ควรมีการบูรณาการในเรื่องการยื่นขอประกอบการและการตรวจสอบรับรอง ณ จุดเดียว และการตรวจสอบอาจให้กรมวิชาการเกษตรเป็นจุดรับเรื่องขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ผลิตอาหาร การขอเลขสารบบอาหาร การขอหนังสือรับรอง GMP และ HACCP และเป็นหัวหน้าทีมในการตรวจสอบ

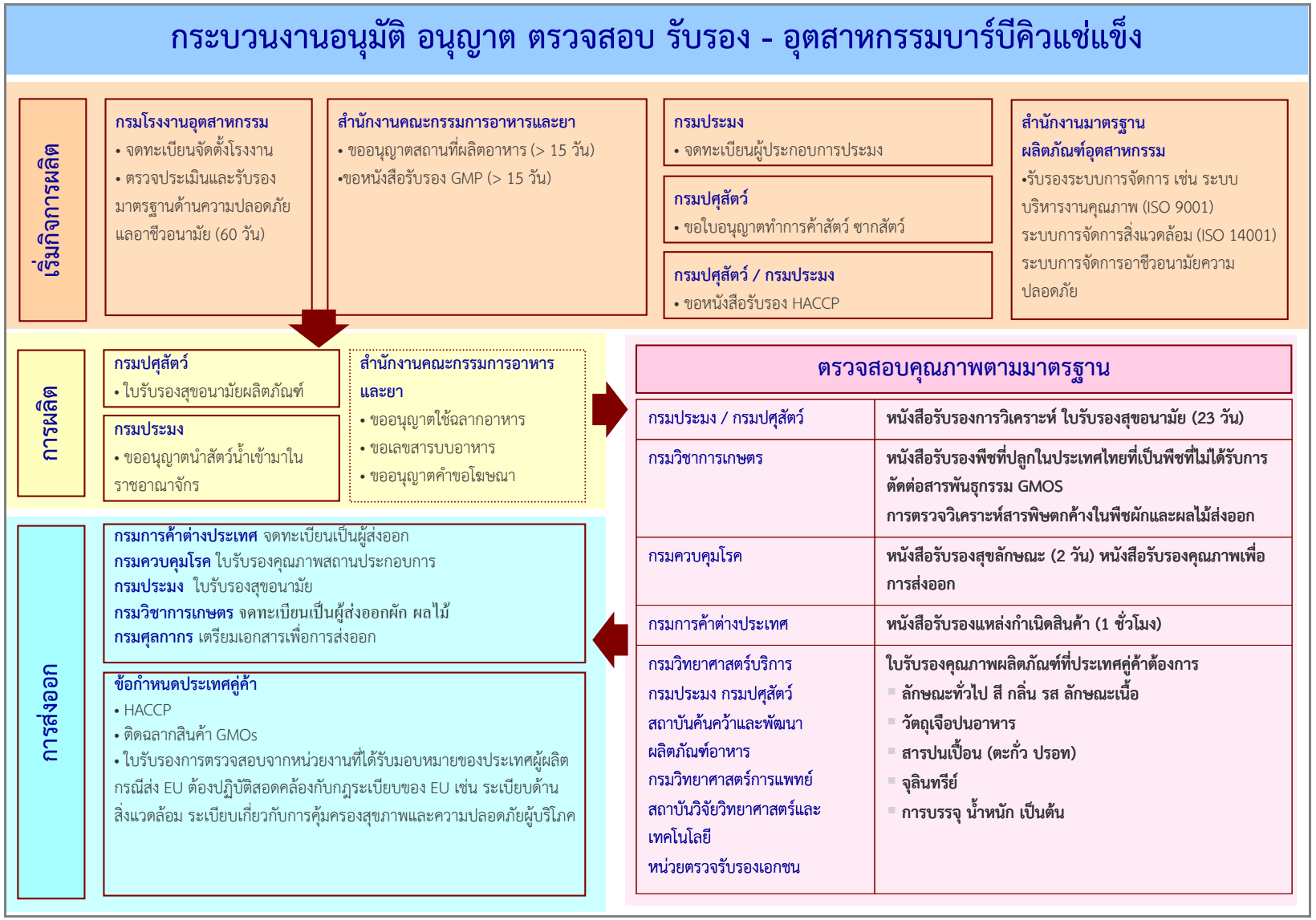
กระบวนงานอนุมัติ อนุญาต ตรวจสอบ รับรอง - อุตสาหกรรมบาร์บีคิวแช่แข็ง
เริ่มกิจการผลิต
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
• จดทะเบียนจัดตั้งโรงงาน
• ตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (60 วัน)
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขออนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (> 15 วัน)
•ขอหนังสือรับรอง GMP (> 15 วัน)
กรมประมง
• จดทะเบียนผู้ประกอบการประมง
กรมปศุสัตว์
• ขอใบอนุญาตทำการค้าสัตว์ ซากสัตว์
กรมปศุสัตว์ / กรมประมง
• ขอหนังสือรับรอง HACCP
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
•รับรองระบบการจัดการ เช่น ระบบบริหารงานคุณภาพ (ISO 9001) ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) ระบบการจัดการอาชีวอนามัยความปลอดภัย
การผลิต
กรมปศุสัตว์
• ใบรับรองสุขอนามัยผลิตภัณฑ์
กรมประมง
• ขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
• ขออนุญาตใช้ฉลากอาหาร
• ขอเลขสารบบอาหาร
• ขออนุญาตคำขอโฆษณา
การส่งออก
กรมการค้าต่างประเทศ จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก
กรมควบคุมโรค ใบรับรองคุณภาพสถานประกอบการ
กรมประมง ใบรับรองสุขอนามัย
กรมวิชาการเกษตร จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกผัก ผลไม้
กรมศุลกากร เตรียมเอกสารเพื่อการส่งออก
ข้อกำหนดประเทศคู่ค้า
• HACCP
• ติดฉลากสินค้า GMOs
• ใบรับรองการตรวจสอบจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของประเทศผู้ผลิต กรณีส่ง EU ต้องปฏิบัติสอดคล้องกับกฎระเบียบของ EU เช่น ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยผู้บริโภค
ตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐาน
กรมประมง / กรมปศุสัตว์ | หนังสือรับรองการวิเคราะห์ ใบรับรองสุขอนามัย (23 วัน)
กรมวิชาการเกษตร | หนังสือรับรองพืชที่ปลูกในประเทศไทยที่เป็นพืชที่ไม่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรม GMOS การตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างในพืชผักและผลไม้ส่งออก
กรมควบคุมโรค | หนังสือรับรองสุขลักษณะ (2 วัน) หนังสือรับรองคุณภาพเพื่อการส่งออก
กรมการค้าต่างประเทศ | หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (1 ชั่วโมง)
กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมประมง กรมปศุสัตว์ สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หน่วยตรวจรับรองเอกชน | ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ประเทศคู่ค้าต้องการ
ลักษณะทั่วไป สี กลิ่น รส ลักษณะเนื้อ
วัตถุเจือปนอาหาร
สารปนเปื้อน (ตะกั่ว ปรอท)
จุลินทรีย์
การบรรจุ น้ำหนัก เป็นต้น

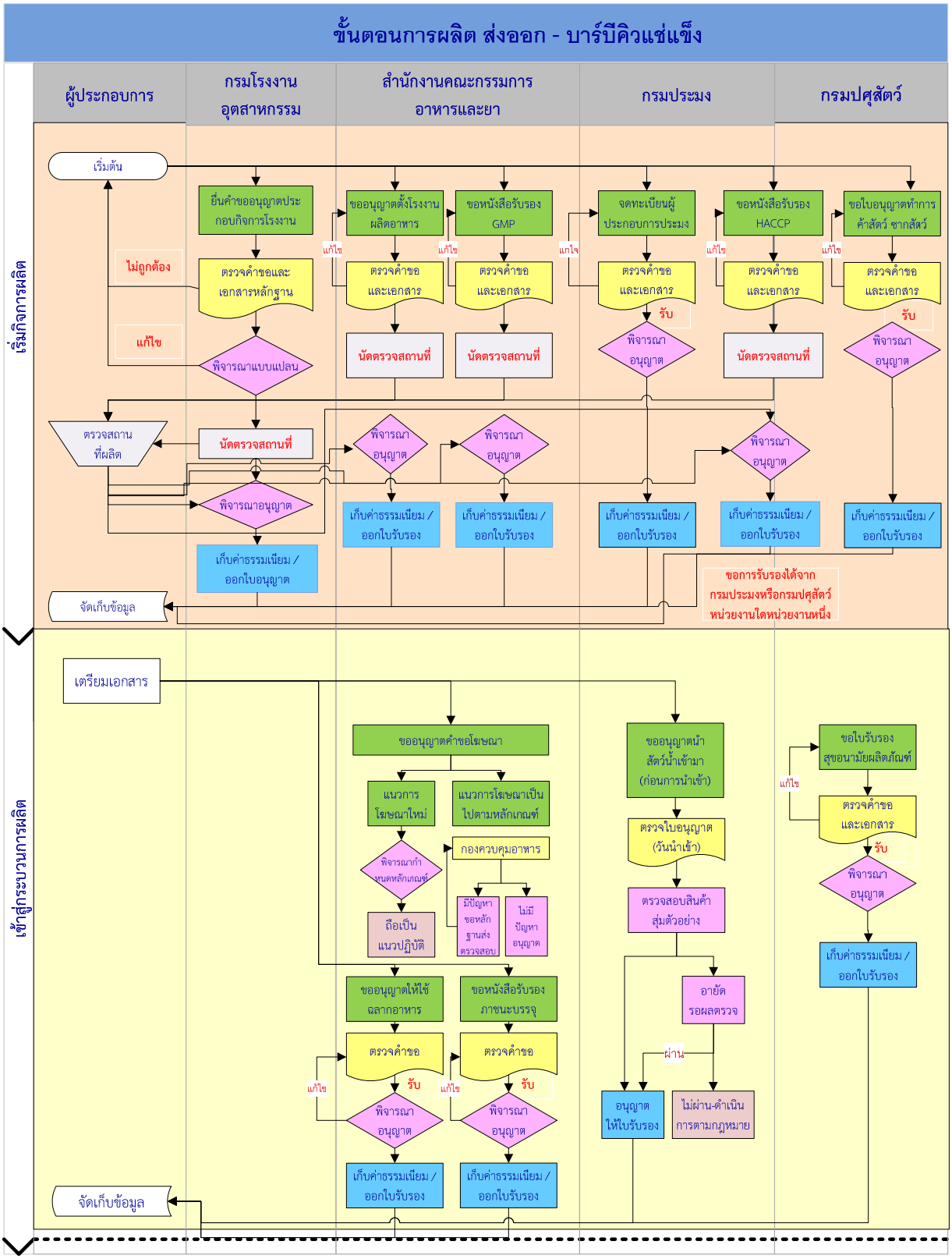
ขั้นตอนการผลิต ส่งออก - บาร์บีคิวแช่แข็ง
ผู้ประกอบการ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กรมประมง
กรมปศุสัตว์
เริ่มกิจการผลิต
เริ่มต้น
ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
ขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหาร
ขอหนังสือรับรอง GMP
จดทะเบียนผู้ประกอบการประมง
ขอหนังสือรับรอง HACCP
ขอใบอนุญาตทำการค้าสัตว์ ซากสัตว์
ไม่ถูกต้อง
แก้ไข
ตรวจคำขอและเอกสารหลักฐาน
ตรวจคำขอและเอกสาร
พิจารณาแบบแปลน
นัดตรวจสถานที่
พิจารณาอนุญาต
รับ
ตรวจสถานที่ผลิต
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบอนุญาต
ขอการรับรองได้จากกรมประมงหรือกรมปศุสัตว์หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง
จัดเก็บข้อมูล
เข้าสู่กระบวนการผลิต
เตรียมเอกสาร
ขออนุญาตคำขอโฆษณา
แนวการโฆษณาใหม่
แนวการโฆษณาเป็นไปตามหลักเกณฑ์
พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์
กองควบคุมอาหาร
ถือเป็นแนวปฏิบัติ
มีปัญหาขอหลักฐานส่งตรวจสอบ
ไม่มีปัญหาอนุญาต
ขออนุญาตให้ใช้ฉลากอาหาร
ขอหนังสือรับรองภาชนะบรรจุ
ขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามา (ก่อนการนำเข้า)
ตรวจใบอนุญาต (วันนำเข้า)
ตรวจสอบสินค้าสุ่มตัวอย่าง
อายัดรอผลตรวจ
ผ่าน
อนุญาตให้ใบรับรอง
ไม่ผ่าน-ดำเนินการตามกฎหมาย
ขอใบรับรองสุขอนามัยผลิตภัณฑ์

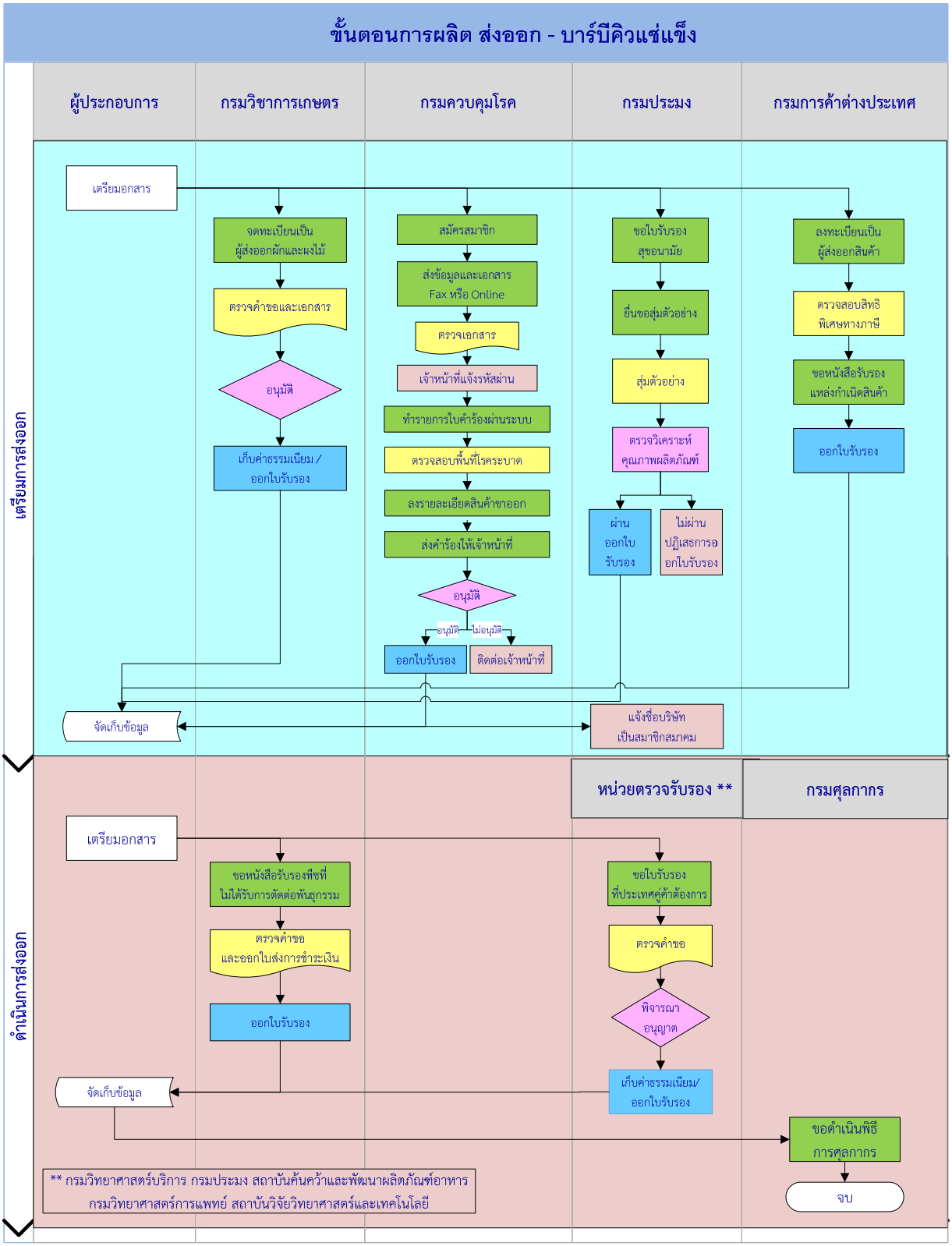
ขั้นตอนการผลิต ส่งออก - บาร์บีคิวแซ่แข็ง
ผู้ประกอบการ
กรมวิชาการเกษตร
กรมควบคุมโรค
กรมประมง
กรมการค้าต่างประเทศ
เตรียมการส่งออก
เตรียมอกสาร
จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกผักและผลไม้
ตรวจคำขอและเอกสาร
อนุมัติ
เก็บค่าธรรมเนียม / ออกใบรับรอง
สมัครสมาชิก
ส่งข้อมูลและเอกสาร Fax หรือ Online
ตรวจเอกสาร
เจ้าหน้าที่แจ้งรหัสผ่าน
ทำรายการใบคำร้องผ่านระบบ
ตรวจสอบพื้นที่โรคระบาด
ลงรายละเอียดสินค้าขาออก
ส่งคำร้องให้เจ้าหน้าที่
อนุมัติ
อนุมัติ
ไม่อนุมัติ
ออกใบรับรอง
ติดต่อเจ้าหน้าที่
ขอใบรับรองสุขอนามัย
ยื่นขอสุ่มตัวอย่าง
สุ่มตัวอย่าง
ตรวจวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์
ผ่าน ออกใบรับรอง
ไม่ผ่าน ปฏิเสธการออกใบรับรอง
ลงทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้า
ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษี
ขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
ออกใบรับรอง
จัดเก็บข้อมูล
แจ้งชื่อบริษัทเป็นสมาชิกสมาคม
หน่วยตรวจรับรอง **
กรมศุลกากร
ดำเนินการส่งออก
เตรียมอกสาร
ขอหนังสือรับรองพืชที่ไม่ได้รับการดัดต่อพันธุกรรม
ตรวจคำขอและออกใบส่งการชำระเงิน
ออกใบรับรอง
ขอใบรับรองที่ประเทศคู่ค้าต้องการ
ตรวจคำขอ
พิจารณาอนุญาต
เก็บค่าธรรมเนียม/ออกใบรับรอง
จัดเก็บข้อมูล
ขอดำเนินพิธีการศุลกากร
จบ
** กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมประมง สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แนวคิดเพิ่มเติมในการปรับปรุงวิธีการทำงาน กระบวนการทำงาน

- สมอ. ให้ความเห็นว่าบุคลากรของประเทศมีน้อย ทำให้การตรวจสอบรับรองจึงไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ อาจร่วมมือกับประเทศคู่ค้าให้ช่วยถ่ายทอด ฝึกอบรมในด้านเทคนิคการตรวจสอบ เพื่อพัฒนาห้องปฏิบัติการภาครัฐที่มีอยู่ เช่น กรมวิชาการเกษตร มกอช. ให้เป็นหน่วยตรวจสอบ (Inspection Body - IB) และพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการตรวจสอบ รวมถึงการขยายเครือข่ายไปยังภาคพื้นกลุ่มจังหวัดหรือ อบต. ให้เป็นหน่วยตรวจสอบตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 การทำงานร่วมกันจะทำให้ได้ผลดีขึ้น
- หลักเกณฑ์การพิจารณาตรวจสอบรับรองของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน เนื่องจากความหมายของผลิตภัณฑ์ตาม พ.ร.บ. ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ควรต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาในคณะกรรมการตรวจสอบรับรองให้ครบถ้วน เพื่อทำให้การพิจารณามีความครอบคลุมปัญหาในทุกประเด็น และอาจมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงของสารบางตัวเพื่อใช้ร่วมกัน รวมถึงเทคนิคการตรวจสอบที่มีหลายวิธี จะต้องมีการหารือกันว่าควรจะใช้วิธีใดอ้างอิง เพื่อให้สอดคล้องกันในทุกหน่วยงาน
- สมอ. ถ่ายโอนงานการตรวจสอบรับรองให้กับ Inspection Body (IB) ของภาคเอกชนซึ่งยังขาดประสบการณ์เป็นจำนวนมาก เห็นว่าควรสนับสนุนให้ผู้ตรวจสอบและรับรองจากหน่วยงานภาครัฐที่เกษียณไปเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ IB จะทำให้มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบมากขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิติงว่าอาจขัดต่อวิธีปฏิบัติที่หน่วย IB ของรัฐต้องให้บริการซึ่งการตรวจสอบรับรองบางเรื่องมีกฎหมายที่รัฐต้องให้บริการโดยไม่คิดมูลค่า ทำให้ผู้ส่งออกไม่ไปใช้บริการกับ IB เอกชน เพราะต้องจ่ายเงินค่าบริการเอง รัฐช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยไม่คำนึงถึงงบประมาณที่จ่ายไป ซึ่งผู้ประกอบการยังไม่ให้ความสำคัญ ดังนั้น ทุกหน่วยงานควรต้องช่วยกันเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ประกอบการ ซึ่งรัฐจะเป็นกลไกที่ชี้ประเด็นในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน ดังนั้น น่าจะมีการแก้ไขกฎหมายให้ผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินค่าบริการเองและเปลี่ยนบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติ (Operator) มาเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) โดยรัฐจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนและเตรียมการให้พร้อมที่จะถ่ายโอนเป็นลำดับขั้นทุกๆ หน่วยงานซึ่งในการถ่ายโอนภารกิจนี้ มอกช. ได้เตรียมความพร้อมในการถ่ายโอน โดยจ้างพนักงานราชการหรือพนักงานจ้างเหมามาทำการพัฒนาและฝึกอบรมให้มีความสามารถและความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบ และเมื่อถึงเวลาที่ต้องถ่ายโอน บุคลากรเหล่านี้จะมีศักยภาพเพียงพอที่จะไปทำงานให้ IB ของเอกชนและถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรในรุ่นต่อๆ ไป

- อย่างไรก็ดี อย. ให้ข้อสังเกตว่าการสร้างบุคลากรให้เป็นผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เงินงบประมาณของรัฐ เมื่อพัฒนาจนมีทักษะแล้วองค์กรเอกชนมาดึงตัวไป ไม่น่าจะถูกต้อง ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันเพื่อทำให้ภาคเอกชนเห็นว่าการดึงบุคลากรไปจากภาครัฐเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
- หน่วยงานที่เป็น Inspection Body ควรจะต้องมีสมรรถนะและมีผู้มีประสบการณ์ในหลายๆ ด้าน สมอ. ให้ความเห็นว่าควรมีการรวบรวมผู้เชี่ยวชาญที่เกษียณแล้วให้มาทำงานร่วมกับภาครัฐ ซึ่ง อย. สนับสนุนแนวคิดนี้ เพราะได้จ้างเภสัชกรที่เกษียณแล้วดำเนินการตรวจสอบร้านยาอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถทำได้เนื่องจากไม่มีการรับรอง หรือกรมวิทยาศาสตร์บริการได้จ้างผู้เชี่ยวชาญที่เกษียณแล้วมาทำงานร่วมกับหน่วยงานในการตรวจสอบรับรอง
- โดยสรุปแล้วที่ประชุมมีความเห็นพ้องกันว่า กระบวนการผลิตและส่งออกข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋องควรมีการบูรณาการการเชื่อมโยงข้อมูลใบขออนุญาต และบูรณาการกระบวนการตรวจสอบรับรองร่วมกัน จะทำให้กระบวนงานและระยะเวลาดำเนินการลดลง
- ควรให้บริการในรูปแบบของศูนย์บริการ ณ จุดเดียว เพื่อให้ประชาชนใช้บริการได้มากขึ้นและสะดวกรวดเร็วขึ้น
- รัฐรับภาระค่าใช้จ่ายตรวจสอบ เนื่องจากเกรงว่าส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายเล็ก แต่ส่วนมากผู้ส่งออกมักเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ แนวทางแก้ไขของสำนักงาน ก.พ.ร. กรณีที่เป็นสินค้าเกษตรที่มีผลกระทบต่อเกษตรกรรายเล็ก อาจให้หน่วยงานนั้นตรวจสอบให้โดยไม่เรียกเก็บค่าบริการ หรือให้ IB เรียกเก็บค่าบริการจากหน่วยงานรัฐ แต่ถ้าเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่จะเรียกค่าบริการตามต้นทุน การแบ่งกลุ่มตามขนาดของผู้ประกอบการว่าเป็นเกษตรกรรายย่อย/ผู้ประกอบการส่งออกรายใหญ่หรือบริษัทข้ามชาติ เพื่อพิจาณาเรียกเก็บค่าบริการตามความเหมาะสมจึงจะแก้ปัญหานี้ได้

4.4 การศึกษาเกณฑ์การวัดผลในเชิง Ease of Doing Business

4.4.1 เกณฑ์การวัดผลในเชิง Ease of Doing Business

World Bank ได้จัดลำดับความยากง่ายหรือความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) โดยใช้จำนวนขั้นตอน ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นเกณฑ์การชี้วัด เช่น สิงคโปร์ได้รับการจัดลำดับความสะดวกรวดเร็วเป็นอันดับที่ 1 จาก 183 ประเทศ ใช้เวลาเพียง 3 วันในกระบวนการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ แต่ไทยอยู่ในอันดับที่ 17 ใช้เวลาถึง 29 วัน เนื่องจากยังมีปัญหาความสะดวกรวดเร็วผู้ประกอบการต้องเดินทางไปยังจุดบริการหลายจุด

เกณฑ์การวัดผลที่ World Bank ใช้วัดผลของความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) ประกอบด้วยประเด็นหลักๆ ดังนี้

- Starting a Business
- Dealing with Construction Permits
- Getting Electricity
- Registering Property
- Getting Credit
- Protecting Investors
- Paying Taxes
- Trading Across Borders
- Enforcing Contracts
- Resolving insolvency

การนำแนวคิดของ Ease of Doing Business มาประยุกต์ใช้กับการวัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน อาจจะวัดผลได้จาก จำนวนขั้นตอน ระยะเวลาดำเนินการ และค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนส่งออกสินค้ามาตรฐาน การขอตรวจรับรองผลิตภัณฑ์ การเก็บตัวอย่างส่งตรวจ การจดทะเบียนผู้ค้าหรือผู้ประกอบการ การขอ BOI ความถี่ของการจ่ายค่าธรรมเนียมซึ่งอาจเป็นการจ่ายทุก 6 เดือน หรือทุก 1 ปี หรือทุก 3 ปี การดำเนินการส่งออกโดยกรมศุลกากร การตรวจรับรองที่อาจมีการตรวจซ้ำจากประเทศคู่ค้าหรือระยะเวลาในการแก้ปัญหากรณีที่มีข้อพิพาทกรณีที่สินค้าไม่ผ่านการรับรอง เป็นต้น เกณฑ์การวัดและการให้คะแนน ควรพิจารณา 2 องค์ประกอบ คือ

1) **เกณฑ์การวัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการมาตรฐาน** ได้แก่

- การจดทะเบียนส่งออกสินค้ามาตรฐาน

- การยื่นคำขอตรวจรับรองผลิตภัณฑ์
- การเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบ
- การจดทะเบียนผู้ค้าหรือผู้ประกอบการ
- การตรวจรับรองสินค้าได้มาตรฐาน
- การยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI
- การจ่ายชำระค่าธรรมเนียม
- การดำเนินพิธีการส่งออกผ่านกรมศุลกากร
- การตรวจรับรองโดยหน่วยตรวจรับรองของประเทศคู่ค้า
- การแก้ไขเมื่อมีปัญหาหรือข้อพิพาทกรณีสินค้าไม่ผ่านการตรวจรับรอง

ระบบการให้บริการด้านการมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีขั้นตอนการดำเนินการที่สั้น กระชับ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานจะทำให้ลดขั้นตอนของกระบวนงาน ใช้ระยะเวลาสั้นลง และประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น นอกจากนี้ การตั้งเป้าหมายและใช้ตัวชี้วัดในการปรับปรุงระบบการให้บริการ จะช่วยผลักดันให้มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานกันมากขึ้น

2) **เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละประเด็นของความสะดวกรวดเร็ว** ควรพิจารณาวัดในประเด็นต่อไปนี้

- จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ
- ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)
- ค่าใช้จ่าย
- จำนวนครั้งที่ต้องต่อใบอนุญาต หรือชำระค่าธรรมเนียมรายปี
- จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ
- ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One-Stop Service
- ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร
- การยอมรับผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ความสามารถในการแก้ไขปัญหา

ตัวอย่างเช่น สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ตรวจสอบสินค้าทุกครั้งของการส่งออก ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย แต่เป็นเจตนารมณ์ตามกฎหมายของหน่วยงาน เพื่อให้สินค้าส่งออกมีมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออกอาจต้องหาวิธีปรับปรุงวิธีการเพื่อลดขั้นตอนให้กระชับขึ้น

การนำเกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการบริการด้านการมาตรฐานสินค้าส่งออกมาใช้ มีหลายลักษณะ เช่น วัดผลการให้บริการของแต่ละหน่วยงานที่รวดเร็วขึ้น หรือวัดผลการเชื่อมโยงที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการได้สะดวกรวดเร็วขึ้น

ตัวอย่างเช่น การส่งออกบาร์บีคิว ที่เป็น Composite Food มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน มีกระบวนงานหลายขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างนาน หากมีการตั้งเป้าหมายในการลดระยะเวลาดำเนินการลง มีการนำระบบ I/T มาใช้ในกระบวนงาน เช่น การเชื่อมโยงที่ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความมีตัวตนของผู้ประกอบการจากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือการจัดตั้งโรงงานจากข้อมูลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น และกำหนดเป็นตัวชี้วัด จะทำให้ทราบถึงระยะเวลาที่ลดลง ช่วยลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ และลดภาระงานด้านการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานรัฐทำให้สามารถทำงานด้านการกำกับดูแลได้มากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ให้ความเห็นว่า ควรกำหนดคำจำกัดความร่วมกันให้ชัดเจน เช่น การจดทะเบียนสินค้าส่งออก หมายถึง เฉพาะตัวสินค้า ซึ่งในความหมายของ อย. คือ การออกเลขสารบบอาหาร หรือการขอตรวจรับรองผลิตภัณฑ์ หมายถึง ผลการวิเคราะห์ของผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก เป็นต้น และแสดงระยะเวลาการดำเนินงานในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ลดลงเมื่อนำระบบการเชื่อมโยงมาใช้ในการลดขั้นตอนการตรวจสอบเอกสาร จะชี้ให้เห็นถึงผลการปรับปรุงระบบงานว่าจะได้ผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจอยู่ในระดับใด

มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการจดทะเบียนส่งออกสินค้ามาตรฐานกับกระทรวงพาณิชย์ 11 ประเภท ว่าเป็นการเพิ่มกระบวนการดำเนินการให้กับผู้ประกอบการ แม้ว่าวัตถุประสงค์ของภาครัฐในการตรวจสอบทางกายภาพหรือ DNA ก็เพื่อทำให้สินค้าส่งออกนั้นถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนดและรักษาชื่อเสียงของประเทศ แต่ในทางปฏิบัติ ผู้ประกอบการต้องติดต่อหน่วยงานหลายแห่งเพิ่มขึ้นจึงจะสามารถส่งออกได้ เช่น ต้องยื่นหรือรับเอกสารใบอนุญาตต่างๆ ทั้งที่สำนักมาตรฐานสินค้าส่งออกและที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือที่หน่วยงานอื่นๆ การอำนวยความสะดวกโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริการ ให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นหรือรับเอกสารได้ที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงที่เดียว จะสามารถลดภาระให้กับผู้ประกอบการได้

โดยสรุป การชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน ควรนำองค์ประกอบ 2 ด้าน มาพิจารณาร่วมกันคือ ❶ เกณฑ์การวัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการมาตรฐาน และ ❷ เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละประเด็นของความสะดวกรวดเร็ว โดยใช้ตารางเมตริกเป็นกรอบในการให้คะแนน ดังนี้

การชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน									
ความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการมาตรฐาน	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องต่อใบอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
1) การจดทะเบียนส่งออกสินค้ามาตรฐาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
2) การยื่นคำขอตรวจรับรองผลิตภัณฑ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
3) การเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบ	✓	✓	✓						
4) การจดทะเบียนผู้ค้าหรือผู้ประกอบการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
5) การตรวจรับรองสินค้าได้มาตรฐาน	✓	✓	✓	✓				✓	
6) การยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	✓	✓	✓		✓	✓	✓		
7) การจ่ายชำระค่าธรรมเนียม	✓	✓	✓	✓					
8) การดำเนินพิธีการส่งออกผ่านกรมศุลกากร	✓	✓	✓		✓	✓	✓		
9) การตรวจรับรองโดยหน่วยตรวจรับรองของประเทศคู่ค้า	✓	✓	✓	✓					
10) การแก้ไขเมื่อมีปัญหาหรือข้อพิพาทกรณีสินค้าไม่ผ่านการตรวจรับรอง		✓	✓					✓	✓

4.4.2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงตามแนวทางเกณฑ์การชี้วัด Ease of Doing Businesses

1) การให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูล ให้เกิดความคล่องตัว									
ข้อเสนอแนะในการแก้ไข การให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความคล่องตัว ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	เกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน								
	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องติดต่อในอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
1) นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้นเป็นเครือข่าย เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและทำงานได้ทุกสถานที่	✓	✓			✓	✓	✓		
2) เชื่อมโยงกระบวนงานต่างๆ เพื่อให้บริการทุกเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการที่ดีในการบริการ ณ จุดเดียว (Inter-operability)	✓	✓	✓		✓	✓	✓		
3) ปรับรูปแบบการทำงานของหน่วยงานสนับสนุน เช่น การเงิน บุคลากร ให้มีความทันสมัย					✓	✓	✓		
4) ปรับบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับความชำนาญ ควบรวมหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพ	✓	✓	✓						✓
5) จัดโครงสร้างให้มีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม แยกหน่วยงานกำกับออกจากหน่วยงานดำเนินการ วิชาการ บริการ	✓	✓				✓		✓	

2) การปรับปรุงวิธีการทำงาน กระบวนงาน									
ข้อเสนอแนะในการแก้ไข การปรับปรุงวิธีการทำงาน กระบวนงาน ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	เกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน								
	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องติดต่อใบอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันพัฒนาระบบงานให้มีกลไกประสานงาน มีคณะทำงานร่วมกัน	✓	✓			✓			✓	✓
2) ยอมรับผลทดสอบ ผลรับรองของหน่วยงานที่ได้รับการ Accreditation		✓	✓					✓	
3) ถ่ายโอนงานเพื่อให้มีเวลาเน้นการปรับปรุงระบบงาน		✓				✓	✓		
4) ปรับปรุงวิธีและกระบวนการทำงานให้บริการ ณ จุดเดียว โดยใช้ระบบ IT Inter-operability	✓	✓			✓	✓	✓		

3) การปรับทัศนคติการให้บริการ									
ข้อเสนอแนะในการแก้ไขการปรับทัศนคติการให้บริการตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	เกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน								
	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องต่อใบอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
1) ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานซื่อตรงต่อวิชาการ ไม่หวั่นไหวกับการเมืองและผลประโยชน์	✓					✓		✓	✓
2) รักษาความเป็นมาตรฐานและสร้างความน่าเชื่อถือในระบบมาตรฐาน มีความโปร่งใส ยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน	✓	✓							✓
3) ทำงานอย่างมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	✓	✓	✓					✓	✓
4) ยึดประโยชน์ของผู้รับบริการ จริงใจที่จะบริการประชาชน	✓	✓	✓		✓		✓		
5) รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ร่วมแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม จริงใจ						✓		✓	✓
6) ทุกหน่วยงานทำงานในระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกัน								✓	✓

4.5 กรณีศึกษาการบริการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ 4 กรณี (Best Practice) เปรียบเทียบกับระบบบริการมาตรฐานของไทย

4.5.1 กรณีศึกษาที่ 1 : การปฏิบัติที่ดีของสำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแคนาดา (Canadian Food Inspection Agency - CFIA)

เนื่องจากประเทศแคนาดามีพื้นที่กว้างใหญ่ รัฐบาลต้องการให้บริการประชาชนในรูปแบบของ E-Government จึงจัดให้มีเครือข่ายให้บริการรับรองและตรวจสอบอาหาร พืช สัตว์ 160 สาขา ครอบคลุมทั่วประเทศ มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มแข็ง เก็บตัวอย่างสินค้าที่จำหน่ายในท้องตลาดมาตรวจสอบประมาณ 896,000 รายการต่อปี และมีการเรียกเก็บคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยกว่า 350 รายการต่อปี มีประกาศเตือนประชาชนผู้บริโภคทาง Website เป็นรายสัปดาห์

การดำเนินงานของสำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแคนาดา (CFIA) ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ได้ให้ความเห็นว่า มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกับการดำเนินงานของ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) และให้การยอมรับว่าเป็นการปฏิบัติการที่ดีที่มีลักษณะเด่นอยู่ 4 ด้าน ได้แก่

(1) CFIA มีเครือข่ายที่เชื่อมโยงข้อมูลและบริการของสำนักงาน 160 แห่งทั่วประเทศ เพื่อรองรับและบริการผู้ประกอบการทางด้านอาหาร สุขอนามัย พืชและสัตว์ ทำให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรมีความสะดวก ไม่ต้องส่งตัวอย่างหรือเดินทางเข้ามาขอการรับรองจากหน่วยงานในส่วนกลางซึ่งมีค่าใช้จ่ายและใช้เวลาในการเดินทาง เนื่องจากประเทศแคนาดานั้นเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล

(2) CFIA มีการทำงานเป็นเครือข่ายที่ใช้ข้อมูลร่วมกัน และยอมรับผลทดสอบซึ่งกันและกันระหว่างสำนักงานด้วยกันเอง รวมถึงห้องปฏิบัติการของสถาบันอื่นและห้องปฏิบัติการเอกชนที่ได้รับการรับรอง ผู้รับบริการอาจยื่นตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อขอทดสอบที่สำนักงานใดสำนักงานหนึ่ง และรอรับใบรับรองจากอีกสำนักงานหนึ่งได้ หรือสามารถติดตามความคืบหน้าของผลการทดสอบได้จากอีกสำนักงานหนึ่ง

(3) CFIA มีผู้ปฏิบัติงานระดับมืออาชีพประมาณ 6,500 คน ที่ปฏิบัติงานด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคนิค ด้านปฏิบัติการทดสอบ ด้านธุรการ และเป็นพันธมิตรกับมหาวิทยาลัย หน่วยงานทางด้านสาธารณสุข และสถาบันภาคเอกชน ในแต่ละปี CFIA จะทดสอบและวิเคราะห์อาหาร และสินค้าที่เกี่ยวกับความเสี่ยงทางด้านโรคภัย สุขอนามัยที่ครอบคลุมตลาดทั้งประเทศ ประมาณปีละ

869,000 รายการ และยังใช้บริการจากห้องปฏิบัติการทดสอบของภาคเอกชนปีละประมาณ 103,000 รายการ ซึ่งกิจกรรมการตรวจสอบอย่างกว้างขวางและครอบคลุมนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าเป็นจุดแข็งของ CFIA ที่ทำให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าอาหาร ผลิตภัณฑ์เกษตรและปศุสัตว์ว่าจะต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในฉลาก หรือต้องไม่มีความเสี่ยงกับผู้บริโภค ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายและมีการปฏิบัติการทดสอบอย่างทั่วถึงและเข้มงวดที่เป็นจุดแข็งของ CFIA นี้ ได้รับการยอมรับไม่เพียงแต่ประชาชนในประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศด้วย ดังที่ นายแพทย์นรังสันต์ พีรกิจ อดีตรองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ความเข้มแข็งของ CFIA นั้นส่วนใหญ่มาจากการปฏิบัติการของเครือข่ายห้องทดสอบที่มีครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศอันกว้างใหญ่ มีระบบการเชื่อมโยงส่งข้อมูลแลกเปลี่ยน ให้บริการที่รวดเร็วกับผู้รับบริการ และมีมาตรการเข้มงวดในการเก็บสินค้าและอาหารที่เกี่ยวกับพืชและสัตว์มาทดสอบมากถึงปีละ 890,000 รายการ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น”

(4) CFIA บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ใช้ข้อกำหนดเชิงวิทยาศาสตร์ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบว่าอาหาร พืช และสัตว์ที่จำหน่ายในตลาดนั้นมีความปลอดภัย มีส่วนผสมตรงตามฉลากหรือไม่ หากพบว่าไม่เป็นไปตามฉลากหรือมีความเสี่ยงต่อสุขอนามัย CFIA จะประกาศเตือนใน Website หรือสั่งให้เรียกเก็บคืน ในแต่ละปีจะมีการเรียกเก็บคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยประมาณ 350 รายการต่อปี และมีการประกาศให้ประชาชนทราบถึงภาวะความเสี่ยงจากสินค้าอาหาร ดังที่แสดงในภาพที่ 4-4

ภาพที่ 4-4 การประกาศเตือนใน Website ของ CFIA

สำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตร แคนาดา (CFIA) มีนโยบายให้ความสำคัญส่งเสริมความเข้มแข็งเชิงเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยด้านอาหาร สิ่งแวดล้อม และสุขอนามัย มุ่งหวังยุทธศาสตร์ 3 ด้าน คือ

1. บริหารจัดการและลดความเสี่ยงสุขอนามัย แหล่งอาหาร การแพร่กระจายโรคจากสัตว์สู่ประชาชน
2. กำกับดูแลความปลอดภัยของพืชและสัตว์
3. การปกป้องผู้บริโภค สินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูป ใช้การตรวจสอบเชิงวิทยาศาสตร์ข้อกำหนดมาตรฐาน

CFIA มีผู้ปฏิบัติงานระดับมืออาชีพทำงานด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคนิค ด้านปฏิบัติการและด้านธุรการในสำนักงานสาขา ในห้องทดลอง และในโรงงานแปรรูปอาหารทั่วประเทศ มีหน้าที่ตรวจสอบและกักกันอาหาร พืช และสัตว์ มีสำนักงานอยู่ตามท้องถิ่นทั่วประเทศ มีการทำงานเป็นเครือข่าย ใช้ข้อมูลร่วมกัน ยอมรับผลทดสอบซึ่งกันและกัน มีมาตรฐานเดียวกัน และเชื่อมโยงระบบการตรวจรับรอง การออกใบรับรองซึ่ง

ผู้ประกอบการอาจส่งตัวอย่างสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ต้องการตรวจสอบ ณ ห้องปฏิบัติการสาขาใดสาขาหนึ่งในท้องถิ่นที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับเกษตรกรรมหรือปศุสัตว์อยู่ และสามารถขอรับผลการทดสอบหรือการรับรองสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากสำนักงานกลาง รวมถึงสามารถติดตามความคืบหน้าของผลการทดสอบสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ได้จากสำนักงานกลางหรือสำนักงานอื่นๆ ของ CFIA

การดำเนินงานของ CFIA

มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด เพื่อกำกับดูแลความปลอดภัยและคุณค่าเชิงโภชนาการและคุณภาพของอาหารที่ขายในประเทศ ขึ้นทะเบียนและตรวจรับรองห้องปฏิบัติการโรงงานผลิตอาหาร ทดสอบผลิตภัณฑ์โดยใช้กระบวนการเชิงวิทยาศาสตร์เพื่อลดความเสี่ยงภัยด้านความปลอดภัยของอาหาร

กรณีที่มีเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับโรคระบาดที่มากับอาหาร สินค้าเกษตร หรือเนื้อสัตว์ CFIA จะทำงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุข สำนักงานในภูมิภาคต่างๆ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร ดำเนินการตามแผนรองรับความฉุกเฉิน ทำงานร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุขเทศบาลของแต่ละท้องถิ่น เพื่อกำกับดูแลวิเคราะห์โรคระบาดที่เกี่ยวกับอาหารหรือภาวะอันตรายอันอาจกระทบแหล่งผลิตอาหาร ทำงานกับสมาคมต่างๆ ในอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อนำมาตรการที่สำคัญด้านอาหารไปสู่การปฏิบัติ CFIA ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาร่วมกับมหาวิทยาลัยและกลุ่มผู้ให้ความสนใจเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร CFIA ส่งเสริมการกำหนดข้อบังคับเชิงวิทยาศาสตร์เพื่อความปลอดภัยของอาหาร ใช้มาตรการที่เข้มงวดในการกำกับดูแลอาหารเพื่อป้องกันการนำมาจำหน่าย หรือแพร่กระจายของเชื้อโรค แมลงในพืชหรือสัตว์

CFIA ผลักดันให้ทุกภาคส่วนต้องใส่ใจในความปลอดภัยด้านอาหาร ชี้นำผู้บริโภคให้มีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย CFIA ให้ข้อมูลที่ผู้บริโภคควรได้รับทราบตามวิธีการปฏิบัติที่ดีในการจัดการด้านอาหารและความเสี่ยงที่เกิดจากอาหารที่ไม่ปลอดภัย มี Website ให้ผู้บริโภคได้หาข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์และฉลากอย่างเข้มงวด มีการตรวจสอบความถูกต้องของฉลากในการระบุส่วนประกอบอาหาร น้ำหนัก มาตรฐานคุณภาพและส่วนประกอบเชิงโภชนาการ สอบทานข้อมูลที่ระบุไว้ในฉลากว่าเป็นความจริง มีกระบวนการเรียกเก็บคืนอาหารที่ไม่ได้คุณภาพ ในแต่ละปีมีการเรียกเก็บอาหารคืนประมาณ 350 รายการ ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ระบุส่วนผสมหรือมีส่วนผสมที่ไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในฉลาก

CFIA มีส่วนร่วมกำหนดมาตรฐานห้องปฏิบัติการ กฎหมาย กฎระเบียบการคุ้มครองผู้บริโภค มีการบังคับใช้กฎระเบียบที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ป้องกันผู้บริโภคและตลาดจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ยับยั้งการหลอกลวงหรือพฤติกรรมทางตลาดที่ไม่เป็นธรรม บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดในเรื่องฉลากอาหาร CFIA ตรวจรับรองสินค้าอาหาร พืช และสัตว์ ของประเทศแคนาดาที่ขายทั่วโลก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าคุณภาพสินค้าจากประเทศแคนาดาได้รับการยอมรับและเป็นที่น่าเชื่อถือ ผลิตภัณฑ์เกษตรที่พัฒนาขึ้นมาใหม่

จะถูกประเมินตามกระบวนการของ CFIA เพื่อสอบทานความปลอดภัยว่าไม่มีอันตรายต่อผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม หรือสัตว์ CFIA ทำงานใกล้ชิดกับสินค้านำเข้า ในการตรวจสินค้าอาหาร ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่นำเข้ามาสู่แคนาดา

ค่านิยมขององค์กร

- ผู้ปฏิบัติงานของ CFIA ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเข้มแข็งของข้อกำหนด และการตรวจสอบเชิงวิทยาศาสตร์ มีความเป็นมืออาชีพและความสามารถในเชิงเทคนิค ซึ่งประเด็นเหล่านี้มีบทบาทที่สำคัญในการตัดสินใจ เพื่อไม่ให้เกิดการบิดเบือนในการตรวจสอบเชิงวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร
- ผู้ปฏิบัติงานของ CFIA มีความเชื่อว่า ชื่อเสียงขององค์กร และการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานอื่น เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างศักยภาพขององค์กรในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุความสำเร็จ และผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อว่า การได้รับความไว้วางใจทั้งภายในและภายนอกองค์กร เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการธำรงไว้
- ผู้ปฏิบัติงานของ CFIA มีความภูมิใจในบทบาทและการมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้ปฏิบัติงานให้คุณค่ากับการทุ่มเทและการตอบสนองการทำงานประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับโรคระบาด
- ผู้ปฏิบัติงานให้ความสำคัญและให้คุณค่าเกี่ยวกับศักยภาพของตนเอง เป็นบุคลากรที่มีระดับความสามารถและมีแรงบันดาลใจเพื่อที่จะขับเคลื่อนเป้าหมายขององค์กร
- ผู้ปฏิบัติงานให้คุณค่ากับความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ขององค์กร
- ผู้ปฏิบัติงานของ CFIA มุ่งมั่นที่จะรักษาความเป็นอิสระต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก ผู้ปฏิบัติงานมีแรงจูงใจให้มีการตัดสินใจที่ยากลำบากหรือไม่เป็นที่สบอารมณ์ ไม่มีความลำเอียงใดๆ และเป็นผู้ที่มีสภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านอาหารที่ CFIA เป็นผู้บังคับใช้

- *Agriculture and Agri-Food Administrative Monetary Penalties Act*
  - Agriculture and Agri-Food Administrative Monetary Penalties Regulations
- *Appropriation Acts*
  - Anthrax Compensation Terms and Conditions, No. 2
  - Rabies Indemnification Regulations

- *Canada Agricultural Products Act*
  - Dairy Products Regulations
  - Egg Regulations
  - Fresh Fruit and Vegetable Regulations
  - Honey Regulations
  - Licensing and Arbitration Regulations
  - Livestock and Poultry Carcass Grading Regulations
  - Organic Products Regulations
  - Maple Products Regulations
  - Processed Egg Regulations
  - Processed Products Regulations
- *Canadian Food Inspection Agency Act*
  - Canadian Food Inspection Agency Fees Notice
- *Consumer Packaging and Labeling Act (as it relates to food)*
  - Consumer Packaging and Labeling Regulations
- *Feeds Act*
  - Feeds Regulations, 1983
- *Fertilizers Act*
  - Fertilizers Regulations
- *Fish Inspection Act*
  - Fish Inspection Regulations
- *Food and Drugs Act (as it relates to food)*
  - Food and Drug Regulations
  - Interim Market Authorizations
- *Health of Animals Act*
  - Compensation for Certain Birds Destroyed in British Columbia (Avian Influenza) Regulations
  - Compensation for Destroyed Animals
  - Export Inspection & Certification Exemption Regulations
  - Hatchery Regulations
  - Hatchery Exclusion Regulations

- Health of Animals Regulations
- Honeybee Prohibition Regulations, 2004
- Reportable Diseases Regulations

- *Meat Inspection Act*
  - Meat Inspection Regulations, 1990
- *Plant Breeders' Rights Act*
  - Plant Breeders' Rights Regulations
- *Plant Protection Act*
  - Eggplants and Tomatoes Production (Central Saanich) Restriction Regulations
  - Golden Nematode Order
  - Golden Nematode Compensation Regulations
  - Introduced Forest Pest Compensation Regulations
  - Phytophthora Ramorum Compensation Regulations
  - Plant Protection Regulations
  - Plum Pox Virus Compensation Regulations, 2004
  - Potato Production and Sale (Central Saanich) Restriction Regulations
  - Potato Wart Compensation Regulations, 2003
- *Seeds Act*
  - Seeds Regulations
  - Weed Seeds Order, 2005

โครงสร้างองค์กรสำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตร แคนาดา

ภาพที่ 4-5 โครงสร้างองค์กรของ CFIA

4.5.1 ก) ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับระบบบริการมาตรฐานไทย

การบริการที่มีลักษณะเด่น หรือเป็น Best Practice ของ CFIA คือ การมีเครือข่ายห้องปฏิบัติการ 160 แห่งที่เชื่อมโยงกันทั่วประเทศ อำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตรและอาหารในการยื่นขอตรวจสอบรับรองที่หน่วยงานในเครือข่ายได้ทุกแห่ง และสามารถเลือกรับผลทดสอบที่หน่วยงานใดก็ได้ตามความสะดวก CFIA มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและเข้มแข็ง สามารถตรวจสอบได้มากถึงกว่า 800,000 รายการ และใช้วิธีการตรวจสอบรับรองที่มีผลพิสูจน์ได้ในเชิงวิทยาศาสตร์ หากสินค้าใดไม่ผ่านการตรวจสอบจะต้องเก็บคืนสินค้านั้นออกจากตลาด และ CFIA จะมีระบบรายงานเตือนทุกสัปดาห์เกี่ยวกับชนิดสินค้าที่ไม่ปลอดภัย CFIA ยังจ้างห้องปฏิบัติการเอกชนเพื่อตรวจสอบสินค้าอีกกว่า 100,000 รายการ ทำให้สินค้านำเข้าที่ไม่ได้มาตรฐานไม่สามารถเข้าไปจำหน่ายในประเทศได้ นอกจากนี้ ยังปรับเปลี่ยนวิธีการตรวจสอบมาเป็นการตรวจสอบตามฉลากว่ามีสารหรือส่วนประกอบขาดหรือเกินที่จากที่ระบุไว้ในฉลากบนผลิตภัณฑ์หรือไม่ ทำให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสินค้าของตนเองมากขึ้น แตกต่างกับวิธีปฏิบัติของประเทศไทยที่ตรวจพบสินค้าไม่ได้มาตรฐานแล้วยังไม่มีการเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบทั่วกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่มีกฎหมายรองรับหรือกลัวถูกฟ้องร้อง

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ให้ความเห็นว่า การดำเนินงานของ CFIA เป็นการปฏิบัติที่ดี มีความเข้มงวด และมีห้องปฏิบัติการทั่วประเทศ กรณีที่ CFIA ถ่ายโอนงานตรวจสอบให้ภาคเอกชนดำเนินการ และ CFIA ทำหน้าที่เฉพาะการควบคุมและกำกับดูแลนั้น เหมือนกับวิธีปฏิบัติด้านเกษตรและอาหารของไทย รวมถึงปริมาณการตรวจสอบตัวอย่าง เนื่องจากไทยเป็นประเทศส่งออก และการตรวจสอบรับรองด้านอาหารของไทยเข้มงวดพอสมควร แต่อาจแตกต่างกันตรงที่ไทยไม่ได้ตรวจสอบลงลึกถึงระดับเกษตรกรหรือชาวนาที่ปลูกผัก/เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคและจำหน่ายเล็กๆ น้อยๆ เพราะต้องใช้เงินสนับสนุนของภาครัฐจำนวนมาก อีกทั้งไม่ได้มีลักษณะเป็น Single Agency เหมือน CFIA ที่สามารถกำหนดนโยบายและมีอำนาจในการควบคุมอยู่ที่หน่วยงานเดียว

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มีลักษณะการดำเนินการเช่นเดียวกับ CFIA คือเก็บตัวอย่างมาตรวจสอบตามแผนการเฝ้าระวัง เช่น ชา นม ฯลฯ และแผนฉุกเฉินตามข้อร้องเรียน กรณีที่พบสินค้าที่มีปัญหาด้านคุณภาพ มีการประกาศชื่อสินค้า ส่งหนังสือแจ้งผู้ประกอบการให้เรียกเก็บคืนสินค้าหรือระงับการผลิต กรณีที่พบสินค้าผิดมาตรฐานจะประกาศผลวิเคราะห์และแจ้งผู้ประกอบการให้ทำลายสินค้า กรณีอยู่ระหว่างการตรวจสอบจะส่งข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคทราบก่อน เมื่อเรียบร้อยแล้วจะเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบผ่านทาง Website

4.5.1 ข) แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจจะนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้ได้คือ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาเครือข่ายหน่วยงานให้บริการ ของแต่ละหน่วยงานให้ครอบคลุมพื้นที่และภูมิภาคที่สำคัญของประเทศแต่ละหน่วยงานเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการเชื่อมโยงที่สามารถส่งผ่านข้อมูลเอกสาร วิธีการทำงานและรับใบคำขอรับบริการของผู้ประกอบการ เกษตรกร หรือประชาชนแทนกันได้ เพื่อเพิ่มช่องทางในการให้บริการ และลดเวลาเดินทางของผู้รับบริการ ไม่ต้องเดินทางมายังส่วนกลางหรือสำนักงานภูมิภาค
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทดสอบผลิตภัณฑ์ควรมีการถ่ายโอนภารกิจการทดสอบในห้องปฏิบัติการให้กับห้องปฏิบัติการทดสอบของมหาวิทยาลัยหรือภาคเอกชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทดสอบผลิตภัณฑ์และลดภาระงบประมาณภาครัฐ
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มระดับของการเก็บตัวอย่างมาทดสอบและเข้มงวดกับการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อยกระดับความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน

4.5.2 กรณีศึกษาที่ 2 : การปฏิบัติที่ดีของบริการเตือนภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสหภาพยุโรป

RAPEX System เป็นระบบเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของหน่วยงานด้านการตรวจสอบรับรองในประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศสมาชิก ที่แจ้งให้หน่วยงานของหลายประเทศและประชาชนทราบถึงผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและไม่ปลอดภัยในการใช้หรือบริโภค

ระบบเตือนภัย RAPEX ช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหาด้านการใช้หรือไม่มีความปลอดภัยระหว่างสมาชิกของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป เพื่อนำไปพิจารณาให้มีการป้องกันหรือมีการกักกัน หรือระงับการเข้าสู่ตลาด การตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภคในประเทศครอบคลุมทุกผลิตภัณฑ์ ยกเว้นอาหาร ยา และอุปกรณ์ทางด้านการแพทย์ สำนักงาน RAPAX เผยแพร่ข้อมูลทาง Website ทุกสัปดาห์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่อาจมีความเสี่ยงสูง มีความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นจากการใช้หรือการบริโภค โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และประเทศผู้ผลิต รวมถึงมาตรการจากประเทศที่ตรวจพบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

กระบวนการทำงานของระบบ RAPEX มีดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ เช่น ของเล่นหรือสินค้าที่ใช้กับเด็กอ่อน หรือสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน ที่ถูกตรวจสอบแล้วพบว่ามีอันตราย ไม่ปลอดภัยต่อสุขอนามัย หน่วยงานของประเทศที่ตรวจพบ

จะมีมาตรการเพื่อลดความเสี่ยงหรือความไม่ปลอดภัยนั้น เช่น มีคำสั่งให้เก็บสินค้าคืน หรือระงับการจำหน่าย หรือมีการออกคำเตือนอย่างชัดเจน

2. หน่วยงาน RAPAX จะแจ้งสำนักงานของสหภาพยุโรปที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยและผู้บริโภค ให้ทราบเกี่ยวกับสินค้าและอันตรายอันอาจจะเกิดจากสินค้า ตลอดจนมาตรการที่หน่วยงานกำกับดูแลได้ปฏิบัติไปเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงเหล่านั้น สำนักงานของสหภาพยุโรปจะกระจายข้อมูลที่ได้รับมาจากประเทศที่ค้นพบความเสี่ยงไปยังประเทศสมาชิกต่างๆ
3. สำนักงาน RAPEX จะออกรายงานประจำสัปดาห์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีอันตรายหรือมีความเสี่ยง ตลอดจนมาตรการของประเทศที่ค้นพบได้ใช้ในการลดความเสี่ยง หน่วยงานในแต่ละประเทศที่เป็นหน่วยงานติดต่อประสานงานจะติดต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในประเทศตนตรวจสอบว่ามีสินค้าประเภทนั้นๆ จำหน่ายอยู่ในตลาดหรือไม่ หากมีจำหน่ายอยู่ในตลาดหน่วยงานที่รับผิดชอบจะมีมาตรการที่จะจำกัดความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยง โดยอาจจะเก็บสินค้าออกจากตลาด หรือสั่งระงับการจำหน่าย หรือออกประกาศแจ้งเตือนให้ประชาชนทราบโดยไม่ชักช้า

ประเด็นที่ถือว่าเป็นวิธีการปฏิบัติที่ดีของระบบ RAPEX ก็คือ

1. เมื่อมีประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นสมาชิกตรวจพบสินค้าที่อาจจะเป็นอันตรายต่อสุขอนามัยหรืออันตรายต่อผู้บริโภค จะกระจายข้อมูลไปยังประเทศที่เป็นสมาชิกพร้อมกับแจ้งให้ทราบถึงมาตรการที่ใช้ในการลดความเสี่ยงนั้น ทำให้สินค้าที่มีความเสี่ยงได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานของแต่ละประเทศว่ามีจำหน่ายอยู่ในตลาดของประเทศใดประเทศหนึ่งหรือไม่ เพื่อจะได้นำมาตรการมาใช้ในการแก้ไขหรือลดความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจใช้มาตรการของประเทศที่ตรวจพบหรือใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสม
2. การปฏิบัติการอย่างรวดเร็วทำให้คุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชนในประเทศเหล่านี้ได้รับการคุ้มครอง เนื่องจากมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และมีเครือข่ายที่มีการติดต่อสื่อสารอย่างทันท่วงที
3. มีข้อมูลที่ชัดเจน มีผลการทดสอบและข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจดำเนินการได้ทันท่วงที

4.5.2 ก) ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับระบบการมาตรฐานของไทย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) มีความเห็นว่าระบบเตือนภัย RAPAX ของสหภาพยุโรปเป็นวิธีการปฏิบัติที่ดี เพราะเมื่อประเทศสมาชิกพบสินค้าที่เป็นอันตรายหรือไม่ได้มาตรฐานในประเทศใด

จะเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบ RAPAX เพื่อให้ประเทศในกลุ่มสมาชิกได้ทราบถึงลักษณะความเสี่ยงและมาตรการแก้ไข เพื่อให้นำไปสอบทานในประเทศของตนว่ามีสินค้าชนิดเดียวกันจำหน่ายอยู่หรือไม่ และอาจปรับใช้มาตรการแก้ไขเดียวกันหรือมาตรการอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งหากประเทศไทยมีระบบเตือนภัยในลักษณะนี้จะส่งเสริมการเฝ้าระวังให้ประชาชนมีสุขอนามัยที่ดีขึ้น และมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากขึ้น ในปัจจุบันประเทศไทยยังมิได้มีการจัดทำรายงานในลักษณะนี้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และยังไม่เปิดเผยชื่อสินค้าอย่างชัดเจนถ้ายังไม่แน่ใจในผลการตรวจสอบ

4.5.2 ข) แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้คือ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้าถึงฐานข้อมูลของระบบ RAPEX และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยมาใช้หรือนำมาเป็นแนวทางเพิ่มความปลอดภัยของประชาชนในประเทศ โดยการเตือนให้ทราบหรือมีมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาหรือป้องกันความเสี่ยง
2. หน่วยงานในประเทศควรนำกรอบแนวคิดในการทำงานของระบบ RAPEX มาพัฒนาร่วมกันเพื่อเป็นเครือข่ายข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบผลิตภัณฑ์แต่ละด้านเพื่อการแบ่งปัน ใช้ข้อมูลร่วมกันเพื่อประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย สร้างแนวทางไปสู่การทำงานร่วมกันและยอมรับผลการทดสอบร่วมกัน และเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเพิ่มความระมัดระวังและให้ความสำคัญกับมาตรฐานมากขึ้น

4.5.3 กรณีศึกษาที่ 3 : วิธีการปฏิบัติที่ดีบนพื้นฐานของระบบ Inter-operability

OECD Inter-operability Framework เป็นแนวปฏิบัติของหน่วยงานรัฐที่ให้บริการประชาชนในรูปแบบของ E-government ที่มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาระบบบริการประชาชนที่สามารถเชื่อมโยงบริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลในมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประสิทธิภาพการบริการที่สะดวก รวดเร็ว ลดการทำงานซ้ำซ้อน ลดการเดินทางไปติดต่อหน่วยงานของผู้รับบริการ ในขณะเดียวกัน ระบบช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐด้วย

คำว่า Inter-operability มีคำนิยามที่หลากหลาย เช่น “ความสามารถของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลไปให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำข้อมูลที่ส่งหรือแลกเปลี่ยนกันนั้นไปใช้ทำงานต่อในกระบวนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้” หากพิจารณาในคำนิยามเชิงเทคนิคของ Inter-operability หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารสนเทศที่จะนำไปใช้งานบนพื้นฐานของความเข้าใจ และแปลความหมายของข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันให้เป็นไปในความหมายเดียวกันเพื่อนำไปใช้งานต่อไป ในการพิจารณาในเชิงลึก Inter-operability หมายถึง ข้อมูลที่สามารถตอบสนองความต้องการที่นำไปใช้งานต่อได้ใน 4 มิติ คือ

1. สามารถจะสื่อสารส่งไปมาหากันได้
2. สามารถเรียกให้ส่งข้อมูลได้ตามประเด็นที่ต้องการได้
3. โครงสร้างส่วนประกอบของข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงหรือมาตรฐานที่กำหนด
4. เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทุกฝ่าย สามารถเข้าใจและแปลความหมาย ขอบเขตและวิธีการทำงานที่เป็นอย่างเดียวกัน

ความหมายที่ใช้ในข้อมูลนั้นจะต้องมีความหมายแน่นอนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล และเป็นที่เข้าใจของหน่วยงานที่นำเอาข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ ว่าเป็นข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานความเข้าใจเดียวกัน เป็นข้อมูลที่มีมาตรฐาน และเป็นมาตรฐานที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยอมรับ

ข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรปที่เน้นการให้บริการประชาชนด้วยระบบ E-Government และระบบต้องมีลักษณะของ Inter-operability ซึ่งหลายประเทศได้มีการกำหนดกรอบการพัฒนาระบบการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น สหราชอาณาจักรนั้น ได้มีกรอบการทำงานภายใต้ Inter-operability โดยได้ทำข้อกำหนดและนโยบายของหน่วยงานที่จะเข้ามาร่วมและใช้บริการร่วมกันไว้ 4 ด้าน คือ

1. ระบบต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยง
2. ระบบต้องมีการบูรณาการข้อมูลระหว่างกัน
3. ระบบช่วยเอื้ออำนวยให้ประชาชนใช้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สะดวก รวดเร็ว บริการ ณ จุดเดียว
4. มีวิธีการที่จะใช้และจัดการข้อมูลที่เป็นเนื้อหาที่เก็บไว้ในระบบ

สหราชอาณาจักร เรียกระบบนี้ว่า E-Gif ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (David Miliband 2005) ได้กล่าวไว้ว่า กรอบการทำงานแบบ Inter-operability ภายใต้ระบบ E-Government นั้นเป็นหัวใจในยุทธศาสตร์ของสหราชอาณาจักรในการปรับปรุงระบบการทำงานและระบบการให้บริการประชาชนให้สามารถส่งมอบบริการได้ดีขึ้น บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ช่วยสนับสนุนให้มีการเชื่อมต่อบริการจากรัฐสู่ภาคเอกชน แบ่งปันข้อมูลและวิธีการให้บริการที่ดี เพื่อชักนำประชาชนเข้ามาสู่การให้บริการที่ดีของรัฐ

กรอบแนวคิดทางด้าน Inter-operability ของรัฐบาลออสเตรเลียนั้นได้นิยามคำว่า Inter-operability ไว้ว่า เป็นความสามารถที่จะถ่ายโอนและใช้ข้อมูลในรูปแบบที่ใช้ได้กับทุกหน่วยงาน และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานหลายๆ หน่วยงานหรือระบบสารสนเทศหลายๆ ระบบ ซึ่งจะช่วยยกระดับในเรื่องประโยชน์ตอบแทนที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยราชการและระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยการใช้การบริการในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งระบบ Inter-operability ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

1. ส่วนที่เป็นองค์ประกอบเชิงเทคนิคเกี่ยวกับโครงสร้างข้อมูลหรือโครงสร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน
2. ข้อมูลที่ใช้ร่วมกันเป็นข้อมูลที่มีความหมายเดียวกันและเป็นข้อมูลที่อยู่ในลักษณะที่สามารถนำเอาไปประมวลผลได้โดยทุกระบบหรือทุกหน่วยงาน
3. กระบวนการบริการหรือกระบวนงานเป็นกระบวนบริการที่มีความเหมือนกัน สามารถที่จะนำเอากระบวนการเหล่านั้นไปปฏิบัติได้ในทุกหน่วยงาน เพื่อมีกระบวนการทำงานหรือกระบวนการบริการที่เป็นรูปแบบเดียวกัน

คุณค่าของระบบ Inter-operability และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเชื่อมโยงที่อยู่บนมาตรฐานเดียวกันนั้น ทำให้ระบบให้บริการด้านอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาลได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชนมากขึ้น การให้บริการของรัฐที่เป็นในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์หรือ E-Government นั้น เป็นประเด็นสำคัญของประเทศในเครือสหภาพยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลและบริการ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นทางที่จะทำให้บริการมีประสิทธิภาพแก่ประชาชน และช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น ในสหภาพยุโรปจึงมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกให้การสนับสนุน Inter-operability ในด้านต่างๆ เช่น ด้านเทคนิค ด้านความหมายของข้อมูล (Semantics) และด้านโครงสร้างองค์กรที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดการเชื่อมโยงในรูปแบบ Inter-operability ได้

Semantics คือ ลักษณะความหมายของข้อมูล หรือคำศัพท์ที่เข้าใจได้ชัดเจนในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องว่ามีความหมายและมีขอบเขตของความหมายครอบคลุมในประเด็นใดบ้าง

ระบบ Inter-operability หรือระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานนั้น ไม่ได้เป็นเพียงการแก้ปัญหาทางเทคนิคที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเข้าหากัน แต่เป็นมากกว่านั้นคือ ระบบ Inter-operability ต้องรวมถึงการแบ่งปันข้อมูลกับผู้ที่หน่วยงานที่เชื่อมโยงอยู่ในเครือข่าย และสามารถที่จะปรับปรุงกระบวนการให้บริการหรือกระบวนการทำงาน เพื่อให้เปลี่ยนเป็นกระบวนการทำงานหรือกระบวนการบริการที่เชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องสมบูรณ์ ไม่มีตะเข็บ และสามารถที่จะส่งมอบบริการทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาลให้กับประชาชนผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการทำงาน สามารถทำได้สะดวก มีความรวดเร็ว และให้บริการ ณ จุดเดียวได้

กรอบแนวคิดเรื่อง Inter-operability นี้ ถ้านำมาใช้ในประเทศไทยก็จะสามารถตอบสนองความต้องการที่จะมีการให้บริการมาตรฐานกับประชาชนและผู้ประกอบการ ณ จุดเดียว และมีการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูล โดยผู้รับบริการไม่ต้องไปติดต่อหลายหน่วยงานและสามารถที่จะขอใบรับรอง ณ จุดใดจุดหนึ่งก็ได้ จะทำให้งานที่ซ้ำซ้อนนั้นลดลงและทำให้การบริการด้านการมาตรฐานทำได้สะดวกรวดเร็ว สามารถจะออกใบตรวจรับรองหรือให้การบริการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตมีความสะดวกรวดเร็วและทำให้ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานลดลงได้

4.5.3 ก) ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับระบบบริการมาตรฐานของไทย

ข้อตกลงร่วมกันในกลุ่มประเทศ OECD ที่รัฐต้องให้บริการประชาชนในรูปแบบ E-Government และมีลักษณะ Inter-operability มีระบบที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลบริการของแต่ประเทศเข้าด้วยกัน หรือรับส่งข้อมูลระหว่างประเทศได้ โดยข้อมูล กระบวนงานตรวจสอบหรือออกใบรับรอง วิธีการ โครงสร้าง เป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้รับบริการสามารถเลือกติดต่อผ่าน counter service ของหน่วยงานใดก็ได้เพราะเครือข่ายเชื่อมโยงกันเข้าสู่ระบบ Inter-operability ประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สแกนดิเนเวีย ได้ดำเนินการในลักษณะนี้แล้ว รวมถึงสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปที่กำลังดำเนินการตกลงกัน ในขณะที่ไทยยังมีการใช้ E-Service ค่อนข้างน้อย หากทุกประเทศใช้ระบบนี้หมด ไทยต้องเร่งปรับปรุงระบบ ตัวอย่างเช่น ผู้ขายปลีกรายใหญ่ๆ ในประเทศที่พัฒนาแล้วใช้ระบบ VMI (Vendor Manage Inventory) ทำให้ผู้ผลิตต้องบริหารระบบให้เชื่อมโยงกับระดับสินค้าคงคลังของลูกค้า หากไม่มีระบบนี้จะทำธุรกิจติดต่อกับผู้ขายปลีกรายใหญ่ๆ ไม่ได้ เป็นต้น

กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร มีระบบ E-Service ที่ให้ผู้ประกอบการยื่นขอใบรับรองผ่านระบบและตรวจติดตามผลการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง และเชื่อมโยงเข้ากับระบบ National Single Window ของกรมศุลกากรได้แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำความตกลงกับออสเตรเลียและจีน และปรับปรุงระบบเพื่อเชื่อมโยงระหว่างประเทศ มีโอกาสที่จะทำให้ขั้นตอนการให้บริการลดลง แต่ต้องเชื่อมโยงระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบเดียวกัน ซึ่งต้องมาหารือร่วมกันทั้งด้านเทคนิคและงบประมาณ

4.5.3 ข) แนวทางที่หน่วยงานในประเทศอาจจะนำข้อดีของกรณีศึกษานี้มาใช้คือ

1. หน่วนงานหลักด้านการมาตรฐานของไทย เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ควรจัดให้มีการทำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ Inter-operability ร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) และสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับ E-Government Inter-operability ที่หลายประเทศในกลุ่ม OECD และสหภาพยุโรปได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปจัดหางบประมาณและวางแนวทางไปสู่การปฏิบัติต่อไป

4.5.4 กรณีศึกษาที่ 4 : องค์กรและสถาบันที่พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจรับรองให้กับสถาบันมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา (ANSI)

American National Standards Institution – ANSI (สถาบันมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา) สามารถจัดทำข้อกำหนดและการตรวจรับรองด้านการมาตรฐานได้มาก ครอบคลุมมาตรฐานหลายประเภท ปัจจุบันมีข้อกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบรับรองมากกว่า 10,000 รายการ สามารถนำเอาข้อกำหนดและการตรวจรับรองมาตรฐานมาเป็นกลไกสร้างความได้เปรียบในการค้าและคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาได้ เพราะมีหน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (Standard Development Organization - SDO) คือ สถาบันและหน่วยงานที่มีความสามารถกำหนดมาตรฐานและวิธีการทดสอบเป็นจำนวนมาก ANSI ให้การสนับสนุนช่วยเหลือสถาบันภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และผู้ที่สนใจให้มีความสามารถเป็นผู้ทำงานกำหนดมาตรฐานและการตรวจรับรองเพื่อนำเข้ามาสู่กระบวนการพิจารณากลั่นกรองและรับรองว่าสามารถใช้เป็นมาตรฐานได้ สหรัฐอเมริกามี SDO มากกว่า 200 ราย

สถาบัน ANSI มีแนวนโยบายที่จะเร่งรัดการออกมาตรฐานและการตรวจรับรองให้ทันเวลา ทันความต้องการของผู้ใช้ และต้องการให้มาตรฐานที่ออกมานั้นเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ดังนั้น สถาบัน ANSI จึงได้เน้นวิธีการที่จะพัฒนาองค์กรที่เป็นผู้มีความสามารถในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจรับรอง

ในปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) สถาบัน ANSI มีสถาบันและองค์กรที่มีความสามารถและได้รับการตรวจรับรองจากสถาบัน ANSI ให้เป็นผู้พัฒนามาตรฐานและข้อกำหนดในการตรวจสอบรับรอง มากกว่า 200 องค์กร และ 20 องค์กรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดขององค์กรที่พัฒนามาตรฐานหรือมีชื่อย่อว่า SDO นี้ได้ออกข้อกำหนดและวิธีการตรวจรับรองถึงร้อยละ 90 ของมาตรฐานที่สหรัฐอเมริกามีอยู่มากกว่า 10,000 มาตรฐาน ที่เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับและประกาศเป็นมาตรฐานระดับประเทศ

องค์กรและสถาบันที่มีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองนี้ สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาซึ่งมีจุดเน้นที่จะจัดทำมาตรฐานแต่ละภาคส่วนของอุตสาหกรรมให้เป็นมาตรฐานสมัครใจ ทั้งเป็นมาตรฐานที่ใช้ในประเทศและมาตรฐานที่ใช้ในระดับสากล และสหรัฐอเมริกาเน้นการจัดทำมาตรฐานบนพื้นฐานของความเข้มแข็งของระบบ เช่น มีการตัดสินใจร่วมกันอย่างมีฉันทามติ และระบบมาตรฐานเป็นเปิดให้ผู้ที่มีความสามารถและเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม และเป็นระบบที่มีความโปร่งใส มีฉันทามติ แต่ก็ให้ความสำคัญในเรื่องของความรวดเร็ว และความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันในแต่ละภาคส่วน ไม่มีข้อขัดแย้งซึ่งกันและกัน

4.5.4 ก) ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับระบบบริการมาตรฐานของไทย

มาตรฐานแบบสมัครใจ มีที่มาจากยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา โดยเร่งออกข้อกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบสินค้าให้ครอบคลุมทุกสินค้ายุทธศาสตร์ เป็นมาตรฐานสูงที่ป้องกันสินค้าของประเทศที่มีค่าแรงงานต่ำเข้ามาแข่งขัน และสนับสนุนมาตรฐานแบบสมัครใจที่ให้ภาคเอกชนตกลงกันเอง หน่วยงานกำหนดมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาสนับสนุนองค์กรเอกชน นักวิชาการ ให้มาเป็นหน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (Standard Development Organization - SDO) ทำหน้าที่รับงานจากผู้ประกอบการ เขียนข้อกำหนด วิธีการตรวจรับรอง เข้าสู่กระบวนการประกาศใช้ หรือทำ MRA ทำให้การเร่งรัดออกมาตรฐานใหม่ทำได้เร็วขึ้น SDO ที่ได้รับการรับรองจาก ANSI มีจำนวนมาก ทำให้สามารถออกข้อกำหนดมาตรฐานได้มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับไทยที่มีมาตรฐานเพียง 2,000 กว่ารายการ และยังมีสินค้าที่ไม่มีมาตรฐานอีกเป็นจำนวนมาก ยังไม่สามารถปิดกั้นสินค้าด้อยคุณภาพเข้าประเทศได้ ตามข้อตกลงของ WTO ถ้าประเทศไม่มีมาตรฐานจะไม่สามารถปิดกั้นสินค้านำเข้าที่ด้อยมาตรฐานได้

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เห็นว่าไทยเป็นประเทศส่งออก วัตถุประสงค์คือต้องการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้สามารถส่งออกได้ ดังนั้น มาตรฐานที่ใช้จึงเป็นมาตรฐานในระดับสากล มาตรฐานแบบสมัครใจใช้ได้ดีกับตลาด AEC แต่การนำเข้าวัตถุดิบการผลิตจากประเทศที่มีมาตรฐานต่ำ เช่น นำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากลาว อาจจะนำเข้าวัตถุดิบไม่ได้ เพราะมาตรฐานไทยสูงเกินไป

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เห็นว่ามีทางเป็นไปได้ที่ไทยจะปรับใช้มาตรฐานแบบสมัครใจ เนื่องจากรัฐกำหนดมาตรฐานได้ไม่ทันความต้องการ อาจให้ภาคเอกชนที่เป็น SDO และได้รับ Accreditation แล้วเป็นผู้กำหนดมาตรฐานขึ้น และให้หน่วยงานรัฐนำไปสอบทานว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก่อนนำมาตรฐานนั้นไปประกาศใช้

ในปัจจุบัน สมอ. ยังไม่ได้กำหนดวิธีการที่จะตรวจสอบรับรอง (Accreditation) ให้หน่วยงานเอกชนหรือสมาคมใดทำหน้าที่เป็นผู้พัฒนาข้อกำหนดและวิธีการตรวจสอบมาตรฐาน ดังเช่นที่ ANSI ใช้ปฏิบัติอยู่ สมอ. มีข้อตกลง (MoU) กับสมาคมหรือมหาวิทยาลัยหลายแห่งให้เป็นผู้เสนอร่างข้อกำหนดมาตรฐาน ซึ่ง สมอ. จะมีคณะกรรมการพิจารณา ถ้าเห็นชอบในข้อตกลงจึงจะร่วมทำงานในรายละเอียด และนำเข้าสู่กระบวนการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน และกระบวนการกลั่นกรองก่อนที่จะประกาศใช้ต่อไป ซึ่งหน่วยงานเครือข่ายของ สมอ. มี 14 หน่วยงาน[1] ดังนี้

1) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.)
2) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)

[1] ข้อมูล ณ วันที่ 10 ตุลาคม 2555 ของ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)

3) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.)
4) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (ศอ.พว)
5) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)
6) สมาคมการทดสอบโดยไม่ทำลายแห่งประเทศไทย (สมท.)
7) สมาคมผู้ผลิตหม้อน้ำและภาชนะรับแรงดันไทย (THBA)
8) สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน (ส.อ.ป.)
9) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) (สทอภ.)
10) สมาคมการยศาสตร์ไทย (สกท.)
11) ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (ศน.วพ)
12) สมาคมอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษไทย (ส.ย.ก.)
13) สถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย (สกส.)
14) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.)

4.5.4 ข) แนวทางที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานอาจพิจารณานำเอาข้อดีของกรณีศึกษานี้ไปใช้คือ

1. สมอ. ควรเร่งรัดกำหนดแนวทางในการทำ Accreditation ให้กับหน่วยงานที่มี MOU ในการร่วมมือกำหนดมาตรฐานเพื่อให้หน่วยงานเหล่านั้นเข้าสู่การตรวจรับรองเพื่อเป็น SDO ตามมาตรฐานสากล
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานร่วมกับ สมอ. ร่วมกันส่งเสริม พัฒนาสถาบันการศึกษา สถาบันภาคเอกชน และหน่วยงานที่ปรึกษา ให้มีความรู้และทักษะในการพัฒนาข้อกำหนดและการตรวจสอบรับรองมาตรฐาน
3. สมอ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการถ่ายโอนงานกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ บริการ และระบบงานที่ไม่ซับซ้อน ยุ่งยากให้กับสถาบันที่ผ่านการตรวจรับรอง (Accreditation) รับไปปฏิบัติ

บทที่ 5

โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้าง ในการบริการด้านการมาตรฐาน

ในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานและวิเคราะห์โครงสร้างของหน่วยงานในระบบการมาตรฐานของหน่วยงานที่เลือกมาศึกษา และกระบวนงานที่เลือกมาศึกษา หน่วยงานที่เลือกมาศึกษาในขั้นตอนนี้ ได้แก่

1) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)
2) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
3) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.)
4) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
5) กรมวิทยาศาสตร์บริการ
6) กรมปศุสัตว์
7) กรมประมง
8) กรมวิชาการเกษตร
9) กรมการค้าต่างประเทศ

5.1 ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงาน

ในการหาโอกาสปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างมาตรฐานนี้ได้เลือกกระบวนงานตัวอย่างมาวิเคราะห์ เพื่อแสดงถึงความเชื่อมโยงของกระบวนงานจากหน่วยงานหนึ่งไปอีกหน่วยงานหนึ่ง และเป็นกระบวนงานหลักที่ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและเป็นกระบวนงานที่ใช้ในการบริการมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ ผู้ทรงคุณวุฒิในระดับบริหารที่มาจากหน่วยงานที่เลือกมาศึกษาทั้ง 9 หน่วยงาน ได้ให้ความเห็นว่ากระบวนงานที่นำมาวิเคราะห์เพื่อหาโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงาน ควรพิจารณาดังนี้

1) ควรจะเลือกกระบวนงานที่หน่วยงานทั้ง 9 หน่วยงานมีความคุ้นเคย รู้ปัญหาและเป็นกระบวนงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นส่วนใหญ่ มีความชัดเจน สามารถจะวิเคราะห์ในเชิงลึกได้ดีกว่าการยกประเด็นที่ไม่มีตัวอย่าง ซึ่งจะทำให้มีความไม่ชัดเจนในการที่จะวิเคราะห์กระบวนงานเหล่านั้น
2) เป็นกระบวนงานที่มีลักษณะการทำงานเชื่อมโยงการให้บริการเกี่ยวเนื่องกับหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานทั้ง 9 หน่วยงาน เพื่อหาโอกาสที่จะบูรณาการขั้นตอนเหล่านี้

3) กระบวนงานที่เลือกมาวิเคราะห์เพื่อหาโอกาสในการปรับปรุงนี้ ควรเป็นกระบวนงานที่ส่งผลต่อการส่งออกสินค้าที่มีปริมาณและมูลค่าสูง และมีผลต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ ถ้าสามารถจะปรับปรุงกระบวนงานเหล่านี้ให้สะดวกรวดเร็ว และสั้นลงได้

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่าควรใช้กรณีศึกษาที่ได้ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาในบทที่ 4 มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ กระบวนงานและโครงสร้างซึ่งได้แก่

1) การนำเข้าปลาทูน่ามาผลิตเป็นทูน่ากระป๋องเพื่อการส่งออกและขายในประเทศ
2) การผลิตข้าวโพดหวานกระป๋องเพื่อการส่งออกและขายในประเทศ
3) การผลิตและส่งออกอาหารประเภท Composite Food ที่มีวัตถุดิบหลายประเภทรวมกัน เช่น บาร์บีคิวกุ้ง ไก่ หมู ปลาหมึก พริกหวาน และหอมใหญ่, ผัดเปรี้ยวหวานรวมมิตร หรือต้มยำรวมมิตรไก่ กุ้ง ปลาหมึก เห็ด ตะไคร้ ใบมะกรูด เป็นต้น

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าการเลือกกระบวนงานทั้ง 4 พิจารณาตรงกับเป้าหมายของการศึกษาโครงการนี้ คือ ศึกษาเพื่อปรับปรุงระบบการมาตรฐานให้ตอบสนองต่อความสามารถในการส่งออก ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างความเติบโตให้กับเศรษฐกิจของประเทศและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ขั้นตอนของกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานที่นำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์การให้บริการในระบบการมาตรฐานนั้นเป็นขั้นตอนหลักที่หน่วยงานส่วนมากให้บริการด้านการมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการ ดังมีกระบวนงานต่อไปนี้คือ

1) ขั้นตอนในการเตรียมการ จัดตั้งโรงงานเพื่อการผลิต ส่งออก หรือขายในประเทศ
2) ขั้นตอนในการเตรียมการส่งออกต่างประเทศ หรือนำสินค้าออกสู่ตลาดในประเทศ
3) ขั้นตอนในการนำวัตถุดิบจากต่างประเทศ หรือจากในประเทศเข้าสู่กระบวนการผลิตในโรงงาน
4) ขั้นตอนในการทดสอบตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อตรวจรับรองมาตรฐาน
5) ขั้นตอนในการรับรองมาตรฐานผลิตแต่ละงวด
6) ขั้นตอนในการเฝ้าระวัง สุ่มตรวจคุณภาพสินค้าและสถานที่ผลิต
7) ขั้นตอนในการจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานสินค้า บริการ และการบริหารจัดการ

ข้อมูลที่นำมาประกอบการพิจารณาเพื่อวิเคราะห์โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างของหน่วยงานนอกจากข้อมูลที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังได้นำปัญหาอุปสรรคในการปรับปรุงกระบวนงานการบริการ ข้อขัดข้องในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน และแนวคิดที่เกี่ยวกับวิธีการให้บริการด้านการมาตรฐานที่ดีของต่างประเทศ 4 กรณี ได้แก่

1) การปฏิบัติที่ดีของสำนักงานตรวจรับรองมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแคนาดา (Canadian Food Inspection Agency CFIA)
2) การปฏิบัติที่ดีของบริการเตือนภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสหภาพยุโรป
3) วิธีการปฏิบัติที่ดีบนพื้นฐานของระบบ Inter-operability
4) องค์กรและสถาบันที่พัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจรับรองให้กับสถาบันมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา (ANSI)

5.2 สมมุติฐานในการวางกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) บูรณาการกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน

เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมประชุมให้ความเห็นและข้อแนะนำเกี่ยวกับการแสวงหาโอกาสในการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานที่มีความกว้างไกล ไม่ติดขัดในข้อจำกัดหลายประการที่เป็นอุปสรรคอยู่ในขณะนี้ ที่ประชุมจึงมีความเห็นพ้องต้องกันว่า การพิจารณาโอกาสในการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานนั้น จะต้องมองข้ามข้อจำกัดและอุปสรรคบางประการ ที่คาดหวังว่าจะแก้ไขหรือหลีกเลี่ยงได้ในอนาคต ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีสมมุติฐานที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการบูรณาการกระบวนงาน ดังต่อไปนี้

1) ในอนาคตหน่วยงานสามารถที่จะหางบประมาณมาสนับสนุนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนงานที่มีการบูรณาการ ให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และเป็นบริการที่มีประสิทธิภาพได้
2) ในภายหน้าหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐานสามารถแก้ไขข้อจำกัดในเรื่องของกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้เอื้ออำนวยกระบวนงานที่ออกแบบใหม่ในการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพมากกว่า หรือมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า หน่วยงานอาจเริ่มต้นใช้แนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. เคยมีความเห็นไว้เกี่ยวกับ การมอบอำนาจให้หน่วยงานอื่นปฏิบัติราชการแทน หรือใช้แนวทางการถ่ายโอนงานให้ภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพรับงานบริการไปดำเนินการตามกระบวนงานที่ออกแบบไว้ใหม่แทน ซึ่งเป็นการถ่ายโอนเฉพาะกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติโดยไม่ได้ถ่ายโอนอำนาจ หน่วยงานที่รับถ่ายโอนงาน เช่น ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษา ถือว่าเป็นหน่วยงานปฏิบัติซึ่งต้องนำผลจากการปฏิบัติมาให้หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายเป็นผู้ตัดสินใจอนุมัติหรืออนุญาต และหน่วยงานที่รับถ่ายโอนงานบริการบางประการไปปฏิบัติตามแนวทางกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติด้านการมาตรฐานนั้น เมื่อปฏิบัติเสร็จจึงนำผลการตรวจสอบผลการปฏิบัติตามแนวทางที่มอบหมายให้กับหน่วยงานผู้ถ่ายโอนงานเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป

3) หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงบูรณาการกระบวนงานเดิมที่วางแนวทางแก้ไขปัญหา สร้างระบบงานและเครือข่ายในการให้บริการที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกันได้ ระบบเครือข่ายที่จะร่วมกันสร้างนี้ เป็นระบบเครือข่ายที่ได้รับงบประมาณมาปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีศักยภาพที่จะตอบสนองความต้องการของหน่วยงานในการเชื่อมโยงข้อมูลและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้บริการระหว่างกัน โดยเป็นการให้บริการ ณ จุดเดียว หรือเป็นการให้บริการร่วมกัน โดยหน่วยงานที่ให้บริการร่วมสามารถจะเข้าสู่ระบบเพื่อดูข้อมูลหรือความก้าวหน้าของงานที่ทำร่วมกัน หรือนำข้อมูลไปใช้เพื่อบริการให้กับประชาชนต่อไปได้

5.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการบริการด้านการมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับความไม่สะดวกในการขอรับบริการจากหน่วยงานด้านการมาตรฐาน

ความไม่สะดวกของผู้รับบริการในความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีอยู่หลายประเด็น ซึ่งต้องมีการปรับปรุงวิธีการให้บริการ และต้องมีการบูรณาการระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคและความไม่สะดวกเหล่านี้

1. ความไม่สะดวกในการยื่นเอกสารคำขอบริการ จากกรณีตัวอย่างของ Composite Food ที่ยกมาเป็นกรณีศึกษา ผู้ขอรับบริการตรวจรับรองมาตรฐานเพื่อผลิตและส่งออกอาหารที่มีวัตถุดิบหลายอย่าง เช่น การส่งออกข้าวผัด (มีข้าว กุ้ง ไก่ หอมใหญ่) ต้มยำไก่ใส่เห็ด ผัดเปรี้ยวหวานรวมมิตร (มีไก่ กุ้ง พริกหวาน) บาร์บีคิว (มีหมู ไก่ ปลาหมึก กุ้ง สับปะรด พริกหวาน หอมใหญ่) ซึ่งอาหารเหล่านี้ต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร และ อย. ในขั้นตอนของการเตรียมการผลิต ผู้ประกอบการต้องยื่นขอจัดตั้งโรงงาน จดทะเบียนประกอบธุรกิจ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหาร ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้มีสถานที่ตั้งอยู่ในที่ต่างๆ และหน่วยงานส่วนมากจะขอให้ผู้ประกอบการยื่นเอกสารประกอบใบคำขอ ซึ่งเป็นเอกสารแสดงตัวตนของผู้ขอ และเอกสารแสดงตัวตนของสถานประกอบการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองบริษัท สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน ใบอนุญาตส่งออก ซึ่งเอกสารเหล่านี้ผู้ประกอบการ ผู้ยื่นคำขอรับบริการต้องไปขอคัดหรือจัดทำสำเนา หรือมีเวลาที่ไม่เกินกว่าที่หน่วยงานกำหนดเพื่อความเป็นปัจจุบันของข้อมูล เอกสารดังกล่าวนี้เป็นเอกสารที่มีอยู่กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือรับรองบริษัทมีข้อมูลอยู่ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ที่กรมสรรพากร ใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน (รง.4) มีข้อมูลอยู่ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้าน มีข้อมูลอยู่ที่สำนักงานเขต ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ถ้ามีการใช้ข้อมูลร่วมกัน มีระบบเครือข่ายที่สามารถจะเชื่อมโยงและเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะลดเวลา ลดภาระในการจัดเก็บเอกสาร และเพิ่มความสะดวก

ให้กับผู้ขอรับบริการ ดังตัวอย่างที่หลายหน่วยงานได้ทำไปแล้ว เช่น การติดต่อขอบัตรประจำตัวประชาชน หรือการติดต่อขอย้ายภูมิลำเนากับสำนักงานเขตประชาชนผู้ขอรับบริการนั้นไม่ต้องเตรียมเอกสารที่เคยเตรียมในอดีต คือไม่ต้องเตรียมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาใบสูติบัตร สำเนาทะเบียนบ้านของเดิมและของใหม่ เพราะข้อมูลเหล่านี้หน่วยงานได้มีการบูรณาการเครือข่ายเชื่อมโยงสามารถจะนำเอาข้อมูลจากหน่วยงานต้นสังกัดมาเพื่อสอบทานความมีตัวตนของผู้รับบริการได้ ทำให้การขอรับบริการนั้นจากที่เคยใช้เวลาหลายชั่วโมงลดลงเหลือเป็นเวลาเพียงไม่กี่นาที เป็นต้น ทำให้เกิดความสะดวกและความพึงพอใจกับประชาชนผู้รับบริการ

2. กระบวนงานในการให้บริการใช้เวลาค่อนข้างนาน เพราะหน่วยงานให้บริการด้านการมาตรฐานมีทรัพยากรจำกัด มีผู้ปฏิบัติงานให้บริการไม่พอเพียง มีอุปกรณ์เครื่องมือในการทดสอบที่ไม่สามารถรองรับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรืออุปกรณ์และเครื่องมือไม่สามารถทดสอบในบางเรื่องได้ ต้องส่งตัวอย่างไปทดสอบยังหน่วยงานอื่น มีเรื่องที่จะต้องให้ความเห็นโดยหลายหน่วยงาน ต้องมีการส่งข้อมูลหรือส่งหนังสือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรอผลการตัดสินใจเพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่อนุมัติ/อนุญาตรวบรวมความเห็นก่อนที่จะให้บริการตามคำขอได้ ข้อจำกัดในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือและผู้ให้บริการที่มีจำกัดนี้สามารถที่จะแก้ปัญหาให้เกิดความสะดวกได้ โดยการถ่ายโอนภารกิจบางประการออกไปให้ภาคเอกชนหลายๆ หน่วยงาน ตัวอย่างเช่น กรมการขนส่งทางบก ซึ่งในอดีตการต่อทะเบียนรถยนต์จำเป็นต้องนำรถไปตรวจสภาพที่กรมการขนส่งทางบกเพียงแห่งเดียว ทำให้มีภารกิจมากและไม่สามารถบริการให้ผู้รับบริการเกิดความสะดวกได้ ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกได้กระจายภารกิจนี้ไปให้ผู้ให้บริการภาคเอกชนที่ได้รับการตรวจรับรองว่ามีศักยภาพในการตรวจสภาพรถยนต์ และสามารถจะส่งผลการตรวจสภาพมาให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาประกอบคำขอในการต่อทะเบียนหรือโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ เป็นต้น ทำให้การให้บริการเกิดความสะดวก มีจุดบริการมากมายหลายจุดทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องนำรถไปตรวจสภาพที่กรมการขนส่งทางบกแห่งเดียวเช่นที่เคยทำมาในอดีต

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานมีการตรวจที่ทับซ้อน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนุมัติ อนุญาตในการประกอบธุรกิจ การส่งออก การผลิต การควบคุมคุณภาพความปลอดภัยของอาหาร หลายหน่วยงานต่างคนต่างเข้าไปตรวจ ต่างเวลา การตรวจอาจจะมีส่วนที่ทับซ้อนกันบ้าง และมีบางส่วนที่เป็นการตรวจที่มีประเด็นการตรวจที่ต่างกันไปบ้าง หน่วยงานที่ตรวจเมื่อตรวจ อนุมัติ อนุญาตให้ดำเนินการแล้วก็จะมีการตรวจตามรอบเวลาขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของหน่วยงานนั้นๆ บางหน่วยงานตรวจทุกๆ 2 ปี บางหน่วยงานตรวจทุกๆ 1 ปี บางหน่วยงานตรวจทุกๆ 6 เดือน บางหน่วยงานตรวจทุกงวดการผลิตเพื่อการส่งออก ในมุมมองของความสะดวกและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายของ

ผู้ประกอบการหรือค่าใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐก็ดีเป็นประเด็นที่มีความซ้ำซ้อน และเป็นประเด็นที่สร้างภาระให้กับผู้ประกอบการและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานให้บริการมาตรฐาน งานเหล่านี้ถ้ามีการบูรณาการให้ถูกต้อง หลายหน่วยงานยอมรับว่าจะลดภาระงานลงไปได้

4. ในกรณีที่มีวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ปลาทูน่า ผู้ประกอบการต้องขออนุญาตนำเข้าและการนำวัตถุดิบปลาทูน่าเข้าประเทศเพื่อการส่งออกและการจำหน่ายในประเทศนั้นจะมีหน่วยงานสุ่มตรวจคุณภาพและสุขอนามัยหลายหน่วยงาน เช่น กรมประมง อย. หรือหากเป็นการนำผลไม้เข้ามาในประเทศก็จะมีการสุ่มตรวจโดยกรมวิชาการเกษตร และ อย. หรือหากเป็นเนื้อสัตว์และผลไม้ที่มาจากฟาร์มหรือนำเข้าจากต่างประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ อย. ต้องทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปตรวจความปลอดภัยจากโรคและแมลง ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าการเก็บตัวอย่างเรื่องเดียวกันมีการเก็บตัวอย่างจากหลายหน่วยงานนำไปแยกกันทดสอบ อาจมีพารามิเตอร์ที่ต่างกันแต่มีหลายพารามิเตอร์ที่ซ้ำซ้อนกัน ดังนั้น กว่าจะได้ผลการตรวจสอบจากห้องปฏิบัติการทดสอบเพื่อนำมาให้หน่วยงานที่รับผิดชอบให้ความเห็นชอบในการนำเข้า หรือให้ความเห็นชอบในการนำเข้าสู่โรงงานผลิต จะใช้เวลานานและเป็นงานที่ซ้ำซ้อน การทดสอบตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายและต้องใช้อุปกรณ์เครื่องมือทดสอบในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องในการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน

1. หน่วยงานที่ต้องการผลทดสอบตัวอย่างสินค้า/วัตถุดิบ มีความเชื่อว่าฝากให้หน่วยงานตรวจแทนไม่ได้เพราะพารามิเตอร์ในการตรวจของหน่วยงานตนเองต่างจากหน่วยงานอื่น และไม่มั่นใจว่าหน่วยงานอื่นที่ตรวจแทนนั้นจะมีความชำนาญหรือความสามารถที่จะตรวจแทนหน่วยงานของตนได้ แต่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเห็นต่างออกไป คือ ถ้าจะถ่ายโอนงานตรวจรับรองหรืองานทดสอบตัวอย่างนี้ให้กับห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพซึ่งปัจจุบันมีอยู่หลายหน่วยงานที่มีศักยภาพในการทดสอบในหลายด้าน ถ้าระบุให้ชัดเจนว่าต้องการตรวจสอบในพารามิเตอร์ใดหน่วยงานที่รับถ่ายโอนงานจากภาครัฐก็จะสามารถตรวจให้ได้ครบทุกพารามิเตอร์ที่ทุกหน่วยงานต้องการ หน่วยงานบางหน่วยงานยังมีความเห็นว่าการฝากให้หน่วยงานตรวจแทนนั้นอาจมีความคลาดเคลื่อน ความเข้าใจไม่ตรงกัน หรือวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ต่างกันทำให้ผลการทดสอบไม่เป็นที่ยอมรับโดยหน่วยงานของตนและไม่ดีเท่ากับหน่วยงานของตนทำการทดสอบเอง ในเรื่องนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นแย้งว่าถ้ามีการร่วมกันทำงาน มีการจัดทำข้อตกลงที่ชัดเจนถึงความชำนาญ ทักษะที่ต้องการ พารามิเตอร์ที่ต้องการให้ตรวจครอบคลุมทุกหน่วยงานที่ต้องการผลทดสอบจากห้องปฏิบัติการ และมีข้อตกลงที่ชัดเจนกับหน่วยงานที่รับถ่ายโอนไปปฏิบัติข้อขัดข้องเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นประเด็นปัญหาอีกต่อไป เพราะในปัจจุบันมีหน่วยงานที่มีศักยภาพเท่ากับหรือดีกว่า

ห้องปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐบางหน่วยงาน บางหน่วยงานมีความไม่มั่นใจในการให้หน่วยงานอื่นตรวจแทนเพราะมีความเชื่อว่าห้องปฏิบัติการทดสอบนั้นมีศักยภาพในการตรวจไม่เพียงพอต่อความต้องการของหน่วยงานของตน ซึ่งเรื่องนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่าปัจจุบันหน่วยตรวจที่มีศักยภาพได้มีการพัฒนาตนเองขึ้นมาอย่างมากและมีหน่วยตรวจที่มีศักยภาพสูง เช่น Central Lab หรือหน่วยทดสอบห้องปฏิบัติการกลางมีศักยภาพที่ครอบคลุมเกือบทุกพารามิเตอร์ที่ต้องการในการผลิตสินค้าเกือบทุกประเภทจากประเทศไทยสู่ตลาดสากล

2. หน่วยงานให้บริการบางหน่วยงานมีความเห็นว่าการเข้าตรวจสถานประกอบการนั้น แต่ละหน่วยงานเข้าตรวจในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น การตรวจเพื่อเตรียมการผลิต หรือการตรวจก่อนจะดำเนินการผลิต หรือการตรวจในแต่ละงวดการผลิต หรือการตรวจที่เป็นการสุ่มตรวจของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแล หรือการตรวจเมื่อครบตามวาระเพื่อเป็นการสอบทานว่าสถานประกอบการยังมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า การตรวจถึงแม้ว่าจะมีการตรวจในช่วงเวลาที่ไม่ตรงกันแต่ก็สามารถจะปรับให้มีความใกล้เคียงกันได้ หรือก่อนที่หน่วยงานจะสุ่มตรวจหรือจะทำการตรวจสถานประกอบการก็สามารถที่จะดูผลการตรวจรับรองของหน่วยงานอื่นได้ หากผลของหน่วยงานอื่นที่ตรวจโดยหน่วยตรวจสอบที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองวิธีการตรวจสอบตาม ISO/IEC 17020 หรือ ISO/IEC 17025 และยังอยู่ในเวลาที่ถือว่ายังเป็นข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบัน เช่น ไม่เกิน 3 เดือน หรือไม่เกิน 6 เดือน ก็น่าจะนำผลเหล่านั้นมาใช้ประกอบการพิจารณาในเรื่องการอนุมัติ อนุญาตหรือประกอบการพิจารณาในเรื่องของการสุ่มตรวจเฝ้าระวังได้

3. หน่วยงานมีความเห็นว่า หน่วยงานอื่นหรือห้องปฏิบัติการที่เป็นของเอกชนนั้นไม่มีพระราชบัญญัติรองรับให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจรับรอง หน่วยงานของตนจึงต้องเป็นผู้ปฏิบัติเพราะเป็นผู้ที่รับมอบหมายจากกฎหมายให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ ในเรื่องนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่าหน่วยงานรับตรวจที่ได้รับการถ่ายโอนงานไปปฏิบัตินั้นเป็นผู้ปฏิบัติที่ได้รับมอบอำนาจจากหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายให้เข้าไปทำการสอบเทียบ วัด ตรวจสภาพ แต่ไม่ได้มีอำนาจในการอนุมัติ อนุญาต หน่วยงานที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้จากหน่วยตรวจรับรองและตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ขัดต่อกฎหมายที่หน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบอยู่

4. หน่วยงานตรวจรับรองบางหน่วยงานมีความเห็นว่า การตรวจรับรองโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานของตนนั้นไม่เป็นที่รับรองของประเทศคู่ค้าหรือไม่เป็นที่รับรองโดยสากล ดังนั้น จึงไม่สามารถถ่ายโอนหรือมอบให้หน่วยงานอื่นปฏิบัติงานแทน หรือไม่สามารถที่จะยอมรับผลการตรวจรับรอง หรือผลการทดสอบจากห้องปฏิบัติการอื่นมาประกอบการพิจารณาได้ ในเรื่องนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าหน่วยตรวจรับรองยังไม่ได้การตรวจรับรองวิธีการปฏิบัติการ

(Accreditation) ควรจะรีบดำเนินการเพื่อให้ได้การรับรองที่เป็นสากล ดังนั้นปัญหาเรื่องผลการทดสอบไม่เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศนั้นก็จะหมดไป ส่วนการที่ประเทศคู่ค้าเลือกว่าจะขอการรับรองจากหน่วยงานใดนั้น อาจจะเป็นความเคยชินหรือความเข้าใจของประเทศเหล่านั้น ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจรับรองร่วมกับกรมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ควรมีหน้าที่ในการเจรจาเพื่อให้ประเทศคู่ค้ายอมรับหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจรับรองให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการทดสอบห้องปฏิบัติการ และกระทรวงพาณิชย์โดยกรมการค้าระหว่างประเทศควรเจรจาให้การตรวจรับรองในสินค้าประเภทเดียวกัน ตรวจรับรองโดยหน่วยงานเดียวกันไม่ควรกระจายแยกไปหลายหน่วยงานตามที่ประเทศคู่ค้าต้องการ ซึ่งอาจเกิดจากความเข้าใจหรือเกิดจากความเข้าใจที่จะให้มีอุปสรรคทางการค้า เพื่อลดความได้เปรียบของประเทศไทยก็อาจเป็นไปได้

ผลการวิเคราะห์ข้อจำกัดของหน่วยงานให้บริการด้านการมาตรฐานในการปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของหน่วยงาน

1. หน่วยงานส่วนมากมีความเห็นว่าทรัพยากรที่หน่วยงานด้านการมาตรฐานมีอยู่ เช่น บุคลากร งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ สถานที่ ส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการซึ่งมีปริมาณงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ หลายหน่วยงานมีความประสงค์ที่จะเพิ่มกิจกรรมทางด้านการกำกับดูแล กิจกรรมทางด้านการเฝ้าระวังในเรื่องของความปลอดภัยและสุขอนามัยที่มีขอบเขตการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนให้กว้างขวางและทันการณ์มากขึ้น แต่ติดขัดด้วยข้อจำกัดในเรื่องทรัพยากร จึงมีเวลาทำในส่วนนี้ค่อนข้างน้อย เวลาและทรัพยากรส่วนใหญ่จะใช้ไปในการทำกิจกรรมเชิงบริการ ซึ่งการบริการนี้ย่อมมีค่าใช้จ่ายแต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทั้งรายเล็ก รายใหญ่ และผู้ประกอบการที่มีกำลังที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้ก็ไม่ประสงค์จะจ่าย ส่วนมากมีความประสงค์จะให้รัฐรับภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายในการให้บริการทดสอบทางห้องปฏิบัติการหรือการตรวจรับรองมากกว่าจะจ่ายจากรายได้ที่ตนได้รับจากการทำธุรกิจทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าข้อจำกัดนี้ควรจะมีแนวทางในการที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีกำลังทางเศรษฐกิจให้ช่วยรับภาระค่าใช้จ่าย แต่ในเวลาเดียวกันหน่วยงานของรัฐก็จะให้บริการที่สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น หน่วยงานให้บริการด้านการมาตรฐานมีความรู้สึกว่าการกำกับดูแลความเสี่ยงและสุขอนามัยของประชาชนนั้นยังไม่ถึงระดับที่ควรจะเป็น ดังนั้น หลายหน่วยงานจึงมีความเห็นว่าภารกิจที่สามารถจะถ่ายโอนให้กับภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษาได้ควรจะถ่ายโอนไปเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีเวลาที่จะกำกับความเสี่ยง สุขอนามัยของประชนชนให้มีคุณภาพชีวิตถึงระดับสากลและเวลาปฏิบัติงาน และอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ และเวลาของผู้เชี่ยวชาญในปัจจุบันไม่

พอเพียงกับภาระงานที่มีอยู่จึงควรพิจารณาถ่ายโอนงานบางประเภทที่ภาคเอกชนสถาบันการศึกษาสามารถทำได้ออกไปเพื่อลดภาระของหน่วยงานภาครัฐ

2. หน่วยงานตรวจรับรองและให้บริการด้านการมาตรฐานควรจะแสวงหาความร่วมมือในการใช้ข้อมูลร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ซึ่งปัจจุบันการใช้ข้อมูลร่วมกันยังอยู่ในขอบเขตจำกัด เช่น หน่วยบริการที่เป็นแบบบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกันนั้น ในความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วยังเป็นการให้บริการที่ไม่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เป็นการช่วยรับเอกสารใบคำขอแล้วนำส่งต่อเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ โดยเป็นการส่งต่อเอกสารมากกว่าเป็นการส่งต่อข้อมูลทางเครือข่าย และยังไม่มีลักษณะของการทำงานร่วมกันในเรื่องของการใช้ข้อมูลร่วมกัน ใช้ผลการทดสอบร่วมกัน และการให้บริการที่มีหลายบริการอยู่ ณ จุดเดียวกัน เพื่อให้ผู้ขอรับบริการสามารถใช้บริการ ณ จุดเดียวได้โดยไม่ต้องไปติดต่อหลายหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการมีข้อกำหนดมาตรฐานไม่พอความต้องการและใช้เวลานานในการออกข้อกำหนดใหม่ๆ

1. การกำหนดมาตรฐานของสินค้า บริการ หรือระบบงานแต่ละประเภทนั้น ถ้าไม่มีข้อมูลอยู่และไม่มีวิธีการที่พัฒนาขึ้นให้เหมาะสมแล้วจะใช้เวลาค่อนข้างมาก สมอ. เคยประมาณว่าข้อกำหนดด้านการมาตรฐานแต่ละข้อกำหนดนั้นจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี เริ่มต้นจากการทำการศึกษาเพื่อหาข้อกำหนดของการผลิต การทดสอบ การรับรอง และรับฟังความเห็นของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความเป็นกลางต้องมีผลทดสอบเชิงวิชาการสนับสนุนข้อกำหนด และต้องมีกระบวนการทางกฎหมายที่จะประกาศใช้เป็นมาตรฐาน ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงมีมาตรฐานทั้งมาตรฐานบังคับและมาตรฐานสมัครใจอยู่ไม่เกิน 2,000 รายการ ในขณะที่ประเทศคู่ค้ามีมาตรฐานทั้งมาตรฐานบังคับและมาตรฐานสมัครใจนับเป็น 10,000 รายการขึ้นไป การมีมาตรฐานที่ครอบคลุมสินค้า บริการ และระบบงานนั้น ทำให้มาตรฐานในการผลิต การบริการ และการจัดการของประเทศดีขึ้น สามารถที่จะปฏิเสธไม่ให้สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานมาจำหน่ายในตลาดในประเทศ เป็นการปิดกั้นสินค้าด้อยคุณภาพไม่ให้เข้ามาเพื่อสร้างความได้เปรียบด้านราคา แต่ในเวลาเดียวกันให้โทษหรือทำให้มีผลทางลบต่อสุขอนามัยและการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ในประเทศ เพราะสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานนี้มักมีราคาถูก และประชาชนหลงเชื่อใช้สินค้าที่มีราคาถูกโดยไม่ได้คำนึงถึงมาตรฐานเท่าที่ควร

2. การจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานในปัจจุบันยังต้องใช้ผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนห้องปฏิบัติการทดสอบเชิงวิชาการ ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างจำกัดทั้งเวลาและจำนวน จึงทำให้การพัฒนามาตรฐานเป็นไปอย่างล่าช้า ประเทศไทยจึงมีสินค้า บริการ และระบบงาน ตลอดจนวิชาชีพหลาย

อย่างที่ยังไม่มีมาตรฐานครอบคลุมเท่าที่ควร จึงเป็นจุดอ่อนและเป็นข้อเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ

3. หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้กำหนดมาตรฐานใช้หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาอื่นให้ทำงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดมาตรฐาน เนื่องจากมีความไม่แน่ใจในความสามารถความชำนาญของหน่วยงานนั้นๆ จึงทำให้การสร้างข้อกำหนดด้านการมาตรฐานไม่พัฒนาเท่าที่ควร ทำให้หน่วยงานซึ่งมีบทบาทที่สามารถช่วยหน่วยงานของภาครัฐในการยกร่างสร้างข้อกำหนดมาตรฐานไม่เข้มแข็ง ขาดทักษะหรือขาดแนวทางปฏิบัติที่ดีเพราะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ในขณะที่ประเทศคู่ค้าเร่งพัฒนาข้อกำหนดให้ครอบคลุมสินค้าและนำมาตรฐานไปสู่การผลิตเพื่อยกระดับสินค้าให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น เพื่อที่จะมีข้อได้เปรียบและทำให้มูลค่าสินค้านั้นสูงขึ้น ประเทศไทยมีข้อกำหนดมาตรฐานจำนวนน้อยเพียงสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเท่านั้น
4. ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นในเรื่องข้อด้อยของการที่มีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานไม่ครอบคลุมสินค้า บริการ หรือระบบงานที่ควรจะมีนั้น ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งรีบ และหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานควรจะมุ่งพัฒนาหน่วยงานภาคเอกชน สถาบันการศึกษาให้มีประสบการณ์ มีทักษะ สามารถช่วยภาครัฐพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองพิจารณาเพื่อประกาศเป็นมาตรฐานในระดับต่างๆ ของประเทศต่อไป

ปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องในการให้บริการด้านการมาตรฐานโดยพิจารณาจากเกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน										
ผลการวิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องในการให้บริการด้านการมาตรฐาน	เกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน									
	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องติดต่อใบอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลการตรวจรับรองหรือผลทดสอบโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
1) ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับความไม่สะดวกในการขอรับบริการจากหน่วยงานด้านการมาตรฐาน									
• ต้องไปยื่นเอกสารคำขอรับบริการจากหน่วยงานหลายแห่ง	✓	✓	✓		✓	✓			
• ต้องเตรียมเอกสารหลายประเภท			✓		✓				
• การให้บริการใช้เวลาค่อนข้างนาน	✓	✓				✓		✓	
• หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานมีการตรวจที่ทับซ้อนกัน	✓	✓	✓		✓				
2) ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องในการบูรณาการการให้บริการด้านการมาตรฐาน									
• หน่วยงานสุ่มตรวจคุณภาพและสุขอนามัยมีการเข้าตรวจหลายหน่วยงาน หน่วยงานอื่นตรวจแทนไม่ได้ เพราะพารามิเตอร์ในการตรวจมีความแตกต่างกัน	✓		✓		✓	✓			
• แต่ละหน่วยงานเข้าตรวจสถานประกอบการในช่วงเวลาที่ต่างกัน	✓	✓	✓		✓				
• หน่วยงานอื่นไม่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติในการตรวจรับรอง									✓
• การตรวจรับรองโดยหน่วยงานอื่น ไม่เป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า									✓

ปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องในการให้บริการด้านการมาตรฐานโดยพิจารณาจากเกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน									
ผลการวิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องในการให้บริการด้านการมาตรฐาน	เกณฑ์ชี้วัดความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านการมาตรฐาน								
	จำนวนขั้นตอนในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินการ (วัน)	ค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ต้องต่อใบอนุญาต/ชำระค่าธรรมเนียมรายปี	จำนวนเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ	ความสะดวกในการทำธุรกรรมด้วย One Stop Service	ช่องทางการยื่น/รับเอกสาร	การยอมรับผลการตรวจรับรองหรือผลทดสอบโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
3) ผลการวิเคราะห์ข้อจำกัดของหน่วยงานให้บริการด้านการมาตรฐานในการปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของหน่วยงาน									
• ทรัพยากรส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการให้บริการ การเพิ่มกิจกรรมการกำกับดูแลและเฝ้าระวังจึงยังทำได้ไม่พอเพียง									✓
• หน่วยตรวจรับรองและให้บริการด้านการมาตรฐาน ยังไม่ร่วมมือในการใช้ข้อมูลร่วมกันเท่าที่ควร								✓	
4) ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการมีข้อกำหนดมาตรฐานไม่พอกับความต้องการและใช้เวลานานในการออกข้อกำหนดใหม่ ๆ									
• การกำหนดมาตรฐานหรือระบบงานใช้เวลานานไม่น้อยกว่า 1 ปี		✓	✓						
• ผู้ปฏิบัติงาน ห้องปฏิบัติการทดสอบมีอยู่ค่อนข้างจำกัด ทำให้การศึกษาข้อกำหนดมาตรฐานล่าช้า								✓	✓
• ไม่ใช้หน่วยงานภายนอกทำข้อกำหนดของมาตรฐาน									✓

5.4 ผังกระบวนงานให้บริการด้านการมาตรฐานที่ปรับปรุงตามผลการวิเคราะห์ข้อขัดข้อง

ผังกระบวนงานที่จัดทำขึ้น เป็นแนวทางในการตอบสนองต่อการลดข้อขัดข้องในการให้บริการด้านการมาตรฐานตามผลการวิเคราะห์ข้อขัดข้อง ผังบริการนี้จัดทำขึ้นตามกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) บนสมมุติฐานว่าไม่มีอุปสรรคและข้อจำกัดที่ได้กล่าวไว้ในกรอบแนวคิดการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน เช่น ปัญหาเรื่องกฎระเบียบ งบประมาณ หรือความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เป็นต้น

ผังการบูรณาการกระบวนงานออกใบรับรองสุขอนามัย - สินค้า Composite Food (กรณีมีเนื้อไก่เป็นวัตถุดิบหลัก)

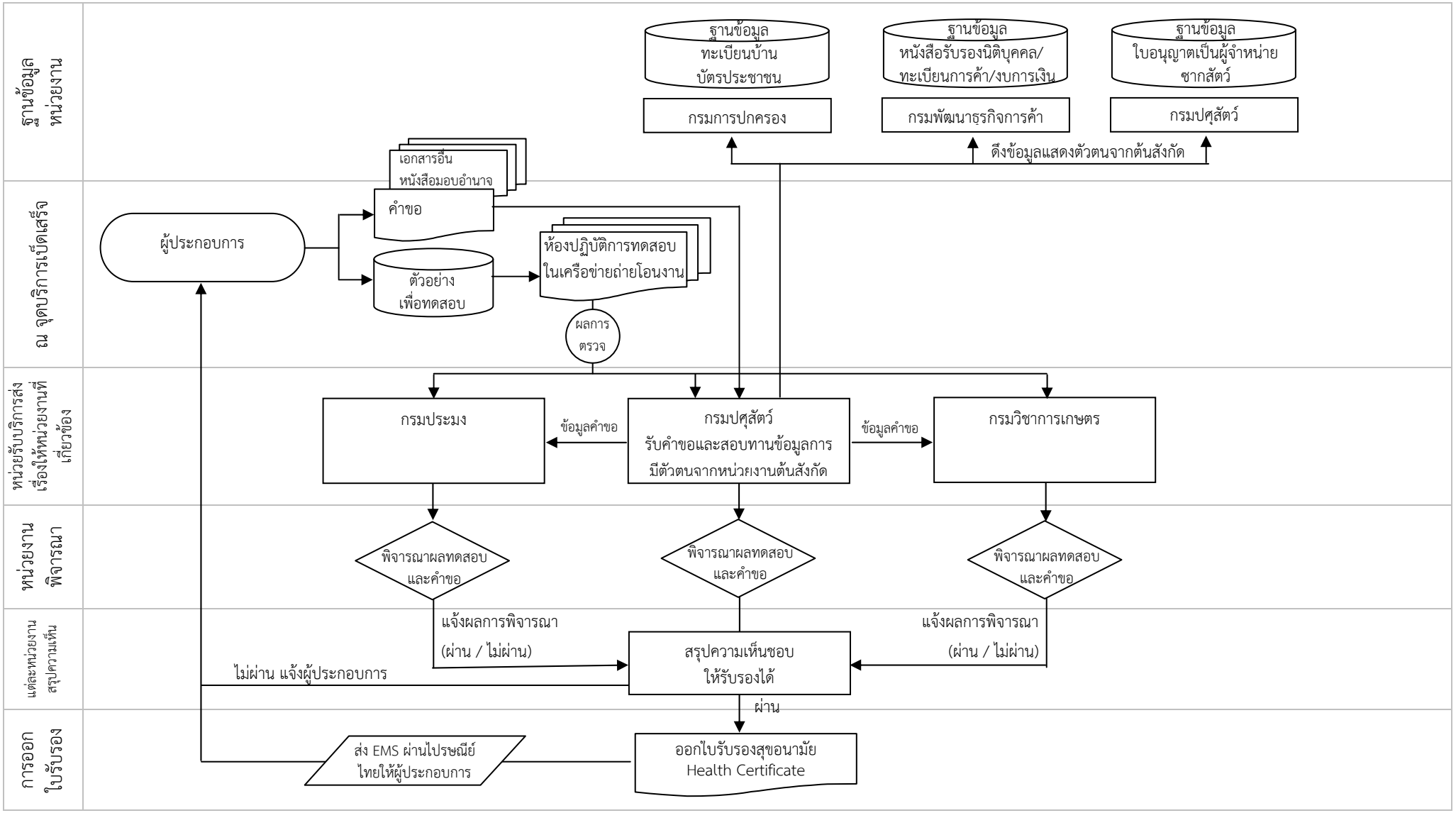

ผังการบูรณาการกระบวนงานออกใบรับรองสุขอนามัยพืช – สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง (กรณีประเทศคู่ค้าต้องการ)

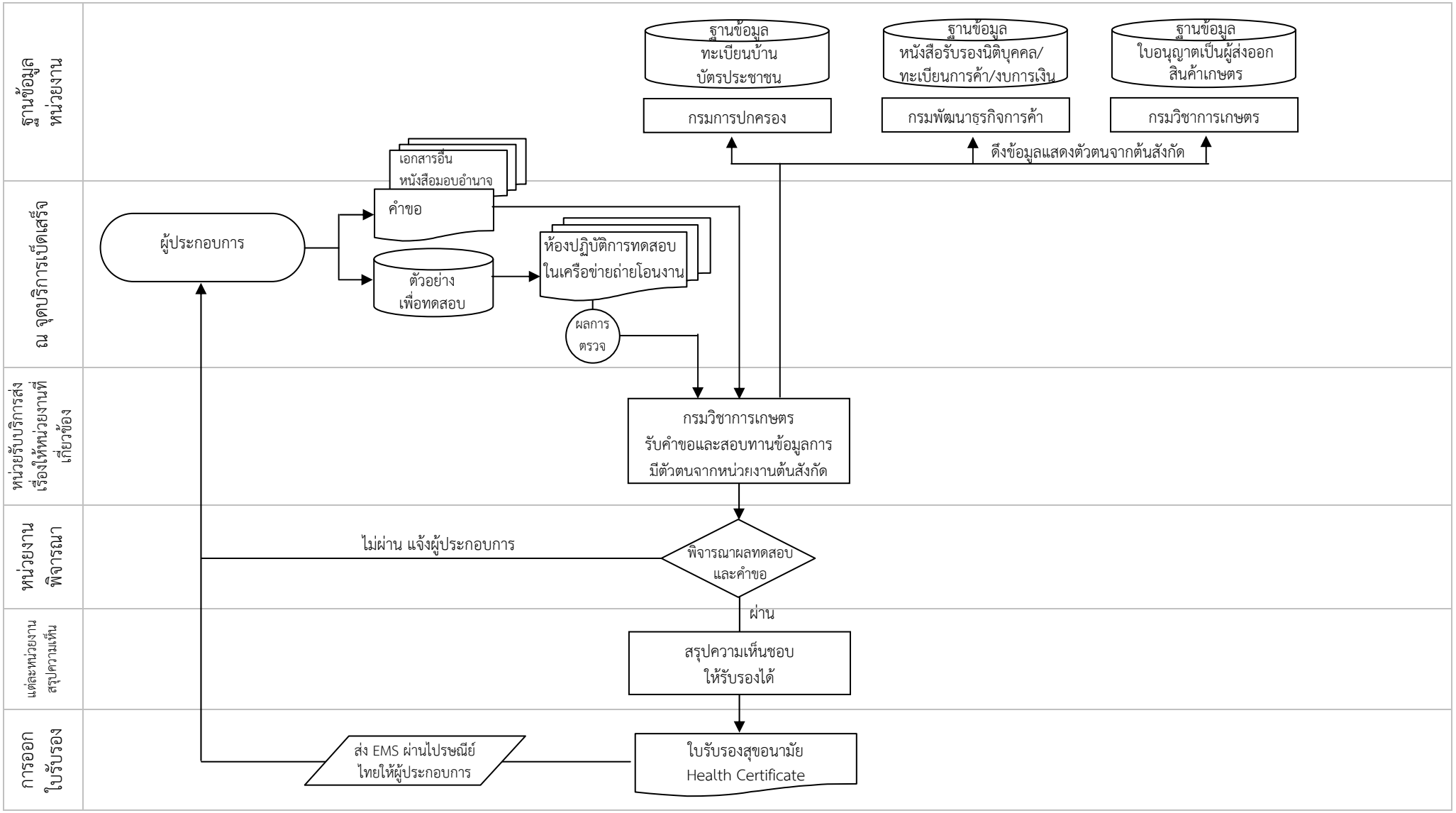

ผังการบูรณาการกระบวนงานออกใบรับรองสุขอนามัย - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

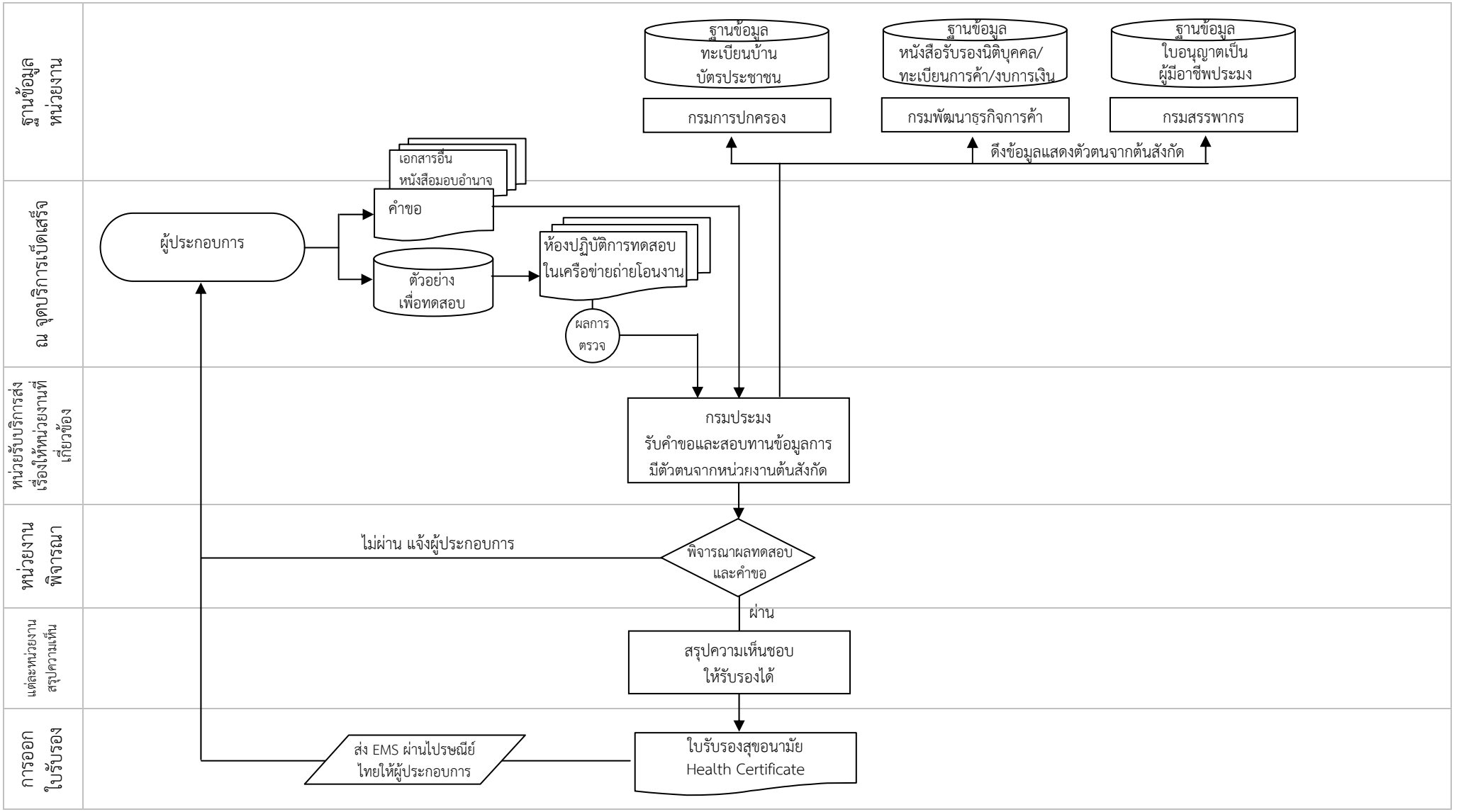

ผังการบูรณากระบวนงานตรวจสุขลักษณะโรงงาน - สินค้า Composite Food
(กรณีมีเนื้อไก่เป็นวัตถุดิบหลัก)

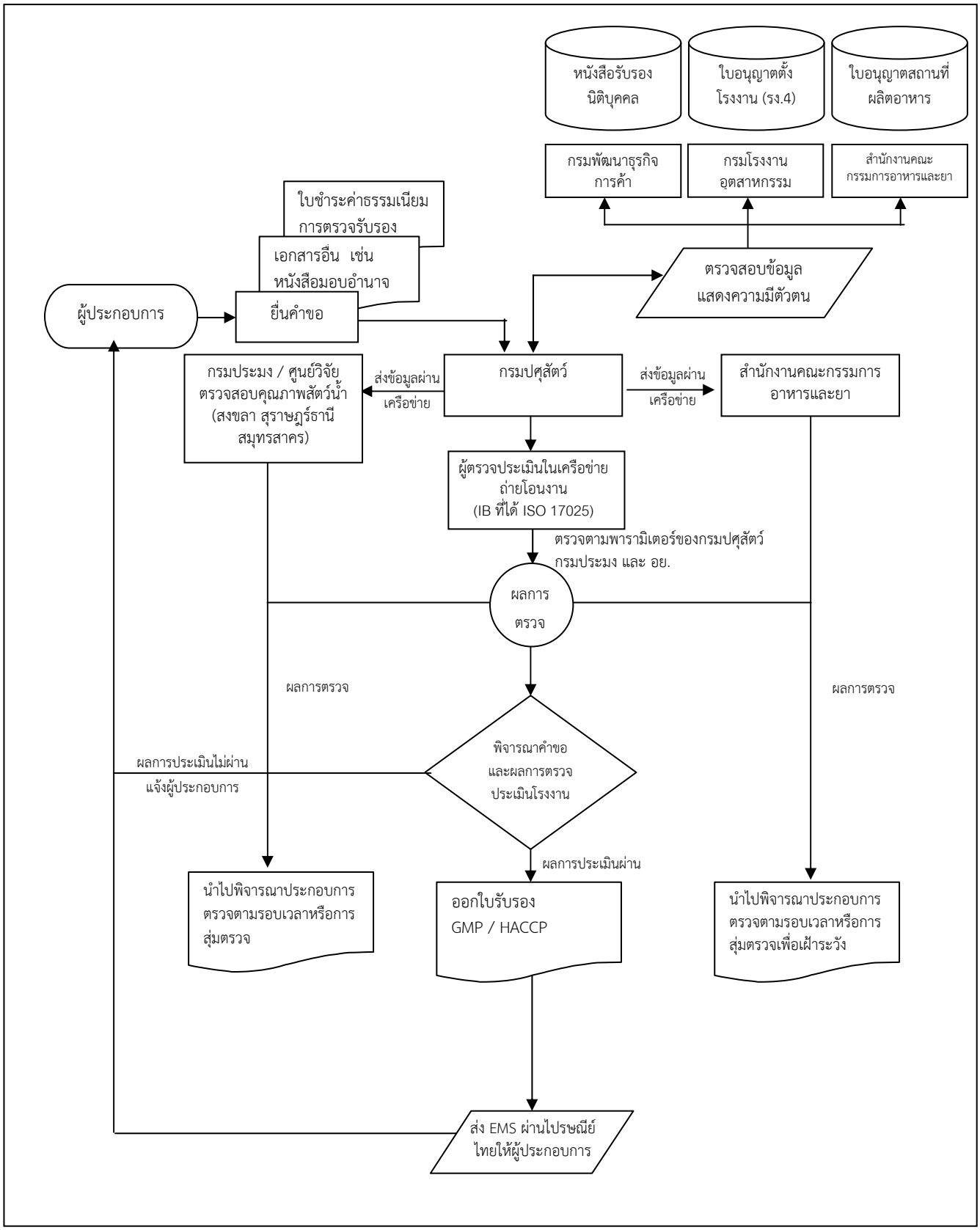

ผังการบูรณากระบวนงานตรวจสุขลักษณะโรงงาน - สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง

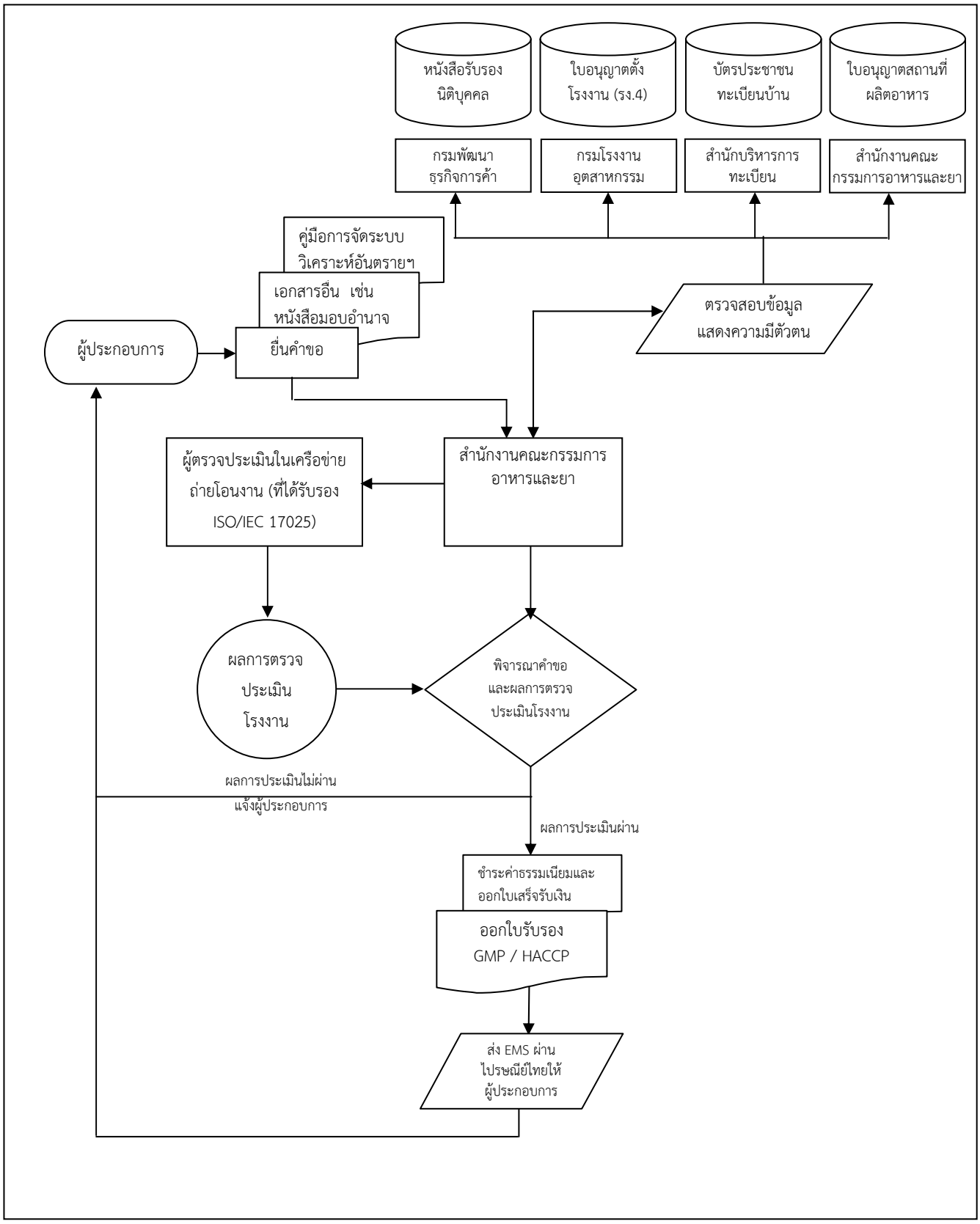

ผังการบูรณากระบวนงานตรวจสุขลักษณะโรงงาน - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

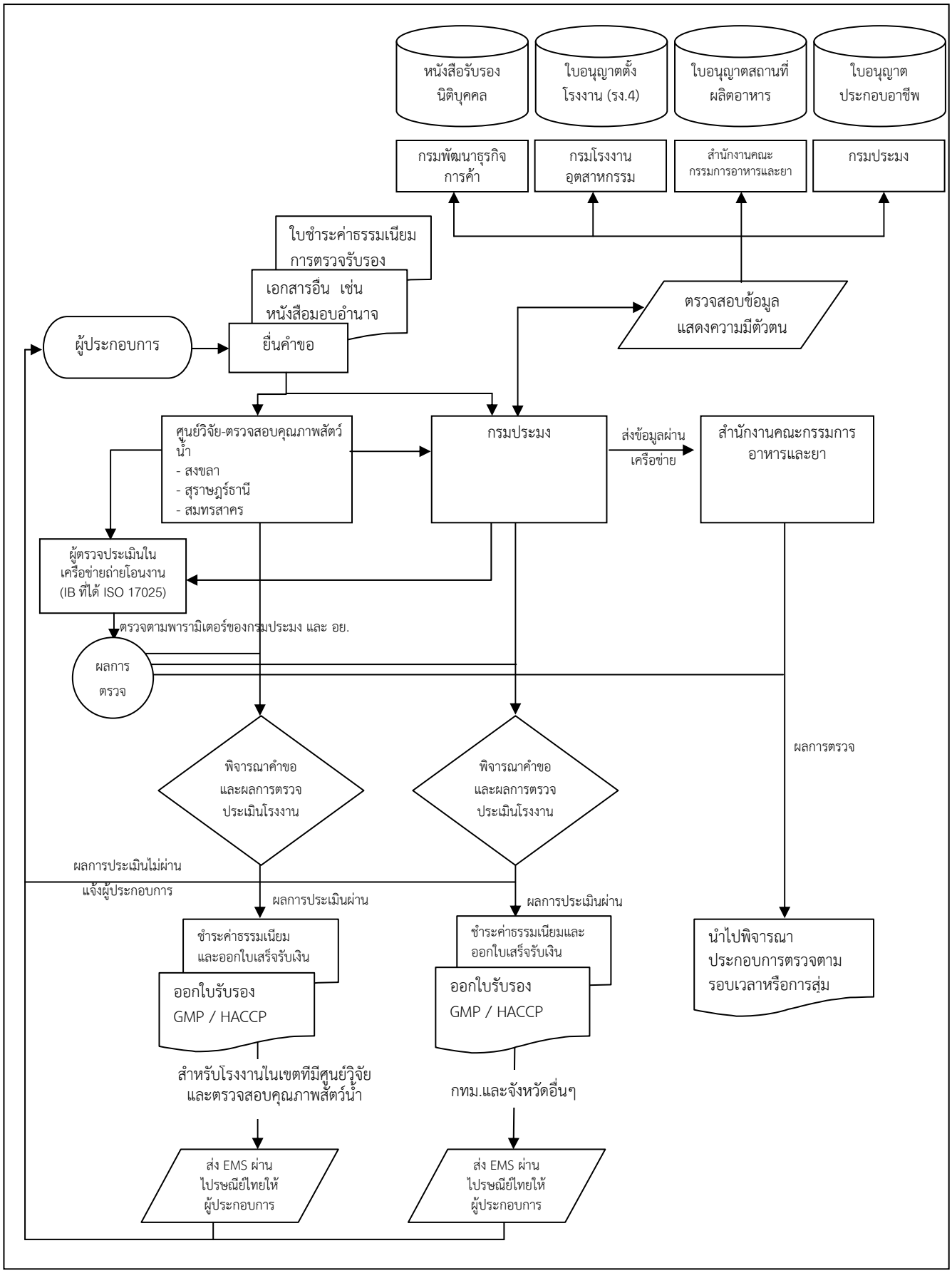

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้า Composite Food

(1) เอกสารที่ใช้ในขั้นเริ่มกิจการและเตรียมการผลิต

	หน่วยงานต้นสังกัด					หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน			
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมการค้าระหว่างประเทศ	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	กรมวิชาการเกษตร	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
		คำขอจดทะเบียนนิติบุคคล/เลขประจำตัวผู้เสียภาษี	คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	คำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	คำขอบัตรผู้นำเข้า-ส่งออกสินค้า	คำขอจดทะเบียนเป็นผู้มีอาชีพประมง	คำขอจดทะเบียนเป็นผู้จำหน่ายซากสัตว์	คำขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร	คำขอใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร
1	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง					แผนที่สถานที่ตั้ง
4		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
5				แผนผังสิ่งปลูกสร้าง					แผนผังสิ่งปลูกสร้าง
6				แผนผังเครื่องจักร					แผนผังเครื่องจักร
7				แปลนอาคาร					แปลนอาคาร
8			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม		หนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม				
9				ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน				
					ได้รับใบอนุญาตผู้ส่งออก				ได้รับใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ. 1)
				ตรวจตามวาระ 2 ปี					ตรวจตามวาระ 1 ปี

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้า Composite Food (ต่อ)

(2) เอกสารที่ใช้ในขั้นการนำเข้าวัตถุดิบ

	หน่วยงานต้นสังกัด			หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน			
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	กรมวิชาการเกษตร	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
				คำขอนำเข้า ด่านตรวจสัตว์น้ำ 23 แห่ง ห้องปฏิบัติการ 57 แห่ง	คำขอนำเข้า ด่านกักสัตว์ 53 แห่ง ห้องปฏิบัติการ 57 แห่ง	คำขอนำเข้า ด่านกักพืช 35 ด่าน 4 ศูนย์	คำขอนำเข้า ด่านอาหารและยา 32 แห่ง ห้องปฏิบัติการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
1	บัตรประชาชน			บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน			ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ได้รับหนังสือรับรอง การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม				
				เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง สัตว์น้ำ			เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง สัตว์น้ำ
					เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง ปศุสัตว์		เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง ปศุสัตว์
						เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง ผักผลไม้	เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่าง ผักผลไม้
				ผลการทดสอบสัตว์น้ำ			ผลการทดสอบสัตว์น้ำ
					ผลการทดสอบปศุสัตว์		ผลการทดสอบปศุสัตว์
						ผลการทดสอบผักผลไม้	ผลการทดสอบผักผลไม้

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้า Composite Food (ต่อ)

(3) เอกสารที่ใช้ในขั้นการตรวจสุขลักษณะโรงงานผลิตอาหาร GMP / HACCP

	หน่วยงานต้นสังกัด				หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	สำนักงานคระกรรมการอาหารและยา	กรมประมง / กรมปศุสัตว์ / สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา / สมอ.		กรมวิชาการเกษตร
					GMP	HACCP	GAP
					คำขอใบรับรองสุขลักษณะ (GMP)	คำขอใบรับรองการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต (HACCP)	คำขอใบรับรองแหล่งผลิต
1	บัตรประชาชน				บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน				ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล			หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)		ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	
5				ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	
6					ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง (อ.6) (กรณีขอกับกรมประมง)	ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง (อ.6) (กรณีขอกับกรมประมง)	
7					ทะเบียนผู้ประกอบอาชีพในการประมง (ทบ.2) (กรณีขอกับกรมประมง)	ทะเบียนผู้ประกอบอาชีพในการประมง (ทบ.2) (กรณีขอกับกรมประมง)	
8					คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต	คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต	
9					แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง	
			ตรวจตามวาระ 2 ปี		ตรวจตามวาระ 1 ปี	ตรวจตามวาระ 1 ปี	ตรวจตามวาระ 1 ปี

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้า Composite Food (ต่อ)

(4) เอกสารที่ใช้ในขั้นการผลิตเพื่อส่งออก

	หน่วยงานต้นสังกัด			หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	กรมวิชาการเกษตร
				คำขอใบรับรองสุขอนามัย	คำขอใบรับรองสุขอนามัย	คำขอใบรับรองสุขอนามัยพืช
1	บัตรประชาชน			บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน			ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม			
5				ใบอนุญาตเป็นผู้มีอาชีพประมง		
					ใบอนุญาตเป็นผู้จำหน่ายซากสัตว์	
						ใบอนุญาตเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร
				เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างผลการทดสอบ		
					เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างผลการทดสอบ	
						เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างผลการทดสอบ

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง

(1) เอกสารที่ใช้ในขั้นเริ่มกิจการและเตรียมการผลิต

	หน่วยงานต้นสังกัด					หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมการค้าระหว่างประเทศ	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		กรมวิชาการเกษตร
		คำขอจดทะเบียนนิติบุคคล / เลขประจำตัวผู้เสียภาษี	คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	คำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	คำขอบัตรผู้นำเข้า - ส่งออกสินค้า	คำขอใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร	คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร / คำขอใช้ฉลากอาหาร (กรณีจำหน่ายในประเทศ)	คำขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร
1	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน		บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน
3		แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง		แผนที่สถานที่ตั้ง		
4		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล
5				แผนผังสิ่งปลูกสร้าง		แผนผังสิ่งปลูกสร้าง		
6				แผนผังเครื่องจักร		แผนผังเครื่องจักร		
7				แปลนอาคาร		แปลนอาคาร		
8			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม		หนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม			
9				ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน			
					ได้รับใบอนุญาตผู้ส่งออก	ได้รับใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ. 1)		
							ตัวอย่างอาหาร	

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(1) เอกสารที่ใช้ในขั้นเริ่มกิจการและเตรียมการผลิต (ต่อ)

	หน่วยงานต้นสังกัด					หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมการค้าระหว่างประเทศ	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		กรมวิชาการเกษตร
		คำขอจดทะเบียนนิติบุคคล/เลขประจำตัวผู้เสียภาษี	คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	คำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	คำขอบัตรผู้นำเข้า - ส่งออกสินค้า	คำขอใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร	คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร/คำขอใช้ฉลากอาหาร (กรณีจำหน่ายในประเทศ)	คำขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร
							เอกสารกำกับอาหาร	
							ผลการตรวจวิเคราะห์อาหาร	
							ฉลาก	
				ตรวจตามวาระ 2 ปี		ตรวจตามวาระ 1 ปี		

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(2) เอกสารที่ใช้ในขั้นการนำเข้าวัตถุดิบ

	หน่วยงานต้นสังกัด			หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน	
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมวิชาการเกษตร (กรณีนำเข้าวัตถุดิบ)	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (กรณีนำเข้าวัตถุดิบ)
				คำขอนำเข้า ด่านตรวจพืช 35 ด่าน 4 ศูนย์	คำขอนำเข้า ด่านอาหารและยา 32 แห่ง ห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
1	บัตรประชาชน			บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน			ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม		
				เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างข้าวโพด	เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างข้าวโพด
				ผลการทดสอบข้าวโพด	ผลการทดสอบข้าวโพด

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(3) เอกสารที่ใช้ในขั้นการตรวจสุขลักษณะโรงงานผลิตอาหาร GMP / HACCP

	หน่วยงานต้นสังกัด				หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		กรมวิชาการเกษตร
					GMP	HACCP	GAP
					คำขอใบรับรองสุขลักษณะ (GMP)	คำขอใบรับรองการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต (HACCP)	คำขอใบรับรองแหล่งผลิต
1	บัตรประชาชน				บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน				ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล			หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)		ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	
5				ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	
6					คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต	คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต	
7					แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง	
			ตรวจตามวาระ 2 ปี		ตรวจตามวาระ 1 ปี	ตรวจตามวาระ 1 ปี	ตรวจตามวาระ 1 ปี

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

(1) เอกสารที่ใช้ในขั้นเริ่มกิจการและเตรียมการผลิต

	หน่วยงานต้นสังกัด					หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมการค้าระหว่างประเทศ	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร/คำขอใช้ฉลากอาหาร (กรณีจำหน่ายในประเทศ)	กรมประมง
		คำขอจดทะเบียนนิติบุคคล / เลขประจำตัวผู้เสียภาษี	คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	คำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	คำขอบัตรผู้นำเข้า-ส่งออกสินค้า	คำขอใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร		คำขอจดทะเบียนเป็นผู้มีอาชีพประมง
1	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน	บัตรประชาชน		บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน		ทะเบียนบ้าน
3		แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง		แผนที่สถานที่ตั้ง		
4		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล
5				แผนผังสิ่งปลูกสร้าง		แผนผังสิ่งปลูกสร้าง		
6				แผนผังเครื่องจักร		แผนผังเครื่องจักร		
7				แปลนอาคาร		แปลนอาคาร		
8			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม		หนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม			
9				ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน			
					ได้รับใบอนุญาตผู้ส่งออก	ได้รับใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ. 1)		

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

(1) เอกสารที่ใช้ในขั้นเริ่มกิจการและเตรียมการผลิต (ต่อ)

	หน่วยงานต้นสังกัด					หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน		
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมการค้าระหว่างประเทศ	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร / คำขอใช้ฉลากอาหาร (กรณีจำหน่ายในประเทศ)	กรมประมง
		คำขอจดทะเบียนนิติบุคคล / เลขประจำตัวผู้เสียภาษี	คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	คำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	คำขอบัตรผู้นำเข้า - ส่งออกสินค้า	คำขอใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร		คำขอจดทะเบียนเป็นผู้มีอาชีพประมง
							ตัวอย่างอาหาร	
							เอกสารกำกับอาหาร	
							ผลการตรวจวิเคราะห์อาหาร	
							ฉลาก	
				ตรวจตามวาระ 2 ปี		ตรวจตามวาระ 1 ปี		

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(2) เอกสารที่ใช้ในขั้นการนำเข้าวัตถุดิบ

	หน่วยงานต้นสังกัด			หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน	
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมประมง	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (กรณีที่จำหน่ายในประเทศ))
				คำขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำ ด่านตรวจสัตว์น้ำ 23 แห่ง ห้องปฏิบัติการ 57 แห่ง	คำขอนำเข้า ด่านอาหารและยา 32 แห่ง ห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
1	บัตรประชาชน			บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน			ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม		
				เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างสัตว์น้ำ	เก็บตัวอย่าง - สุ่มตัวอย่างสัตว์น้ำ
				ผลการทดสอบสัตว์น้ำ	ผลการทดสอบสัตว์น้ำ

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(3) เอกสารที่ใช้ในขั้นการตรวจสุขลักษณะโรงงานผลิตอาหาร GMP / HACCP

	หน่วยงานต้นสังกัด				หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน	
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	สำนักงานคระกรรมการอาหารและยา	กรมประมง	
					GMP	HACCP
					คำขอใบรับรองสุขลักษณะ (GMP)	คำขอใบรับรองการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต (HACCP)
1	บัตรประชาชน				บัตรประชาชน	บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน				ทะเบียนบ้าน	ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล			หนังสือรับรองนิติบุคคล	หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)		ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4)
5				ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)	ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร (อ.1)
6					คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต	คู่มือการจัดระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต
7					แผนที่สถานที่ตั้ง	แผนที่สถานที่ตั้ง
8					ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง (อ.6) (กรณีขอกับกรมประมง)	ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง (อ.6) (กรณีขอกับกรมประมง)
9					ทะเบียนผู้ประกอบอาชีพในการประมง (ทบ.2) (กรณีขอกับกรมประมง)	ทะเบียนผู้ประกอบอาชีพในการประมง (ทบ.2) (กรณีขอกับกรมประมง)
			ตรวจตามวาระ 2 ปี		ตรวจตามวาระ 1 ปี	ตรวจตามวาระ 1 ปี

ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ผลิต - สินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง (ต่อ)

(4) เอกสารที่ใช้ในขั้นการผลิตเพื่อส่งออก

	หน่วยงานต้นสังกัด			หน่วยงานให้บริการมาตรฐาน
	กรมการปกครอง	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรมสรรพากร	กรมประมง
				คำขอใบรับรองสุขอนามัย
1	บัตรประชาชน			บัตรประชาชน
2	ทะเบียนบ้าน			ทะเบียนบ้าน
3		ได้รับหนังสือรับรองนิติบุคคล		หนังสือรับรองนิติบุคคล
4			ได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	
5				ใบอนุญาตเป็นผู้มีอาชีพประมง
				เก็บตัวอย่าง – สุ่มตัวอย่าง ผลการทดสอบ

การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้าง

เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เลือกมาศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความเห็นในเชิงลึกเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนงานและโครงสร้างหน่วยงานจึงได้แบ่งกลุ่มการประชุมออกเป็น 3 กลุ่มที่มีลักษณะของงานและมีความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานในกลุ่มเดียวกัน โดยรายละเอียดผู้เข้าร่วมประชุมและสรุปประเด็นในการประชุมครั้งที่ 4-6 อยู่ในภาคผนวกที่ 2 กลุ่มที่เข้าร่วมประชุมมีดังนี้

ประชุมกลุ่มครั้งที่ 4 กลุ่มสินค้าเกษตรและอาหาร ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้บริหารจากหน่วยงานดังต่อไปนี้

- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
- กรมประมง
- กรมปศุสัตว์
- กรมวิชาการเกษตร

ประชุมกลุ่มครั้งที่ 5 กลุ่มมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีผู้ทรงคุณวุฒิระดับบริหารจากหน่วยงานดังต่อไปนี้

- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรองระบบงาน

ประชุมกลุ่มครั้งที่ 6 กลุ่มอาหารและยามีผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานดังต่อไปนี้

- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- นักวิชาการชำนาญการพิเศษ - อาหาร

5.5 สรุปโอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน

จากการรับฟังความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจากการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ 4 - 6 เพื่อสอบทานแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวก ความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพในการทำงาน และประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน โอกาสในการปรับปรุงกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานมี 8 แนวทาง คือ

1. แสวงหาโอกาสในการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One-Stop Service) เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ ผู้ขอรับบริการไม่จำเป็นต้องไปติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกๆ หน่วยงานและไม่จำเป็นต้องไปติดต่อหน่วยงานที่อยู่ในสถานที่ที่ห่างไกลที่ไม่สะดวก หรือมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แต่สามารถเลือกติดต่อหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นจุดบริการเบ็ดเสร็จได้ ในทางกลับกันหน่วยงานที่

ให้บริการ เช่น ห้องปฏิบัติการทดสอบสามารถกระจายอยู่ในที่ต่างๆ ที่เหมาะสม โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในแหล่งชุมชน

2. แสวงหาโอกาสให้มีจุดบริการเบ็ดเสร็จหลายจุด โดยจุดบริการเบ็ดเสร็จจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันร่วมกันให้บริการ เพื่อให้มีจุดบริการหลายจุดครอบคลุมพื้นที่ และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงให้กับผู้ขอรับบริการ ในหลายพื้นที่ หลายภูมิภาค หรือครอบคลุมในจังหวัดที่มีผู้ขอรับบริการเป็นจำนวนมาก

3. แสวงหาโอกาสในการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวเนื่องกันในระบบมาตรฐาน เช่น หน่วยงานที่ให้บริการส่วนใหญ่ให้ผู้ขอรับบริการส่งเอกสารแสดงความมีตัวตนของกรรมการและสถานประกอบการ ได้แก่ บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ฯลฯ และเอกสารแสดงความมีตัวตนเหล่านี้ หน่วยงานมักมีข้อกำหนดว่าต้องมีอายุไม่เกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ เช่น ไม่เกิน 3 เดือน หรือ 6 เดือน เพื่อให้มีข้อมูลที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ทำให้เป็นภาระสำหรับผู้ขอรับบริการที่จะต้องไปขอคัดสำเนาหลายครั้งหลายฉบับ เพื่อให้กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ขอรับบริการ ถ้าเรื่องที่ขอรับบริการยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น ผู้ขอรับบริการอาจต้องคัดสำเนาและส่งเอกสารให้ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้เอกสารแสดงความมีตัวตนที่แนบมากับเรื่องที่ขอรับบริการยังอยู่ในระยะเวลาที่ส่วนราชการกำหนด รวมไปถึงจะต้องจัดหาเอกสารประกอบคำขออนุญาตต่างๆ ในการขอรับการตรวจรับรองใหม่ เป็นภาระงานที่ซ้ำซ้อน ทั้งผู้ขอรับบริการ และหน่วยงานที่ให้บริการก็มีภาระที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องและจัดเก็บเอกสารใหม่ ซึ่งทำให้สิ้นเปลืองพื้นที่ในการจัดเก็บ หน่วยงานที่มีหน้าที่ออกเอกสารแสดงตัวตนก็มีภาระที่ต้องออกเอกสารฉบับใหม่ให้กับผู้ขอรับบริการ หากต้องติดต่อกับส่วนราชการหลายหน่วยงานเพื่อดำเนินการในเรื่องเดียวกัน จะต้องคัดสำเนาเอกสารหลายชุด เป็นการสร้างภาระให้กับทั้งหน่วยงานที่ออกเอกสารแสดงความมีตัวตน หน่วยงานที่ให้บริการที่ต้องตรวจสอบและเก็บเอกสาร และผู้ขอรับบริการที่ต้องคัดสำเนาเอกสาร และถ้าส่วนราชการกำหนดอายุของเอกสารก็ต้องคัดสำเนาใหม่ทุกครั้ง เป็นการสร้างภาระทั้งในเรื่องการจัดหาเอกสาร การจัดทำเอกสาร และการเดินทางไปติดต่อหน่วยงานต่างๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นต้น

4. หน่วยงานหนึ่งใช้ผลการตรวจรับรองร่วมกับอีกหน่วยงานหนึ่ง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้ตรวจรับรองสถานประกอบการตามมาตรฐาน ISO แล้ว ผลการตรวจรับรองยังอยู่ในช่วงเวลาที่ถือว่ายังมีความเป็นปัจจุบัน และวิธีการตรวจรับรองนั้นได้ครอบคลุมพารามิเตอร์ตามที่ทุกหน่วยงานต้องการ ตัวอย่างเช่น การตรวจโรงงาน การตรวจรับรอง GMP/HACCP/GAP หน่วยงานที่เป็นผู้ตรวจสถานประกอบการ หรือหน่วยงานที่ได้ตรวจสถานประกอบการตามวาระ ใช้ขั้นตอนและวิธีการตรวจรับรองไปตามพารามิเตอร์ที่หน่วยงานอื่นต้องการ ผลการตรวจรับรองน่าจะนำไปใช้กับหน่วยงานอื่นๆ ได้หลายหน่วยงาน นำผลการรับรองไปพิจารณาอนุมัติ อนุญาต โดยไม่ต้องเข้าตรวจทุกหน่วยงาน ทำให้ลดภาระของบุคลากรภาครัฐ ลดค่าใช้จ่ายทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการ หน่วยงานที่อาจจะมีพารามิเตอร์ของการตรวจที่แตกต่างออกไปโดยเฉพาะ ก็อาจมอบหมายให้หน่วยงานที่เข้าตรวจเป็นผู้ตรวจโดยขยายขอบเขตการตรวจให้ครอบคลุมพารามิเตอร์ที่เป็นการ

ตรวจเฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ ทั้งนี้หน่วยงานที่รับมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในการตรวจในพารามิเตอร์นั้น ต้องมีเครื่องมือ วิธีการ และต้องผ่านกระบวนงานตรวจรับรอง ISO/IEC 17025 ในกรณีที่เป็นห้องปฏิบัติการ หรือ ISO/IEC 17020 ในกรณีที่เป็นการตรวจระบบการบริหารจัดการ

5. หน่วยงานที่ต้องการใช้ผลทดสอบผลิตภัณฑ์ วัตถุดิบของห้องปฏิบัติการด้านใดด้านหนึ่งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาต ยอมรับผลทดสอบของห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพ และได้ผ่านการตรวจรับรอง ISO/IEC 17025 ที่อยู่ในเครือข่ายของอีกหน่วยงานหนึ่ง ตัวอย่างเช่น การนำเข้าวัตถุดิบปลา ผัก ผลไม้ เพื่อการผลิต การจำหน่ายในประเทศ หรือส่งออก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น กรมประมง กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ และ อย. ใช้วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน โดยแต่ละหน่วยงานจะเก็บตัวอย่างเพื่อนำไปทดสอบ ถ้าหน่วยงานเหล่านี้ร่วมกันสุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปทดสอบหรือมอบหมายให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเก็บตัวอย่างไปทดสอบ หรือให้ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการถ่ายโอนงานจากภาครัฐเป็นผู้สุ่มตัวอย่างและนำไปทดสอบให้ครบตามพารามิเตอร์ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐต้องการ แล้วส่งผลการตรวจสอบให้หน่วยงานต่างๆ พิจารณาเพื่อให้การอนุมัติ อนุญาต ก็จะเป็นการลดงานซ้ำซ้อน ไม่ต้องเก็บตัวอย่างเป็นจำนวนมาก ไม่ต้องทำการทดสอบในเรื่องเดียวกันโดยหลายหน่วยงาน จะช่วยลดความซ้ำซ้อน และลดจำนวนผู้ปฏิบัติงานตามด่านต่างๆ ซึ่งมีจำนวนค่อนข้างมาก ในปัจจุบัน กรมประมงมี 23 ด่าน กรมปศุสัตว์มี 53 ด่าน อย. มี 32 ด่าน กรมวิชาการเกษตร มี 35 ด่าน 4 ศูนย์ ด่านตรวจบางแห่งที่อยู่ในสถานที่เดียวกันอาจมอบหมายให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานแทนกัน โดยมอบหมายให้ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อส่งให้ห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพทำการทดสอบได้ครบทุกพารามิเตอร์และส่งผลให้กับหน่วยงานที่ต้องการผลทดสอบมาใช้ร่วมกัน ก็จะเป็นการลดกระบวนงานที่ซ้ำซ้อน ลดข้าราชการที่ไปประจำที่ด่านต่างๆ ลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ และลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐด้วย

6. แสวงหาโอกาสในการถ่ายโอนงานบริการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษารับไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเป็นการถ่ายโอนภารกิจ ลดภาระผู้ปฏิบัติงาน และอุปกรณ์เครื่องมือที่มีอยู่ หน่วยงานภาครัฐสามารถนำเวลาที่มีอยู่ไปใช้ทางด้านการกำหนดนโยบายหรือใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในเชิงวิชาการ (Reference Laboratory) หรือใช้ในการทดสอบเพื่อหาข้อกำหนดหรือใช้ในการเฝ้าระวัง ตรวจติดตาม ประเมินผลได้มากขึ้น ประเด็นนี้คณะรัฐมนตรีมีมติให้ถ่ายโอนงานไปสู่ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ได้มีแนวทางเรื่องการถ่ายโอนนี้ไว้ว่า หน่วยงานของรัฐสามารถถ่ายโอนกิจกรรมให้หน่วยงานอื่นที่มีประสิทธิภาพ หรือมีต้นทุนในการตรวจรับรองทดสอบได้ถูกกว่า หรือมีความสามารถ มีศักยภาพมากกว่าทำการตรวจเพื่อนำผลการทดสอบ หรือผลการตรวจรับรองส่งให้หน่วยงานกำกับดูแลตามกฎหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ อนุญาตตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติต่อไป ค่าใช้จ่ายของการตรวจรับรอง หรือค่าใช้จ่ายในการทดสอบนั้นทางสำนักงาน ก.พ.ร. มีแนวทางไว้ว่าค่าใช้จ่ายในการทดสอบหรือการตรวจรับรองที่ให้บริการกับเกษตรกรรายย่อยหรือผู้ประกอบการรายเล็กหรือ

ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนอาจพิจารณาให้หน่วยงานของรัฐช่วยผ่อนภาระค่าใช้จ่าย ซึ่งทำได้หลายทาง เช่น หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด หรือออกค่าใช้จ่ายให้บางส่วน โดยให้ผู้ที่รับถ่ายโอนภารกิจปฏิบัติงานเรียกเก็บค่าบริการโดยตรงจากหน่วยงานของรัฐ หรือเรียกเก็บค่าบริการบางส่วนจากผู้ขอการรับรองและบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น นอกจากนี้รัฐยังมีแนวทางที่จะช่วยลดภาระต้นทุนในการตรวจรับรองหรือทดสอบ โดยรัฐเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการให้ผู้รับถ่ายโอนนำไปใช้ในการทดสอบเพื่อบริการแก่ประชาชนผู้ขอรับบริการ โดยมีการทำข้อตกลงว่าผู้รับถ่ายโอนงานบริการนั้นจะใช้อุปกรณ์นี้เพื่อปฏิบัติงานบริการแทนหน่วยงานของรัฐให้แก่ประชาชน ตัวอย่างเช่น กระทรวงอุตสาหกรรมจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ และให้สถาบันอิสระ เช่น สถาบันสิ่งทอ สถาบันอาหาร ฯลฯ นำอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ไปใช้ในการทดสอบเพื่อบริการแก่ประชาชน โดยอุปกรณ์เครื่องมือเหล่านี้ยังเป็นของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่มอบหมายให้สถาบันอิสระนำไปใช้ปฏิบัติงานให้บริการประชาชนแทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

7. แนวทางในการสร้างเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน ให้เป็นระบบที่ทำงานเป็นเครือข่ายร่วมกันให้บริการและใช้ข้อมูลร่วมกัน (Inter-operability) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายสามารถใช้ข้อมูลที่ต้องการร่วมกันได้ สามารถเข้าดูข้อมูลที่เกี่ยวกับการตรวจรับรอง หรือผลการทดสอบ หรือส่งข้อมูลให้กันและกันได้ หรือส่งต่อข้อมูลจากจุดรับบริการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการตรวจรับรอง ส่งผลการทดสอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติพิจารณาให้การอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการทดสอบ ผลการตรวจรับรองให้ผู้ประกอบการ ณ จุดใดจุดหนึ่งตามที่ผู้ประกอบการประสงค์ได้

8. เร่งรัดการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและกระบวนการบริหารงานในอุตสาหกรรมต่างๆ ตลอดจนการขึ้นทะเบียนวิชาชีพจำเป็นต้องมีมาตรฐานเพื่อการแข่งขันในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไทยจำเป็นต้องมีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่ครอบคลุมสินค้า บริการและกระบวนการบริหารจัดการให้ได้มากที่สุดเพื่อการเป็นผู้นำในการใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ ควรพิจารณาสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันเอกชน สถาบันอิสระ และสมาคมการค้าต่างๆ ให้การพัฒนาอบรมให้มีทักษะในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สถาบันเหล่านั้นทำกิจกรรมอยู่ หรือเป็นกิจกรรมที่สถาบันมีความรู้ความชำนาญที่จะทำการศึกษาวิจัยข้อกำหนดต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาเป็นข้อกำหนดมาตรฐานให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติในการออกข้อกำหนด เป็นการเร่งรัดให้ออกข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้า บริการ และระบบงานได้มากที่สุด ในหลายประเทศได้มีการพัฒนาสถาบันเหล่านี้ขึ้นมามีส่วนร่วมในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่เรียกว่า Standard Organization Development (SDO) หลายประเทศได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา

ข้อกำหนดมาตรฐานโดยใช้องค์กรจากภายนอกหรือ SDO เหล่านี้ช่วยพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานเข้าสู่กระบวนการพิจารณาตรวจสอบและประกาศเป็นมาตรฐานในระดับต่างๆ เช่น มาตรฐานระดับผู้ผลิต มาตรฐานของกลุ่มอุตสาหกรรม หรือเป็นมาตรฐานระดับชาติ ในสหรัฐอเมริกา หรือแคนาดา จะมีหน่วยงานที่เป็น SDO เป็นจำนวนมากให้การสนับสนุนพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ทำให้การพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานเป็นไปได้รวดเร็ว สำหรับประเทศไทยนั้นมีเครือข่ายอยู่บ้างแต่ยังไม่ได้มีการพัฒนายกระดับให้มีความชำนาญ มีความเชี่ยวชาญจนถึงระดับที่เป็นหน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานอย่างที่หลายประเทศได้ทำอยู่

5.6 การวิเคราะห์ปรับปรุงโครงสร้างให้รองรับการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน

โครงสร้างรองรับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐานมี 2 ประเภท คือ โครงสร้างที่เป็นกลุ่มงานเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงและบูรณาการ และโครงสร้างในการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการปรับปรุงกระบวนงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างที่เป็นกลุ่มงานเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงและบูรณาการ ประกอบด้วย
    - คณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐาน
    - ทีมเปลี่ยนผ่าน
    - กลุ่มสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่าน
    - ประสานการเชื่อมโยงเครือข่ายและจุดบริการเบ็ดเสร็จ
    - หน่วยกำกับดูแลหน่วยงานที่รับถ่ายโอนภารกิจ
    - หน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบ
    - สถาบันช่วยพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (SDO)

2. โครงสร้างในการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการปรับปรุงกระบวนงาน ประกอบด้วย
    - ฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องให้ทำงานในระบบบูรณาการและปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์
    - ปรับใช้เทคโนโลยีเป็นระบบ Inter-operability
    - จัดทำข้อตกลงให้การทำงานร่วมกัน (MoU)
    - การตรวจ สอบทานเอกสารกับหน่วยงานต้นสังกัด

5.7 สรุปโอกาสในการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน

จากการจัดสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มงาน เพื่อให้แต่ละกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงในรูปแบบของภารกิจและโครงสร้างได้มีโอกาสวิเคราะห์ให้ความเห็นในเชิงลึกเกี่ยวกับโครงสร้างที่จำเป็นในการรองรับการปรับปรุงกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน รายละเอียดผู้เข้าร่วมประชุมและประเด็นการหารือมีอยู่ในภาคผนวก 2 การประชุมครั้งที่ 4 – 6 สรุปประเด็นที่เกี่ยวกับโอกาสในการปรับโครงสร้างเพื่อรองรับการปรับปรุงกระบวนงานมี 11 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. **คณะกรรมการกำกับและติดตามปรับปรุงกระบวนงาน** ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า กิจกรรมการปรับปรุงระบบการมาตรฐานในแต่ละหน่วยงาน อาจมอบให้แต่ละหน่วยงานรับส่วนย่อย ๆ ไปดำเนินการ แต่กระบวนการทำงานทั้งหมดต้องนำมาต่อเป็นภาพรวมใหญ่ของการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน โดยมีผู้ประสานงานในภาพรวม ซึ่งไม่จำเป็นที่ต้องเป็นองค์กร อาจเป็นการประสานงานในรูปแบบของคณะกรรมการและมีแผนปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งผู้ประสานงานซึ่งเป็นกรรมการสามารถที่จะประนีประนอมผลประโยชน์ของแต่ละหน่วยงาน รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ร่วมแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม จริงใจ และผลักดันให้เรื่องต่างๆ เกิดขึ้นได้

2. **ทีมเปลี่ยนผ่าน** ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า หน่วยงานยังไม่มีการบูรณาการกันอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ละหน่วยงานควรมีความเข้าใจในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ควรมีคณะทำงานมาทำหน้าที่ประสานงาน มองปัญหาในภาพรวม กำหนดทิศทางการทำงานที่ชัดเจนร่วมกัน ให้ทุกหน่วยงานปรับตัว สร้างความเป็นเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ

3. **กลุ่มสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่านของหน่วยงาน** โครงการปรับปรุงกระบวนงานเป็นกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นมาจากกิจกรรมที่หน่วยงานปฏิบัติอยู่เป็นงานประจำ ถ้าไม่มีหน่วยสนับสนุนและงานประจำมีมากขึ้น การปรับปรุงกระบวนงานก็จะล่าช้า เพราะผู้ปฏิบัติงานไม่มีเวลา ขาดทรัพยากรที่จำเป็น การให้บริการ ณ จุดเดียวของแต่ละหน่วยงาน ควรปรับปรุงรูปแบบการทำงานให้มีหน่วยงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายการเงิน ฝ่ายปฏิบัติงานได้รับข้อมูลทันต่อเหตุการณ์และครบถ้วน เพื่อให้การให้บริการเป็นกิจกรรมที่เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว

4. **การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ การฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์** ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ทัศนคติการให้บริการของผู้บริหารควรมีความซื่อตรงต่อวิชาการ ไม่มีปัจจัยทางการเมืองมาเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามผู้บริหารแต่ละท่านมีเป้าหมายและปฏิบัติตามกฎหมายเดียวกัน อาจมีวิธีการบริหารที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาและสภาวะแวดล้อม ดังนั้น การปรับทัศนคติของการบริการ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์และมีมุมมองที่กว้างไกลควรให้ความสำคัญของการบริการประชาชนให้มากขึ้น โดยทำให้ลดเวลาและขั้นตอนในการให้บริการประชาชนได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

5. ปรับเทคโนโลยีเป็นระบบ Inter-operability การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลและกระบวนงานให้เป็นเครือข่ายแบบ Inter-operability ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ทำงานได้ทุกสถานที่ ให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการที่ดีในการบริการ ณ จุดเดียว แต่ควรมีข้อตกลงร่วมกัน เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาของข้อมูลและกระบวนงานให้ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาให้เป็นระบบ Inter-operability เช่น การเชื่อมโยงข้อมูลของผู้ประกอบการเพื่อแสดงความมีตัวตนหรือการได้รับอนุญาตต่างๆ ให้หน่วยงานในเครือข่ายสามารถใช้ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือรับรองนิติบุคคล ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน ฯลฯ ร่วมกันได้ เป็นต้น

6. ประสานการเชื่อมโยงเครือข่าย และจุดบริการเบ็ดเสร็จ ในปัจจุบัน หน่วยบริการ ณ จุดเดียว ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี หลายหน่วยงานมี Single point of Service แต่จะเป็นการทำงานในลักษณะของการรับเอกสารมาแล้วนำไปส่งต่อให้กับหน่วยงานที่ให้บริการ ซึ่งการดำเนินงาน Single Point of Service ในลักษณะนี้ หากเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว ความสามารถในการแข่งขันของประเทศอาจจะไม่ทันประเทศอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ เป็นต้น การประสานความเชื่อมโยงของเนื้องานในเครือข่ายที่จะมาร่วมให้บริการในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ต้องมีการประสานงานในการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การประสานเชื่อมโยงเครือข่ายให้บริการ ณ จุดบริการเดียวแบบเสร็จ เป็นแนวทางการบูรณาการในการพัฒนาระบบงานให้มีกลไกประสานงาน มีคณะทำงานร่วมกัน

7. การกำกับดูแลหน่วยงานที่รับถ่ายโอนภารกิจ ประสิทธิภาพของหน่วยงานที่รับถ่ายโอนภารกิจ เช่น หน่วยตรวจหรือห้องปฏิบัติการทดสอบจะมีประสิทธิภาพได้ ต้องมีการบริหารหน่วยตรวจและห้องปฏิบัติการที่รับถ่ายโอนภารกิจ มีการตรวจประเมินขึ้นทะเบียนหน่วยตรวจและห้องปฏิบัติการเป็นหน่วยงานเครือข่าย การถ่ายโอนภารกิจให้หน่วยงานภายนอกมาช่วยพัฒนาและกำหนดมาตรฐาน หรือที่เรียกว่า SDO นั้น ควรจะต้องมีการกำกับดูแลและประเมินว่าหน่วยงานดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

8. หน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าถ้ามีหน่วยตรวจที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน 17020 มีคุณสมบัติและความสามารถตามข้อกำหนดและขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน ก็สามารถตรวจสถานที่ทั้งหมดในคราวเดียวให้ครอบคลุมได้ หน่วยตรวจสามารถตรวจสอบได้หลายพารามิเตอร์

กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมวิชาการเกษตร มีห้องปฏิบัติการทดสอบ (Testing Laboratories) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025 เป็นเครือข่ายอยู่ทั่วประเทศ และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับ มอกช. แล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งห้องปฏิบัติการเหล่านี้มีศักยภาพในการตรวจสอบ/ทดสอบตามพารามิเตอร์ต่างๆ หลายด้าน สามารถตรวจสอบได้ตามวัตถุประสงค์ของหลายหน่วยงานในเครือข่ายได้ ทำ

หน้าที่ทดสอบ/ตรวจสอบตัวอย่าง และส่งผลตรวจให้กับหน่วยงานให้ความเห็นชอบ ก่อนออกใบรับรองให้กับผู้ยื่นคำขอ

9. สถาบันช่วยพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน SDO การกำหนดมาตรฐานได้ไม่ทันความต้องการหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร หรือแคนาดา มีแนวทางแก้ไข คือ ให้ภาคเอกชนเข้ามาผ่านการตรวจรับรองระบบงาน (Accreditation) เพื่อยกระดับเป็นสถาบันพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (Standard Organization Development - SDO) เป็นผู้จัดทำข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน และให้หน่วยงานรัฐนำไปผ่านกระบวนการกลั่นกรองก่อนนำไปประกาศใช้เป็นมาตรฐานต่อไป

10. MoU ในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น การบริการแบบเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ อาจมีปัญหาในความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน หรือความไม่ชัดเจนในกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน การบูรณาการการให้บริการร่วมกัน ณ จุดเดียว ที่มีความชัดเจนอาจทำได้โดยมีข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ว่าฝ่ายใดจะรับผิดชอบทำกิจกรรมใด เช่น มี MOU ในการพัฒนาการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในลักษณะ Inter-operability แต่ละหน่วยงานมีความเข้าใจในเนื้อหาของข้อมูลและกระบวนงานได้อย่างชัดเจน ตรงกัน และทำให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

11. การตรวจ สอบทานเอกสารกับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานในระบบเครือข่ายที่ต้องการใช้ข้อมูล สามารถเข้าถึงและสอบทานข้อมูลจากหน่วยงานที่เป็นต้นสังกัดของเอกสารรับรองแสดงความมีตัวตนเหล่านี้ได้โดยตรง ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องยื่นเอกสารหลายชุดให้แต่ละหน่วยงานที่ต้องขออนุญาต สามารถยื่นเอกสารครั้งเดียวที่หน่วยงานแรกที่ขออนุญาต และข้อมูลต่างๆ จะถูกส่งต่อหรืออยู่ในฐานข้อมูลกลางให้หน่วยงานที่ออกใบอนุญาตอื่นสามารถใช้งานร่วมกันได้ ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย เพราะไม่ต้องนำข้อมูลเหล่านี้มาแสดงทุกครั้งที่ต้องการขอใบอนุญาตหรือขอรับการตรวจรับรอง

รายงานข้อเสนอ
ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนงานการให้บริการ
และ
การปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการด้านการมาตรฐาน

ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารในแต่ละระดับจะมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงที่ต่างกันออกไป ผู้บริหารระดับสูงมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ โครงสร้างองค์กร หรือกระบวนงานหลัก ค้นหาโอกาสเพื่อนำมาใช้ปรับเปลี่ยนภายในองค์กรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์องค์กรให้สามารถสร้างโอกาสในการเติบโตได้ ส่วนผู้บริหารระดับกลางมีบทบาทในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง ชี้นำการปรับเปลี่ยนโครงสร้างบุคลากร การไหลเลื่อนของงาน ผลักดันให้มีการจัดฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานให้พร้อมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงได้ ผู้บริหารระดับต้นมีส่วนในการสร้างความเข้าใจในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงและนโยบายของผู้บริหาร นำนโยบายไปสู่การดำเนินการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ ชักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนงาน และชี้นำผู้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติตามนโยบาย การบริหารการเปลี่ยนแปลงของระบบมาตรฐาน เป็นการบริหารโดยการวางแผนล่วงหน้าและมีผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยผู้นำต้องเป็นผู้ที่เข้าใจถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือมีที่ปรึกษาภายนอกองค์กรในเรื่องการเปลี่ยนแปลง โดยมีหลักการที่สำคัญที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน คือ

- การปรับเปลี่ยนกระบวนงาน เช่น รวมการแบ่งงานเป็นฝ่ายไปสู่กระบวนงานที่รวมเป็นหนึ่งเดียวและมีการทำงานข้ามฝ่ายที่เรียกว่า Cross Function มีการรวมงานหลายฝ่ายเข้าเป็นระบบบริการ ณ จุดเดียว (One-Stop, Single Point of Service) โดยมีหลายตัวแปรในงานเดียวกัน หรือรวมการบริการหรือข้อมูลเข้าสู่การบริการส่วนกลาง ใช้บริการร่วมกันหลายฝ่าย (Shared Service) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มประสิทธิภาพ
- การปรับเปลี่ยนการบริหารกระบวนงานและการวัดผล เช่น ปรับกระบวนงานใหม่ โดยปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายใหม่ มีการจัดลำดับความสำคัญของกระบวนงานที่ต้องทำก่อนหลัง ปรับผลการปฏิบัติงานให้เท่ากับหรือดีกว่าผลลัพธ์ของงานเดิมหรือคู่เทียบ ใช้เทคโนโลยีและการออกแบบกระบวนงาน สร้างสรรค์กระบวนงานที่ทันสมัย มอบงานและบทบาทความรับผิดชอบและมีการวัดผลการปฏิบัติงาน
- มีการปรับโครงสร้างองค์กรและค่านิยมเพื่อให้รองรับระบบมาตรฐาน โครงสร้างแบบหลายขั้นตอนหรือหลายส่วนงานจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานและการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรได้ยาก เพราะในสายบังคับบัญชาจากบนลงล่างผ่านตัวกลางหลายระดับ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานแต่ละระดับจะปฏิบัติตามแนวคิดและเชื่อฟังหัวหน้าโดยตรงมากกว่าผู้บริหารระดับสูง จึงทำให้หาผู้ปฏิบัติงานที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงและรับความเสี่ยงได้ยาก เป็นเหตุให้การทำงานเยิ่นเย้อ ขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของงาน หัวหน้างานโดยตรงมักสั่งให้ทำงานมากกว่าร่วมกันปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบงาน การปรับเปลี่ยนระบบงานในองค์กรควรพิจารณากระบวนงานที่ลดระนาบในสายงานและขยายสายการรับผิดชอบให้กว้างขึ้น ให้

สามารถทำงานข้ามสายงานและข้ามหน่วยงานได้ มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจและความไว้วางใจในการทำงาน พัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีทักษะการทำงานที่หลากหลาย รู้จักทำงานเป็นทีม

- การปรับเปลี่ยนค่านิยม คุณค่า ความมุ่งมั่น และทีมงาน โดยผู้บริหารต้องทำเป็นตัวอย่าง เพื่อชักนำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นในการปรับเปลี่ยนระบบงาน โดยยึดถือว่าการทำงานเป็นทีมมีความสำคัญ และผู้ปฏิบัติงานมีแรงจูงใจให้เกิดความพอใจในโครงการปรับเปลี่ยนระบบงานในองค์กร

ในการปรับเปลี่ยนระบบงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานนั้นต้องมีการออกแบบใหม่ โดยมีแนวทาง คือ คิดใหม่ ศึกษาสภาพทางกายภาพ (Physical) ของกระบวนการทำงานเดิม ออกแบบใหม่ พิจารณาความคิด กฎเกณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมและทันสมัย กระบวนงานใหม่เกิดผลลัพธ์ที่แตกต่าง จัดเครื่องมือใหม่ ปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีการดำเนินงาน เพื่อรองรับกระบวนงานที่ออกแบบใหม่ อบรมใหม่ อบรมพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ผู้เกี่ยวข้องใหม่ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนงานใหม่

ในการวางแผนการเปลี่ยนแปลง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานต้องตระหนักถึงเป้าประสงค์ที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง มีเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลง กำหนดผู้นำการเปลี่ยนแปลง วิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการเปลี่ยนแปลง เลือกวิธีที่จะแทรกการเปลี่ยนแปลงเข้าในองค์กร กำหนดแผนการเปลี่ยนแปลง กำหนดการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ปฏิบัติตามแผน ติดตามและประเมินผล สร้างทีมเปลี่ยนผ่าน สร้างวิสัยทัศน์ร่วมในการเปลี่ยนผ่าน กำหนดแผนเปลี่ยนผ่าน และจัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง

การปรับเปลี่ยนระบบมาตรฐานนั้นควรต้องมีแนวทางที่จะก้าวพ้นความเป็นระบบราชการ โดยมีแนวคิดในการปรับปรุงการให้บริการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการออกแบบกระบวนงานที่คิดเชิงยุทธศาสตร์ มุ่งอนาคต เข้าใจความต้องการของผู้รับบริการและปัญหาอุปสรรค โดยเปิดมุมมองจากภายนอก มีทำงานเชิงรุก กล้าคิดกล้าทำ ไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิม มีเป้าหมายในการทำงาน และสามารถวัดผลสำเร็จได้อย่างชัดเจน ออกแบบกระบวนงานบริการที่เน้นความรวดเร็วเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ปรับปรุงระบบงานโดยยึดหลักบูรณาการ ไร้พรมแดนของหน่วยงาน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ปรับตัวให้ทันโลก ทันสมัย แสวงหาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ และมีการบริหารงานแบบฐานขององค์ความรู้และข้อมูลสารสนเทศ

5.8 ข้อเสนอการปรับปรุงกระบวนงานการให้บริการด้านการมาตรฐาน

1. ปรับปรุงการให้บริการเป็นการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One-Stop Service) เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ ผู้ขอรับบริการไม่จำเป็นต้องไปติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกๆ หน่วยงาน และไม่จำเป็นต้องไปติดต่อหน่วยงานที่อยู่ในสถานที่ไม่สะดวก หรือมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
2. ปรับปรุงให้มีจุดบริการเบ็ดเสร็จหลายจุด โดยจุดบริการเบ็ดเสร็จจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันร่วมกันให้บริการ เพื่อให้มีจุดบริการหลายจุดครอบคลุมพื้นที่ และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงให้กับผู้ขอรับบริการในหลายพื้นที่ หลายภูมิภาค หรือครอบคลุมในจังหวัดที่มีผู้ขอรับบริการเป็นจำนวนมาก
3. บูรณาการการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในระบบมาตรฐานและหน่วยงานต้นสังกัดของเอกสารแสดงความมีตัวตนของผู้ขอรับบริการและสถานประกอบการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
4. ใช้ผลการตรวจรับรองร่วมกัน หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้ตรวจรับรองสถานประกอบการตามมาตรฐาน ISO แล้ว ผลการตรวจรับรองยังอยู่ในช่วงเวลาที่ถือว่ายังมีความเป็นปัจจุบัน และวิธีการตรวจรับรองนั้นได้ครอบคลุมพารามิเตอร์ตามที่ทุกหน่วยงานต้องการ
5. หน่วยงานยอมรับผลทดสอบของห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพ และได้ผ่านการตรวจรับรอง ISO/IEC 17025 ที่อยู่ในเครือข่ายของอีกหน่วยงานหนึ่ง
6. ถ่ายโอนงานบริการของหน่วยงานภาครัฐให้ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษารับไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเป็นการถ่ายโอนภารกิจ ลดภาระผู้ปฏิบัติงาน และอุปกรณ์เครื่องมือที่มีอยู่ หน่วยงานภาครัฐสามารถนำเวลาที่มีอยู่ไปใช้ทางด้านการกำหนดนโยบายหรือใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในเชิงวิชาการ (Reference Laboratory) หรือใช้ในการทดสอบเพื่อหาข้อกำหนดหรือใช้ในการเฝ้าระวัง ตรวจติดตาม ประเมินผลได้มากขึ้น
7. สร้างเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน ให้เป็นระบบที่ทำงานเป็นเครือข่ายร่วมกันให้บริการและใช้ข้อมูลร่วมกัน (Inter-operability) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายสามารถใช้ข้อมูลที่ต้องการร่วมกันได้ หรือส่งต่อข้อมูลจากจุดรับบริการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการตรวจรับรอง
8. เร่งรัดพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและกระบวนการบริหารงานในอุตสาหกรรมต่างๆ ตลอดจนการขึ้นทะเบียนวิชาชีพจำเป็นต้องมีมาตรฐานเพื่อการแข่งขันในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไทยจำเป็นต้องมีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่

ครอบคลุมสินค้า บริการ และกระบวนการบริหารจัดการให้ได้มากที่สุดเพื่อการเป็นผู้นำในการใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ ควรพิจารณาสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันเอกชน สถาบันอิสระ และสมาคมการค้าต่างๆ ให้การพัฒนาอบรมให้มีทักษะในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน

5.8.1 การบูรณาการกระบวนงานที่ร่วมกันให้บริการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน

การบูรณาการกระบวนงานที่ร่วมกันให้บริการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เช่น กระบวนงานออกใบรับรองสุขอนามัยของสินค้าประเภท Composite Food ซึ่งเป็นสินค้าที่มีวัตถุดิบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมประมง เช่น กุ้ง ปลา ปลาหมึก สินค้าที่มีวัตถุดิบอยู่ในความรับผิดชอบของกรมปศุสัตว์ เช่น ไก่ หมู และวัตถุดิบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมวิชาการเกษตร เช่น ผัก พริกหวาน หอมใหญ่ โดยวิธีการปัจจุบัน ผู้ประกอบการผลิตและส่งออกอาหารประเภท Composite Food จะต้องยื่นขอใบรับรองสุขอนามัยจากทั้ง 3 หน่วยงาน คือ กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมวิชาการเกษตร ในขั้นตอนของการเตรียมใบคำขอนั้น ผู้ประกอบการจะต้องไปขอสำเนาแสดงความมีตัวตน เช่น ทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือรับรองนิติบุคคล สำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) จากหน่วยงานต้นสังกัด หรือทำสำเนาเอกสารที่มีอยู่อย่างน้อย 3 ชุด เพื่อประกอบใบคำขอและมีหนังสือมอบอำนาจ ดังนั้น ในการบูรณาการการใช้ข้อมูลร่วมกันนี้ หน่วยงานที่เป็นผู้รับคำขอจะสอบทานความถูกต้องและความมีตัวตน โดยเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อสอบทานความมีตัวตนของผู้ยื่นและสถานประกอบการ

การยื่นคำขอต่อหน่วยงานนั้น ในปัจจุบันผู้ประกอบการต้องนำเอกสารพร้อมคำขอไปติดต่อทั้ง 3 หน่วยงาน แต่ในกระบวนงานที่เสนอใหม่นี้ ผู้ประกอบการอาจจะยื่นที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้เป็นจุดบริการเบ็ดเสร็จ เช่น ถ้าสินค้านั้นมีส่วนประกอบหลักเป็นเนื้อหมูหรือไก่มากกว่าส่วนประกอบอื่น ก็อาจมอบหมายให้กรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานที่รับใบคำขอ หรือหากเป็นสินค้าที่มีส่วนประกอบจากสัตว์น้ำมากกว่าส่วนประกอบอื่น ก็ให้ยื่นที่กรมประมง เป็นต้น หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับคำขอ ในกรณีนี้คือ กรมปศุสัตว์ เมื่อรับคำขอแล้วจะส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายเกี่ยวกับใบคำขอและข้อมูลที่ผ่านการสอบทานความมีตัวตนแล้วให้กับหน่วยงานอีก 2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การนำส่งตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบ ในปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะเก็บตัวอย่างในส่วนที่แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ และแต่ละหน่วยงานจะส่งตัวอย่างให้กับห้องปฏิบัติการทดสอบในเครือข่ายของตนไปทำการทดสอบตัวอย่างตามพารามิเตอร์ที่แต่ละหน่วยงานกำหนด แต่ในกระบวนงานของการบูรณาการหนึ่งตัวอย่างจะถูกสุ่มเก็บและส่งต่อให้กับหนึ่งห้องปฏิบัติการทดสอบที่อยู่ในเครือข่ายของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่มีศักยภาพในการทดสอบในหลายพารามิเตอร์ครบทุกพารามิเตอร์ตามที่ทั้ง 3 หน่วยงานต้องการ

ห้องปฏิบัติการทดสอบ เมื่อทดสอบเสร็จเรียบร้อย ผลของการทดสอบในแต่ละพารามิเตอร์เป็นประการใดแล้ว ก็ทำการส่งผลการทดสอบผ่านเครือข่ายไปให้หน่วยงานที่ต้องการผลการทดสอบในพารามิเตอร์ต่างๆ เหล่านั้น

เมื่อกรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมวิชาการเกษตร ได้รับผลการทดสอบแล้วก็นำมาพิจารณาประกอบกับใบคำขอที่หน่วยงานที่เป็นจุดบริการเบ็ดเสร็จ ซึ่งในกรณีตัวอย่างนี้คือ กรมปศุสัตว์ ส่งมาให้เพื่อพิจารณาว่าผลการทดสอบและใบคำขอนั้นสมควรที่จะให้ความเห็นชอบรับรองสุขอนามัยของสินค้าที่ขอมาได้หรือไม่ หากทั้ง 3 หน่วยงานให้ความเห็นชอบ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับบริการก็จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป คือ ออกใบรับรองสุขอนามัย และส่งใบรับรองสุขอนามัยให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งอาจส่งทางเครือข่ายออนไลน์หรือส่งผ่านไปรษณีย์ ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการที่เลือกว่าจะให้ส่งในรูปแบบหรือช่องทางใด

โดยสรุป การบูรณาการกระบวนงานตามตัวอย่างที่ 1 ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอนงานและค่าใช้จ่ายในประเด็นต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบการไม่ต้องทำสำเนาเอกสารแสดงความมีตัวตน หรือไปขอใบรับรองนิติบุคคลจากหน่วยงานต้นสังกัด เพราะกรมปศุสัตว์จะทำการสอบทานข้อมูลแสดงตัวตนว่ามีอยู่จริงหรือไม่กับหน่วยงานต้นสังกัดผ่านทางเครือข่ายสารสนเทศ

(2) ผู้ประกอบการยื่นคำขอที่กรมปศุสัตว์ซึ่งเป็นจุดให้บริการเบ็ดเสร็จ และส่งตัวอย่างทดสอบให้กับห้องปฏิบัติการในเครือข่ายของกรมปศุสัตว์โดยตรง โดยไม่ต้องไปยื่นที่กรมประมง และกรมวิชาการเกษตร ซึ่งกรมปศุสัตว์ หลังจากสอบทานข้อมูลการมีตัวตนของผู้ประกอบการจากหน่วยงานต้นสังกัดแล้วก็จะส่งใบคำขอและข้อมูลแสดงการมีตัวตนไปให้กรมประมง หรือกรมวิชาการเกษตรผ่านเครือข่ายสารสนเทศ โดยผู้ประกอบการไม่ต้องไปยื่นคำขอ หรือเอกสารที่กรมประมง หรือกรมวิชาการเกษตร เหมือนดังเช่นวิธีการปัจจุบัน เป็นการประหยัดเวลาค่าใช้จ่าย และทำให้ขั้นตอนการดำเนินงานเร็วขึ้น

(3) การเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบในปัจจุบันจะเก็บ 3 ตัวอย่างเพื่อส่งไปทดสอบใน 3 ห้องปฏิบัติการ แต่ตามระบบที่บูรณาการใหม่นี้จะเก็บ 1 ตัวอย่างและส่งไปให้ 1 ห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพในการตรวจทดสอบตัวอย่างให้ครบตามพารามิเตอร์ที่ทั้ง 3 หน่วยงานกำหนด และเมื่อทดสอบได้ผลเป็นอย่างไรแล้ว ห้องปฏิบัติการจะส่งข้อมูลที่เป็นผลทดสอบผ่านทางเครือข่ายสารสนเทศไปยังทั้ง 3 หน่วยงานโดยตรง และหน่วยงานทั้ง 3 หน่วยพิจารณาผลทดสอบประกอบใบคำขอ และหากเห็นสมควรว่าผลการตรวจประเมินนั้นผ่านเกณฑ์ได้ ก็จะให้ความเห็นชอบในการออกใบรับรอง

กรมปศุสัตว์ ซึ่งเป็นจุดให้บริการเบ็ดเสร็จ จะออกใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate) และส่งไปให้ผู้ประกอบการตามช่องทางที่ผู้ประกอบการต้องการ เช่น ส่งทางเครือข่ายสารสนเทศหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนด่วนพิเศษ โดยที่ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องเดินทางมารับด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย

5.8.2 การบูรณาการกระบวนงานตรวจสุขลักษณะของโรงงานผลิตอาหาร

1. ผู้ประกอบการผลิตและส่งออกอาหารที่เป็นสัตว์น้ำ ต้องขอใบรับรองสุขลักษณะของโรงงาน (GMP) และใบรับรองระบบวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (HACCP) ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารแสดงตัวตน หนังสือรับรองนิติบุคคล สำเนาใบทะเบียนการค้า สำเนาใบอนุญาตตั้งโรงงาน (รง. 4) ของกรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สำเนาใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อ.1) และใบอนุญาตประกอบอาชีพในการประมง (ทบ. 2) และสำเนาใบอนุญาตประกอบอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรืออุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (อ. 6)

2. การยื่นคำขอ ถ้าเป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตที่มีศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในกลุ่มจังหวัดหรือในภูมิภาคที่กำหนดไว้ ก็ยื่นใบคำขอได้ที่ศูนย์วิจัยสงขลา ศูนย์วิจัยสุราษฎร์ธานี หรือศูนย์วิจัยสมุทรสาคร เป็นต้น นอกเหนือจากจังหวัดเหล่านี้รวมทั้งโรงงานที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครก็ให้ยื่นคำขอได้ที่กรมประมง

3. ในกรณีที่มีการบูรณาการกระบวนงานแล้ว เมื่อผู้ประกอบการยื่นคำขอมาที่กรมประมง กรมประมงจะตรวจสอบข้อมูลแสดงความมีตัวตนผ่านเครือข่ายสารสนเทศกับหน่วยงานต้นสังกัด เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพื่อสอบทานทะเบียนการค้าและหนังสือรับรองนิติบุคคล สอบทานฐานข้อมูลของกรมโรงงานว่ามีใบอนุญาตตั้งโรงงาน (รง. 4) ที่ยังเป็นปัจจุบันอยู่หรือไม่ สอบทานกับฐานข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาว่ามีใบอนุญาตผลิตอาหารหรือไม่ และสอบทานกับฐานข้อมูลของกรมประมงเองว่ามีใบอนุญาตประกอบอาชีพประมง (ทบ.2) และใบอนุญาตทำการค้าสัตว์น้ำ (อ.6) อยู่หรือไม่

4. เมื่อกรมประมงหรือศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในภูมิภาคตรวจสอบข้อมูลแสดงความมีตัวตนถูกต้องแล้ว ก็จะส่งใบคำขอผ่านเครือข่ายสารสนเทศไปให้ผู้ตรวจประเมินที่อยู่ในเครือข่ายรับถ่ายโอนงานตรวจประเมินจากกรมประมง เพื่อให้ผู้ตรวจประเมินไปดำเนินงานตรวจประเมินตามพารามิเตอร์ของกรมประมงและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานอื่นที่ประสงค์จะให้มีการตรวจรับรอง

5. เมื่อผู้ตรวจประเมินตรวจประเมินโรงงานเสร็จแล้ว ก็แจ้งผลการตรวจประเมินโรงงานให้หน่วยงานที่ผู้ประกอบการยื่นคำขอ เช่นศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในภูมิภาคต่างๆ หรือส่งให้กรมประมง และส่งข้อมูลให้กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งสำนักงานเหล่านี้จะนำผลการตรวจ

ประเมินโรงงานมาพิจารณาว่าจะผ่านการประเมินหรือไม่ หากผลการตรวจประเมินโรงงานและใบคำขอสมบูรณ์เรียบร้อย หน่วยงานสามารถจะผ่านผลการประเมินและอนุมัติได้ ก็จะทำการออกใบรับรองสุขลักษณะของโรงงานที่มี GMP และ HACCP ส่วนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะนำข้อมูลเหล่านี้ไปประกอบการตรวจตามรอบเวลาหรือการสุ่มตรวจเพื่อเฝ้าระวังในครั้งต่อไป เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายที่ไม่ต้องไปทำการตรวจสอบ หรือให้ผู้ประกอบการไปทำการตรวจสอบ GMP หรือ HACCP ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

6. ใบรับรองสุขลักษณะโรงงาน GMP/HACCP นั้น ศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำ หรือกรมประมง จะส่ง EMS ผ่านบริษัทไปรษณีย์ไทยกลับไปให้ผู้ประกอบการเพื่อนำไปใช้ในการส่งออก โดยผู้ประกอบการไม่ต้องเดินทางมารับใบรับรอง ณ หน่วยงานที่ยื่นคำขอ

โดยสรุปแล้ว การบูรณาการกระบวนงานนี้จะทำให้เกิดการลดขั้นตอน และลดค่าใช้จ่ายและทำให้การเกิดการลดเวลาในการดำเนินงานให้เร็วขึ้นในประเด็นต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบการไม่ต้องไปขอหรือทำสำเนาเอกสารแสดงความมีตัวตนของทุกหน่วยงานและนำไปส่งให้กรมประมง โดยกรมประมงสามารถจะตรวจสอบข้อมูลการแสดงความมีตัวตนเหล่านี้จากหน่วยงานต้นสังกัดได้โดยตรง

(2) เมื่อยื่นคำขอแล้วและกรมประมงได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารแสดงความมีตัวตนแล้ว กรมประมงสามารถจะส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายให้กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และส่งให้ผู้ตรวจประเมินในเครือข่ายที่ได้รับการถ่ายโอนในทันทีเพื่อไปดำเนินการตรวจสอบต่อไป

(3) ผลการตรวจประเมินจากผู้ตรวจประเมินในเครือข่ายสารสนเทศจะถูกส่งผ่านเครือข่ายสารสนเทศ ไปยังศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในภูมิภาคต่างๆ หรือกรมประมงและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยทันที โดยไม่ต้องมีการเดินทางนำเอกสารไปส่ง ก็จะประหยัดเวลามากขึ้น

(4) เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลการตรวจประเมินประกอบกับใบคำขอแล้วเห็นสมควรที่จะออกใบรับรองสุขลักษณะโรงงาน ก็จะทำการออกใบรับรอง และส่งใบรับรองผ่าน EMS ของบริษัทไปรษณีย์ไทย ส่งให้กับผู้ประกอบการได้ทันที โดยที่ผู้ประกอบการไม่ต้องเดินทางไปรับใบรับรองที่หน่วยงาน ที่อยู่ห่างไกลจากสถานประกอบการ

(5) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสามารถนำข้อมูลการตรวจ GMP และ HACCP ที่ผ่านการตรวจประเมินโดยหน่วยตรวจประเมินที่ได้รับการรับรองตาม ISO/IEC 17020 และมีพารามิเตอร์ครบถ้วนตามต้องการไปใช้ประกอบการตรวจตามรอบเวลาและการสุ่มตรวจเพื่อ

เฝ้าระวังของสำนักงานฯในรอบต่อไปได้ โดยไม่ต้องให้ผู้ประกอบการหรือสำนักงานไปตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เป็นการประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย

5.8.3 การบูรณาการการใช้เอกสาร

ตัวอย่างของการใช้เอกสารที่ซ้ำซ้อนกันในหลายหน่วยงานและในหลายขั้นตอนของกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานที่ได้แสดงไว้ในตารางในหน้าต่อไป ซึ่งได้แสดงตัวอย่างของกิจกรรมการให้บริการมาตรฐานที่เป็นกิจกรรมที่มีผู้ประกอบการใช้บริการเป็นจำนวนมาก 5 ตัวอย่างคือ

1) ตัวอย่างเอกสารที่ต้องเสนอพร้อมใบคำขอในขั้นเริ่มต้นกิจการและเตรียมการผลิตสินค้า และเพื่อความชัดเจนได้ใช้ตัวอย่างของ Composite Food ที่มีเนื้อสัตว์หลายชนิดและผักรวมกัน เช่น ข้าวผัด หมู ไก่ ปลกหมึก ต้มยำรวมมิตร หรือบาร์บีคิว เป็นต้น เป็นการแสดงรูปแบบของความซ้ำซ้อนของเอกสาร
2) ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ในขั้นการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตอาหารส่งออกและจำหน่ายในประเทศ
3) ตัวอย่างเอกสารที่ต้องใช้ในการตรวจสุขลักษณะของโรงงานผลิตอาหารเพื่อขอใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate) ซึ่งรวมถึง GMP และ HACCP
4) ตัวอย่างเอกสารที่ต้องใช้ในขั้นตอนของการผลิตเพื่อส่งออก
5) ตัวอย่างเอกสารที่ใช้ในการส่งออกข้าวหอมมะลิ

ในตัวอย่างที่ 1 จะเห็นได้ว่าเอกสารที่ใช้ในการแสดงความมีตัวตนของผู้ยื่นขอ หรือสถานประกอบการ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองนิติบุคคล หนังสือรับรองการจดทะเบียนมูลค่าเพิ่ม และเอกสารที่แสดงว่าสถานประกอบการได้รับการอนุมัติ อนุญาตให้ดำเนินการในเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้ว เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร ใบอนุญาตส่งออก เป็นต้น และทุกหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐานจะขอให้ผู้ประกอบการนำสำเนาหรือใบรับรองที่ออกโดยหน่วยงานต้นสังกัดมาแสดงความมีตัวตน และเอกสารแสดงการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จำเป็นต่อการอนุมัติ อนุญาตของหน่วยบริการมาตรฐานนั้นๆ ต่อไป ถ้าหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐานสามารถที่จะสอบทานหรือดึงข้อมูลที่เกี่ยวกับเอกสารเหล่านี้ได้จากหน่วยงานต้นสังกัด ผู้ประกอบการก็ไม่จำเป็นที่จะต้องจัดทำเอกสารเหล่านี้มายื่นพร้อมกับแบบคำขอรับบริการ

ในตัวอย่างที่ 2 แสดงให้เห็นว่านอกจากผู้ประกอบการจะต้องนำเอกสารที่เกี่ยวกับการแสดงการมีตัวตนไปแสดงเพื่อขอรับบริการ ใบรับรองการนำเข้าวัตถุดิบแล้ว ผู้ประกอบการยังต้องให้หน่วยบริการมาตรฐานที่รับรองวัตถุดิบ มาทำการสุ่มตัวอย่างวัตถุดิบที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน เช่น กรมประมงจะสุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำ กรมปศุสัตว์จะสุ่มตัวอย่างวัตถุดิบที่เกี่ยวกับปศุสัตว์ เช่น หมู ไก่

กรมวิชาการเกษตรจะสุ่มตัวอย่างของวัตถุดิบที่เป็นพืช ผักหรือผลไม้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะสุ่มตัวอย่างทั้งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ สัตว์บก และผักผลไม้ ตัวอย่างที่ถูกสุ่มเหล่านี้จะถูกส่งไปยังห้องปฏิบัติการทดสอบในเครือข่ายของหน่วยงานแต่ละแห่ง และทดสอบตามพารามิเตอร์ที่หน่วยงานต้องการเพื่อนำมาประกอบการรับรองการอนุญาตนำเข้าวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นสินค้า Composite Food

การตรวจสุขลักษณะของโรงงานผลิตอาหารจะมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ ผู้ประกอบการจะต้องจัดส่งเอกสารที่แสดงความมีตัวตน และหน่วยงานที่มีหน้าที่จะออกใบรับรองสุขลักษณะของโรงงาน (Health Certificate) ก็จะต้องส่งหน่วยงานเข้ามาตรวจโรงงาน ซึ่งทั้งกรมประมงและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก็จะตรวจโรงงาน แต่ตรวจในเวลาที่ต่างกัน และมีพารามิเตอร์ที่ต่างกัน ซึ่งหากมีการบูรณาการ มีข้อตกลงที่สามารถตกลงกันได้ การตรวจอาจทำได้โดยหน่วยตรวจที่เป็นหน่วยกลาง หรือเป็นหน่วยตรวจที่ได้รับการถ่ายโอนงานที่มีศักยภาพในการตรวจได้ครบทุกพารามิเตอร์ที่กรมประมงและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาต้องการ ก็จะทำให้การตรวจโรงงานในรอบถัดไป ซึ่งอาจจะเป็นการตรวจเพื่อเฝ้าระวังหรือการตรวจตามรอบเวลา หรือการตรวจเพื่อต่อใบอนุญาตนั้น ทำเพียงหนเดียวก็จะสามารถใช้งานร่วมกันได้

5.9 ข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

ภาพที่ 5-1 กิจกรรมและโครงสร้างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐาน

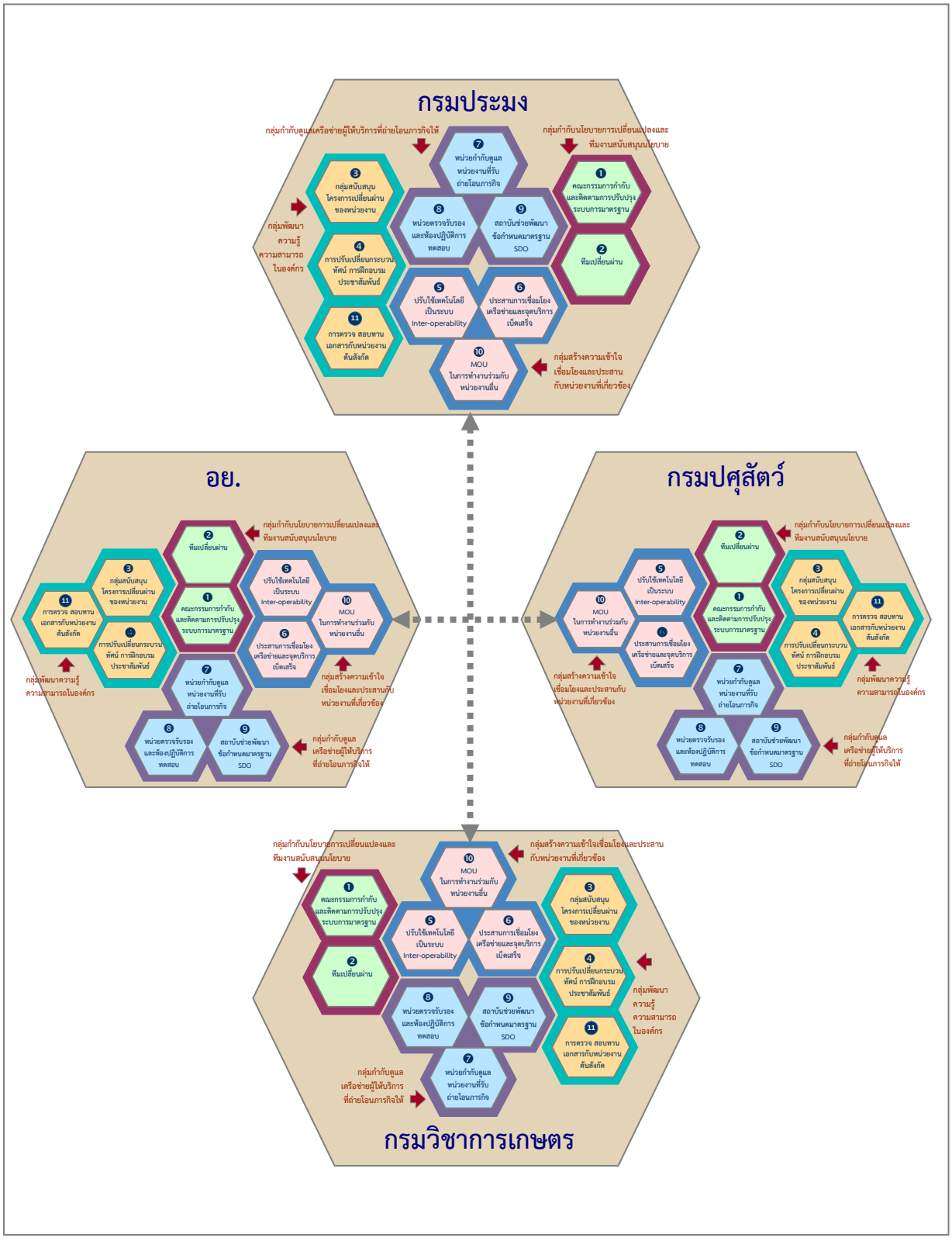

ภาพที่ 5-2 กิจกรรมและโครงสร้างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานด้านการมาตรฐานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

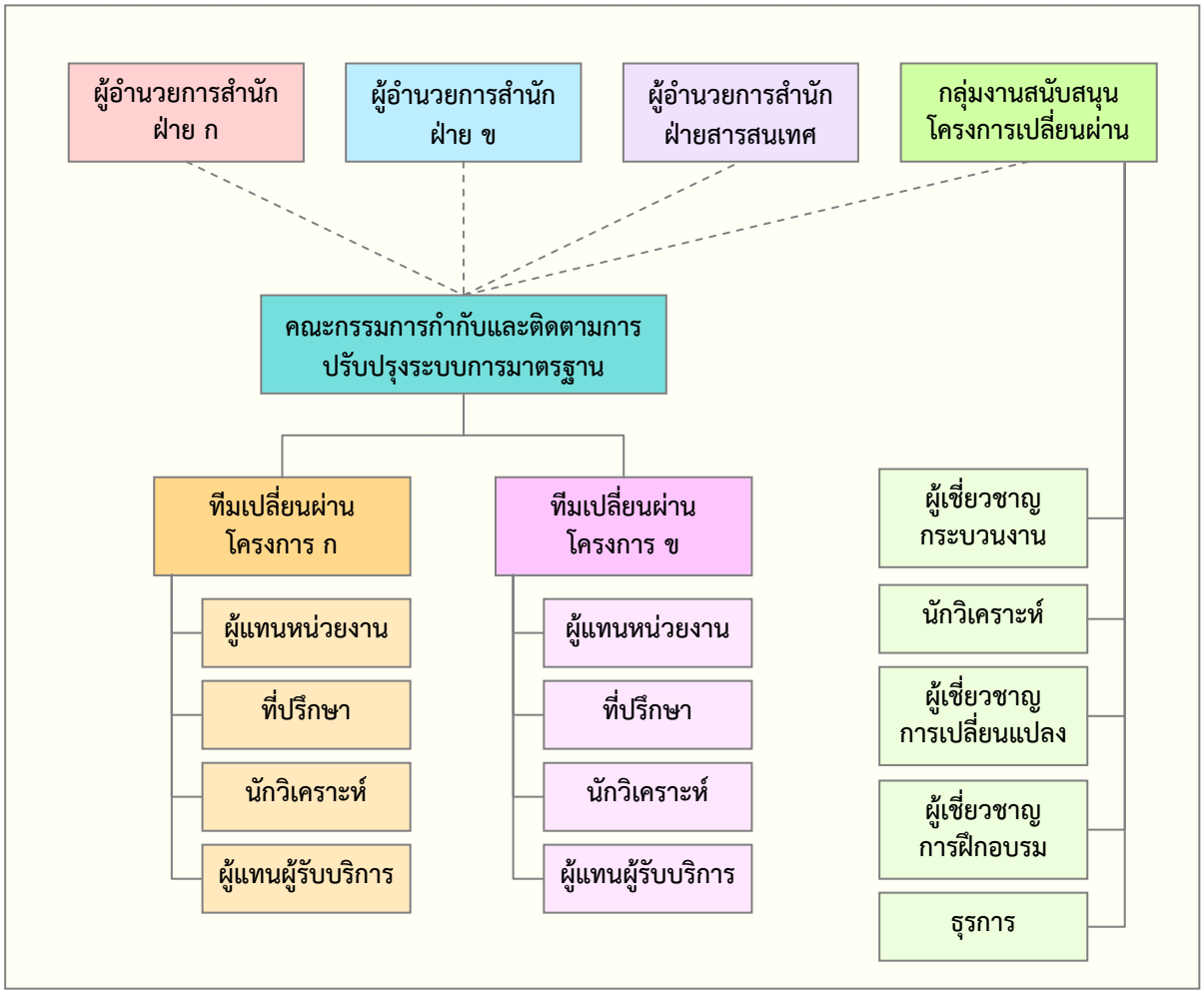

ภาพที่ 5-3 โครงสร้างการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานภายในหน่วยงานการมาตรฐาน

กลุ่มงานสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่านนี้อาจจัดในมีรูปแบบขององค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) คือ ไม่จำเป็นต้องมีบุคลากรมาปฏิบัติงานประจำในหน่วยงาน แต่มีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสามารถทำงานหรือสื่อสารผ่านเครือข่ายหรือผ่านระบบ e-mail เพื่อให้คำปรึกษาหรือให้บริการแก่ทีมเปลี่ยนผ่านให้ดำเนินงานได้

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและการปรับปรุงกระบวนงาน

	กระบวนงานที่เสนอให้มีการบูรณาการและปรับปรุงกระบวนงาน	ปรับโครงสร้าง							ปรับการบริหารจัดการ			
		คณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐาน	ทีมเปลี่ยนผ่าน	ทีมสนับสนุน	ประสานหน่วยบริการเชื่อมโยงเครือข่าย	หน่วยกำกับดูแลหน่วยงานที่รับถ่ายโอนภารกิจ	หน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบ	สถาบันที่ช่วยพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน (SDO)	ฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องให้ทำงานในระบบบูรณาการและปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์	ปรับระบบให้มีการเชื่อมโยงการทำงานเป็นเครือข่าย	จัดทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน (MOU)	จัดให้มีการตรวจเอกสารที่สามารถสอบทานกับหน่วยงานต้นสังกัด
1	แสวงหาโอกาสให้หน่วยงานจัดให้มีบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓
2	แสวงหาโอกาสให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันร่วมกันจัดให้มีจุดบริการเบ็ดเสร็จหลายจุด	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓
3	แสวงหาโอกาสในการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวเนื่องกันในระบบมาตรฐาน	✓			✓				✓	✓	✓	✓
4	แสวงหาโอกาสในการใช้ผลการตรวจรับรองร่วมกับอีกหน่วยงานหนึ่ง	✓			✓		✓			✓	✓	
5	การยอมรับและใช้ผลทดสอบของห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพและได้ผ่านการตรวจรับรอง ISO/IEC 17025 ของหน่วยงานอื่น	✓					✓				✓	
6	แสวงหาโอกาสในการถ่ายโอนงานในหน่วยงานมาตรฐานให้ภาคเอกชน	✓				✓	✓			✓	✓	
7	สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน (Inter-operability)	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	
8	เร่งรัดการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานโดยใช้หน่วยงานอื่น (SDO) ช่วยในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน	✓	✓	✓				✓	✓		✓	

1. คณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐาน

โครงสร้างการเปลี่ยนผ่านภายในหน่วยงานการมาตรฐานเพื่อรองรับการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานภายในหน่วยงานการมาตรฐานแต่ละหน่วยงาน ควรมีผู้บริหารระดับสูงของแต่ละสำนักทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐาน เพื่อบริหารการเปลี่ยนผ่านของหน่วยงาน ให้ความช่วยเหลือทีมเปลี่ยนผ่านที่อาจมีหลายโครงการที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การสนับสนุนคัดสรรผู้แทนของหน่วยงาน ที่ปรึกษา นักวิเคราะห์ และผู้แทนของผู้รับบริการมาร่วมทำงานกันในทีมเปลี่ยนผ่าน ผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการกำกับให้สนับสนุนทรัพยากร อุปกรณ์เพื่อจัดตั้งกลุ่มงานสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่านที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญกระบวนงาน นักวิเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญการเปลี่ยนแปลง หรือการฝึกอบรม เพื่อสนับสนุนงานที่เกี่ยวกับการปรับปรุงมาตรฐานซึ่งเป็นภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติงานตามปกติให้สามารถดำเนินการได้โดยไม่มีผลกระทบต่องานปกติประจำวันสามารถดำเนินต่อไปได้

คณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐานควรมีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

- ให้ความเห็นชอบต่อแผนปฏิบัติงานที่ทีมเปลี่ยนผ่านเสนอ
- กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่คณะกรรมการได้ให้ความเป็นชอบ ผลักดันให้ทีมเปลี่ยนผ่านนำแผนงานไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล
- มีการจัดหาทรัพยากรที่เหมาะสม (งบประมาณ บุคลากร และเวลาดำเนินการ) มาเพื่อการปรับปรุงกระบวนงาน
- มีการประชุมรับฟังความเห็น ให้คำปรึกษา ให้ข้อข้อเสนอแนะทีมเปลี่ยนผ่าน เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามแผนงานที่ตั้งไว้
- ประสานงาน สื่อสารกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

2. ทีมเปลี่ยนผ่าน

บทบาทของทีมเปลี่ยนผ่าน

- จัดการด้านเทคนิคของการเปลี่ยนแปลง ออกแบบวิธีการที่ดีและแตกต่างไปจากปัจจุบัน
- มีทิศทางและการบริหาร ทำให้โครงการด้านเทคนิคก้าวไปข้างหน้า
- อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามแผนงานในด้านการจัดการทรัพยากรที่เหมาะสม (งบประมาณ บุคลากร และเวลาดำเนินการ)

หน้าที่สำคัญ

- ออกแบบการเปลี่ยนแปลง วิธีการแก้ปัญหา ซึ่งในที่สุดจะส่งผลต่อวิธีการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
- บริหารจัดการด้านเทคนิคด้วยเครื่องมือต่างๆ เช่น กฎบัตร กรณีศึกษา กำหนดการทำงาน ทรัพยากร โครงสร้างงานที่ล้มเหลว งบประมาณ เป็นต้น
- มีส่วนร่วมประสานงานกับกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบมาตรฐาน สนับสนุนด้านทรัพยากร ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ให้มั่นใจได้ว่าด้านเทคนิคและด้านบุคลากรของการปรับปรุงกระบวนงานมีความก้าวหน้า จัดหาข้อมูลความคืบหน้าและผลงานของโครงการ

ทักษะและสมรรถนะของหัวหน้าทีมเปลี่ยนผ่าน

หัวหน้าทีมเปลี่ยนผ่านซึ่งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ที่ดีควรต้องเข้าใจในสภาพแวดล้อมและมีทักษะความสามารถในด้านต่างๆ ได้แก่

- สามารถถ่ายทอดแนวคิดได้อย่างชัดเจน กระชับ และแม่นยำ ทั้งการสื่อสารด้วยวาจาและการเขียน
- รับฟังและรวบรวมเกี่ยวกับแนวคิดและมุมมองจากผู้ปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ได้fu
- มีความสามารถในการไกล่เกลี่ยและแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ได้
- สามารถวิเคราะห์ถึงอิทธิพล โครงสร้างของความไม่เท่าเทียมกัน และวัฒนธรรมองค์กรได้
- สร้างสรรค์และร่วมกันแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะการคิดที่สำคัญ
- มองเห็นภาพรวม เป้าหมาย และเข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบ
- กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสามารถทำให้เป็นจริงได้
- อดทนต่อความคลุมเครือและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- กล้าที่จะแสดงความเห็น มีจริยธรรมและความน่าเชื่อถือ

ระดับของทักษะการเป็นหัวหน้าทีมเปลี่ยนผ่าน

ระดับ 1 **สามารถเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย มีการริเริ่มและทิศทางที่ชัดเจน** ยอมรับความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร และสามารถอธิบายความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งองค์กร สร้างบรรยากาศให้เป็นที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในองค์กรได้

ระดับ 2 **สามารถบริหารโครงการการเปลี่ยนแปลงในระดับปฏิบัติ** กำหนดและเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลง ระบุประเด็นสำคัญในการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับกระบวนการและพฤติกรรมการทำงาน

ระดับ 3 **สามารถเปลี่ยนแปลงจากวิสัยทัศน์ไปสู่โครงการการเปลี่ยนแปลงและสามารถสื่อสารทั่วองค์กร** นำวิสัยทัศน์ขององค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลงในบริบทของการจัดทำเป็นโครงการเปลี่ยนแปลงที่เฉพาะเจาะจง และนำการเปลี่ยนแปลงนี้ไปใช้ทั่วทั้งองค์กร เป็นการเปลี่ยนกระบวนงานเพื่อสร้างโอกาสใหม่

ระดับ 4 **สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในระดับสูงขององค์กร** การบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อน เข้าใจพลวัตรของวัฒนธรรมในปัจจุบันขององค์กร สร้างหลักสูตรการปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ สร้างสมดุลกับความเป็นจริงในปัจจุบันที่มีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ระดับ 5 **สามารถที่จะปฏิรูปโครงสร้างองค์กร** สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงจากสภาพปัจจุบันที่องค์กรเป็นอยู่ไปสู่การเปลี่ยนแปลงตามวิสัยทัศน์ ซึ่งต้องเผชิญภาวะวิกฤติในความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงองค์กร

สมรรถนะหลัก 15 ประการของหัวหน้าทีมเปลี่ยนผ่านซึ่งถือว่าเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agents)

สมรรถนะในการบรรลุวัตถุประสงค์

1) มีความรู้สึกไวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคลากรที่สำคัญ การรับรู้ของผู้บริหารระดับสูง สภาวะแวดล้อมขององค์กร และวิธีการที่มีผลต่อเป้าหมายการดำเนินงานของโครงการ
2) กำหนดเป้าหมายได้อย่างชัดเจนและทำให้เกิดเป็นจริงได้
3) มีความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องมีการสั่งการจากผู้จัดการซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อเป้าหมายของโครงการและรูปแบบการจัดการ

สมรรถนะด้านบทบาท (Roles)

4) มีความสามารถในการสร้างทีมงานที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ เป็นทีมงานที่มีประสิทธิภาพ กำหนดและมอบหมายความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องให้กับทีมงานได้อย่างชัดเจน

5) มีทักษะในการสร้างและรักษาระบบเครือข่ายที่เหมาะสมกับการติดต่อภายในและภายนอกองค์กร

6) มีความอดทนต่อความคลุมเครือเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างสะดวก อดทนและมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน

สมรรถนะด้านการสื่อสาร

7) มีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่จะถ่ายทอดให้กับสมาชิกในทีมและผู้ใต้บังคับบัญชาทราบถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงในเป้าหมายของโครงการและในงานและความรับผิดชอบของแต่ละคน

8) มีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ สามารถเลือก ฟัง เก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม เข้าใจความกังวลของผู้อื่น และจัดการประชุม

9) มีความกระตือรือร้นในงานเร่งด่วนและการแสดงความคิด

10) มีแรงจูงใจและมีความมุ่งมั่นกับบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สมรรถนะด้านการเจรจาต่อรอง

11) เสนอแผนและแนวคิดให้กับผู้อื่นได้โดยสร้างความน่าจะทำและความท้าทาย มีวิสัยทัศน์ที่มองไปในอนาคต

12) สามารถเจรจาต่อรองกับบุคคลสำคัญ เกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงและเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้ง

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ

13) มีพันธมิตรที่มีศักยภาพและรักษาสมดุลระหว่างความขัดแย้งและการรับรู้

14) มีทักษะในการโน้มน้าวให้มุ่งมั่นกับแผนงานโครงการและแนวคิดจากบุคคลที่มีความสงสัยและมีแรงต่อต้าน

15) มีมุมมองในระดับสูง สามารถถอยจากโครงการที่ทำอยู่ และมองภาพกว้างของลำดับความสำคัญได้

3. กลุ่มสนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่านของหน่วยงาน

บทบาทของผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานที่มีการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานมาตรฐาน

- เป็นผู้อุปถัมภ์ ให้ความกระตือรือร้น ความเกี่ยวข้องที่ชัดเจน และความร่วมมือของผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ
- ผู้ปฏิบัติงานต้องการเห็นและได้ยินเกี่ยวกับความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
- การสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในโครงการ

หน้าที่สำคัญ

- มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงอย่างแข็งขันและปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรเห็นได้ชัดเจนถึงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นตลอดโครงการ
- สร้างพันธมิตรกับผู้สนับสนุน และบริหารแรงต่อต้าน
- สื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานสม่ำเสมอ

บทบาทของกลุ่มงานสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน

- มีทรัพยากรสนับสนุนการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงและวิธีการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- มีทรัพยากรสนับสนุนการปรับปรุงกระบวนงานที่จัดไว้โดยเฉพาะ ถ้าหน่วยงานมีงบประมาณและเวลาจำกัดการปรับปรุงอาจจะไม่สำเร็จ เพราะอาจถูกลดความสำคัญเป็นลำดับท้ายสุด จึงควรมีกลุ่มงานสนับสนุนกิจกรรมการปรับปรุงกระบวนงานไว้เฉพาะ
- เป็นแหล่งรวบรวมความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ ได้แก่ บุคลากรด้านทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาโครงสร้างองค์กร ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรม ผู้เชี่ยวชาญด้านการติดต่อสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญการแก้ปัญหาเฉพาะทาง เป็นต้น ซึ่งอาจจะดำเนินการในฐานะผู้บริหารหรือร่วมในทีมเปลี่ยนผ่านการบริหารการเปลี่ยนแปลง

หน้าที่สำคัญ

- ให้การสนับสนุนวิธีการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์
- ประเมินการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ผู้ได้รับผลกระทบจากกลยุทธ์ที่ได้กำหนดขึ้น
- มีแผนงานการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์แผนการฝึกสอนอบรม และแผนการบริหารแรงต่อต้าน

- สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ทรัพยากรของการบริหารการเปลี่ยนแปลง คือผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงาน
- ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ นำประสบการณ์ที่เคยผ่านการปรับปรุงระบบมาตรฐานมาใช้
- มีความรู้ที่ช่วยทีมเปลี่ยนผ่าน ผู้บริหาร ปรับปรุงระบบได้
- ใช้เครื่องมือที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมการบริหารการปรับปรุงและการบูรณาการได้

บทบาทของผู้บริหารระดับสูงในฐานะที่เป็นผู้อุปถัมภ์การเปลี่ยนผ่าน

บทบาทต่อทีมเปลี่ยนผ่าน

- เลือกหัวหน้าทีมและสมาชิกของทีมเปลี่ยนผ่าน รวมถึงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- จัดหางบประมาณที่จำเป็นสำหรับทีมเปลี่ยนผ่าน รวมถึงการฝึกอบรมสำหรับทีมเปลี่ยนผ่านเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- ให้ความเห็นในการจัดลำดับความสำคัญของงานประจำกับงานโครงการที่ช่วยให้ทีมเปลี่ยนผ่านได้มีส่วนร่วมอย่างเพียงพอ
- ช่วยทีมเปลี่ยนผ่านให้เข้าใจถึงประเด็นวิกฤตขององค์กร หรือโอกาสที่เขาจะได้รับ
- ให้ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน
- ร่วมกันพัฒนามุมมองอนาคตในระดับสูงของและเชื่อมโยงไปยังกลยุทธ์องค์กร
- มีส่วนร่วมกับทีมเปลี่ยนผ่านในการกำหนดความคาดหวัง ทบทวนการส่งมอบผลลัพธ์ที่สำคัญและการลดอุปสรรค
- สนับสนุนให้ทีมเปลี่ยนผ่านรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และเป็นเจ้าของความสำเร็จของโครงการ

บทบาทต่อผู้มีส่วนได้เสีย

- กำหนดแนวทางการสนับสนุนจากผู้บริหารของหน่วยงาน และสร้างเครือข่ายการสนับสนุนทีมเปลี่ยนผ่าน
- จัดตั้งคณะกรรมการกำกับและติดตามการปรับปรุงระบบการมาตรฐานที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญเพื่อติดตามความก้าวหน้า
- ให้ความรู้แก่ผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับ แรงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

- ทำงานโดยตรงกับผู้บริหารที่แสดงสัญญาณการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
- ให้การสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านให้เกิดขึ้นในหมู่ผู้บริหาร
- สนับสนุนการฝึกอบรมการบริหารการเปลี่ยนแปลงให้กับผู้บริหารระดับสูง
- กำหนดความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับกลาง

บทบาทต่อผู้ปฏิบัติงานในองค์กร

- อธิบายถึงสถานะปัจจุบันของหน่วยงานและสาเหตุที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง
- แสดงวิสัยทัศน์ว่าการเปลี่ยนแปลงจะแก้หรือสร้างโอกาสให้กับองค์กร
- ตอบคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานในองค์กร
- สื่อสารไปในเชิงรุก เผชิญหน้า และมีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ
- รับฟัง มีการเจรจา เปิดใจกับการต่อต้าน
- ให้ความเข้าใจในวัฒนธรรมองค์กร
- สื่อสารข้อความสำคัญให้ซ้ำบ่อยครั้ง
- ร่วมวางแผนกับผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้องอื่น
- ให้ข้อมูลเพียงเหตุการณ์สำคัญและความคืบหน้าของโครงการต่อผู้ปฏิบัติงาน

การวางแผนเปลี่ยนผ่านเพื่อปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานมาตรฐาน

ผู้บริหารของหน่วยงานการมาตรฐานจัดให้มีการระดมสมองวางแผนกระบวนงานโดยรวมของหน่วยงาน โดยพิจารณาปัจจัยต่างๆ เพื่อให้การปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานของหน่วยงานสนองความต้องการของหน่วยงานและผู้รับบริการได้

1. กำหนดทิศทางการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการแต่ละภาคส่วนและระบบมาตรฐานสากล
2. กำหนดการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานที่สำคัญในการให้บริการมาตรฐานของหน่วยงาน โดยการระดมสมองพิจารณากระบวนงานที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการบริการ หรือกระบวนงานที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ หรือกระบวนงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ

3. พิจารณาเลือกกิจกรรมหรือโครงการที่มีความสำคัญในลำดับต้นๆ และเป็นกระบวนงานที่องค์กรมีความเชี่ยวชาญ มีทรัพยากรเพียงพอที่จะดำเนินการ และสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับกระบวนงานที่องค์กรไม่มีความเชี่ยวชาญหรือไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจต้องพิจารณาจ้างที่ปรึกษาหรือจ้างเหมาบริการให้ดำเนินการแทน
4. ตรวจสอบกระบวนงานที่จะปรับเปลี่ยนว่าตอบสนองภารกิจขององค์กร ตอบสนองผู้รับบริการ บรรลุวิสัยทัศน์ เพิ่มเติมกระบวนงานที่ยังไม่สนองตอบความต้องการ และลดทอนภารกิจที่ไม่จำเป็นต้องทำโดยการถ่ายโอน
5. พิจารณาความพอเพียงของทรัพยากรที่ต้องการ งบประมาณที่ต้องใช้ในแต่ละกระบวนงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจำเป็นต้องเพิ่มทรัพยากรและงบประมาณ หรือจัดกิจกรรมในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับทรัพยากรและงบประมาณที่มีอยู่
6. จัดทำคู่มือการดำเนินงานเป็นขั้นตอน เขียนกระบวนงาน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของแต่ละกระบวนงาน

การจัดทำข้อกำหนดของกระบวนงาน

จัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดทำข้อกำหนดของกระบวนงาน เช่น ความต้องการของผู้รับบริการหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลมาตรฐาน กฎระเบียบ และกำหนดผู้รับผิดชอบ กำหนดวิธีการหรือช่องทางในการเก็บข้อมูลจากภายนอกองค์กร เช่น การสำรวจความเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้รับบริการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลภายในองค์กร อาจใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบการมาตรฐาน และความคาดหวังจากการปรับเปลี่ยน บูรณาการข้อมูลความต้องการ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอบทานว่าข้อมูลที่ได้มาครอบคลุมกระบวนงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จัดทำผังกระบวนงานที่แสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนงาน ข้อกำหนดของกระบวนงาน และตัวชี้วัดที่จะใช้ในการวัดผล ซึ่งการจัดทำข้อกำหนดของกระบวนงานมีความสำคัญ คือ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทราบผลลัพธ์หรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างที่ชัดเจน ตรวจสอบความครอบคลุมความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้กระบวนการสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน เป็นกรอบในการออกแบบกระบวนการ

การออกแบบกระบวนงาน

กระบวนงานที่มีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัว และปรับเปลี่ยนได้ ขึ้นอยู่กับการออกแบบกระบวนงาน ซึ่งจะนำข้อกำหนดของแต่ละกระบวนงานมาจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการ กำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ กำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ วิธีการในการควบคุมตรวจสอบเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ ทดลองปฏิบัติ ปรับปรุงแก้ไขกระบวนงานให้เหมาะสมในการปฏิบัติ และจัดทำเป็นเอกสารคู่มือการทำงาน

กำหนดและสื่อสารวิสัยทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง

สื่อสารไปสู่ผู้ปฏิบัติงานให้เห็นภาพในอนาคตของสภาวะการทำงานที่ดีขึ้น และเข้าใจร่วมกันได้ วิสัยทัศน์ที่ดีสามารถสร้างแรงบันดาลใจและแรงกระตุ้น นำไปสู่การปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดผลสอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร เช่น ความสะดวก รวดเร็วของบริการ ความเป็นมืออาชีพ คุณภาพและความพึงพอใจในบริการ เป็นต้น การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง จะทำให้มีความเห็นร่วมในวิสัยทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การสร้างความรู้สึกต้องการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และรู้สึกถึงความจำเป็นเร่งด่วนของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนงาน ผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้เกี่ยวกับงานที่ตนทำอยู่สามารถให้ข้อคิดเห็นดีๆ ทำให้การเปลี่ยนแปลงง่ายขึ้น

การกำหนดตัวชี้วัดผลการทำงาน

ทำให้ทราบว่ากิจกรรมต่างๆ ในแผนงานได้สำเร็จลุล่วงหรือคืบหน้าไปมากน้อยเพียงใด การวัดผลความก้าวหน้าของงานสามารถติดตามงานได้อย่างชัดเจน ตัวชี้วัดผลการทำงานจะช่วยแสดงความเร่งด่วนของกิจกรรม สร้างแรงกระตุ้นในการทำงาน ใช้เป็นเครื่องมือติดตามความก้าวหน้าของงาน ค้นหากิจกรรมที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และการนำความคืบหน้าไปใช้ในการสื่อสารผลงานกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

เตรียมการรองรับข้อขัดข้องและกระแสต่อต้าน

- อธิบายผลดีและผลเสียของการปรับปรุงเปลี่ยนและไม่เปลี่ยนต่อผู้ที่ไม่เห็นด้วย
- สื่อสารต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบให้ทันท่วงทีในรายละเอียดการเปลี่ยนแปลง ขั้นตอนความคืบหน้า
- มีช่องทางให้ผู้ปฏิบัติงานสื่อความคิดเห็น รับฟังข้อขัดข้อง แรงต่อต้าน
- คาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับการต่อต้าน และวางแผนกลยุทธ์รองรับในแต่ละเรื่องเช่น หยุดการทำงาน ลาออก ก่อกวน สร้างความกังวล หาแนวร่วม
- ค้นหา และแก้ไขโครงสร้าง ขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลง
- แนะนำผู้ทำงานถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงและรับฟังการตอบสนองมากกว่าจะพยายามขายความคิดของการเปลี่ยนแปลง
- ให้ผู้ทำงานได้มีโอกาสระบายสิ่งที่กระทบหรือสูญเสีย
- มีช่องทางการรับฟังเสียงสะท้อนถึงผลความก้าวหน้า
- มีการตอบแทนในตัวอย่างที่มีผลงานดี และปรับการเลื่อนขั้นให้เป็นไปตามระบบใหม่
- ปรับระบบการยกย่องและค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับระบบความรับผิดชอบใหม่ และการวัดผลงานแบบใหม่

การติดตามผลหลังการเปลี่ยนแปลง

- ติดตามผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายหลังการเปลี่ยนแปลง
- ประเมินความสำเร็จกับเป้าหมายและเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิม แสดงผลดี-ผลเสีย
- ประเมินขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงว่ามีข้อบกพร่อง ข้อเด่นอย่างไร
- ให้ผู้ร่วมงานได้รับทราบผลดี ผลสะท้อน ข้อผิดพลาดทางแก้ไข
- วางแนวทางการปรับเปลี่ยนต่อไปในอนาคต

กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง

- **Empirical - Rational** การให้เหตุผลถึงความจำเป็นเชิงประจักษ์ที่ต้องมีการปรับปรุงระบบการมาตรฐานให้เกิดการบูรณาการให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และมีผลต่อเศรษฐกิจและสังคม เน้นการสื่อสารเพื่อให้ความรู้ สนับสนุนแรงจูงใจ
- **Normative - Re-educative** สร้างการยอมรับในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ทำต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นวัฒนธรรมองค์กร เน้นการปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กร
- **Power - Coercive** ใช้วิธีออกเป็นคำสั่งหรือใช้อำนาจในการบังคับบัญชาสั่งการให้มีการเปลี่ยนแปลง ถ้าการเปลี่ยนแปลงในบางกรณีที่เกี่ยวกับการอยู่รอดขององค์กร หรือเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ความเสี่ยงภัยลดลง เน้นการใช้อำนาจแทรกแซง
- **Environmental - Adaptive** ปรับโครงสร้างองค์กรใหม่ เน้นการปรับผู้ปฏิบัติงานให้เข้าสู่ระบบใหม่ กระบวนการทำงานใหม่

แนวคิดในการปรับเปลี่ยนกระบวนงาน

- **Rethink** คิดใหม่ ศึกษาสภาพทางกายภาพของกระบวนงานเดิม
- **Redesign** ออกแบบกระบวนงานใหม่ พิจารณาตามความต้องการและสามารถตอบสนองความคาดหวัง วางกฎเกณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมและทันสมัยกับกระบวนงานใหม่ เกิดผลลัพธ์ที่ดีกว่า
- **Retool** จัดเครื่องมือใหม่ หรือปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีการดำเนินงานเพื่อรองรับกระบวนงานที่ออกแบบใหม่
- **Retrain** อบรมใหม่ อบรมพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ผู้เกี่ยวข้องใหม่ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานใหม่

4. การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ การฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์

การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ของผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการมาตรฐานให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เทคโนโลยีใหม่ ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนสูงขึ้น การมีทรัพยากรที่จำกัด มีกฎหมายกฎระเบียบใหม่ๆ หรือวิธีการที่ดีจากประเทศอื่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีบทบาทในกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ เช่น รับรู้และทำเทคโนโลยีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนงานและการบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจใหม่ที่การมาตรฐานมีบทบาทสำคัญในการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของโลกที่มีกติกาใหม่ ที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อตกลงและตามมาตรฐานสากล การปรับเปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างองค์กรที่เชื่อมโยงการบริหารเป็นแบบเครือข่าย รูปแบบการทำงาน สภาวะแวดล้อม กฎเกณฑ์กติกา ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลง ประสบการณ์หรือระบบงานเดิม ความชำนาญ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาแบบเดิมๆ อาจใช้ไม่ได้ผล ผู้ที่เชื่อว่าสภาวะแวดล้อมได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วจะคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดี มีการเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น

การเปลี่ยนบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวดที่ 1 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (มาตรา 6) มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ ประชาชนได้รับความสะดวก ตอบสนองความต้องการ และประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 พิจารณาเรื่องการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่ง พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และมีมติเห็นชอบให้ถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานระยะแรกตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ

ประเภทของการปรับเปลี่ยนในหน่วยงานเพื่อนำยุทธศาสตร์การมาตรฐานไปปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพในเชิงภารกิจ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น กระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจตัดสินใจ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน การปรับเปลี่ยนในภาพรวมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน มี 4 แบบคือ 1) ปรับเปลี่ยนกระบวนงาน เช่น ศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน โดยมีแนวคิดว่าประชาชนเป็นศูนย์กลาง บูรณาการงานบริการ มุ่งเน้นผลลัพธ์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล 2) ปรับการบริหารจัดการและปรับเปลี่ยนการวัดผลการดำเนินงาน ปรับกระบวนงานใหม่ โดยมีการวิเคราะห์และออกแบบใหม่ว่าควรทำอย่างไร และทำเพื่อจุดประสงค์ใด จัดลำดับความสำคัญของกระบวนงานที่จะทำก่อนและหลัง สร้างสรรค์กระบวนงานที่ทันสมัย หน่วยงานที่รับผิดชอบถูกวัดผลการปฏิบัติงาน มีการเปรียบเทียบกับคู่เทียบ 3) ปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร ในหมวดที่ 6 ของ พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่ให้ส่วนราชการทบทวนภารกิจว่ามีความจำเป็น สมควรดำเนินการต่อหรือไม่ โดยคำนึงถึง แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของคณะรัฐมนตรี กำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจ และสถานการณ์อื่นๆ ในกรณีที่ส่วนราชาการเห็นควรยกเลิก ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ ให้ส่วนราชการดำเนินการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลังของส่วนราชการให้สอดคล้องกัน และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และ 4) ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยมขององค์กร คุณค่า ความมุ่งมั่น และทีมงาน ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 7 การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น Customer Service Standards การตอบสนองและดูแลการแก้ไขคำร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศให้แก่ประชาชน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบ

การปรับปรุงกระบวนงานจากระบบปัจจุบันไปสู่ระบบใหม่ในการบูรณากระบวนงานบริการด้านการมาตรฐานผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานควรได้รับการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การฝึกอบรมเพื่อปูพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการปรับปรุงกระบวนงาน
2. อบรมถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงระบบมาตรฐาน
3. ถ่ายทอดแนวคิดสนับสนุนการบูรณาการและปรับปรุงระบบมาตรฐาน
4. สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการกระบวนงาน

1) การฝึกอบรมเพื่อปูพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการปรับปรุงกระบวนงาน

การเปลี่ยนแปลงจากระบบปัจจุบันไปสู่ระบบใหม่ เริ่มจากการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ทบทวนภารกิจในปัจจุบัน เรียนรู้วิธีการบริหารราชการแบบบูรณาการ การบริหารราชการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว การนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานในอนาคตให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและมีแนวคิดในการปรับปรุงการให้บริการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

วิธีการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ

ผู้เข้ารับการอบรม ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐาน

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

หัวข้อในการฝึกอบรม

101 การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) กับการปฏิรูประบบราชการ

- กระบวนทัศน์การทบทวนภารกิจ
- เทคนิคการทบทวนภารกิจ

102 การบริหารราชการแบบบูรณาการ

- การบริหารราชการแบบบูรณาการ
- รูปแบบและแนวทางของการบริหารราชการแบบบูรณาการ
- โครงสร้างส่วนราชการระบบการทำงาน
- การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงาน

103 การบริหารราชการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

- การบริหารราชการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- เป้าหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน

104 ศูนย์บริการร่วม และการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว

- ความหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม
- รูปแบบศูนย์บริการร่วมและองค์ประกอบสำคัญของศูนย์บริการร่วม

105 รูปแบบของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์

- รูปแบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์และมิติการให้บริการ
- กรอบการพัฒนาบริการประชาชนผ่านเครือข่ายสารสนเทศ
- การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของข้าราชการ

106 การบริหารการเปลี่ยนแปลง

- สภาพแวดล้อมที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
- การบริหารการเปลี่ยนแปลง
- การวางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- การนำไปสู่การปฏิบัติ
- ปัจจัยต่อผลสำเร็จของการเปลี่ยนแปลง

2) อบรมถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงระบบมาตรฐาน

การปรับปรุงและบูรณาการระบบมาตรฐานให้บรรลุเป้าหมาย บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่จัดทำขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีความเข้าใจในนโยบายการบริหารราชการของรัฐบาลปัจจุบันที่เน้นความสำคัญด้านการมาตรฐาน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และบทบาทของการมาตรฐานที่สนองตอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและบูรณาการมาตรฐานมีความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการมาตรฐาน สามารถจัดทำหรือสอบทานงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ในการปรับปรุงและบูรณาการระบบมาตรฐานได้

วิธีการอบรม บรรยายและฝึกปฏิบัติการจัดทำหรือสอบทานงบประมาณการปรับปรุงและบูรณาการระบบมาตรฐาน

ผู้เข้ารับการอบรม ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐาน

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

หัวข้อในการฝึกอบรม

201 การเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจและสังคมกับบทบาทของการมาตรฐาน

202 นโยบายคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

203 ปัญหาอุปสรรคของระบบการมาตรฐานของประเทศ

204 ยุทธศาสตร์การมาตรฐานของประเทศคู่ค้า

- ยุทธศาสตร์การมาตรฐานขององค์กรมาตรฐานสากลระหว่างประเทศ ISO และ CEN
- ยุทธศาสตร์การมาตรฐานของสหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แคนาดา จีน ญี่ปุ่น

205 ยุทธศาสตร์การมาตรฐานของประเทศไทย

206 แผนปฏิบัติการและงบประมาณ

3) ถ่ายทอดแนวคิดสนับสนุนการบูรณาการและปรับปรุงระบบมาตรฐาน

ในการบูรณาการและปรับปรุงระบบมาตรฐานให้มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยแนวคิดที่สร้างสรรค์ในการนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์จากบุคลากรของหน่วยงาน การให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากทำให้แต่ละคนสามารถแสดงความสามารถที่ตนเองถนัดในด้านต่างๆ เป็นการกระตุ้นให้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการและปรับปรุงระบบมาตรฐานมีความรู้ ความเข้าใจ มีแนวคิดเชิงวิเคราะห์ และกระบวนการส่งเสริมการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร การแบ่งปันความรู้ และการทำงานร่วมกันเป็นทีม

วิธีการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ

ผู้เข้ารับการอบรม ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐาน

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

หัวข้อในการฝึกอบรม

301 ความคิดริเริ่ม

- ให้ความรู้เกี่ยวกับการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

302 การวิเคราะห์ข้อมูล

303 การทำงานเป็นทีม การทำงานเป็นทีม (Team) มีความแตกต่างจากการทำงานเป็นกลุ่ม (Group) ทีมเปลี่ยนผ่านในการบริหารการเปลี่ยนแปลงมีลักษณะสำคัญคือ สมาชิกในทีมมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน และมีเป้าหมายร่วมกัน โดยมีการแบ่งบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ

- โครงสร้างการทำงานเป็นทีมข้ามสายงาน
- การมอบหมาย สั่งการ วัตถุประสงค์ชัดเจน
- สร้างบรรยากาศ ปลูกฝังการทำงานเป็นทีม
- การสร้างขวัญกำลังใจแก่ทีมงาน

304 การสื่อสาร

305 การแบ่งปันข้อมูลและความรู้

- การแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูล
- กิจกรรมการแลกเปลี่ยน
- การทำงานแบบข้ามสายงาน
- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูล

4) สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการกระบวนงาน

การจัดการกระบวนงานเป็นสิ่งที่ต้องบริหารจัดการ ให้ความสำคัญ และใส่ใจในการจัดการกระบวนงานของหน่วยงานตนเอง เพื่อให้กระบวนงานเหล่านั้นมีประสิทธิภาพในการทำงาน กระบวนงานมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น และสามารถจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและบูรณาการระบบมาตรฐานมีความเข้าใจในเรื่องการวางแผนกระบวนงาน การจัดทำข้อกำหนดกระบวนงาน วิธีการออกแบบกระบวนงานที่มีประสิทธิภาพ และปรับปรุงกระบวนงานให้เหมาะสม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้

วิธีการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ

ผู้เข้ารับการอบรม ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐาน

ระยะเวลา 12 ชั่วโมง

หัวข้อในการฝึกอบรม

401 การวางแผนกระบวนงาน

- ความสำคัญของการวางแผนกระบวนงาน
- กระบวนการสร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุน
- แนวทางการวางแผนกระบวนงาน

402 การจัดทำข้อกำหนดกระบวนงาน

- แนวทางในการจัดทำข้อกำหนดกระบวนงาน

403 การออกแบบกระบวนงาน

- ขั้นตอนการออกแบบ

404 การปรับปรุงกระบวนการทำงาน

- แนวทางการปรับปรุงกระบวนงาน

การประชาสัมพันธ์ได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ได้รับความนิยมและได้ผลดีวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่เน้นทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม การประชาสัมพันธ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีอิทธิพลทางด้านความคิด และสร้างทัศนคติในทางบวก และการทำประชาสัมพันธ์จะต้องสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยต้องทำการศึกษากลุ่มเป้าหมาย และทำการออกแบบประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างการรับรู้และเห็นคุณค่า ให้การสนับสนุนในการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน

กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์จะต้องรู้จักนำทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ ข่าวสาร ความคิด วิธีการดำเนินการสื่อสารต่างๆ ที่ผสมผสานกันอย่างมีหลักการและระบบที่ดี เพื่อก่อให้เกิดผลของการโน้มน้าวหรือจูงใจต่อแนวความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. **การประชาสัมพันธ์เชิงรุก** เป็นการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการปรับปรุงและบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ และเป็นการเสาะแสวงหาโอกาสต่างๆ ในการสร้างข่าวสารในทางที่ดีมากกว่าการคอยแก้ไขปัญหาหรือข่าวลือที่อาจจะเกิดขึ้น การประชาสัมพันธ์เชิงรุกเป็นการกระทำล่วงหน้า เพื่อก่อให้เกิดการชี้นำไปยังกลุ่มเป้าหมายก่อนที่กลุ่มเป้าหมายจะคิด หรือเพื่อให้กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงไม่ทันโต้แย้งหรือเกิดการขัดขวางใดๆ ขึ้น และในบางเรื่องอาจต้องใช้วิธีการรุก หรือตอบโต้ที่รวดเร็ว รุนแรง
2. **การประชาสัมพันธ์เชิงรับ** เป็นการประชาสัมพันธ์ที่ทำเพื่อลดความกดดันต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากอิทธิพลภายนอก หรือเป็นการประชาสัมพันธ์เพื่อคอยแก้ไขสิ่งต่างๆ ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้น เช่น ข่าวลือ การต่อต้านจากกลุ่มต่างๆ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่เป็นไปในทางลบ

ประเภทของการประชาสัมพันธ์

1. **การให้ข่าว** มีลักษณะคล้ายกับการโฆษณา เป็นการติดต่อสื่อสารทางเดียวโดยผ่านสื่อสารมวลชน แต่ต่างกันที่การให้ข่าวนั้นไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ให้แก่สื่อมวลชน แต่ก็ต้องมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ หรือโทรทัศน์ ด้วยความจริงใจ มีน้ำใจ เอื้ออารีในการติดต่อสัมพันธ์ การให้ข่าวแก่สื่อมวลชนนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ
    - การจัดทำเอกสารข่าว (News Releases) หรือ ข่าวแจก (Press Releases)
    - การจัดทำบทความสารคดี (Features)
    - การจัดทำภาพข่าวแจก (News Photographs)

- การจัดให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ (Press Interviews & Press Conferences)

2. **การประชาสัมพันธ์สถาบันการมาตรฐาน** เป็นการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเกี่ยวกับกิจกรรม ความคิดเห็น ตลอดจนปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มภาพลักษณ์ให้หน่วยงาน การประชาสัมพันธ์สถาบันถือเป็นการประชาสัมพันธ์ที่สามารถควบคุมได้มากกว่าการให้ข่าว แต่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า และความน่าเชื่อถือต่ำกว่า
3. **การให้การสนับสนุน (Sponsorship)** เป็นการให้การสนับสนุน หรือเป็นการให้การอุปถัมภ์ในรายการ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการมาตรฐานเพื่อสร้างการรับรู้
4. **การใช้เหตุการณ์พิเศษ** เป็นการผูกติดกับวัฒนธรรม สังคม ความเชื่อทางศาสนา การแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจสูง ตัวอย่างเช่น การจัดวันและสัปดาห์พิเศษ การจัดงานวันครบรอบปี การเปิดให้เยี่ยมชมหน่วยงาน เป็นต้น

5. ปรับใช้เทคโนโลยีเป็นระบบ Inter-operability

องค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2010) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศว่า ควรปรับปรุงกฎระเบียบและกฎหมายให้รองรับกับการบริการ มีโครงสร้างพื้นฐานของระบบสารสนเทศและโทรคมนาคมที่สามารถรองรับระบบการให้บริการประชาชนในรูปแบบของเครือข่ายสารสนเทศ ระบบมีความสำคัญและมีสิ่งที่ต้องพัฒนาหลายประการ จำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายการเมืองในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาขึ้น รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่จะให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถตอบสนองกับความต้องการของประชาชนได้ตรงประเด็น ต้องมีการพัฒนาทุนทางทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีศักยภาพในการทำงานในระบบเครือข่าย ควรมีพันธมิตรซึ่งเป็นองค์กรอิสระและองค์กรภาคประชาสังคม และการให้บริการในรูปแบบนี้ควรพิจารณาถึงรูปแบบของการให้บริการแบบมีคุณค่าเพิ่ม มีการพัฒนาให้สามารถใช้ได้ง่าย สะดวก และขณะเดียวกันควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลของส่วนราชการด้วย

ตัวอย่างเช่น การศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนด้วยระบบสารสนเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของสหภาพยุโรปกับหน่วยงานของเทศบาลในกรุงปักกิ่ง (ธันวาคม, 2551) การศึกษาในโครงการนี้เป็นการรวบรวมความเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยด้านการเชื่อมโยงหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนร่วมกันในภาคราชการของสหภาพยุโรปและประเทศจีน รวมถึงการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการที่นำมาใช้ในการเชื่อมโยงหน่วยงานให้เข้ากันได้ การศึกษาโครงการนี้จัดขึ้นเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการออกแบบกรอบการทำงานเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริการร่วมกัน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าการเชื่อมโยงหน่วยงานในระบบการให้บริการ

แบบใช้สารสนเทศนั้นมีแนวทางที่เหมาะสม ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกฎหมายการให้บริการในระบบสารสนเทศของภาครัฐ ถ้าพัฒนาไปถึงจุดๆ หนึ่งแล้ว ประชาชนไม่จำเป็นจะต้องไปติดต่อที่ส่วนราชการด้วยตนเอง แต่สามารถใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศในการสื่อสารความต้องการแทนการไปติดต่อด้วยตนเอง และคาดหวังว่าระบบการให้บริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนี้จะให้บริการประชาชนได้หลายรูปแบบ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลให้กับประชาชนทราบเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ หรือคำเตือนประชาชนในการเดินทางไปในท้องที่ที่ไม่ปลอดภัย หรือแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการรับฟังสาธารณะ เป็นต้น และส่วนราชการสามารถใช้อินเตอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและติดต่อกับประชาชน โดยประชาชนสามารถขอให้ส่วนราชการตอบข้อซักถามหรือให้ข้อมูลทางอีเมล์ หรือแสดงกิจกรรมที่ประชาชนต้องทำกับภาครัฐ เช่น การชำระภาษีอากรสามารถจะทำได้ในระบบเครือข่ายสารสนเทศ โดยประชาชนไม่จำเป็นต้องนำส่งเอกสารแบบแสดงรายการภาษีอีกต่อไป

การเชื่อมโยงหน่วยงานให้สามารถให้บริการร่วมกันได้ หมายถึง วิธีการทำงานและระบบงานที่ทำให้ส่วนราชการ สำนักงาน องค์กร หรือกลุ่มของผู้รับบริการสามารถโต้ตอบระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบมีศักยภาพที่จะสื่อสาร สามารถใช้ข้อมูลที่อยู่ในภาษาและรูปแบบที่มีความเข้ากันได้ สามารถนำข้อมูลนั้นไปสร้างรายการเพื่อให้บริการต่อไป หรือใช้เพื่อโต้ตอบกับผู้ขอรับบริการหรือขอข้อมูล หรือนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานได้ การสร้างระบบการให้บริการของรัฐโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเชื่อมโยงเครือข่ายให้หน่วยราชการที่ให้บริการร่วมกันสามารถทำงานร่วมกันได้ผ่านเครือข่าย มีประเด็นที่ต้องให้ความสนใจ 4 ประเด็นคือ

1. ต้องยึดกรอบแนวคิดในการออกแบบระบบ แทนที่จะให้ประชาชนไปติดต่อที่สถานที่ราชการ หน่วยราชการนั้นต้องทำงานร่วมกันในการแบ่งปันข้อมูลในการให้บริการร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถไปติดต่อที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้เบ็ดเสร็จ ดังที่เรียกกันว่า เป็นการให้บริการ ณ จุดเดียว (One-Stop Service) ซึ่งจะช่วยให้การใช้ระบบสารสนเทศในการบริการนั้นมีความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ
2. การให้บริการร่วมกันในเครือข่ายของหน่วยราชการร่วมกัน แต่ละหน่วยงานอาจจะใช้ระบบงานที่ต่างกัน แต่สามารถโต้ตอบหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเครือข่ายกันได้ สิ่งสำคัญที่จะต้องปรับปรุงคือ ความเข้ากันได้ทางด้านเทคนิคของแต่ละระบบงานที่หน่วยราชการใช้
3. ภาษาของโปรแกรมคำสั่งในระบบสารสนเทศและแบบคำขอ ต้องมีข้อความภาษาและโปรแกรมคำสั่งในระบบสารสนเทศที่สื่อกันได้และเข้าใจไปในทางเดียวกัน
4. ต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และวิธีการ ให้ส่งเสริม สนับสนุน รองรับการทำงานระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการหรือใช้ข้อมูลร่วมกันให้มีความเข้ากันได้ สอดคล้องกัน มีการ

ปรับปรุงกฎระเบียบหรือกฎหมายให้สามารถรองรับการทำงานเป็นเครือข่ายและทำงานเข้ากันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบที่สามารถทำงานร่วมกันได้ภายใต้เครือข่ายการให้บริการสารสนเทศ ภาครัฐเป็นองค์ประกอบหลักของความสำเร็จภายใต้การให้บริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ ประโยชน์ของการเข้ากันได้ของหน่วยงานที่ให้บริการภายใต้เครือข่ายสารสนเทศคือ ทำให้หน่วยงานราชการต่างๆ สามารถทำงานร่วมกันเพื่อให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ลดค่าใช้จ่ายในระยะยาว เพิ่มความรวดเร็ว ความสะดวกในการให้บริการ และมีความถูกต้อง เนื่องจากใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน ไม่ใช่ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานต่างคนต่างเก็บซึ่งทำให้ข้อมูลมีความแตกต่างกัน ความเข้ากันได้ของระบบงานบนเครือข่ายการให้บริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของภาครัฐสามารถช่วยให้ข้าราชการมีความเป็นปึกแผ่น สามารถทำงานร่วมกัน มีความสอดคล้องถูกต้อง สามารถตอบสนองการให้บริการของรัฐได้ดีขึ้น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละระดับที่ให้บริการหรือดำเนินงานอยู่นั้นสามารถทำงานร่วมกันได้ และยังช่วยให้เกิดความสะดวก สามารถลดกระบวนงานโดยมิต้องเรียกหาข้อมูลหรือเอกสารที่มีอยู่ซ้ำๆ กันในหลายหน่วยงาน

ตัวอย่างเช่น กรมศุลกากรได้จัดทำระบบที่เรียกกว่า National Single Window หรือ NSW เพื่อให้บริการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างส่วนราชการกับธุรกิจ หรือธุรกิจกับธุรกิจ การติดต่อการค้าระหว่างประเทศมีผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายนี้หลายกลุ่ม เช่น ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก นายหน้า ตัวแทนเกี่ยวกับการนำเข้า-ส่งออก บริษัทขนส่ง บริษัทเรือ บริษัทขนส่งทางอากาศ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน เป็นต้น ระบบนี้นอกจากเชื่อมโยงระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับฝ่ายต่างๆ ของกรมศุลกากรแล้ว ยังสามารถเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนและเอเปคได้อีกด้วย ระบบนี้ให้บริการระหว่างผู้นำเข้า-ส่งออกกับกรมศุลกากร และเชื่อมโยงกับธนาคารในการจ่ายภาษี การนำสินค้าเข้า หรือส่งออก และติดต่อเพื่อขออนุญาตและนำของออกจากการท่าเรือ หรือผ่านกระบวนการยื่นขอตรวจภาษีนำเข้าจากกรมศุลกากร เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น การศึกษาของรัฐบาลอิตาลีเกี่ยวกับเรื่องการนำเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงานเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ได้กล่าวถึงการให้บริการประชาชนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเป็นเป้าประสงค์ของรัฐบาลที่จะทำให้การติดต่อระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนนั้นเป็นไปอย่างเรียบง่าย หน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องมีการพัฒนาเครือข่ายการทำงานของหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนร่วมกัน ซึ่งการพัฒนาการให้บริการของส่วนราชการนี้อาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานในการทำให้เกิดความสอดคล้องและควบคุมกระบวนงานที่จำเป็นในการให้บริการประชาชน จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดรูปแบบของการติดต่อสื่อสาร รูปแบบของโครงสร้างข้อมูลและบริการที่สะดวกในการกำหนดเครือข่ายการบริการอย่างบูรณาการ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การดำเนินงานของรัฐในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการประชาชนในอิตาลีไว้ว่า รัฐบาลอิตาลีมีทิศทางที่กำหนดไว้ชัดเจนว่า ระบบข้อมูลทั้งหลายของหน่วยราชการที่ทำหน้าที่บริการสาธารณะจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นที่ทำงานร่วมกันในเครือข่ายโดยไม่มีอุปสรรค เครือข่ายระดับชาตินั้นจะต้องสามารถ

เชื่อมโยงกันระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นบนพื้นฐานของรูปแบบทางอินเตอร์เนต และสามารถจะให้ความปลอดภัยข้อมูลในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันในงานที่จะให้บริการอย่างเดียวกันระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริการสาธารณะ ในรายงานได้กล่าวถึงระบบงานที่เชื่อมโยงหน่วยงานรัฐบาลในภูมิภาค กรมป่าไม้ เทศบาลท้องถิ่น ชุมชนในท้องถิ่น และอุทยานป่าไม้ในภูมิภาคต่างๆ เป็นต้น และยังเชื่อมโยงกับกระทรวงทรัพยากร สำนักงานสถิติ และสำนักงานประกันสังคมระดับชาติ และเชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ มากกว่า 800 แห่ง โดยให้บริการประชาชนในท้องถิ่นประมาณ 10 ล้านคน และครอบคลุมพื้นที่ครึ่งหนึ่งของประเทศซึ่งมีเขตเทศบาลประมาณ 4,000 แห่ง เป็นต้น

การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ การประสานงาน การดำเนินงาน และการจัดการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 29 กำหนดให้ส่วนราชการจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ติดต่อสอบถามข้อมูล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของส่วนราชการ และมาตรา 40 เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชนในการติดต่อส่วนราชการทุกแห่ง ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศกลางขึ้น ในปัจจุบันกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้พัฒนาเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐเป็นเครือข่ายสารสนเทศกลาง ซึ่งมีชื่อย่อว่า GIN (Government Information Network) ปัจจุบันเครือข่ายสื่อสารในระบบ GIN นี้มีเครือข่ายครอบคลุม 75 จังหวัดทั่วประเทศ และมีหน่วยงานที่ใช้อยู่ประมาณ 1,000 หน่วยงาน คาดว่าปี 2556 จะวางเครือข่ายให้ครอบคลุมทุกหน่วยงาน ส่วนราชการที่ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานของภาครัฐและระบบงานที่สำคัญ เช่น ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเลคทรอนิคส์ (Government Fiscal Management Information System - GFMIS) คือการเบิกจ่ายและนำส่งงบประมาณผ่านระบบ GFMIS หรือระบบการเชื่อมโยงข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมของศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรมระหว่างหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น ในระบบ E-Logistic เชื่อมโยงข้อมูลเพื่อการนำเข้า-ส่งออกระหว่างหน่วยงานให้บริการประชาชนนั้น ได้ใช้ระบบ GIN โดยมีหน่วยงานที่อยู่ในระบบ เช่น กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมประมง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และกรมปศุสัตว์ ระบบสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารบัญ โดยใช้เครือข่าย GIN เป็นช่องทางแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงทุกกระทรวง ระบบข้อมูลทะเบียนที่ดินและอาคารชุด รายการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน เช่น การซื้อ การขาย การจำนองอสังหาริมทรัพย์ ข้อมูลจากกรมที่ดินส่งให้กรมธนารักษ์เพื่อทำราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประกอบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมภาษีของสำนักงานที่ดิน ในพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้พัฒนาเว็บไซต์ศูนย์กลางของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐมีช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูล และใช้เป็น

เครือข่ายเพื่อให้บริการสืบค้นหรือขอใช้บริการของส่วนราชการเหล่านี้ อันจะเป็นการช่วยสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเครือข่าย และนำไปสู่การบริการธุรกรรมอิเลคทรอนิคส์แบบศูนย์บริการ ณ จุดเดียว (One Stop Services) เพื่อสร้างบริการที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล

6. ประสานการเชื่อมโยงเครือข่ายและจุดบริการเบ็ดเสร็จ

การประสานการเชื่อมโยงเครือข่ายเป็นการอำนวยความสะดวกในการประสานงานของการทำงานข้ามสายงานผ่านเครือข่ายเชื่อมโยงการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน ให้เป็นระบบที่ทำงานเป็นเครือข่ายร่วมกันให้บริการและร่วมกันใช้ข้อมูลร่วมกัน (Inter-operability) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายสามารถใช้ข้อมูลที่ต้องการร่วมกันได้ สามารถเข้าดูข้อมูลที่เกี่ยวกับการตรวจรับรอง หรือผลการทดสอบ หรือส่งข้อมูลให้กันและกันได้ หรือส่งต่อข้อมูลจากจุดรับบริการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการตรวจรับรอง ส่งผลการทดสอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติพิจารณาให้การอนุมัติ อนุญาต หรือใช้เครือข่ายเพื่อส่งผลการทดสอบ ผลการตรวจรับรองให้ผู้ประกอบการ ณ จุดบริการเบ็ดเสร็จ การประสานการเชื่อมโยงดังกล่าวจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นเครือข่ายและเข้าถึงฐานข้อมูลของหน่วยงานอื่นได้ ซึ่งมีหลักสำคัญ ดังนี้

1) จัดตั้งทีมเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินงานการเชื่อมโยงเครือข่าย จัดทำแผนการดำเนินงาน และดำเนินการติดตั้งระบบตามแผนการปรับเปลี่ยนระบบ (Conversion Plan) เพื่อยกเลิกระบบเดิมและเข้าสู่การทำงานในระบบใหม่ที่มีการลดขั้นตอน มีการบูรณาการข้อมูล กระบวนงาน
2) จัดอบรมผู้ใช้ระบบเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจหน้าที่และกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงานตามระบบใหม่ที่มีการลดขั้นตอนหรือมีการบูรณาการ การอบรมประกอบด้วย
    - การอบรมผู้รับผิดชอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการประมวลผลระบบ เกี่ยวกับพื้นฐานการใช้งานและแนวทางการรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกะทันหัน เพื่อให้งานบริการดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก
    - การอบรมวิธีการใช้อุปกรณ์ โดยระบุรวมถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการแก้ปัญหา
3) จัดทำเอกสารคู่มือประกอบการปฏิบัติงาน
4) การปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานจากระบบเก่าสู่ระบบใหม่ที่มีการเชื่อมโยง มีการบูรณาการข้อมูล บูรณาการกระบวนงาน อาจทำได้หลายลักษณะ เช่น ดำเนินการตามระบบใหม่คู่ขนานไปกับระบบเก่า (Parallel Operations) หรือเลิกระบบเก่าใช้ระบบใหม่ทันที (Direct Cut-over) หรือดำเนินการในรูปแบบของโครงการนำร่องทีละส่วนงาน จนกระทั่งครบถ้วนทุกหน่วยงาน

5) การเตรียมสถานที่ (Site Preparation) ต้องมีการจัดวางผังของจุดการติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ มีเนื้อที่ว่างสำหรับติดตั้งเครื่อง/อุปกรณ์ ตรวจสอบคุณสมบัติอุปกรณ์สายไฟเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

6) มีการประเมินผลระบบ โดยมีการจัดตั้งทีมรับผิชดชอบการประเมินผล จัดทำแบบประเมินผลระบบ เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังจากการใช้ระบบ

7) ติดตามประเมินผลความสอดคล้อง/รองรับกับความต้องการใช้งาน ความแม่นยำของผลลัพธ์ ความสมบูรณ์ของระบบ เวลาที่ใช้ในการแสดงผลลัพธ์ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ ฟังก์ชั่นในการควบคุมระบบ มาตรการของการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และต้องมีการจัดทำรายงานสรุปการประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบ

8) จัดให้มีการบำรุงรักษาระบบ เพื่อให้สามารถใช้ระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนการทำงาน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ

9) มีการจัดทำแผนรองรับและเตรียมพร้อมกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

7. หน่วยกำกับดูแลหน่วยงานที่รับถ่ายโอนภารกิจ

กิจกรรมการกำกับดูแลสถานประกอบการที่รับถ่ายโอนภารกิจตรวจสอบรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบ กรณีที่หน่วยงานด้านการมาตรฐานถ่ายโอนภารกิจออกสู่ภาคเอกชนนั้น เป็นกระบวนการที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานที่ถ่ายโอนภารกิจจึงต้องมีการควบคุมกระบวนการดังกล่าว หน่วยงานที่ถ่ายโอนจึงต้องกำหนดขอบเขตของการควบคุม รวมถึงกระบวนการประเมินระบบบริหารคุณภาพ ศักยภาพ และความรับผิดชอบในการกำกับดูแลของหน่วยงานมาตรฐาน การถ่ายโอนภารกิจมิใช่เป็นการถ่ายโอนความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านการมาตรฐานในการกำกับดูแล กฎระเบียบ และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ แต่เป็นการถ่ายโอนภารงานโดยการจ้างเหมาหน่วยงานภายนอกให้ทำภารกิจบริการแทน การถ่ายโอนภารกิจให้ภาคเอกชนจึงมีผลกระทบต่อความสามารถขององค์กรในการกำกับดูแลกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานตาม พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง การตรวจประเมินกระบวนงานให้บริการ การตรวจสอบคู่มือในการทำงาน การอบรมพนักงานขององค์กรผู้รับถ่ายโอนภารกิจสอบทาน สมรรถนะของบุคลากรจึงเป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน การจัดการคำร้องเรียนของลูกค้าเกี่ยวกับการให้บริการที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ ข้อมูลสมรรถนะของกระบวนงานให้บริการ เหตุขัดข้องในกระบวนงานให้บริการ ผลของการสอบเทียบ (Calibration) เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการ เป็นต้น มีกระบวนการให้ผู้รับถ่ายโอนประเมินตนเอง (Vender Self Assessment) เกี่ยวกับกำลังความสามารถของผู้รับถ่ายโอน เทคนิคที่ใช้ ความสามารถของทีมผู้บริหาร พนักงาน พิจารณาความสม่ำเสมอของกระบวนงานใน

การบริการตามข้อกำหนด สอบทานข้อมูลป้อนกลับจากผู้รับบริการ ผลการดำเนินการความเป็นไปตามข้อกำหนด ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตามแนวทางของข้อกำหนด ISO 9001-2008 พนักงานที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการของผู้รับถ่ายโอนต้องมีความสามารถที่อยู่บนพื้นฐานของความเหมาะสมด้านการศึกษา การฝึกอบรม ทักษะและประสบการณ์ การฝึกอบรมบุคลากรหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้บรรลุถึงความสามารถที่จำเป็น พนักงานมีความตระหนักกับสิ่งที่เกี่ยวข้องและความสำคัญของการทำงานที่บรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพ และบำรุงรักษาสาธารณูปโภคที่จำเป็น อาคาร สถานที่ทำงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง อุปกรณ์ในกระบวนงานให้บริการ บริการสนับสนุนต่างๆ เป็นต้น

หน่วยงานที่ถ่ายโอนภารกิจออกไปจึงต้องมีกิจกรรมในการสอบทานกระบวนงานต่างๆ ให้มั่นใจว่าการตรวจรับรอง การทดสอบ ดำเนินการสอดคล้องตามข้อกำหนดมีการเฝ้าติดตาม และตรวจวัด อุปกรณ์ที่ใช้ตรวจวัดต้องได้รับการสอบเทียบ และ/หรือทวนสอบตามระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรฐานนานาชาติ ความเที่ยงตรงของผลการวัด การติดตามข้อมูลที่เกี่ยวของกับมุมมองของผู้รับบริการเพื่อที่หน่วยงานมาตรฐานจะได้ทราบว่าผู้รับถ่ายโอนทำตามความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ เช่น การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ การสำรวจความเห็นของผู้ใช้ ผลการวิเคราะห์ความสูญเสียทางธุรกิจ คำติชม การเฝ้าติดตามและการวัดผลกระบวนงาน กำหนดวิธีการที่เหมาะสม ชนิดและขอบเขตของการเฝ้าติดตามและวัดผลที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกระบวนงาน นอกจากนี้หน่วยงานมาตรฐานที่ถ่ายโอนภารกิจควรต้องสอบทานการปฏิบัติแก้ไขความไม่สอดคล้องเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ มีการทบทวนความผิดพลาด คลาดเคลื่อน ความไม่สอดคล้องต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าความผิดพลาด คลาดเคลื่อนต่างๆ ไม่เกิดซ้ำอีก

8. หน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบ

การถ่ายโอนงานของหน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการให้หน่วยงานอื่นๆ เช่น ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษารับไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานอาจเริ่มต้นใช้แนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. เคยมีความเห็นไว้เกี่ยวกับ การมอบอำนาจให้หน่วยงานอื่นปฏิบัติราชการแทน หรือใช้แนวทางการถ่ายโอนงานให้ภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพรับงานบริการไปดำเนินการตามกระบวนงานที่ออกแบบไว้ใหม่แทน ซึ่งเป็นการถ่ายโอนเฉพาะกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติโดยไม่ได้ถ่ายโอนอำนาจ หน่วยงานที่รับถ่ายโอนงาน เช่น ภาคเอกชน หรือสถาบันการศึกษา ถือว่าเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติ จะต้องนำผลจากการปฏิบัติมาให้หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายเป็นผู้ตัดสินใจอนุมัติหรืออนุญาต และหน่วยงานที่รับถ่ายโอนงานที่รับงานบริการบางประการไปปฏิบัติตามแนวทางกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติด้านการมาตรฐานนั้น เมื่อปฏิบัติเสร็จจึงนำผลการตรวจสอบผลการปฏิบัติตามแนวทางที่มอบหมายให้กับหน่วยงานผู้ถ่ายโอนงานเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป สำหรับค่าใช้จ่ายของการ

ตรวจรับรอง หรือค่าใช้จ่ายในการทดสอบนั้นทางสำนักงาน ก.พ.ร. มีแนวทางไว้ว่าค่าใช้จ่ายในการทดสอบหรือการตรวจรับรองที่ให้บริการกับเกษตรกรรายย่อยหรือผู้ประกอบการรายเล็กหรือผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนอาจพิจารณาให้หน่วยงานของรัฐช่วยผ่อนภาระค่าใช้จ่าย ซึ่งทำได้หลายทาง เช่น หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด หรือออกค่าใช้จ่ายให้บางส่วน โดยให้ผู้ที่รับถ่ายโอนภารกิจปฏิบัติงานเรียกเก็บค่าบริการโดยตรงจากหน่วยงานของรัฐ หรือเรียกเก็บค่าบริการบางส่วนจากผู้ขอการรับรองและบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น นอกจากนี้รัฐยังมีแนวทางที่จะช่วยลดภาระต้นทุนในการตรวจรับรองหรือทดสอบโดยรัฐเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการให้ผู้รับถ่ายโอนนำไปใช้ในการทดสอบเพื่อบริการแก่ประชาชนผู้ขอรับบริการ โดยมีการทำข้อตกลงว่าผู้รับถ่ายโอนงานบริการนั้นจะใช้อุปกรณ์นี้เพื่อปฏิบัติงานบริการแทนหน่วยงานของรัฐให้แก่ประชาชน ตัวอย่างเช่น กระทรวงอุตสาหกรรมจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ และให้สถาบันอิสระ เช่น สถาบันสิ่งทอ สถาบันอาหาร ฯลฯ นำอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ไปใช้ในการทดสอบเพื่อบริการแก่ประชาชน โดยอุปกรณ์เครื่องมือเหล่านี้ยังเป็นของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่มอบหมายให้สถาบันอิสระนำไปใช้ปฏิบัติงานให้บริการประชาชนแทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

การถ่ายโอนงานของหน่วยตรวจรับรองและห้องปฏิบัติการทดสอบให้ภาคเอกชนนั้น ภาคเอกชนที่มีความสามารถและผ่านการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 และ 17025 แล้วเป็นผู้ทดสอบแทนภาครัฐจะทำให้ลดปัญหาเรื่องการร้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องห้องปฏิบัติการของรัฐทดสอบล่าช้าลงได้ ปัจจุบันมีหน่วยงานที่เริ่มถ่ายโอนภารกิจงานด้านงานด้านห้องปฏิบัติการทดสอบแล้ว เช่น กรมปศุสัตว์ มีการถ่ายโอนภารกิจด้านการวิเคราะห์สินค้าปศุสัตว์ และมีรายชื่อห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าปศุสัตว์ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ดังแสดงไว้ในภาคผนวกที่ 5 รายชื่อห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ

9. สถาบันช่วยพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐาน SDO

หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ ควรพิจารณาสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันเอกชน สถาบันอิสระ และสมาคมการค้าต่างๆ ให้การพัฒนาอบรมให้มีทักษะในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สถาบันเหล่านั้นทำกิจกรรมอยู่ หรือเป็นกิจกรรมที่สถาบันมีความรู้ความชำนาญที่จะทำการศึกษาวิจัยข้อกำหนดต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาเป็นข้อกำหนดมาตรฐานให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติในการออกข้อกำหนด เป็นการเร่งรัดให้ออกข้อกำหนดมาตรฐานให้ครอบคลุมสินค้า บริการ และระบบงานได้มากที่สุด การพัฒนาสถาบันเหล่านี้ขึ้นมามีส่วนร่วมในการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่เรียกว่า Standard Organization Development (SDO) หลายประเทศได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานโดยใช้องค์กรจากภายนอก (SDO) เหล่านี้ช่วยพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานเข้าสู่กระบวนการพิจารณาตรวจสอบและประกาศเป็นมาตรฐานในระดับต่างๆ เช่น มาตรฐานระดับผู้ผลิต มาตรฐานของกลุ่มอุตสาหกรรม หรือเป็นมาตรฐานระดับชาติ ในสหรัฐอเมริกา หรือแคนาดา จะมีหน่วยงานที่เป็น SDO เป็นจำนวนมากให้การสนับสนุนพัฒนาข้อกำหนดด้าน

การมาตรฐาน ทำให้การพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานเป็นไปได้รวดเร็ว สำหรับประเทศไทยนั้นมีเครือข่ายอยู่บ้าง เช่น หน่วยงานที่สนับสนุน สมอ. ในการพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานดังมีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก 6 หน่วยงานเหล่านี้ควรได้รับการพัฒนายกระดับให้มีความชำนาญ มีความเชี่ยวชาญจนถึงระดับที่เป็นหน่วยงานพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐานอย่างที่หลายประเทศได้ทำอยู่

10. บันทึกความเข้าใจระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการมาตรฐาน

บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding - MoU) เป็นเอกสารที่บรรยายเกี่ยวกับข้อตกลงสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารนี้จะบ่งบอกถึงความตั้งใจที่จะทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจะแสดงถึงโครงการหรือแผนงานที่จะปฏิบัติร่วมกัน เป็นการบันทึกเอกสารอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อใช้ในการแสดงออกถึงความเข้าใจร่วมกันที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการทำงานร่วมกันในโครงการใดโครงการหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งระหว่างหน่วยงานที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกัน วัตถุประสงค์เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถที่จะมีพื้นฐานในการที่จะตอบสนองหรือให้การสนับสนุนอย่างสอดคล้องกัน มีความสนใจและความมุ่งหมายร่วมกัน เป็นข้อบันทึกอย่างไม่เป็นทางการระหว่างองค์กรเพื่อจะกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ ตลอดจนความคาดหวังของแต่ละฝ่ายในการทำงานร่วมกันในการสนับสนุนโครงการ มีระบบที่เข้ากันได้และเกื้อกูลกัน (Inter-operability) หรือจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนและจัดหาทรัพยากรที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะร่วมรับผิดชอบในการจัดหา เพื่อให้ทุกฝ่ายบรรลุเป้าประสงค์ในการทำบันทึกความเข้าใจ

แนวทางการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MoU)

1) วัตถุประสงค์

(1) วันที่ของบันทึกความเข้าใจระหว่างกัน

(2) บรรยายเหตุการณ์ที่หน่วยงานแต่ละฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างไร

(3) กิจกรรมหรือบริการซึ่งหน่วยงานแต่ละฝ่ายเคยร่วมกันทำก่อนข้อตกลงนี้ และจะทำร่วมกันระหว่างข้อตกลงนี้ และกิจกรรมที่รายงานแต่ละฝ่ายจะต้องทำหลังจากข้อตกลงนี้สิ้นสุดลง

2) แนวทางการดำเนินงานร่วมกัน

(1) ชื่อและสถานที่ติดต่อของหน่วยงานและผู้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจแต่ละฝ่าย

(2) ช่วงเวลาที่ทุกฝ่ายตกลงกันว่าจะเป็นช่วงเวลาทดลองทำงานร่วมกันก่อนจะปฏิบัติจริงหรือเป็นเงื่อนไขที่ตกลงกันว่าจะเป็นช่วงทดลองงานและประเมินผลว่าจะทำโครงการนี้ต่อหรือไม่

(3) กำหนดวัน ที่จะทบทวนกิจกรรม ทบทวนเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานหรือทบทวนความพอใจในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลง หรือบันทึกความเข้าใจนี้

(4) ควรมีข้อกำหนดชัดเจนว่าเหตุการณ์ใดของการจัดทำบันทึกความเข้าใจนี้สามารถมีการเปลี่ยนแปลง หรือมีการเจรจาตกลงกันใหม่ และระบุวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือตกลงเจรจากันใหม่นี้ว่า มีวิธีการอย่างไร

(5) ระบุชัดเจนว่าเหตุการณ์ใดที่มีเหตุเฉพาะของการจัดทำบันทึกความเข้าใจนี้ ซึ่งต้องได้รับการบอกกล่าวอย่างเป็นทางการ และวิธีการที่จะบอกกล่าวอย่างเป็นทางการให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบนั้นจะมีวิธีการขั้นตอนอย่างไร ต้องระบุให้ชัดเจน

(6) มีข้อกำหนดว่าหากมีความเห็นไม่ตรงกันหรือมีข้อโต้แย้งนั้นจะมีวิถีทางที่แก้ไขหรือมีข้อตกลงเพื่อขจัดความขัดแย้งนั้นได้อย่างไร

3) ค่าใช้จ่ายและงบประมาณ

(1) ระบุให้ชัดเจนว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายหรือเป็นผู้จัดหางบประมาณ และวิธีการจัดหางบประมาณหรือจัดหาค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องทำอย่างไร

(2) ระบุวิธีการที่จะจ่ายค่าใช้จ่าย หรือค่าตอบแทน หรือเงินชดเชยค่าบริการอื่นใด ต้องระบุว่าฝ่ายใดเป็นผู้จ่าย จ่ายให้ใคร และวิธีการจ่ายจะจ่ายโดยวิธีใด และหากเป็นข้อตกลงที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศในกรณีที่จะต้องส่งค่าใช้จ่ายนั้นไปชำระกับหน่วยงานด้านการมาตรฐานในต่างประเทศให้ระบุด้วยว่าการชำระค่าใช้จ่ายนั้นให้ชำระเป็นเงินสกุลใด และหากจะต้องมีการโอนเงินเข้าบัญชีจากฝ่ายหนึ่งไปอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ระบุด้วยว่าจะโอนไปที่บัญชีใด

(3) ให้ระบุให้ชัดเจนว่าเมื่อใดจึงจะมีการจ่ายเงิน เช่น จะมีการจ่ายเงินเป็นประจำ ณ วันที่ใดของแต่ละเดือน หรือมีการจ่ายทันทีที่กิจกรรมนั้นส่งมอบและตรวจรับเสร็จ หรือมีวิธีการจ่ายเงินเป็นอย่างอื่นใด ให้ระบุให้ชัดเจน

(4) มีความชัดเจนในการจ่ายเงิน ระบุว่าจะเป็นจำนวนเท่าใด อย่างไร เช่น จะจ่ายเงินเป็นค่าบริการเท่าๆ กันทุกเดือน หรือจ่ายเป็นอัตราร้อยละของผลงาน ระบุด้วยว่าหากเป็นกิจกรรมที่ทำกับหน่วยงานที่ต้องมีภาระภาษีค่าบริการจะรวมภาษีไว้ด้วยหรือไม่ และหากจะต้องหักค่าใช้จ่ายใดๆ ออกก่อนการจ่ายเงินค่าตอบแทน ให้ระบุไว้ด้วยว่าค่าใช้จ่ายใดจะถูกนำมาหักก่อนที่จะจ่ายเงินให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง

(5) ให้ระบุให้ชัดเจนว่าการจ่ายเงินหรือการจัดหางบประมาณนี้จะมีช่วงเวลานานเท่าใด เช่น จ่ายตลอดช่วงเวลาที่มีบันทึกความเข้าใจนี้ หรือจ่ายเพียงส่วนหนึ่งส่วนใดของกิจกรรม หรือจ่ายเพียงแค่จำนวนในเวลาหนึ่งเวลาใด ในช่วงเวลาที่มีบันทึกความเข้าใจระหว่างกัน

4) เงื่อนไขของบันทึกความเข้าใจ

(1) ต้องระบุให้ชัดเจนว่าการจัดทำบันทึกความเข้าใจนี้เริ่มมีผลตั้งแต่วันที่เท่าใด หรือเริ่มมีผลภายใต้เงื่อนไขใด

(2) ให้กำหนดว่าข้อตกลงนี้จะมีระยะเวลานานเท่าใด เช่นกำหนดเป็นช่วงเวลา กำหนดเป็นเหตุการณ์ เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลง ก็ถือว่าบันทึกความเข้าใจนี้สิ้นสุดลง หรือหากมีช่วงเวลาอย่างอื่นก็ต้องระบุให้ชัดเจน

(3) ให้ระบุว่าบันทึกความเข้าใจนี้จะสิ้นสุด หรือถูกยกเลิกลงด้วยเหตุผลใด เช่น เมื่อได้รับคำบอกกล่าวจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือเมื่อสถานการณ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้น และระบุด้วยว่าการที่จะสิ้นสุดบันทึกข้อตกลงนี้ ควรจะมีวิธีการดำเนินการอย่างไร เพื่อให้บันทึกข้อตกลงนี้สิ้นสุดลงได้อย่างเรียบร้อย

(4) มีข้อตกลงว่าหลังจากบันทึกความเข้าใจนี้สิ้นสุดลงแล้วจะมีสิ่งใดที่ทุกฝ่ายจะต้องยึดถือปฏิบัติตาม

(5) ในบันทึกความเข้าใจนี้ ถ้ามีข้อจำกัด ให้ระบุไว้ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือทุกฝ่ายมีข้อจำกัดใดบ้างที่ไม่อนุญาตหรือไม่ต้องนำมาพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งขอข้อตกลง และข้อจำกัดอื่นใดที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ต้องระบุไว้ให้ชัดเจน

(6) ให้ระบุข้อความที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีเงื่อนไขว่าไม่ให้ถือว่าเป็นความรับผิดชอบ หรือไม่ให้ถือว่าเป็นการรับรอง หรือไม่ให้ถือว่าเป็นการผิดเงื่อนไขในข้อตกลงนี้ (Disclaimer Statements)

(7) ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีข้อจำกัดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ให้ระบุในบันทึกความเข้าใจนี้ให้ชัดเจนว่าข้อมูลที่เกี่ยวเนื่อง หรือกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับบันทึกความเข้าใจนี้ ส่วนใดที่ไม่ยินยอมให้เปิดเผยต่อสาธารณะ

(8) สถานที่ที่ผู้ตกลงทำบันทึกความเข้าใจจะใช้เป็นที่ลงนามในบันทึกความเข้าใจนี้

ก่อนที่จะยกร่างบันทึกความเข้าใจ ผู้จัดทำอาจจำเป็นต้องเตรียมข้อมูลโดยตอบคำถามเหล่านี้ เช่น

(1) มีฝ่ายใดบ้างที่จะเข้าร่วมในบันทึกความเข้าใจนี้

(2) สถานการณ์โดยทั่วไปที่ทำให้ต้องมีบันทึกความเข้าใจนี้คืออะไร

(3) บริการ กิจกรรม หรือคำแนะนำ ความร่วมมือที่ฝ่ายหนึ่งจะให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง คืออะไร หรือทั้งสองฝ่ายต่างฝ่ายต่างให้แลกเปลี่ยนกัน

(4) การชดเชยค่าใช้จ่าย ค่าเวลา ชดเชยงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา หรือให้บริการนั้น มีวิธีการจะทำในเรื่องเหล่านี้อย่างไร

(5) ในช่วงระหว่างข้อตกลงบันทึกความเข้าใจนี้แต่ละฝ่ายจะให้บริการคำปรึกษา ความช่วยเหลืออย่างไร

(6) เมื่อสิ้นสุดเวลาตามบันทึกความเข้าใจนี้แล้ว แต่ละฝ่ายจะต้องมีเงื่อนไข มีข้อตกลงว่าจะทำกิจกรรมใดให้กัน หรือไม่ทำกิจกรรมใดให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง เช่นหลังจากข้อตกลงนี้สิ้นสุดลงแล้ว ต่างฝ่ายต่างจะไม่นำข้อมูลที่ทำร่วมกันระหว่างข้อตกลงนี้ไปเปิดเผยอย่างน้อยเป็นเวลา 2 ปี เป็นต้น

(7) บันทึกความเข้าใจนี้จะเริ่มต้น และสิ้นสุดเมื่อใดภายใต้เงื่อนไขใด

บันทึกข้อตกลงนี้ เสมือนหนึ่งว่ามีการบันทึกไว้เป็นรายละเอียดค่อนข้างมาก แต่ผู้มีประสบการณ์ให้ความเห็นไว้ว่า การสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันก่อนจะทำงาน ช่วยให้ลดปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างกันและกันในช่วงปฏิบัติงาน และช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกประการหนึ่ง รายละเอียดที่ใส่นี้จะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันอาจนำไปสู่ข้อขัดข้อง ข้อโต้แย้งในการทำงาน และเกิดความเสียหายต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้

ตัวอย่างที่ 1

โครงการ _____

ระหว่าง **หน่วยงาน ก**

กับ **หน่วยงาน ข**

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติงานหรือโครงการ) _____ _____ ฉบับนี้ ทำขึ้นระหว่าง

(1) "___(หน่วยงาน ก)___" สำนักงานตั้งอยู่ที่_____ โดย_____ ตำแหน่ง_____ กับ

(2) "___(หน่วยงาน ข)___" สำนักงานตั้งอยู่ที่_____ โดย_____ ตำแหน่ง_____

โดยที่ (หน่วยงาน ก)_____และ (หน่วยงาน ข)_____เห็นชอบร่วมกันในการนำ (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติการหรือโครงการ) ไปดำเนินร่วมกันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีวัตถุประสงค์และรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ 1. วัตถุประสงค์

บันทึกข้อตกลงนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการระบบ_____ให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ความร่วมมือตาม (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติการหรือโครงการ)_____นี้ หมายความรวมถึงทั้งด้านการใช้งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการลงทุน และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 2. แนวทางการดำเนินการและกิจกรรมความร่วมมือ

2.1 ดำเนินการร่วมกันในการจัดทำ (แผนปฏิบัติการ โครงการ แผนการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพ เพื่อ (บูรณาการยุทธศาสตร์, แผนกปฏิบัติการ หรือโครงการ) ให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้

2.2 ดำเนินการร่วมกันตาม (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติการหรือโครงการ) โดย

1) จัดทำ (แผนปฏิบัติการ, โครงการ แผนการใช้งบประมาณตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์

2) จัดตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

3) เสริมสร้างความเข้าใจและความตระหนักร่วมกันระหว่างผู้บริหารและสมาชิกทั้งสองหน่วยงาน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในโครงการ โดยจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการบูรณาการ (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติการหรือโครงการ) ส่งเสริมให้บุคลากรของแต่ละหน่วยงานได้ทำงานร่วมกันเป็นประจำในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการประสานงานที่ดี นำไปสู่เป้าหมายในทิศทางเดียวกัน

4) ดำเนินการร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาการมาตรฐานระหว่างผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานให้สนับสนุน (ยุทธศาสตร์, แผนปฏิบัติการหรือโครงการ)

5) เชื่อมโยงระบบอุปกรณ์ เทคโนโลยี เผยแพร่ แลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารด้านการมาตรฐานในลักษณะเครือข่าย เพื่อเป็นระบบและฐานข้อมูลใช้ร่วมกัน และเป็นระบบที่เข้ากันได้ (Inter-operability)

6) พัฒนาระบบการมาตรฐานภายในหน่วยงาน เพื่อยกระดับมาตรฐานที่เป็นเอกภาพ

7) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านวิชาการและด้านบุคลากร

ร่วมจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือมีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงนี้ หรือตามที่ทั้งสองฝ่ายได้พิจารณาเห็นสมควรหรือเห็นชอบร่วมกัน

2.3 บันทึกข้อตกลงนี้ เป็นข้อตกลงทั่วไปในการดำเนินการขั้นต่อไป หน่วยงานทั้งสองจะร่วมกันกำหนดรายละเอียดเฉพาะเรื่องภายใต้ขอบเขตแห่งข้อตกลงนี้ และสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบและหรือข้อบังคับของแต่ละฝ่าย

2.4 เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล หน่วยงาน ก และ หน่วยงาน ข จะร่วมกันจัดทำกรอบการทำงานภายใน 60 วัน นับจากวันลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้

2.5 หน่วยงานทั้งสองฝ่ายอาจพิจารณาและตกลงให้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อตกลงนี้เพื่อให้เหมาะสมก็ได้ โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงแนบท้ายบันทึกข้อตกลงนี้

ข้อ 3. การลงนามความร่วมมือ

เพื่อแสดงถึงเจตนารมณ์และความตั้งใจในการดำเนินการ ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงขึ้นเป็น 2 ฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความตลอดโดยละเอียดแล้วเห็นว่าถูกต้องตามวัตถุประสงค์ จึงได้ลงนามร่วมกันไว้เป็นหลักฐานและเก็บไว้หน่วยงานละฉบับ

บันทึกข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ลงนามเป็นต้นไป และหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยุติความร่วมมือตามบันทึกข้อตกลงนี้ก็สามารถกระทำได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ลงชื่อ _____	ลงชื่อ _____
ตำแหน่ง _____	ตำแหน่ง _____
หน่วยงาน _____	หน่วยงาน _____
ลงชื่อ _____	ลงชื่อ _____
พยาน	พยาน

ตัวอย่างที่ 2

หน่วยงานที่ 1 - _____

และ

หน่วยงานที่ 2 - _____

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ เป็นความเข้าใจของหน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2 ข้างต้นเกี่ยวกับความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันใน “(ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการหรือโครงการ)”

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นจัดทำบันทึกข้อตกลงในครั้งนี้สืบเนื่องมาจาก

หน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่___เมื่อวันที่_____โดยมีมติให้หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น ร่วมกันทำกิจกรรมในเรื่อง_____ ในอดีตที่ผ่านมาหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น ได้มีความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องมาหลายปีในการทำกิจกรรม_____และเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่คาดหวังของประชาชนผู้รับบริการว่า ความร่วมมือระหว่างสองหน่วยงานนี้จะช่วยสร้างสรรค์กิจกรรม “(ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการหรือโครงการ)” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะที่หน่วยงานที่ 1 ให้บริการขั้นต้นแก่ประชาชนในการตรวจรับรองคำขอเกี่ยวกับ_____ และหน่วยงานที่ 2 ให้บริการตรวจสอบและรับรองเกี่ยวกับ_____ และการออกใบรับรองให้กับผู้ขอบริการ

วัตถุประสงค์ของบันทึกความเข้าใจ

หน่วยงานที่ 1และหน่วยงานที่ 2 มีความเห็นพ้องต้องกันว่า การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2 จะทำให้ประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชนมีความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและลดค่าใช้จ่ายในการงบประมาณลงได้ บันทึกความเข้าใจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการระบบการให้บริการด้าน _____ ระหว่างหน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2 สามารถลดงานซ้ำซ้อนและลดเวลาการให้บริการแก่ประชาชนลงได้

แนวทางความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2

หน่วยงานที่ 1 จะรับคำขอจากประชาชนโดยหน่วยงานที่ 1 จะจัดให้มีเคาน์เตอร์บริการเพื่อรับคำขอจากประชาชนผู้มายื่น หรือจากประชาชนผู้ใช้ระบบอินเตอร์เน็ตที่ยื่นคำขอผ่านระบบออนไลน์ หน่วยงานที่ 1 จะตรวจสอบความถูกต้องของใบคำขอและเอกสารประกอบ พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลใบคำขอและเอกสารประกอบให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และจัดส่งให้กับหน่วยงานที่ 2 ทันทีที่สอบทาน

เอกสารเสร็จ หน่วยงานที่ 2 จะนำเอกสารและใบคำขอนี้เข้าสู่กระบวนงานตรวจสอบและรับรอง และอนุมัติโดยผู้มีอำนาจและจัดส่งมาให้กับหน่วยงานที่ 1 ในวันเดียวกับที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ โดยประชาชนไม่ต้องไปติดต่อที่หน่วยงานที่ 2 สำหรับประชาชนที่ยื่นใบคำขอผ่านระบบออนไลน์จะได้รับใบอนุญาตจากระบบออนไลน์ หากเป็นยื่นคำขอที่เคาน์เตอร์บริการ หน่วยงานที่ 1 จะสื่อสารให้ผู้ยื่นใบคำขอรับทราบทางใดทางหนึ่งโดยเร็วที่สุด เพื่อให้ผู้ยื่นใบคำขอมาติดต่อเพื่อรับใบอนุญาต ในการนี้หน่วยงานที่ 1 และหน่วยงานที่ 2 มีข้อตกลงกันว่า ทั้งสองหน่วยงานจะร่วมกันทำงานในเรื่องต่อไปนี้

1. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายจะจัดทำแผนปฏิบัติการและจัดหาบุคลากร งบประมาณ เพื่อสนับสนุนโครงการนี้
2. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายจะจัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อหารือร่วมกันในการที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามบันทึกความเข้าใจนี้
3. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายตกลงว่า จะมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำเพื่อติดตามความคืบหน้าแก้ไขปัญหาและหามาตรการเพื่อให้การบริการลักษณะนี้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใน 6 เดือน
4. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายจะปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมโยงทั้งสองหน่วยงานเข้าหากันในลักษณะของ Inter-operability เพื่อให้ระบบของทั้งสองหน่วยงานเกื้อกูลกัน สามารถสื่อสารซึ่งกันและกัน และรับ-ส่งข้อมูลในรูปแบบที่ตกลงกันเพื่อนำไปเข้าสู่กระบวนงานของแต่ละหน่วยงานให้บรรลุเป้าประสงค์ในการบริการประชาชนให้ได้สะดวกและรวดเร็ว
5. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายจะทำฐานข้อมูลที่บันทึกเรื่องราว ประวัติของผู้ขอใบอนุญาต ซึ่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดสามารถเข้าถึงเพื่อสอบทานและใช้ข้อมูลนี้โดยต้องมีสิทธิในการผ่านเข้าสู่ฐานข้อมูลนี้
6. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายจะมีข้อตกลงเป็นพิเศษเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและรหัสผ่านเพื่อเข้าสู่ระบบข้อมูลและเข้าสู่ระบบการบริการโดยป้องกันมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาในระบบนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
7. ผู้ติดต่อประสานงานของหน่วยงานที่ 1คือ นาย_____ตำแหน่ง_____ สถานที่ติดต่อ _____เบอร์โทรศัพท์_____อีเมล์_____และ ผู้ติดต่อประสานงานของหน่วยงานที่ 2 คือ นาย_____ตำแหน่ง_____ สถานที่ติดต่อ _____เบอร์โทรศัพท์_____อีเมล์_____

บันทึกความเข้าใจนี้จะมีเวลาทดลองปฏิบัติ 6 เดือน และหลังจาก 6 เดือนแล้วจะมีการประเมินผลความคืบหน้า ความพึงพอใจ หากผลการประเมินมีความคืบหน้าและพอใจในสิ่งต่อไปนี้ ทั้งสองฝ่ายจึงจะดำเนินการต่อไป

1. สามารถบริการได้รวดเร็วกว่าการบริการที่ให้อยู่แล้วตามปกติ
2. ค่าใช้จ่ายและงบประมาณเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้มีความคุ้มค่า
3. ระบบงานและบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีความพร้อมที่จะดำเนินการต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. หลังจากประเมินผลในรอบ 6 เดือนแรกแล้ว ให้หน่วยงานทั้งสองฝ่ายมาเจรจาตกลงในรายละเอียดเงื่อนไขการบริการร่วมกันว่า จะปรับปรุงแก้ไขในวิธีการประสานงาน วิธีการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งกันและกัน และวิธีที่จะใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีศักยภาพในเรื่องของ Inter-operability
5. ในระหว่างการดำเนินการหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเห็นว่าอีกฝ่ายไม่ปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจนี้ หรือหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีข้อขัดข้องด้วยเหตุผลทางด้านศักยภาพของบุคลากร ความสามารถในการปรับปรุงระบบ หรืองบประมาณที่ต้องใช้ถูกตัดไปก็ดี ฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจะต้องยกเรื่องนี้มาเป็นประเด็นสำคัญในการหารือว่าจะร่วมมือกันแก้ไขปรับปรุงระบบต่อไปอย่างไร หรือจะเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จนกว่าจะมีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามความเห็นของทั้งสองฝ่าย
6. หากมีความเห็นไม่ตรงกับข้อตกลงนี้ หรือหากทั้งสองฝ่ายมีข้อขัดแย้ง ให้ยกขึ้นสู่การพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการสูงสุดของแต่ละฝ่าย เพื่อชี้ขาดว่าจะดำเนินการต่อหรือจะให้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือจะยกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ค่าใช้จ่ายและงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับบันทึกความเข้าใจนี้

1. หน่วยงานทั้งสองฝ่ายตกลงกันว่าแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย จัดหางบประมาณ บุคลากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันในการให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
2. หากหน่วยงานฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการให้อีกฝ่ายปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการแทนหรือให้บริการงานที่เป็นหน้าที่ของอีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายที่ขอให้อีกฝ่ายหนึ่งให้บริการแทนนั้น จะพิจารณาจัดสรรงบประมาณและชดเชยค่าใช้จ่ายในส่วนที่ให้อีกฝ่ายหนึ่งทำงานทดแทนหรือให้บริการแทน

3. จำนวนเงินงบประมาณและค่าใช้จ่ายที่จะชดเชยให้นี้ จะทำการตกลงกันก่อนที่อีกฝ่ายหนึ่งจะให้บริการแทนหน่วยงานที่ขอร้องให้ช่วยเหลือ

เพื่อแสดงถึงเจตนารมณ์และความตั้งใจในการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงขึ้นเป็น 2 ฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความตลอดโดยละเอียดแล้วเห็นว่าถูกต้องตามวัตถุประสงค์ จึงได้ลงนามร่วมกันไว้เป็นหลักฐานและเก็บไว้หน่วยงานละฉบับ

บันทึกข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ลงนามเป็นต้นไป และหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยุติความร่วมมือตามบันทึกข้อตกลงนี้ก็สามารถกระทำได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ลงชื่อ _____	ลงชื่อ _____
ตำแหน่ง _____	ตำแหน่ง _____
หน่วยงาน _____	หน่วยงาน _____
ลงชื่อ _____	ลงชื่อ _____
พยาน	พยาน

11. การตรวจ สอบทานเอกสารกับหน่วยงานต้นสังกัด

การใช้ข้อมูลแสดงการมีตัวตนของผู้ยื่นคำขอ โดยหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐานสามารถตรวจสอบข้อมูลการมีตัวตนจากหน่วยงานต้นสังกัดผ่านระบบเครือข่ายที่สามารถเชื่อมโยงและเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะลดเวลา ลดภาระในการจัดเก็บเอกสาร เพิ่มความสะดวกให้กับผู้ขอรับบริการและข้อมูลมีความถูกต้องและเป็นปัจจุบันได้ดีกว่า ดังตัวอย่างที่หลายหน่วยงานได้ทำไปแล้ว เช่น การติดต่อขอบัตรประจำตัวประชาชน หรือการติดต่อขอย้ายภูมิลำเนากับสำนักงานเขตประชาชนผู้ขอรับบริการนั้นไม่ต้องเตรียมเอกสารที่เคยเตรียมในอดีต คือ ไม่ต้องเตรียมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาใบสูติบัตร สำเนาทะเบียนบ้านของเดิมและของใหม่ เพราะข้อมูลเหล่านี้หน่วยงานได้มีการบูรณาการเครือข่ายเชื่อมโยงสามารถจะนำเอาข้อมูลจากหน่วยงานต้นสังกัดมาเพื่อสอบทานความมีตัวตนของผู้รับบริการได้ ทำให้การขอรับบริการนั้นจากที่เคยใช้เวลาหลายชั่วโมงลดลงเหลือเป็นเวลาเพียงไม่กี่นาที เป็นต้น ทำให้เกิดความสะดวกและความพึงพอใจกับประชาชนผู้รับบริการ

5.10 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) และการปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการของหน่วยงานมาตรฐาน

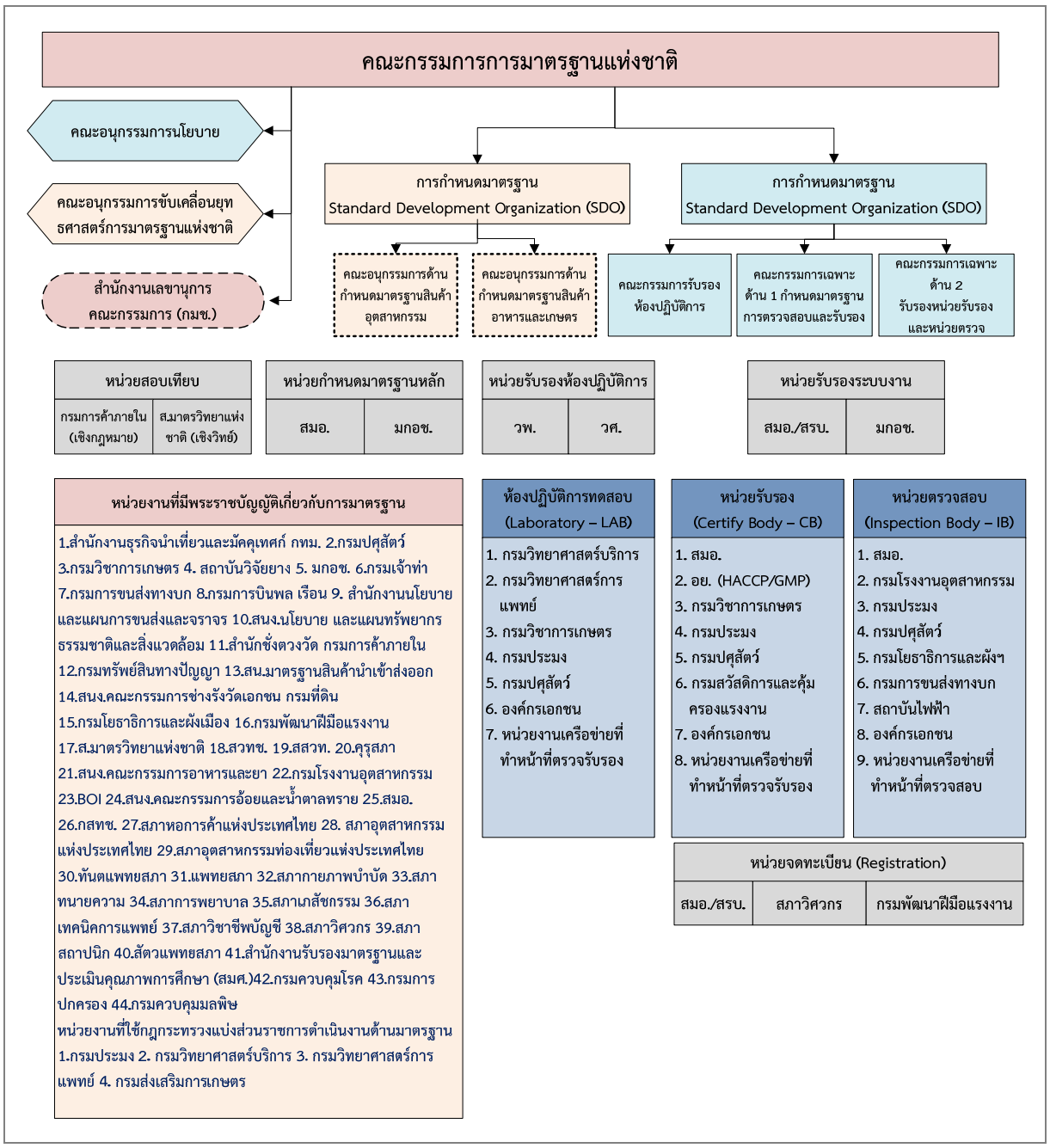

ภาพที่ 5-4 โครงสร้างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.)

ในการประชุมคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ครั้งที่ 4-1/2555 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ได้มีมติให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ โดยมี เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และผู้แทนจากหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานเป็นอนุกรรมการ อาทิเช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมการท่องเที่ยว สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล หรือแนวคิดในการออกแบบกระบวนงานใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และมีระบบการเชื่อมโยงแบบ Inter-operability กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลักดันให้มีการนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ พิจารณาเสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติตามที่คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติมอบหมาย

รูปแบบของคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) ซึ่งอิงรูปแบบจากสภาการมาตรฐานแคนาดา (Standard Council of Canada) และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาระบบมาตรฐานของไทย ภายใต้กิจกรรมการตรวจสอบรับรองและการกำหนดมาตรฐานจะมีคณะกรรมการเฉพาะด้านครบทุกด้าน

คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติของไทย ปัจจุบันมีคณะกรรมการเฉพาะด้านเพียง 3 ด้าน ได้แก่ 1) คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานด้านการตรวจสอบและรับรอง 2) คณะกรรมการรับรองหน่วยรับรองและหน่วยตรวจ 3) คณะกรรมการรับรองห้องปฏิบัติการ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นกรรมการเฉพาะด้าน แต่ไม่ได้เป็นกรรมการเฉพาะด้านเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ (กมช.) ตามพระราชบัญญัติ และถือเป็นหน่วยปฏิบัติได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (วพ.) กรมวิทยาศาสตร์บริการ (วศ.) และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) หน่วยงานเหล่านี้ตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล แต่ไม่มีสถานะเป็นกรรมการเฉพาะด้านในคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเหล่านี้ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้ให้ทำหน้าที่เสมือนเป็นกรรมการเฉพาะด้าน องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ แต่ไม่สามารถเบิกจ่ายค่าเบี้ยประชุมได้ ทำให้ส่วนราชการเหล่านี้มีภาระในงบประมาณ เบี้ยประชุม เช่น กรมวิทยาศาสตร์บริการใช้เงินสวัสดิการของกรมฯ จ่ายเป็นค่าเบี้ยประชุม เป็นต้น ดังนั้นควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควรมีสถานะเทียบเท่ากับกรรมการเฉพาะด้าน ตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551

โครงสร้างของสภาการมาตรฐานแคนาดา (Standard Council of Canada) จะมีสำนักงานเลขานุการที่ต่างจากโครงสร้างคณะกรรมการการมาตรฐานของไทยที่ยังไม่มีสำนักงานเลขานุการ ซึ่งปัจจุบันใช้บริการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นสำนักงานเลขานุการ กมช.

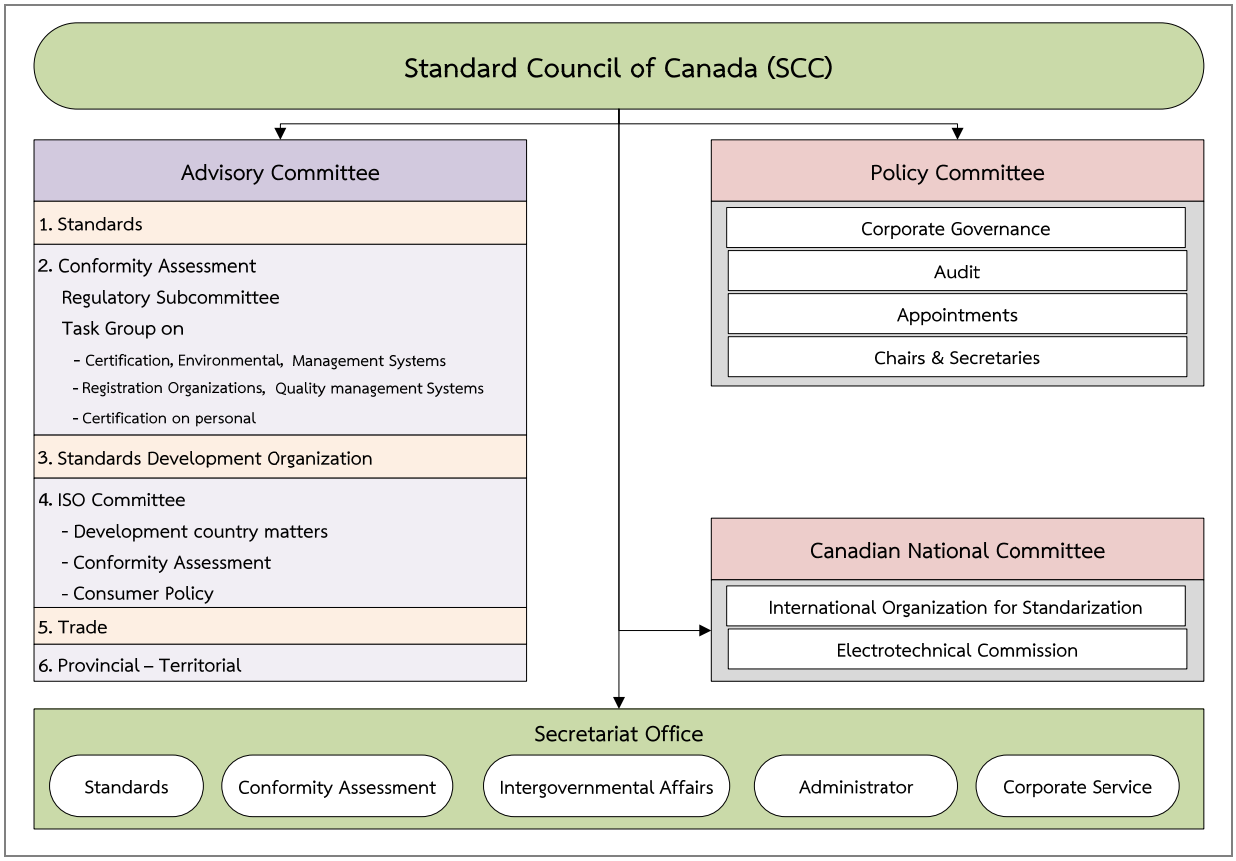

ภาพที่ 5-5 โครงสร้างองค์กรของสภาการมาตรฐานแคนาดา

สำนักงานเลขานุการ สภาการมาตรฐานแคนาดา แบ่งเป็นส่วนงานต่าง ๆ มีบุคลากรทำงานในด้านการกำหนดมาตรฐาน ด้านการประเมินเพื่อการรับรอง ด้านการติดต่อประสานงาน ด้านงานธุรกิจ และด้านการให้บริการ ทำให้คณะกรรมการเฉพาะด้านมีฝ่ายเลขานุการสนับสนุนทำให้ทำงานได้คล่องตัวมากขึ้น ในอนาคต กมช. ควรมีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการ เพราะหากมีการจัดตั้งเป็นสำนักงานเลขานุการแล้วจะทำให้เกิดโครงสร้างตำแหน่ง มีการขยายงาน และมีงบประมาณ

ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิให้การสนับสนุนว่าในอนาคตควรมีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการ กมช.เพื่อจะได้มีความคล่องตัวในการทำงาน งานที่กระจัดกระจายสามารถจัดระเบียบใหม่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานได้ตามหน้าที่ ภารกิจและลดความขัดแย้ง สำนักงาน ก.พ.ร. ควรให้การสนับสนุนโครงสร้างของสำนักงานเลขานุการ กมช. และสำนักงาน ก.พ. ให้การสนับสนุนในเรื่องการกำหนดตำแหน่งจะทำให้การทำงานมีความคล่องตัวมากขึ้น

โครงสร้างของสำนักงานเลขานุการ กมช. แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) ส่วนที่ให้การสนับสนุนด้านธุรการและวิชาการ ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามหน่วยงานมาตรฐานต่างประเทศ เช่น ANSI BSI หรือ ISO เปลี่ยนแปลงนโยบายหรือยุทธศาสตร์อย่างใด เพื่อนำข้อมูลมาให้กับคณะกรรมการเฉพาะด้านนำไปพิจารณาความเหมาะสมในการนำไปปรับใช้ 2) หน่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้าง ด้านการฝึกอบรม ด้านการเปลี่ยนแปลงที่สามารถให้คำปรึกษากับทีมเปลี่ยนผ่านในหน่วยงานต่างๆ ได้ ผู้แทนหน่วยงานให้ความเห็นว่า สำนักงานเลขานุการ กมช. ไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการประจำทั้งหมด อาจมีผู้ช่วยในลักษณะการจ้างเหมา เช่น งานสนับสนุนด้านธุรการอาจมีหัวหน้าที่เป็นข้าราชการประจำที่มีความเชี่ยวชาญ และมีผู้ปฏิบัติที่มาช่วยในลักษณะคล้ายกับกลุ่มสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน ผู้แทนจาก สมอ. ให้ความเห็นว่า โครงสร้างสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน ไม่ใช่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างอย่างถาวร จะเกิดขึ้นเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง ขึ้นอยู่กับกิจกรรมหรือกระบวนงานที่แต่ละหน่วยงานต้องปรับเปลี่ยน เมื่อภารกิจเสร็จเรียนร้อยก็เข้าทำงานประจำตามโครงสร้างที่ได้มีการเปลี่ยนผ่านแล้ว

ผู้แทนหน่วยงานจึงมีความเห็นร่วมกันว่า การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการเปลี่ยนผ่านควรจัดในรูปแบบองค์กรเสมือจริง (Virtual Network) และมีการจ้างเหมา (Outsource/Contract) เพิ่มเติมเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่าน

5.11 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติกับหน่วยงานการมาตรฐานที่ทำการปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการด้านมาตรฐาน

ภาพที่ 5-6 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติกับข้อเสนอโครงสร้างองค์กรด้านการให้บริการมาตรฐาน

รูปแบบของโครงสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน เสมือนหนึ่งเป็น Network เดียวกัน มีการทำงานด้วยความเข้าใจ แบบเดียวกัน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อลดความซ้ำซ้อน เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการและมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน การตรวจสอบการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการมีการปรับปรุงโครงสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน สามารถทำงาน

ในรูปแบบ Inter-operability โดยมีบันทึกข้อตกลง (MOU) ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานนั้นเป็นผู้ลงนาม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม สร้างการมีเจ้าของร่วม มีการบริหารการเปลี่ยนแปลงในระบบการให้บริการมาตรฐานร่วมกัน โดยมีความเข้าใจร่วมกันสนับสนุน การปรับเปลี่ยนกระบวนการ ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ ปรับโครงสร้างการดำเนินงาน และปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมในการทำงาน และมีความรับผิดชอบในการผลักดันยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามเป้าหมายที่ตกลงกันไว้ โดยมีสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านธุรการและวิชาการ มีหน่วยงานสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างองค์กร การฝึกอบรมด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ให้คำแนะนำติดตามผลการทำงานจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีข้อตกลงร่วมกัน และเสริมสร้างความร่วมมือให้มีความรู้สึกทำงานเป็นทีมมากขึ้นระหว่างหน่วยงาน

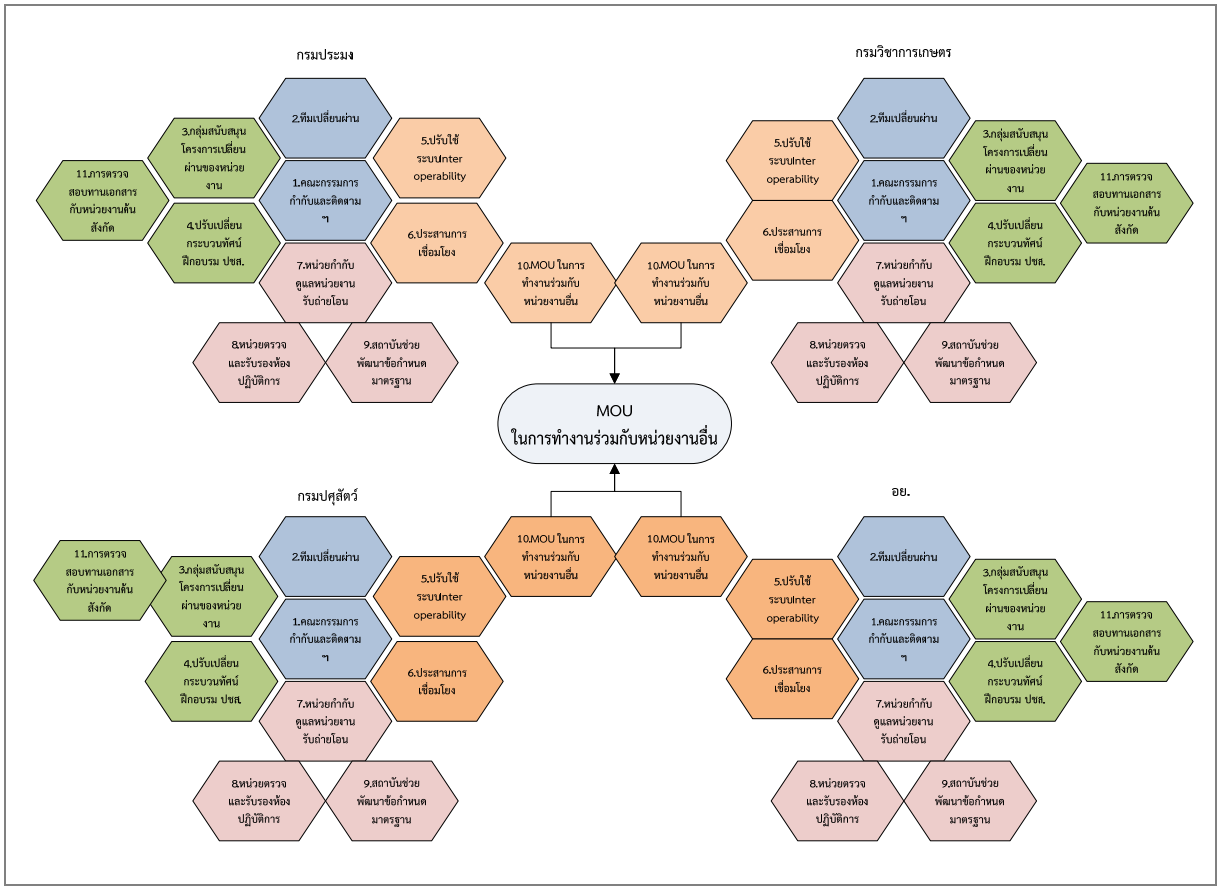

ภาพที่ 5-7 ตัวอย่างข้อเสนอการปรับปรุงเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

มูลนิธิฯ ได้จัดให้มีการรับฟังความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอในการเปลี่ยนแปลง โดยมีผู้เข้าร่วมรับฟังข้อเสนอจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้บริหารด้านการมาตรฐาน 30 ท่าน ดังมีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก 2 ผู้เข้าร่วมประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นโดยมีประเด็นสรุป ดังต่อไปนี้

1. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการแสวงหาโอกาสในการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One-Stop Service)

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นในการที่หน่วยงานภาครัฐจะอำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการแบบ One-Stop Service โดยไม่ต้องแก้กฎหมาย ใช้วิธีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันให้เป็นเครือข่าย (Network) เช่น ผู้ประกอบการ ไปติดต่อที่ สมอ. หรือ มกอช. ซึ่งต้องการทราบเลขที่สารบบอาหารอาจขอข้อมูลจาก อย. เลขสารบบอาหารของ อย. ส่งต่อให้ สมอ. หรือ มกอช. ทำให้เกิด One-Stop Service แต่จะเป็นการส่งข้อมูลระหว่างกัน ทำให้ผู้ประกอบการจะได้รับความสะดวก เพราะจะไปติดต่อหน่วยงานใดก็ได้

กรมโรงงานอุตสาหกรรม เคยจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการลงทุน ในลักษณะ One-Stop Service โดยมีกฎหมายของสำนักนายกรัฐมนตรีรับรอง ผู้ประกอบการสามารถยื่นขออนุญาตเกี่ยวกับป่าไม้ อาหาร ยา เครื่องสำอาง ยุทธภัณฑ์ ได้ที่กรมโรงงานฯ แห่งเดียวและกรมโรงงานฯ จะประสานไปยังแต่ละหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต แต่ศูนย์บริการฯ นี้ยังให้บริการล่าช้า และการประสานงานของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพจึงได้ถูกยกเลิกไป

การยื่นคำขอ ณ จุดเดียว โดยมีหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประสานส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวคิดในการบูรณาการเครือข่ายภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยประเทศคู่ค้ายอมรับผลการรับรองของหน่วยงานใด หรือสินค้านั้นมีส่วนประกอบที่ต้องได้รับการตรวจสอบรับรองจากหน่วยงานใดมากกว่า ก็จะมอบหมายให้หน่วยงานนั้นเป็นหน่วยงานรับคำขอ/เอกสารจากผู้ขอรับบริการ ส่งข้อมูลประสานไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและส่งตัวอย่างให้ห้องปฏิบัติการ และเมื่อหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายได้รับผลการทดสอบแล้ว จะประสานกับหน่วยงานหลักเพื่อออกใบรับรอง (Certificate) ให้กับผู้ขอรับบริการ

ปัญหาในปัจจุบันของผู้ประกอบการ คือ การที่ต้องขอการรับรองจากหลายหน่วยงาน ทั้ง วพ. วศ. สมอ. ทุกหน่วยงานก็ต้องเข้าตรวจ บางครั้งอาจจะตรวจในเรื่องเดียวกัน ทำให้ผู้ประกอบการต้องเสียเวลามากกว่าจะได้ใบรับรอง 1 ใบ ในแต่ละหน่วยงาน การแก้ไขปัญหานี้อาจทำได้โดยหน่วยตรวจของแต่ละหน่วยงานอาจจะทำการตรวจสอบร่วมกัน Joint Audit

ขั้นตอนการตรวจสอบสถานที่ เป็นการตรวจสอบสถานที่เดียวกันแต่ต่างวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน สมอ. ให้ความเห็นว่าถ้ามีหน่วยตรวจสอบ (Inspection Body) ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน 17020 มีคุณสมบัติ/ความสามารถตามข้อกำหนดและขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน เช่น กรมประมง กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น ก็สามารถตรวจสถานที่ในคราวเดียวให้ครอบคลุมความต้องการของ

หลายหน่วยงานได้ ตรวจสอบได้หลายพารามิเตอร์โดยหน่วยงานตรวจรายเดียว สมอ. ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การตรวจสอบหลายครั้งเนื่องจากเป็นข้อกำหนด/หลักเกณฑ์เบื้องต้นของแต่ละหน่วยงาน การลดกระบวนงานควรต้องประสานและหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อพิจารณารายละเอียดและควบรวมขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบในคราวเดียวกันได้

2. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการแสวงหาโอกาสให้มีจุดบริการเบ็ดเสร็จหลายจุด

การบริการ ณ จุดเดียว ไม่ได้หมายความว่ามีหน่วยงานเดียวที่ให้บริการ แต่หมายถึงจุดบริการเบ็ดเสร็จของหลายหน่วยงานร่วมกันให้บริการ โดยผู้ขอรับบริการจะไปติดต่อ ณ จุดบริการเบ็ดเสร็จของหน่วยงานใดก็ได้รับบริการที่มีคุณภาพ การบริการได้ทุกอย่าง ณ จุดเดียว เช่น กรมประมงมีจุดบริการเบ็ดเสร็จ 23 จุด กรมปศุสัตว์ 53 จุด อย. 32 จุด ถ้า 3 กรมรวมเป็นเครือข่ายเดียวกันร่วมกันให้บริการตรวจรับรองอาหารที่เป็น Composite Food มีหน่วยบริการรวมเป็น 108 แห่ง ให้บริการ ณ จุดเดียว โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงให้เป็นเครือข่ายเดียวกัน เพื่อให้บริการได้ ณ จุดเดียวแต่หลายๆ สถานที่ และการให้บริการ ณ จุดเดียวของแต่ละหน่วยงานควรรวมหน่วยงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายการเงิน เข้าในเครือข่ายเดียวกันเพื่อให้บริการเบ็ดเสร็จ เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการที่ไม่ต้องรับบริการที่จุดหนึ่งและไปจ่ายเงินอีกจุดหนึ่ง

3. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการแสวงหาโอกาสในการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวเนื่องกันในระบบมาตรฐาน

ประเด็นการหารือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลของผู้ขอรับบริการร่วมกันของหน่วยงาน เพื่อลดจำนวนเอกสารที่ต้องยื่นพร้อมใบคำขอจากผู้ประกอบการ สรุปสาระสำคัญของความเห็นจากแต่ละหน่วยงานได้ดังนี้

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเห็นว่าหนังสือจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนบริษัทนั้นเปรียบได้กับบัตรประชาชนของนิติบุคคล ปัจจุบันมีนิติบุคคลประมาณ 1 ล้านรายเศษ ดำเนินธุรกิจประมาณ 530,000 ราย และมีการจดทะเบียนจัดตั้งเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 50,000 ราย หนังสือรับรองนิติบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับหลายๆ หน่วยงาน เมื่อนิติบุคคลไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ จำเป็นต้องแสดงความมีตัวตนและสถานะของนิติบุคคล ซึ่งหนังสือรับรองนิติบุคคลที่ออกโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้าถือเป็นเอกสารแสดงสถานะของนิติบุคคล ในปัจจุบันกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เชื่อมโยงข้อมูลของกรมฯ กับหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ประมาณ 22 หน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบสถานะของนิติบุคคล สามารถเรียกดูข้อมูลได้ทันทีจากฐานข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำลังพัฒนาการให้บริการ ณ จุดเดียวร่วมกับกรมสรรพากร ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนนิติบุคคลและทะเบียนภาษี ณ จุดเดียว โดยใช้แบบคำขอพร้อมเอกสารประกอบ

ชุดเดียวกัน ซึ่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะออกเลขทะเบียนประจำตัวนิติบุคคลและเลขทะเบียนภาษีเดียวกัน (เลข 13 หลัก) ให้กับผู้ประกอบการ การเชื่อมโยงข้อมูลขั้นต่อไประหว่างกรมสรรพากรกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าซึ่งจะได้รับงบประมาณมาดำเนินการร่วมกันคือ การพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลงบการเงินของผู้ประกอบการ เมื่อสิ้นปีบัญชี ผู้ประกอบการจะต้องจัดทำงบการเงินและนำมายื่นแสดงต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหลายชุด ในขณะเดียวกันจะต้องนำงบการเงินนี้ไปยื่นพร้อมกับแบบแสดงรายการภาษีให้กับกรมสรรพากรด้วย ซึ่งต่อไปสามารถยื่นได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพียงแห่งเดียว และลดจำนวนงบการเงินเหลือเพียง 1 ชุด หรือถ้าผู้ประกอบการไม่สะดวกในการเดินทาง สามารถเลือกยื่นผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อีกช่องทางหนึ่ง ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะใช้แนวทางนี้ต่อไปกับหน่วยงานอื่นๆ อีกเช่น กรมศุลกากร เป็นต้น นอกจากนี้ กรมฯ ยังเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย เพื่อดูข้อมูลบัตรประชาชนและใช้ในการตรวจสอบสถานะของบุคคลที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลหรือหุ้นส่วนบริษัท เพื่อลดการใช้เอกสารจากผู้ขอรับบริการให้น้อยลง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้ายินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่ให้บริการด้านการมาตรฐาน เชื่อมโยงฐานข้อมูลของกรมฯ ได้ เพื่อตรวจสอบเอกสารแสดงความมีตัวตนของผู้ประกอบการและกรรมการ โดยไม่ต้องขอสำเนาเอกสารจากผู้ประกอบการ

ผู้แทนจากสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป ให้ความเห็นว่าการให้บริการของภาครัฐที่มีความสะดวกรวดเร็วตรงกับความต้องการของภาคเอกชน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

- การลดขั้นตอนงาน หรือลดเอกสาร ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความปลอดภัยของข้อมูล ทั้งข้อมูลพื้นฐานหรือข้อมูลทั่วไป เช่น ข้อมูลหนังสือรับรองของผู้ประกอบการ และข้อมูลจำเพาะ เช่น HACCP GMP
- การลดเอกสารหรือปรับเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บข้อมูลให้หน่วยงานมีความเชื่อมโยงกัน จะทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกมากขึ้น เช่น กรณีที่กรมประมง หรือ อย. ร่วมมือกันจะลดความซ้ำซ้อนของเอกสาร
- ถ้าภาครัฐสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่ไม่ใช่เชิงคุณภาพกันได้กับกรมศุลกากร และเชื่อมโยงข้อมูลเชิงคุณภาพ ความปลอดภัย หรือ GMP ฯลฯ ระหว่าง อย. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ทราบได้ว่าผู้ประกอบการได้ผ่านการรับรองจากหน่วยงานอื่นของรัฐ/สถาบันต่างประเทศ เป็นต้น
- การจัดเก็บข้อมูลคุณภาพหรือ spec ของสินค้ามีรายละเอียดเป็นจำนวนมาก ถ้าหน่วยงานภาครัฐสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้จะมีประโยชน์มากขึ้น
- ถ้าแต่ละหน่วยงานมีการเชื่อมโยงกันแล้ว ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน กรณีที่ทูน่าถูก Reject นั้น

คณะกรรมการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหามานานแล้ว เช่น สาเหตุ overweight ของทูน่า แต่เพิ่งสำเร็จลุล่วง เนื่องจากกรมประมงและกรมศุลกากรได้หารือกัน

4. ความเห็นเกี่ยวกับการที่หน่วยงานหนึ่งใช้ผลการตรวจรับรองร่วมกับอีกหน่วยงานหนึ่ง

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ให้ความเห็นว่า หากมีหน่วยงานที่เคยตรวจสอบครั้งแรกเมื่อขอใบอนุญาตแล้ว และมีหน่วยงานอื่น เช่น มกอช. ตรวจสอบเพื่อการส่งออกอีก หน่วยงานแรกอาจไม่จำเป็นต้องตรวจสอบซ้ำตามกำหนดการที่จะต้องตรวจสอบ อาจใช้ผลการตรวจของหน่วยงานที่ตรวจใหม่และออกใบอนุญาตต่ออายุได้โดยทันที

การตรวจสถานที่ประกอบการเพื่อออกใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน (รง.4) ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าบุคลากรของหน่วยตรวจอื่นมีศักยภาพเพียงพอที่จะสามารถดำเนินการตรวจสอบแทนให้ได้ และตรวจตามเกณฑ์หรือพารามิเตอร์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่กำหนด กรมโรงงานอุตสาหกรรมอาจไม่ต้องเข้ามาตรวจสอบทุกครั้ง โดยยอมรับและใช้ผลการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานอื่น แต่ยังคงมีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติหรืออนุญาต และความรับผิดชอบอยู่อย่างเดิม ไม่ได้เป็นการลดทอนอำนาจในการกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายแต่อย่างใด

ผู้แทนจากสมาคมอาหารสำเร็จรูปให้ความเห็นว่า กรณีที่โรงงานที่ได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน เช่น HACCP ที่มีเงื่อนไขกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรในการเป็น Report operator ถ้าสามารถยอมรับผลได้โดยไม่ต้องส่ง Report operator ไปอบรมซ้ำ จะสามารถช่วยลดการซ้ำซ้อนได้

5. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการที่ต้องใช้ผลทดสอบผลิตภัณฑ์ วัตถุดิบของห้องปฏิบัติการด้านใดด้านหนึ่งยอมรับผลทดสอบของห้องปฏิบัติการที่มีศักยภาพ และได้ผ่านการตรวจรับรอง ISO 17025

มกอช. เห็นว่า การยอมรับผลการทดสอบสินค้าหรือวัตถุดิบ เช่น การตรวจรับรอง Composite food น่าจะทำได้ ยกเว้นในกรณีที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือความสามารถพิเศษ เช่น ถ้าจะต้องตรวจสอบชีวพิษในหอยต้องใช้ห้องปฏิบัติการชีวพิษ ซึ่งกรมประมงเป็นหน่วยงานเดียวในประเทศไทยที่สามารถทำได้ จึงไม่สามารถให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบแทนได้ เป็นต้น สำหรับสินค้าบางรายการที่สามารถตรวจแทนกันได้ จะลดความซ้ำซ้อน และทำให้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมากขึ้น

สมอ. เห็นด้วยกับกรมประมงว่า บุคลากรของหน่วยตรวจสถานประกอบการ จะต้องมีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การตรวจโรงงาน บุคลากรจะต้องมีความรู้ด้านวิศวกรรมและต้องได้รับการยอมรับจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากมีรายการที่ต้องตรวจสอบจำนวนมาก เช่น ตรวจสารพิษ น้ำเสีย น้ำทิ้ง

ความปลอดภัยของตัวอาหาร Boiler และอื่นๆ ซึ่งควรระบุด้วยว่าจะต้องใช้ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบในระดับสูงมากหรือน้อย

6. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการแสวงหาโอกาสในการถ่ายโอนงานของหน่วยงานภาครัฐให้หน่วยงานอื่นๆ

แนวคิดของ มกอช. คือ การถ่ายโอนงานตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment) ไปให้หน่วยงานภาคเอกชนดำเนินการ โดยหน่วยงานใดที่จะทำหน้าที่เป็นหน่วยรับรอง (Certification Body - CB) จะต้องได้รับการรับรองตามมาตรฐาน 17025 ซึ่งจะได้รับการยอมรับจากหน่วยงานอื่นๆ ส่วนหน่วยงานที่จะทำหน้าที่เป็นหน่วยตรวจ (Inspection Body - IB) จะต้องได้รับการรับรองตามมาตรฐาน Guide 65 และ 17020 โดย มกอช. ได้เตรียมการเพื่อถ่ายโอนงานออกไปบางส่วน และปรับเปลี่ยนไปทำหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานที่ให้บริการตรวจสอบและทดสอบเหล่านั้นแทนการตรวจสอบรับรองที่ มกอช. จะไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกต่อไป เพราะจำนวนผู้รับบริการมีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น มกอช. ได้ให้การรับรองระบบงาน (Accreditation) แก่ บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด ให้เป็นหน่วยรับรอง หรือ CB ด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices - GAP) ในขอบข่ายย่อยการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี ซึ่งผู้ยื่นขอการรับรองมาตรฐาน GAP มีมากขึ้นและ มกอช. ไม่สามารถตรวจสอบรับรองเองได้ทั้งหมด จะต้องถ่ายโอนงานออกไป เพราะประเทศคู่ค้าต้องการสินค้าเกษตรส่งออกของไทยที่มีมาตรฐาน GAP ทุกประเภท จึงจำเป็นต้องใช้บริการจากห้องปฏิบัติการทดสอบและหน่วยรับรอง เช่น บริษัทห้องปฏิบัติการกลางฯ ที่มีเครือข่ายและสามารถรองรับการทดสอบแต่ละครั้งในจำนวนมากได้ เช่น เครื่องมือทดสอบ 1 เครื่องสามารถทดสอบได้ครั้งละ 80 ตัวอย่าง ในขณะที่ห้องปฏิบัติการอื่นทดสอบได้ครั้งละ 6 ตัวอย่าง การทดสอบจำนวนมากทำให้ต้นทุนต่ำลง ห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถทำในลักษณะนี้ได้ ส่วนใหญ่ มกอช. ได้ถ่ายโอนงานตรวจสอบและทดสอบไปแล้ว ห้องปฏิบัติการของกรมต่างๆ ที่มีอยู่จะเป็นห้องปฏิบัติการด้านวิชาการ เพื่อใช้อ้างอิงหรือใช้ในการกำกับดูแล และเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงระหว่างอาเซียน ซึ่งในฐานะ Competent Authority จำเป็นต้องมีอยู่เพื่อแสดงความสามารถในการควบคุมและจะต้องมีการพัฒนาต่อไป

ห้องปฏิบัติการที่จะขอรับการถ่ายโอนงาน ต้องขึ้นทะเบียนไว้กับ มกอช. โดยมีรายละเอียดเป็นเอกสารประกอบการขอขึ้นทะเบียน เกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้ตรวจสอบ ขอบข่ายงาน ปริมาณงานที่รับได้ ความละเอียดในการตรวจสอบ เป็นต้น

มกอช. ให้ความเห็นว่า ปัจจัยหลักที่จะทำให้การถ่ายโอนงานสำเร็จได้ คือ ต้องมีงบประมาณสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งมีเป็นจำนวนมาก เป็นภาระหนักสำหรับรัฐที่ต้องจ่ายค่าบริการตรวจสอบแทนผู้ประกอบการ รัฐไม่สามารถจ่ายเงินให้หน่วยตรวจแทนผู้ประกอบการได้ครบทุกราย ผู้ประกอบการมีการ

ส่งออกมากขึ้นและจะต้องมีมาตรฐาน GAP กันทุกราย จึงควรต้องมีแผนงบประมาณ มีการจัดลำดับการถ่ายโอนงาน มีการกำหนดจำนวนและประเภทของผู้ประกอบการที่จะช่วยเหลือ การถ่ายโอนงานให้มหาวิทยาลัยจะช่วยแบ่งเบาภาระให้รัฐ เช่น จัดงบประมาณไปจัดจ้างให้ทดสอบสินค้า วัตถุดิบ หรือระบบงาน และพยายามทำให้ผู้ประกอบการได้มาตรฐาน GAP มากขึ้น

มกอช. ชี้แจงว่าประเทศคู่ค้าเป็นผู้กำหนดว่าจะยอมรับใบรับรองสินค้าที่ส่งออกจากหน่วยงานใด เช่น ยอมรับใบรับรองจากกรมปศุสัตว์หรือกรมประมง ประเด็นนี้ มกอช. เห็นว่า กรมการค้าต่างประเทศ ผู้เจรจาทางการค้าควรเข้ามามีบทบาทช่วยชี้แจงและเจรจากับประเทศคู่ค้าว่า ประเทศไทยมอบอำนาจให้หน่วยงานใดมีอำนาจในการตรวจสอบรับรองให้ประเทศคู่ค้ารับทราบ จะทำให้ลดความสับสนของผู้รับบริการลงได้ เพราะในปัจจุบันมีกรณีที่สินค้าประเภทเดียวกันแต่ต้องไปขอรับการตรวจรับรองต่างหน่วยงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของประเทศคู่ค้า

สมอ. เห็นว่าสำนักงาน ก.พ.ร. ควรให้การสนับสนุนสถานศึกษาในส่วนภูมิภาคที่มีศักยภาพและมีเครื่องมือเพียงพอในการตรวจสอบ โดยให้การฝึกอบรมและยกระดับสถานศึกษาเหล่านั้น เพื่อให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน 17025 ปัจจุบันห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยได้เลิกให้บริการไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีระบบการทำงานแบบราชการ มีการลงทุนสูงแต่ไม่มีรายได้ ทำให้แข่งขันสู้ภาคเอกชนที่มีห้องปฏิบัติการกระจายทั่วประเทศไม่ได้ ควรสนับสนุนให้เป็นห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาบุคลากรมากกว่าเพื่อให้บริการทดสอบ ถ้าไม่สนับสนุนให้มีห้องปฏิบัติการเพิ่มขึ้น ต่อไปห้องปฏิบัติการจะกลายเป็นสถาบันข้ามชาติทั้งหมด นอกจากนี้ ผลการสำรวจของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติพบว่า มีเครื่องมือวัดที่จะต้องสอบเทียบถึง 8 ล้านชิ้น แต่มีเครื่องมือที่ผ่านการสอบเทียบเพียง 5 แสนชิ้นเท่านั้น เนื่องจากโรงงานยังไม่มีความเข้าใจว่าเครื่องมือวัดมีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอย่างไร ควรสนับสนุนสถาบันการศึกษาในการให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือวัดด้วย

สมอ. เห็นว่าการถ่ายโอนงานของภาครัฐ เป็นการถ่ายโอนภาระหน้าที่ด้านการให้บริการออกไปให้ภาคเอกชนดำเนินการ และภาครัฐทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบหน่วยตรวจ หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นลักษณะที่ อย. ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และ สมอ. ได้มีการถ่ายโอนงานตามคำสั่งของสำนักงาน ก.พ.ร. ด้านห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ให้กับห้องปฏิบัติการของสถาบันการศึกษา ในกลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชมงคล เนื่องจากมีทุกจังหวัดทั่วประเทศให้บริการทดสอบและให้คำแนะนำกับชาวบ้าน ซึ่งได้ให้การรับรองไปกว่า 30,000 ราย เพื่อยกระดับและจัดเกรดของห้องปฏิบัติการ ส่วนหน่วยตรวจ (Inspection Body - IB) ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) จะเป็นองค์กร สถาบันอิสระ หรือบริษัทที่มีความสามารถและได้รับการรับรองมาตรฐาน 17020 และได้มาตรฐานห้องปฏิบัติการ 17025 มาประกอบกัน สมอ. จึงจะออกใบอนุญาตให้ตรวจสอบรับรอง ซึ่งห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 17025 เป็นสิ่งที่รับประกันได้ว่ามีผลการทดสอบที่ความถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และใช้อ้างอิงได้ แต่อย่างไรก็ตาม ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 17025 มีขีดความสามารถที่แตกต่างกัน มีขอบข่ายที่กำหนดความสามารถในการตรวจสอบ โดย

การออกใบรับรองจะต้องแนบรายละเอียดวิธีการทดสอบ บุคคล สถานที่ วิธีการ และสภาวะแวดล้อมด้วย ซึ่งเป็นวิธีการตามมาตรฐาน 17025

ประเด็นทางการค้าเกิดขึ้นกับ Composite Foods หรือกลุ่มอาหารที่มียอดส่งออกมากที่สุด กรมประมงจะเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบรับรอง อาจมีการถ่ายโอนงานให้ห้องปฏิบัติการที่เป็นหน่วยรับรอง (Certification Body - CB) ที่ได้รับการรับรองจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ หรือ สมอ. ซึ่งเป็นกฎกติกาด้านการมาตรฐานที่ถูกต้องที่จะใช้ในการเจรจาต่อรอง

กรมประมงมีการถ่ายโอนงานไปให้ภาคเอกชน มีห้องปฏิบัติการที่เป็นเครือข่ายอยู่เป็นจำนวนมาก และมีความสามารถในการตรวจสอบได้หลากหลายประเด็น เป็นตัวอย่างที่ดีที่หน่วยงานอื่นๆ ควรนำไปปฏิบัติ การถ่ายโอนได้มากขึ้นจะทำให้ภาคเอกชนมีการพัฒนาศักยภาพได้มากขึ้นตามไปด้วย

สำนักงาน ก.พ.ร. อธิบายว่า การถ่ายโอนงานเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดก่อน และกำลังเสนอให้กับรัฐบาลชุดปัจจุบันให้มีมติกำหนดเป็นนโยบาย แต่จะต้องเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบของการถ่ายโอนงาน เรื่องความพร้อมของผู้รับถ่ายโอนงานว่าจะต้องมีองค์ประกอบใดบ้าง รัฐต้องให้การสนับสนุนด้วยวิธีการอย่างไร สถาบันการศึกษาเป็นเป้าหมายหนึ่งที่เมื่อรับโอนงานไป ไม่ใช่เฉพาะการประกอบธุรกิจเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นสถานที่ฝึกให้กับนักศึกษาให้มีทักษะในเรื่องเหล่านี้ การถ่ายโอนงานจะต้องสำเร็จ เนื่องจากส่วนราชการไม่มีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น ไม่สามารถเพิ่มอัตรากำลังให้กับแต่ละส่วนราชการได้ และความไม่พร้อมของผู้รับโอนงานยังคงมีอยู่อีกมาก การถ่ายโอนงานให้ภาคเอกชนนั้นไม่ได้ลดงบประมาณค่าใช้จ่ายของภาครัฐ ต้องนำงบประมาณส่วนหนึ่งมาใช้ในการจัดจ้าง Outsource หรือให้เงินสนับสนุน การถ่ายโอนงานตรวจสอบรับรองคุณภาพมาตรฐาน ไม่ได้ทำเพื่อลดงบประมาณ แต่ทำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการดำเนินงาน

7. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการแนวทางในการสร้างเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงการทำงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในระบบการมาตรฐาน

สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นว่าการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐาน เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติแล้วไม่เกิดผล เนื่องจากไม่มีแนวทางในการปฏิบัติจริง อาจต้องจัดทำเป็นคู่มือหรือออกเป็นกฎข้อบังคับ แต่ มกอช. เห็นว่าควรจัดทำเป็น Roadmap หรือ Mechanism มากกว่า และเสนอแนะว่าเมื่อได้กรอบของภาพรวมแล้ว อาจนำกรอบนี้ไปเริ่มกับกลุ่มสินค้าส่งออกบางกลุ่มที่มีสมาคมดูแลก่อนและใช้เป็นโครงการนำร่อง เช่น อาหารทะเลแช่แข็ง เพื่อนำไปปฏิบัติและพิจารณาเนื้องานว่าส่วนใดที่สามารถทำร่วมกันได้ การเชื่อมโยงก็จะเดินหน้าและขยายผลต่อๆ ไป

แนวทางในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออกที่หลายๆ หน่วยงาน รวมถึงกรมประมงได้นำมาใช้คือ การเชื่อมโยงระบบ National Single Window หรือระบบ NSW ที่มีกรมศุลกากรเป็นเจ้าภาพหลัก ทำให้เกิดการบูรณาการด้านเอกสาร ลดขั้นตอน เชื่อมโยงข้อมูลโดยใช้ระบบสารสนเทศ เช่น การออกใบรับรองสุขอนามัย มีการเชื่อมโยงข้อมูลทั้งหน่วยงานในประเทศและระหว่างประเทศ

ประเด็นที่หารืออยู่ในกรอบวิชาการที่จะสนับสนุนการผลิตในประเทศ และสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐด้านกฎระเบียบ เพื่อให้กระทรวงพาณิชย์มีข้อมูลด้านวิชาการที่สำคัญๆ และจำเป็นในการทำความตกลงกับแต่ละประเทศ เนื่องจากเงื่อนไขและวิธีการเข้าสู่ตลาดของแต่ละประเทศแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น EU ยอมรับมาตรฐาน 17025 แต่ต้องเป็นหน่วยตรวจ (Certification Body - CB) ที่อยู่ภายในยุโรปเท่านั้น หรือกรณีที่บังคับให้มีหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body - AB) หน่วยเดียว ทำให้เยอรมันที่มี AB 20 หน่วยงานต้องยุบรวมเป็นหน่วยเดียว ซึ่งผิดหลักการมาตรฐานสากลที่ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม EU ยังเคารพต่อผลตัดสินขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน (International Accreditation Forum - IAF) ที่ถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุด ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลด้านวิชาการในการเจรจา

อุปสรรคด้านการค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศและกรมพัฒนาธุรกิจการค้าสามารถบูรณาการหรือเชื่อมโยงกันได้ทั้งในเรื่องความมีตัวตนของผู้ประกอบการ หรือการอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ เพื่อลดอุปสรรคด้านการค้า ซึ่งประเด็นการค้าที่เกิดขึ้นจากการส่งออก เช่น บางครั้งสินค้าที่ผ่านการรับรองในประเทศแล้วอาจไม่เป็นที่ยอมรับ ทำให้ต้องมีการเจรจาระหว่างประเทศเกิดขึ้น หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเรียนรู้ว่าแต่ละประเทศคู่ค้าต้องการมาตรฐานใดและมีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร ซึ่งควรมีหน่วยงานกลางของประเทศที่มีศักยภาพเพียงพอและได้รับการยอมรับจากต่างประเทศ ทำหน้าที่เชื่อมโยงและแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศในการเจรจาต่อรอง

กรมวิทยาศาสตร์บริการ เห็นว่าบางครั้งสินค้าที่มีผลการตรวจสอบรับรองถูกส่งกลับจาก EU เนื่องจากความต้องการของประเทศคู่ค้ามีหลายระดับแตกต่างกัน เช่น การตรวจสารพิษตกค้างเป็นความต้องการในระดับต่ำ ถ้าทราบข้อกำหนดหรือมาตรฐานของคู่ค้าว่าต้องการในระดับใด เพราะค่า parameter เดียวกันแต่ยังแยกออกเป็นระดับๆ ได้ จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการส่งออกมากขึ้น

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้ความเห็นในการหารือในครั้งนี้ว่า แนวทางในการบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานมีความชัดเจน ควรให้ทุกหน่วยงานได้ทราบถึงภาพรวมของการบูรณาการ มีการประชุมกลุ่มย่อยตามกลุ่มของสินค้า เช่น กลุ่มอาหาร อาจให้กระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องด้านการค้าขายและเศรษฐกิจของประเทศ เป็นหน่วยงานหลักในการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ รวมถึงความต้องการระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน วางกรอบให้ทุกหน่วยงานเห็นภาพรวมที่ชัดเจนขึ้นทั้งในระดับประเทศและ

ระหว่างประเทศ หาวิธีพัฒนาห้องปฏิบัติการของสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน 17025 และใช้เป็นแหล่งฝึกนักศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวทางที่กรมประมงจะให้สถานศึกษาเป็นช่องทางในการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ

ผู้แทนจากสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป เห็นด้วยกับการส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นหน่วยงานเสริมด้านการวิจัยและการให้ความรู้

สมอ. เห็นด้วยกับกรมประมง ในประเด็นที่ควรเน้นการพัฒนาสถานศึกษา เพราะมาตรฐานห้องปฏิบัติการ 17025 เป็นเรื่องที่สำคัญมากและยังมีข้อจำกัด และประเด็นของ NSW (National Single Window) เพราะสิงคโปร์สามารถเช็คสินค้าได้ภายในไม่กี่ชั่วโมง ส่วนไทยยังต้องใช้เวลาหลายวัน เมื่อนำระบบนี้มาใช้เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการส่งออกของไทยได้ได้มากขึ้น แต่การบูรณาการกระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานควรแบ่งเป็นระดับๆ ตั้งแต่ระดับการส่งเสริมตั้งแต่ขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับขั้นการส่งออก ซึ่งมาตรฐานเพื่อการส่งออก สืบเนื่องมาจากการเสนอคณะรัฐมนตรีให้มีมติการถ่ายโอนงานของภาครัฐ และต่อมา สมอ. สนับสนุนให้จัดทำยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ ให้ความสำคัญกับการมาตรฐานที่มีบทบาทสำคัญกับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรายได้ของประเทศ 70% มาจากการส่งออก ทำอย่างไรให้กระบวนงานการบริการด้านการมาตรฐานมีความสะดวกรวดเร็วตามเกณฑ์ของ Ease of Doing Business จึงเน้นเรื่องมาตรฐานเพื่อการส่งออก โดยพิจารณาสินค้าที่มีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจประมาณ 36 รายการที่สร้างรายได้จากการส่งออก 80% ของ GDP และเลือกมาศึกษา ถ้าจะทำให้เกิดการบูรณาการ มี Ease of Doing Business ที่ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็ว ภาครัฐทำงานได้ในขอบเขตที่กว้างขึ้นโดยการถ่ายโอนงานบริการออกไป และได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการเชื่อมโยงระบบให้มีลักษณะ Inter-operability การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ถ้าไทยไม่เร่งผลักดันหรือดำเนินการ NTBs (Non-tariff barriers) จะทำให้การส่งออกมีอุปสรรคมากขึ้นและแข่งขันไม่ได้

สำนักงาน ก.พ.ร. สอบถามความเห็นในที่ประชุม เกี่ยวกับวิธีการนำข้อกำหนดร่วมกันในการบูรณาการไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งทุกหน่วยงานเห็นพ้องต้องกันในกรอบของการบูรณาการ และถ้า ครม. มีมติเห็นชอบในหลักการแล้ว จะจัดตั้งคณะทำงานที่มาจากหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นหน่วยงานหลักด้านการมาตรฐาน มาทำความตกลงร่วมกันว่าจะดำเนินการอย่างไร จะต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในเรื่องกฎหมายหรือวิธีการทำงานต่างๆ อย่างไร ซึ่งเป็นรายละเอียดของการดำเนินการในลำดับต่อๆ ไป

8. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการเร่งรัดการพัฒนาข้อกำหนดด้านการมาตรฐาน

สมอ. เห็นว่าการส่งออก ผู้กำหนดเงื่อนไขคือประเทศผู้ซื้อที่พยายามสร้างมาตรฐานขึ้น สำหรับกลุ่มไฟฟ้า ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ยังมีมาตรฐานไม่มากเพราะเป็นเทคโนโลยีร่วม แต่กลุ่มอาหารยังมีหลายมาตรฐาน แต่สามารถจัดเกรดได้

การตรวจโรงงานของกรมประมง แบ่งออกเป็น 4 เกรด ผู้ประกอบการที่มีเกรดที่ดีที่สุด คือ มีระบบดี มีห้องปฏิบัติการของตนเองที่สามารถแสดงให้เห็นถึง Competency ไม่มีประวัติการถูก reject กรมประมงจะออกหนังสือรับรองให้ทันที และไม่เก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบทุกรุ่น แต่จะเก็บเพียงครั้งเดียวเมื่อครบทุก 4 เดือน ส่วนเกรดที่ต่ำที่สุด คือ ยังไม่ได้มาตรฐาน กรมประมงจะเก็บตัวอย่างทุกรุ่น และผู้ประกอบการจะต้องนำไปให้ห้องปฏิบัติการอื่นตรวจสอบ จ่ายค่าบริการเอง และนำผลมาให้กรมประมงเพื่อออกใบรับรอง ซึ่งผู้แทนจากสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป เห็นด้วยว่าการจัดลำดับชั้นของผู้ประกอบการซึ่งส่งผลต่อระดับการตรวจสอบโรงงานในลักษณะนี้ และอาจลดขั้นตอนหรือสิ่งจูงใจอื่น เป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบการให้ความสำคัญและพัฒนามาตรฐานให้ดียิ่งขึ้น

กรมประมง เสนอให้สถาบันการศึกษาให้ความช่วยเหลือ พัฒนาวิธีการ ความรู้ในการวิจัย วิชาการ ฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ในเรื่อง HACCP ที่ผู้ประกอบการโรงงานต้องอบรมเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นได้รับความรู้ มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การยกระดับมาตรฐาน ยกตัวอย่าง โรงงานน้ำพริกที่ต้องการขอการรับรองมาตรฐาน แต่ไม่ผ่านเนื่องจากกระบวนการผลิตไม่มีกระบวนการฆ่าเชื้อ ทำให้ส่งออกไม่ได้ หากมีสถาบันการศึกษาเป็นผู้แนะนำผู้ประกอบการในด้านวิชาการเชิงลึก จะทำให้ผู้ประกอบการพัฒนามาตรฐานได้เร็วขึ้น

การศึกษารวบรวมข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการมาตรฐานของประเทศไทย

บทที่ 6
ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกจากประเทศไทย

ในบทนี้เป็นการศึกษาข้อกำหนดเบื้องต้นเกี่ยวกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกจากประเทศไทยในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 36 รายการ ครอบคลุมประเภทสินค้า 23 หมวด[1] ซึ่งในจำนวนนี้มีสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกสูงอยู่ 7 รายการ ได้แก่ ยางพารา ข้าวหอมมะลิ น้ำตาลทราย อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป มันสำปะหลัง ไม้สัก และกล้วยไม้ ที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐาน ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ โดยมีพระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบ กำกับให้ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตก่อนจึงจะสามารถส่งออกได้

มูลนิธิฯ ได้สรุปกระบวนการขั้นตอนในการส่งสินค้าออกที่ผู้ประกอบการต้องเตรียมเอกสารหลักฐานและการติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ในการขออนุญาต อนุมัติ หรือออกใบรับรองคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการศึกษาและออกแบบกระบวนการให้บริการของหน่วยงานในรายงานการศึกษาขั้นต่อไป

6.1 มูลค่าสินค้าส่งออกของไทย [2]

ลำดับ		รายการ	ประเภท	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ที่	มูลค่าส่งออก				
1	1	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	เครื่องใช้ไฟฟ้า	513,709.36	7.45
2	9	แผงวงจรไฟฟ้า	เครื่องใช้ไฟฟ้า	238,173.38	3.45
3	13	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ	เครื่องใช้ไฟฟ้า	151,246.19	2.19
4	15	เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ	เครื่องใช้ไฟฟ้า	127,612.71	1.85
5	17	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	เครื่องใช้ไฟฟ้า	116,906.12	1.70
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า		**1,147,647.76**	**16.64**
6	3	ยางพารา	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	397,079.76	5.76
7	6	เม็ดพลาสติก	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	265,312.73	3.85
8	7	ผลิตภัณฑ์ยาง	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	252,969.78	3.67
9	20	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	98,370.94	1.43
		รวม - สินค้าประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง		**1,013,733.21**	**14.71**

[1] ศึกษาวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสินค้าส่งออก 36 รายการ เพิ่มเติมได้จากภาคผนวก 7

[2] กรมส่งเสริมการส่งออก. **สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ปี 2554**. [Online]. 20 เมษายน 2555. เข้าถึงได้จาก : http://www.ops3.moc.go.th/export/export_topn_5y/#

ลำดับ		รายการ	ประเภท	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ที่	มูลค่าส่งออก				
10	5	น้ำมันสำเร็จรูป	อาหาร	303,794.68	4.41
11	10	ข้าว	อาหาร	196,117.05	2.84
12	12	อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	อาหาร	152,049.98	2.20
13	18	น้ำตาลทราย	อาหาร	109,447.52	1.59
14	23	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	อาหาร	79,805.19	1.16
		รวม - สินค้าประเภทอาหาร		**841,214.42**	**12.20**
15	2	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	อุปกรณ์และส่วนประกอบของรถ	511,483.71	7.42
16	21	เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วน	อุปกรณ์และส่วนประกอบของรถ	88,770.76	1.29
		รวม - สินค้าประเภทอุปกรณ์และส่วนประกอบของรถ		**600,254.47**	**8.71**
17	4	อัญมณีและเครื่องประดับ	อัญมณีและเครื่องประดับ	371,239.32	5.38
		รวม - สินค้าประเภทอัญมณีและเครื่องประดับ		**371,239.32**	**5.38**
18	8	เคมีภัณฑ์	เคมีภัณฑ์	250,046.77	3.63
		รวม - สินค้าประเภทเคมีภัณฑ์		**250,046.77**	**3.63**
19	19	เครื่องนุ่งห่ม	เสื้อผ้า สิ่งทอ	98,733.32	1.43
		รวม - สินค้าประเภทเสื้อผ้า สิ่งทอ		**98,733.32**	**1.43**
20	16	หนังสือและสิ่งพิมพ์	เครื่องเขียนและสิ่งพิมพ์	120,387.92	1.75
21	22	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	เครื่องเขียนและสิ่งพิมพ์	88,599.67	1.28
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องเขียนและสิ่งพิมพ์		**208,987.60**	**3.03**
22	11	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	เครื่องจักรกล	184,491.41	2.68
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องจักรกล		**184,491.41**	**2.68**
23	14	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า	150,315.26	2.18
		รวม - สินค้าประเภทผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า		**150,315.26**	**2.18**
24	24	เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	เครื่องสำอาง	75,497.32	1.09
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องสำอาง		**75,497.32**	**1.09**
25	25	ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	เบ็ดเตล็ด	60,913.16	0.88
		รวม - สินค้าประเภทเบ็ดเตล็ด		**60,913.16**	**0.88**
26	36	น้ำมันเชื้อเพลิง	เชื้อเพลิง	41,634.01	0.60
		รวม - สินค้าประเภทเชื้อเพลิง		**41,634.01**	**0.60**
27	40	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน	เฟอร์นิเจอร์	34,990.47	0.51
		รวม - สินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์		**34,990.47**	**0.51**
28	41	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	ของใช้ในครัว	34,396.18	0.50
		รวม - สินค้าประเภทของใช้ในครัว		**34,396.18**	**0.50**
29	50	รองเท้าและชิ้นส่วน	ชิ้นส่วนและอุปกรณ์รองเท้า	27,912.08	0.40
		รวม - สินค้าประเภทชิ้นส่วนและอุปกรณ์รองเท้า		**27,912.08**	**0.40**
30	52	เครื่องดื่ม	เครื่องดื่ม	26,541.07	0.38
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องดื่ม		**26,541.07**	**0.38**
31	59	หนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัด	เครื่องหนังและเครื่องเดินทาง	18,683.22	0.27
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องหนังและเครื่องเดินทาง		**18,683.22**	**0.27**

ลำดับ		รายการ	ประเภท	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ที่	มูลค่าส่งออก				
32	60	ก๊อก วาวล์และส่วนประกอบ	เครื่องมือในการก่อสร้าง	18,680.95	0.27
		รวม - สินค้าประเภทเครื่องมือในการก่อสร้าง		**18,680.95**	**0.27**
33	62	แก้วและกระจก	ของขวัญและเครื่องตกแต่งบ้าน	18,288.39	0.27
		รวม - สินค้าประเภทของขวัญและเครื่องตกแต่งบ้าน		**18,288.39**	**0.27**
34	66	เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม	ของเล่น	15,260.67	0.22
		รวม - สินค้าประเภทของเล่น		**15,260.67**	**0.22**
35	67	เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์	อุปกรณ์การแพทย์	15,036.95	0.22
		รวม - สินค้าประเภทอุปกรณ์การแพทย์		**15,036.95**	**0.22**
36	106	กล้วยไม้	ไม้ดอก ไม้ประดับ	2,773.31	0.04
		รวม - สินค้าประเภทไม้ดอกไม้ประดับ		**2,773.31**	**0.04**
รวมมูลค่าสินค้า 36 รายการ				**5,257,271.32**	**76.24**

6.2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าส่งออก 36 รายการ

ข้อกำหนดด้านการมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกของประเทศไทย ที่คัดเลือกมาศึกษา 36 รายการ เรียงตามลำดับมูลค่าส่งออก ดังนี้

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ
2. รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ
3. ยางพารา
4. อัญมณีและเครื่องประดับ
5. น้ำมันสำเร็จรูป (น้ำมันพืช)
6. เม็ดพลาสติก
7. ผลิตภัณฑ์ยาง
8. เคมีภัณฑ์
9. แผงวงจรไฟฟ้า
10. ข้าว (ข้าวขาวและข้าวหอมมะลิ)
11. เครื่องจักรกล และส่วนประกอบของเครื่องจักรกล
12. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป
13. เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ
14. เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์

15. เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ และส่วนประกอบ
16. หนังสือและสิ่งพิมพ์
17. เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ
18. น้ำตาลทราย
19. เครื่องนุ่งห่ม
20. ผลิตภัณฑ์พลาสติก
21. เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ
22. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ
23. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง
24. เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว
25. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้
26. น้ำมันเชื้อเพลิง
27. เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนทำด้วยไม้
28. ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม
29. รองเท้าและชิ้นส่วน
30. เครื่องดื่ม
31. หนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัด
32. ก๊อก วาวล์ และส่วนประกอบ
33. แก้วและกระจก
34. เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม
35. เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์
36. กล้วยไม้

ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าส่งออก 36 รายการ

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก. 101) - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) เท่าจำนวนใบขนสินค้าขาออก - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรองหนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต. 1) - คำร้องขอทำการตรวจสินค้า บรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรมาตรา 19 ทวิ (กศก. 113) - ใบขอคืนค่าภาษีอากร พร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111	กรมศุลกากร
2. รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			- ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า - หนังสือรับรองการส่งออก	กรมการค้าต่างประเทศ
	ระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้นำเข้ารถหรือเครื่องยนต์ สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร (พ.ศ. 2537, 2541)			ใบอนุญาตให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกอาณาจักร	กรมการขนส่งทางบก

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรองหนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง - แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต. 1) - คำร้องขอทำการตรวจสินค้า และบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113) - ใบขอคืนค่าภาษีอากร พร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111	กรมศุลกากร
3. ยางพารา	กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2511) ออกตามความใน พ.ร.บ. การควบคุมยาง พ.ศ. 2481			- ใบอนุญาตเป็นผู้ค้ายาง - ใบอนุญาตมียางไว้ในครอบครอง - ใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาเขต - ใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งออกยากออกนอกราชอาณาเขต	สถาบันวิจัยยาง
	ประกาศกระทรวงเกษตรฯ เรื่องกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ			จ่ายเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
	พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	มาตรฐานยางและวิธีการมัดยางและการบรรจุหีบห่อยางเพื่อการส่งออก	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์		
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งยางออก - ใบเสร็จรับเงินการจ่ายเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List)	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				- แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต. 1) - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	
4. อัญมณีและเครื่องประดับ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
5. น้ำมันสำเร็จรูป (น้ำมันพืช)	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		หนังสือรับรองคุณภาพสินค้าตามที่คู่ค้ากำหนด เช่น การรับรองระบบมาตรฐาน RSPO (Round Table for Sustainable Palm Oil)	

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				- หนังสือรับรองเรื่องสารปรอท (Mercury Certificate)	สนง. ปรมาณูเพื่อสันติ
				- หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Health Certificate)	กรมควบคุมโรค
				- หนังสือรับรองเครื่องหมายฮาลาล (ถ้าส่งไปยังประเทศมุสลิม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
6. เม็ดพลาสติก	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
7. ผลิตภัณฑ์ยาง	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
8. เคมีภัณฑ์	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
9. แผงวงจรไฟฟ้า	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก. 101) - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) เท่าจำนวนใบขนสินค้าขาออก - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรองหนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต. 1) - คำร้องขอทำการตรวจสินค้า และบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113) - ใบขอคืนค่าภาษีอากร พร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
10. ข้าว (ข้าวขาวและข้าวหอมมะลิ)				ใบอนุญาตประกอบการค้าข้าว (สิ้นอายุวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี)	กรมการค้าภายใน
	พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503	- มาตรฐานสินค้าข้าว - มาตรฐานข้าวหอมมะลิ		- ใบรับรองมาตรฐานสินค้า - หนังสือขอให้ตรวจข้าว - ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
				- หนังสืออนุญาตให้ประกอบการค้าข้าวประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ (แบบ คพ.1) - ใบรับรองการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าสินค้ามาตรฐานชนิดข้าวขอจดทะเบียน - ใบอนุญาตส่งออกข้าว - ใบอนุญาตส่งออกและขออนุญาตใช้ดวงตราสัญญลักษณ์ข้าวไทย (หรือ) - ใบอนุญาตส่งออกและเครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทย	สำนักการค้าข้าวต่างประเทศ/สำนักงานมาตรฐานสินค้า/สำนักบริการ การต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบรับรองมาตรฐานสินค้าข้าวหอมมะลิ	กรมศุลกากร
11. เครื่องจักรกล และส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
12. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขออนุญาตและจดทะเบียนผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ พ.ศ. 2532			ใบจดทะเบียนเป็นผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง
	ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการจัดระเบียบในการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2528			ใบรับรองการเป็นสมาชิกสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป	สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป
		- มาตรฐานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทางกายภาพ - มาตรฐานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทางเคมี - มาตรฐานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทางจุลชีววิทยา		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามที่คู่ค้ากำหนด - ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ - ใบรับรองสุขลักษณะโรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง - ใบรับรองสุขอนามัยผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อการส่งออก - หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Sanitary Certificate)	กองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กรมประมง กรมควบคุมโรค
				ใบรับรองการส่งออก	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
				ใบรับรองการตรวจวัดรังสีและหนังสือแจ้งผลการวัดรังสี (หนังสือรับรองสารปรอท)	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				ใบอนุญาตใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล (เฉพาะส่งออกไปประเทศศาสนาอิสลาม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
				- หนังสือแสดงการเป็นผู้ส่งออกที่ขึ้นทะเบียนต่อกรมการค้าต่างประเทศ - ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
13. เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
14. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร
15. เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	
16. หนังสือและสิ่งพิมพ์	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการห้ามส่งออกและนำเข้าสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2536 คำสั่งทั่วไปกรมศุลกากร ที่ 27/2536 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และประกาศกรมศุลกากรที่ 28/2536 เรื่องระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น	เป็นสินค้าที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
17. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้า บรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
18. น้ำตาลทราย	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งน้ำตาลทรายดิบและน้ำตาลทรายขาวออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2531	มาตรฐานตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องคุณภาพน้ำตาลทรายขาว น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และน้ำตาลทรายดิบ		- หนังสือจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลทราย - ใบอนุญาตส่งออกน้ำตาลทราบ (อ.4) - หนังสืออนุญาตให้ส่งน้ำตาลทราบออกนอกราชอาณาจักร (แบบ กน.10)	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
		น้ำตาลทรายขาว น้ำตาลทรายดิบ น้ำตาลทรายแดง เป็นน้ำตาลที่ได้จากอ้อย หรือหัวบีทและซูโครสที่บริษัทในทางเคมีในลักษณะของแข็ง		หนังสือรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามที่คู่ค้ากำหนด เช่น หนังสือรับรองเรื่องสารปรอท (Mercury Certificate) เพื่อการส่งออก	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
				หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Sanitary Certificate) เพื่อการส่งออก	กรมควบคุมโรค

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				หนังสือรับรองคุณภาพน้ำตาลทรายเพื่อการส่งออก	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
				หนังสือรับรองเครื่องหมายฮาลาล (สำหรับส่งออกไปประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
				ขออนุญาตส่งออกสินค้าไปราชอาณาจักร ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินนค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้า บรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
19. เครื่องนุ่งห่ม	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		สหภาพยุโรปกำหนดให้การส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จากไทยไปสหภาพยุโรป ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 ให้ใช้หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Certificate of Origin-Textile Product)ประกอบการนำสินค้าเข้าทุกครั้ง		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือมาตรฐานตามที่คู่ค้ากำหนด เช่น OEKOTEX Standard100 หรือ The EU Flower Mark เป็นต้น	

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
20. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
21. เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
22. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย			
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				- คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	
23. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก	มาตรฐานมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	กระทรวพาณิชย์		
				ใบอนุญาตใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล (เฉพาะส่งออกไปประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
	พ.ร.บ. กักพืช พ.ศ. 2507		กรมวิชาการเกษตร	ใบรับรองการปลอดศัตรูพืช (ปลอดโรคพืชสารตกค้างหรือแมลง)	กรมวิชาการเกษตร
				หนังสือรับรองคุณภาพจากหน่วยงานต่างๆ เช่น - หนังสือรับรองเรื่องสารปรอท (Mercury Certificate)	สนง. ปรมาณูเพื่อสันติ
				- หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Sanitary Certificate) –	กรมควบคุมโรค
				การอนุญาตใช้เครื่องหมายฮาลาล (ถ้ามีการส่งออกไปยังประเทศมุสลิม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
24. เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองปลอดโรคพืชสารตกค้าง หรือแมลงผู้ส่งออกขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า เช่น	
				- ใบรับรอง Health Certification	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
				- หนังสือรับรองเรื่องสารปรอท	สนง. ปรมาณูเพื่อสันติ
				- หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Sanitary Certificate)	กรมควบคุมโรค
				- การรับรองมาตรฐาน GMP "หลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต"	
				- หนังสือรับรองเครื่องหมายฮาลาล (เฉพาะส่งออกไปประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม)	สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
				- หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
25. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้				- ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานหรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง - ใบเบิกทางนำไม้แปรรูปเคลื่อนที่ - หนังสือรับรองว่าเป็นไม้แปรรูปที่อยู่ในข่ายได้รับการผ่อนผันให้ส่งออกได้	กรมป่าไม้

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
		(ถ้าเป็นไม้สัก) มาตรฐานไม้สักแปรรูป		- ใบรับรองมาตรฐานสินค้าไม้สักแปรรูป (กรณีเป็นผู้ส่งออกไม้สักแปรรูป) - ใบอนุญาตส่งออกสินค้าไปนอกราชอาณาจักร	กรมการค้าต่างประเทศ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
26. น้ำมันเชื้อเพลิง		น้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์ของน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะส่งออกทางด่านศุลกากรบริเวณชายแดนในเขตจังหวัดตราด จันทบุรี ปราจีนบุรี (สระแก้ว) บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี เป็นสินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร		- หนังสือขออนุญาตส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ - กรณีส่งไปกัมพูชา ต้องขอหนังสือรับรองการส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิงไปประเทศกัมพูชา	กรมการค้าต่างประเทศ ปตท. จำกัด
				แบบคำขอยกเว้นหรือคืนภาษี หรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร	กรมสรรพสามิต
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				- แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	
27. เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนทำด้วยไม้				หนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใด	กรมป่าไม้
	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เฟอร์นิเจอร์ไม้ควบคุมเฉพาะการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ผลิตจากไม้หวงห้าม ยกเว้นไม้หวงห้ามที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ		การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามที่คู่ค้ากำหนด เช่น EU Formaldehyde Emission Standard	
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร
28. ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า เช่น - มาตรฐานของสหรัฐอเมริกา (AA) - มาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น (JIS)	
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List)	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
				- ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	
29. รองเท้าและชิ้นส่วน	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	กรมศุลกากร
30. เครื่องดื่ม	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออก แต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของคู่ค้า เช่น - Health Certificate - หนังสือรับรองคุณภาพเพื่อการส่งออก - หนังสือรับรองเรื่องสารปรอท (Mercury Certificate) - หนังสือรับรองสุขลักษณะ (Sanitary Certificate) - ใบอนุญาตใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล (เฉพาะเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์) สำหรับส่งไปประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม (เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่สามารถส่งออกได้)	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สนง. ปรมาณูเพื่อสันติ กรมควบคุมโรค สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	กรมศุลกากร
31. หนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัด	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออกด้วย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	กรมศุลกากร
32. ก๊อก วาวล์และส่วนประกอบ	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออก		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
33. แก้วและกระจก	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออก		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก. 113)	กรมศุลกากร
34. เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม	ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541			ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
		เป็นสินค้าที่ไม่ควบคุมในการส่งออกแต่ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใด ผู้ส่งออกต้องไปขอใบรับรองก่อนการส่งออก		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรมาตรา 19 ทวิ (กศก. 113)	กรมศุลกากร
35. เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์				หนังสือรับรองสำหรับเครื่องมือแพทย์เพื่อการส่งออก	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
				ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า เช่น - หนังสือรับรองการขาย (Certificate of Free Sale-CFS) เพื่อแสดงแหล่งผลิตและการจำหน่ายเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย - หนังสือรับรองเพื่อการส่งออก (Certificate for Exportation – CE) เพื่อแสดงแหล่งผลิตและมีการส่งเครื่องมือแพทย์ไปต่างประเทศ - หนังสือรับรองแหล่งผลิตหรือแหล่งกำเนิด (Certificate of Manufacturer – CM or Certificate of Origin – CO)	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ - ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากรมาตรา 19 ทวิ (กศก. 113)	กรมศุลกากร

รายการสินค้าส่งออก	พระราชบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ	ข้อกำหนดมาตรฐานที่ต้องได้รับการรับรองจากภาครัฐ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใบอนุญาตและข้อบังคับอื่นๆ	หน่วยงานที่ต้องติดต่อ
36. กล้วยไม้				ใบอนุญาตเป็นผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้สด	กรมวิชาการเกษตร
	ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยมาตรฐานกล้วยไม้ของประเทศไทย ลงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2541	มาตรฐานกล้วยไม้ของประเทศไทย		ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า เช่น - ใบรับรองปลอดศัตรูพืช - ใบรับรองการรมยา - หนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตผลเกษตรเพ่อการส่งออก	กรมวิชาการเกษตร
	พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ			- ใบขนส่งสินค้าขาออก - บัญชีราคาสินค้า (Invoice) - บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) - ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่ควบคุม - แบบ ธ.ต. 1 - คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	กรมศุลกากร

6.3 ผังแสดงขั้นตอนและข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าส่งออก 36 รายการ

ข้อมูลกระบวนการขั้นตอน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมาย กฎระเบียบที่ควบคุม และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกที่คัดเลือกมาศึกษา 36 รายการนั้น นำมาจัดทำเป็นผังแสดงขั้นตอนและข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า โดยจัดเรียงตามมูลค่าการส่งออก ได้ดังนี้

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ

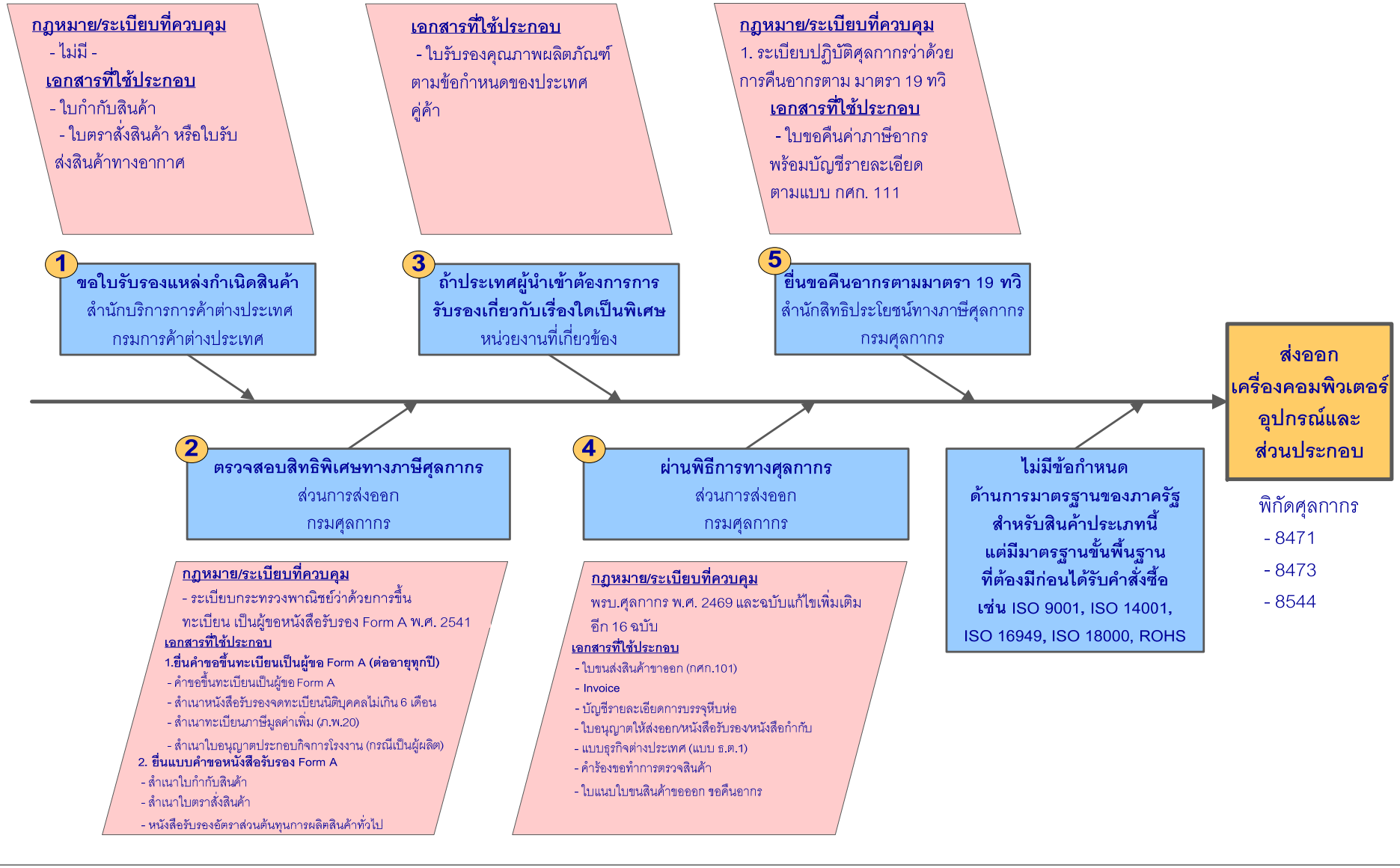

2. รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ

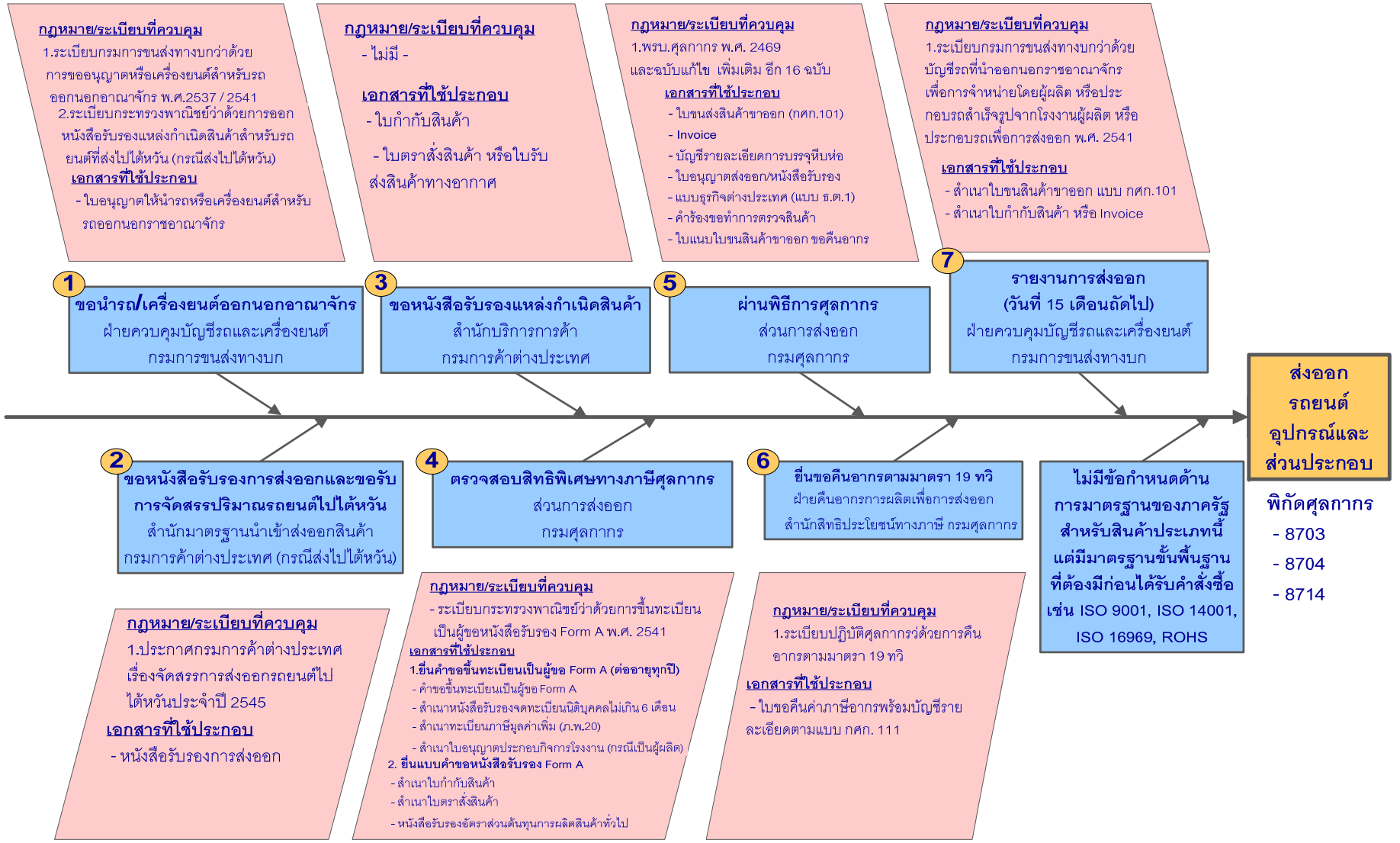

3. ยางพารา

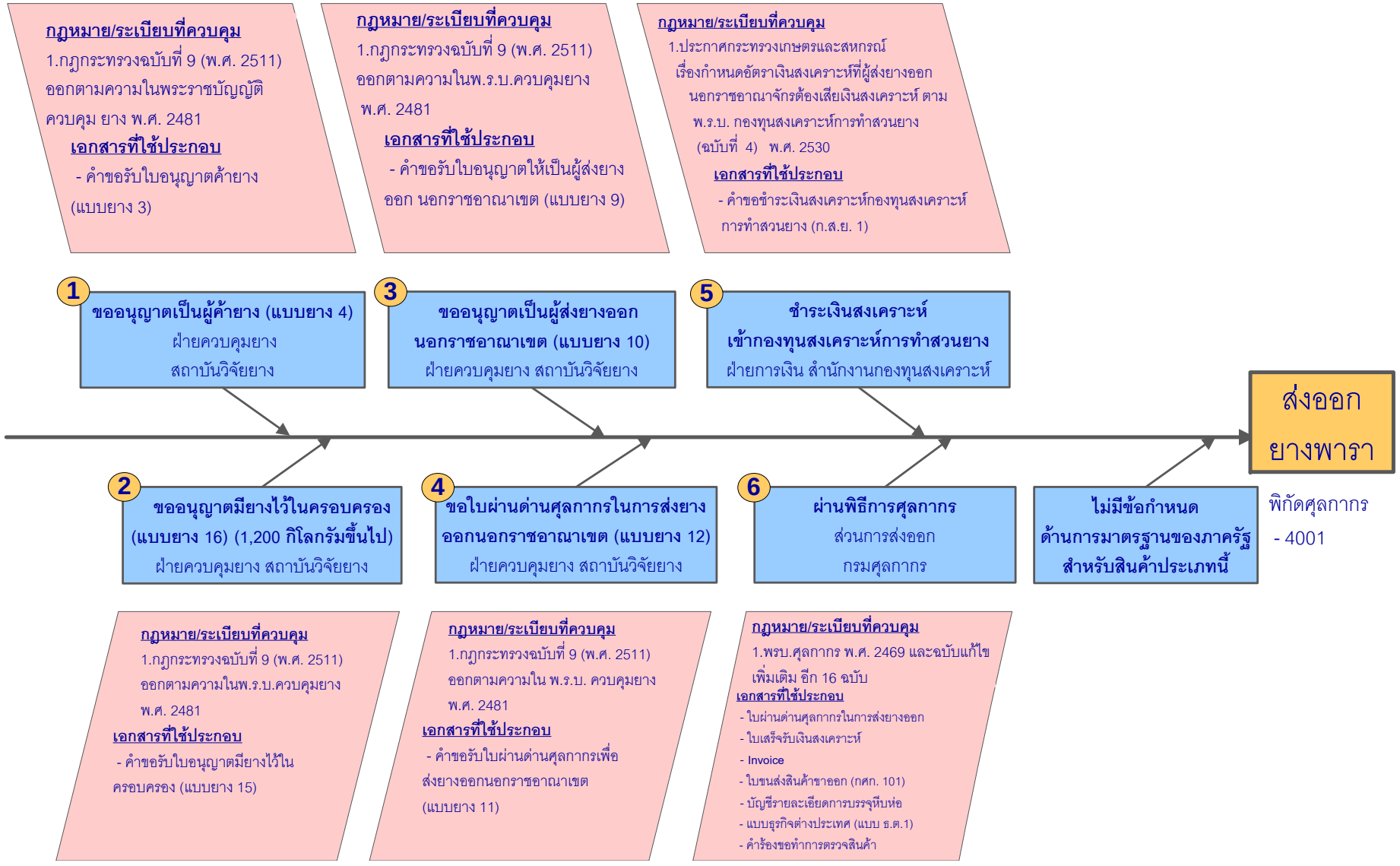
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม ยาง พ.ศ. 2481
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- คำขอรับใบอนุญาตค้ายาง (แบบยาง 3)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2481
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออก นอกราชอาณาเขต (แบบยาง 9)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์ ตาม พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- คำขอชำระเงินสงเคราะห์กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย. 1)
1 ขออนุญาตเป็นผู้ค้ายาง (แบบยาง 4)
ฝ่ายควบคุมยาง สถาบันวิจัยยาง
3 ขออนุญาตเป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาเขต (แบบยาง 10)
ฝ่ายควบคุมยาง สถาบันวิจัยยาง
5 ชำระเงินสงเคราะห์เข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ฝ่ายการเงิน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์
ส่งออกยางพารา
2 ขออนุญาตมียางไว้ในครอบครอง (แบบยาง 16) (1,200 กิโลกรัมขึ้นไป)
ฝ่ายควบคุมยาง สถาบันวิจัยยาง
4 ขอใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งยางออกนอกราชอาณาเขต (แบบยาง 12)
ฝ่ายควบคุมยาง สถาบันวิจัยยาง
6 ผ่านพิธีการศุลกากร
ส่วนการส่งออก กรมศุลกากร
ไม่มีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานของภาครัฐสำหรับสินค้าประเภทนี้
พิกัดศุลกากร - 4001
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2481
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- คำขอรับใบอนุญาตมียางไว้ในครอบครอง (แบบยาง 15)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2511) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2481
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- คำขอรับใบผ่านด่านศุลกากรเพื่อส่งยางออกนอกราชอาณาเขต (แบบยาง 11)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.พรบ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อีก 16 ฉบับ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งยางออก
- ใบเสร็จรับเงินสงเคราะห์
- Invoice
- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก. 101)
- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต.1)
- คำร้องขอทำการตรวจสินค้า

4. อัญมณีและเครื่องประดับ

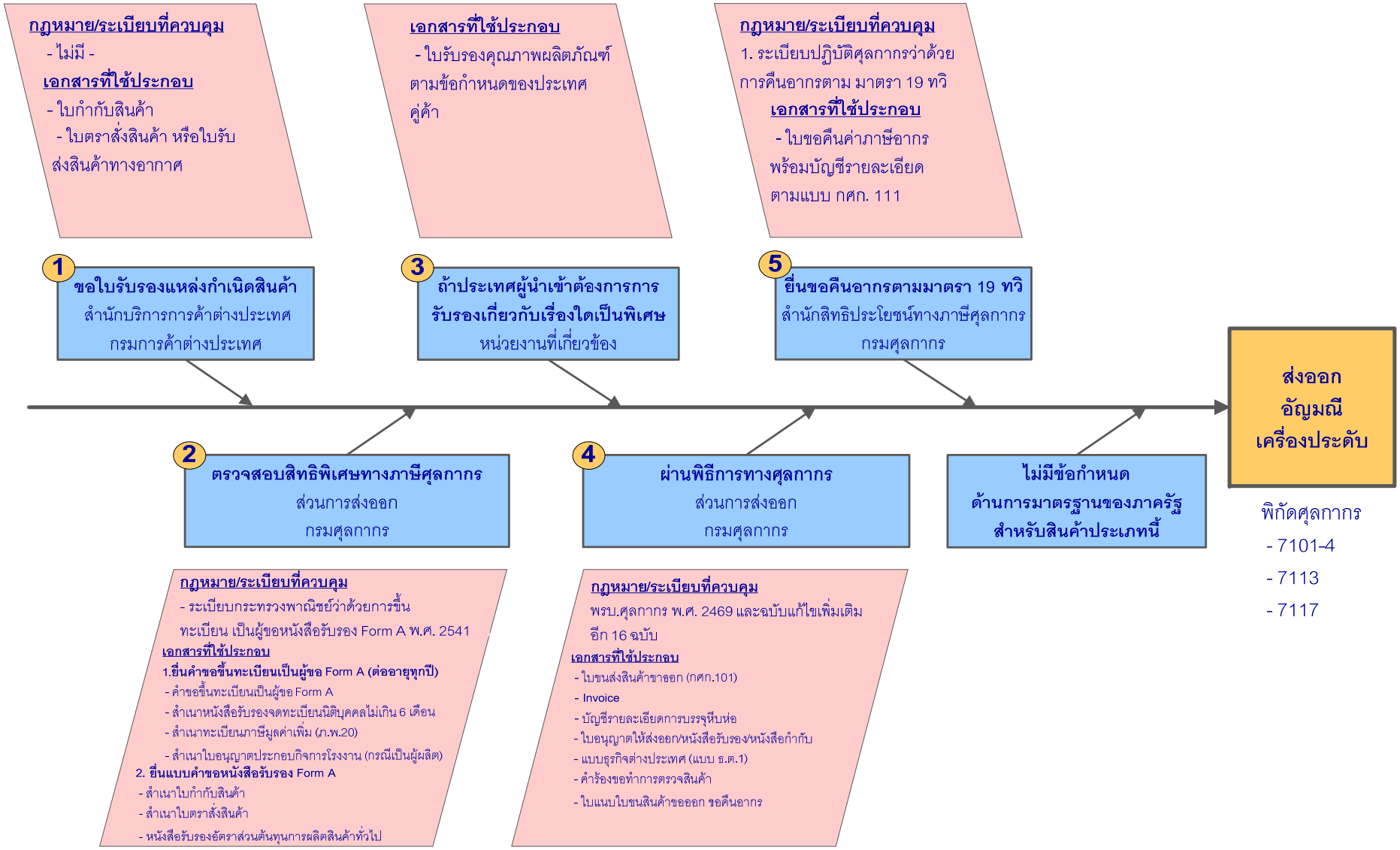

5. น้ำมันสำเร็จรูป (น้ำมันพืช)

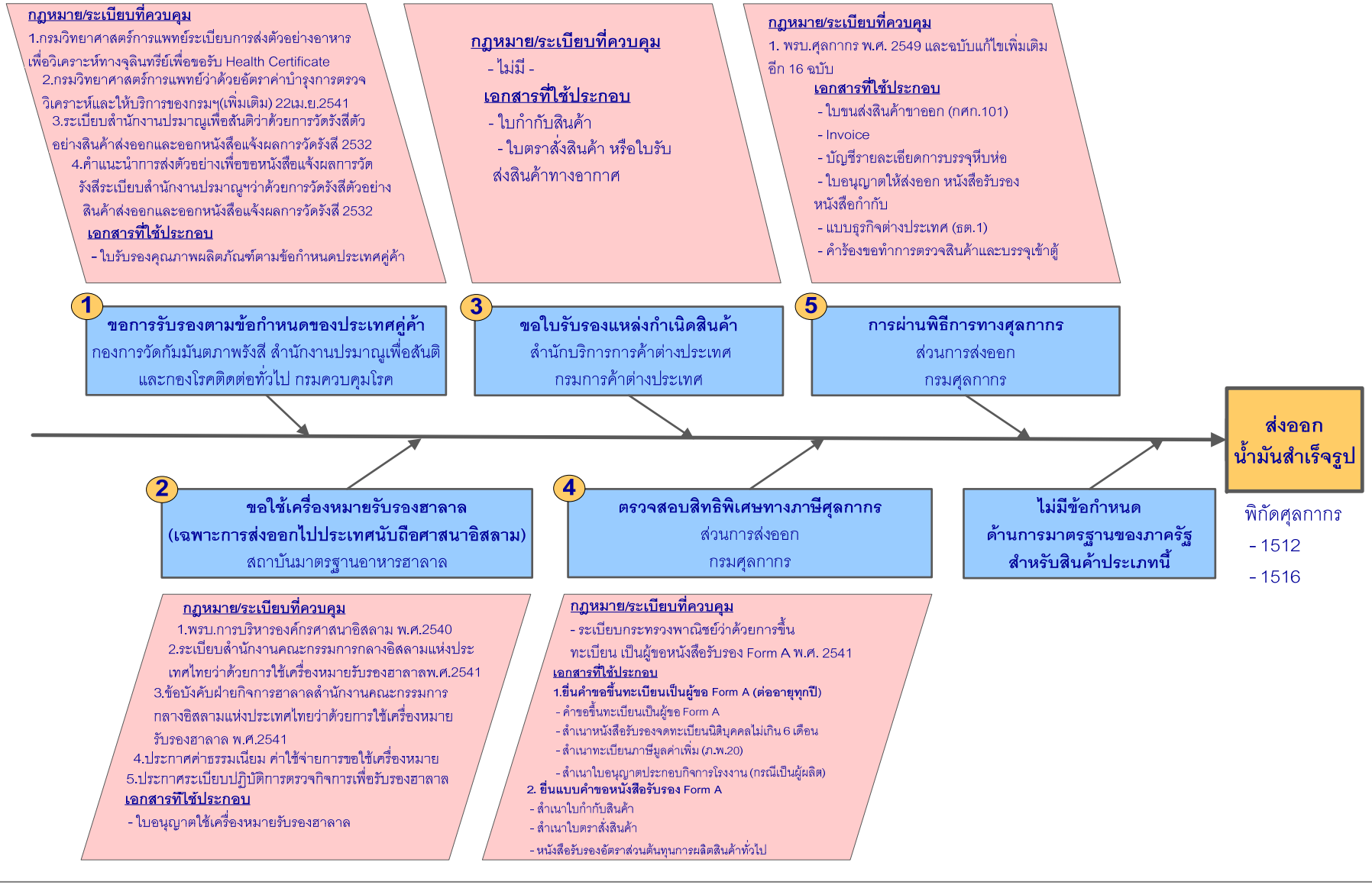

6. เม็ดพลาสติก

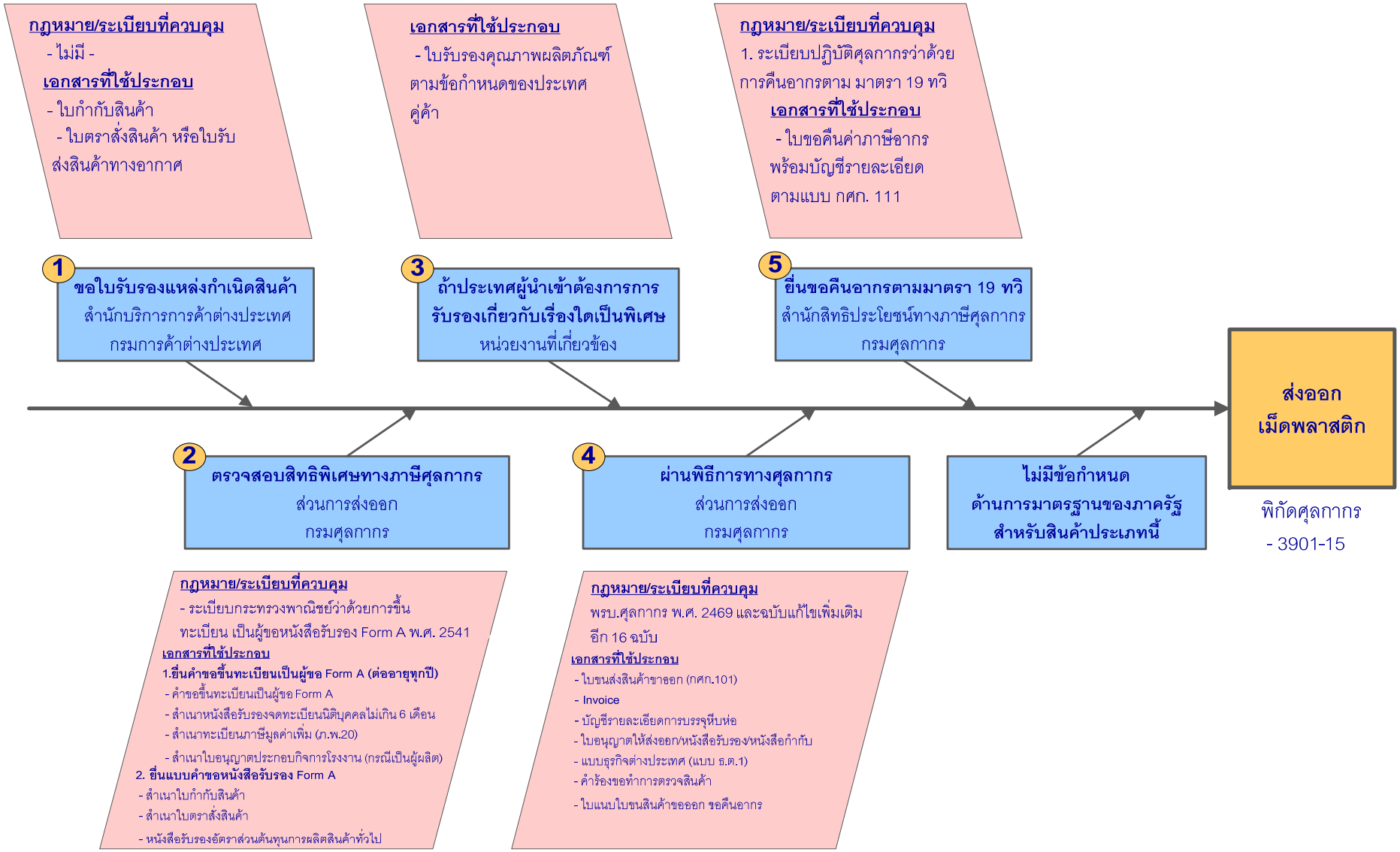
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ไม่มี -
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบกำกับสินค้า
- ใบตราสั่งสินค้า หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1. ระเบียบปฏิบัติศุลกากรว่าด้วยการคืนอากรตาม มาตรา 19 ทวิ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขอคืนค่าภาษีอากรพร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111
1 ขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
สำนักบริการการค้าต่างประเทศ
กรมการค้าต่างประเทศ
3 ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดเป็นพิเศษ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5 ยื่นขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
กรมศุลกากร
ส่งออก
เม็ดพลาสติก
พิกัดศุลกากร
- 3901-15
2 ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
4 ผ่านพิธีการทางศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
ไม่มีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานของภาครัฐสำหรับสินค้าประเภทนี้
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541
เอกสารที่ใช้ประกอบ
1.ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A (ต่ออายุทุกปี)
- คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A
- สำเนาหนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
- สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)
- สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (กรณีเป็นผู้ผลิต)
2. ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรอง Form A
- สำเนาใบกำกับสินค้า
- สำเนาใบตราสั่งสินค้า
- หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
พรบ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก.101)
- Invoice
- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ
- ใบอนุญาตให้ส่งออก/หนังสือรับรอง/หนังสือกำกับ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต.1)
- คำร้องขอทำการตรวจสินค้า
- ใบแนบใบขนสินค้าขอออก ขอคืนอากร

7. ผลิตภัณฑ์ยาง

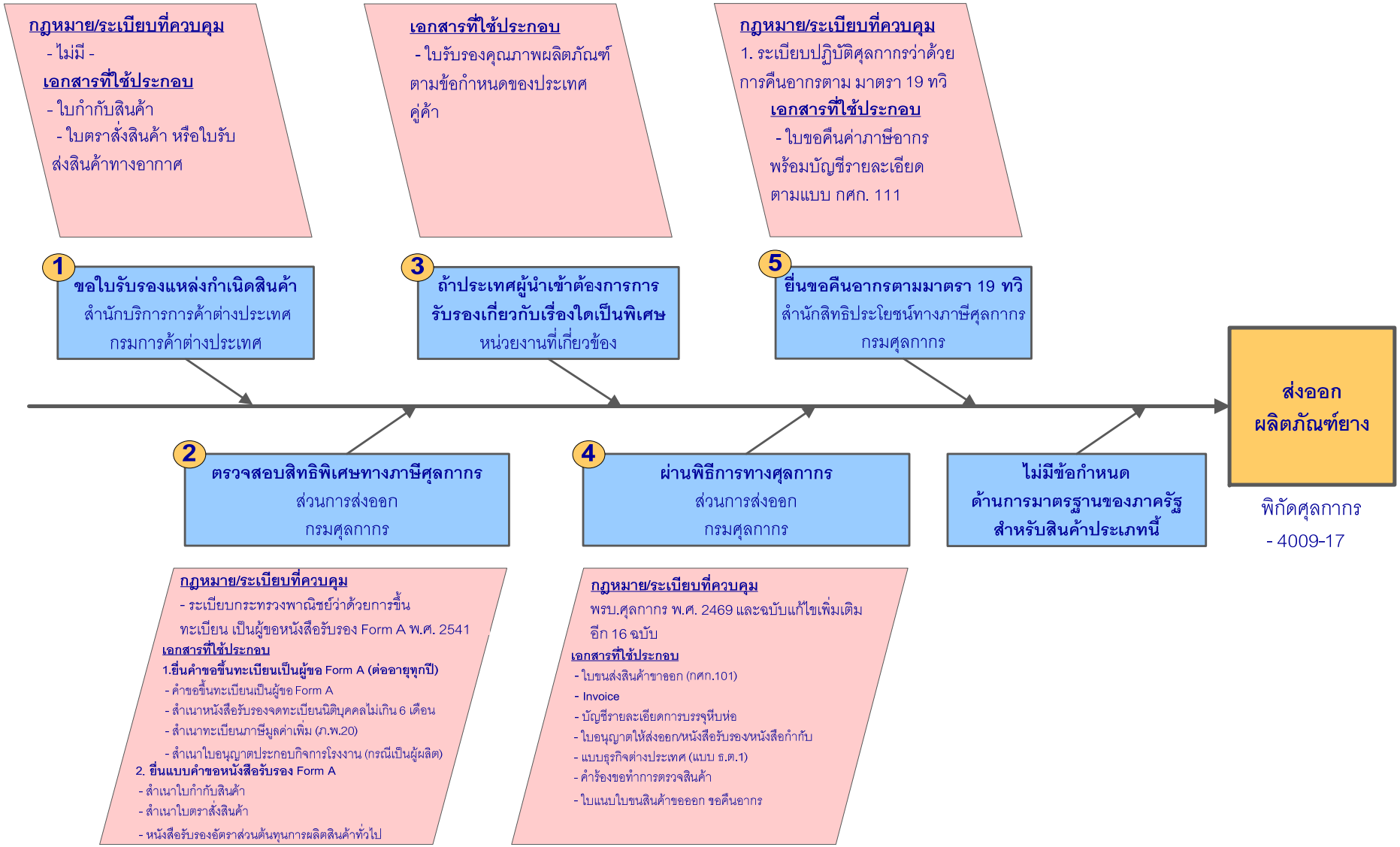
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ไม่มี -
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบกำกับสินค้า
- ใบตราสั่งสินค้า หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1. ระเบียบปฏิบัติศุลกากรว่าด้วยการคืนอากรตาม มาตรา 19 ทวิ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขอคืนค่าภาษีอากร พร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111
1 ขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
สำนักบริการการค้าต่างประเทศ
กรมการค้าต่างประเทศ
3 ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดเป็นพิเศษ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5 ยื่นขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
กรมศุลกากร
ส่งออก
ผลิตภัณฑ์ยาง
พิกัดศุลกากร
- 4009-17
2 ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
4 ผ่านพิธีการทางศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
ไม่มีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานของภาครัฐสำหรับสินค้าประเภทนี้
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541
เอกสารที่ใช้ประกอบ
1.ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A (ต่ออายุทุกปี)
- คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A
- สำเนาหนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
- สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)
- สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (กรณีเป็นผู้ผลิต)
2. ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรอง Form A
- สำเนาใบกำกับสินค้า
- สำเนาใบตราสั่งสินค้า
- หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
พรบ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อีก 16 ฉบับ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก.101)
- Invoice
- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ
- ใบอนุญาตให้ส่งออก/หนังสือรับรอง/หนังสือกำกับ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต.1)
- คำร้องขอทำการตรวจสินค้า
- ใบแนบใบขนสินค้าขอออก ขอคืนอากร

8. เคมีภัณฑ์

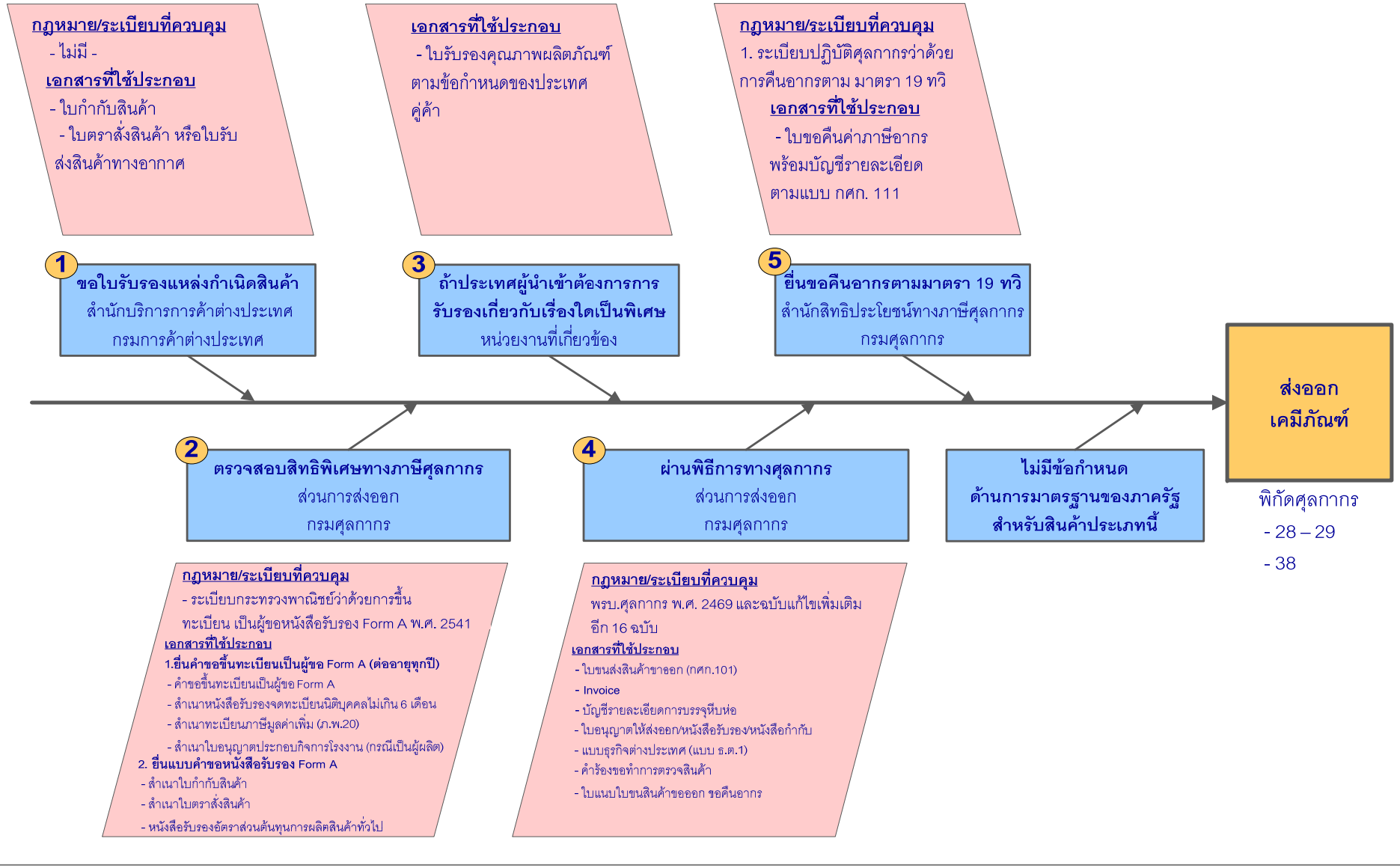
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ไม่มี -
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบกำกับสินค้า
- ใบตราสั่งสินค้า หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1. ระเบียบปฏิบัติศุลกากรว่าด้วยการคืนอากรตาม มาตรา 19 ทวิ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขอคืนค่าภาษีอากรพร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก. 111
1 ขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
สำนักบริการการค้าต่างประเทศ
กรมการค้าต่างประเทศ
3 ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดเป็นพิเศษ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5 ยื่นขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
กรมศุลกากร
ส่งออก
เคมีภัณฑ์
พิกัดศุลกากร
- 28 – 29
- 38
2 ตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
4 ผ่านพิธีการทางศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
ไม่มีข้อกำหนดด้านการมาตรฐานของภาครัฐสำหรับสินค้าประเภทนี้
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
- ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A พ.ศ. 2541
เอกสารที่ใช้ประกอบ
1.ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A (ต่ออายุทุกปี)
- คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A
- สำเนาหนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
- สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)
- สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (กรณีเป็นผู้ผลิต)
2. ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรอง Form A
- สำเนาใบกำกับสินค้า
- สำเนาใบตราสั่งสินค้า
- หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
พรบ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก.101)
- Invoice
- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ
- ใบอนุญาตให้ส่งออก/หนังสือรับรอง/หนังสือกำกับ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ธ.ต.1)
- คำร้องขอทำการตรวจสินค้า
- ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขอคืนอากร

9. แผงวงจรไฟฟ้า

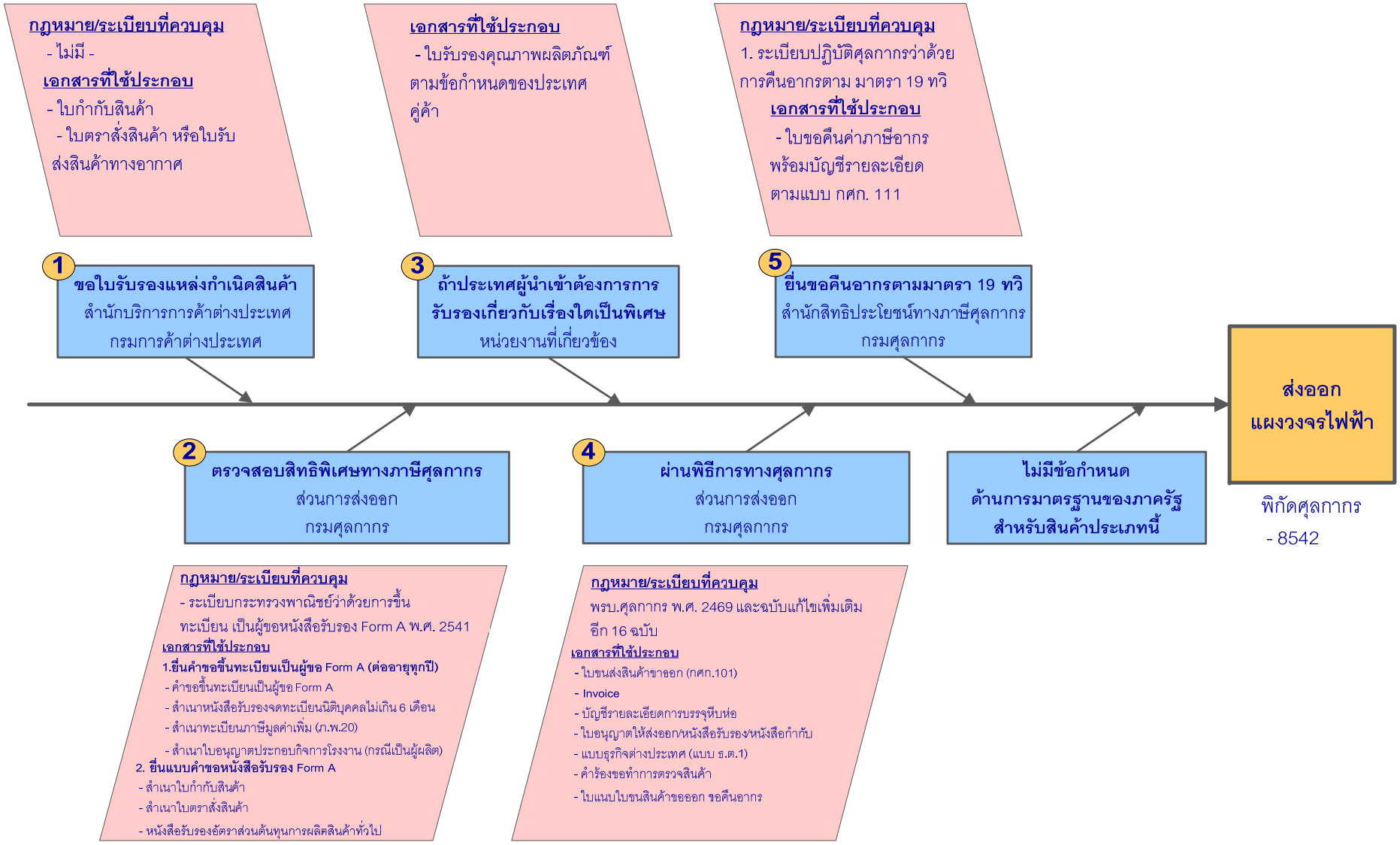

10. ข้าว (ข้าวขาวและข้าวหอมมะลิ)

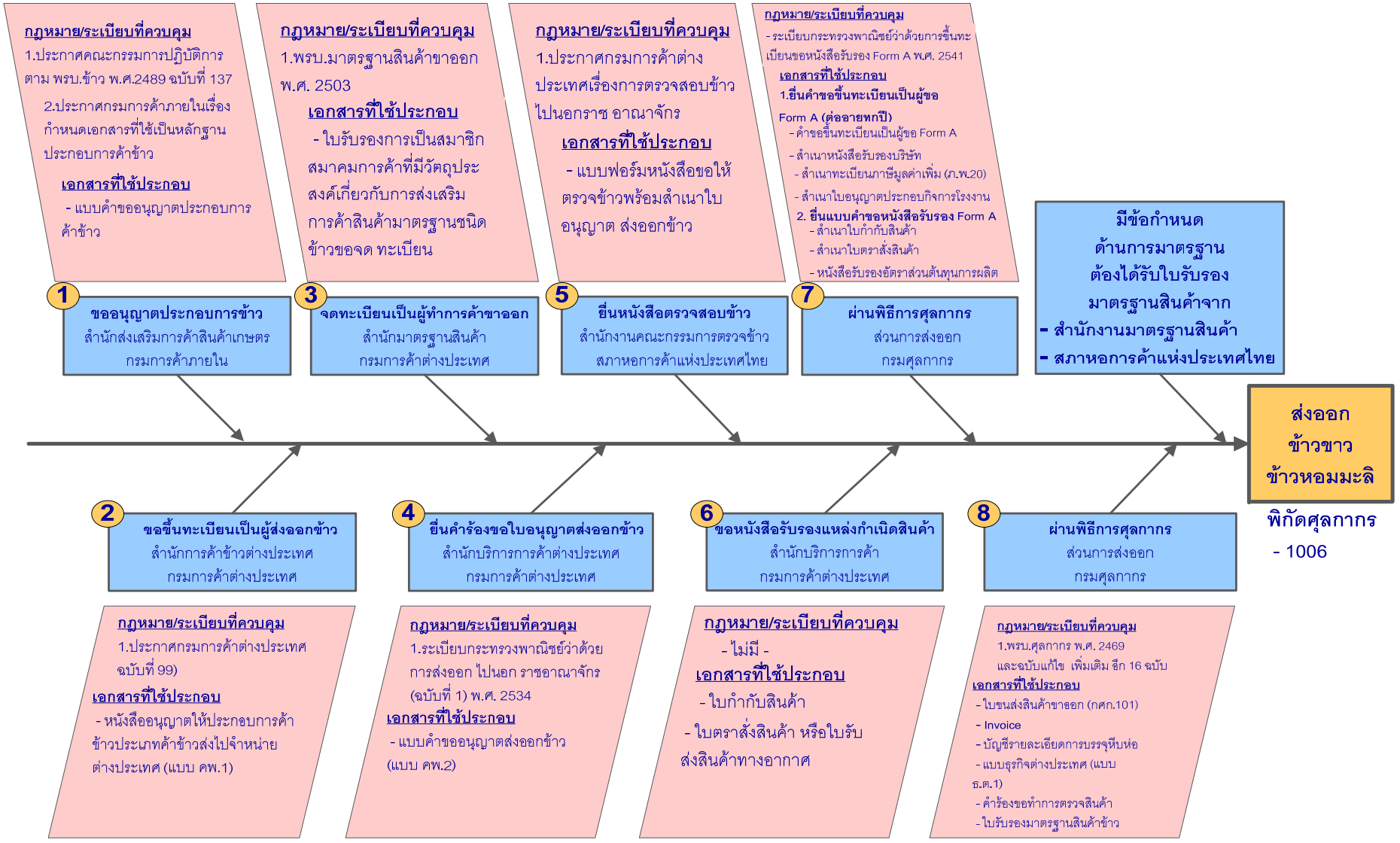

11. เครื่องจักรกล และส่วนประกอบของเครื่องจักรกล

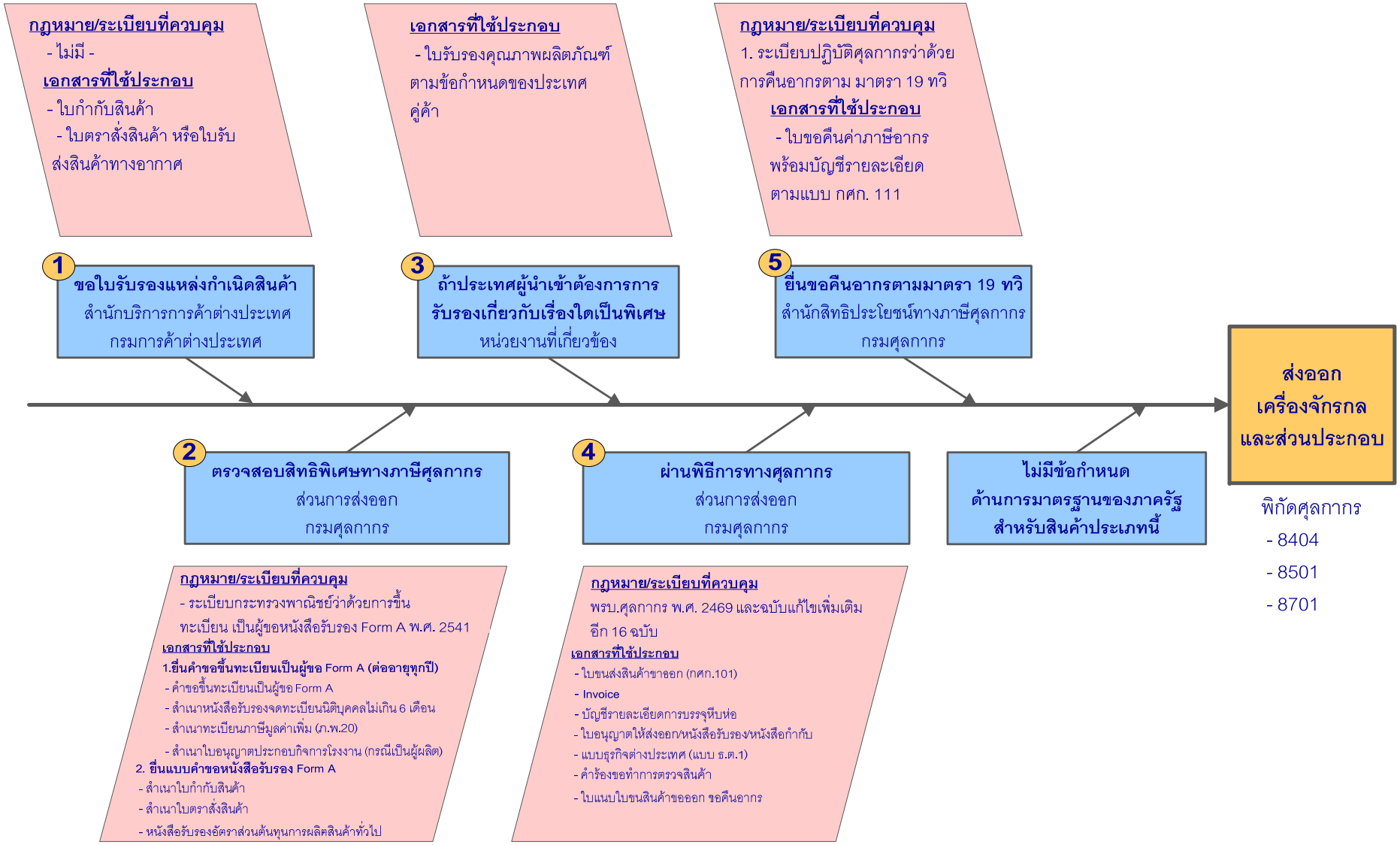

12. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป - 1 อาหารทะเลกระป๋อง

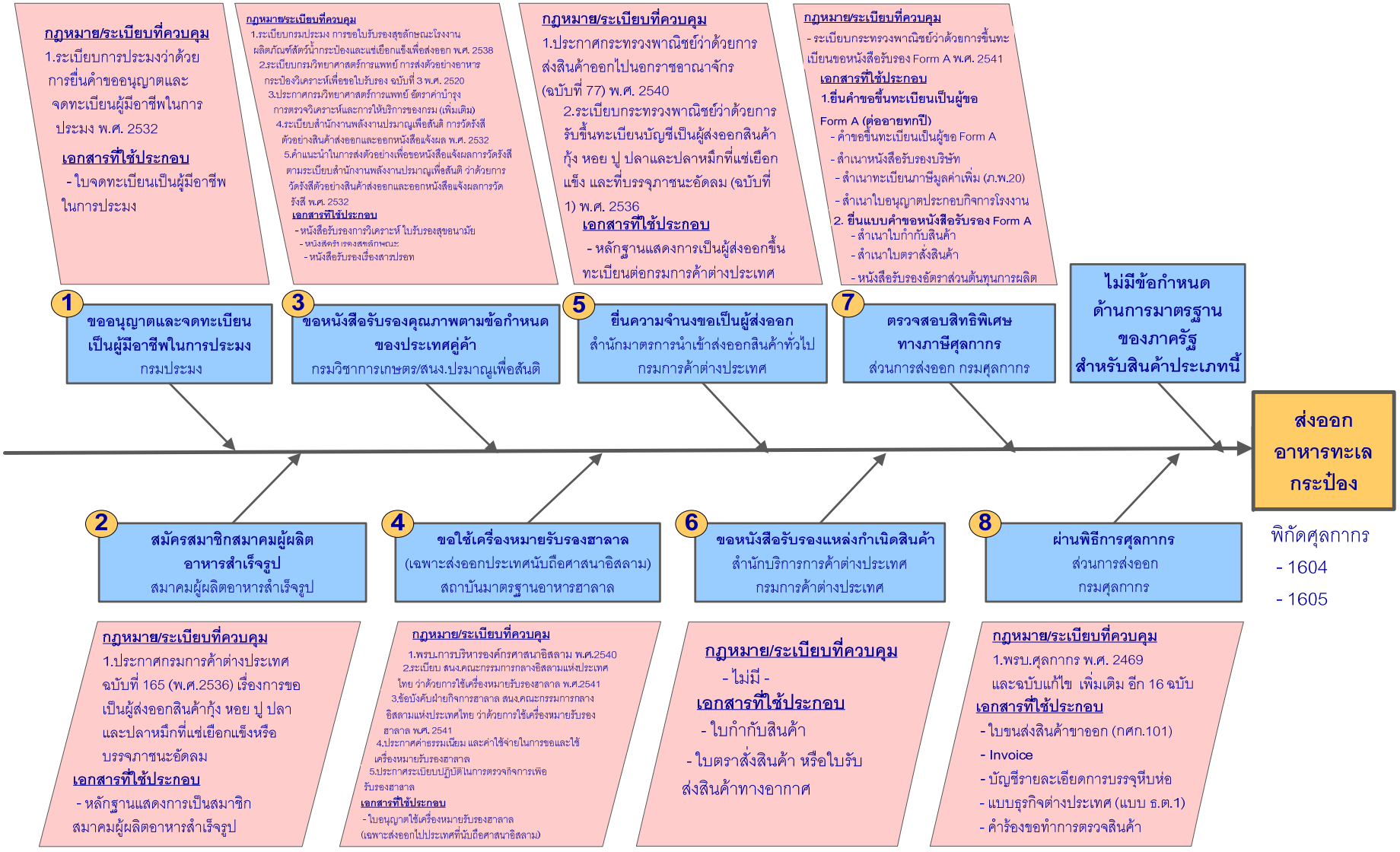

12. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป - 2 ปลาทูน่ากระป๋อง

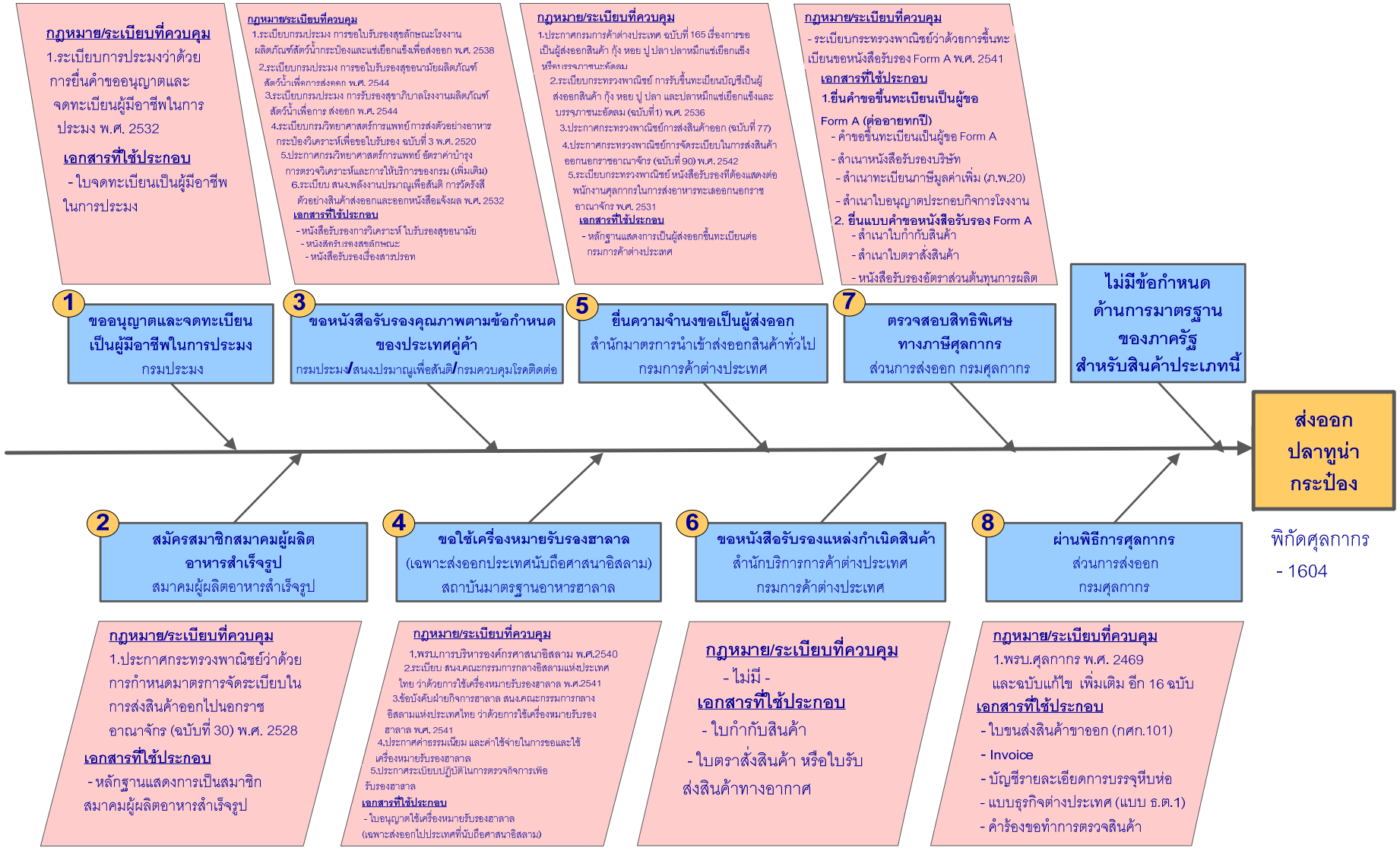

13. เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ

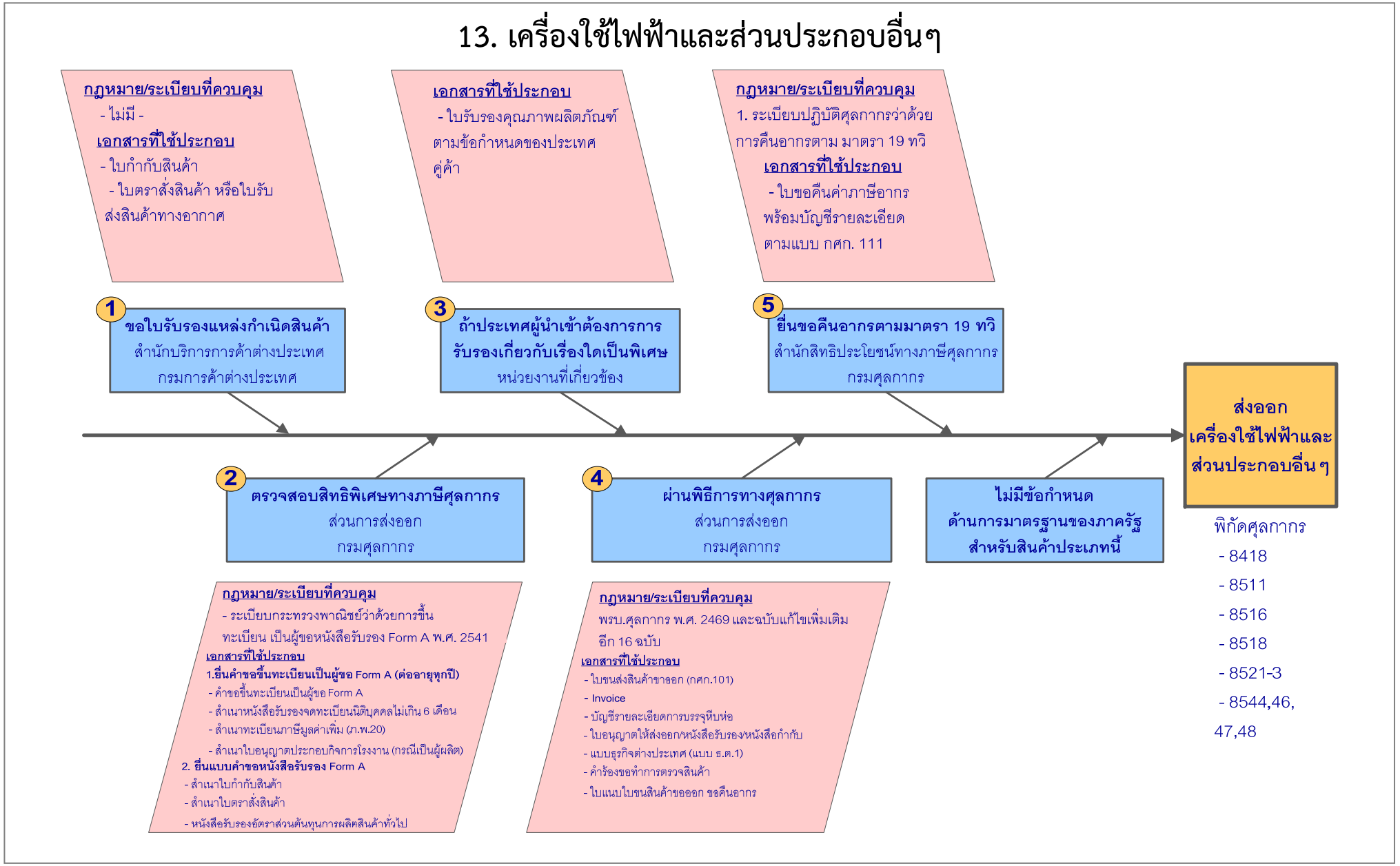

14. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

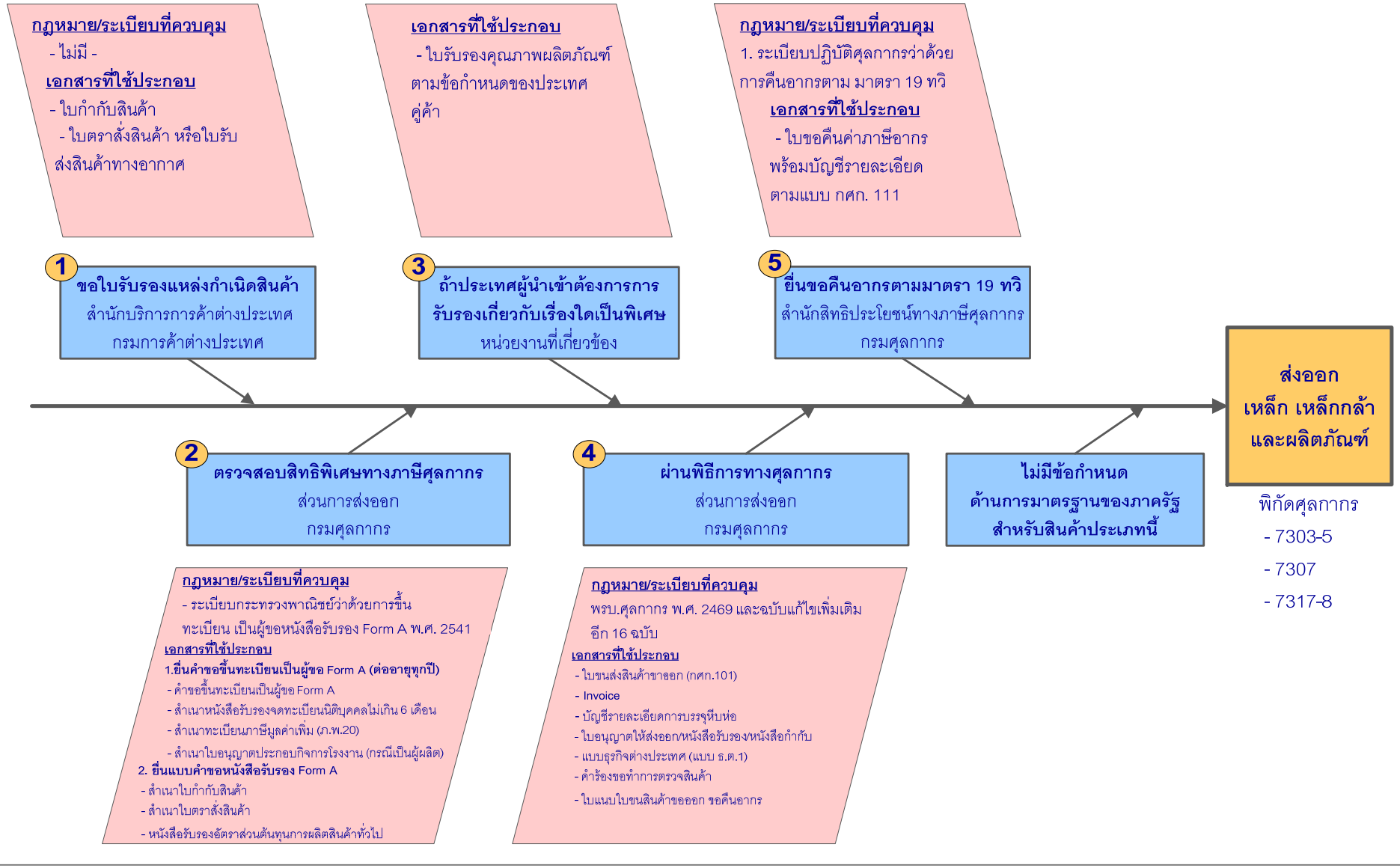

15. เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ และส่วนประกอบ

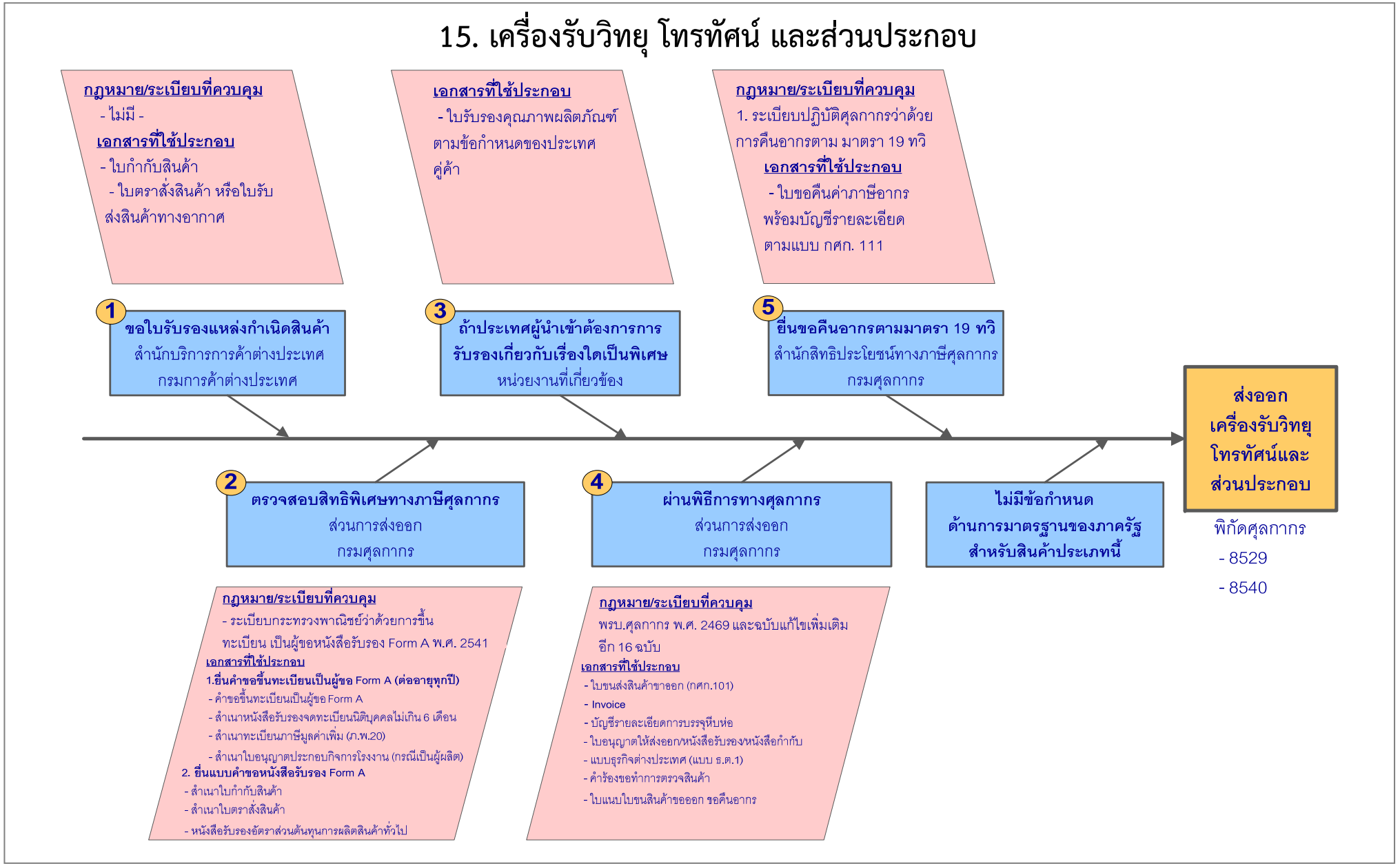

16. หนังสือและสิ่งพิมพ์

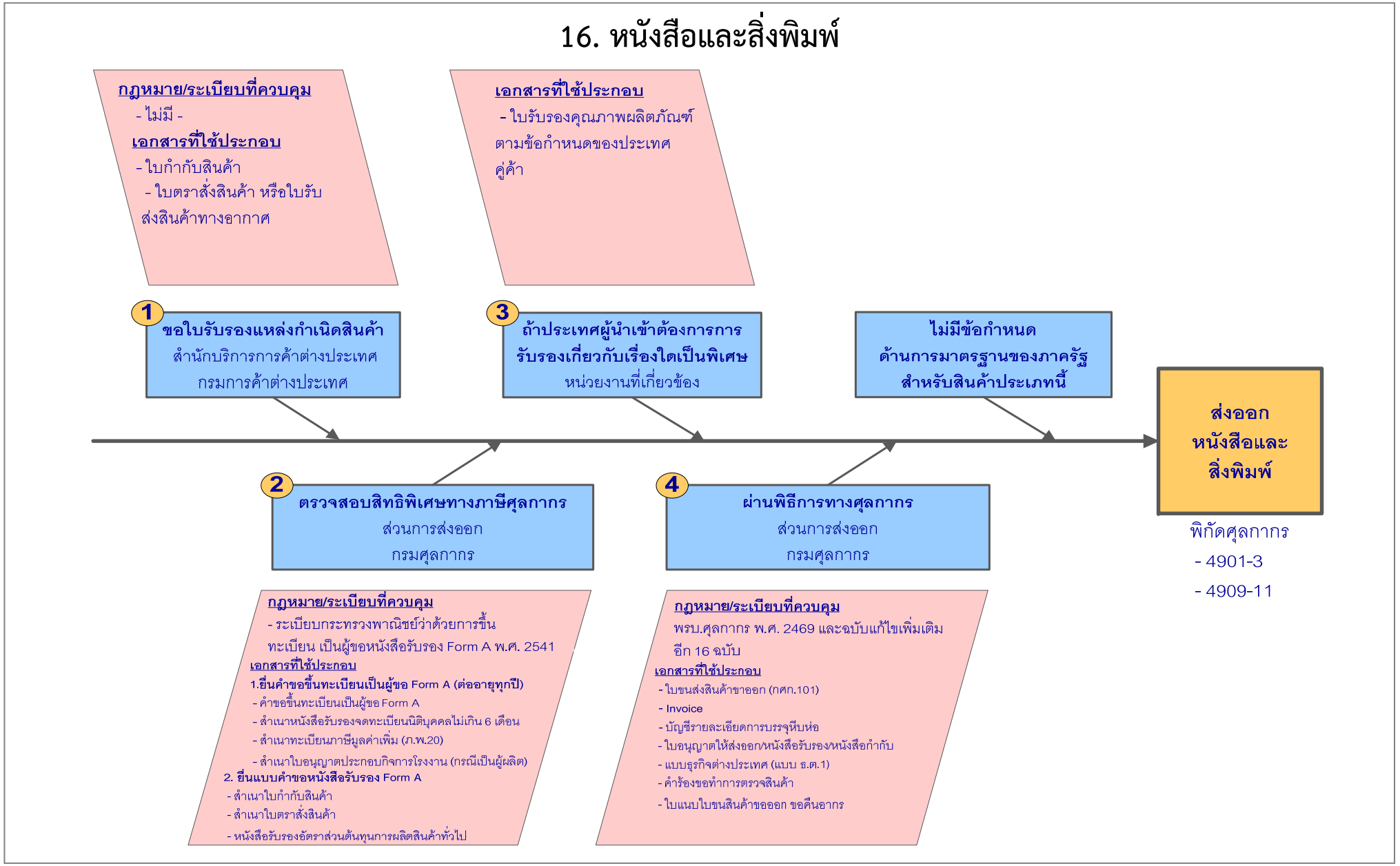

17. เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ

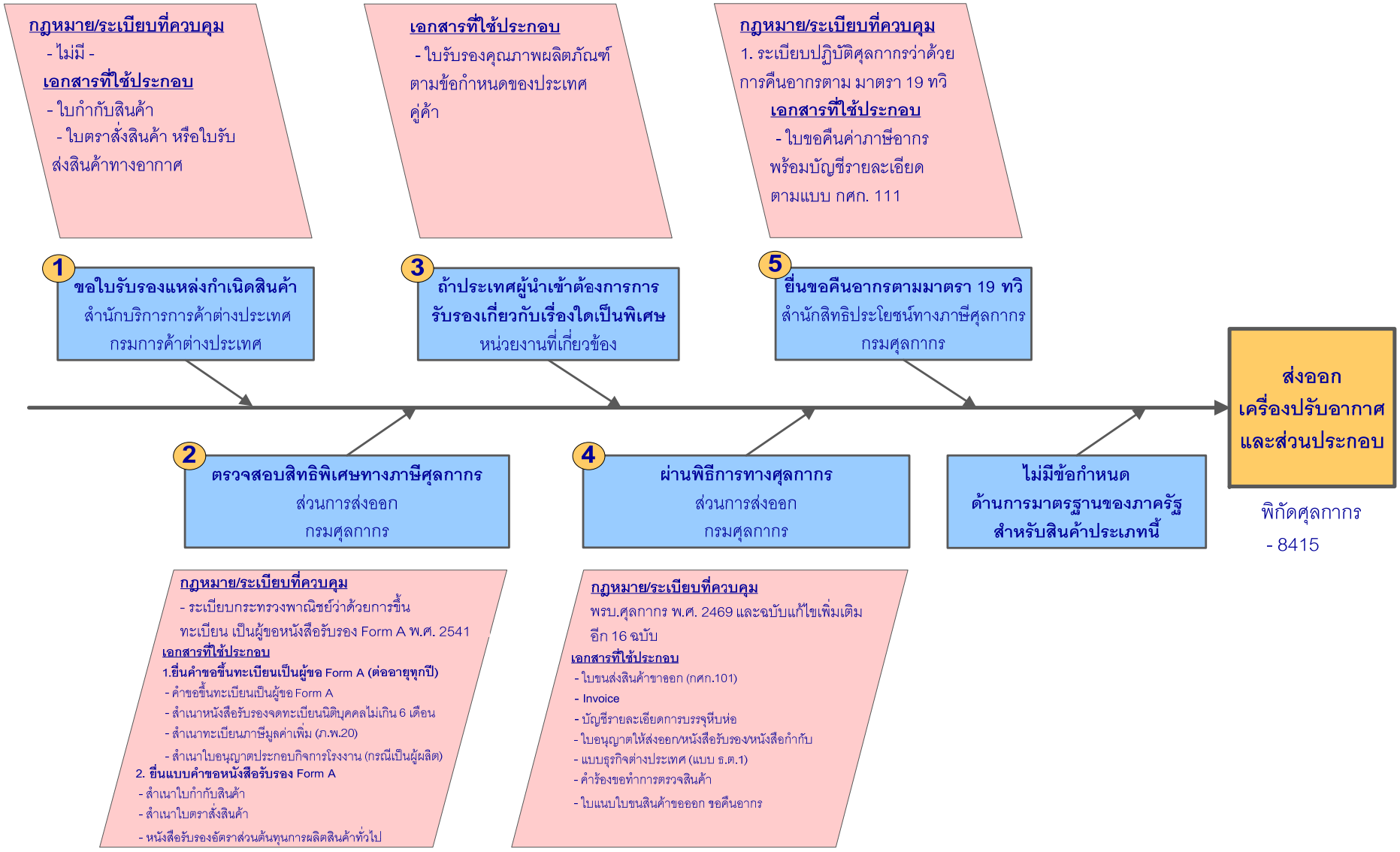

18. น้ำตาลทราย

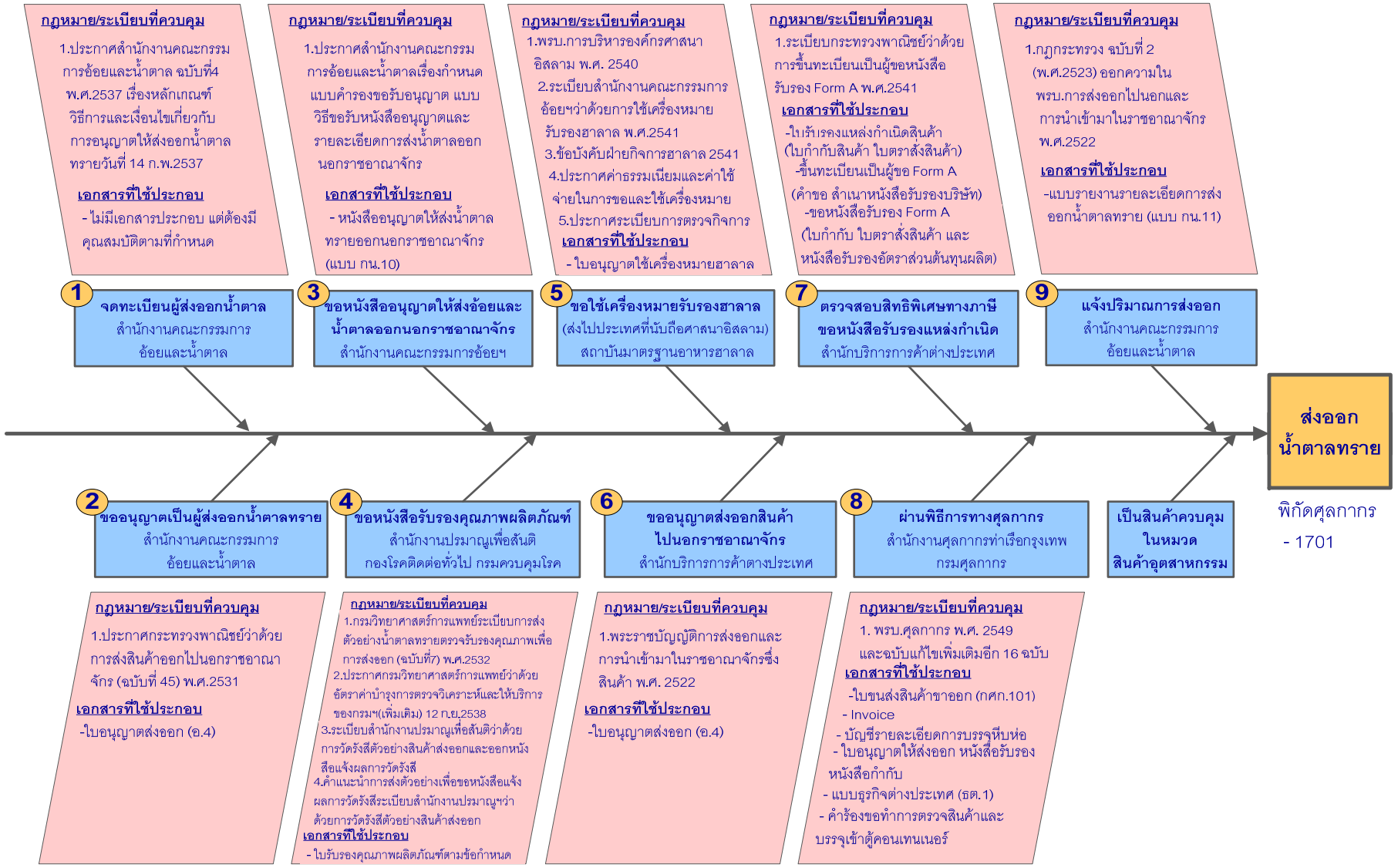

19. เครื่องนุ่งห่ม

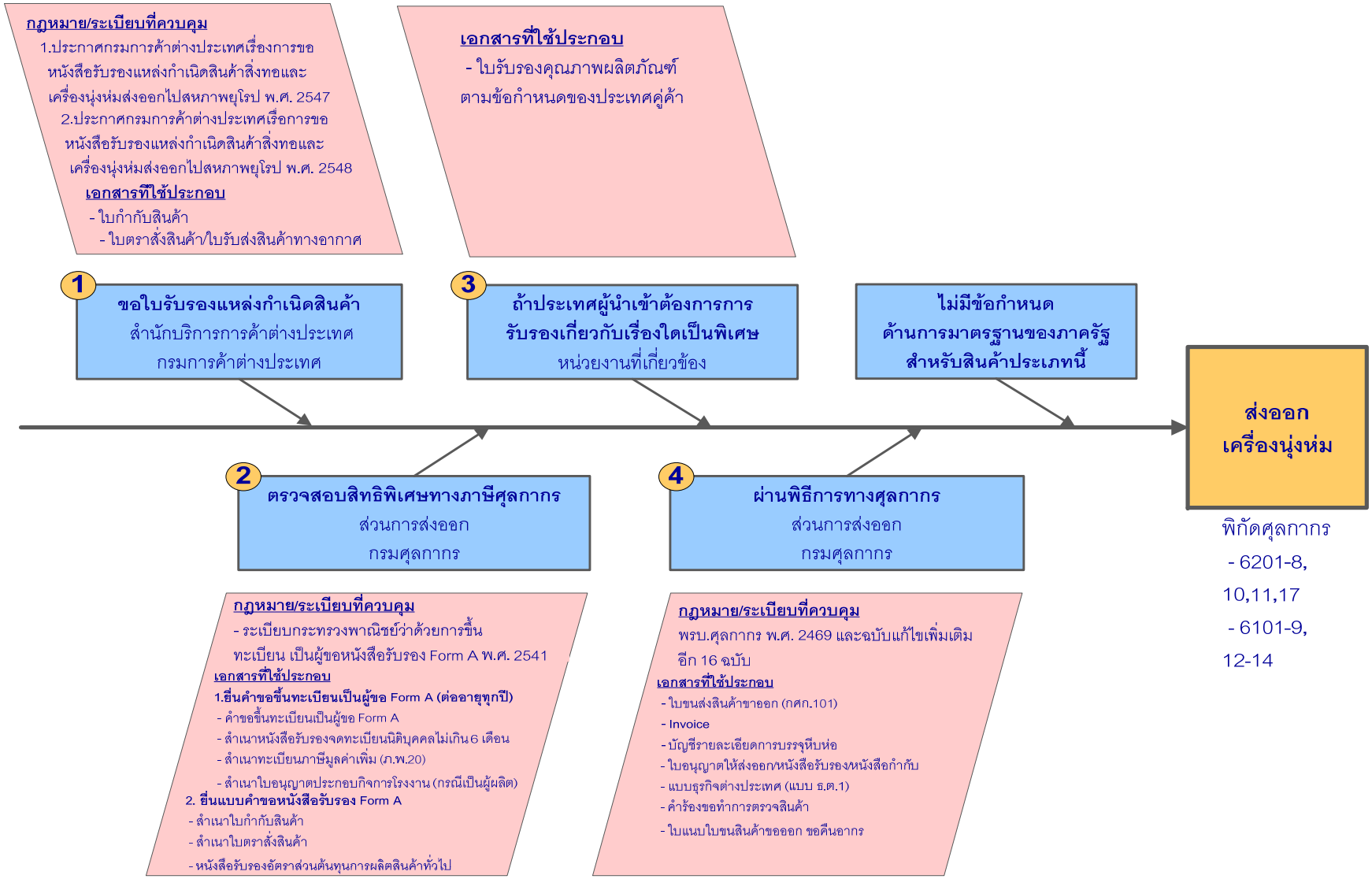

20. ผลิตภัณฑ์พลาสติก

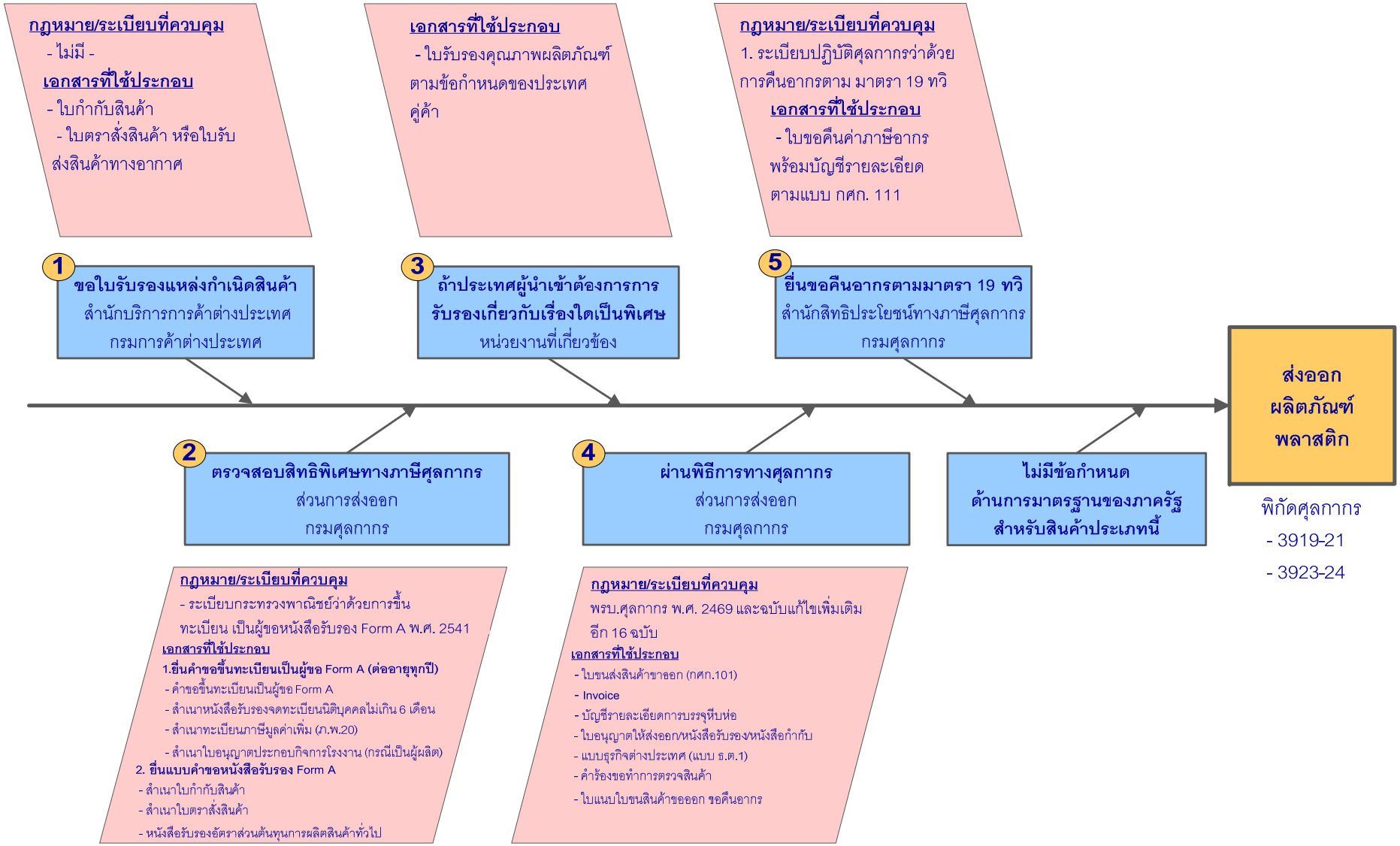

21. เครื่องยนต์สันดาปภายแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ

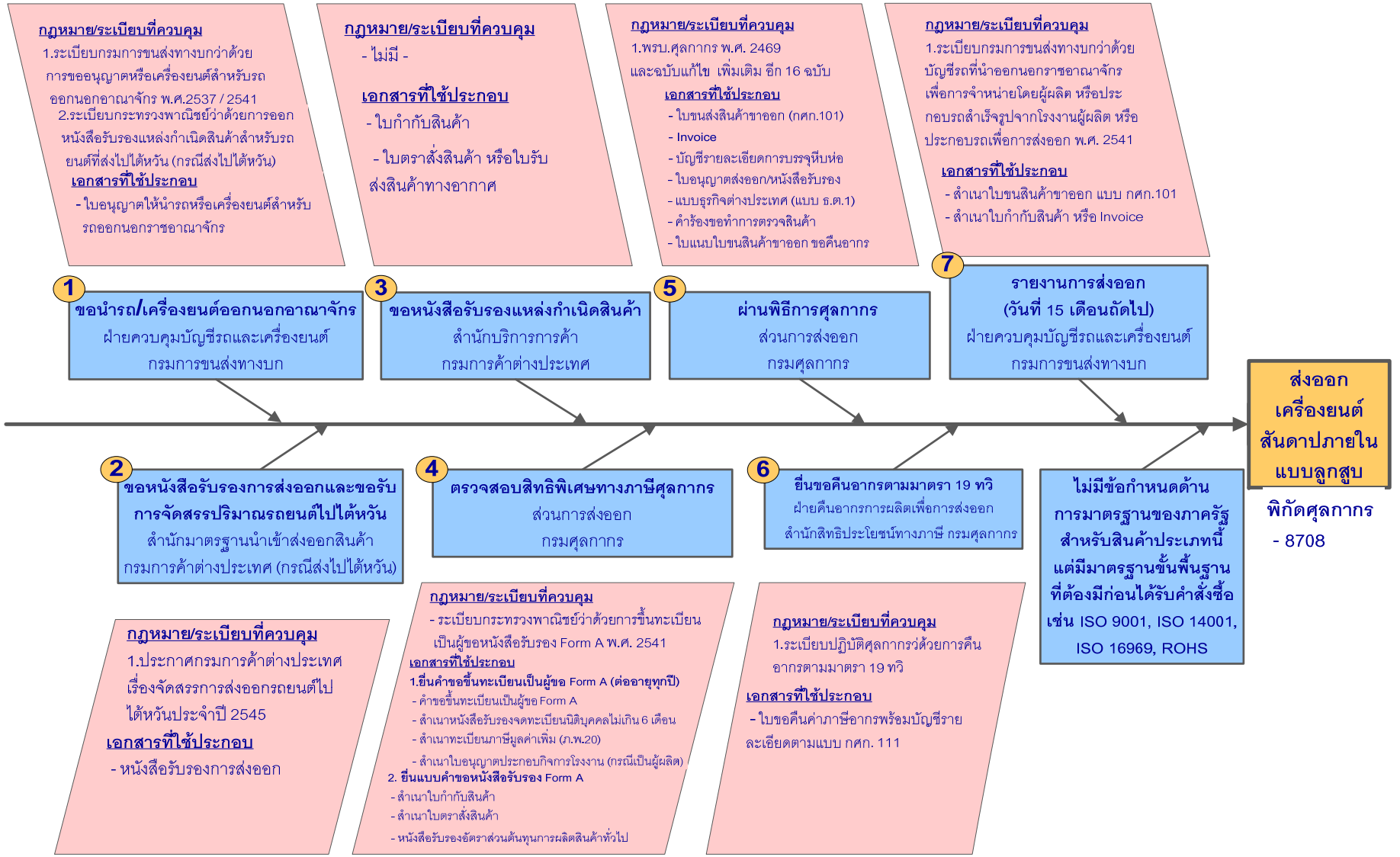

22. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ

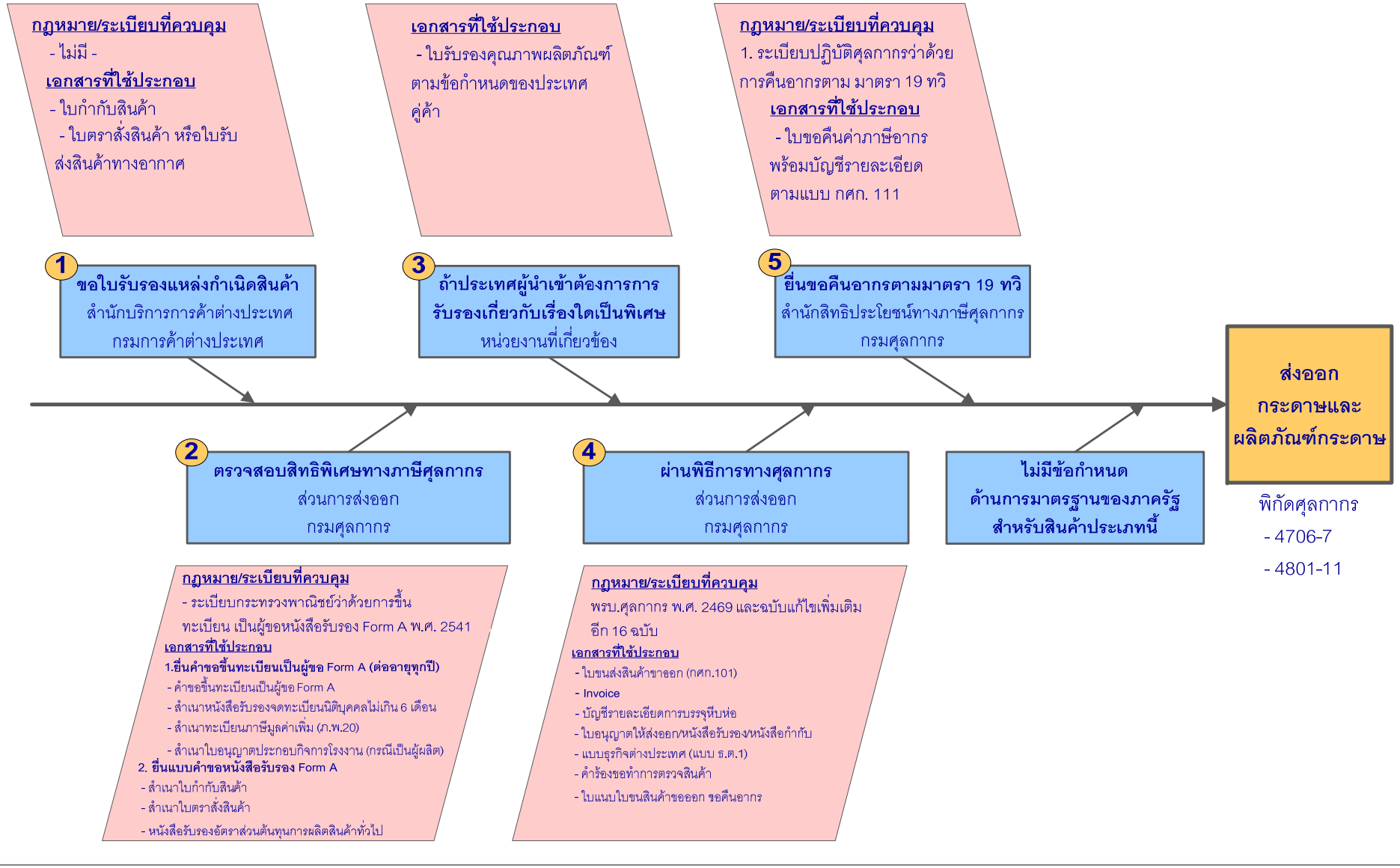

23. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง

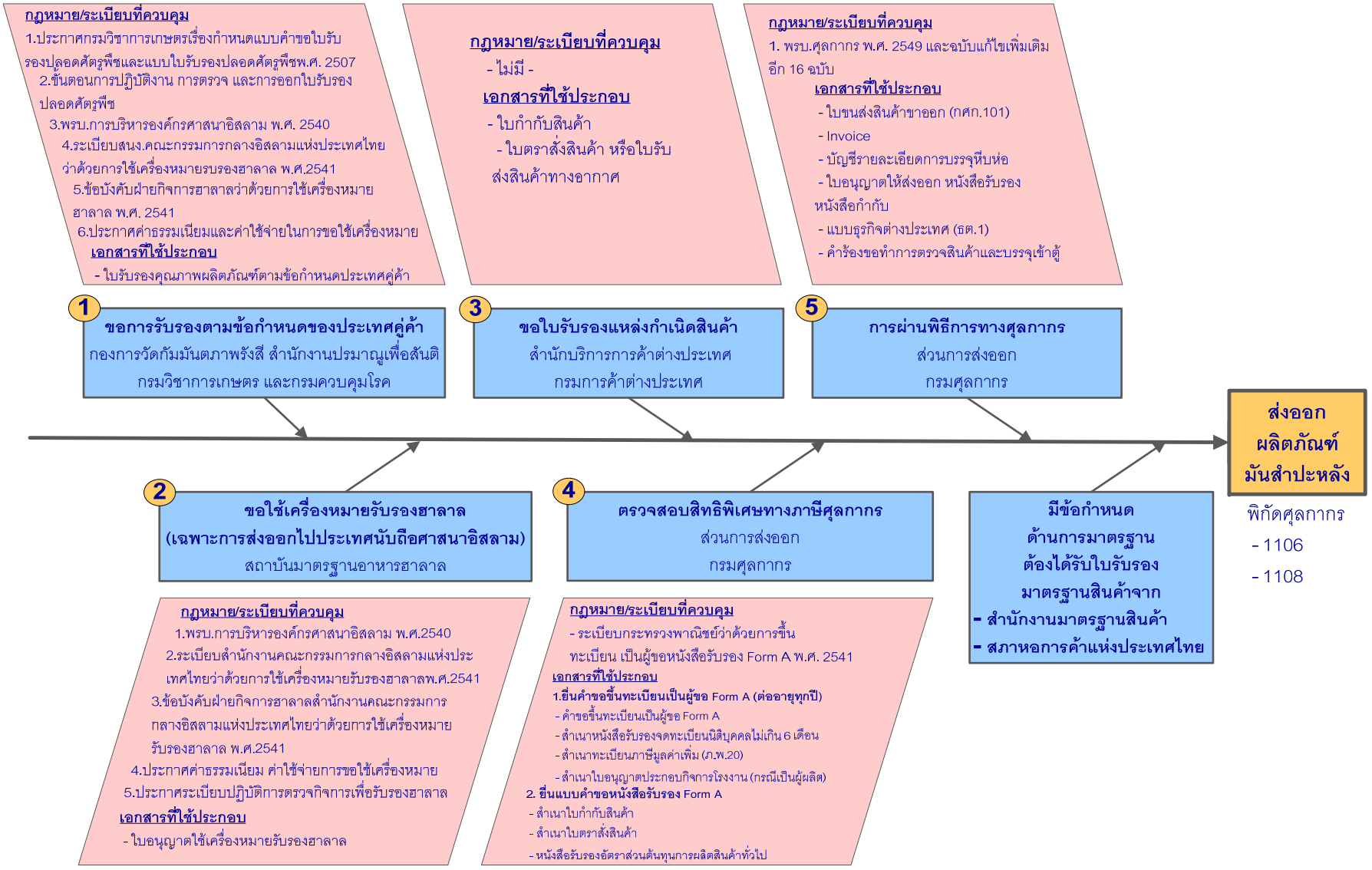

24. เครื่องสำอาง

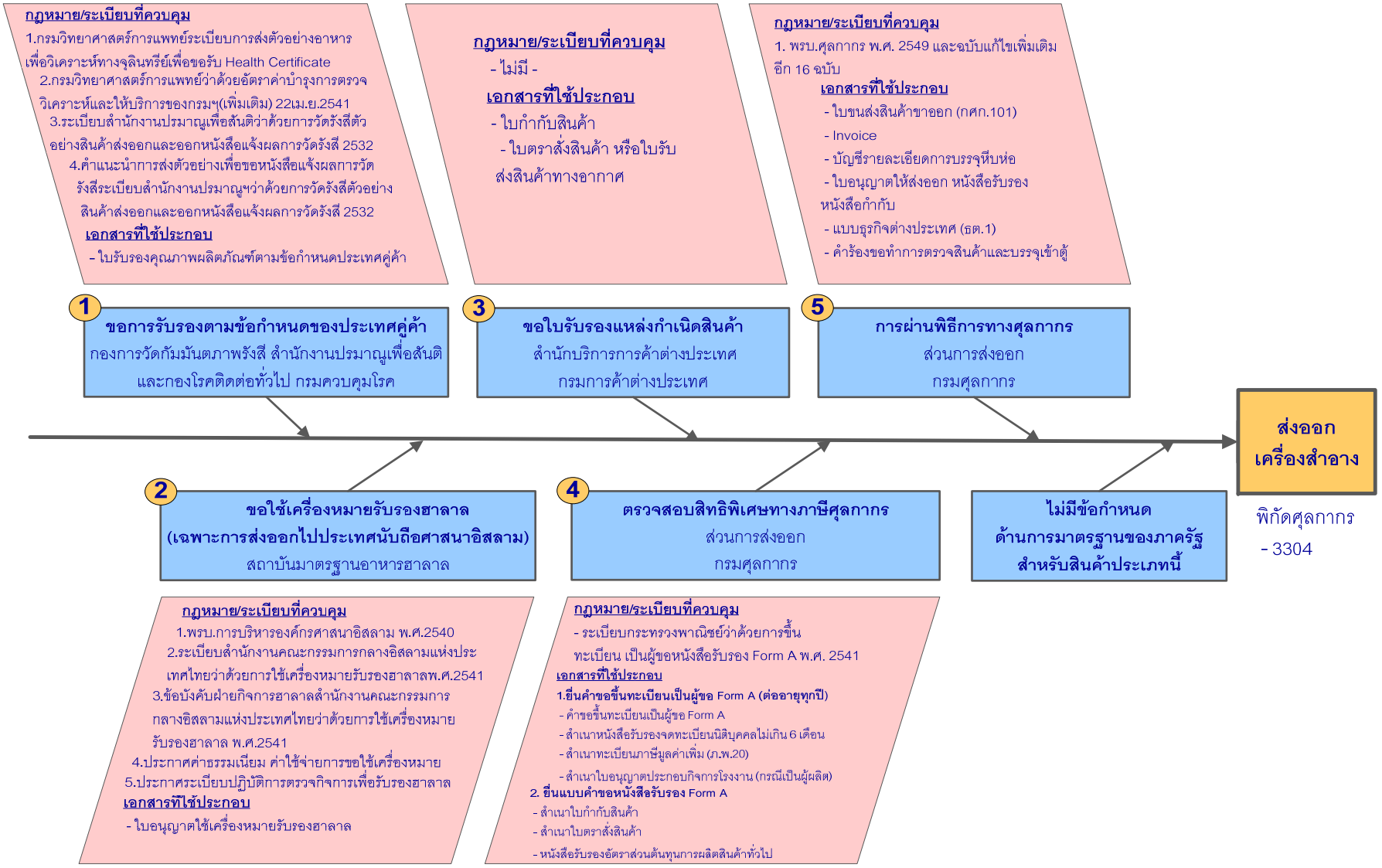

25. ไม้และไม้แปรรูป

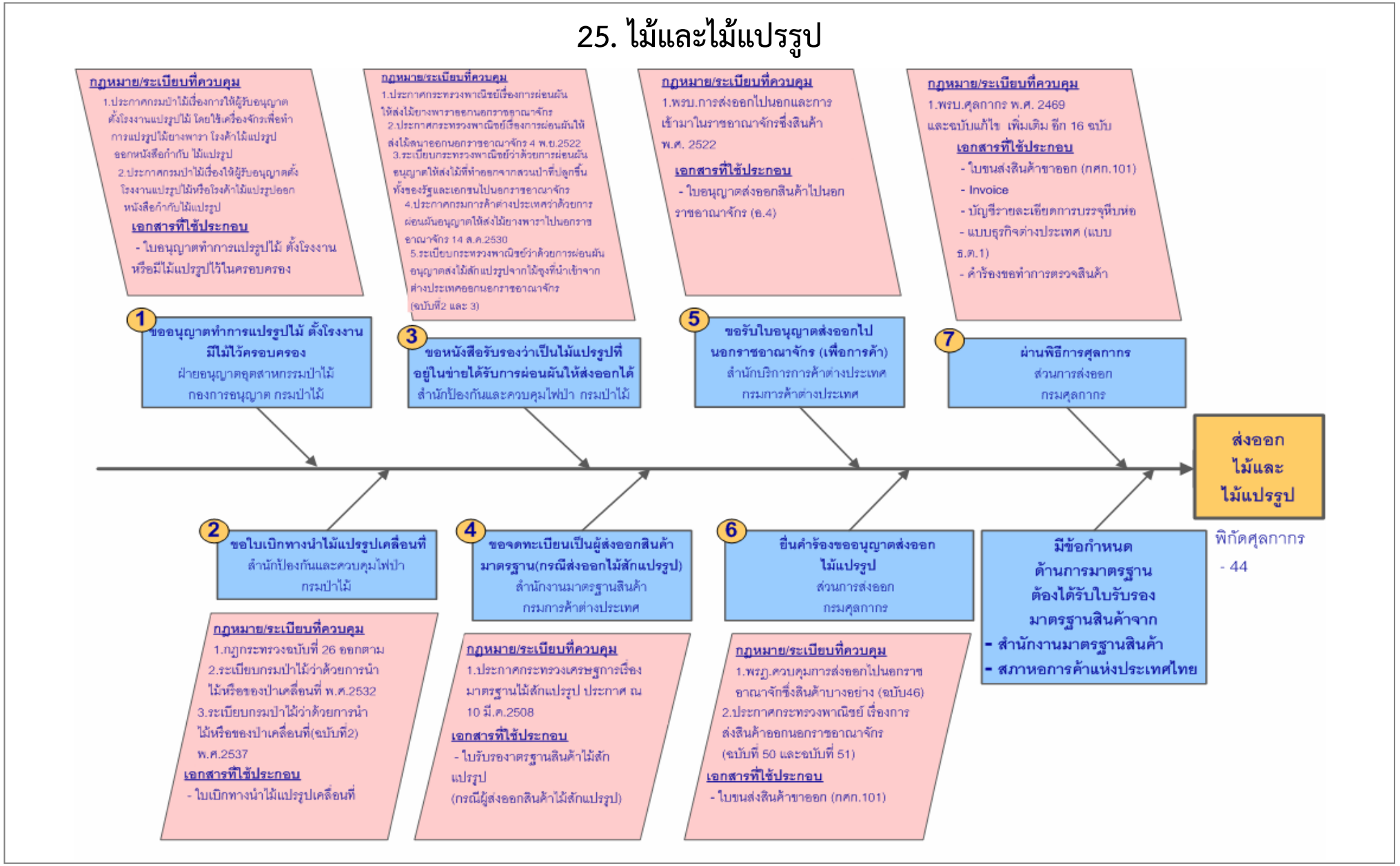

26. ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิง

27. เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนทำด้วยไม้

28. ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม

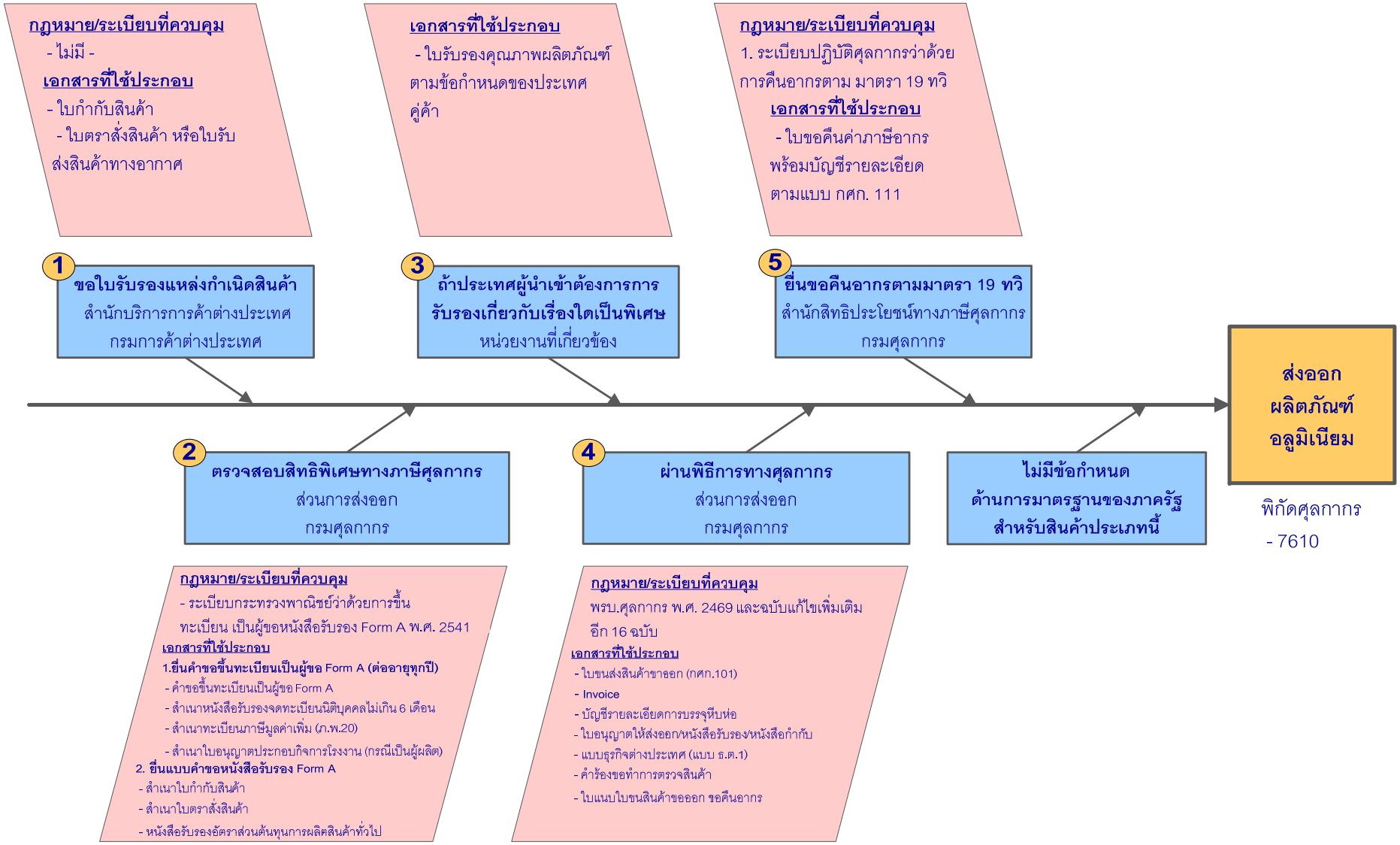

29. รองเท้าและชิ้นส่วน

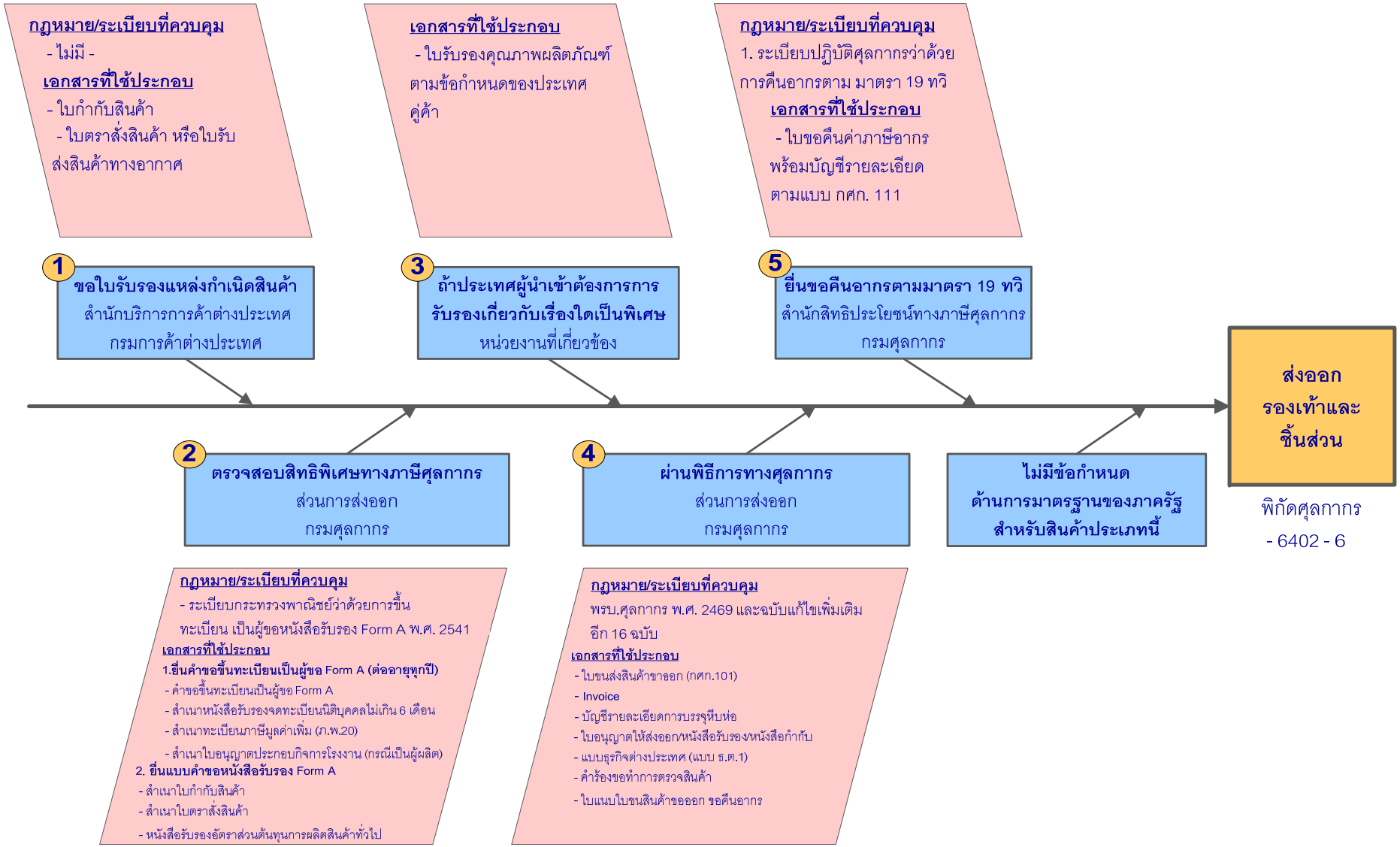

30. เครื่องดื่ม - 1 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอลล์

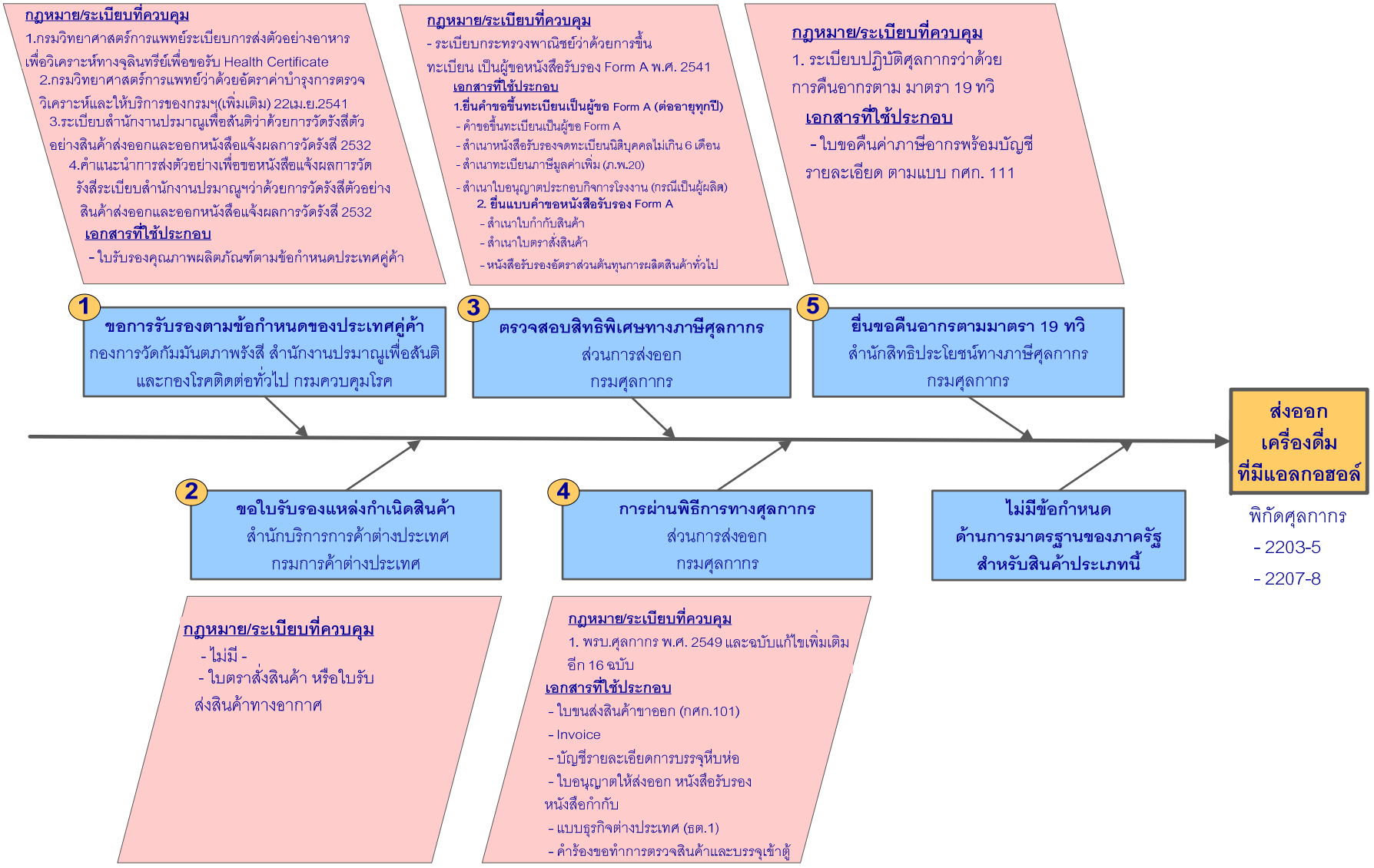

30. เครื่องดื่ม - 2 เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอลล์

31. หนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัด

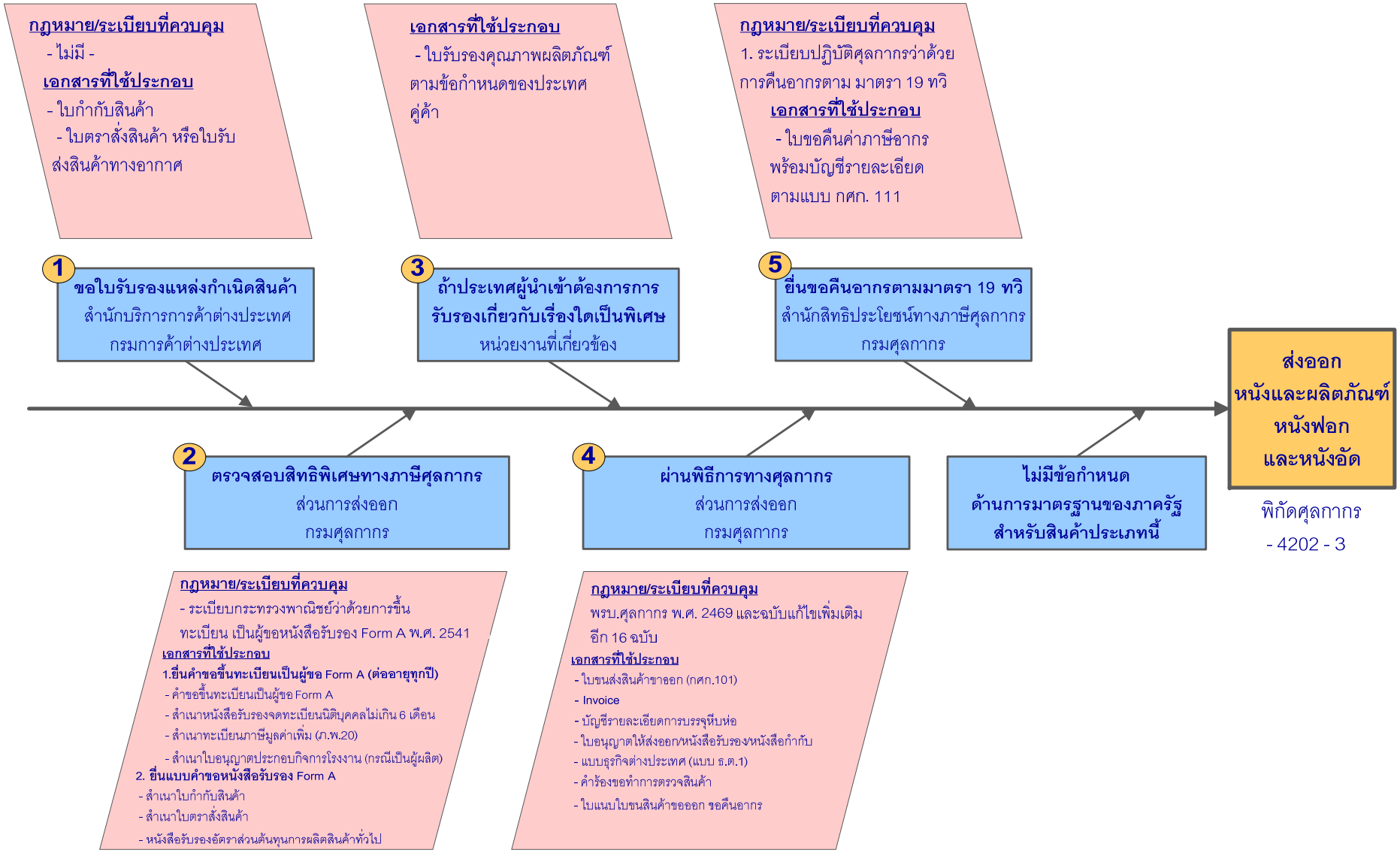

32. ก๊อก วาวล์ และส่วนประกอบ

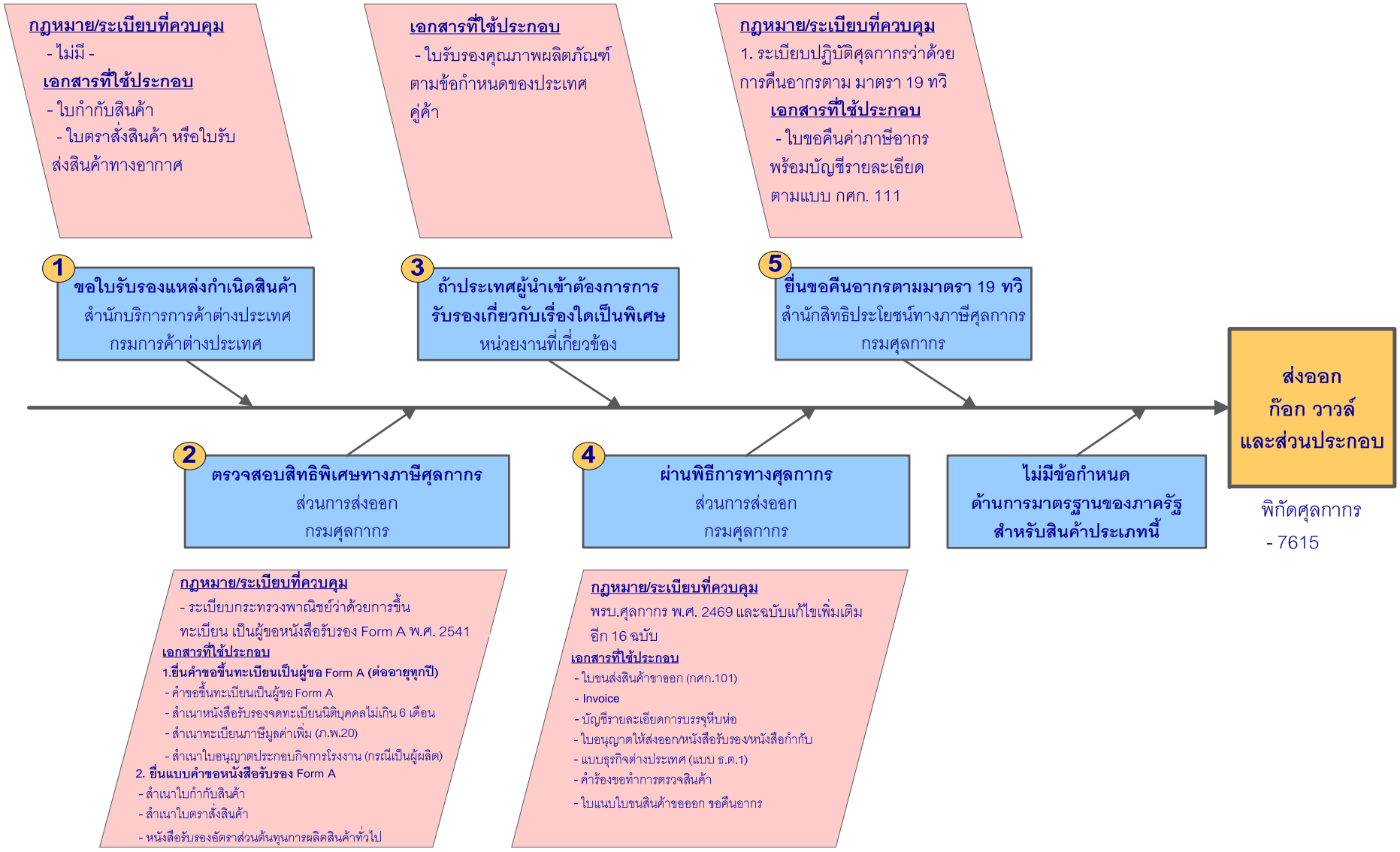

33. แก้วและกระจก

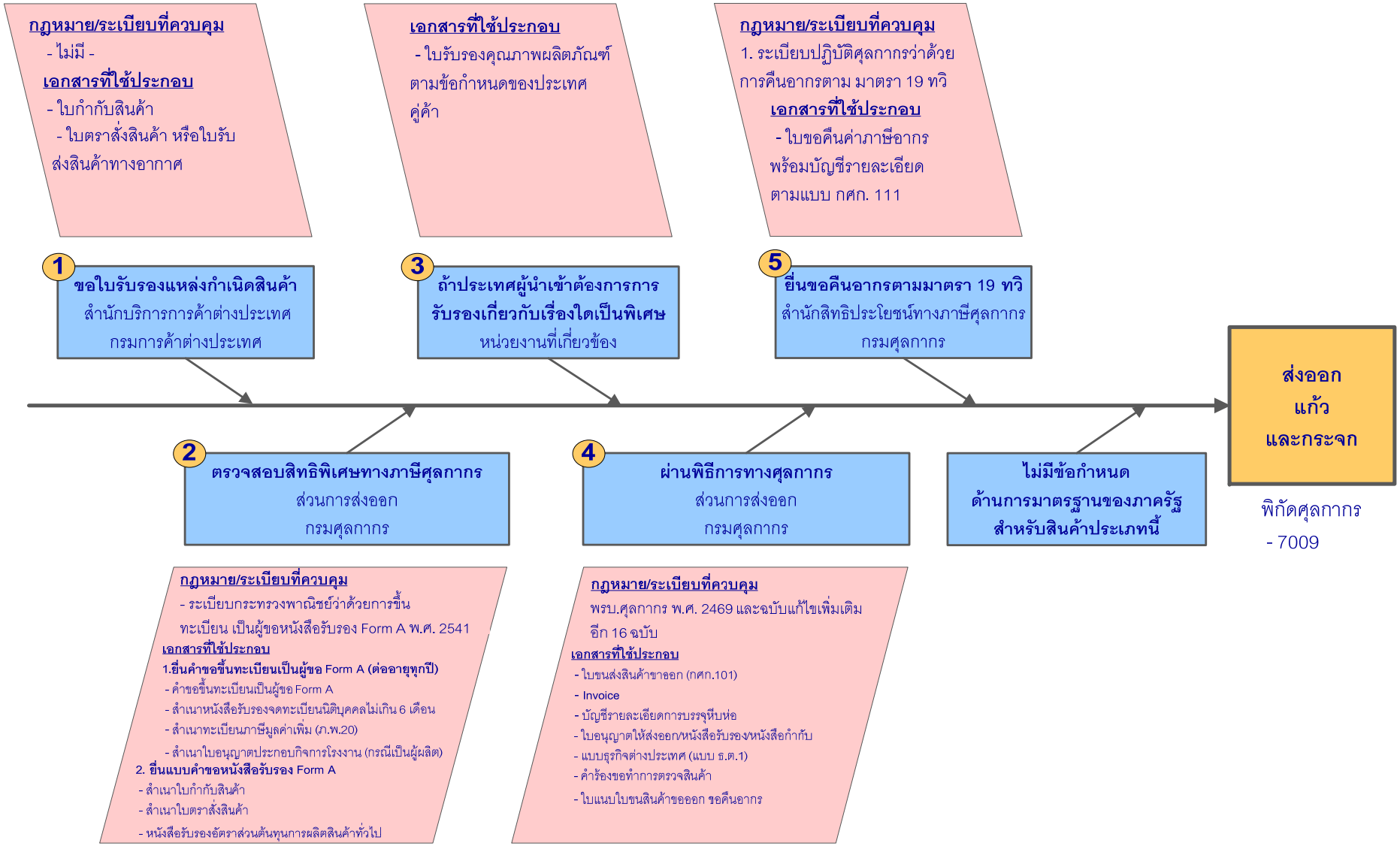

34. เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม

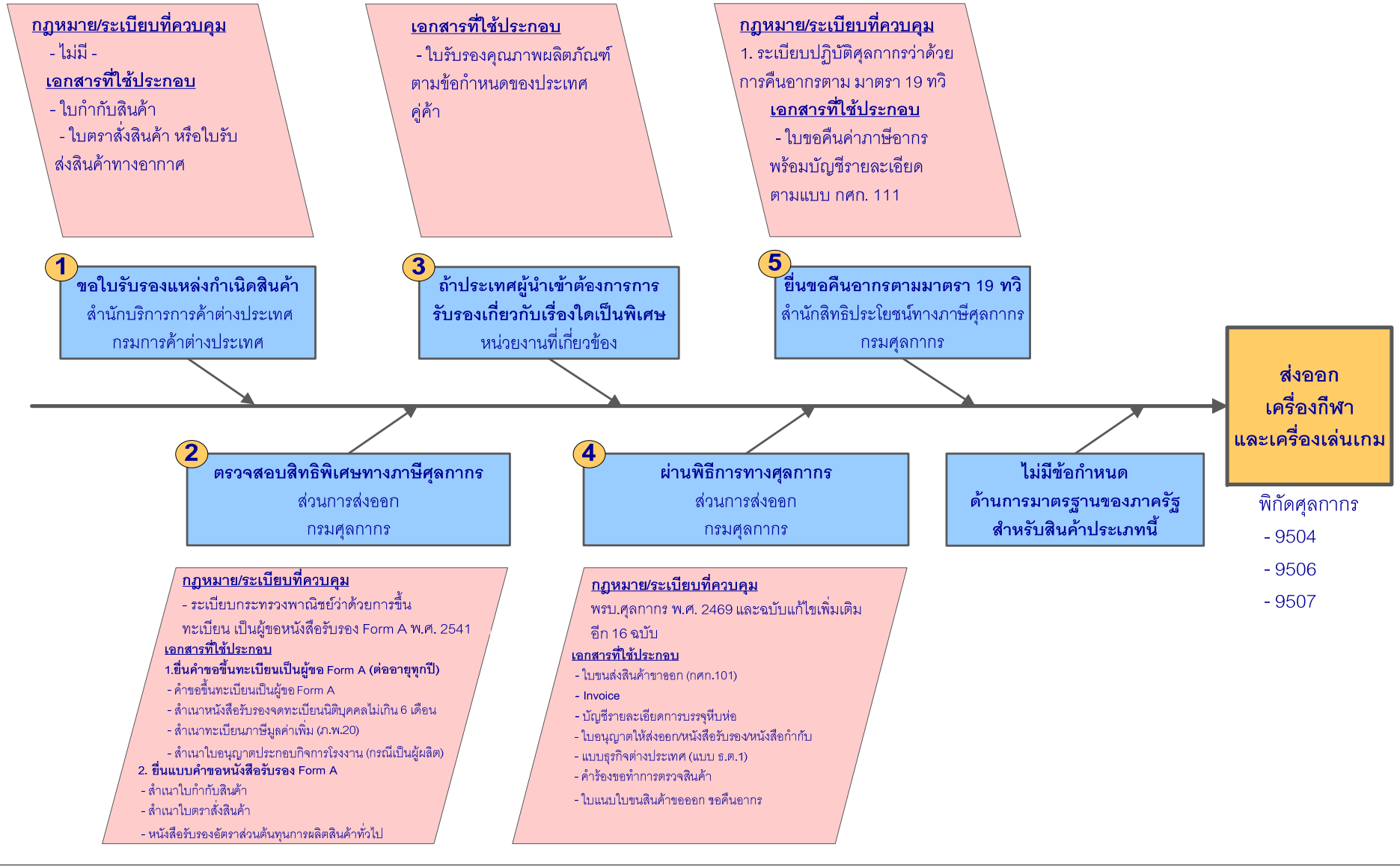

35. เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์

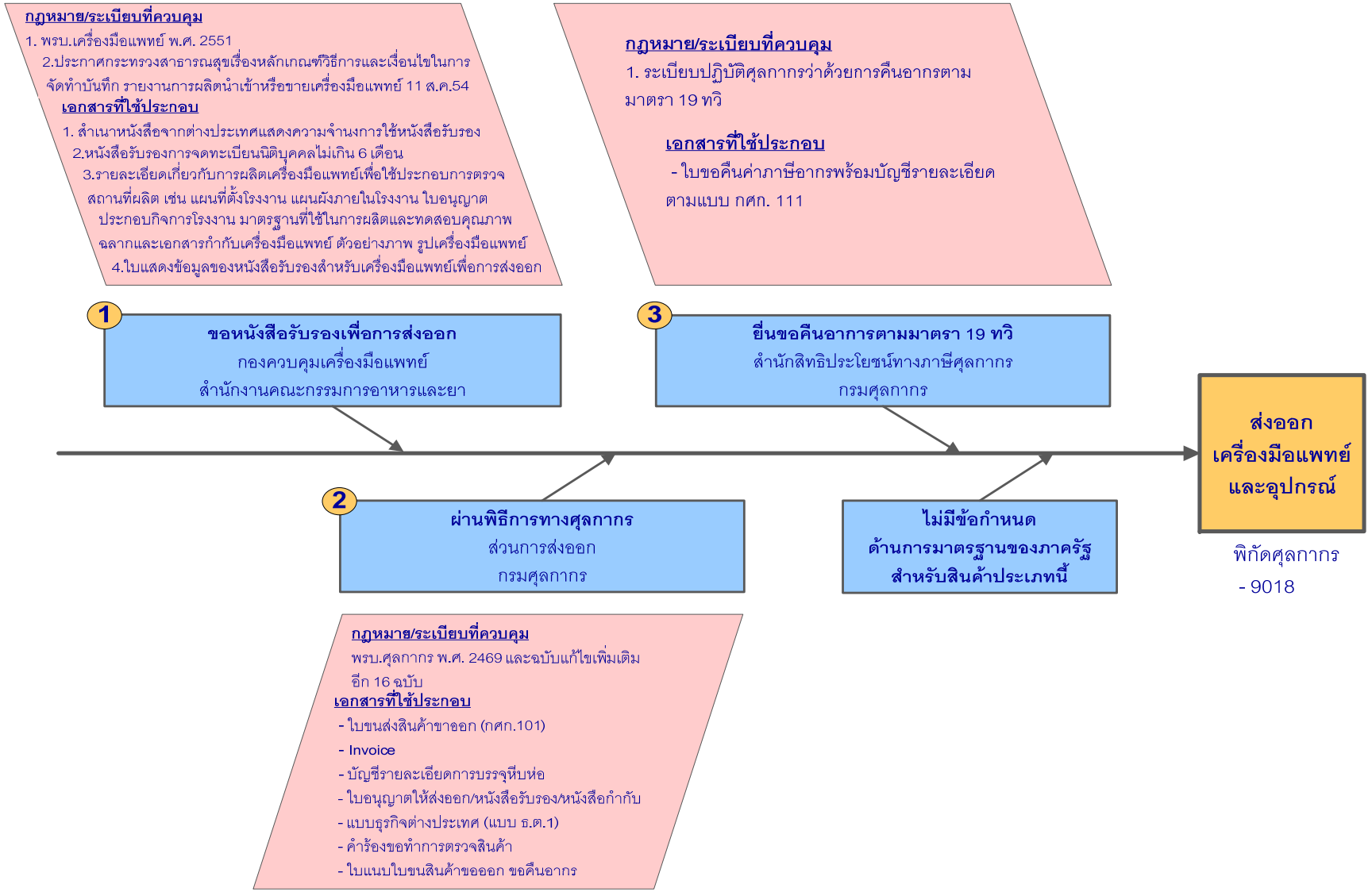

36. กล้วยไม้

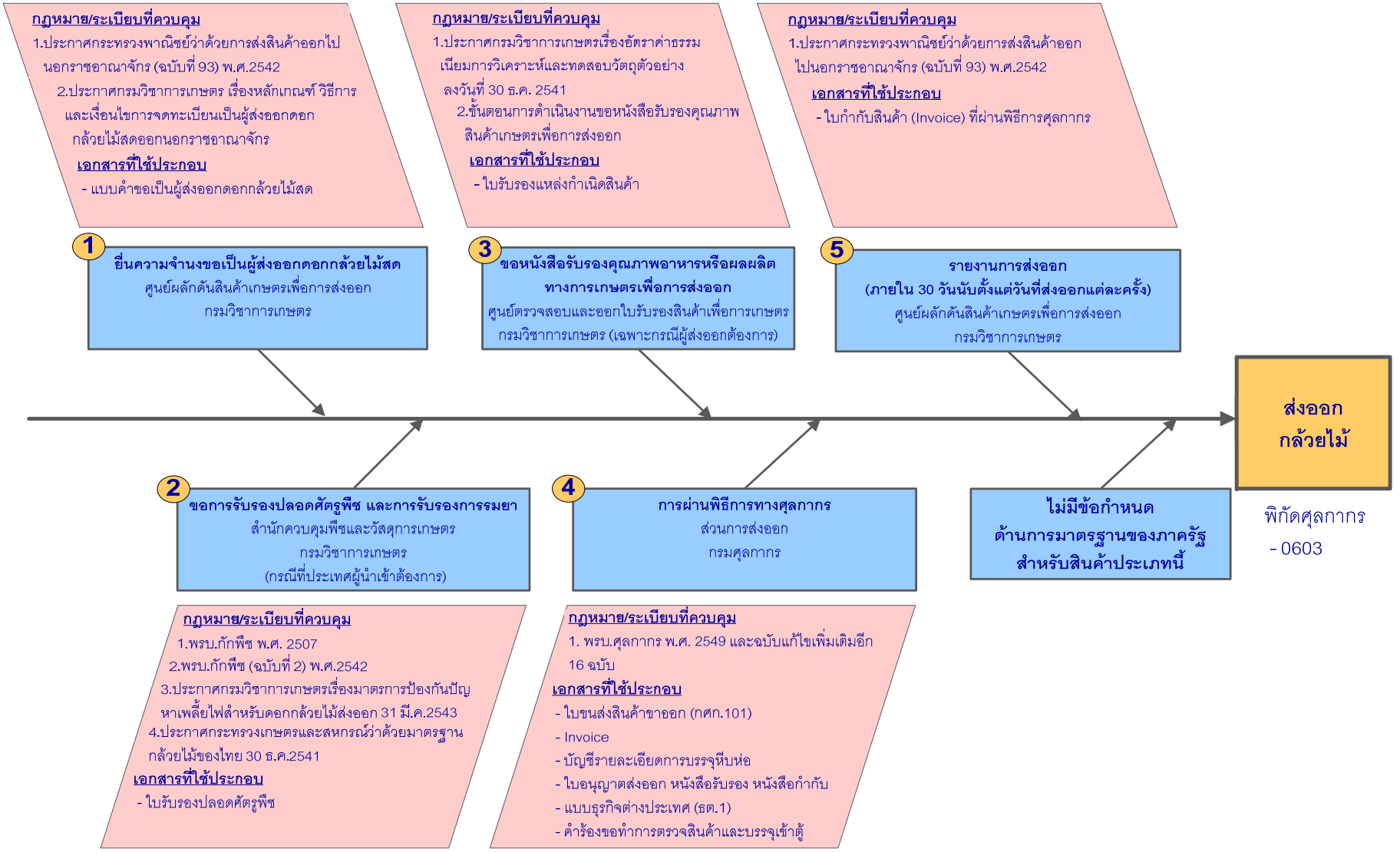
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 93) พ.ศ.2542
2.ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้สดออกนอกราชอาณาจักร
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- แบบคำขอเป็นผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้สด
1 ยื่นความจำนงขอเป็นผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้สด
ศูนย์ผลักดันสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก
กรมวิชาการเกษตร
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.ประกาศกรมวิชาการเกษตรเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมการวิเคราะห์และทดสอบวัตถุตัวอย่าง ลงวันที่ 30 ธ.ค. 2541
2.ขั้นตอนการดำเนินงานขอหนังสือรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
3 ขอหนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการส่งออก
ศูนย์ตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเพื่อการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร (เฉพาะกรณีผู้ส่งออกต้องการ)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 93) พ.ศ.2542
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบกำกับสินค้า (Invoice) ที่ผ่านพิธีการศุลกากร
5 รายงานการส่งออก
(ภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่ส่งออกแต่ละครั้ง)
ศูนย์ผลักดันสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก
กรมวิชาการเกษตร
ส่งออก
กล้วยไม้
พิกัดศุลกากร
- 0603
2 ขอการรับรองปลอดศัตรูพืช และการรับรองการรมยา
สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร
(กรณีที่ประเทศผู้นำเข้าต้องการ)
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1.พรบ.กักพืช พ.ศ. 2507
2.พรบ.กักพืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542
3.ประกาศกรมวิชาการเกษตรเรื่องมาตรการป้องกันปัญหาเพลี้ยไฟสำหรับดอกกล้วยไม้ส่งออก 31 มี.ค.2543
4.ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยมาตรฐานกล้วยไม้ของไทย 30 ธ.ค.2541
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบรับรองปลอดศัตรูพืช
4 การผ่านพิธีการทางศุลกากร
ส่วนการส่งออก
กรมศุลกากร
กฎหมาย/ระเบียบที่ควบคุม
1. พรบ.ศุลกากร พ.ศ. 2549 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ
เอกสารที่ใช้ประกอบ
- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก.101)
- Invoice
- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ
- ใบอนุญาตส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (ธต.1)
- คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้
ไม่มีข้อกำหนด
ด้านการมาตรฐานของภาครัฐ
สำหรับสินค้าประเภทนี้

บทที่ 7

ผังโครงสร้างองค์กร หน้าที่ภารกิจหลัก และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

ในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานมีความชัดเจนในหน้าที่ความรับผิดชอบ สามารถร่วมมือกันทำงานได้อย่างมีเอกภาพ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการมาตรฐานในภาพรวมนั้น จึงได้ทำการศึกษาผังโครงสร้างองค์กร หน้าที่ภารกิจหลัก และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านการมาตรฐานของแต่ละหน่วยงานไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และเกิดการบูรณาการด้านการให้บริการและด้านข้อมูลต่อไป

7.1 โครงสร้างองค์กรและภารกิจหลักด้านการมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการมาตรฐาน 34 หน่วยงาน [1] ที่ได้เลือกมาศึกษา อยู่ภายใต้ 11 กระทรวงมีการจัดทำโครงสร้างระดับกระทรวง ดังนี้

1. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
3. กระทรวงคมนาคม
4. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. กระทรวงพาณิชย์
6. กระทรวงมหาดไทย
7. กระทรวงแรงงาน
8. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
9. กระทรวงศึกษาธิการ
10. กระทรวงสาธารณสุข
11. กระทรวงอุตสาหกรรม

[1] ลดลงจาก 35 หน่วยงาน เป็น 34 หน่วยงาน เนื่องจากมี 2 หน่วยงานที่ได้ถูกยกเลิก คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (สำนักงาน กสช.) และสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กทช.) พร้อมกับจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่เพื่อทำหน้าที่แทน 2 หน่วยงานที่ยกเลิกคือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

1. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

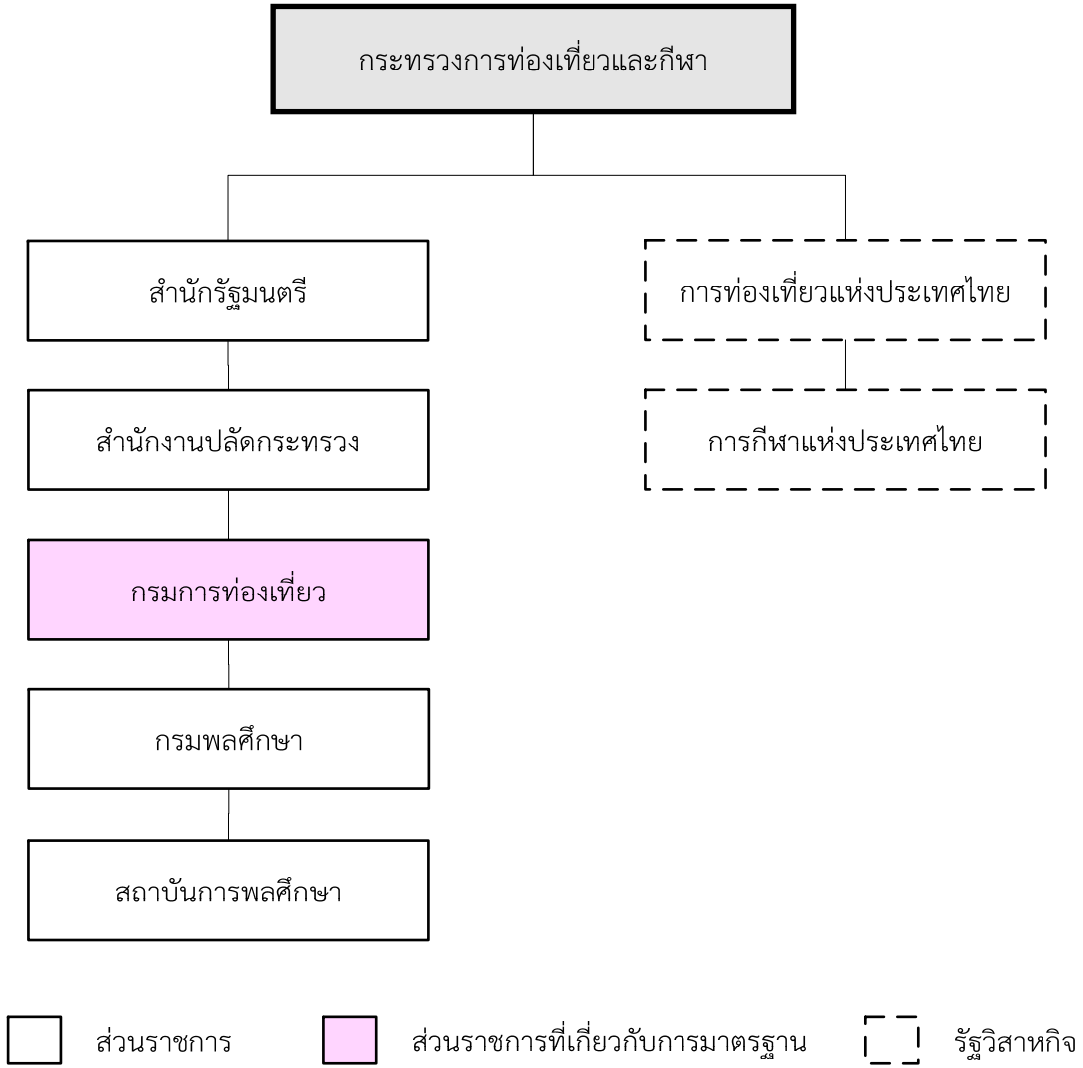

2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

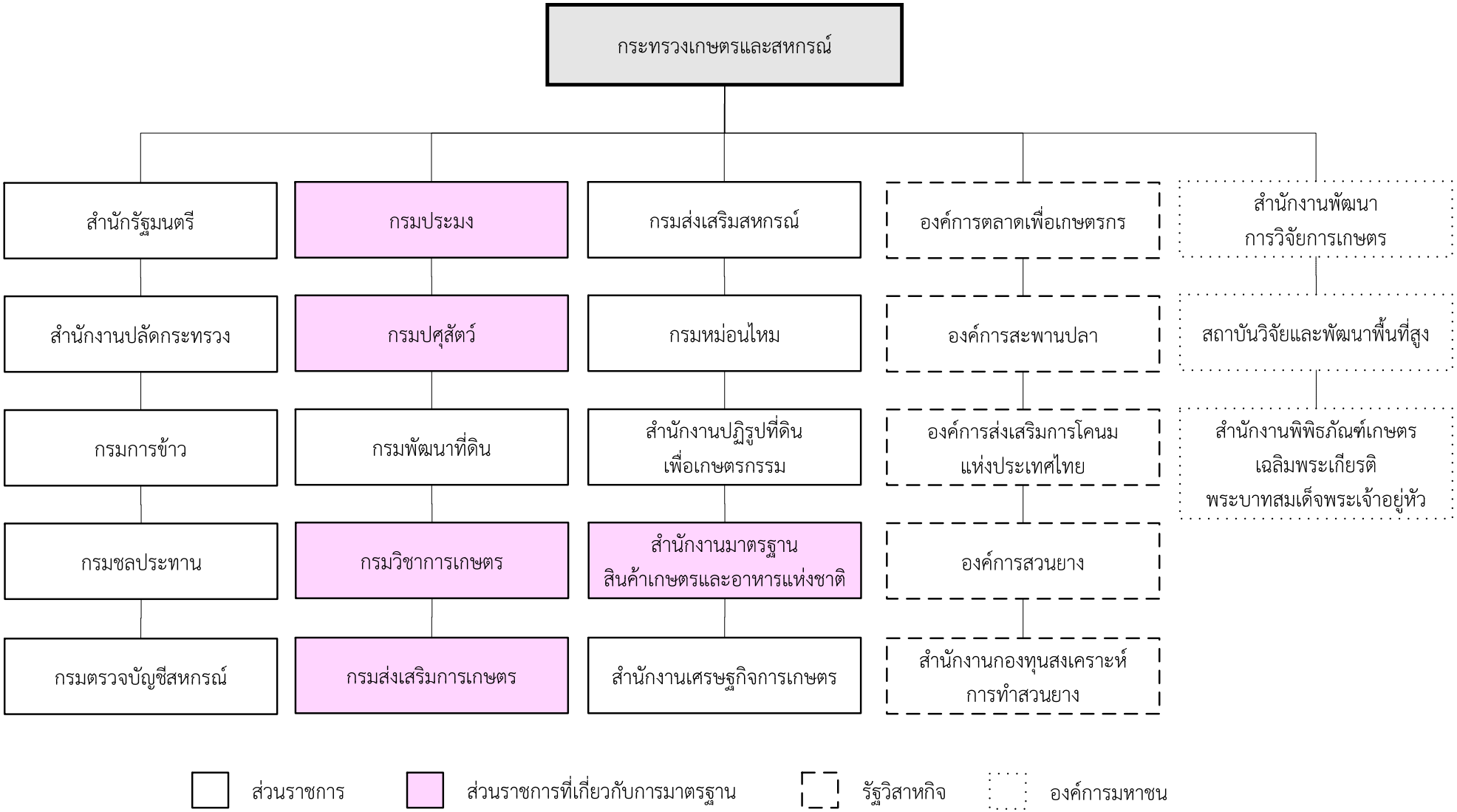

3. กระทรวงคมนาคม

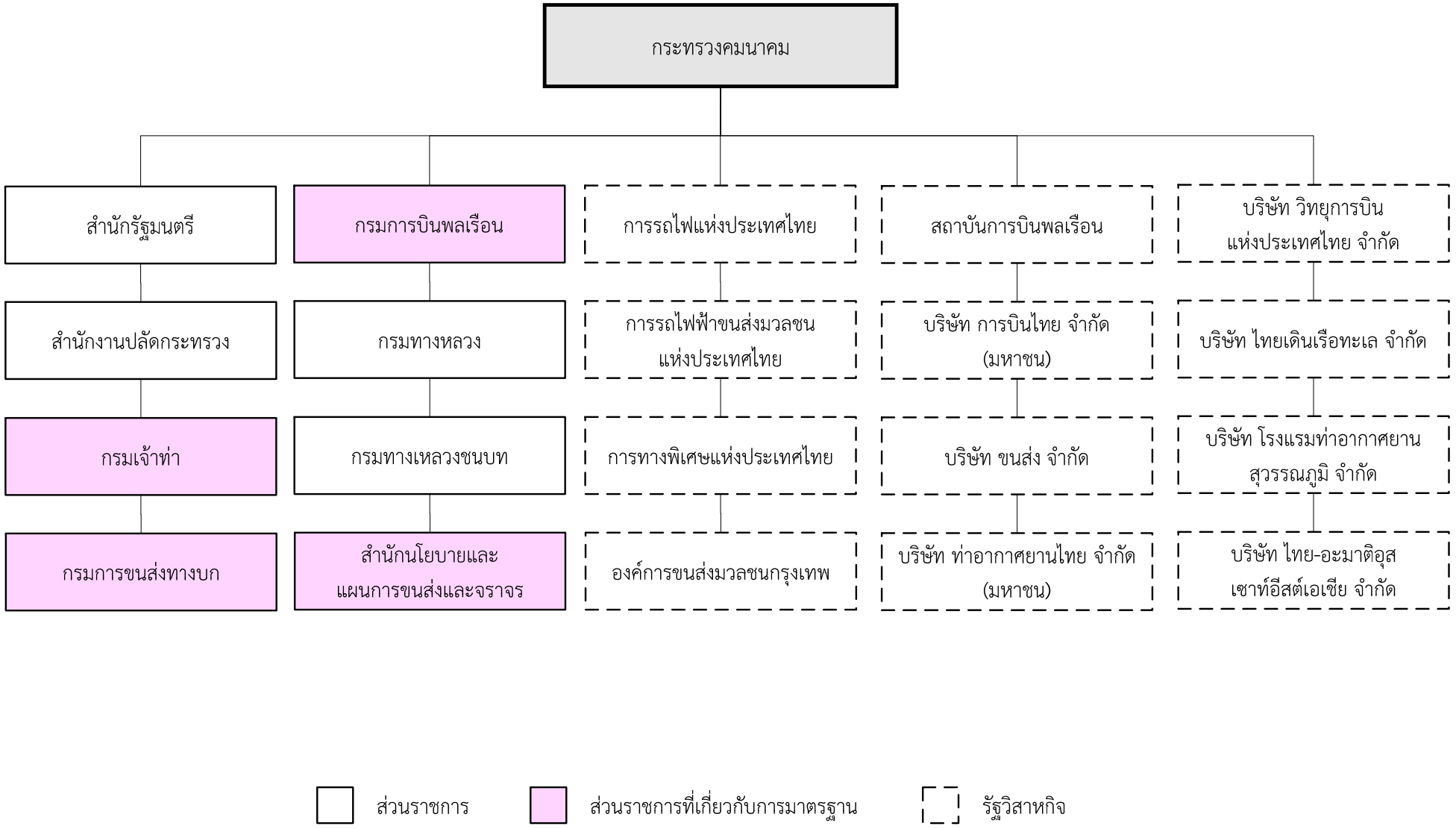

4. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

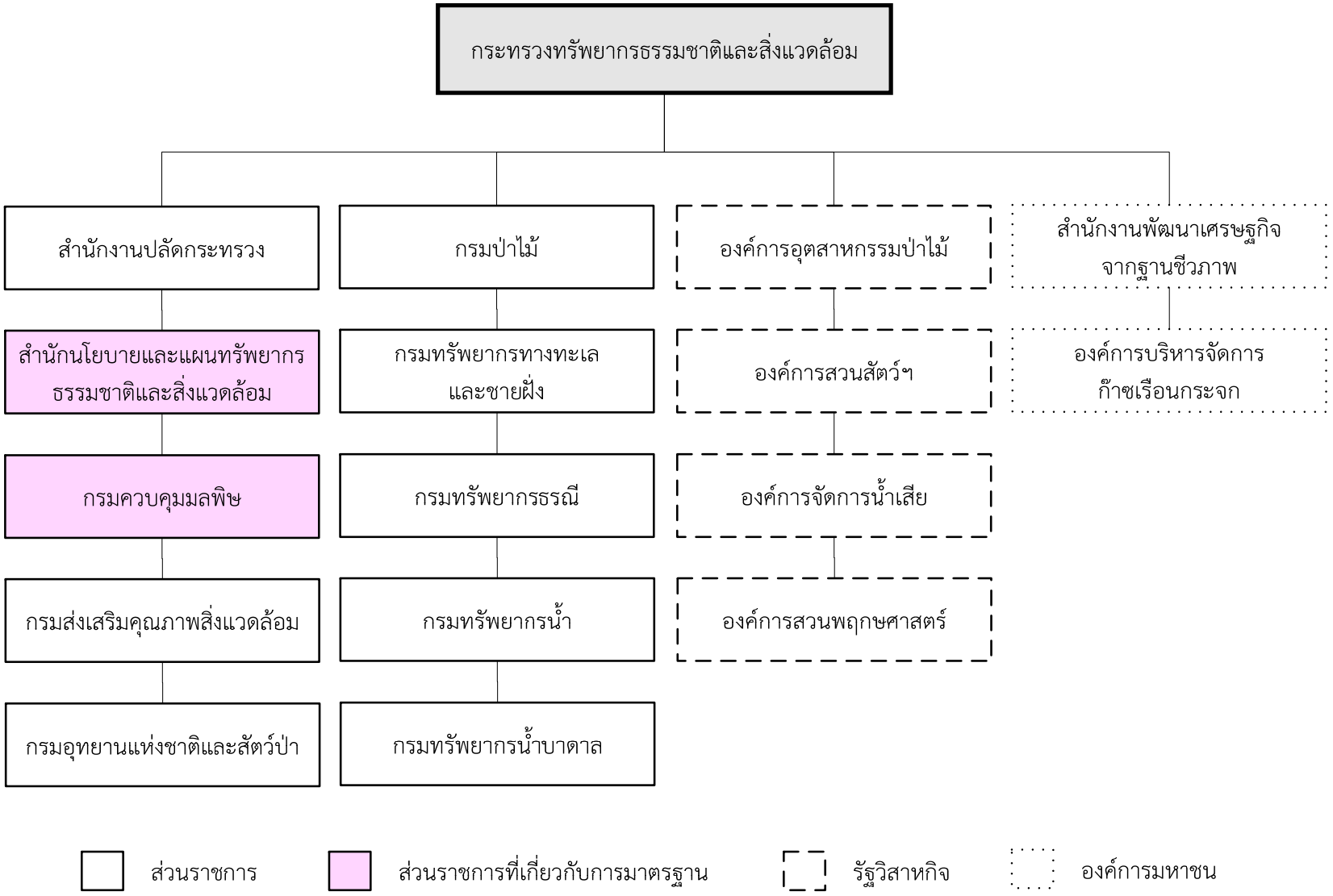

5. กระทรวงพาณิชย์

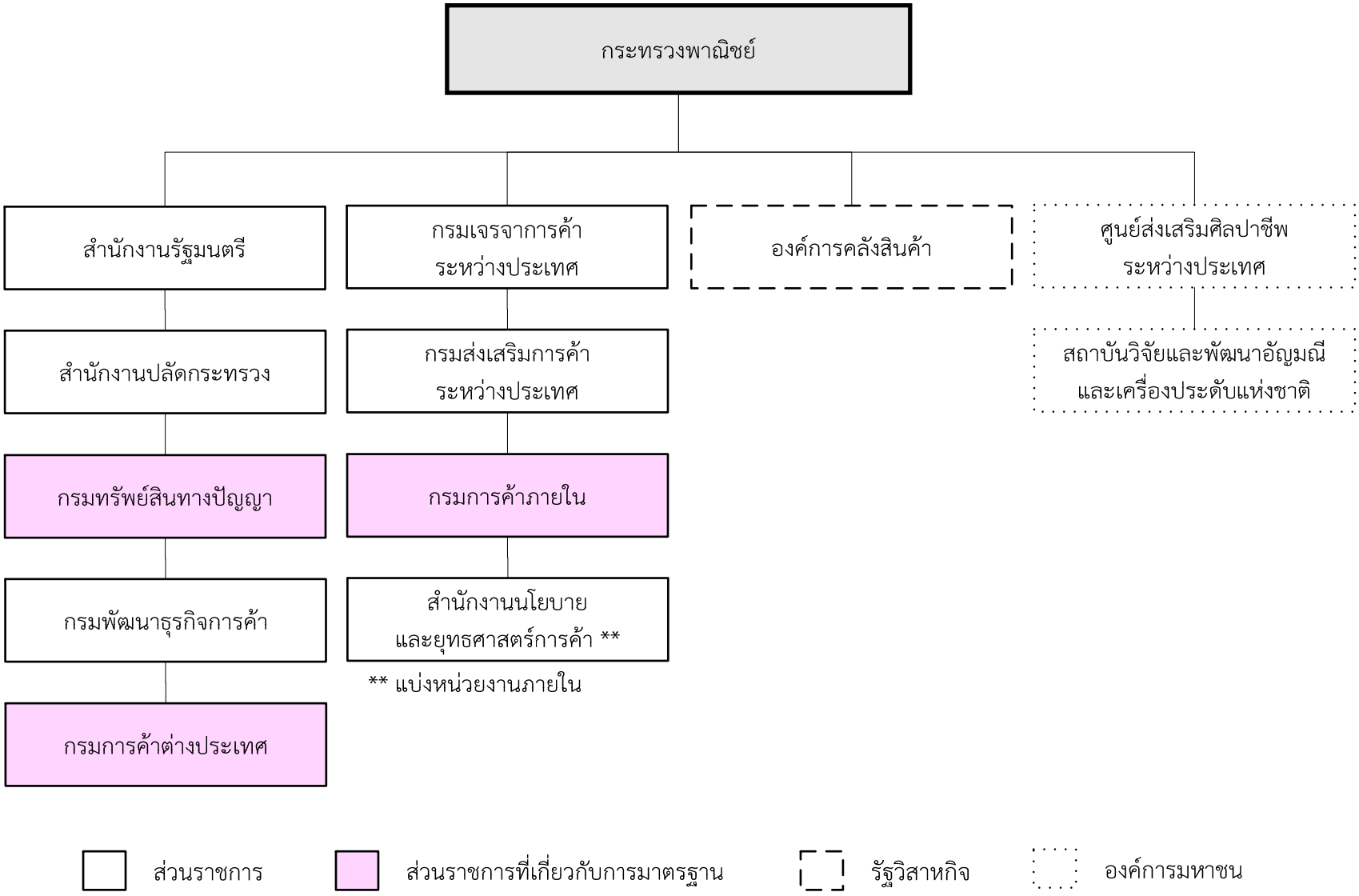

6. กระทรวงมหาดไทย

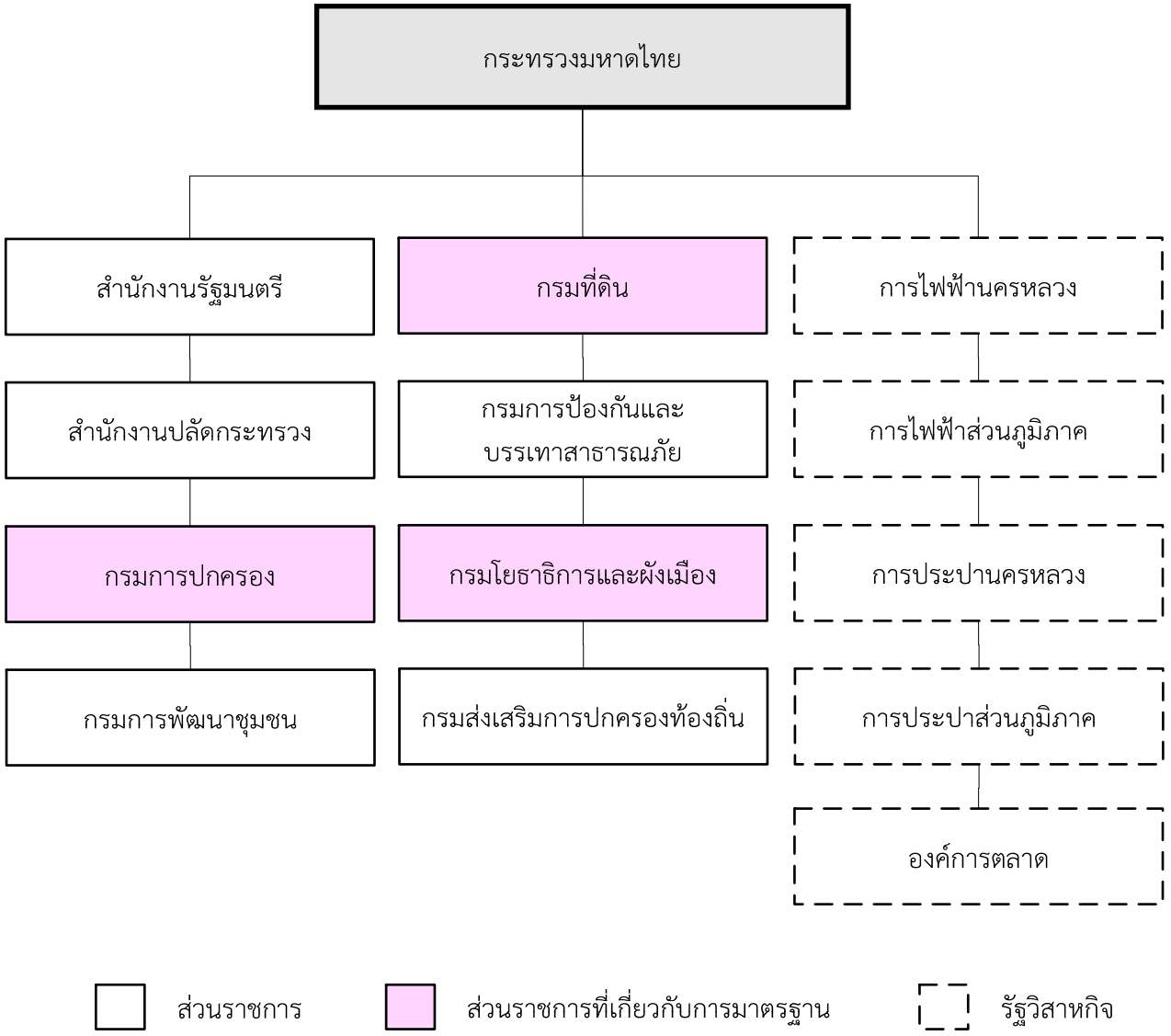

7. กระทรวงแรงงาน

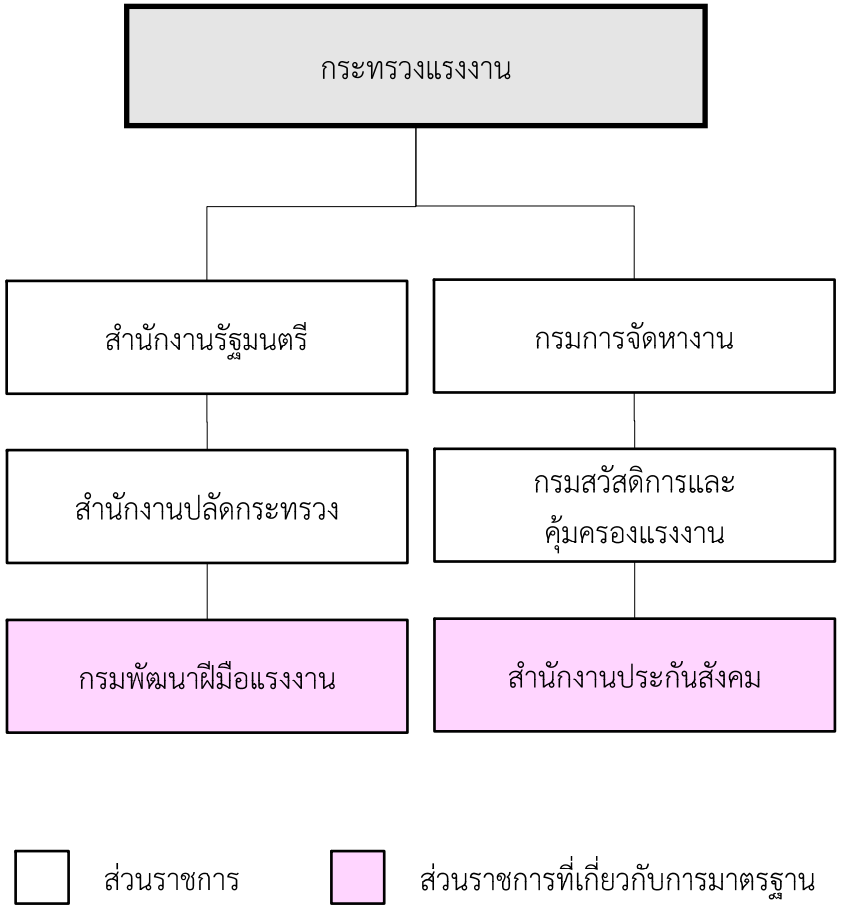

8. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

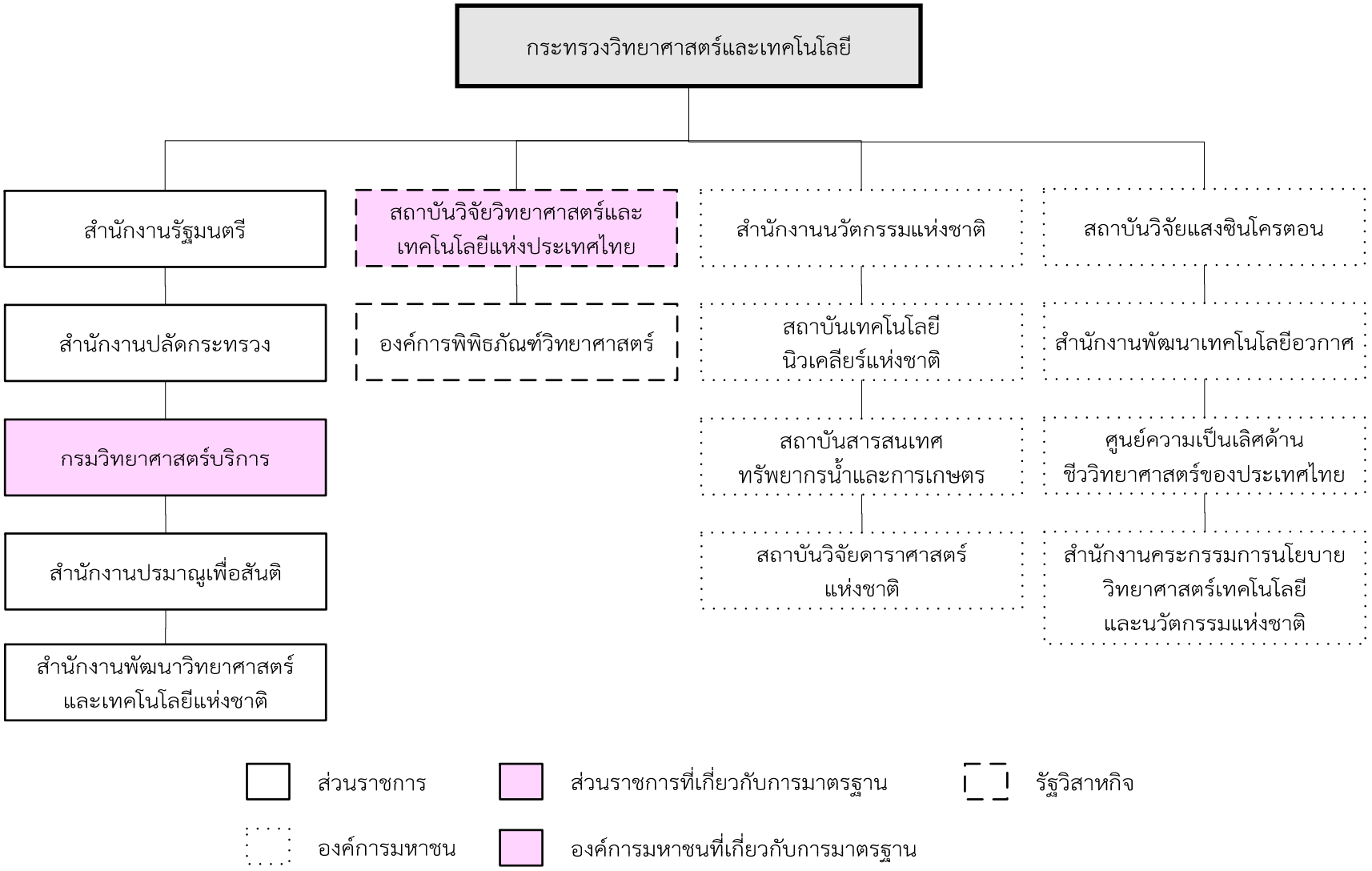

9. กระทรวงศึกษาธิการ

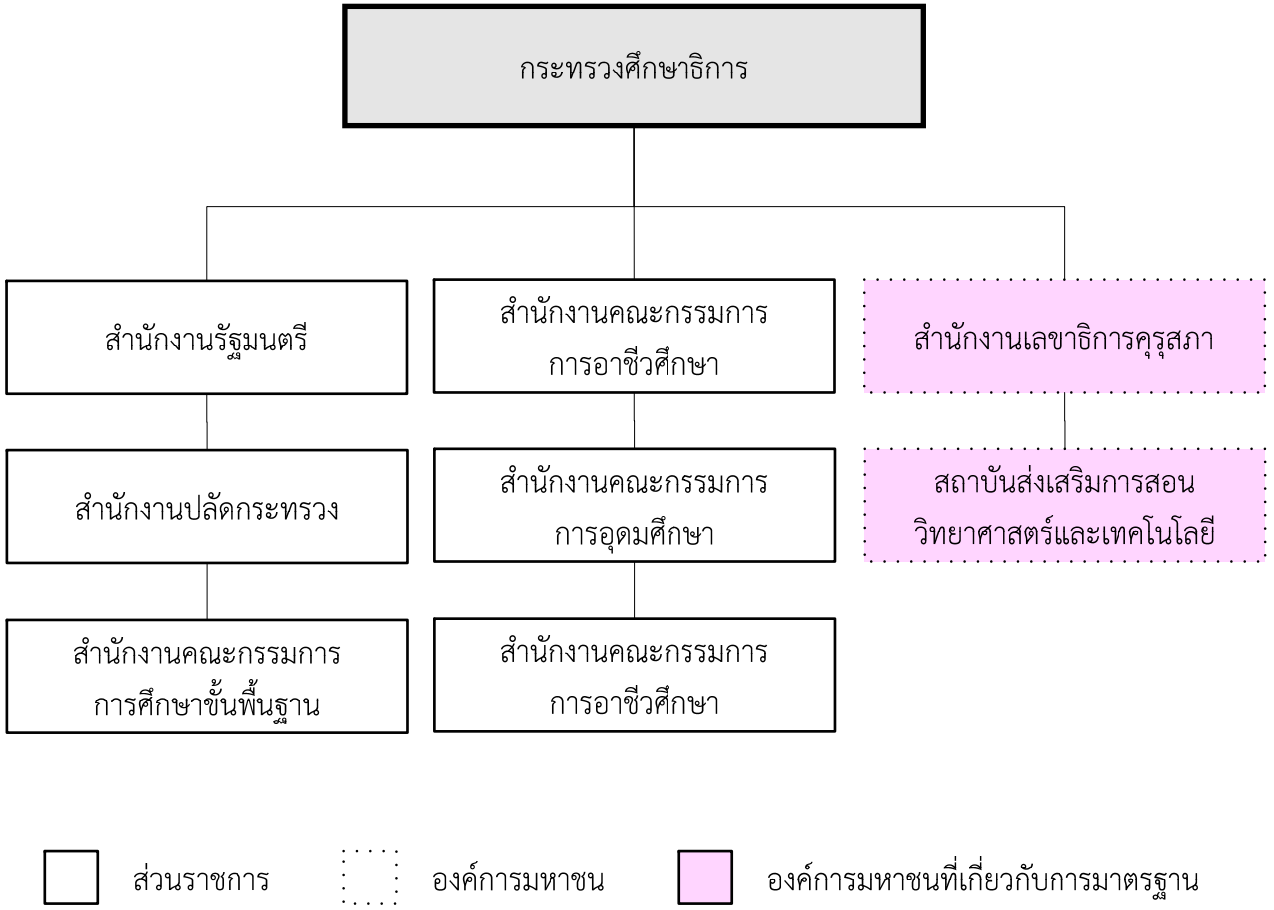

10. กระทรวงสาธารณสุข

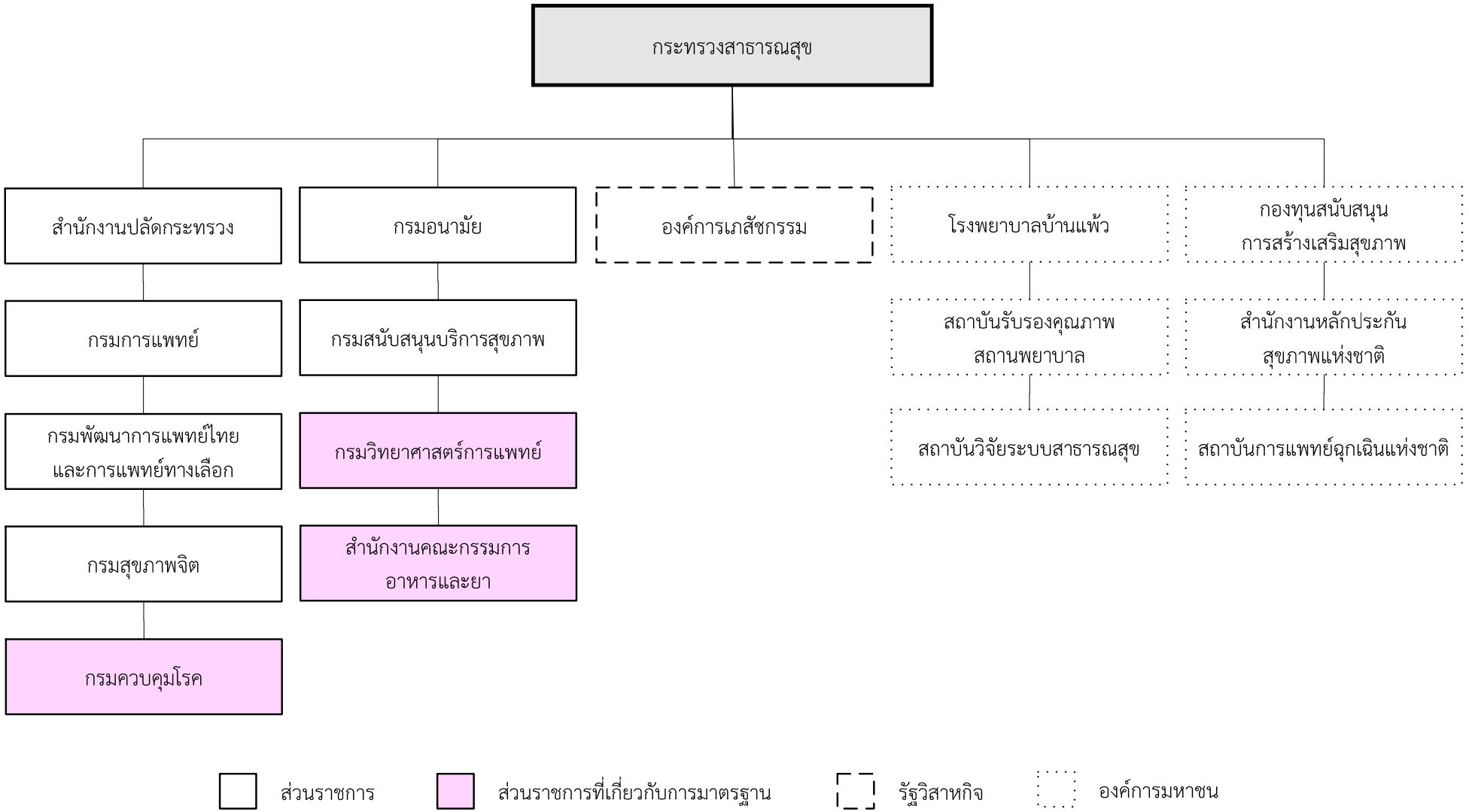

11. กระทรวงอุตสาหกรรม

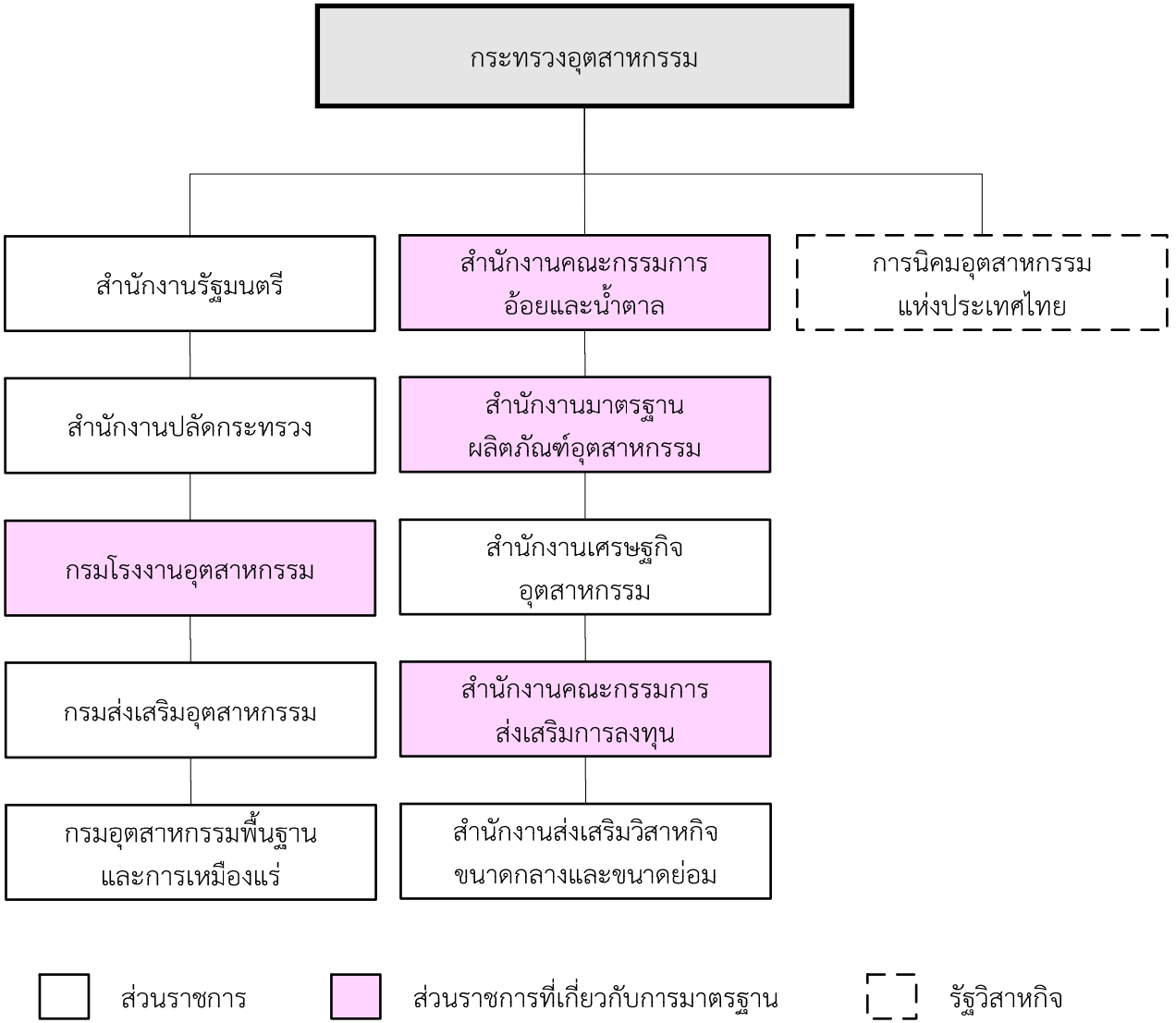

จากผังโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการมาตรฐานในระดับกระทรวงข้างต้น เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล กำหนดมาตรฐานและตรวจสอบรับรองภายใต้พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน ซึ่งคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามแผนยุทธศาสตร์การมาตรฐานแห่งชาติ เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 โดยแบ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการมาตรฐานออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่

ก) **หน่วยงานหลัก** มีหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติในการกำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบรับรอง และกำกับดูแลให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. เหล่านั้น ซึ่งหน่วยงานหลักจะมี พ.ร.บ.ด้านการมาตรฐานอยู่ในความรับผิดชอบหลายฉบับและบทบาทหน้าที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง

ข) **หน่วยงานรอง** คือ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล ออกระเบียบการมาตรฐานหรือตรวจรับรอง โดยมีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติด้านการมาตรฐาน 1-2 ฉบับ ผลการดำเนินงานมีผลกระทบเชิงเศรษฐกิจในระดับปานกลาง มีบทบาทในเชิงควบคุมความปลอดภัยและความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ค) **หน่วยงานเสริม** คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมให้บริการตรวจรับรอง ขึ้นทะเบียน ออกข้อกำหนด และมีพระราชบัญญัติกำหนดให้เป็นหน่วยงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจไม่สูงมาก

หน่วยงานด้านการมาตรฐานทั้ง 34 หน่วยงาน ได้นำมาจัดแบ่งกลุ่มตาม 3 ส่วนงานหลักข้างต้น พร้อมกับแสดงผังโครงสร้างองค์กร หน้าที่ และภารกิจหลักของแต่ละส่วนงาน เรียงตามลำดับดังนี้

<u>หน่วยงานหลัก</u>

7.1.1 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

7.1.2 กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

7.1.3 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

7.1.4 สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ องค์การมหาชน (หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

7.1.5 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

7.1.6 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

7.1.7 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

<u>หน่วยงานรอง</u>

7.1.8 กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

7.1.9 กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

7.1.10 กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

7.1.11 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1.12 สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

<u>หน่วยงานเสริม</u>

7.1.13 กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

7.1.14 กรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม

7.1.15 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

7.1.16 กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1.17 กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

7.1.18 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

7.1.19 กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

7.1.20 กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

7.1.21 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

7.1.22 กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

7.1.23 กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

7.1.24 กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

7.1.25 กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

7.1.26 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

7.1.27 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (รัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

7.1.28 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)

7.1.29 สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (องค์การอิสระ)

7.1.30 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

7.1.31 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

7.1.32 สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม

7.1.33 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

7.1.34 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)

หน่วยงานหลัก

7.1.1 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

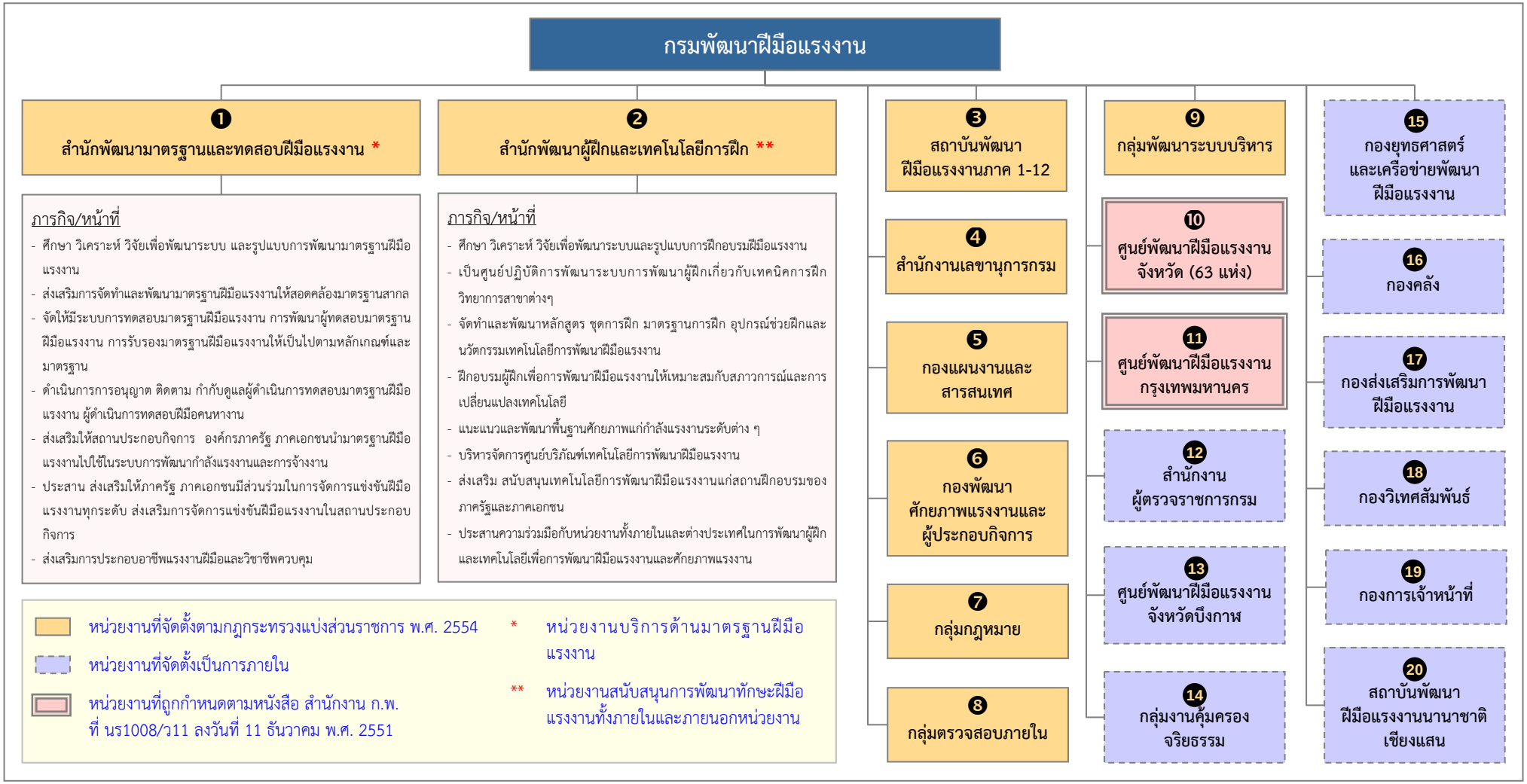

ภารกิจหลักของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพของกำลังแรงงานและผู้ประกอบกิจการ เพื่อให้กำลังแรงงานมีฝีมือได้มาตรฐานระดับสากล มีความสามารถในการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบกิจการที่มีความสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานทดสอบฝีมือและการทดสอบฝีมือ และกฎหมายอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมหรือที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำ และพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และความต้องการของตลาดแรงงาน
- ส่งเสริม พัฒนาระบบและรูปแบบการพัฒนาฝีมือแรงงาน การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการจัดการแข่งขันฝีมือแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ พัฒนาศักยภาพแรงงานแก่กำลังแรงงานและผู้ประกอบกิจการ
- ส่งเสริม และประสานความร่วมมือให้ภาครัฐ ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน การประกอบอาชีพ และพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- จัดทำแผนพัฒนากำลังแรงงาน และเป็นศูนย์ข้อมูลด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 2 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
2. สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.1.1 สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน

สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาระบบและรูปแบบการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการจัดทำและพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ดำเนินการจัดให้มีระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การพัฒนาผู้

ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาต ติดตาม กำกับดูแลผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และผู้ดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางาน ส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการและองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนนำมาตรฐานฝีมือแรงงานไปใช้ในระบบการพัฒนากำลังแรงงานและการจ้างงาน ดำเนินการประสานและส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันฝีมือแรงงานทุกระดับ และส่งเสริมการจัดการแข่งขันฝีมือแรงงานในสถานประกอบกิจการ ดำเนินการส่งเสริมการประกอบอาชีพแรงงานฝีมือและวิชาชีพควบคุมตามที่กฎหมายกำหนด และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.1.2 สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก

สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาระบบและรูปแบบการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ทำหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการพัฒนาผู้ฝึกเกี่ยวกับเทคนิคการฝึก และวิทยาการสาขาต่างๆ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ชุดการฝึก มาตรฐานการฝึก อุปกรณ์ช่วยฝึกและนวัตกรรมเทคโนโลยีในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงานให้เหมาะกับสภาวการณ์และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แนะแนวและพัฒนาพื้นฐานศักยภาพแก่กำลังแรงงานระดับต่างๆ ดำเนินการบริหารจัดการศูนย์บริภัณฑ์เทคโนโลยีการพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริม สนับสนุนเทคโนโลยีการพัฒนาฝีมือแรงงานแก่สถานฝึกอบรมของภาครัฐ และภาคเอกชน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศในการพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

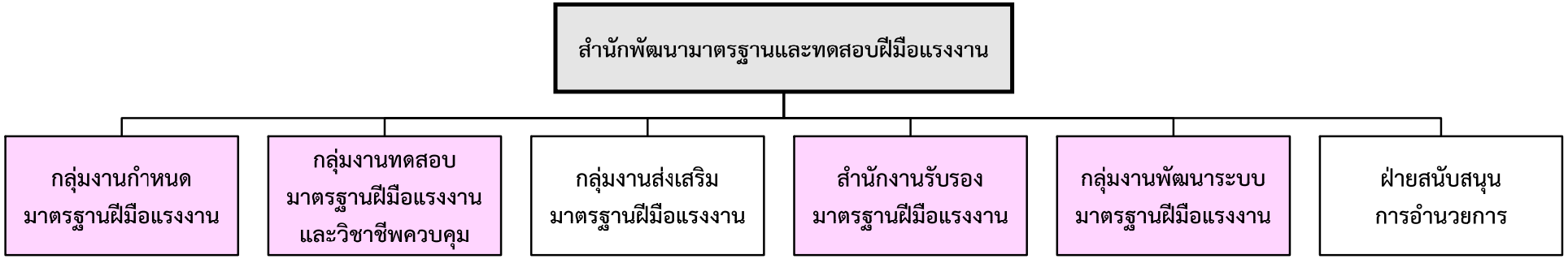

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ศึกษาข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อนำไปจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงาน - กำหนด พัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ - รับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ - จัดระบบทะเบียนมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ - สนับสนุนในการกำหนด และพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานอาเซียน/นานาชาติ - ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มงานทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและวิชาชีพควบคุม
- กำกับ ดูแล การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งผู้ไปทำงานต่างประเทศและผู้เข้ามาทำงานในประเทศ - กำกับ ดูแล และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพบุคลากรทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน - กำกับ ดูแล ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และสถานทดสอบฝีมือคนหางานเพื่อไปทำงานต่างประเทศ - กำกับ ดูแล สถานประกอบการที่ได้รับเครื่องหมายมาตรฐานฝีมือแรงงาน - พัฒนารูปแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและรับรองผลทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน - พัฒนารูปแบบ หลักเกณฑ์ การทดสอบฝีมือคนหางานเพื่อไปทำงานต่างประเทศและในประเทศ - ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบันทึกประสบการณ์การรับรองความ สามารถในการประกอบอาชีพ และงานทะเบียนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแรงงานฝีมือ และวิชาชีพควบคุม

สำนักงานรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและสากล - กำหนดแนวทางและรูปแบบการฝึกอบรมบุคลากรด้านการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และองค์กรที่ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อให้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ - พัฒนาและจัดทำเกณฑ์การประเมินเพื่อการรองรับหน่วยงาน หรือองค์กรที่ทำหน้าที่ฝึกอบรม หรือทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน - ศึกษาและจัดทำแนวทางเพื่อวางระบบการดำเนินการของสำนักงานเพื่อเตรียมพร้อมการเป็นหน่วยงานอิสระ
กลุ่มงานพัฒนาระบบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทาง และรูปแบบการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน - ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานด้านมาตรฐานฝีมือแรงงาน - เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลและพัฒนาวิชาการด้านมาตรฐานฝีมือแรงงาน - ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

7.1.2 กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

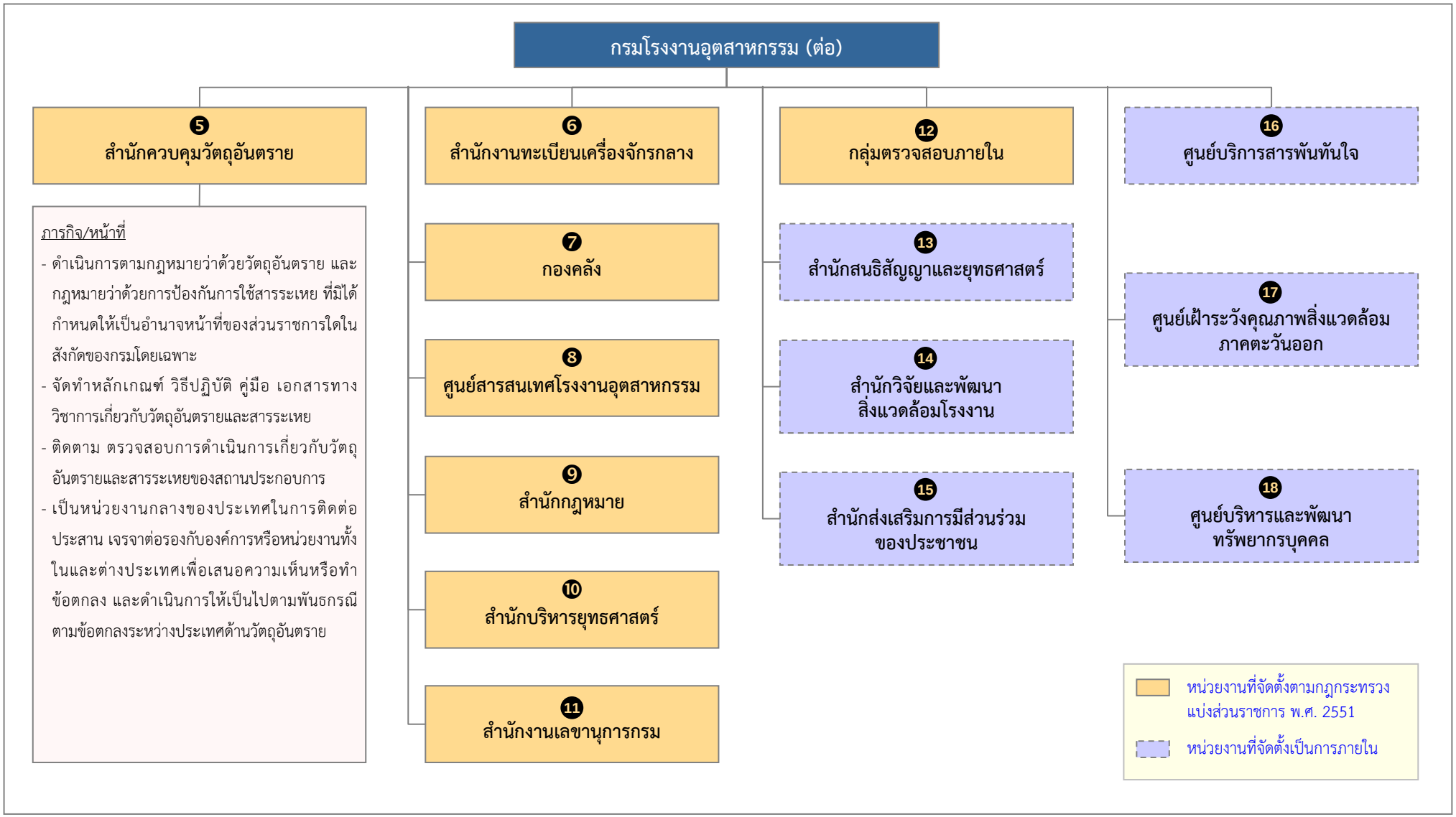
กรมโรงงานอุตสาหกรรม (ต่อ)
5 สำนักควบคุมวัตถุอันตราย
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ที่มิได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดของกรมโดยเฉพาะ
- จัดทำหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ คู่มือ เอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสารระเหย
- ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสารระเหยของสถานประกอบการ
- เป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการติดต่อประสาน เจรจาต่อรองกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสนอความเห็นหรือทำข้อตกลง และดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านวัตถุอันตราย
6 สำนักงานทะเบียนเครื่องจักรกลาง
7 กองคลัง
8 ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม
9 สำนักกฎหมาย
10 สำนักบริหารยุทธศาสตร์
11 สำนักงานเลขานุการกรม
12 กลุ่มตรวจสอบภายใน
13 สำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์
14 สำนักวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงาน
15 สำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
16 ศูนย์บริการสารพันทันใจ
17 ศูนย์เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคตะวันออก
18 ศูนย์บริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2551
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

ภารกิจหลักของกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม โดยกำกับดูแล ส่งเสริม สนับสนุนการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันให้ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการแข่งขัน มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเน้นด้านเทคโนโลยีการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การอนุรักษ์พลังงาน วัตถุอันตราย และสารเคมี เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศ กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการลงทุน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อกำหนดหรือข้อตกลงระหว่างประเทศตามที่ได้รับมอบหมาย
- ศึกษา พัฒนา และส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน สถานประกอบการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม พลังงาน ความปลอดภัย สุขอนามัยในโรงงานหรือสถานประกอบการ ระบบการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์และกำจัดของเสียและวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากอุตสาหกรรม ระบบการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความปลอดภัยจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพื่อสร้างความสมดุลทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
- ศึกษา วิเคราะห์ ข้อกำหนดข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศในการเจรจาต่อรองกับต่างประเทศ พัฒนาช่วยเหลือและสนับสนุนการเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพภาคอุตสาหกรรม เมื่อต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ
- ส่งเสริม พัฒนาเครือข่ายด้านการกำกับดูแล เฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
- ส่งเสริม พัฒนาเครือข่ายด้านการจดทะเบียนเครื่องจักรในส่วนภูมิภาค
- ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล และสารสนเทศด้านโรงงานอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม เครื่องจักร วัตถุอันตราย สารเคมี และสารระเหยของประเทศ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 5 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 1-5
2. สำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน
3. สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย
4. สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม
5. สำนักควบคุมวัตถุอันตราย

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.2.1 สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 1-5

สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 1-5 มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน งานทะเบียนโรงงาน ตลอดจนการประกาศเขตประกอบการและชุมชนอุตสาหกรรม ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการลงทุน ประสานและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ติดตาม ตรวจสอบ และกำกับดูแลโรงงานให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต นโยบายของรัฐบาล และมติของคณะรัฐมนตรี ดำเนินการเกี่ยวกับการฟื้นฟูและจัดระเบียบให้โรงงานมีสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่ออยู่ร่วมกับชุมชน และผลักดันให้โรงงานใช้เทคโนโลยีในการประกอบกิจการเพื่อความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ดำเนินการกำกับดูแลและพัฒนาฐานเครือข่ายในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จัดทำข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อการกำกับดูแลโรงงาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.2.2 สำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน

สำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ มาตรฐานด้านน้ำ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีการผลิตเพื่อป้องกันมลพิษของโรงงาน ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบกิจการโรงงานในด้านเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีการผลิตเพื่อป้องกันมลพิษ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน การบำบัดและกำจัดมลพิษจากโรงงาน รวมทั้งการจัดการน้ำเพื่อการอุตสาหกรรม พัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับการกำกับดูแลบุคลากรด้านน้ำและสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน และห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของเอกชน ศึกษาและกำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อรองรับมาตรการด้านน้ำและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและสนับสนุนโรงงานให้เข้าสู่มาตรฐานการจัดการน้ำและสิ่งแวดล้อมในระดับสากล วิเคราะห์และทดสอบสารมลพิษ รวมทั้งวัตถุอันตราย ดำเนินการศึกษาและกำหนดแนวทางการใช้มาตรการ

ด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและประสานการจัดการด้านมลพิษโรงงาน ติดต่อและประสานความร่วมมือด้านน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงานกับหน่วยงานหรือองค์การด้านสิ่งแวดล้อมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการกีดกันทางด้านการค้าด้วยเหตุผลจากสิ่งแวดล้อม จัดทำข้อมูลเผยแพร่ให้คำปรึกษาแนะนำด้านน้ำ สิ่งแวดล้อม และการผลิตเพื่อป้องกันมลพิษ และ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.2.3 สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย

สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยพัฒนา กำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ มาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย สุขอนามัย การบริหารความปลอดภัย และการประหยัดพลังงานของโรงงาน ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน ให้บริการด้านเทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัย สุขอนามัย การบริหารความปลอดภัย และการประหยัดพลังงานของโรงงาน ป้องกันและประสานการระงับภัยจากโรงงานและการประหยัดพลังงาน ให้บริการตรวจสอบความปลอดภัยกับผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือหน่วยงานภาครัฐที่ร้องขอ ในกรณีมีความเสี่ยงสูงหรือต้องใช้ความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน ตรวจสอบรายงานความปลอดภัยของผู้ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าว ดำเนินการติดต่อและประสานความร่วมมือด้านความปลอดภัยของโรงงานกับหน่วยงานหรือองค์การด้านความปลอดภัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากอุบัติภัย การกีดกันทางการค้าด้วยเหตุผลจากความเสี่ยงภัย พิจารณาอนุญาต ควบคุม กำกับดูแลบุคลากรหรือหน่วยงานด้านความปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.2.4 สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม

สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ มาตรฐานเกี่ยวกับการกำกับดูแลและการจัดการกากอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดการของเสียเคมีวัตถุ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย การจัดการของเสียอันตราย ตามพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านของเสียอันตราย และการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพิจารณาอนุญาต ตรวจสอบ และกำกับดูแลเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดการของเสียเคมีวัตถุและเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย การจัดการของเสียอันตรายตามพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านของเสียอันตราย และการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้อง กำหนดชนิดและประเภทของกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม ดำเนินการศึกษา พัฒนา

และดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์บริหารจัดการของเหลือใช้จากอุตสาหกรรม การปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนของกากสารพิษอุตสาหกรรม และการพัฒนาทางเทคโนโลยีในการจัดการกากและระบบการขนส่งกากอุตสาหกรรม ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.2.5 สำนักควบคุมวัตถุอันตราย

สำนักควบคุมวัตถุอันตราย มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ที่มิได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดของกรมโดยเฉพาะ ดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ คู่มือ และเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสารระเหย เพื่อป้องกันอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม ติดตามและตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสารระเหยของสถานประกอบการ และทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการติดต่อ ประสาน เจรจาต่อรองกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเสนอความเห็นหรือทำข้อตกลง และดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านวัตถุอันตราย และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนที่ 1-6
- จัดทำแผนและโครงการด้านกำกับ ตรวจสอบโรงงาน รวมทั้งผลักดัน และชักจูงให้โรงงานมีระบบ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด - พิจารณาอนุญาต การรับแจ้งการประกอบกิจการ การออกหนังสือรับรอง ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับโรงงาน ตรวจการทั่วไปเพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรี - ตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานและเสนอแนะเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน การตรวจสอบเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายจากโรงงาน การตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติภัยในโรงงาน พิจารณาสั่งการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติ พิจารณาเสนอดำเนินคดีแก่โรงงานที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย - ตรวจโรงงานเพื่อจัดระดับและดำเนินการเพื่อการยกระดับมาตรฐานการประกอบการโรงงานภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสมดุลระหว่างภาคธุรกิจอุตสาหกรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย - ศึกษา พัฒนา และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม - ประสานงานกับองค์กรภายในและภายนอกประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม - จัดทำข้อมูลระบบการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ - กำกับ ดูแลและพัฒนาฐานเครือข่ายทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการควบคุมกำกับดูแลโรงงาน - จัดทำข้อมูลสถิติรวมทั้งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และวัตถุอันตรายของโรงงานเพื่อใช้ในการกำกับดูแลโรงงานและสนับสนุนหน่วยงานอื่น ศึกษาและจัดทำรายงานข้อเสนอเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในด้านกระบวนการผลิต กำลังการผลิต เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยี - ประกาศสนับสนุนเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การประกาศเขตชุมชนอุตสาหกรรม - จัดเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดทำและเก็บรักษาทะเบียนประวัติโรงงาน และการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลโรงงาน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนที่ 1-6
- จัดทำแผนและโครงการด้านกำกับ ตรวจสอบโรงงาน รวมทั้งผลักดัน และชักจูงให้โรงงานมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด - การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต การรับแจ้งการประกอบกิจการ การออกหนังสือรับรอง ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับโรงงาน - ตรวจการทั่วไปเพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรี ตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานและเสนอแนะเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน - การตรวจสอบเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายจากโรงงาน การตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติภัยในโรงงาน - พิจารณาสั่งการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติ พิจารณาเสนอดำเนินคดีแก่โรงงานที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ตรวจโรงงานเพื่อจัดระดับและดำเนินการ เพื่อการยกระดับมาตรฐานการประกอบการโรงงานภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสมดุลระหว่างภาคธุรกิจอุตสาหกรรม กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย - ศึกษา พัฒนา และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม ประสานงานกับองค์กรภายในและภายนอกประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม จัดทำข้อมูลระบบการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ - กำกับ ดูแลและพัฒนาฐานเครือข่ายทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการควบคุมกำกับดูแลโรงงาน การจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และวัตถุอันตรายของโรงงานเพื่อใช้ในการกำกับดูแลโรงงานและสนับสนุนหน่วยงานอื่น - ศึกษาและจัดทำรายงานข้อเสนอเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในด้านกระบวนการผลิต กำลังการผลิต เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยี - จัดเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดทำและเก็บรักษาทะเบียนประวัติโรงงาน และการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลโรงงาน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนที่ 1-6
- จัดทำแผนและโครงการด้านกำกับ ตรวจสอบโรงงาน รวมทั้งผลักดัน และชักจูงให้โรงงานมีระบบ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด - ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน ต่ออายุใบอนุญาต โอนใบอนุญาต การออกหนังสือรับรอง ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับโรงงาน เป็นต้น ตรวจการโรงงานทั่วไปและการตรวจติดตามผล เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี - ตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานและเสนอแนะเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน การตรวจสอบเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรืออันตรายจากโรงงาน การตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติภัยในโรงงาน พิจารณาสั่งการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติ พิจารณาเสนอดำเนินคดีแก่โรงงานที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย - ตรวจโรงงานเพื่อจัดระดับและดำเนินการเพื่อการยกระดับมาตรฐานการประกอบการโรงงานภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสมดุลระหว่างภาคธุรกิจอุตสาหกรรมกับการพัฒนา - เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ศึกษา พัฒนา และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม - ประสานงานกับองค์กรภายในและภายนอกประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม จัดทำข้อมูลระบบการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ - กำกับดูแลและพัฒนาฐานเครือข่ายทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการควบคุมกำกับดูแลโรงงาน การจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและวัตถุอันตรายของโรงงานเพื่อใช้ในการกำกับดูแลโรงงานและสนับสนุนหน่วยงานอื่น ศึกษาและจัดทำรายงานข้อเสนอเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในด้าน กระบวนการผลิต กำลังการผลิต เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยี - การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดทำและเก็บรักษาทะเบียนประวัติโรงงาน และการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลโรงงาน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนที่ 1-6
- จัดทำแผนและโครงการด้านกำกับ ตรวจสอบโรงงาน รวมทั้งผลักดัน และชักจูงให้โรงงานมีระบบ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่ดี การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด - การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต การรับแจ้งประกอบกิจการการออกหนังสือรับรอง ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับโรงงาน ตรวจการทั่วไป ดำเนินการให้ผู้ประกอบการโรงงาน จัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย รวมทั้งตรวจสอบพิจารณารายงานและสั่งการ เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรี ตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานและเสนอแนะเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน - การตรวจสอบเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายจากโรงงาน การตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติภัยในโรงงาน ตรวจติดตามผลโรงงานที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมรายปี พิจารณาสั่งการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติ พิจารณาเสนอดำเนินคดีแก่โรงงานที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ตรวจโรงงานเพื่อจัดระดับและดำเนินการเพื่อการยกระดับมาตรฐานการประกอบการโรงงานภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสมดุลระหว่างภาคธุรกิจอุตสาหกรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ศึกษา พัฒนา และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม - ประสานงานกับองค์กรภายในและภายนอกประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม พัฒนาฐานเครือข่ายทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการควบคุมกำกับดูแลโรงงาน ศึกษาและจัดทำรายงานข้อเสนอเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในด้านกระบวนการผลิต กำลังการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยี

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนที่ 1-6
- จัดทำแผนและโครงการด้านกำกับ ตรวจสอบโรงงาน รวมทั้งผลักดันและชักจูงให้โรงงานมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด - ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต การรับแจ้งการประกอบกิจการ การออกหนังสือรับรอง ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับโรงงาน ตรวจการทั่วไป เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรี - ตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานและเสนอแนะเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน การตรวจสอบเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายจากโรงงาน การตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติภัยในโรงงาน พิจารณาสั่งการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานปฏิบัติ พิจารณาเสนอดำเนินคดีแก่โรงงานที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย - ตรวจโรงงานเพื่อจัดระดับและดำเนินการเพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบการโรงงานภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสมดุลระหว่างภาคธุรกิจอุตสาหกรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ศึกษา พัฒนา และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม - ประสานงานกับองค์กรภายในและภายนอกประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม จัดทำข้อมูลระบบการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ - จัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโลจิสติกส์และซัพพลายเชนให้กับผู้ประกอบการ กำกับดูแลและพัฒนาฐานเครือข่ายทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการควบคุมกำกับดูแลโรงงาน - การจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและวัตถุอันตรายของโรงงาน เพื่อใช้ในการกำกับดูแลโรงงานและ สนับสนุนหน่วยงานอื่น - ศึกษาและจัดทำรายงานข้อเสนอเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในด้านกระบวนการผลิต กำลังการผลิต เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยี - การดำเนินการเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการจัดระเบียบพื้นที่ของผู้ประกอบการโรงงานให้สวยงามและเข้ากับสิ่งแวดล้อมอยู่ร่วมกับชุมชนได้ - การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การจัดทำและเก็บรักษาทะเบียนประวัติโรงงาน และการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลโรงงาน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนมลพิษน้ำ
- กำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์และมาตรฐานมลพิษน้ำอุตสาหกรรมให้มีความเหมาะสม - ควบคุมดูแลปัญหามลพิษน้ำจากภาคอุตสาหกรรมศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม - บริการให้คำปรึกษาแนะนำเทคโนโลยีน้ำเสียอุตสาหกรรม
ส่วนมลพิษอากาศ
- กำหนดนโยบาย แผนงานหลักเกณฑ์และมาตรฐานมลพิษอากาศอุตสาหกรรมให้มีความเหมาะสม - ควบคุมดูแลปัญหามลพิษอากาศจากภาคอุตสาหกรรม - ศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีบำบัดมลพิษอากาศที่เหมาะสม บริการให้คำปรึกษาแนะนำเทคโนโลยีมลพิษอากาศอุตสาหกรรม กำกับและพัฒนาระบบตรวจมลพิษอากาศระยะไกล (Continuous Emission Monitoring System : CEMS) - สนับสนุนการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศการจัดการในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มผลิตภาพในภาคอุตสาหกรรม ประสานการจัดการลดและขจัดมลพิษอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่
ส่วนมลพิษดิน
- กำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์และมาตรฐานมลพิษดินและการปนเปื้อนดินและน้ำใต้ดิน - ดูแลปัญหาจากภาคอุตสาหกรรม - ศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีการป้องกันและฟื้นฟูการปนเปื้อนดินและน้ำใต้ดินที่เหมาะสม - ศึกษาและแนะนำการใช้ระบบการจัดการมลพิษดิน - ดำเนินการและดูแลรักษาระบบฐานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนดินและน้ำใต้ดิน บริการให้คำปรึกษาแนะนำเทคโนโลยี

กลุ่มเทคโนโลยีน้ำอุตสาหกรรม
- กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรฐานน้ำอุตสาหกรรม - จัดทำและประมวลผลข้อมูลน้ำใช้ในกระบวนการผลิต - ศึกษา พัฒนาส่งเสริมเทคโนโลยีบำบัดน้ำอุตสาหกรรม เทคโนโลยีการใช้น้ำและการปรับคุณภาพน้ำเสียอย่างมีประสิทธิผล ตลอดจนเทคโนโลยีการนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse) เทคโนโลยีการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ในกระบวนการผลิต (Recycle) - บริการให้คำปรึกษาแนะนำและถ่ายทอดเทคโนโลยีน้ำอุตสาหกรรม ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มกำกับบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน
- ขึ้นทะเบียนและอนุญาตให้โรงงานมีบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม งานขึ้นทะเบียนและอนุญาตหน่วยงานจัดฝึกอบรมและหน่วยงานจัดสอบ งานพัฒนาตำราระบบบำบัดมลพิษน้ำ อากาศ และการจัดการกากอุตสาหกรรม และคู่มือการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม - พัฒนาหลักสูตรและกำกับดูแลหน่วยงานฝึกอบรมและสอบมาตรฐานของกรมโรงงานอุตสาหกรรม พัฒนาขั้นตอนและวิธีการอนุญาตให้โรงงานมีบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม ประจำโรงงาน พัฒนาระบบข้อมูลโรงงานที่ต้องมีบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน - กำกับดูแลตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน การจัดทำมาตรฐาน ข้อกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับงานขึ้นทะเบียนและการอนุญาต

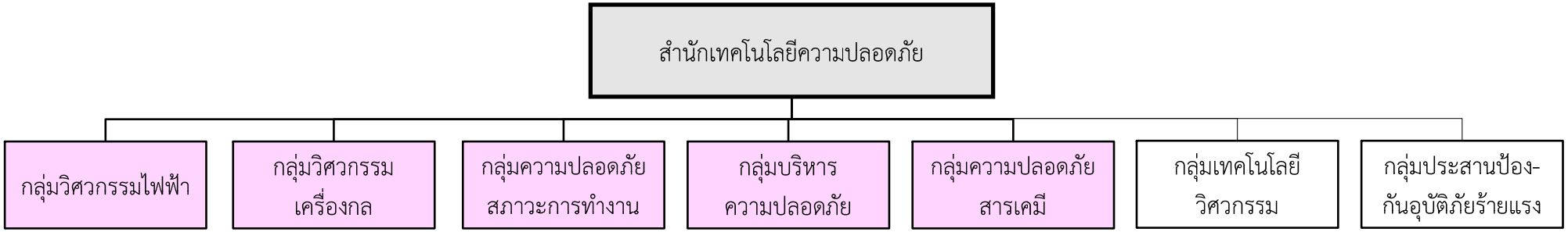

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิศวกรรมไฟฟ้า
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา หาข้อมูล สถิติต่างๆ จัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยระบบไฟฟ้าโรงงาน - ให้คำแนะนำปรึกษาโรงงานด้านความปลอดภัยของอุปกรณ์และระบบไฟฟ้าให้เป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับ - จัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด ระเบียบปฏิบัติและมาตรการความปลอดภัยระบบไฟฟ้าโรงงานและโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอัคคีภัยจากระบบไฟฟ้า - ตรวจสอบรายงานความปลอดภัยระบบไฟฟ้าโรงงานและตรวจสอบทานรายงานจากการตรวจสอบของวิศวกรเอกชน - กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน เพื่อการพิจารณาอนุญาต กำกับ ดูแลโรงงานด้านความปลอดภัยระบบไฟฟ้า
กลุ่มวิศวกรรมเครื่องกล
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา จัดทำแผนงานกำหนดมาตรการหลักเกณฑ์และวิธีการให้เกิดความปอลดภัยในการใช้งานของเครื่องจักรกล อุปกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร - ตรวจทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนของโรงงานตามที่ร้องขอ - สำรวจ ให้คำแนะนำปรึกษาโรงงานเกี่ยวกับงานทางด้านเครื่องจักรกล หรือเครื่องจักรที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง - ตรวจสอบรายงานความปลอดภัยหม้อน้ำ ระบบทำความเย็นของดรงงานและตรวจสอบทานความถูกต้องของรายงานจากการตรวจสอบของวิศวกรเอกชน - กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การปฏิบัติงานเพื่อการพิจารณาอนุญาต กำกับ ดูแลโรงงานด้านความปลอดภัยหม้อน้ำ เครื่องจักรกลต่างๆ

กลุ่มความปลอดภัยสภาวะการทำงาน
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา จัดทำแผนงาน กำหนดหลักเกณฑ์มาตรการด้านความปลอดภัยสภาวะการทำงาน - สำรวจ ให้คำแนะนำปรึกษางานด้านความปลอดภัยสภาวะการทำงานในโรงงานและสารกัมมันตรังสี - ตรวจสอบรายงานความปลอดภัยเกี่ยวกับสภาวะการทำงาน และสารกัมมันตรังสี และตรวจสอบทานเพื่อความถูกต้องของรายงาน - กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การปฏิบัติงานเพื่อการพิจารณาอนุญาตกำกับ ดูแลโรงงานด้านความปลอดภัยสภาวะการทำงานและสารกัมมันตรังสี
กลุ่มบริหารความปอลดภัย
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา จัดทำแผนงาน กำหนดหลักเกณฑ์มาตรการด้านบริหารความปลอดภัยโรงงาน - สนับสนุนให้มีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการบริหารความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล - ตรวจสอบรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และตรวจสอบทานเพื่อความถูกต้องของรายงาน - กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การปฏิบัติงานเพื่อการพิจารณาอนุญาตกำกับ ดูแลโรงงานด้านความปลอดภัยสภาวะการทำงานและสารกัมมันตรังสี
กลุ่มความปลอดภัยสารเคมี
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา จัดทำแผนงาน กำหนดหลักเกณฑ์มาตรการด้านความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายที่เกี่ยวกับสารเคมีในโรงงาน - ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยสารเคมี ให้คำแนะนำ ปรึกษา ฝึกอบรมทางด้านป้องกันอันตรายจากสารเคมี - กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การปฏิบัติงานเพื่อการพิจารณาอนุญาต กำกับ ดูแลโรงงานด้านความปลอดภัยสารเคมี

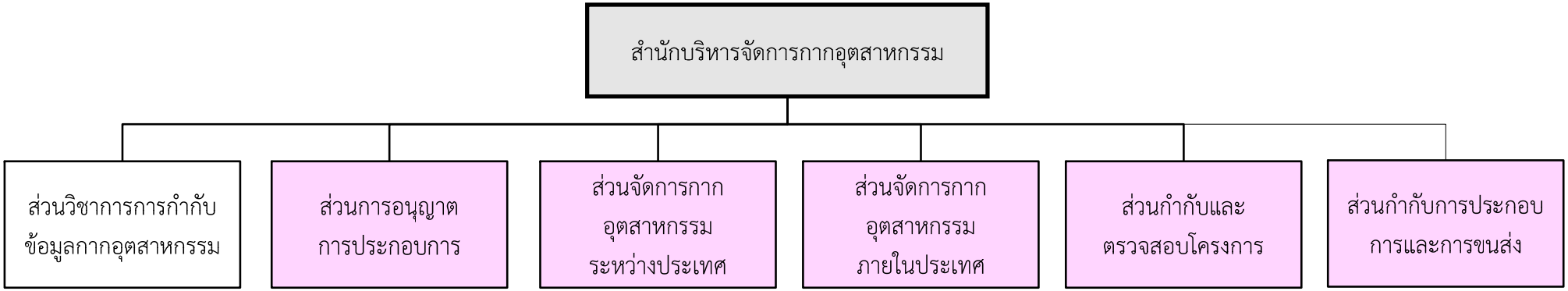

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนการอนุญาตการประกอบการ
- อนุญาตเกี่ยวกับโรงงานรับบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน - การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน การขยายโรงงาน การเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน - การอนุญาตครอบครองน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว และของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย
ส่วนจัดการกากอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
- การอนุญาตนำเข้าและส่งออกวัตถุอันตรายประเภทของเสียเคมีวัตถุและเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและข้อตกลงระหว่างประเทศตามอนุสัญญาบาเซลและพิธีสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนจัดการกากอุตสาหกรรมภายในประเทศ
- การอนุญาตนำกากอุตสาหกรรมออกนอกบริเวณโรงงาน - การแต่งตั้งตัวแทนผู้รวบรวมและขนส่งกากอุตสาหกรรม - การออกเลขประจำตัวผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย - กำหนดมาตรการและจัดทำระบบตรวจสอบเอกสารกำกับการขนส่งกากอุตสาหกรรม - กำหนดมาตรฐานควบคุมการขนส่งกากอุตสาหกรรมตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทาง
ส่วนกำกับการตรวจสอบโครงการ
- ตรวจสอบ กำกับการดำเนินการโครงการศูนย์บำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรมที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมจัดตั้งขึ้นหรือเข้าไปมีส่วนร่วม - ตรวจสอบและกำกับข้อมูลการบำบัดกำจัดของผู้รับบำบัดกำจัดกากอุสาหกรรม - ตรวจสอบมาตรการและการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการรับบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม - ตรวจสอบกำกับดูแล และจัดทำแผนป้องกันแก้ไขและควบคุมการปนเปื้อนของมลพิษที่ปนเปื้อนสู่ดินและแหล่งน้ำใต้ดิน
ส่วนกำกับการประกอบการและการขนส่ง
- ตรวจสอบกำกับโรงงานรับบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม การนำเข้าและครอบครองเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้ว การครอบครองน้ำมันหลือลื่นที่ใช้แล้ว การนำเข้าและครอบครองของเสียเคมีวัตถุ - ตรวจสอบกำกับผู้รับดำเนินการขนส่ง ตัวแทนผู้รวบรวมและขนส่งกากอุตสาหกรรม สถานีขนถ่ายและจัดเก็บกากอุตสาหกรรม - ตรวจสอบใบกำกับการขนส่งกากอุตสาหกรรม

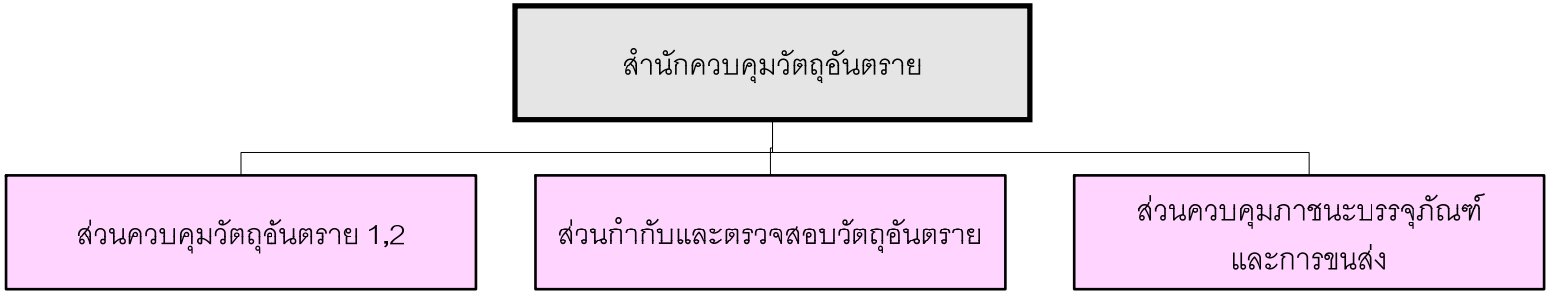

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนควบคุมวัตถุอันตราย 1,2
- รับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ออกใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก ผลิต และมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย - รับแจ้งข้อเท็จจริงของผู้นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ 1, 2 และ 3 ออกจากด่านศุลกากรหรือการส่งออกวัตถุอันตราย และกำกับดูแลการประกอบกาเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ และ/หรือ ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างหน่วยราชการและ/หรือองค์กรตามที่ได้มีการทำความตกลงกันไว้ - พิจารณาตอบข้อหารือของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์/ผลิตภัณฑ์ว่าเข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายหรือไม่อย่างไร - การให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติและการดำเนินการต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและสารระเหย
ส่วนกำกับและตรวจสอบวัตถุอันตราย
- ตรวจสอบสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับการขออนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ประกอบการพิจารณาการอนุญาต และส่งผลการตรวจสอบให้กับส่วนควบคุม วัตถุอันตราย 1 และ 2 เพื่อพิจารณาดำเนินการออกใบอนุญาต รับแจ้งข้อเท็จจริงของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ 2 และชนิดที่ 3 ซึ่งต้องแจ้งทุก 6 เดือน การกำกับดูแล - ตรวจสอบติดตามประเมินผลสถานประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย - ตรวจสอบ ให้มีการจัดเก็บ การผลิต การใช้ที่ปลอดภัย รวมทั้งตรวจติดตามการปฏิบัติตามมาตรา 20 (2) เรื่องบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญโดยการบังคับใช้กฎหมายวัตถุอันตรายอย่างจริงจัง - ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ เรื่องกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติและการดำเนินการต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และสารระเหย

ส่วนควบคุมภาชนะบรรจุภัณฑ์และการขนส่ง
- ให้การรับรองผู้ตรวจสอบ ทดสอบและผู้สร้างบรรจุภัณฑ์และแท็งก์ติดตรึง ตรวจสอบความปลอดภัยของบรรจุภัณฑ์และแท็งก์ติดตรึง ขึ้นทะเบียนแท็งก์ติดตรึงถาวรกับตัวรถที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย - กำหนดมาตรการควบคุมการขนส่งวัตถุอันตราย ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทางของผู้ประกอบการขนส่งวัตถุอันตราย ออกใบรับแจ้งและใบอนุญาตครอบครองเพื่อการขนส่ง ให้การรับรองผู้ขับรถบรรทุกขนส่งวัตถุอันตราย ร่วมตรวจและประสานการกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตรายกับหน่วยงาน - กำหนดหลักสูตรและฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย - ตรวจสอบผู้สร้าง ผู้ตรวจสอบ ทดสอบบรรจุภัณฑ์และแท็งก์ติดตรึง ผู้ประกอบการขนส่งวัตถุอันตราย - รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทั้งที่มีอยู่ในประเทศและต่างประเทศศึกษาและส่งเสริมให้มีการพัฒนาการขนส่งวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ประเมินผู้ประกอบการขนส่งวัตถุอันตรายออก UN Mark สำหรับ Packaging - ประสานความร่วมมือร่วมกับองค์การระหว่างประเทศ และในประเทศในการพัฒนาระบบการขนส่งวัตถุอันตราย

7.1.3 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

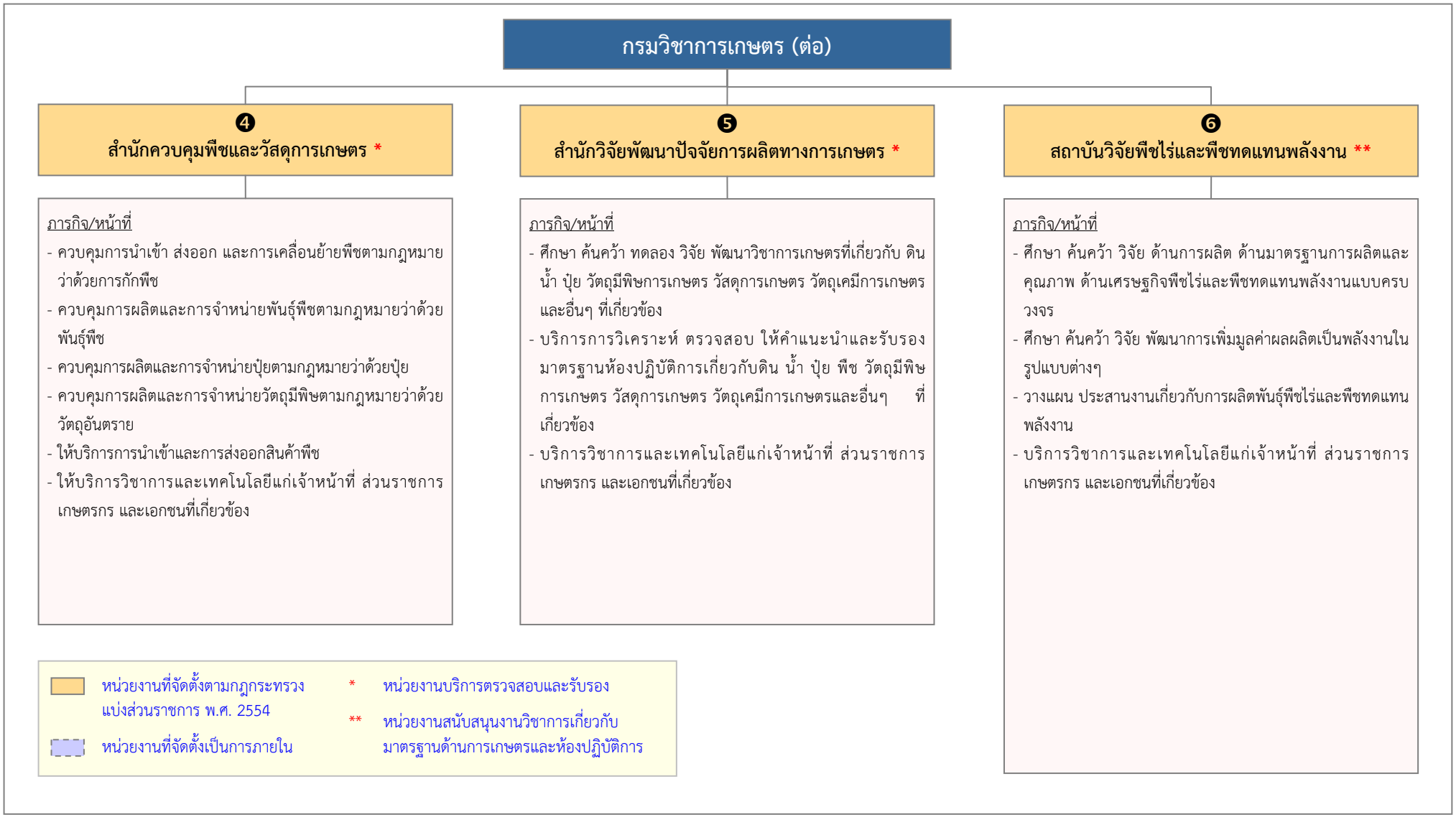
กรมวิชาการเกษตร (ต่อ)
❹ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร *
ภารกิจ/หน้าที่
- ควบคุมการนำเข้า ส่งออก และการเคลื่อนย้ายพืชตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช
- ควบคุมการผลิตและการจำหน่ายพันธุ์พืชตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช
- ควบคุมการผลิตและการจำหน่ายปุ๋ยตามกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย
- ควบคุมการผลิตและการจำหน่ายวัตถุมีพิษตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย
- ให้บริการการนำเข้าและการส่งออกสินค้าพืช
- ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
❺ สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร *
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย พัฒนาวิชาการเกษตรที่เกี่ยวกับ ดิน น้ำ ปุ๋ย วัตถุมีพิษการเกษตร วัสดุการเกษตร วัตถุเคมีการเกษตร และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- บริการการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัตถุมีพิษการเกษตร วัสดุการเกษตร วัตถุเคมีการเกษตรและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
❻ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน **
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการผลิต ด้านมาตรฐานการผลิตและคุณภาพ ด้านเศรษฐกิจพืชไร่และพืชทดแทนพลังงานแบบครบวงจร
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาการเพิ่มมูลค่าผลผลิตเป็นพลังงานในรูปแบบต่างๆ
- วางแผน ประสานงานเกี่ยวกับการผลิตพันธุ์พืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
- บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2554
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน
* หน่วยงานบริการตรวจสอบและรับรอง
** หน่วยงานสนับสนุนงานวิชาการเกี่ยวกับมาตรฐานด้านการเกษตรและห้องปฏิบัติการ

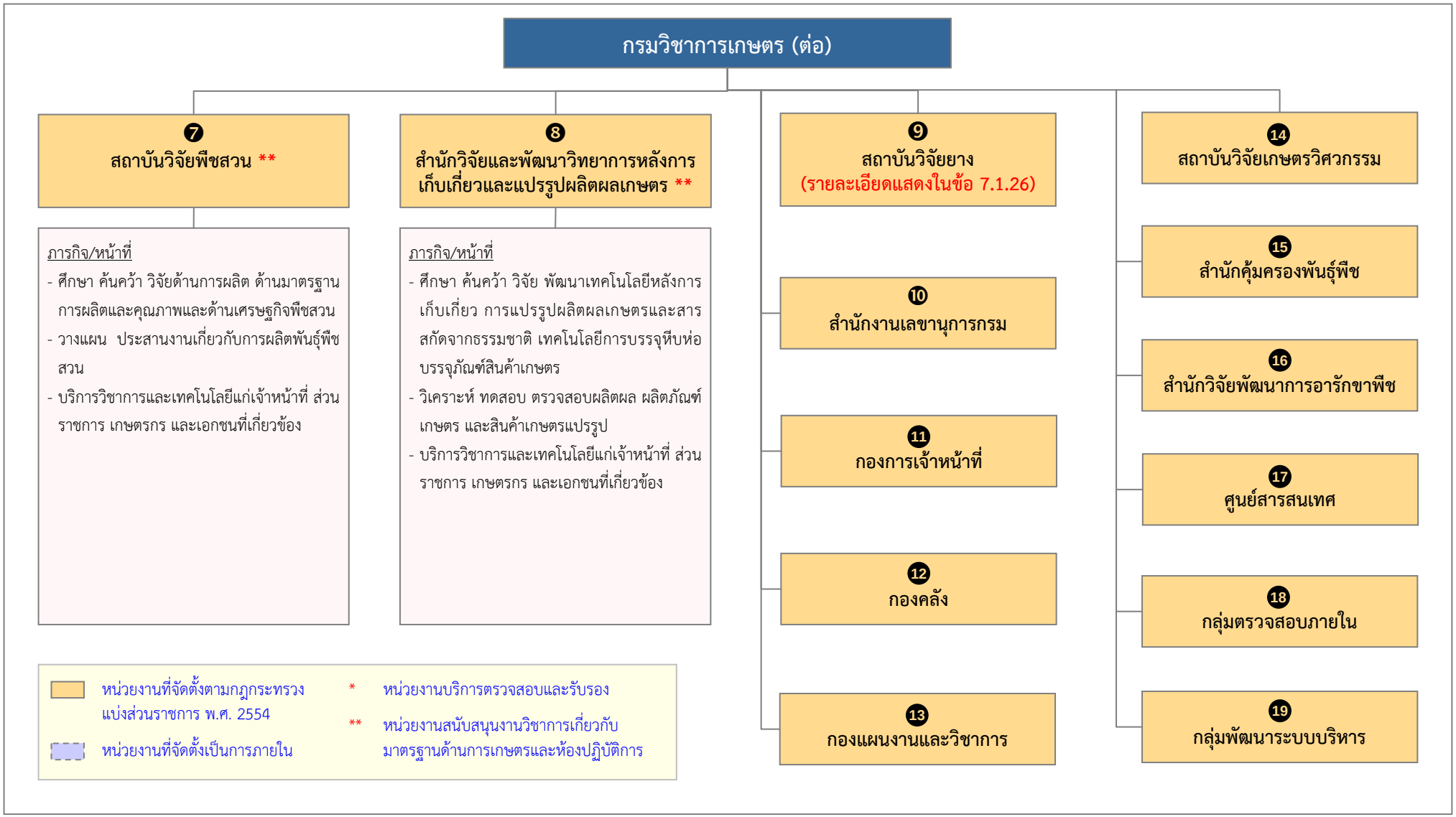
กรมวิชาการเกษตร (ต่อ)
7 สถาบันวิจัยพืชสวน **
8 สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร **
9 สถาบันวิจัยยาง (รายละเอียดแสดงในข้อ 7.1.26)
14 สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม
15 สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช
16 สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช
17 ศูนย์สารสนเทศ
18 กลุ่มตรวจสอบภายใน
19 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
10 สำนักงานเลขานุการกรม
11 กองการเจ้าหน้าที่
12 กองคลัง
13 กองแผนงานและวิชาการ
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยด้านการผลิต ด้านมาตรฐานการผลิตและคุณภาพและด้านเศรษฐกิจพืชสวน
- วางแผน ประสานงานเกี่ยวกับการผลิตพันธุ์พืชสวน
- บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปผลิตผลเกษตรและสารสกัดจากธรรมชาติ เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร
- วิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบผลิตผล ผลิตภัณฑ์เกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป
- บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2554
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน
* หน่วยงานบริการตรวจสอบและรับรอง
** หน่วยงานสนับสนุนงานวิชาการเกี่ยวกับมาตรฐานด้านการเกษตรและห้องปฏิบัติการ

ภารกิจหลักของกรมวิชาการเกษตร มีภารกิจเกี่ยวกับพืช โดยศึกษา วิจัย พัฒนาพืช เครื่องจักรกลการเกษตร และปัจจัยการผลิต ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชสู่กลุ่มเป้าหมายทั้งภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ รับรองมาตรฐานสินค้าพืช ให้คำแนะนำเกี่ยวกับดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุการเกษตร ผลผลิต และผลิตภัณฑ์พืช เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตพืช เพื่อพัฒนาผลผลิตพืชให้มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภคตามมาตรฐานสากล และเพื่อให้บริการการส่งออกสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน กรมวิชาการเกษตร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช กฎหมายว่าด้วยปุ๋ย กฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย พัฒนาวิชาการเกษตรด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับพืช
- บริการด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่อง ดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุการเกษตร ผลผลิตและผลิตภัณฑ์พืช การบริการ ส่งออกสินค้าเกษตร และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- บริการวิชาการ ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกรและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมวิชาการเกษตร มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 8 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช
2. สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
3. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1-8
4. สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
5. สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
6. สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
7. สถาบันวิจัยพืชสวน
8. สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.3.1 สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้าพืช ให้บริการตรวจวิเคราะห์เพื่อรับรองคุณภาพสินค้าพืชและผลิตภัณฑ์ ให้บริการรับรองระบบการผลิตพืชและผลิตภัณฑ์ ประสานงานและเจรจาแก้ไขปัญหาการจัดทำข้อตกลงด้านการค้ากับต่างประเทศ ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.2 สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านพืช ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ ตรวจสอบ และรับรองพืชหรือผลิตภัณฑ์พืชคงรูปที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการเก็บเชื้อพันธุ์พืชและรวบรวมอนุรักษ์เชื้อพันธุ์พืชในธนาคารเชื้อพันธุ์พืช ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.3 สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1-8

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1-8 มีอำนาจหน้าที่ในการวางแผนงานและโครงการวิจัยและพัฒนาพืช ดำเนินการศึกษา วิจัยและพัฒนาพืช รวมทั้งทดสอบเทคโนโลยีการเกษตรแบบมีส่วนร่วมกับเกษตรกรเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ดำเนินการให้บริการวิเคราะห์ทดสอบ ตรวจสอบ และรับรองดิน น้ำ พืช ปุ๋ย สารเคมีการเกษตร ผลิตผล ผลิตภัณฑ์พืช และมาตรฐานสินค้าเกษตร ควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายที่กรมรับผิดชอบ เป็นศูนย์บริการข้อมูลด้านวิชาการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่ เกษตรกร ภาคเอกชนและหน่วยงานต่างๆ ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่เป็นผู้แทนกรม และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.4 สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการนำเข้า ส่งออก และการเคลื่อนย้ายพืชตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช ควบคุมการผลิตและการจำหน่ายพันธุ์พืชตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช ควบคุมการผลิตและการจำหน่ายปุ๋ยตามกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย ควบคุมการผลิตและการจำหน่าย

วัตถุมีพิษตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ดำเนินการให้บริการการนำเข้าและการส่งออกสินค้าพืช ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.5 สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัยและพัฒนาวิชาการเกษตรเกี่ยวกับ ดิน น้ำ ปุ๋ย วัตถุมีพิษการเกษตร วัสดุการเกษตร วัตถุเคมีการเกษตรและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้บริการการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัตถุมีพิษการเกษตร วัสดุการเกษตร วัตถุเคมีการเกษตรและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.6 สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน มีอำนาจหน้าที่ศึกษาในการค้นคว้า วิจัย ด้านการผลิต ด้านมาตรฐานการผลิตและคุณภาพ ตลอดจนด้านเศรษฐกิจพืชไร่และพืชทดแทนพลังงานแบบครบวงจร ศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าผลผลิตเป็นพลังงานรูปแบบต่างๆ วางแผนและประสานงานเกี่ยวกับการผลิตพันธุ์พืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.7 สถาบันวิจัยพืชสวน

สถาบันวิจัยพืชสวน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการผลิต ด้านมาตรฐานการผลิตและคุณภาพ และด้านเศรษฐกิจพืชสวน ดำเนินการวางแผนและประสานงานเกี่ยวกับการผลิตพันธุ์พืชสวน ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.3.8 สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร

สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปผลิตผลเกษตร และสารสกัดจากธรรมชาติ เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อ ตลอดจนบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร ดำเนินการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบผลิตผล ผลิตภัณฑ์เกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่

ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

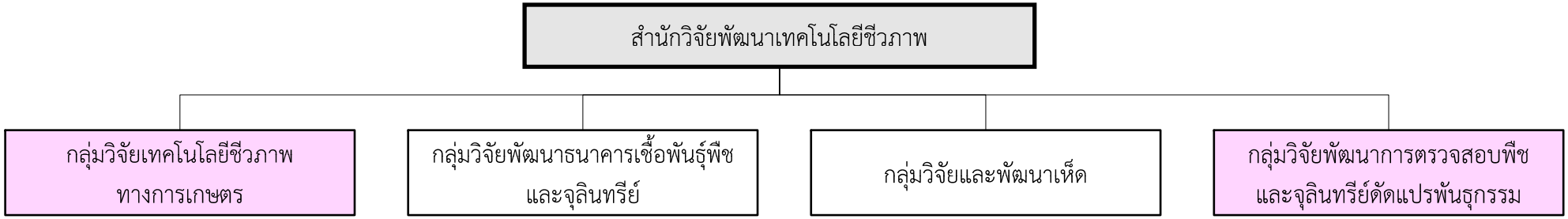

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร	กลุ่มวิจัยพัฒนาการตรวจสอบพืช และจุลินทรีย์ดัดแปรพันธุกรรม
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพด้านพืชและจุลินทรีย์ - ดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ตรวจสอบและรับรองพืชหรือผลิตภัณฑ์พืชคงรูปที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพ - ให้คำปรึกษา ประสานงาน และร่วมดำเนินงานเกี่ยวกับงานวิจัยกับหน่วยงานภายในและภายนอกสำนัก	- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาระบบการตรวจสอบ จำแนก และพิสูจน์พืช และจุลินทรีย์ดัดแปรพันธุกรรม เพื่อควบคุมการระบาดและเฝ้าระวังพืชและจุลินทรีย์ดัดแปรพันธุกรรมตามพระราชบัญญัติ - ประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพของพืชและจุลินทรีย์ดัดแปรพันธุกรรม - ให้คำปรึกษา ประสานงานและร่วมดำเนินงานวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

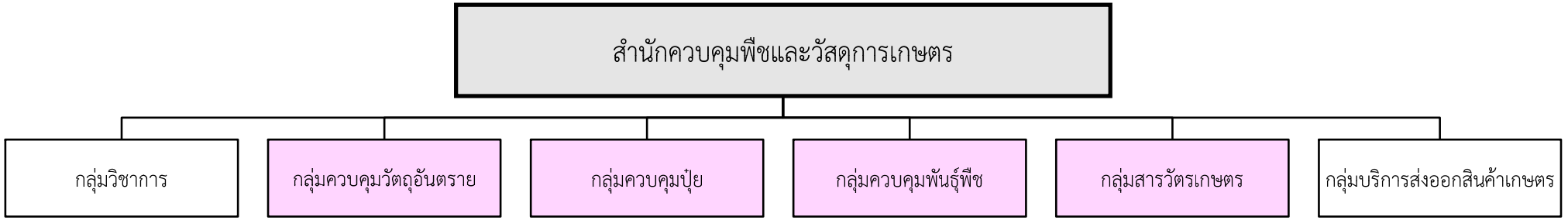

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย	กลุ่มควบคุมปุ๋ย
- ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนามาตรการและวิธีการปฏิบัติ - ควบคุมและกำกับเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย	- ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนามาตรการและวิธีการปฏิบัติ - ควบคุมและกำกับเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมี ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์ตามกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย
กลุ่มควบคุมพันธุ์พืช	**กลุ่มสารวัตรเกษตร**
- ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนามาตรการและวิธีการปฏิบัติ - ควบคุมและกำกับเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตรับรองเมล็ดพันธุ์ รับรองและตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช	- ควบคุม และกำกับเกี่ยวกับการผลิต การรวบรวม การจำหน่าย และการใช้รับจ้างซึ่งวัตถุอันตราย ปุ๋ยเคมี และเมล็ดพันธุ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ปุ๋ย และพันธุ์พืช

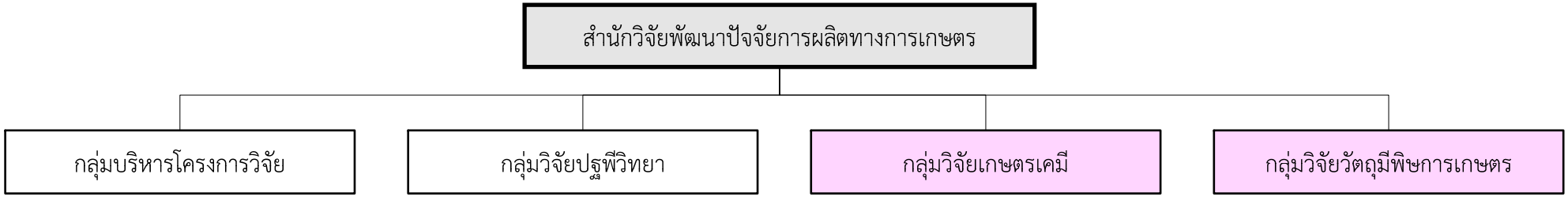

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิจัยเกษตรเคมี	กลุ่มวิจัยวัตถุมีพิษทางการเกษตร
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับ ดิน น้ำ ปุ๋ย วัสดุการเกษตร วัตถุเคมีการเกษตร - ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับนิวเคลียร์เทคนิคทางการเกษตร - ให้บริการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับดิน น้ำ ปุ๋ย พืชและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง - ให้คำปรึกษา ประสานงาน และร่วมดำเนินงานเกี่ยวกับงานวิจัยกับหน่วยงานภายในและภายนอกสำนัก	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับวัตถุมีพิษการเกษตร - ให้บริการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับวัตถุมีพิษการเกษตร - ให้คำปรึกษา ประสานงานและร่วมดำเนินงานเกี่ยวกับงานวิจัยกับหน่วยงานภายในและภายนอกสำนัก

7.1.4 สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ องค์การมหาชน (หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

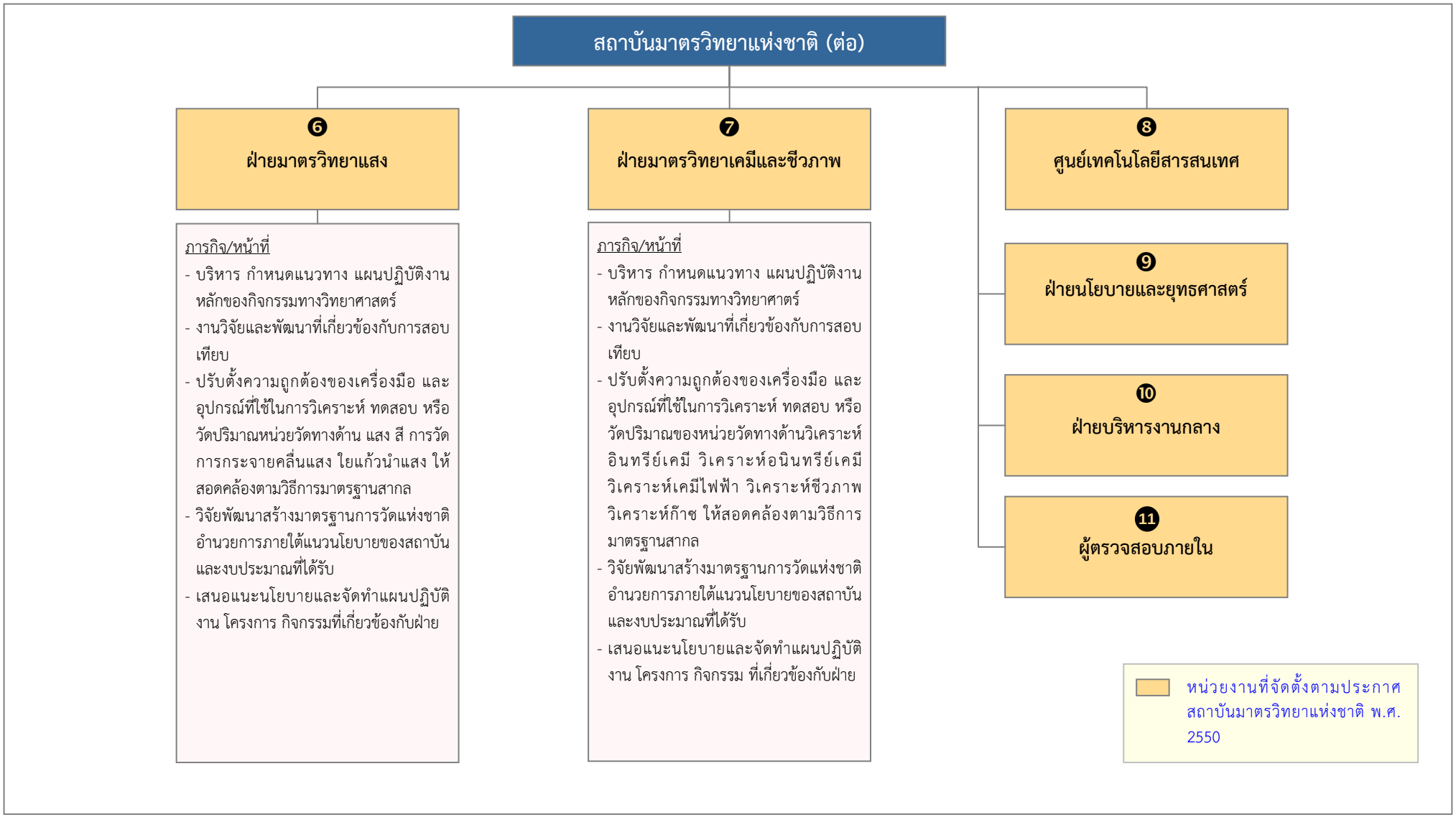
สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ (ต่อ)
6
ฝ่ายมาตรวิทยาแสง
ภารกิจ/หน้าที่
- บริหาร กำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงาน หลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์
- งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ
- ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณหน่วยวัดทางด้าน แสง สี การวัดการกระจายคลื่นแสง ใยแก้วนำแสง ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล
- วิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันและงบประมาณที่ได้รับ
- เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย
7
ฝ่ายมาตรวิทยาเคมีและชีวภาพ
ภารกิจ/หน้าที่
- บริหาร กำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงาน หลักของกิจกรรมทางวิทยาศาตร์
- งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ
- ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้านวิเคราะห์อินทรีย์เคมี วิเคราะห์อนินทรีย์เคมี วิเคราะห์เคมีไฟฟ้า วิเคราะห์ชีวภาพ วิเคราะห์ก๊าซ ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล
- วิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันและงบประมาณที่ได้รับ
- เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย
8
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
9
ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์
10
ฝ่ายบริหารงานกลาง
11
ผู้ตรวจสอบภายใน
หน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. 2550

ภารกิจหลักของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ คือ การพัฒนามาตรฐานการวัดแห่งชาติให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ถ่ายทอดความถูกต้องของการวัดไปสู่กิจกรรมการวัดต่างๆ ในประเทศ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรวิทยาแก่สังคมไทย สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการ ประสานงานด้านการกำหนดแผนการจัดการ และให้การช่วยเหลือแก่หน่วยงานและบุคคลต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบมาตรวิทยา
- พัฒนาระบบมาตรวิทยา จัดหาและเก็บรักษามาตรฐานแห่งชาติ วัสดุอ้างอิงมาตรฐาน ของประเทศทุกสาขา เพื่อให้สอดคล้องกับระบบมาตรวิทยาสากล รวมถึงการถ่ายทอดความถูกต้องของการวัดไปสู่มาตรฐานแห่งชาติ
- ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพด้านมาตรวิทยาและความสามารถของห้องปฏิบัติการสอบเทียบ

สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 7 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายมาตรวิทยาเชิงกล
2. ฝ่ายมาตรวิทยาไฟฟ้า
3. ฝ่ายมาตรวิทยาอุณหภูมิ
4. ฝ่ายมาตรวิทยามิติ
5. ฝ่ายมาตรวิทยาเสียงและการสั่นสะเทือน
6. ฝ่ายมาตรวิทยาแสง
7. ฝ่ายมาตรวิทยาเคมีและชีวภาพ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.4.1 ฝ่ายมาตรวิทยาเชิงกล

ฝ่ายมาตรวิทยาเชิงกล มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้านมวล (Mass) ความหนาแน่น (Density) แรง (Force) แรงบิด (Torque) ความแข็ง (Hardness) ความดัน (Pressure) สุญญากาศ (Vacuum) การไหล (Flow) ได้แก่ การไหลของแก๊ส (Gas Flow) และการไหลของเหลว (Liquid Flow) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มี

ความถูกต้องสูงสุดของประเทศ การวิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.2 ฝ่ายมาตรวิทยาไฟฟ้า

ฝ่ายมาตรวิทยาไฟฟ้า มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้านไฟฟ้ากระแสตรง (DC Voltage) ไฟฟ้ากระแสสลับ (AC Voltage) ความต้านทาน (Resistance) ค่าความจุไฟฟ้าและค่าความเหนี่ยวนำ (Capacitance & Inductance) กำลังไฟฟ้า (Power) ไฟฟ้าแรงสูง (High Voltage) แม่เหล็กไฟฟ้า (Magnetics) เวลาและความถี่ (Time & Frequency) คลื่นความถี่สูงและไมโครเวป (RF Microwave) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ วิจัย พัฒนา มาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.3 ฝ่ายมาตรวิทยาอุณหภูมิ

ฝ่ายมาตรวิทยาอุณหภูมิ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้าน จุดกำเนิดอุณหภูมิมาตรฐาน (Fixed point) เทอร์โมมิเตอร์ความต้านทานแพลทินัมมาตรฐาน และเทอร์โมคอปเปิล (SPRT & Thermocouples) เทอร์โมมิเตอร์ชนิดแท่งแก้ว (Liquid in glass Thermometer & digital Thermometers) การวัดอุณหภูมิโดยตัวตรวจวัดที่ไม่สัมผัส (Non-contact temperature measurement) ความชื้น (Humidity) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ วิจัย พัฒนามาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.4 ฝ่ายมาตรวิทยามิติ

ฝ่ายมาตรวิทยามิติ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้าน ความยาว

(Length) ความยาวคลื่น (Wavelength) มุม (Angular) เส้นผ่านศูนย์กลาง (Diameter) ซีเอ็มเอ็มและเกียร์ (CMM & Gears) พื้นผิว (Surface Textures) รูปร่าง (Form) ระยะขีดสเกล (Line Scale) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากลเพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ วิจัย พัฒนามาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.5 ฝ่ายมาตรวิทยาเสียงและการสั่นสะเทือน

ฝ่ายมาตรวิทยาเสียงและการสั่นสะเทือน มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้าน เสียง (Acoustic) และการสั่นสะเทือน (Vibration) คลื่นเหนือเสียง (Ultra Sound) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ ตลอดจนการวิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.6 ฝ่ายมาตรวิทยาแสง

ฝ่ายมาตรวิทยาแสง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัดทางด้านแสง (Photometry) สี (Colorimetry) การวัดการกระจายคลื่นแสง (Optical Radiometry) ใยแก้วนำแสง (Optical Fibers) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิง และกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ การวิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.4.7 ฝ่ายมาตรวิทยาเคมีและชีวภาพ

ฝ่ายมาตรวิทยาเคมีและชีวภาพ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การกำหนดแนวทาง แผนปฏิบัติงานหลักของกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบ ปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบ หรือวัดปริมาณของหน่วยวัด

ทางด้านวิเคราะห์อินทรีย์เคมี (Organic Analysis) วิเคราะห์อนินทรีย์เคมี (Inorganic Analysis) วิเคราะห์เคมีไฟฟ้า (Electrochemical Analysis) วิเคราะห์ชีวภาพ (Bio Analysis) วิเคราะห์ก๊าซ (Gas Analysis) ให้สอดคล้องตามวิธีการมาตรฐานสากล เพื่อใช้อ้างอิงและกำหนดเป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ การวิจัยพัฒนาสร้างมาตรฐานการวัดแห่งชาติ อำนวยการภายใต้แนวนโยบายของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติและงบประมาณที่ได้รับ เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับฝ่าย และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.5 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

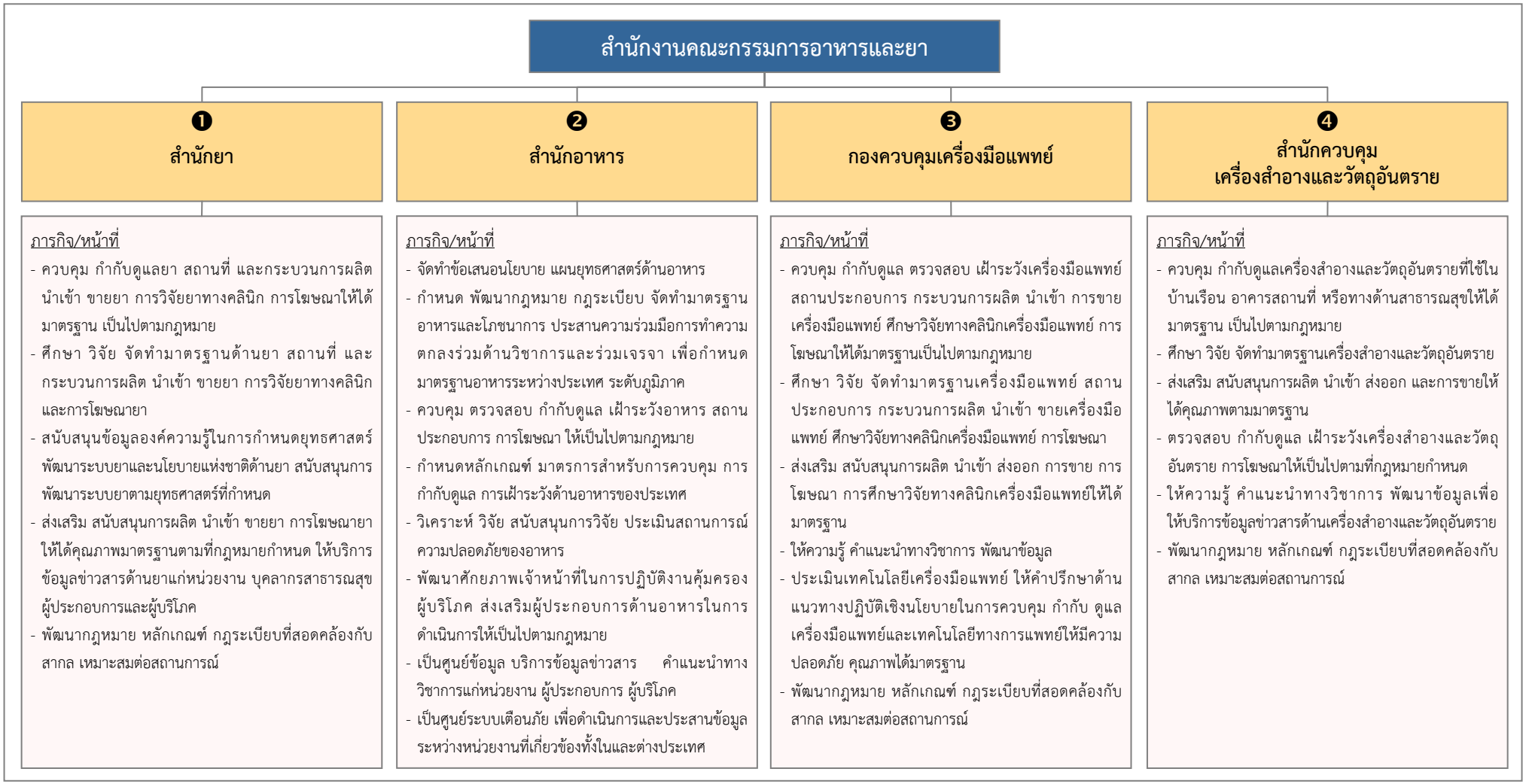

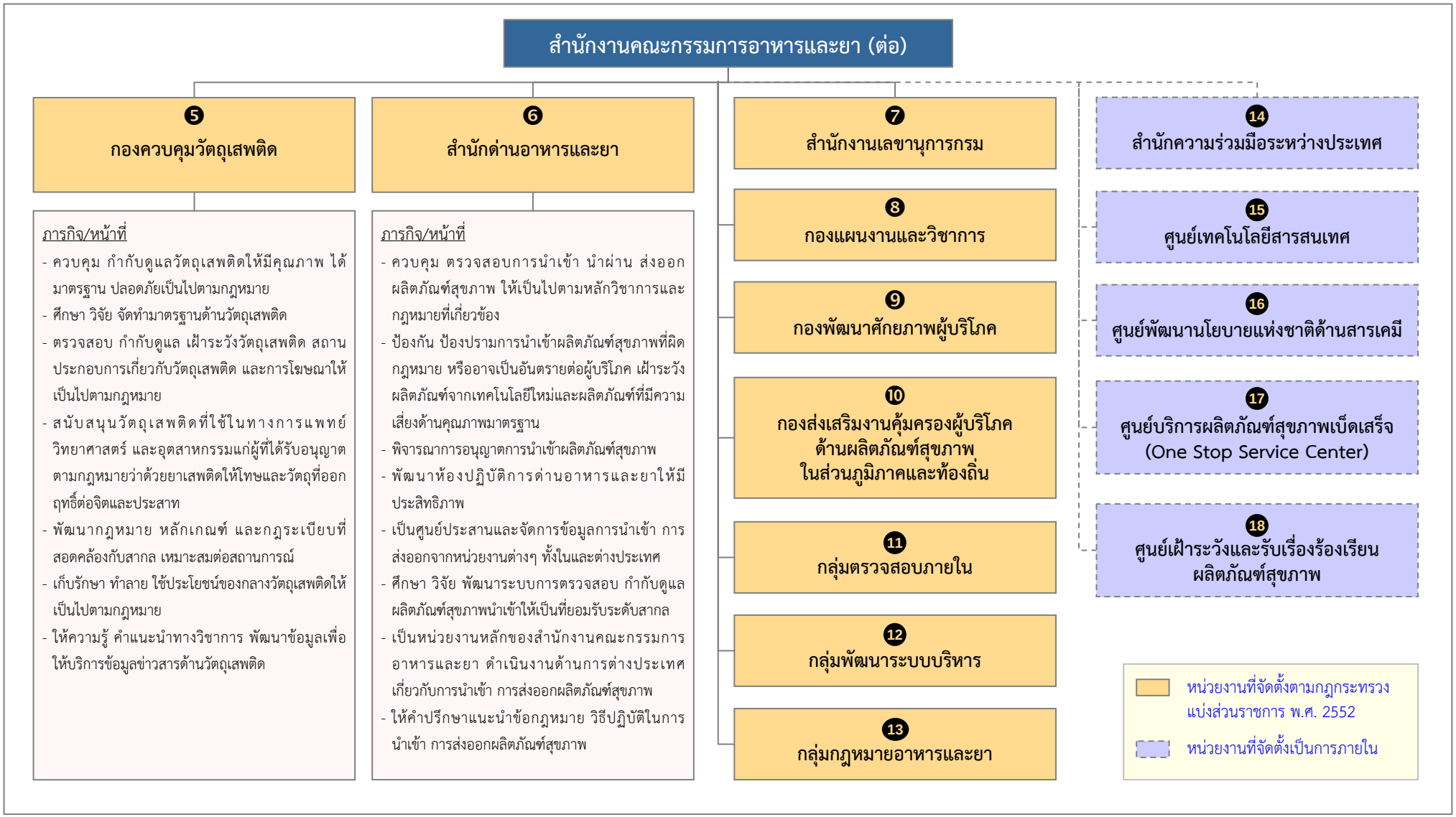
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (ต่อ)
5 กองควบคุมวัตถุเสพติด
ภารกิจ/หน้าที่
- ควบคุม กำกับดูแลวัตถุเสพติดให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ปลอดภัยเป็นไปตามกฎหมาย
- ศึกษา วิจัย จัดทำมาตรฐานด้านวัตถุเสพติด
- ตรวจสอบ กำกับดูแล เฝ้าระวังวัตถุเสพติด สถานประกอบการเกี่ยวกับวัตถุเสพติด และการโฆษณาให้เป็นไปตามกฎหมาย
- สนับสนุนวัตถุเสพติดที่ใช้ในทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรมแก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
- พัฒนากฎหมาย หลักเกณฑ์ และกฎระเบียบที่สอดคล้องกับสากล เหมาะสมต่อสถานการณ์
- เก็บรักษา ทำลาย ใช้ประโยชน์ของกลางวัตถุเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมาย
- ให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ พัฒนาข้อมูลเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านวัตถุเสพติด
6 สำนักด่านอาหารและยา
ภารกิจ/หน้าที่
- ควบคุม ตรวจสอบการนำเข้า นำผ่าน ส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ ให้เป็นไปตามหลักวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ป้องกัน ป้องปรามการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดกฎหมาย หรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เฝ้าระวังผลิตภัณฑ์จากเทคโนโลยีใหม่และผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงด้านคุณภาพมาตรฐาน
- พิจารณาการอนุญาตการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพ
- พัฒนาห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยาให้มีประสิทธิภาพ
- เป็นศูนย์ประสานและจัดการข้อมูลการนำเข้า การส่งออกจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ
- ศึกษา วิจัย พัฒนาระบบการตรวจสอบ กำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพนำเข้าให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล
- เป็นหน่วยงานหลักของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ดำเนินงานด้านการต่างประเทศเกี่ยวกับการนำเข้า การส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ
- ให้คำปรึกษาแนะนำข้อกฎหมาย วิธีปฏิบัติในการนำเข้า การส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ
7 สำนักงานเลขานุการกรม
8 กองแผนงานและวิชาการ
9 กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค
10 กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น
11 กลุ่มตรวจสอบภายใน
12 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
13 กลุ่มกฎหมายอาหารและยา
14 สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ
15 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
16 ศูนย์พัฒนานโยบายแห่งชาติด้านสารเคมี
17 ศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ (One Stop Service Center)
18 ศูนย์เฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียนผลิตภัณฑ์สุขภาพ
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2552
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีภารกิจในด้านการปกป้องและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยผลิตภัณฑ์สุขภาพต้องมีคุณภาพและปลอดภัย ให้การส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลทางวิชาการที่มีหลักฐานเชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยและได้ประโยชน์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- เฝ้าระวัง กำกับ และตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการ การโฆษณา และผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาระบบความปลอดภัยด้านสารเคมีของประเทศ เป็นแกนกลางร่วมดำเนินการกับองค์กรระหว่างประเทศด้านสารเคมี ติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ส่งเสริม และพัฒนาผู้บริโภคให้มีศักยภาพในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ปลอดภัย และคุ้มค่า เพื่อให้ผู้บริโภคมีการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้
- พัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายประชาคมสุขภาพ
- พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพเกิดประโยชน์ต่อสุขภาพของประชาชน และผลประโยชน์ของประเทศชาติ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 6 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักยา

2. สำนักอาหาร
3. กองควบคุมเครื่องมือแพทย์
4. สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
5. กองควบคุมวัตถุเสพติด
6. สำนักด่านอาหารและยา

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.5.1 สำนักยา

สำนักยา มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลยา สถานที่และกระบวนการผลิต การนำเข้า การขายยา การวิจัยยาทางคลินิก และการโฆษณายาให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ดำเนินการศึกษาวิจัย และจัดทำมาตรฐานด้านยา สถานที่และกระบวนการผลิต การนำเข้า การขายยา การวิจัยยาทางคลินิกและการโฆษณายา สนับสนุนข้อมูลองค์ความรู้ในการกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาระบบยาและนโยบายแห่งชาติด้านยา สนับสนุนการพัฒนาระบบยาตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการผลิต การนำเข้า การขายยา การโฆษณายาให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านยาแก่หน่วยงาน บุคลากรสาธารณสุข ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค ดำเนินการพัฒนากฎหมาย หลักเกณฑ์และกฎระเบียบที่สอดคล้องกับสากล และเหมาะสมต่อสถานการณ์ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย ทั้งหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ

7.1.5.2 สำนักอาหาร

สำนักอาหาร มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านอาหารของประเทศ กำหนดและพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ จัดทำมาตรฐานอาหารและโภชนาการของประเทศ ประสานความร่วมมือการทำความตกลงร่วมด้านวิชาการและร่วมเจรจา เพื่อกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาค ดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแล และเฝ้าระวังอาหาร สถานประกอบการด้านอาหาร และการโฆษณาให้เป็นไปตามกฎหมาย กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการสำหรับการควบคุม การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังด้านอาหารของประเทศ ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยหรือสนับสนุนการวิจัย และประเมินสถานการณ์ความปลอดภัยของอาหาร เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นศูนย์ข้อมูลด้านอาหาร และให้บริการข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำทางวิชาการแก่หน่วยงาน ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค เป็นศูนย์ระบบเตือน

ภัยด้านอาหาร เพื่อดำเนินการและประสานข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.5.3 กองควบคุมเครื่องมือแพทย์

กองควบคุมเครื่องมือแพทย์ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบและเฝ้าระวังเครื่องมือแพทย์ สถานประกอบการ กระบวนการผลิต การนำเข้า การขายเครื่องมือแพทย์ การศึกษาวิจัยทางคลินิกเครื่องมือแพทย์ และการโฆษณาเครื่องมือแพทย์ให้ได้มาตรฐานเป็นไปตามกฎหมาย ดำเนินการศึกษา วิจัย และจัดทำมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ สถานประกอบการและกระบวนการผลิต การนำเข้า การขายเครื่องมือแพทย์ การศึกษาวิจัยทางคลินิกเครื่องมือแพทย์ และการโฆษณาเครื่องมือแพทย์ ส่งเสริม สนับสนุนการผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การโฆษณา และการศึกษาวิจัยทางคลินิกเครื่องมือแพทย์ให้ได้มาตรฐาน ให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ และพัฒนาข้อมูลเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสาร ด้านเครื่องมือแพทย์ ประเมินเทคโนโลยีเครื่องมือแพทย์ ให้คำปรึกษาด้านแนวทางปฏิบัติเชิงนโยบายในการควบคุม กำกับ ดูแลเครื่องมือแพทย์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ให้มีความปลอดภัยมีคุณภาพได้มาตรฐาน และเป็นไปตามกฎหมาย ดำเนินการพัฒนากฎหมาย หลักเกณฑ์ และกฎระเบียบที่สอดคล้องกับสากล และเหมาะสมต่อสถานการณ์ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.5.4 สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย

สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน อาคารสถานที่ หรือทางด้านสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานเป็นไปตามกฎหมาย ศึกษา วิจัย และจัดทำมาตรฐานเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย ส่งเสริม สนับสนุนการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการขายเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน ดำเนินการตรวจสอบ กำกับดูแลและเฝ้าระวังเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย รวมทั้งการโฆษณาเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ และพัฒนาข้อมูลเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย พัฒนากฎหมาย หลักเกณฑ์ และกฎระเบียบที่สอดคล้องกับสากลและเหมาะสมต่อสถานการณ์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.5.5 กองควบคุมวัตถุเสพติด

กอบควบคุมวัตถุเสพติด มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลวัตถุเสพติดให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยเป็นไปตามกฎหมาย ดำเนินการศึกษา วิจัย และจัดทำมาตรฐานด้านวัตถุเสพติด

ตรวจสอบ กำกับ ดูแล เฝ้าระวังวัตถุเสพติด สถานประกอบการเกี่ยวกับวัตถุเสพติด และการโฆษณาวัตถุเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมาย ดำเนินการสนับสนุนวัตถุเสพติดที่ใช้ในทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรมแก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พัฒนากฎหมาย หลักเกณฑ์ และกฎระเบียบที่สอดคล้องกับสากล และเหมาะสมต่อสถานการณ์ ดำเนินการเก็บรักษา ทำลาย ใช้ประโยชน์ของกลางวัตถุเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมาย ให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ และพัฒนาข้อมูลเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านวัตถุเสพติด และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.5.6 สำนักด่านอาหารและยา

สำนักด่านอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบการนำเข้า การนำผ่าน และการส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพให้เป็นไปตามหลักวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการป้องกันและป้องปรามการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดกฎหมาย หรือผลิตภัณฑ์ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เฝ้าระวังผลิตภัณฑ์จากเทคโนโลยีใหม่และผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงด้านคุณภาพมาตรฐาน พิจารณาอนุญาตการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพ พัฒนาห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยาให้มีประสิทธิภาพ เป็นศูนย์ประสานและจัดการข้อมูลการนำเข้า และการส่งออกจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดำเนินการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบการตรวจสอบ และกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพนำเข้าให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เป็นหน่วยงานหลักของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในการดำเนินงานด้านการต่างประเทศเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำข้อกฎหมาย และวิธีปฏิบัติในการนำเข้าและการส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

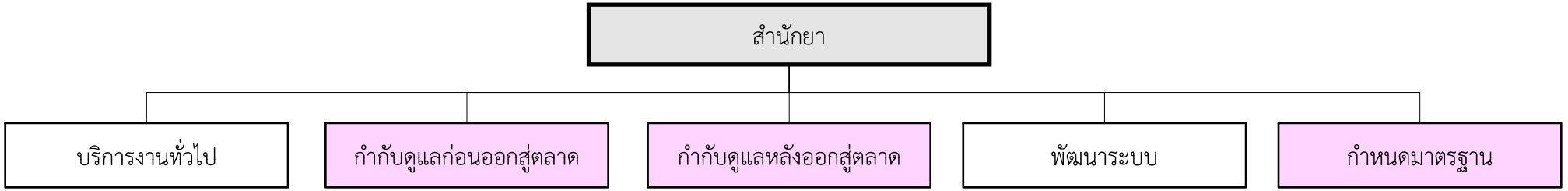

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด	กลุ่มกำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด	กลุ่มกำหนดมาตรฐาน
- ควบคุม กำกับ ดูแลยา สถานที่และกระบวนการผลิต นำเข้า ยายยา การวิจัยยางทางคลินิก และการโฆษณายา ให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ก่อนผลิตภัณฑ์ออกสู่ท้องตลาด - การประเมินคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความปลอดภัยของทะเบียนตำรับยาก่อนอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเพื่อผลิตและจำหน่ายในประเทศ - การประเมินคำขอโฆษณา การวิจัยทางคลินิก สถานที่นำเข้า ขายยา ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด - การให้บริการคำขอใบรับรองต่างๆ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมยา - การทบทวนประสิทธิภาพ ความปลอดภัย คุณภาพของผลิตภัณฑ์ยาในท้องตลาด	- ควบคุม กำกับ ดูแลยา สถานที่และกระบวนการผลิต นำเข้า ขายยา การวิจัยยาทางคลินิก และการโฆษณายา ให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย - การประเมินมาตรฐานด้านสถานที่และกระบวนการผลิต นำเข้า จำหน่ายยา หลังออกสู่ท้องตลาด - เฝ้าระวังปัญหาคุณภาพ ประสิทธิภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ยา รวมทั้งตรวจสอบมาตรฐาน กระบวนการผลิต นำเข้าและขายยา การวิจัยยาทางคลินิก และการโฆษณายา - การบังคับใช้กฎหมายกรณีพบการกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวกับยา - การดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบังคับใช้กฎหมายในกรณีร้องเรียน	- ศึกษา วิจัย พัฒนาและจัดทำมาตรฐานด้านยา สถานที่และกระบวนการผลิต นำเข้า ขายยา การวิจัยยาทางคลินิก และการโฆษณายา/ส่งเสริมการขาย - จัดทำหลักเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพ ความปลอดภัยและคุณภาพผลิตภัณฑ์ยา การประเมินสถานที่และกระบวนการผลิต นำเข้า ขายยา การวิจัยทางคลินิก และการโฆษณายา/ส่งเสริมการขาย การจัดประเภทยา - การพัฒนามาตรฐานและหลักเกณฑ์ วินิจฉัยผลิตภัณฑ์คาบเกี่ยว - งานพัฒนากฎหมายตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กำหนด - งานบริการวิชาการให้แก่ผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ มาตรฐานด้านสถานที่ กระบวนการผลิต นำเข้า ขายยา การวิจัยทางคลินิก

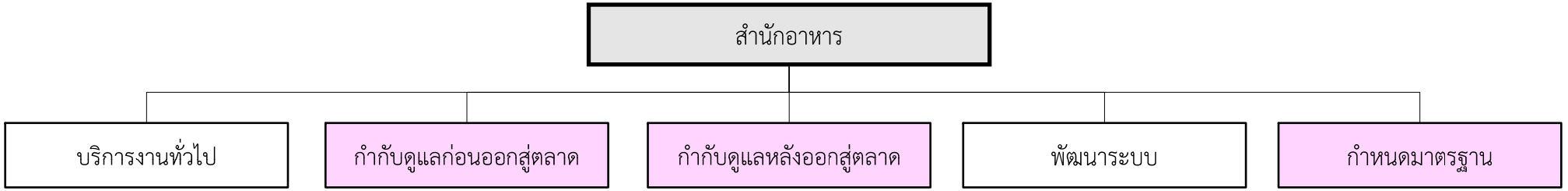

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด	กำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด
- พิจารณาการขออนุญาตสถานที่ผลิต นำเข้า โฆษณา ทะเบียนตำรับอาหาร ฉลากอาหาร การจดทะเบียนอาหาร แจ้งรายละเอียดอาหาร ต่ออายุ ผลิตเฉพาะคราว ออกใบอนุญาต ใบสำคัญตามกฎหมาย - พิจารณาและออกใบรับรองเพื่อการส่งออก - สนับสนุน ส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการผลิตอาหารแก่ผู้ผลิต - พิจารณาจัดทำหลักเกณฑ์ข้อกำหนดเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตและไม่อนุญาตให้สอดคล้องกับกฎหมาย - จัดทำและพัฒนาหลักเกณฑ์การขออนุญาตให้ทันสมัย และเป็นแนวทางเดียวกัน - ประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องของการกล่าวอ้างทางสุขภาพ - พัฒนาระบบคุณภาพการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาเรื่อง ร้องเรียน - สนับสนุนข้อมูล ให้ความเห็นและทบทวนเกี่ยวกับ มาตรฐาน หลักเกณฑ์ กฎระเบียบ	- ตรวจสอบ กำกับดูแล เฝ้าระวัง และตรวจสอบตามข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ผลิต นำเข้า จำหน่าย อาหาร คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ฉลาก และการโฆษณาให้เป็นไปตามหลักวิชาการและกฎหมาย - ประมวลหลักฐาน ผลวิเคราะห์ ผลการดำเนินงานจากการตรวจสอบกำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด - วิเคราะห์ข้อมูล ปัญหา เพื่อพัฒนาการวางแผนและการดำเนินการตรวจสอบ ติดตามเฝ้าระวังอย่างมีประสิทธิภาพ - จัดทำหลักเกณฑ์ แนวทางการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย แนวทางร่วมดำเนินการเพื่อลดและขจัดการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย - ร่วมตรวจสอบป้องกัน ปราบปราม การกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการด้านอาหาร ผลิตภัณฑ์อาหาร และการโฆษณา - ร่วมดำเนินการและสนับสนุนข้อมูลความไม่ปลอดภัยด้านอาหารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ โดยใช้ระบบ FAST และ APR

กลุ่มกำหนดมาตรฐาน
- กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ กฎระเบียบและมาตรการเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการ โฆษณา - วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเพื่อทบทวนและพัฒนากฎระเบียบรวมทั้งมาตรการทางกฎหมายให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นสากล - ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานในและต่างประเทศรวมทั้งข้อกำหนดของ CODEX - วิเคราะห์และประสานงานด้านวิชาการกับหน่วยงานระหว่างประเทศ - เป็นผู้แทนประเทศในการเจรจาต่อรอง รวมทั้งพิจารณา มาตรฐาน กฎระเบียบเกี่ยวกับอาหารภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ (CODEX ASEAN ASEM WTO APEC - พิจารณาอนุมัติคุณภาพมาตรฐานของวัตถุเจือปนอาหารที่นอกเหนือจากประกาศกระทรวงสาธารณสุข - พิจารณาอนุมัติสูตรส่วนประกอบที่มีการใช้วัตถุเจือปน อาหารที่นอกเหนือจากประกาศกระทรวงสาธารณสุข

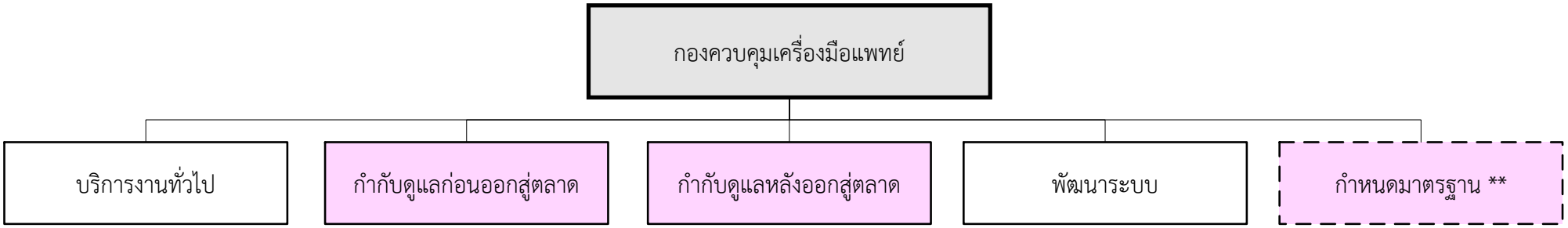

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด	กำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด	กำหนดมาตรฐาน
- พิจารณาออกใบอนุญาตผลิต นำเข้าเครื่องมือแพทย์ ใบรับแจ้งรายละเอียดผลิต นำเข้าเครื่องมือแพทย์ หนังสือรับรองการผลิตเพื่อการส่งออก ใบอนุญาตโฆษณา - พิจาณาออกหนังสือรับรองประกอบการนำเข้าเครื่องมือแพทย์และผ่อนผันการผลิตและนำเข้าเครื่องมือแพทย์	- ตรวจสถานประกอบการเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบจดทะเบียนสถานประกอบการ ใบอนุญาต ใบรับแจ้งรายละเอียดหนังสือรับรอง GMP และหนังสือรับรองเพื่อการส่งออก - ตรวจสอบ เฝ้าระวังสถานประกอบการ ผลิตภัณฑ์ และโฆษณาเครื่องมือแพทย์ - พัฒนาและยกระดับคุณภาพการผลิต - พิจารณาออกใบจดทะเบียนสถานประกอบการ สถานที่ผลิต - พิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อการส่งออก	- กำหนดมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ - จัดทำ ปรับปรุง กฎหมายลำดับรองฯ - การประเมินเทคโนโลยีเครื่องมือแพทย์ - จัดประชุมคณะกรรมการเครื่องมือแพทย์ อนุกรรมการ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้อง

** อยู่ระหว่างรอเข้าพิจารณาใน อกพ.กระทรวง

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง	กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย
- ควบคุม กำกับ ดูแลเครื่องสำอางให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย - ศึกษา วิจัย และจัดทำมาตรฐานหลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบ และมาตรการที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับดูแลคุณภาพ และความปลอดภัยของเครื่องสำอาง - ส่งเสริม สนับสนุนการผลิต นำเข้า และการขายเครื่องสำอางให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน ดูแลและเฝ้าระวังเครื่องสำอาง สถานที่ประกอบการด้านเครื่องสำอาง และการโฆษณาเครื่องสำอางให้เป็นไปตามกฎหมาย - ให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ และพัฒนาข้อมูลเพ่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านเครื่องสำอาง	- ควบคุม กำกับ ดูแลวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน หรือทางสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย - ศึกษา วิจัย และจัดทำมาตรฐาน หลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบ และมาตรการที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแลคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัยของวัตถุอันตราย - ส่งเสริม สนับสนุนการผลิต นำเข้า ขาย และการมีไว้ครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายให้ได้คุณภาพมาตรฐาน

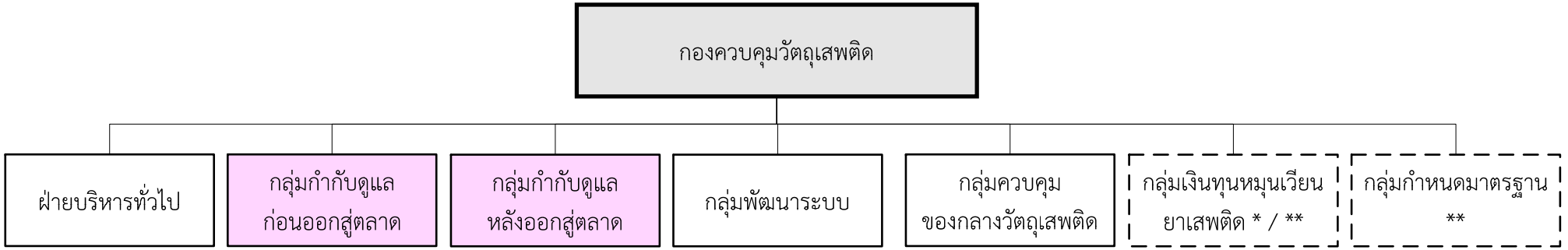

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด	กลุ่มกำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด
- พิจารณาออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ครอบครอง - วินิจฉัยผลิตภัณฑ์ การกำหนดมาตรฐาน และความปลอดภัยของวัตถุเสพติด - พิจารณาทะเบียนตำรับ - พิจารณาอนุญาตการโฆษณา - ดำเนินงานด้านพิธีการ และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ และอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ - จัดประชุมคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย - พิจารณาปรับปรุง และแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับวัตถุเสพติด - จัดทำระบบฐานข้อมูลสารตั้งต้นที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตยาเสพติด	- ควบคุมการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย และมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์และสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด - ตรวจสอบและกำกับดูแลสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ ให้มีการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด - ประมวลผลข้อมูลการกระจาย ยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ - สืบสวน ประมวลหลักฐานเพื่อดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับวัตถุเสพติด

* ชื่อเดิม กลุ่มบริหารวัตถุเสพติดที่ใช้ในทางการแพทย์

** อยู่ระหว่างรอเข้าพิจารณาใน อกพ.กระทรวง

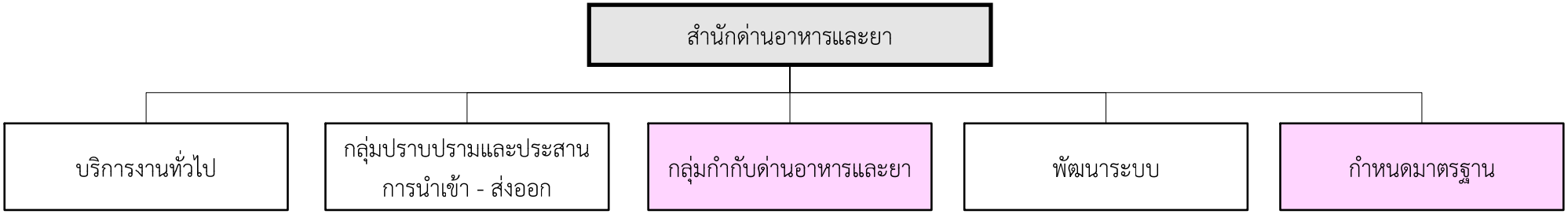

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำกับด่านอาหารและยา
- ควบคุม ตรวจสอบ การนำเข้า นำผ่าน ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์สุขภาพให้เป็นไปตามหลัก วิชาการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - เฝ้าระวังมาตรฐานผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการตรวจวิเคราะห์เบื้องต้น ณ ด่านอาหารและยา และ/หรือเก็บตัวอย่างส่งวิเคราะห์ทางวิชาการ - ตรวจสอบ/วิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งยางเสพติด/วัตถุออกฤทธิ์ ณ ด่านอาหารและยา - ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ศุลกากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบการนำเข้า ส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ และยาเสพติด - ป้องกันและป้องปราบการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดกฎหมายหรืออาจเป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภค - กักกัน/ส่งกลับผลิตภัณฑ์สุขภาพนำเข้าที่ไม่ปลอดภัย/ผิดกฎหมาย ณ ด่านอาหารและยา - เฝ้าระวัง ติดตามและกักกันผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกส่งกลับจากต่างประเทศเพื่อตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน และความปลอดภัย - บังคับใช้ระบบกักกันกับผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เคยตรวจพบปัญหาด้านคุณภาพมาตรฐาน - เฝ้าระวังและติดตามผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เกิดจากเทคโนโลยีใหม่และผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีความเสี่ยงด้านคุณภาพมาตรฐาน - พิจารณาอนุญาตการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพ ณ ด่านอาหารและยา - เสนอแนะให้ความเห็นในการพัฒนาระบบการตรวจสอบ กำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพให้เป็นสากล

กลุ่มกำหนดมาตรฐาน
งานมาตรฐานการตรวจสอบ - ศึกษา วิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพนำเข้าให้เป็นสากล - พัฒนาการปฏิบัติงานด่านอาหารและยาให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด - นิเทศและกำกับการปฏิบัติงานและการตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด - ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในเรื่องกฎหมาย วิธีปฏิบัติในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ **งานมาตรฐานห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยา** - ศึกษา วิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยาให้เป็นสากล - พัฒนาวิธีทดสอบห้องปฏิบัติการให้ทัดเทียมและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี - กำกับการปฏิบัติงานของห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยาให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - พัฒนาห้องปฏิบัติการด่านอาหารและยาทุกแห่งให้มีคุณภาพ/ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาตรฐานสากล - ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาวิธีการตรวจสอบเบื้องต้น เพื่อหาเอกลักษณ์ คุณภาพ สารปนเปื้อน ฯลฯ ที่เหมาะสมต่อการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1.6 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

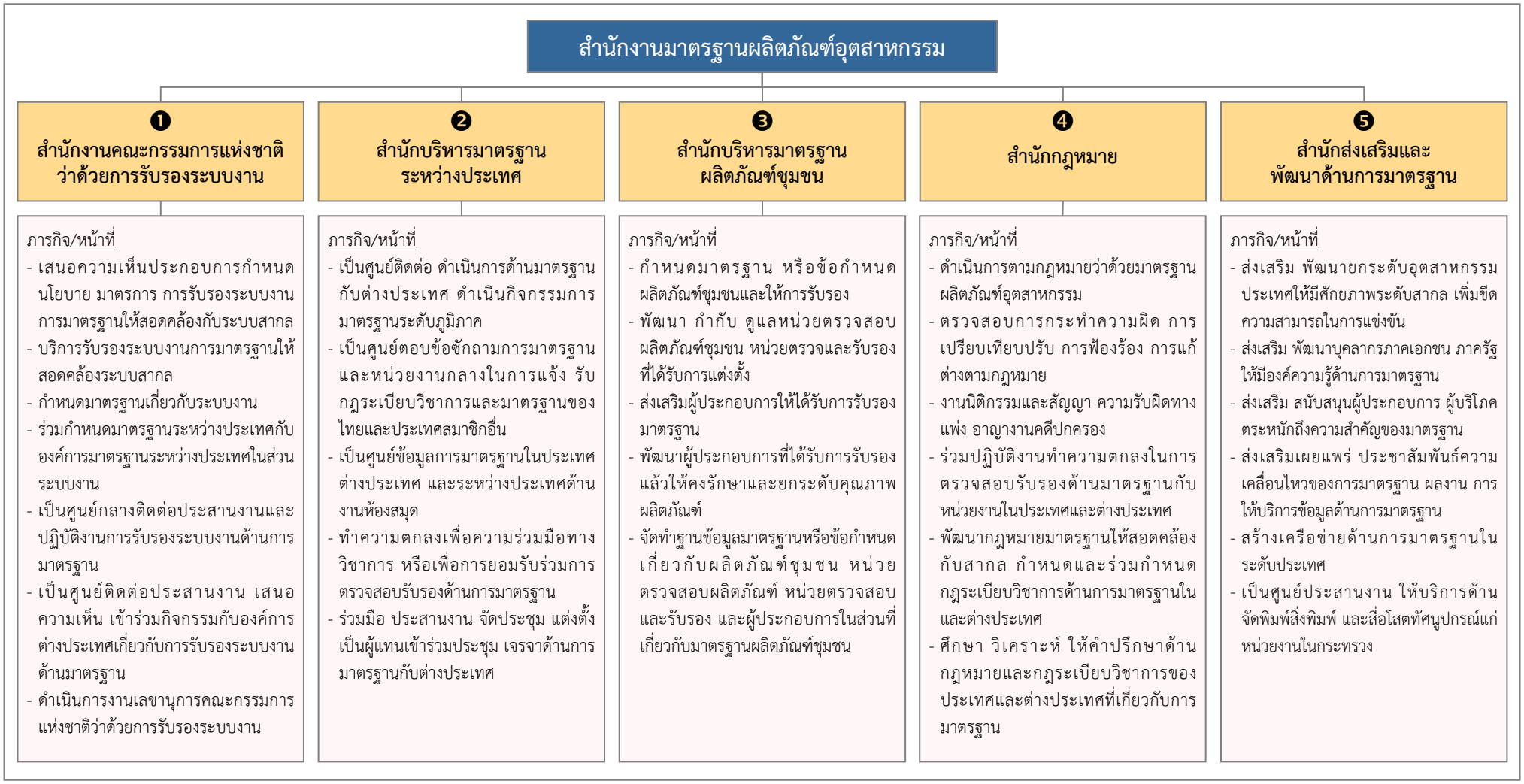

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ต่อ)
❻ สำนักบริหารมาตรฐาน 1
ภารกิจ/หน้าที่
- กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ป้องกันการกระทำผิดตามกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาขาโยธา
- ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสาขาโยธา
- วิเคราะห์ผลกระทบ กำหนด กฎ ระเบียบทางเทคนิคผลิตภัณฑ์สาขาโยธา
- ทำความตกลงยอมรับร่วมในการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐาน
- จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาโยธา
❼ สำนักบริหารมาตรฐาน 2
ภารกิจ/หน้าที่
- กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ป้องกันการกระทำผิดตามกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ
- ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศสาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ
- วิเคราะห์ผลกระทบ กำหนด กฎ ระเบียบทางเทคนิคผลิตภัณฑ์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ
- ทำความตกลงยอมรับร่วมการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐาน
- จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ
❽ สำนักบริหารมาตรฐาน 3
ภารกิจ/หน้าที่
- กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ป้องกันการกระทำผิดตามกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาขาเคมี โภคภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องมือแพทย์และวัสดุทางการแพทย์
- ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ สาขาเคมี โภคภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องมือแพทย์และวัสดุทางการแพทย์
- วิเคราะห์ผลกระทบ กำหนด กฎ ระเบียบทางเทคนิคผลิตภัณฑ์สาขาเคมี โภคภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องมือแพทย์และวัสดุทางการแพทย์
- ทำความตกลงยอมรับร่วมการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐาน
- จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาเคมี โภคภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องมือแพทย์และวัสดุทางการแพทย์
❾ สำนักบริหารมาตรฐาน 4
ภารกิจ/หน้าที่
- กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ป้องกันการกระทำผิดตามกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาขาเครื่องกลและยานยนต์
- ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศสาขาเครื่องกลและยานยนต์
- วิเคราะห์ผลกระทบ กำหนด กฎ ระเบียบทางเทคนิคผลิตภัณฑ์สาขาเครื่องกลและยานยนต์
- ทำความตกลงยอมรับร่วมการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน
- จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาเครื่องกลและยานยนต์

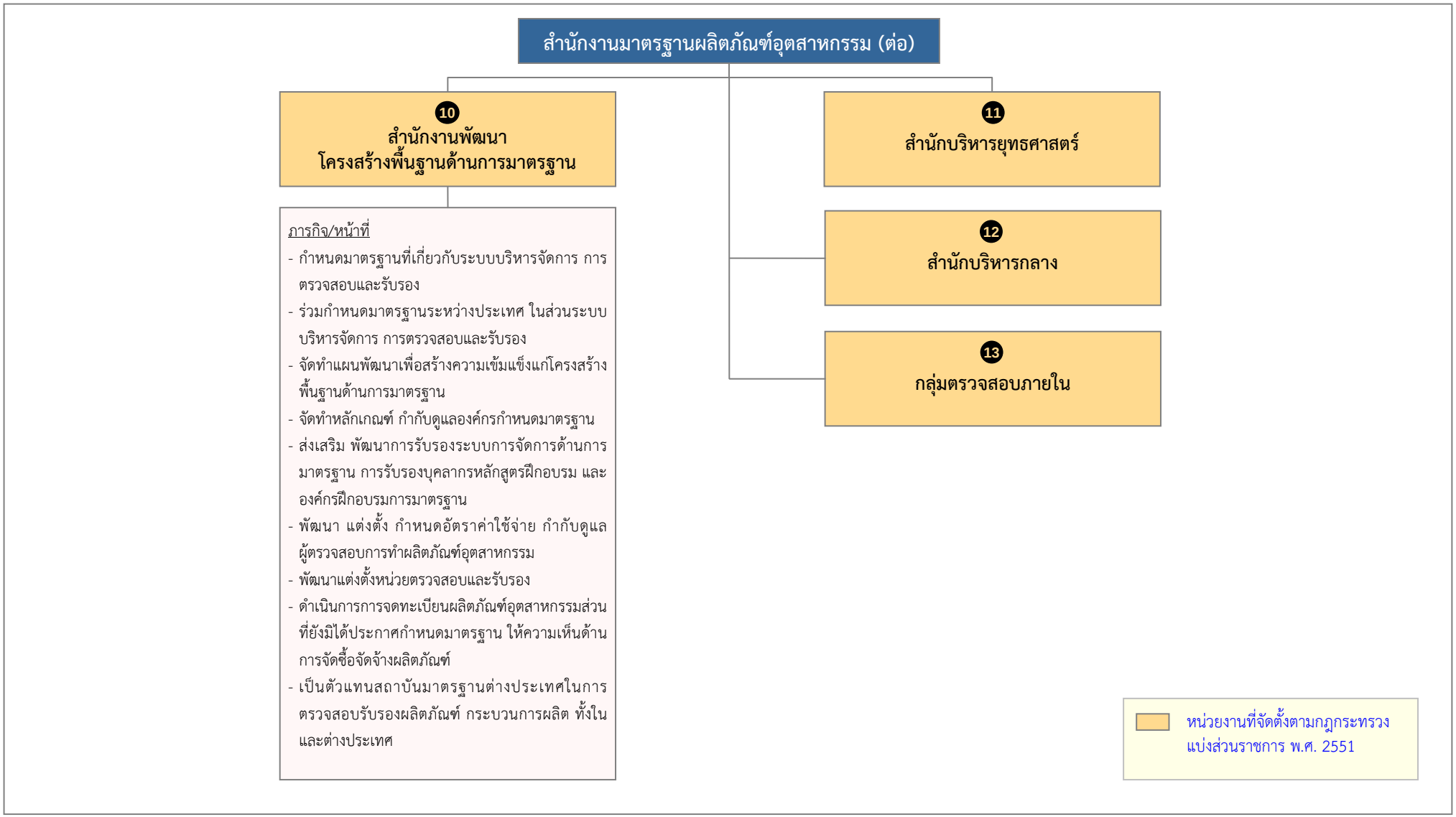
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ต่อ)
10
สำนักงานพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน
ภารกิจ/หน้าที่
- กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับระบบบริหารจัดการ การตรวจสอบและรับรอง
- ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ในส่วนระบบบริหารจัดการ การตรวจสอบและรับรอง
- จัดทำแผนพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่โครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน
- จัดทำหลักเกณฑ์ กำกับดูแลองค์กรกำหนดมาตรฐาน
- ส่งเสริม พัฒนาการรับรองระบบการจัดการด้านการมาตรฐาน การรับรองบุคลากรหลักสูตรฝึกอบรม และองค์กรฝึกอบรมการมาตรฐาน
- พัฒนา แต่งตั้ง กำหนดอัตราค่าใช้จ่าย กำกับดูแลผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- พัฒนาแต่งตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรอง
- ดำเนินการการจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมส่วนที่ยังมิได้ประกาศกำหนดมาตรฐาน ให้ความเห็นด้านการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์
- เป็นตัวแทนสถาบันมาตรฐานต่างประเทศในการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต ทั้งในและต่างประเทศ
11
สำนักบริหารยุทธศาสตร์
12
สำนักบริหารกลาง
13
กลุ่มตรวจสอบภายใน
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2551

ภารกิจหลักของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการมาตรฐานของประเทศ โดยส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ภายในประเทศให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในตลาดโลก พิทักษ์สิ่งแวดล้อม และคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง มาตรการส่งเสริมและพัฒนาการมาตรฐานของประเทศ ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศด้านการมาตรฐานของประเทศ
- ส่งเสริม กำกับดูแล ให้บริการเกี่ยวกับการรับรองระบบงานด้านการมาตรฐานตลอดจนพัฒนาการรับรองระบบงานด้านการมาตรฐานของประเทศให้เกิดความเป็นเอกภาพ
- ส่งเสริม พัฒนาองค์กรและบุคลากรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในด้านการมาตรฐาน
- ร่วมมือ ประสานงานกับองค์การและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ ต่างประเทศและระหว่างประเทศในด้านการมาตรฐาน รวมทั้งการทำความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 10 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน
2. สำนักบริหารมาตรฐานระหว่างประเทศ
3. สำนักบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
4. สำนักกฎหมาย
5. สำนักส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน
6. สำนักบริหารมาตรฐาน 1
7. สำนักบริหารมาตรฐาน 2
8. สำนักบริหารมาตรฐาน 3

9. สำนักบริหารมาตรฐาน 4
10. สำนักงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.6.1 สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน

สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินงานการเป็นหน่วยรับรองระบบงาน เป็นศูนย์ประสานการรับรองระบบงานของประเทศเพื่อให้เกิดเอกภาพ การให้บริการรับรองระบบงานของหน่วยตรวจสอบและรับรอง ได้แก่ หน่วยรับรอง หน่วยตรวจ และห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และมาตรฐานการดำเนินการด้านการรับรองระบบงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ร่วมกิจกรรมกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน และการดำเนินการเพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ในเรื่องตรวจสอบและการรับรองในระดับประเทศ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการตรวจสอบและรับรองให้แก่อุตสาหกรรม ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ส่งเสริมให้มีการนำไปใช้งานอย่างกว้างขวาง

7.1.6.2 สำนักบริหารมาตรฐานระหว่างประเทศ

สำนักบริหารมาตรฐานระหว่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่เป็นศูนย์ติดต่อประสานงาน เสนอความเห็นร่วมดำเนินงานด้านการมาตรฐานกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศด้านการมาตรฐาน ร่วมดำเนินการในกิจกรรมด้านการมาตรฐานในระดับภูมิภาค เป็นศูนย์ตอบข้อซักถามด้านการมาตรฐานและหน่วยงานกลางในการแจ้งและรับ กฎ ระเบียบ ทางวิชาการและมาตรฐานของไทยและของประเทศสมาชิกอื่นตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้องค์การการค้าโลก ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร เป็นศูนย์ข้อมูลด้านการมาตรฐานทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ และระหว่างประเทศ ดำเนินการเกี่ยวกับงานห้องสมุด รวบรวมและวิเคราะห์ กฎ ระเบียบ ข้อกำหนดรายละเอียดตลอดจนหลักปฏิบัติต่างๆ ทางวิชาการ ดำเนินการด้านการทำความตกลงเพื่อความร่วมมือทางวิชาการหรือเพื่อการยอมรับร่วมในการตรวจสอบรับรองด้านการมาตรฐาน ปฏิบัติงานให้ความร่วมมือ ติดต่อประสานงาน จัดประชุม แต่งตั้งและเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม และเจรจาด้านการมาตรฐานกับต่างประเทศ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานให้ความร่วมมือ ติดต่อประสานงาน จัดประชุม แต่งตั้งและเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมและเจรจาด้านมาตรฐานกับต่างประเทศ การทำความตกลงยอมรับร่วมในการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA/MRA) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น หน่วยงานราชการ เช่น กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น หน่วยงานเอกชน เช่น สภา

หอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น สถาบันอิสระต่างๆ เช่น สถาบันอาหาร สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นต้น หรืองานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

เนื่องจากประเทศต่างๆ ต้องประสานความร่วมมือกันด้านการมาตรฐานเพิ่มสูงขึ้น และมีบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเห็นควรรวมงานของกองกิจกรรมมาตรฐานระหว่างประเทศ กลุ่มระบบข้อสนเทศ และกลุ่มห้องสมุดและสารสนเทศของศูนย์สนเทศมาตรฐานกำหนดเป็น สำนักบริหารมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อบูรณาการในการเป็นศูนย์ติดต่อประสานงาน เสนอความเห็น และร่วมดำเนินการด้านการมาตรฐานกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศด้านการมาตรฐาน ร่วมดำเนินการในกิจกรรมด้านการมาตรฐานในระดับต่างๆ เป็นศูนย์ตอบข้อซักถามด้านการมาตรฐานและหน่วยงานกลางในการแจ้ง กฎ ระเบียบ ทางวิชาการและมาตรการของไทยตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้องค์การการค้าโลก ยกเว้น ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร การทำความตกลงยอมรับร่วมในการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA/MRA) เป็นศูนย์ข้อมูลด้านการมาตรฐานของประเทศ ดำเนินการเกี่ยวกับงานห้องสมุด รวบรวมและวิเคราะห์กฎระเบียบข้อกำหนดรายละเอียด ตลอดจนหลักปฏิบัติต่างๆ ทางวิชาการ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้สนใจทั่วไป

7.1.6.3 สำนักบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

สำนักบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน และให้การรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนา กำกับ ดูแลหน่วยตรวจสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน หน่วยรับรองที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนาผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองแล้วให้คงรักษาและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน หน่วยตรวจสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน หน่วยตรวจสอบและรับรอง และผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรืองานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายรัฐบาลการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพวิสาหกิจชุมชน เพื่อเป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า และศักยภาพในการแข่งขันด้วยการสนับสนุนด้านองค์ความรู้และนวัตกรรม

7.1.6.4 สำนักกฎหมาย

สำนักกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งการดำเนินงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ดำเนินการวินิจฉัย

ตีความ และแนะแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ และมติต่างๆ ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายอาญา การเปรียบเทียบปรับ วินิจฉัยให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอความเห็น และตอบข้อหารือเกี่ยวกับการบริหารนิติกรรม และสัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานเกี่ยวกับการทำความตกลงระหว่างประเทศ งานเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด และงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกครอง งานคดีด้านปกครอง ดำเนินงานด้านกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดำเนินการเข้าร่วมประชุม และศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับกฎระเบียบ และกฎหมายของประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านการมาตรฐาน เสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุง กฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสากลและเหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน ดำเนินการพัฒนากฎหมายตามแนวทางสากล และให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญโดยการยกร่างและติดตามผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองในขั้นตอนต่างๆ ดำเนินการร่วมประชุม ชี้แจง ประสานงานและเชื่อมโยงข้อมูลกับรัฐสภา คณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.6.5 สำนักส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน

สำนักส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนายกระดับอุตสาหกรรมของประเทศให้มีศักยภาพในระดับสากลและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรภาคเอกชน ภาครัฐ ให้มีองค์ความรู้ด้านการมาตรฐานเพื่อนำไปเสริมสร้างองค์กรให้นำมาตรฐานไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค ตระหนักถึงความสำคัญของมาตรฐาน มีความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแลรักษาผลประโยชน์ของตนเอง ส่งเสริมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวของการมาตรฐานและผลงานต่างๆ ของสำนักงาน การให้บริการข้อมูลด้านการมาตรฐานของของประเทศ สร้างเครือข่ายด้านการมาตรฐานในระดับประเทศ เพื่อให้มีการนำมาตรฐานไปใช้อย่างมีประสิทธิผลและกว้างขวาง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสังคมของประเทศ เป็นศูนย์ประสานงานและให้บริการด้านการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ต่างๆ และสื่อโสตทัศนูปกรณ์แก่หน่วยงานภายในกระทรวง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.6.6 สำนักบริหารมาตรฐาน 1

สำนักบริหารมาตรฐาน 1 มีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาโยธาและตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้ ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ และดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ศึกษา วิเคราะห์ผลกระทบ และกำหนดกฎระเบียบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ ร่วมดำเนินการด้านการทำความตกลงยอมรับร่วมในการตรวจสอบและรับรองด้านการ

มาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายรัฐบาลการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาค อุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรม

7.1.6.7 สำนักบริหารมาตรฐาน 2

สำนักบริหารมาตรฐาน 2 มีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ และที่ได้รับมอบหมายดังนี้ กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ และดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ศึกษา วิเคราะห์ผลกระทบ และกำหนดกฎระเบียบทางเทคนิค ร่วมดำเนินการด้านความตกลงยอมรับร่วมในการตรวจสอบรับรองด้านการมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ประกอบการ ปฏิบัติการร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อตอบสนองนโยบายของภาครัฐในการช่วยพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของอุตสาหกรรมโดยการใช้การมาตรฐาน

7.1.6.8 สำนักบริหารมาตรฐาน 3

สำนักบริหารมาตรฐาน 3 มีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาเคมี โภคภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องมือแพทย์และวัสดุทางการแพทย์ และตามที่ได้รับมอบหมาย กำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์ ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศศึกษา วิเคราะห์ผลกระทบ กำหนดกฎระเบียบทางเทคนิค ร่วมดำเนินการด้านการทำความตกลงยอมรับร่วมในการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์ และผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หน่วยรับรอง และผู้ประกอบการ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อตอบสนองกับนโยบายรัฐบาลการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรม

7.1.6.9 สำนักบริหารมาตรฐาน 4

สำนักบริหารมาตรฐาน 4 มีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาเครื่องกลและยานยนต์ และที่ได้รับมอบหมายดังนี้ ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ร่วมกำหนดมาตรฐานทั้งต่างประเทศและระหว่างประเทศ ศึกษา วิเคราะห์ผลกระทบ และกำหนดกฎระเบียบทางเทคนิค ร่วมดำเนินการด้านการทำความตกลงยอมรับร่วมในการตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น จัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หน่วยรับรองและผู้ประกอบการ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายรัฐบาลในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการในกลุ่มอุตสาหกรรม

7.1.6.10 สำนักงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน

สำนักพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการกำหนดมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารจัดการ ตรวจสอบและรับรอง และตามที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารจัดการ การตรวจสอบและรับรอง และตามที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่โครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน จัดทำหลักเกณฑ์และเงื่อนไข พัฒนาและกำกับดูแลองค์กรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ส่งเสริมและพัฒนาการรับรองระบบการจัดการด้านการมาตรฐาน การรับรองบุคลากรหลักสูตรฝึกอบรม และองค์กรฝึกอบรมด้านการมาตรฐาน ดำเนินการพัฒนา แต่งตั้ง กำหนดอัตราค่าใช้จ่าย ตลอดจนกำกับดูแลผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของสำนักงาน ดำเนินการพัฒนาและแต่งตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรองตามความตกลงยอมรับร่วมเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในส่วนที่ยังมิได้ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ เป็นตัวแทนสถาบันมาตรฐานต่างประเทศในการตรวจสอบ รับรองผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

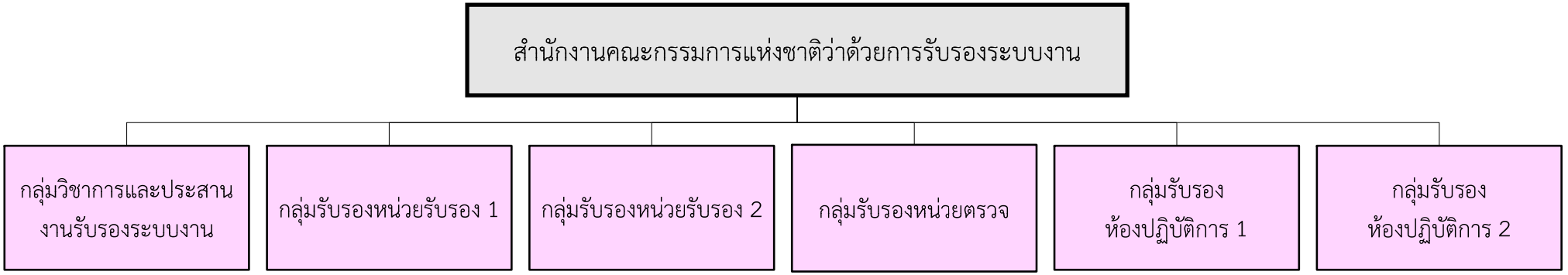

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิชาการและประสานงานรับรองระบบงาน
- รับผิดชอบงานด้านวิชาการ งานการต่างประเทศ การประสานการรับรองระบบงานของไทย ประสานกับหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศด้านการรับรองระบบงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศ ให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันเพื่อความเป็นเอกภาพ คงไว้ซึ่งขีดความสามารถที่เป็นที่ยอมรับของสากลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากร และได้รับการยอมรับในระดับระหว่างประเทศ ส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศของไทย - จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในฐานะฝ่ายเลขานุการ - จัดให้มีการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการตรวจสอบและรับรองด้านต่างๆ ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนด แก้ไขและยกเลิกมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง เอกสารทางวิชาการ หลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยตรวจสอบและรับรอง และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มรับรองหน่วยรับรอง 1
- รับผิดชอบการรับรองหน่วยรับรองตามมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน มอก.17021 หรือ ISO/IEC 17021 และมาตรฐานอื่นๆ ที่สากลยอมรับ - ดำเนินการตรวจประเมินหน่วยรับรอง และนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรองสาขาต่างๆ ได้แก่ หน่วยรับรองระบบการบริหารงานคุณภาพ หน่วยรับรองระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร (HACCP) หน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ รวมทั้งหน่วยรับรองระบบการจัดการอื่นๆ - จัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในฐานะฝ่ายเลขานุการ - จัดให้มีการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการตรวจสอบและรับรองด้านต่างๆ ดำเนินการด้านการตรวจประเมิน ออกใบรับรอง ตรวจติดตามผล การพักใช้ เพิกถอน และยกเลิกการรับรองของหน่วยรับรอง - จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและสร้างข่ายงานด้านการรับรองระบบงาน เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการตรวจสอบและรับรองของประเทศ การดำเนินการด้านการกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง เอกสารทางวิชาการ หลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน หน่วยรับรองระบบการบริหารงานคุณภาพ หน่วยรับรองระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร (HACCP) หน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ รวมทั้งหน่วยรับรองระบบการจัดการอื่นๆ และร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในการกำหนดมาตรฐานด้านการตรวจสอบและรับรอง เพื่อส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศของไทย และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มรับรองหน่วยรับรอง 2
- รับผิดชอบการรับรองหน่วยรับรองตามมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน มอก.17021 หรือ ISO/IEC 17021 มอก.17024 หรือ ISO/IEC 17024 และมาตรฐานอื่นๆ ที่สากลยอมรับดำเนินการตรวจประเมินหน่วยรับรอง และนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรองสาขาต่างๆ ได้แก่ หน่วยรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หน่วยรับรองระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หน่วยรับรองบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ รวมทั้งหน่วยรับรองสาขาระบบการจัดการอื่นๆ จัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในฐานะฝ่ายเลขานุการ - จัดให้มีการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการรับรองระบบงานด้านต่างๆ ดำเนินการด้านการตรวจประเมิน ออกใบรับรอง ตรวจติดตามผล การพักใช้ เพิกถอน และยกเลิกการรับรองของหน่วยรับรอง จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและเครือข่ายงานด้านการรับรองระบบงาน เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการตรวจสอบและรับรองของประเทศ ดำเนินการด้านการกำหนด แก้ไข และยกเลิก มาตรฐานการตรวจสอบและรับรองเอกสารทางวิชาการ หลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรอง หน่วยรับรองสาขาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หน่วยรับรองสาขาระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ และหน่วยรับรองบุคลากร รวมทั้งหน่วยรับรองระบบการจัดการอื่นๆ - ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในการกำหนดมาตรฐานด้านการตรวจสอบและรับรอง เพื่อส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศของไทย และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มรับรองหน่วยตรวจ
- รับผิดชอบการรับรองหน่วยตรวจตามมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน มอก.17020 หรือ ISO/IEC 17020 และมาตรฐานอื่นๆ ที่สากลยอมรับ - ดำเนินการตรวจประเมินหน่วยตรวจเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยตรวจสาขาต่างๆ ทุกประเภท เช่น สาขาอาหาร ไฟฟ้า เครื่องกล เกษตรกรรม ก่อสร้าง เป็นต้น - จัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในฐานะฝ่ายเลขานุการ - จัดให้มีการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรองหน่วยตรวจ - ดำเนินงานด้านการตรวจประเมินออกใบรับรอง การตรวจติดตามผล การพักใช้ เพิกถอน และยกเลิกการรับรองของหน่วยตรวจ - จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และเครือข่ายงานด้านการรับรองระบบงาน เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการตรวจสอบและรับรองของประเทศ - การดำเนินงานด้านการกำหนด แก้ไขและยกเลิกเอกสารทางวิชาการ หลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน หน่วยตรวจสาขาต่างๆ และร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในการกำหนดมาตรฐานด้านตรวจสอบและรับรอง เพื่อส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศของไทย และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มรับรองห้องปฏิบัติการ **1**
- รับรองห้องปฏิบัติการทดสอบ ตามมาตรฐาน มอก.17025 หรือ ISO/IEC 17025 หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่สากลยอมรับ ในกลุ่มผลิตภัณฑ์สาขาวิศวกรรมโยธา เช่น เหล็กโครงสร้าง เหล็กก่อสร้าง เหล็กกล้าไร้สนิม คอนกรีต ซีเมนต์ และเซรามิกส์ เป็นต้น กลุ่มผลิตภัณฑ์สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิศวกรรมเครื่องกล เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม ไฟฟ้ากำลัง เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เฉพาะด้านความปลอดภัย ความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์เครื่องกล โลหะการ และสาขายานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นต้น - สร้างเครือข่าย งานการพัฒนาบุคลากร และผู้ทรงคุณวุฒิด้านประเมินห้องปฏิบัติการทดสอบของประเทศ - ออกใบรับรอง และการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายแสดงการรับรอง ตรวจติดตามผลการรับรอง ตรวจสอบคำขอและตรวจสอบข้อมูลทางวิชาการเบื้องต้น - จัดหาและรวบรวมเอกสารทางวิชาการต่างๆ เพื่อเสนอคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณา - ดูแลการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ การตรวจประเมินห้องปฏิบัติการทดสอบของผู้ยื่นคำขอรับการรับรอง สรรหาและเสนอแต่งตั้งผู้ประเมิน ติดตามผลห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้ให้การรับรอง การนำผลการรับรองไปใช้ และจัดทำสรุปรายงานผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้ประเมินนำเสนอคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณา - ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและสนับสนุนการรับรองห้องปฏิบัติการทดสอบ และดำเนินการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มรับรองห้องปฏิบัติการ **3**
- รับรองห้องปฏิบัติการสอบเทียบ ตามมาตรฐาน มอก.17025 หรือ ISO/IEC 17025 หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่สากลยอมรับ ในสาขามิติ ไฟฟ้า อุณหภูมิ ความดัน เวลา ทางกล และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพิจารณายอมรับ PT Provider เพื่อใช้ในกิจการการรับรอง - สร้างเครือข่าย งานการพัฒนาบุคลากร และผู้ทรงคุณวุฒิด้านประเมินห้องปฏิบัติการสอบเทียบของประเทศ - ออกใบรับรอง และการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายแสดงการรับรอง ตรวจติดตามผลการรับรอง ตรวจสอบคำขอและตรวจสอบข้อมูลทางวิชาการเบื้องต้น - จัดหาและรวบรวมเอกสารทางวิชาการต่างๆ เพื่อเสนอคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณา - ดูแลการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ การตรวจประเมินห้องปฏิบัติการสอบเทียบของผู้ยื่นคำขอรับการรับรอง สรรหาและเสนอแต่งตั้งผู้ประเมิน ติดตามผลห้องปฏิบัติการสอบเทียบที่ได้ให้การรับรอง การนำผลการรับรองไปใช้ และจัดทำสรุปรายงานผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้ประเมินนำเสนอคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณา - ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและสนับสนุนการรับรองห้องปฏิบัติการสอบเทียบ และดำเนินการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

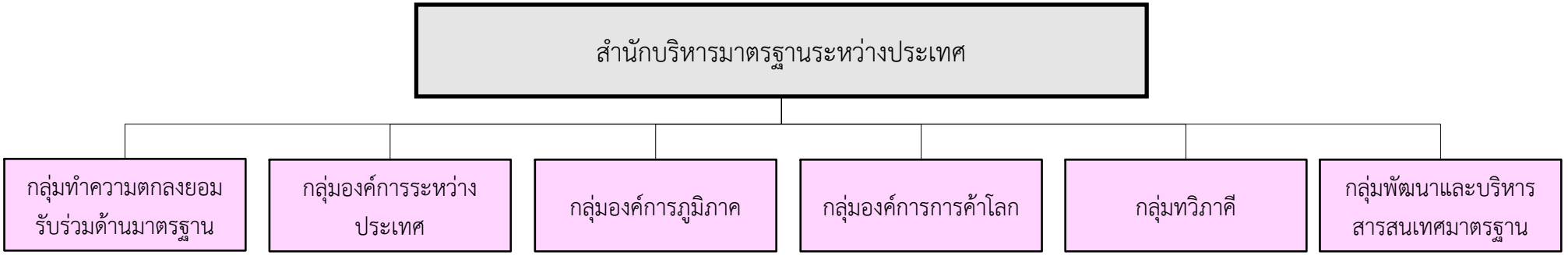

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการมาตรฐาน
- ประสานงาน ประชุม เจรจาและเสนอกลยุทธ์ในการประชุมเจรจาด้านมาตรฐานและการรับรอง เพื่อให้บรรลุความตกลงการยอมรับร่วมด้านการมาตรฐาน (MRA) กับหน่วยงานและองค์กรหรือกลุ่มองค์กรต่างประเทศ ร่วมรับผิดชอบดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงดังกล่าวด้วย

กลุ่มองค์การระหว่างประเทศ	กลุ่มองค์การภูมิภาค
- ปฏิบัติตามพันธกรณีของการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization – ISO) คณะกรรมาธิการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอเทคนิกส์ (International Electrotechnical Commission–IEC) นำเสนอแนวทางการกำหนดนโยบายการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการมาตรฐาน ประสานงานประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศทั้งสอง - ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานเทคนิคทางไฟฟ้าระหว่างประเทศ (กมฟท) - ประสานงานกับองค์การ ระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ มาตรฐานด้วย	- ปฏิบัติตามพันธกรณีการเป็นสมาชิกในองค์การภูมิภาค - ศึกษา วิเคราะห์และติดตามผลการดำเนินงานตามกรอบแผนงานด้านมาตรฐาน ตรวจสอบและรับรองขององค์การภูมิภาคในกลุ่มอาเซียน เอเชีย-แปซิฟิก เอเชีย-ยุโรป และภูมิภาคอื่นๆ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและประเทศสมาชิกเพื่อพิจารณาประเด็นสำคัญ - จัดทำข้อมูลประเด็นหารือ ท่าทีและจุดยืนของไทย ประกอบการให้ข้อคิดเห็นการเข้าร่วมประชุม รวมทั้งจัดทำข้อเสนอโครงการความร่วมมือทางวิชาการภายใต้กรอบองค์การภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความ สามารถของหน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม
กลุ่มองค์การการค้าโลก	**กลุ่มทวิภาคี**
- ประสานเครือข่ายของหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการให้บรรลุพันธกิจความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Agreement on Technical Barriers to Trade : TBT) (ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร) ขององค์การการค้าโลก และเป็นศูนย์ตอบข้อซักถาม (Enquiry Point) และหน่วยงานกลางในการแจ้งกฎระเบียบ มาตรฐาน และมาตรการทางวิชาการของประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการติดตามการ ประกาศกฎระเบียบของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก - การจัดเตรียมข้อมูล ประกอบการเจรจาแก้ไขอุปสรรคทางการค้า การพิจารณาเสนอท่าทีจุดยืนของประเทศและทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า	- ประสานงานเพื่อสนับสนุนการเจรจาความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรหรือกลุ่มองค์กรต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามพันธกรณีของข้อตกลงหรือกรอบความร่วมมือที่สำนักงานฯ เป็นภาคีโดยตรง - รับผิดชอบการแปลเอกสารรับรองแก่ผู้ประกอบการ และงานวิเทศสัมพันธ์ของสำนักฯ

กลุ่มพัฒนาและบริหารสารสนเทศมาตรฐาน
- เป็นศูนย์ข้อมูลและให้บริการสารสนเทศด้านการมาตรฐาน กฎระเบียบทางวิชาการทั้งของไทย ต่างประเทศและระหว่างประเทศ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนและทันสมัยทั้งในรูปของเอกสาร ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช ฐานข้อมูลสำเร็จรูปด้านมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการในรูปของซีดี - รอม / ดีวีดี และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ - พัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรสารสนเทศด้านการมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ ทั้งของไทยและของต่างประเทศ โดยวิธีการจัดซื้อ การขอรับเป็นอภินันทนาการ การแลกเปลี่ยน การบอกรับเป็นสมาชิก การดาวน์โหลดข้อมูลจากเว็บไซต์ของสถาบันมาตรฐานที่ให้สิทธิ์สำนักงานฯในการเข้าถึงสารสนเทศ - จัดระบบทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดตามหลักเกณฑ์ทางบรรณารักษศาสตร์และสนเทศศาสตร์ ตามระบบ International Classification for Standards (ICS) ซึ่งเป็นระบบการจัดหมวดหมู่สำหรับเอกสารมาตรฐานที่พัฒนาขึ้นโดยคณะกรรมการสารสนเทศขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (Committee on Information System and Services - INFCO) เพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับสถาบันมาตรฐานต่างๆ จัดระบบการจัดหมวดหมู่ทศนิยมดิวอี้ (Dewey Decimal Classification - DDC) สำหรับหนังสืออ้างอิงและหนังสือทั่วไป ระบบการจัดหมวดหมู่พิเศษสำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์ที่ออกโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นการเฉพาะ - วิเคราะห์เนื้อหาสาระของสารสนเทศเพื่อกำหนดหัวเรื่อง/คำแจ้งเรื่อง (Descriptor) โดยใช้ศัพท์สัมพันธ์ชั้นสูง Root Thesaurus ซึ่งจัดทำโดยสถาบันมาตรฐานอังกฤษ (British Standards Institution - BSI) ตามที่องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) กำหนดให้สถาบันมาตรฐานที่เป็นสมาชิกข่ายงานสนเทศด้านมาตรฐาน (ISO Information Network – ISONET) ใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบฐานข้อมูลเป็นการเฉพาะสำหรับแหล่งที่ทำหน้าที่ให้บริการสารสนเทศด้านการมาตรฐาน วิเคราะห์และจัดเตรียมรายละเอียดข้อมูลทางบรรณานุกรมของสารสนเทศให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์มาตรฐานการลงรายการ MARC 21 (Machine ReadableCataloging - MARC) ซึ่งเป็นการจัดรูปแบบโครงสร้างมาตรฐานการลงรายการทางบรรณานุกรมที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถอ่านได้ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยน สารสนเทศ - พัฒนาระบบการให้บริการผู้อ่านโดยนำระบบห้องสมุดอัตโนมัติมาใช้ในการให้บริการยืม - คืนและบริการด้านอื่นๆในรูปแบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และให้คำปรึกษาผู้ใช้บริการในการเข้าถึงสารสนเทศด้านการมาตรฐานจากสื่อประเภทต่างๆ - เป็นศูนย์กลางในการให้บริการระบบสหบรรณานุกรม (Union Catalogue)ของสารสนเทศของหน่วยบริการสารสนเทศต่างๆในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแหล่งบริการสารสนเทศอื่นที่สนใจและมีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการในระบบฐานข้อมูลห้องสมุด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของห้องสมุดให้รองรับงานและสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานฯ ในการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงสารสนเทศกับหน่วยงานอื่นในลักษณะ One Stop Service - ร่วมปฏิบัติงานในการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศกับ ISO (ISO/TC 46 - Information and Documentation) ทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการด้านการเอกสารและสารสนเทศ มีขอบข่ายหน้าที่ในการพิจารณากลั่นกรองให้ข้อคิดเห็นในร่างมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องของ ISO/TC 46 ซึ่งมีสมาชิกภาพเป็น P-Member ของ ISO โดยทำหน้าที่เป็น Contact person ในการติดต่อประสานงานกับ ISO/TC 46 Secretariat รวมทั้ง ISO/TC 46 / SCs Secretariat ที่เป็นสมาชิก ถือเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสำคัญของสำนักงานฯในการร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ

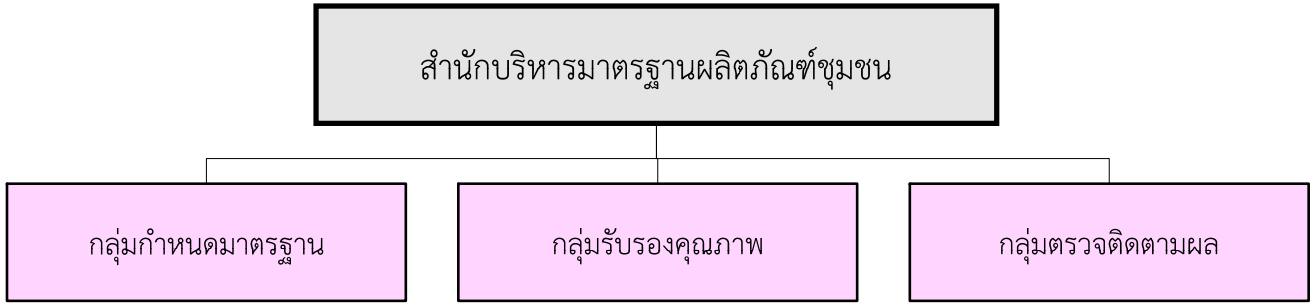

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำหนดมาตรฐาน	กลุ่มรับรองคุณภาพ	กลุ่มตรวจติดตามผล
- กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน - จัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่สมควรกำหนดมาตรฐาน - พิจารณาคัดเลือกผู้จัดทำร่างมาตรฐาน - ตรวจสอบความถูกต้องและรูปแบบประกาศกำหนด แก้ไข ยกเลิกมาตรฐาน - กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อให้อัตราค่าใช้จ่ายการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นไปด้วยความเหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน - จัดหาหน่วยตรวจสอบที่มีความสามารถในการตรวจสอบตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนส่วนราชการ องค์กรของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน	- กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน - ตรวจสอบสถานที่ทำและสุ่มเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อส่งหน่วยตรวจสอบประเมินผลและแจ้งผลการตรวจสอบกรณีที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน - ออกใบรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและดำเนินการด้านอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบรับรอง - กำกับดูแลหน่วยรับรองที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ชุมชน - ประเมินผลการตรวจสอบและสรุปประเด็นปัญหาเพื่อรายงานผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	- จัดทำแผนตรวจติดตามผลตรวจสอบสถานที่ทำและสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ผู้ได้รับ การรับรองเพื่อส่งหน่วยตรวจสอบ - ควบคุม ดูแล การแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน - ประเมินผลและแจ้งผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้ได้รับการรับรองรักษาไว้ ซึ่งคุณภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง แจ้งเตือน/พักใช้/เพิกถอนการรับรอง หากผู้ได้รับการรับรองไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

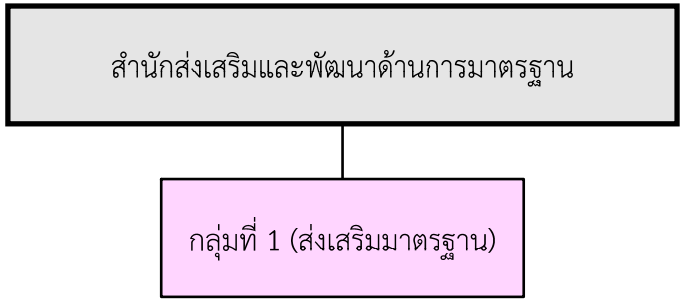

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มที่ **1** (ส่งเสริมมาตรฐาน)
- วางแผน และกำหนดกลยุทธ์การส่งเสริม และเผยแพร่ด้านการมาตรฐานและดำเนินการส่งเสริม รณรงค์ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มการศึกษา เยาวชนและผู้บริโภค ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีจิตสำนึกด้านการมาตรฐาน และสามารถนำมาตรฐานไปใช้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ - สร้างเครือข่ายการนำมาตรฐานไปใช้ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมความรู้ความก้าวหน้าและการดำเนินงานของสำนักงาน - บริการข้อมูลด้านมาตรฐาน ตลอดจนการติดตามความก้าวหน้า และประเมินผล

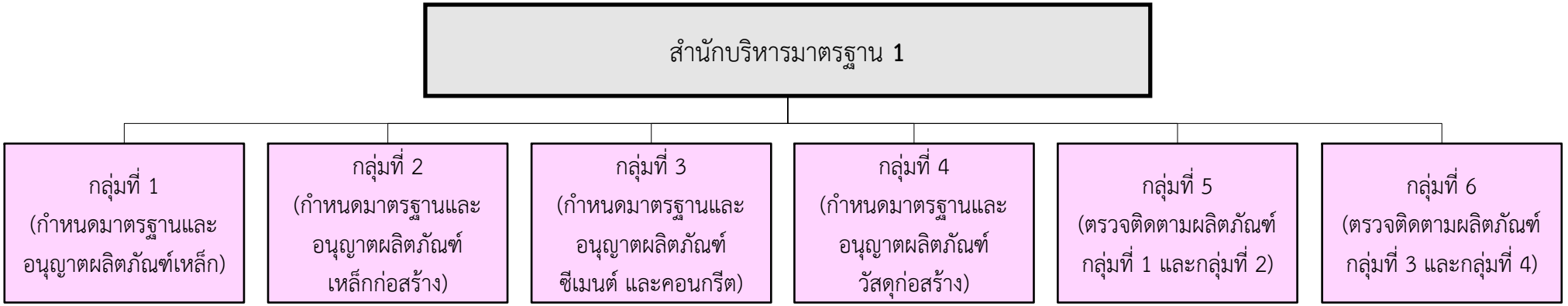

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มที่ **1 (**กำหนดมาตรฐานและอนุญาตผลิตภัณฑ์เหล็ก**)**
- กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดำเนินการเกี่ยวกับ การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - เข้าร่วมในคณะกรรมการวิชาการในองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ร่วมกำหนดมาตรฐานทั้งของต่างประเทศและขององค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ - ให้ข้อคิดเห็นในร่างกฎระเบียบทางวิชาการของประเทศอื่นภายใต้ความตกลง ว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าขององค์การการค้าโลก รวมทั้งดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเหล็ก - ตรวจสอบและออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทุกสาขาผลิตภัณฑ์ของสำนัก - ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ในสาขาเหล็ก - บริหารงานและดำเนินการด้านการยอมรับร่วม (MRA) ในการตรวจสอบ รับรอง ด้านการมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น ในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเหล็ก และตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเป็นหน่วย แต่งตั้ง (Designating Body) และหน่วยติดต่อ (Contact Point) ภายใต้ MRA

กลุ่มที่ 2 (กำหนดมาตรฐานและอนุญาตผลิตภัณฑ์เหล็กก่อสร้าง)
เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเหล็กก่อสร้าง และที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มที่ 3 (กำหนดมาตรฐานและอนุญาตผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ และคอนกรีต)
เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาซีเมนต์และคอนกรีต
กลุ่มที่ 4 (กำหนดมาตรฐานและอนุญาตผลิตภัณฑ์วัสดุก่อสร้าง)
เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาวัสดุก่อสร้าง
กลุ่มที่ 5 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2)
- ตรวจสอบติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับ ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - ดำเนินการรับแจ้งและควบคุม ดูแลให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานบังคับที่ทำเพื่อการส่งออก - ติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานทั่วไปและมาตรฐานบังคับในท้องตลาด ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตรวจควบคุมผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ยึด / อายัด / ถอนอายัด / ควบคุมการทำลายผลิตภัณฑ์ให้สิ้นสภาพ - เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดระเบียบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ กำกับดูแลหน่วยตรวจที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเหล็ก และเหล็กก่อสร้าง
กลุ่มที่ 6 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4)
เหมือนกลุ่มที่ 5 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาซีเมนต์และคอนกรีตและวัสดุก่อสร้าง

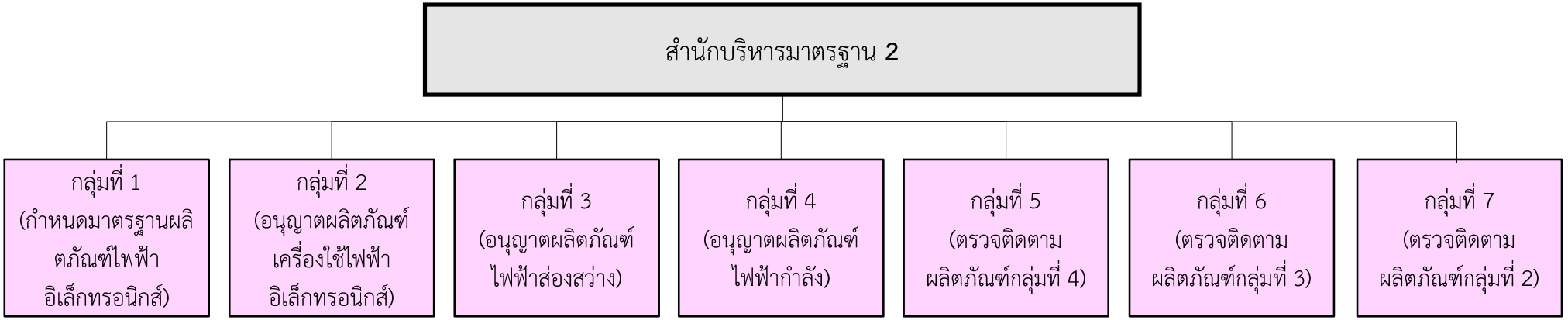

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มที่ 1 (กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์)	กลุ่มที่ 2 (อนุญาตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์)
- กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม - เข้าร่วมในคณะกรรมการวิชาการในองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ร่วมกำหนดมาตรฐานทั้งมาตรฐานของต่างประเทศและมาตรฐานขององค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ - ให้ข้อคิดเห็นในร่างกฎระเบียบทางวิชาการของประเทศอื่นภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าขององค์การการค้าโลก รวมทั้ง - ดำเนินกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ	- ตรวจสอบและออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ - ให้ความรู้ เสนอแนะผู้ประกอบการในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ และให้ความรู้ด้านมาตรฐานและ พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง - ร่วมดำเนินกิจกรรมและบริหารงานด้านการยอมรับร่วมในการตรวจสอบรับรองด้านการมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ

<table>
<tr><th>กลุ่มที่ 3 (อนุญาตผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าส่องสว่าง)</th><th>กลุ่มที่ 4 (อนุญาตผลิตภัณฑ์ไฟฟ้ากำลัง)</th></tr>
<tr><td>เหมือนกลุ่มที่ 2 ทั้งนี้ รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าส่องสว่าง</td><td>เหมือนกลุ่มที่ 2 แต่รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ไฟฟ้ากำลัง และเป็นหน่วยงานที่แต่งตั้ง (Designating Body) และหน่วยติดต่อ (Contact point) ภายใต้ MRA สาขาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ</td></tr>
<tr><th>กลุ่มที่ 5 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 4)</th><th>กลุ่มที่ 6 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 3)</th></tr>
<tr><td rowspan="2">- ตรวจสอบติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาต ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ดำเนินการรับแจ้งและควบคุมดูแลให้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานบังคับที่ทำเพื่อการส่งออก
- ติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานทั่วไปและมาตรฐานบังคับในท้องตลาด ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตรวจควบคุมผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ยึด / อายัด / ถอนอายัด /ควบคุมการทำลายผลิตภัณฑ์ให้สิ้นสภาพ
- เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดระเบียบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้ากำลัง</td><td>เหมือนกลุ่มที่ 5 ทั้งนี้ รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าส่องสว่าง</td></tr>
<tr><th>กลุ่มที่ 7 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 2)</th></tr>
<tr><td>เหมือนกลุ่มที่ 5 ทั้งนี้ รับผิดชอบผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ</td></tr>
</table>

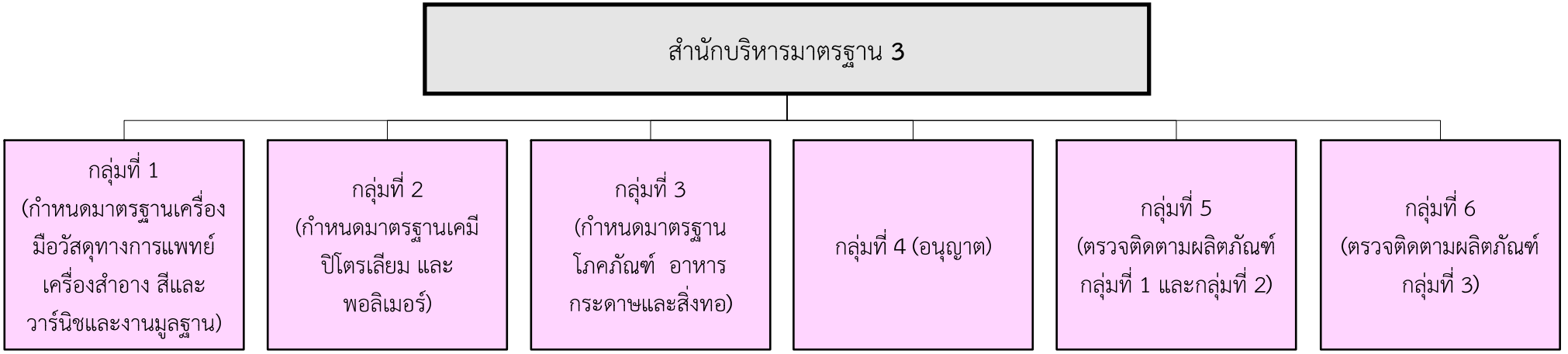

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มที่ 1 (กำหนดมาตรฐานเครื่องมือวัสดุทางการแพทย์ เครื่องสำอาง สีและวาร์นิชและงานมูลฐาน)	กลุ่มที่ 2 (กำหนดมาตรฐานเคมี ปิโตรเลียม และ พอลิเมอร์)
- กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม - เข้าร่วมในคณะกรรมการวิชาการในองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ร่วมกำหนดมาตรฐานทั้งมาตรฐานของต่างประเทศ และมาตรฐานขององค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ - ให้ข้อคิดเห็นในร่างกฎระเบียบทางวิชาการของประเทศอื่นภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าขององค์การการค้าโลก รวมทั้งดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเครื่องมือวัสดุทางการแพทย์ เครื่องสำอางสีและวาร์นิช และงานมูลฐาน	เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเคมี ปิโตรเลียม และพอลิเมอร์

กลุ่มที่ 3 (กำหนดมาตรฐานโภคภัณฑ์ อาหาร กระดาษและสิ่งทอ)	กลุ่มที่ 4 (อนุญาต)
เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาโภคภัณฑ์ อาหาร กระดาษและสิ่งทอ	- ตรวจสอบและออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทุกสาขา ผลิตภัณฑ์ของสำนัก ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้งนี้ รับผิดชอบในทุกผลิตภัณฑ์ในสาขาที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนัก
กลุ่มที่ 5 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2)	**กลุ่มที่ 6 (ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ 3)**
- ตรวจสอบติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดำเนินการรับแจ้ง และควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานบังคับที่ทำเพื่อการส่งออก - ติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานทั่วไปและมาตรฐานบังคับในท้องตลาด ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตรวจควบคุมผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ยึด / อายัด / ถอนอายัด/ ควบคุมการทำลายผลิตภัณฑ์ให้สิ้นสภาพ - เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดระเบียบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาเครื่องมือวัสดุทางการแพทย์ เครื่องสำอาง สีและวาร์นิช เคมี ปิโตรเลียม และพอลิเมอร์	เหมือนกลุ่มที่ 5 ทั้งนี้ จะรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาโภคภัณฑ์ อาหาร กระดาษและสิ่งทอ

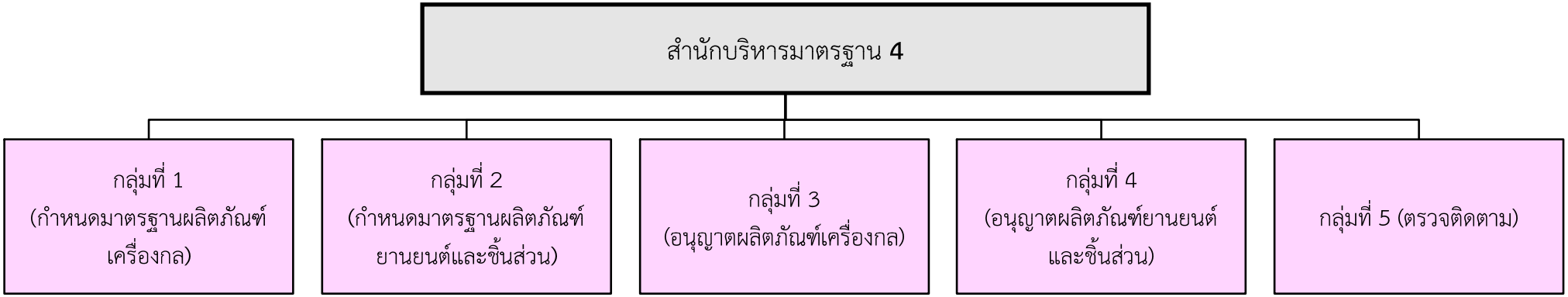

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มที่ 1 (กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องกล)
- กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - เข้าร่วมในคณะกรรมการวิชาการในองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ ร่วมกำหนดมาตรฐานทั้งต่างประเทศและระหว่างประเทศ ให้ข้อคิดเห็นในร่างกฎระเบียบทางวิชาการของประเทศอื่นภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อ การค้าขององค์การการค้าโลก รวมทั้งดำเนินกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล หรือที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มที่ 2 (กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน)
เหมือนกลุ่มที่ 1 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขายานยนต์และชิ้นส่วน และที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มที่ 3 (อนุญาตผลิตภัณฑ์เครื่องกล)
- ตรวจสอบและออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ กำกับดูแลหน่วยตรวจ ที่สำนักงานฯมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล และที่เกี่ยวข้อง - บริหารงานและดำเนินการด้านการยอมรับร่วม (MRA) ในการตรวจสอบและรับรอง ด้านการมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่นในสาขาเครื่องกล และที่ได้รับมอบหมาย
กลุ่มที่ 4 (อนุญาตผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน)
เหมือนกลุ่มที่ 3 ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในสาขายานยนต์และชิ้นส่วน และที่เกี่ยวข้อง
กลุ่มที่ 5 (ตรวจติดตาม)
- ตรวจสอบติดตามผลผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับใบ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดำเนินการรับแจ้งและควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มี พ.ร.ฎ. กำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (ตามมาตรฐานบังคับ) ที่ทำเพื่อการส่งออก ติดตามผลผลิตภัณฑ์ที่แสดงเครื่องหมายมาตรฐาน (ตามมาตรฐานทั่วไปและ มาตรฐานบังคับ) ในท้องตลาด - ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ตรวจควบคุมผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ยึด / อายัด / ถอนอายัด / ควบคุมการทำลายผลิตภัณฑ์ให้สิ้นสภาพ - เสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ศึกษา วิเคราะห์และกำหนดระเบียบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ กำกับดูแลหน่วยตรวจที่สำนักงานมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ยานยนต์และชิ้นส่วน และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาโครงสร้างด้านการตรวจสอบและรับรอง
- จัดทำแผนพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่โครงสร้างพื้นฐานด้านการตรวจสอบ และรับรองผลิตภัณฑ์ - ส่งเสริมพัฒนา แต่งตั้ง กำหนดอัตราค่าใช้จ่าย ตลอดจนกำกับดูแลผู้ตรวจสอบการทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - ส่งเสริมพัฒนาและแต่งตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรองตามความตกลงยอมรับร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศกับประเทศอื่น - สร้างข่ายงานพัฒนาบุคลากรและผู้ทรง คุณวุฒิด้านการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ - พัฒนาหน่วยตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ มีศักยภาพมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับ
กลุ่มพัฒนาองค์กรกำหนดมาตรฐาน
- จัดทำแผนพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่โครงสร้างพื้นฐานด้านการ กำหนดมาตรฐาน - ส่งเสริมพัฒนา และกำกับดูแลองค์กรกำหนดมาตรฐาน - สร้างข่ายงานองค์กำหนดมาตรฐานสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคเอกชนเพื่อ ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานและพัฒนามาตรฐาน - พัฒนาบุคลากรขององค์กรกำหนดมาตรฐาน ให้มีศักย ภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อมีความพร้อมในการร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการขององค์กรกำหนดมาตรฐานและเข้าร่วมกิจกรรมด้านการร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ
กลุ่มรับรองมาตรฐานต่างประเทศและจดทะเบียนผลิตภัณฑ์
- รับรองตามมาตรฐานต่างประเทศ เช่น มาตรฐานประเทศออสเตรเลีย/นิวซีแลนด์ (AS/NZS) มาตรฐานประเทศเยอรมัน (DIN) มาตรฐานองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศ (ISO) และอื่นๆ - เป็นหน่วยตรวจสอบรับรองให้กับสถาบันมาตรฐานต่างประเทศ เช่น มาตรฐานประเทศศรีลังกา (SLS) มาตรฐานประเทศฟิลิปปินส์ (PNS) และอื่นๆ การปฏิบัติงานทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานต่างประเทศที่ได้รับมอบหมาย - การจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในส่วนที่ยังมิได้ประกาศกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

7.1.7 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

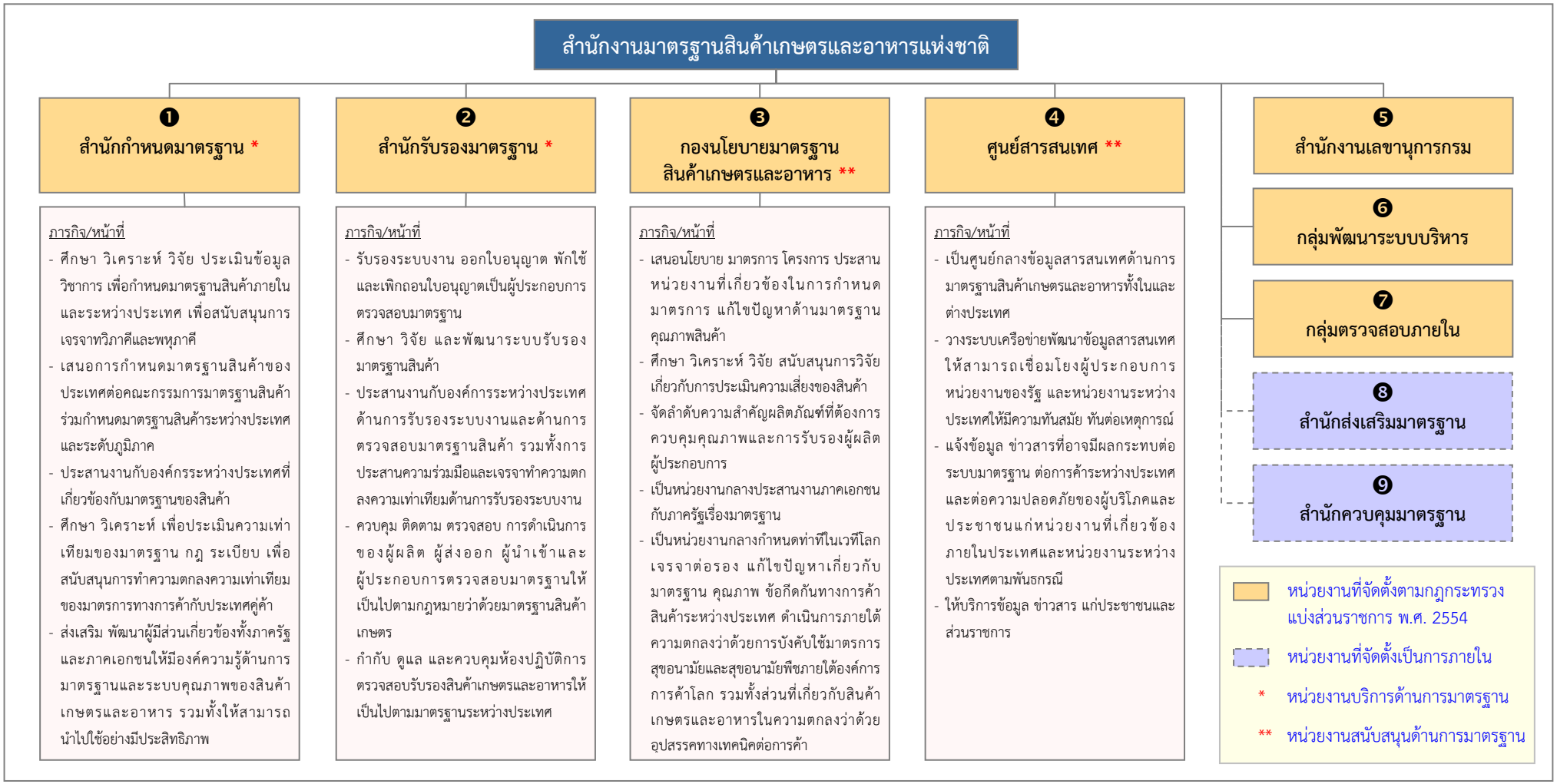

ภารกิจหลักของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มีภารกิจเป็นหน่วยงานกลางด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร โดยกำหนด ตรวจสอบรับรอง ควบคุม และส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตรตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค ตลอดจนการเจรจาแก้ไขปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อปรับปรุงและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการกำหนด การตรวจสอบรับรอง การควบคุม การส่งเสริม และการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศ
- กำหนดยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้งกำกับดูแล เฝ้าระวังและเตือนภัย
- ประสานงาน กำหนดท่าที และร่วมเจรจาแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค ด้านมาตรการที่มิใช่ภาษี และด้านการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ
- เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศด้านคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้งการดำเนินการภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร ในความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า
- เป็นหน่วยรับรองผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศ
- เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักกำหนดมาตรฐาน
2. สำนักรับรองมาตรฐาน
3. กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
4. ศูนย์สารสนเทศ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.7.1 สำนักกำหนดมาตรฐาน

สำนักกำหนดมาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ประเมินข้อมูลทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารภายในประเทศและระหว่างประเทศ และเพื่อสนับสนุนการเจรจาในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เสนอการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศต่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และร่วมกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาค ดำเนินการประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของสินค้าเกษตรและอาหาร ได้แก่ โครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศภายใต้ความร่วมมือระหว่างองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติกับองค์การอนามัยโลก องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ และอื่นๆ ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อประเมินความเท่าเทียมของมาตรฐานและกฎระเบียบ เพื่อสนับสนุนการทำความตกลงความเท่าเทียมของมาตรการทางการค้ากับประเทศคู่ค้า ส่งเสริมและพัฒนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีองค์ความรู้ด้านการมาตรฐานและระบบคุณภาพของสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้งให้สามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.7.2 สำนักรับรองมาตรฐาน

สำนักรับรองมาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ในการรับรองระบบงาน ออกใบอนุญาต พักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ดำเนินการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศด้านการรับรองระบบงานและด้านการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้งการประสานความร่วมมือและเจรจาทำความตกลงความเท่าเทียมด้านการรับรองระบบงาน ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบการดำเนินการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า และผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร กำกับ ดูแล และควบคุมห้องปฏิบัติการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นไปตามมาตรฐานระหว่างประเทศ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.7.3 กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอนโยบาย มาตรการ แผนงาน โครงการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในการกำหนดมาตรการและในการแก้ไขปัญหาด้านมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหาร ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงของสินค้าเกษตรและอาหาร จัดลำดับความสำคัญผลิตภัณฑ์และสินค้าที่

ต้องการควบคุมคุณภาพและการรับรองผู้ผลิตและผู้ประกอบการ เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐในเรื่องมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหาร เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดท่าทีในเวทีโลก การเจรจาต่อรอง การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐาน คุณภาพ และข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ การดำเนินการภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชภายใต้องค์การการค้าโลก รวมทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหารในความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.7.4 ศูนย์สารสนเทศ

ศูนย์สารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการเป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดำเนินการวางระบบเครือข่ายเพื่อพัฒนาข้อมูลสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงผู้ประกอบการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานระหว่างประเทศให้มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ แจ้งข้อมูลและข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อระบบมาตรฐาน ต่อการค้าระหว่างประเทศและต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและประชาชนแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศและหน่วยงานระหว่างประเทศตามพันธกรณี ให้บริการข้อมูลและข่าวสารแก่ประชาชนและส่วนราชการเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

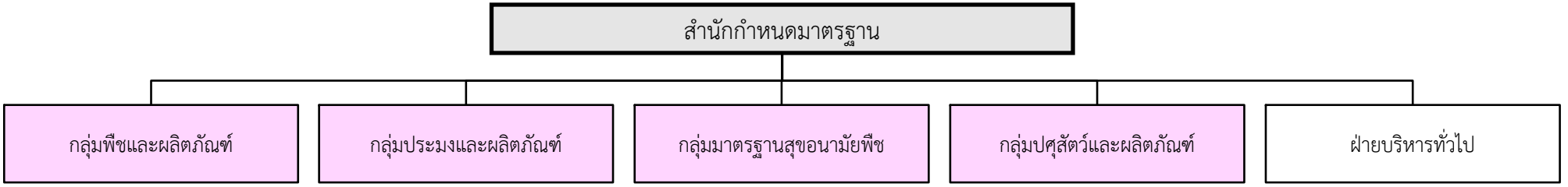

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพืชและผลิตภัณฑ์
- กำหนดมาตรฐานของประเทศเกี่ยวกับสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหารจากพืช เช่น ผัก ผลไม้ ธัญพืช ถั่ว พืชน้ำมัน พืชเครื่องดื่ม เครื่องเทศ เป็นต้น รวมทั้งมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ - กำหนดมาตรฐานระบบการผลิต ทั้งในระบบฟาร์ม (GAP) และระดับโรงงาน (GMP) สำหรับสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหารจากพืช - กำหนดมาตรฐานทั่วไปด้านความปลอดภัยอาหาร เช่น สารพิษตกค้าง สารปนเปื้อน - ดำเนินการกำหนดและร่วมกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น Codex ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพืชและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสาขาด้านมาตรฐานทั่วไปที่เกี่ยวข้อง - ร่วมพิจารณา ให้คำแนะนำ ให้การสนับสนุนเชิงวิชาการ ในการประสานงานกับประเทศคู่ค้า และองค์การการค้าโลกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อตกลง SPS และ TBT - ศึกษา วิจัย วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูล เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานด้านการกำหนดมาตรฐาน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ - ประสาน ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับด้านพืชและผลิตภัณฑ์

กลุ่มประมงและผลิตภัณฑ์
- กำหนดมาตรฐานของประเทศในสาขาที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ พืชน้ำ เช่น สาหร่าย - กำหนดมาตรฐานระบบการผลิต ในระดับฟาร์ม และระดับโรงงาน สำหรับสินค้าสัตว์น้ำ - ร่วมกำหนดมาตรฐาน Codex ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และสาขาที่เกี่ยวข้องได้แก่ ระบบตรวจสอบและออกใบรับรอง วิธีวิเคราะห์และชักตัวอย่าง อาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษ สารตกค้างจากยาสัตว์ในอาหาร (สัตว์น้ำ) - เป็นแกนประสานงานกลุ่มอาเซียน ภูมิภาคเอเชีย ในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรฐาน Codex รวมทั้งการประสานงานกลุ่มอาเซียนใน ASEAN Food Safety Network และอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย - ประสาน ให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ ให้คำแนะนำในเรื่องมาตรฐานด้านสัตว์น้ำทั้งในประเทศและมาตรฐานสากลกับประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ และมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง - ศึกษา ค้นคว้า จัดทำโครงการวิจัย เพื่อหาข้อมูลสนับสนุน การกำหนดมาตรฐานสัตว์น้ำทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
กลุ่มมาตรฐานสุขอนามัยพืช
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยมาตรฐานระหว่างประเทศด้านมาตรการสุขอนามัยพืช ภายใต้อนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention: IPPC) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำมาตรฐานกำหนดมาตรการอารักขาพืชภายในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (International Standards for Phytosanitary Measures) เป็นการรักษาผลประโยชน์ด้านสุขอนามัยพืชภายในประเทศ และลดปัญหาอุปสรรคด้านการส่งออกสินค้าเกษตรจากมาตรการที่มิใช่ภาษี - จัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรที่มิใช่อาหาร ครอบคลุมมาตรฐานสินค้า มาตรฐานระบบผลิต และมาตรฐานระบบจัดการ ตลอดจนทบทวนมาตรฐานที่จัดทำตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม - ติดต่อ ประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ (IPPC) ในฐานะหน่วยงานกลาง (contact point) เพื่อให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลการปฏิบัติงานตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญา ฯ ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก - ติดต่อ ประสานงานกับหน่ายงานทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อสร้างความร่วมมือและความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานปรับปรุงยกระดับมาตรฐานสุขอนามัยพืชภายในประเทศ และมาตรฐานสินค้าเกษตรที่มิใช่อาหาร

กลุ่มปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์
1. กำหนดมาตรฐานของประเทศเกี่ยวกับผลิตผลและผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ และอาหารสัตว์ 2. กำหนดมาตรฐานระบบการผลิตในระดับฟาร์ม (GAP) และระดับโรงงาน (GMP) สำหรับสินค้าปศุสัตว์ 3. กำหนดมาตรฐานทั่วไปด้านความปลอดภัยอาหารเกี่ยวกับยาสัตว์ 4. ดำเนินการกำหนดและร่วมกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศกับองค์กรระหว่างประเทศ Codex ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ รวมทั้งการประสานงานและติดตามงาน 5. ร่วมพิจารณา ให้คำแนะนำ ให้การสนับสนุนเชิงวิชาการ ในการประสานงานกับประเทศคู่ค้า และองค์การการค้าโลกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อตกลง SPS และ TBT 6. ศึกษา วิเคราะห์ ค้นคว้า วิจัย เพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ในประเทศ และระหว่างประเทศ 7. ประสานให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหาทางเทคนิคด้านปศุสัตว์ 8. กำหนดและจัดทำมาตรฐานของประเทศที่เกี่ยวกับโรคระบาดสัตว์ (Epidemics) วิธีการชันสูตรโรคสัตว์และวิธีการผลิตวัคซีน การประเมินความเสี่ยงจากโรคระบาดสัตว์ ทั้งการนำเข้า – ส่งออกสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ (Animal Welfare) โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน (Zoonosis) โดยสัตว์หมายถึง ปศุสัตว์ สัตว์น้ำ สัตว์ป่า และผึ้ง 9. ร่วมกำหนดมาตรฐานองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) 10. พิจารณาข้อมูลการระบาดของโรคระบาดสัตว์ทั่วโลก (OIE Disease Information) กฎระเบียบของประเทศคู่ค้าที่เกี่ยวกับโรคระบาดสัตว์ที่เห็นควรเสนอให้กับหน่วยงานและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทราบในกรณีที่มีผลกระทบโดยตรงประเทศ 11. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับโรคระบาดสัตว์ วิธีชันสูตรโรคสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ และโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน 12. ให้คำแนะนำ สร้างความรู้ความเข้าใจ และประสานร่วมเจรจา แก้ไขปัญหาทางเทคนิคด้านสุขอนามัยสัตว์ 13. ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

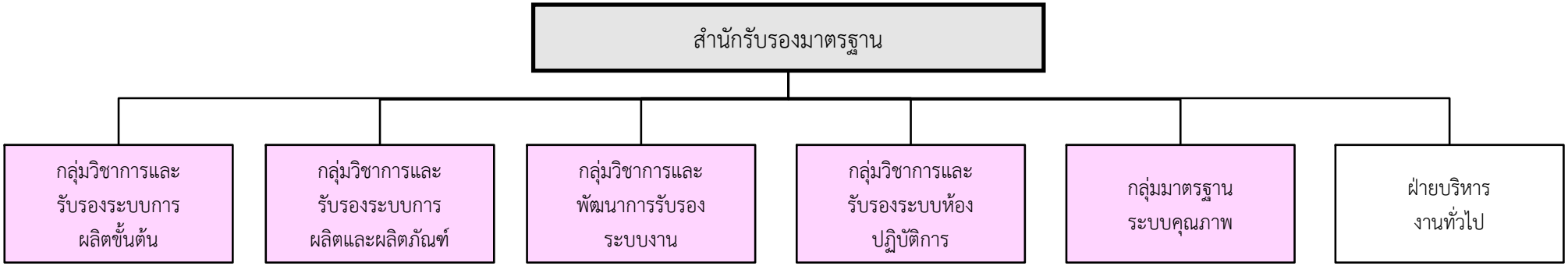

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิชาการและรับรองระบบการผลิตขั้นต้น
- ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประสานงานกับหน่วยรับรอง/หน่วยตรวจด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายการผลิตขั้นต้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง - ตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรอง/หน่วยตรวจด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายระบบการผลิตขั้นต้น ทั้งภาครัฐและเอกชน - จัดทำคู่มือ เอกสารและหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายการผลิตขั้นต้น และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง - ร่วมตรวจประเมินและสรุปผลในเรื่องที่เกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหาร กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งร่วมในการตรวจประเมินกรณีที่มีการดำเนินงานทำข้อตกลงร่วม (MRA) กับประเทศคู่ค้า ในขอบข่ายการผลิตขั้นต้น - ศึกษาและติดตามกฎระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองระบบงานตามหลักสากล เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับระบบการรับรองด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายระบบการผลิตขั้นต้นเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และเกิดความน่าเชื่อถือ - ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารด้านการผลิตขั้นต้นทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไข ปัญหา อุปสรรค เรื่องการตรวจสอบรับรองระบบงานที่เกี่ยวข้อง - การจัดทำฐานข้อมูลและการใช้ประโยชน์ของฐานข้อมูลที่เกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองและเรื่องที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับฟาร์ม สถานที่ผลิต การบริโภค การนำเข้า การจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ - ร่วมพัฒนาและประเมินบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินรับรองระบบงานในขอบข่ายระบบการผลิตขั้นต้นตามมาตรฐานสากล - เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุมในการพิจารณากำหนดมาตรฐานการตรวจประเมินการรับรองระบบงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบรับรองและกำกับดูแลหน่วยงานหรือผู้ตรวจรับรอง ผู้ตรวจสอบ ที่ปรึกษา หลักสูตร และผู้ประกอบการที่ตรวจสอบมาตรฐานทั้งภาครัฐและเอกชน

กลุ่มวิชาการและรับรองระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์
- ตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรอง/หน่วยตรวจด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์ ทั้งภาครัฐและเอกชน - ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม ประสานงานกับหน่วยงานที่ให้การรับรองหรือตรวจสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายการผลิตและผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง - จัดทำคู่มือ เอกสารและหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายการผลิตและผลิตภัณฑ์ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง - ร่วมตรวตประเมินและสรุปผลในเรื่องที่เกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งร่วมในการตรวจประเมินกรณีที่มีการดำเนินงานทำข้อตกลงร่วม (MRA) กับประเทศคู่ค้า ในขอบข่ายการผลิตและผลิตภัณฑ์ - ศึกษาและติดตามกฎระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองระบบงานตามหลักสากล เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับระบบการรับรองด้านสินค้าเกษตรและอาหารในขอบข่ายการผลิตและผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และเกิดความเชื่อถือ - ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร อาหารด้านการผลิตและผลิตภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไข ปัญหา อุปสรรค เรื่องการตรวจสอบรับรองระบบงานที่เกี่ยวข้อง - ร่วมพัฒนาและประเมินบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินรับรองระบบงานตามมาตรฐานสากลในขอบข่ายระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์ - เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุม ในการพิจารณากำหนดมาตรฐานการตรวจประเมิน การรับรองระบบงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบรับรอง
กลุ่มวิชาการและพัฒนาการรับรองระบบงาน
- ดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากล - ดำเนินการจัดประชุม อบรม สัมมนา เรื่องการตรวจสอบรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหาร และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - ติดต่อ ประสานงาน/ความร่วมมือ กับองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเทคนิคและวิชาการ เพื่อการพัฒนาบุคลากรและระบบการรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร - จัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลด้านการรับรองระบบงานของ สรม. รวมทั้ง ดูแล ใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและเครือข่ายการรับรองระบบงาน และห้องปฏิบัติการเพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัย - ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้แก่หน่วยรับรองหน่วยตรวจ ห้องปฏิบัติการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินงานเพื่อนำหลักเกณฑ์/เงื่อนไขและข้อกำหนดต่าง ๆ ของสำนักงาน ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมถึงเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ - จัดพิมพ์เอกสารประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่ผลงานและข้อมูลด้านการรับรองระบบงานและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุม ในการพิจารณากำหนดมาตรฐานการตรวจประเมิน การรับรองระบบงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการตรวตสอบรับรองและกำกับดูแลหน่วยงานหรือผู้ตรวจรับรอง ผู้ตรวจสอบ ที่ปรึกษาและผู้ประกอบการที่ตรวจสอบมาตรฐานทั้งภาครัฐและเอกชน ทำหน้าที่ผู้ช่วย เลขานุการ คณะอนุกรรมการสาขาการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร - เป็นวิทยากรในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มวิชาการและรับรองระบบห้องปฏิบัติการ	กลุ่มมาตรฐานระบบคุณภาพ
- ขึ้นทะเบียนและกำกับดูแลห้องปฏิบัติการทดสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหาร - ประสานการดำเนินงานระหว่างกระทรวงเกษตรฯ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการรับรองและพัฒนาห้องปฏิบัติการฯ มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด - พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรห้องปฏิบัติการฯ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าเกษตรและอาหาร - ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบติดตาม เพื่อเฝ้าระวังห้องปฏิบัติการ - ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาห้องปฏิบัติการฯ เพื่อให้มีการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานสากล - จัดทำฐานข้อมูลและเป็นศูนย์กลางของข้อมูลการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการฯ - ทำหน้าที่สอบสวนทางห้องปฏิบัติการ ในกรณีที่มีการเตือนภัยในด้านความปลอดภัยอาหาร (Warning) จากต่างประเทศ - ติดตามการดำเนินงานข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับห้องปฏิบัติการ เพื่อดำเนินการแก้ไข - ร่วมการเจรจากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศในกรณีที่มีปัญหาการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการฯ - ร่วมพัฒนาและประเมินบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมิน รับรองระบบงานในขอบข่ายห้องปฏิบัติการฯ ตามมาตรฐานสากล - จัดทำคู่มือ เอกสารและหลักเกณฑ์เงื่อนไข การขึ้นทะเบียนหน่วยรับรองห้องปฏิบัติการฯ (AB) และห้องปฏิบัติการฯ และให้ข้อเสนอและปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาและติดตามกฎระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร และข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ประสอบการและห้องปฏิบัติการ - เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุมในการพิจารณากำหนดมาตรฐานการตรวจประเมิน การรับรองระบบงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบรับรองและกำกับดูแลหน่วยบงานหรือผู้ตรวจรับรอง ผู้ตรวจสอบ ที่ปรึกษา หลักสูตรและผู้ประกอบการที่ตรวจสอบมาตรฐานทั้งภาครัฐและเอกชน - ปันผู้ตรวจประเมินในมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง	- เป็นหน่วยงานกลางในการปฏิบัติและกำกับดูแลการรับรองระบบงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดสากลที่องค์กรได้นำมาประยุกต์ใช้ - เป็นฝ่ายประสานหรือดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจสอบรับรองระบบงานให้แก่หน่วยรับรอง/หน่วยตรวจ ด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องและในการเสนอ ปรับปรุง แก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการพัฒนา องค์กร และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นไปตามกลักสากล เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและยอมรับต่อผู้บริโภคในประเทศและประเทศคู่ค้า - เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการประเมินความเท่าเทียมกับหน่วยรับรองระบบงานและติดต่อประสานงาน ในเรื่องที่เกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารกับต่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ศึกษา วิจัย และพัฒนา หาแนวทางแก้ไขปัญหา/อุปสรรค เรื่องการตรวจรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ร่วมแก้ปัญหาที่พบจากการรับรองระบบงาน ประมวลสรุปและจัดทำแนวทางการแก้ไขในการตรวจประเมินและระบบงาน - ศึกษาและติดตามกฎระเบียบ ข้อกำหนด เกี่ยวกับการรับรองระบบ งานตามหลักการสากลและนำมาประยุกต์ใช้กับการรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยเพื่อทันต่อเหตุการณ์และก่อให้เกิดความเชื่อถือของประเทศคู่ค้า - ประสานกับหน่วยงานรับรอง/หน่วยตรวจให้ดำเนินการตามข้อกำหนดหรือกฎหมายเพื่อให้บริการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ - ประสาน กำกับ ติดตาม ประเมินผล แผนงาน/โครงการที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบรวมทั้งประสานแผนและดำเนินงานในเรื่องการตรวจประเมินร่วมกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ - ประสานการจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการรับรองระบบและที่เกี่ยวข้องของสำนัก - เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุมในการพิจารณากำหนดมาตรฐานการตรวจประเมิน การรับรองระบบงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบรับรองและกำกับดูแลหน่วยงานหรือผู้ตรวจรับรอง ผู้ตรวจสอบ ที่ปรึกษา หลักสูตรและผู้ประกอบการที่ตรวจสอบมาตรฐานทั้งภาครัฐและเอกชน - ประสานการดำเนินการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการทดสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหาร

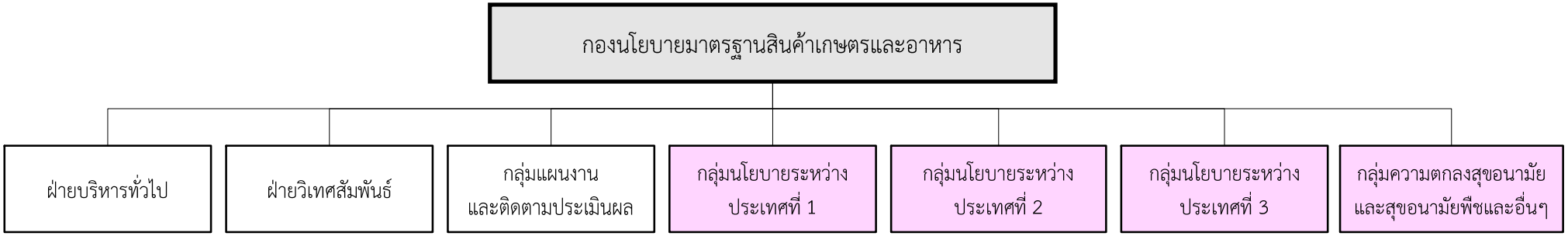

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มนโยบายระหว่างประเทศที่ 1 (เอเชีย - ออสเตรเลีย - นิวซีเลนด์)	กลุ่มนโยบายระหว่างประเทศที่ 3 (สหภาพยุโรป)
- ศึกษา วิเคราะห์ สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและมาตรฐานกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศในทวีปเอเชียและออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อไทยและการเตรียมความพร้อมของไทย - เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดท่าที การเจรจาต่อรองและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพและข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศกับประเทศในทวีปเอเชียและออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ - ประสานงานความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรของไทยกับประเทศในทวีปเอเชียและออสเตรเลีย นิวซีแลนด์	- ศึกษา วิเคราะห์ สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและมาตรฐานกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อไทยและการเตรียมความพร้อมของไทย - เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดท่าทีการเจรจาต่อรองและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพและข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศกับประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป - ประสานงานความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรของไทยกับประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป

กลุ่มนโยบายระหว่างประเทศที่ 2 (อเมริกา - อาฟริกา)	กลุ่มความตกลงสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและอื่นๆ
- ศึกษา วิเคราะห์ สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและมาตรฐานกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศในทวีปอเมริกาและทวีปอาฟริกา ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อไทยและการเตรียมความพร้อมของไทย - เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดท่าทีการเจรจาต่อรองและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพและข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศกับประเทศในทวีปอเมริกาและทวีปอาฟริกา - ประสานงานความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรของไทยกับประเทศในทวีปอเมริกาและทวีปอาฟริกา	- ประสานงานกลางรับแจ้งและแจ้งภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางการต่อเทคนิคที่เป็นอุปสรรคทางการค้าภายใต้องค์การการค้าโลก และอื่น ๆ - เป็นหน่วยกลางในการกำหนดท่าทีการเจรจาต่อรองและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพและข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชรวมทั้งความตกลงว่าด้วยอุปสรรค์ทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้องค์การการค้าโลก รวมทั้งความตกลงอื่น ๆ - ประสานงานความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรของไทยภายใต้ความตกลงสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความตกลงเทคนิคที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องขององค์การการค้าโลก รวมทั้งความตกลงอื่น ๆ - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับสินค้าเกษตรและอาหาร

หน่วยงานรอง

7.1.8 กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

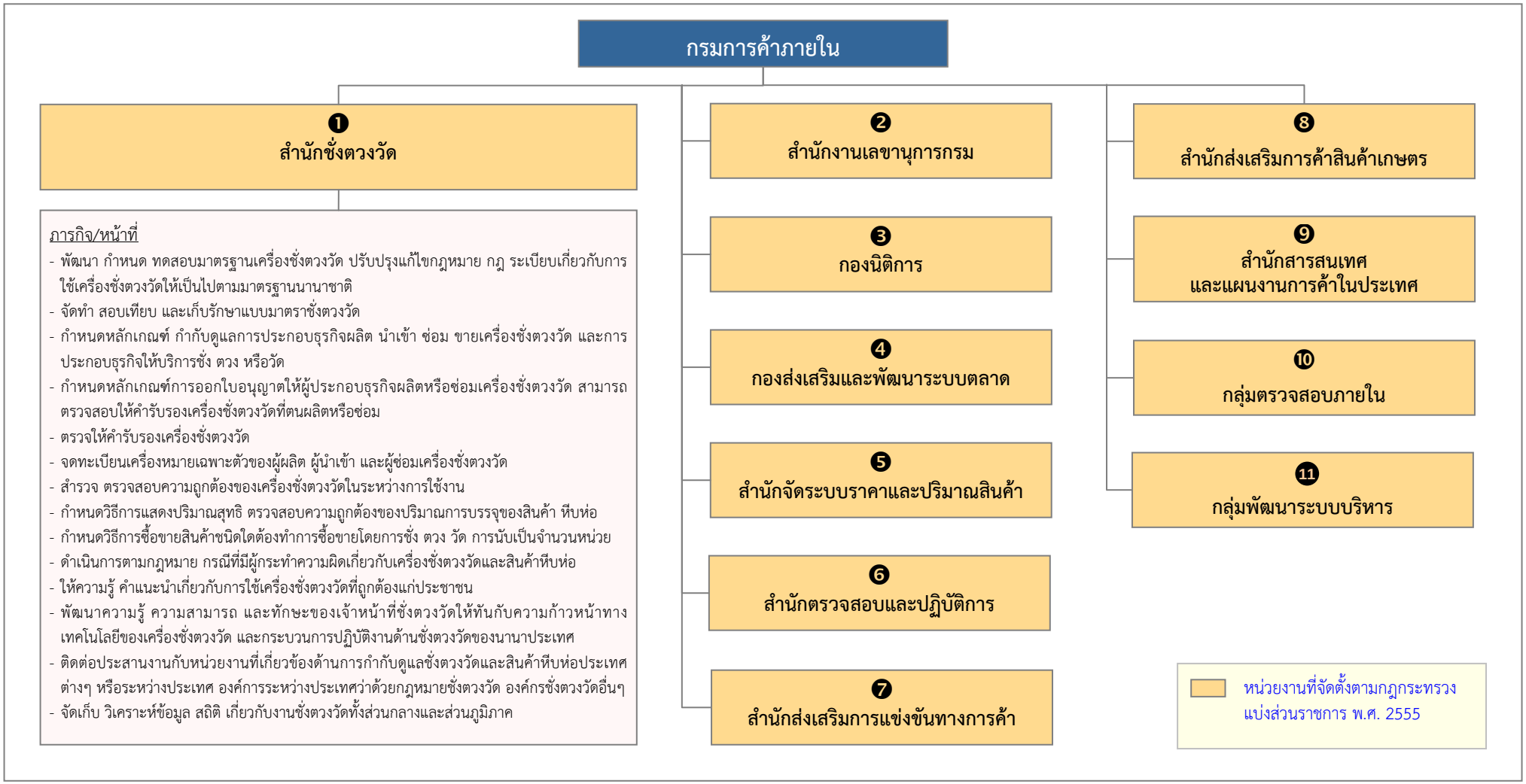

ภารกิจหลักของกรมการค้าภายใน มีภารกิจเกี่ยวกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพการค้าภายในประเทศ กำกับดูแล ส่งเสริม พัฒนาการค้าภายในประเทศให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในระบบการค้าเสรี ผู้บริโภคได้รับการพิทักษ์ประโยชน์ กรมการค้าภายใน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า กฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์ กฎหมายว่าด้วยการค้าข้าว กฎหมายว่าด้วยมาตราชั่งตวงวัด กฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการคลังสินค้าหรือกิจการอื่นที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำ ประสานแผนปฏิบัติราชการของกรมให้เป็นไปตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติราชการของกรม ดำเนินการเกี่ยวกับงานสถิติและประมวลผล พัฒนาระบบ และให้บริการข้อมูลสารสนเทศการค้าภายในประเทศ
- จัดระบบ ส่งเสริม พัฒนาการค้า การตลาด และตลาดภายในประเทศให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม
- จัดระเบียบและส่งเสริมระบบการค้าสินค้าเพื่อรักษาระดับราคาสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนทางการค้า
- จัดระบบราคา ปริมาณสินค้าให้เกิดความเป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาผู้บริโภค ให้มีบทบาทในการพิทักษ์ประโยชน์ของตนเอง
- จัดระบบและพัฒนาการชั่งตวงวัดในเชิงพาณิชย์
- จัดระเบียบเกี่ยวกับการค้าและการตลาด รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ควบคุมการประกอบธุรกิจ
- พัฒนากฎหมาย กฎ และระเบียบ รวมทั้งดำเนินการเพื่อส่งเสริมการค้าให้เป็นธรรม
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมการค้าภายใน มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักชั่งตวงวัด

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.8.1 สำนักชั่งตวงวัด

สำนักชั่งตวงวัด มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนา กำหนด และทดสอบมาตรฐานเครื่องชั่งตวงวัด ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการใช้เครื่องชั่งตวงวัดให้เป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ ดำเนินการจัดทำ สอบเทียบ และเก็บรักษาแบบมาตราชั่งตวงวัด กำหนดหลักเกณฑ์และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจผลิต นำเข้า ซ่อม ขายเครื่องชั่งตวงวัด และการประกอบธุรกิจให้บริการชั่ง ตวง หรือวัด กำหนดหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจผลิตหรือซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดสามารถตรวจสอบให้คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัดที่ตนผลิตหรือซ่อม ดำเนินการตรวจให้คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัด จดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัวของผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัด สำรวจและตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องชั่งตวงวัดในระหว่างการใช้งาน ดำเนินการกำหนดวิธีการแสดงปริมาณสุทธิ และตรวจสอบความถูกต้องของปริมาณการบรรจุของสินค้าหีบห่อของผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จำหน่าย กำหนดวิธีการซื้อขายสินค้าชนิดใดต้องทำการซื้อขายโดยการชั่ง การตวง การวัดหรือการนับเป็นจำนวนหน่วย ดำเนินการตามกฎหมาย กรณีที่มีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเครื่องชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อ ดำเนินการให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เครื่องชั่งตวงวัดที่ถูกต้องแก่ประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิของผู้บริโภค และพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะของเจ้าหน้าที่ชั่งตวงวัดให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของเครื่องชั่งตวงวัด ความก้าวหน้าในกระบวนการปฏิบัติงานด้านชั่งตวงวัดของนานาประเทศ ดำเนินการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกำกับดูแลชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อของประเทศต่างๆ หรือระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายชั่งตวงวัด และองค์กรชั่งตวงวัดอื่นๆ ดำเนินการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ เกี่ยวกับงานชั่งตวงวัดทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานชั่งตวงวัด และการให้บริการข้อมูลแก่ผู้สนใจในธุรกิจชั่งตวงวัด และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

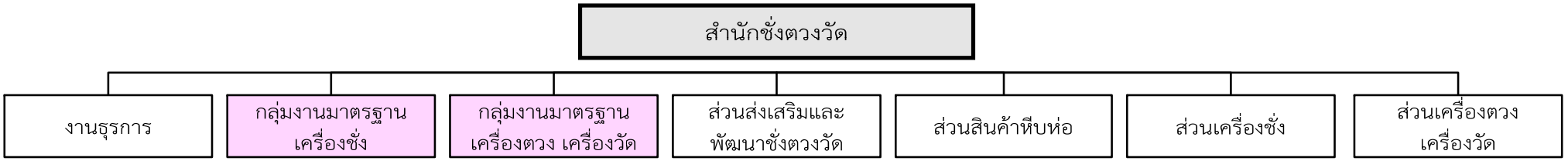

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานมาตรฐานเครื่องชั่ง
- ศึกษา ค้นคว้า ทดลองทางวิชาการและเทคนิคด้านชั่งตวงวัด - พัฒนาและกำหนดมาตรฐานของตุ้มน้ำหนักแบบมาตราและเครื่องชั่ง พัฒนาวิธีการสอบเทียบความถูกต้องและวิธีการตรวจสอบให้คำรับรองเครื่องชั่ง พัฒนาวิธีการตรวจสอบสินค้าหีบห่อที่แสดงปริมาณเป็นมาตราชั่ง พัฒนาวิธีการตรวจสอบมาตรฐานและความคงทนถาวรของเครื่องชั่ง - จัดทำและเรียบเรียงตำราเอกสารทางวิชาการและคู่มือปฏิบัติงานชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อเพื่อเผยแพร่ - ส่งเสริมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ ผลิต นำเข้า ซ่อม เครื่องชั่งตวงวัด และผู้ผลิตสินค้าหีบห่อให้สามารถดำเนินการตรวจสอบเครื่องชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อได้เอง เก็บ ดูแล บำรุงรักษาตุ้มน้ำหนักแบบมาตรา - จัดทำและสอบเทียบความถูกต้องเที่ยงตรงของตุ้มน้ำหนักแบบมาตราของเจ้าหน้าที่ชั่งตวงวัดและผู้ประกอบธุรกิจผลิต นำเข้าและซ่อมเครื่องชั่งตวงวัด และผู้ผลิตสินค้าหีบห่อ ตรวจสอบมาตรฐานและความคงทนถาวรของเครื่องชั่งชนิดต่างๆ - ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องชั่งและตุ้มน้ำหนักที่ต้องการรายงานผลการตรวจสอบ
กลุ่มงานมาตรฐานเครื่องตวงและเครื่องวัด
- ศึกษา ค้นคว้า ทดลองทางวิชาการและเทคนิคด้านชั่งตวงวัด - พัฒนาและกำหนดมาตรฐานของแบบมาตราเครื่องตวงและเครื่องวัด พัฒนาวิธีการสอบเทียบความถูกต้องและวิธีการตรวจสอบให้คำรับรองเครื่องตวงและเครื่องวัด พัฒนาวิธีการตรวจสอบสินค้าหีบห่อที่แสดงปริมาณเป็นมาตราตวงและวัด พัฒนาวิธีการตรวจสอบมาตรฐานและความคงทนถาวรของเครื่องตวงและเครื่องวัด - จัดทำและเรียบเรียงตำราเอกสารทางวิชาการและคู่มือปฏิบัติงานชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อเพื่อเผยแพร่ - ส่งเสริมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ ผลิต นำเข้า ซ่อม เครื่องชั่งตวงวัด และผู้ผลิตสินค้าหีบห่อให้สามารถดำเนินการตรวจสอบเครื่องชั่งตวงวัดและสินค้าหีบห่อได้เอง เก็บ ดูแล บำรุงรักษาแบบมาตราเครื่องตวงและเครื่องวัด - จัดทำและสอบเทียบความถูกต้องเที่ยงตรงของแบบมาตราเครื่องตวงและเครื่องวัดของเจ้าหน้าที่ชั่งตวงวัดและผู้ประกอบธุรกิจผลิต นำเข้า และซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดและผู้ผลิตสินค้าหีบห่อ สอบเทียบความถูกต้องเที่ยงตรงของแบบมาตราเครื่องตวงและเครื่องวัดที่มีคุณลักษณะพิเศษ ซึ่งนำไปใช้ตรวจสอบให้คำรับรองหรือตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องตวงและเครื่องวัดที่มีวิธีการตรวจสอบซับซ้อน - ตรวจสอบมาตรฐานและความคงทนถาวรของเครื่องตวงและเครื่องวัดชนิดต่างๆ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องตวงและเครื่องวัดที่ต้องการรายงาน ผลการตรวจสอบ

7.1.9 กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

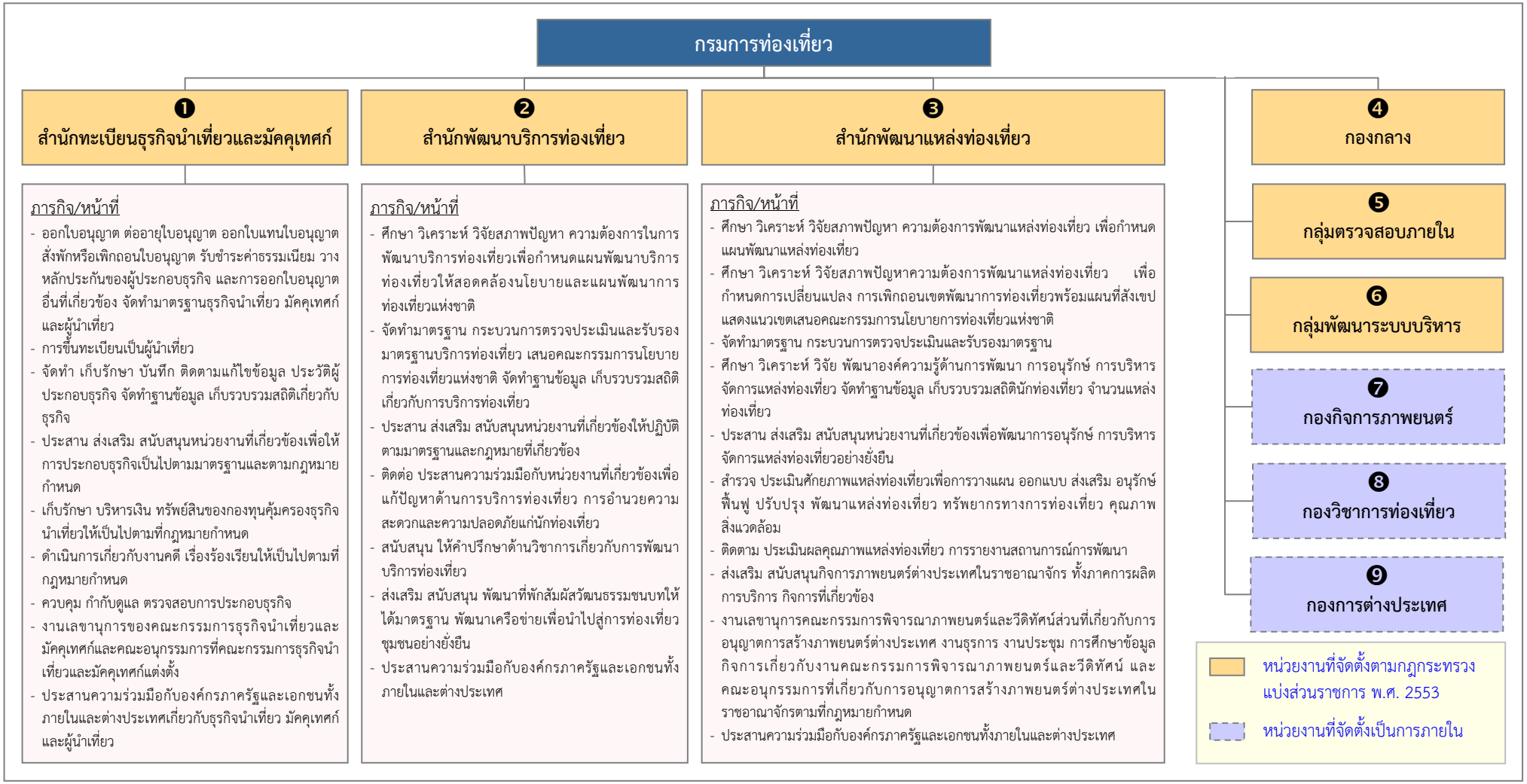

ภารกิจหลักของกรมการท่องเที่ยว มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านบริการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว มาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรมการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ประสานการสำรวจ วางแผน ออกแบบ ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะ ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพื่อเป็นการนำมาตรฐานทางการท่องเที่ยวไปสาธิตหรือเป็นต้นแบบปรับใช้กับแหล่งท่องเที่ยว
- สำรวจ จัดเก็บ รวบรวม พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อวางแผนและบริหารจัดการเผยแพร่ข้อมูลสถิติและองค์ความรู้ด้านบริการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว การประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน และกิจการภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
- จัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยว แผนพัฒนาทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน มาตรฐาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว และมาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน
- สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว
- ติดตาม ประเมินผลงานด้านพัฒนาการท่องเที่ยว
- ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงประสานและสนับสนุนการบริหารจัดการเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้สามารถดำเนินการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นเครือข่ายในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว

- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมการท่องเที่ยว มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 3 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
2. สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว
3. สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.9.1 สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต ออกใบแทนใบอนุญาตสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต การรับชำระค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ การวางหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และการออกใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ การจัดทำมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ดำเนินการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว จัดทำ เก็บรักษา บันทึก ติดตามแก้ไขข้อมูลและประวัติของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว จัดทำฐานข้อมูลและเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว เป็นไปตามมาตรฐานและตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการเก็บรักษาและบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการเกี่ยวกับงานคดีและเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ควบคุม กำกับดูแล และตรวจสอบการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แต่งตั้ง ประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.9.2 สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว

สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาบริการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดแผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำมาตรฐานกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานบริการท่องเที่ยว เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และจัดทำฐานข้อมูล เก็บรวบรวมสถิติ

เกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยว ดำเนินการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ติดต่อและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการบริการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ให้การสนับสนุนและคำปรึกษาด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาบริการท่องเที่ยว ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาเครือข่ายเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ดำเนินการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนภายในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาบริการท่องเที่ยว และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.9.3 สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกำหนดแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการกำหนดการเปลี่ยนแปลง หรือการเพิกถอนเขตพัฒนาการท่องเที่ยวพร้อมแผนที่สังเขป แสดงแนวเขตเสนอคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำมาตรฐาน กระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเสนอคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนา การอนุรักษ์ และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว จัดทำฐานข้อมูล เก็บรวบรวมสถิตินักท่องเที่ยว และจำนวนของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ ดำเนินการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการพัฒนาการอนุรักษ์ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เป็นไปตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสำรวจและประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการวางแผนและออกแบบ รวมทั้งส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู ปรับปรุง บูรณะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการติดตาม ประเมินผลคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และรายงานสถานการณ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ทั้งภาคการผลิต การบริการ และกิจการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และรับผิดชอบ งานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวกับการอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

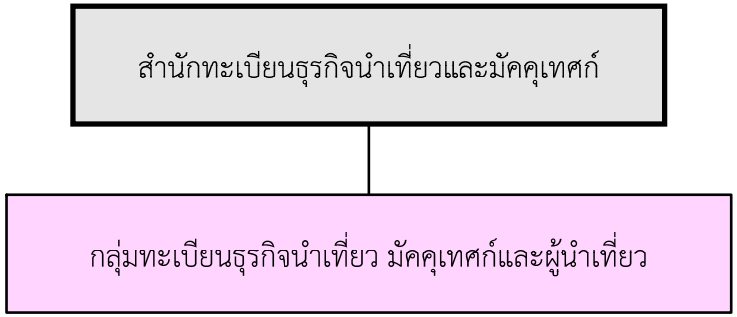

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว
- ออกใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต สั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ - ควบคุม กำกับดูแลการรับชำระค่าธรรมเนียม การวางหลักประกันให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 - กำหนด จัดทำสถิติ เก็บรักษา บันทึก ติดตาม และตรวจสอบข้อมูลประวัติของธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว - รับเรื่องร้องเรียนและเสนอแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ - ควบคุม กำกับดูแลการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด งานเสริมสร้างความรู้ด้านกฎหมาย งานพัฒนากฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และปรับปรุงอนุบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 - จัดทำตัวชี้วัดและเป้าหมายให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติราชการของสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่เกี่ยวข้อง - กำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 4 สาขา ตลอดจนสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนามาตรฐานบริการท่องเที่ยว
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อ กำหนดมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว - กำหนดมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน - ส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการปฏิบัติและดำเนินงานตามมาตรฐานที่กำหนด - จัดอบรมและให้คำปรึกษา แนะนำในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้การบริการด้านการท่องเที่ยว - กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงาน / โครงการของหน่วยงาน - ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงาน/โครงการ ตามแผนงานที่กำหนด - สรุปผล รวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว - ผลิตสื่อ หนังสือ เอกสาร คู่มือและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับเผยแพร่ - ติดต่อประสานงานกับบุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันบูรณาการและพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว - ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ให้กับผู้ร้องขอ

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อกำหนดมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน - ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและตามมาตรฐานที่กำหนด

7.1.10 กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

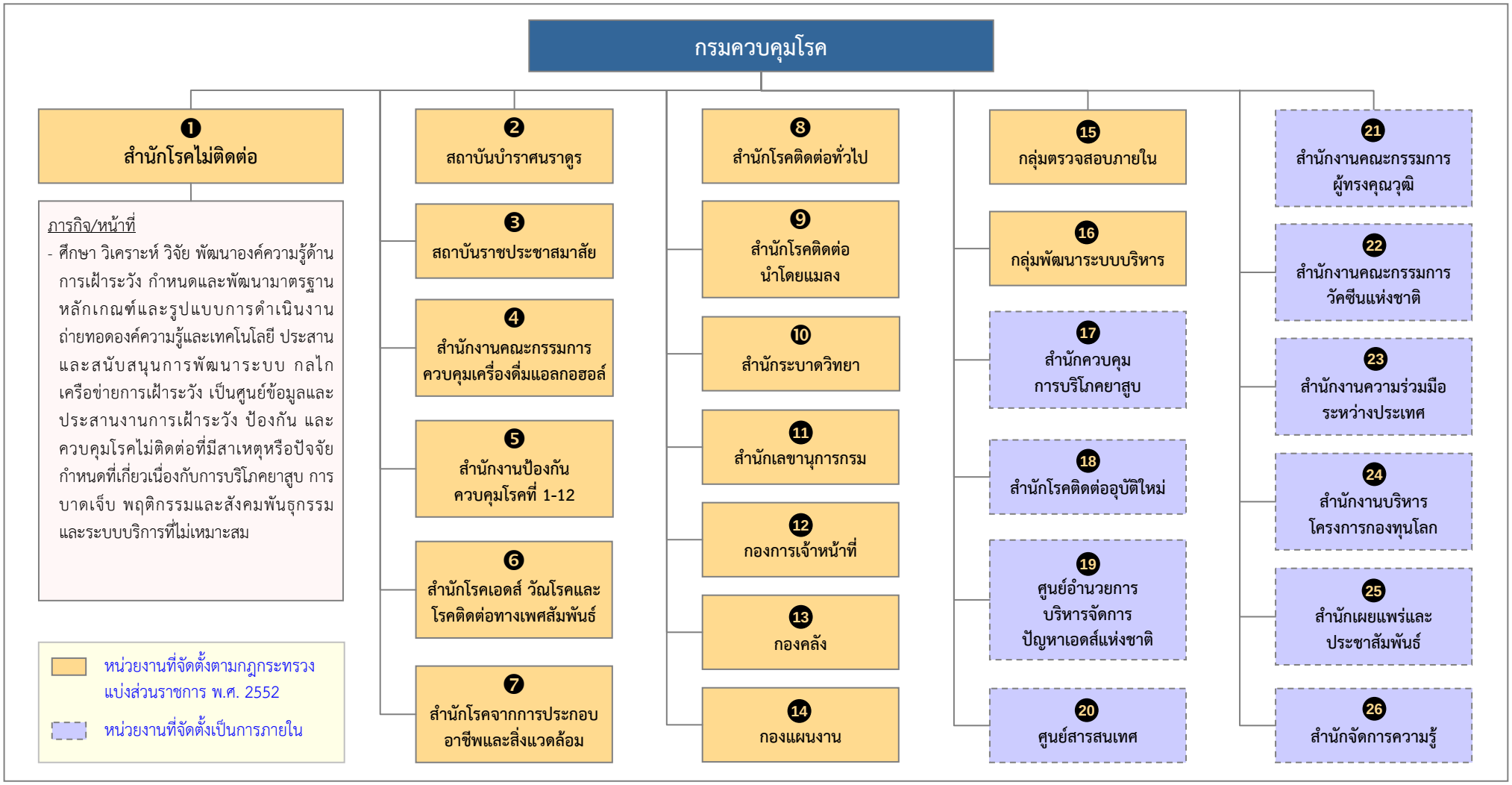

ภารกิจหลักของกรมควบคุมโรค มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาการเพื่อการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ โดยการศึกษา วิจัย พัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม วินิจฉัย รักษาโรค และภัยที่คุกคามสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีจากการป้องกันและการควบคุมโรค และภัยที่คุกคามสุขภาพ กรมควบคุมโรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อนุสัญญาหรือกฎข้อบังคับระหว่างประเทศ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการเฝ้าระวัง ป้องกันและการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพของประชาชน
- เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานทางด้านวิชาการ เวชภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม วินิจฉัย และรักษาโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ
- กำหนด พัฒนานโยบาย กฎหมาย มาตรการและคุณภาพมาตรฐานการดำเนินงาน ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพของประชาชน
- ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน
- จัด ประสาน พัฒนาระบบ กลไกและเครือข่ายในการเฝ้าระวัง สอบสวน ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ สื่อสัญญาณเตือนภัยการระบาดของโรคแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
- จัดให้มีบริการเพื่อรองรับการส่งต่อผู้ป่วยโรคติดต่อเฉพาะโรคติดต่อสำคัญ และโรคติดต่อร้ายแรงในระดับตติยภูมิ กักกันผู้ป่วยโรคติดต่ออันตรายตามข้อตกลงระหว่างประเทศ
- จัดให้มีบริการป้องกัน ควบคุม รักษา ฟื้นฟูสภาพโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ และแหล่งแพร่โรค เพื่อให้ได้องค์ความรู้ในการพัฒนาวิชาการตามภารกิจของกรม
- ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพกรณีที่เป็นปัญหาวงกว้างเกิดโรคระบาดรุนแรง หรือมีแนวโน้มจะขยายตัวเป็นปัญหารุนแรง
- ดำเนินการร่วมกับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและปัญหาสุขภาพระหว่างประเทศ
- พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ

- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมควบคุมโรค มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักโรคไม่ติดต่อ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.10.1 สำนักโรคไม่ติดต่อ

สำนักโรคไม่ติดต่อ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ กำหนดและพัฒนามาตรฐาน หลักเกณฑ์และรูปแบบการดำเนินงาน ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี ดำเนินงานประสานและสนับสนุนการพัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อที่มีสาเหตุหรือปัจจัยกำหนดที่เกี่ยวเนื่องกับการบริโภคยาสูบ การบาดเจ็บ พฤติกรรมและสังคม พันธุกรรม และระบบบริการที่ไม่เหมาะสม ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลและประสานงานการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อที่มีสาเหตุหรือปัจจัยกำหนดที่เกี่ยวเนื่องกับการบริโภคยาสูบ การบาดเจ็บ พฤติกรรมและสังคม พันธุกรรม และระบบบริการที่ไม่เหมาะสม และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

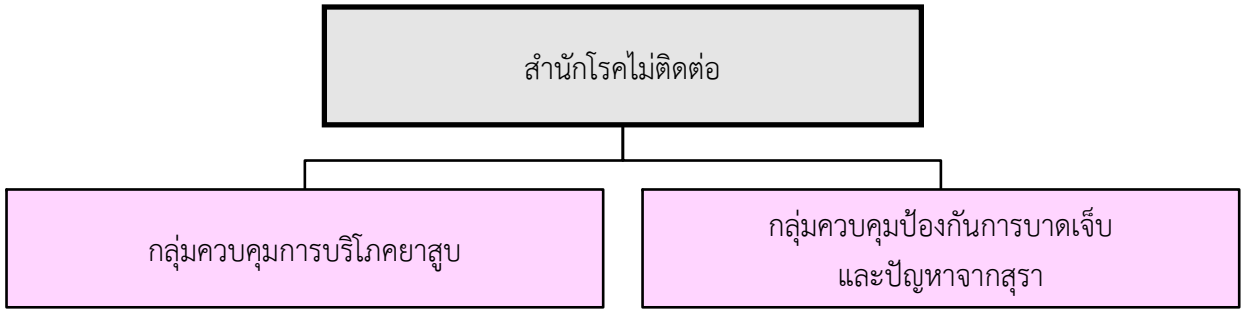

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มควบคุมการบริโภคยาสูบ
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีด้านป้องกันควบคุมการบริโภคยาสูบ และผลกระทบ - วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุป มาตรการ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ รูปแบบ เทคนิคการควบคุมป้องกันการบริโภคยาสูบและผลกระทบ - กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และรูปแบบการดำเนินงานป้องกันควบคุมการบริโภคยาสูบและผลกระทบ - จัดระบบและกลไกการเฝ้าระวังรวมทั้งการพัฒนาเครือข่ายการป้องกันควบคุมการบริโภคยาสูบและผลกระทบ - เป็นศูนย์ประสานงานและถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการป้องกันควบคุมการบริโภคยาสูบและผลกระทบ
กลุ่มควบคุมป้องกันการบาดเจ็บและปัญหาจากสุรา
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม การบาดเจ็บ - กำหนดและพัฒนามาตรฐาน หลักเกณฑ์และรูปแบบการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมการบาดเจ็บและผลกระทบ รวมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและกฎหมาย - ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมการบาดเจ็บให้แก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน - ประสานและสนับสนุนการพัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม การบาดเจ็บและผลกระทบ - เป็นศูนย์ข้อมูลและประสานงานการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมการบาดเจ็บ - กำกับ ติดตามและประเมินผลของการควบคุม ป้องกันการบาดเจ็บของประเทศ

7.1.11 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

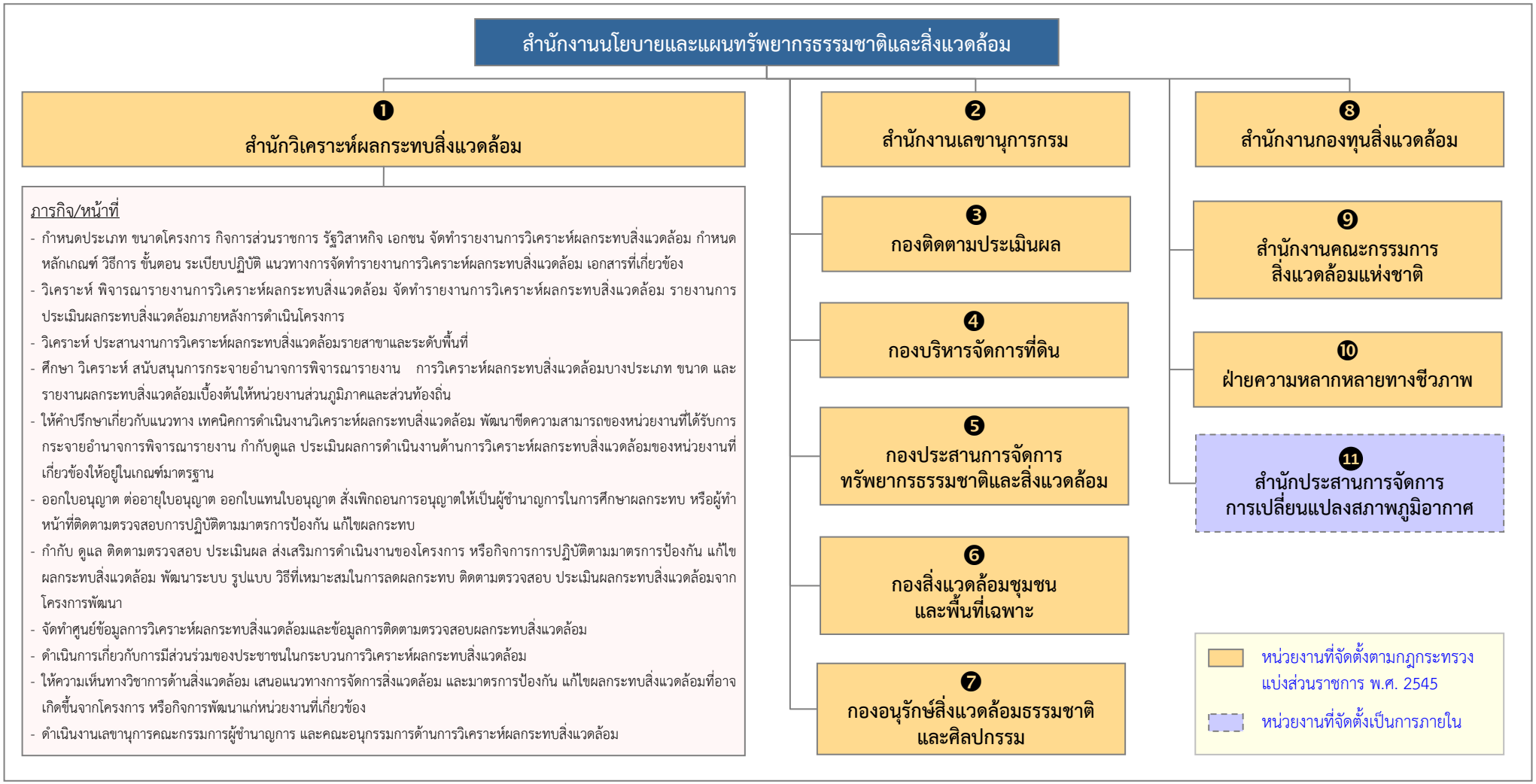

ภารกิจหลักของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เสนอแนะนโยบายและแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ มาตรการเงื่อนไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและคุณภาพชีวิตที่ดี สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- จัดทำนโยบายและแผนการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประสานและจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ประสานการจัดการให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- ศึกษา วิเคราะห์ ประสานและกำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย แผน และมาตรการและจัดทำรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม
- การดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรมของภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- บริหารงานกองทุนสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนนโยบายแผนและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน
- เสนอความเห็นประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารที่ดิน การวางแผนการถือครองที่ดิน การสงวนและพัฒนาที่ดินเพื่อจัดให้แก่ประชาชน การสงวนหรือหวงห้ามที่ดินของรัฐ
- ประสานความร่วมมือองค์กรระหว่างประเทศและต่างประเทศ ในการดำเนินการร่วมด้านนโยบายและแผนการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.11.1 สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดประเภท ขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษา วิเคราะห์ พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังดำเนินโครงการ ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และประสานงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมรายสาขาและระดับพื้นที่ เพื่อกำหนดนโยบาย แผนแม่บทหรือแผนพัฒนาที่อาจมีผลกระทบสิ่งแวดล้อม ศึกษา วิเคราะห์ และสนับสนุนการกระจายอำนาจการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมบางประเภท ขนาด รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นแก่หน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางและเทคนิคการดำเนินงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจการพิจารณารายงาน รวมทั้งกำกับดูแล และประเมินผลการดำเนินงานด้านการ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือผู้ทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการกำกับ ดูแล ติดตามตรวจสอบ ประเมินผล และส่งเสริมการดำเนินงานของโครงการ กิจการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีที่เหมาะสมในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ติดตามตรวจสอบ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากโครงการพัฒนา จัดทำศูนย์ข้อมูลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและข้อมูลการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดรูปแบบ วิธีการ ขั้นตอน แนวทางการดำเนินงาน และประสานงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ให้คำปรึกษาทางวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม เสนอแนะแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ หรือกิจการพัฒนาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และคณะอนุกรรมการด้านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

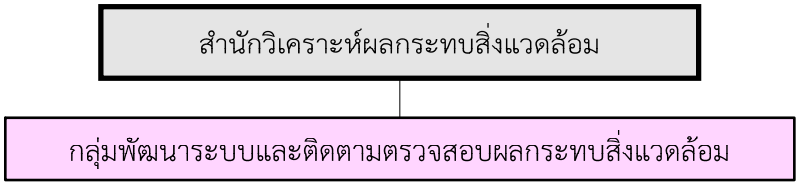

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาระบบและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- กำหนดประเภท ขนาดโครงการ กิจการส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ซึ่งต้องจัดทำรายการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง - ศึกษา วิเคราะห์ ประสานงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมรายสาขาและระดับพื้นที่ เพื่อกำหนดนโยบายแผนแม่บทหรือแผนพัฒนาที่อาจมีผลกระทบสิ่งแวดล้อม - ศึกษา วิเคราะห์และสนับสนุนการกระจายอำนาจการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม บางประเภท ขนาดและรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นให้หน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น - สนับสนุนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางและเทคนิคการดำเนินงาน วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจการพิจารณารายงานรวมทั้งกำกับดูแลและประเมินผลการดำเนินงานด้านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน - ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือผู้ทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม - กำกับ ดูแล ติดตามตรวจสอบ ประเมินผล และส่งเสริมการดำเนินงานของโครงการหรือกิจการในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาระบบ รูปแบบและวิธีที่เหมาะสมในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ติดตามตรวจสอบและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากโครงการพัฒนา - จัดทำศูนย์ข้อมูลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และข้อมูลการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม - ดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดรูปแบบ วิธีการ ขั้นตอนและแนวทางการดำเนินงาน รวมทั้งประสานงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน - ให้ความเห็นหรือคำปรึกษาทางวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม และเสนอแนะแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมและ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการพัฒนาหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและคณะอนุกรรมการกลั่นกรองการขออนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

7.1.12 สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

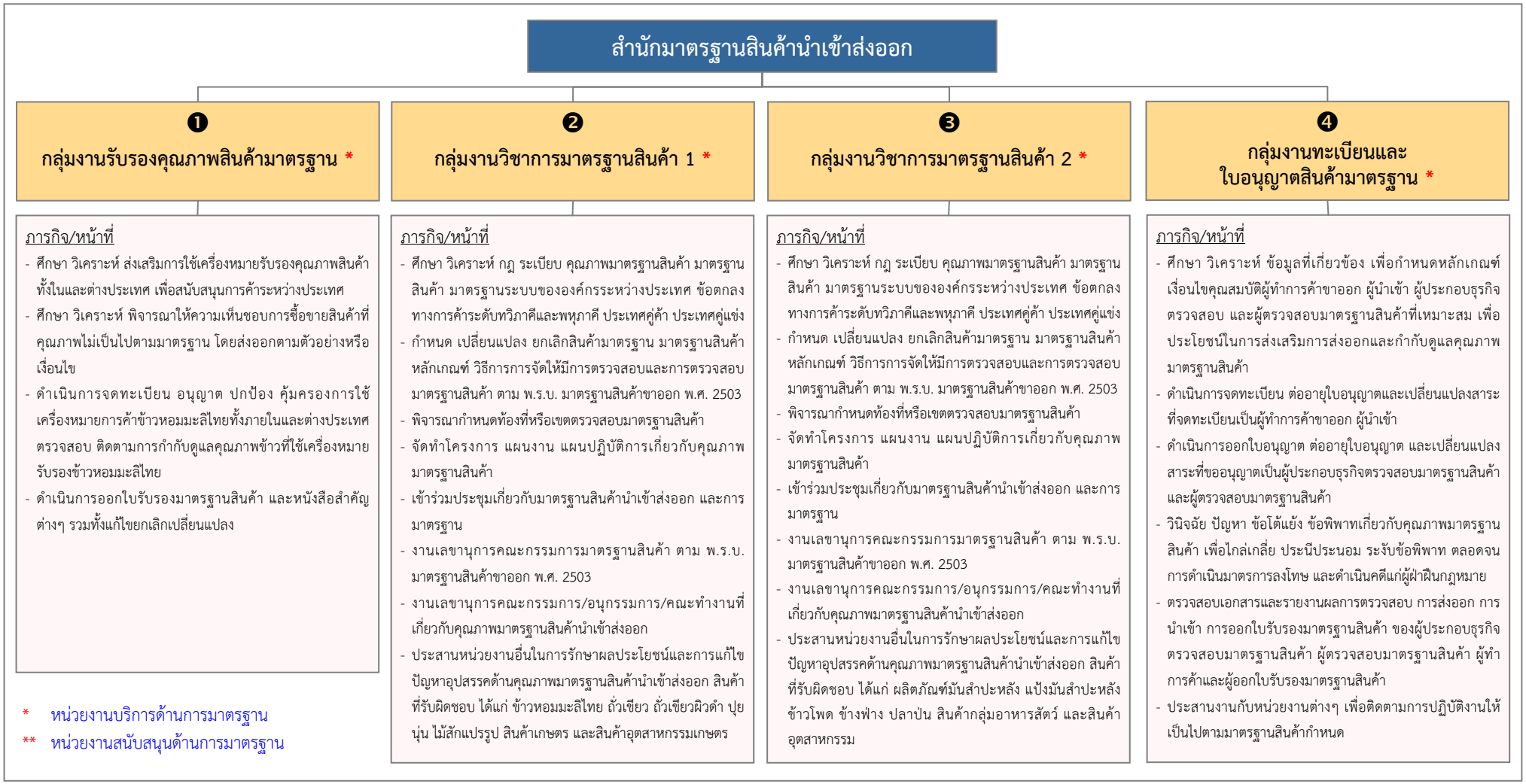

สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก (ต่อ)

❺ กลุ่มงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า *

ภารกิจ/หน้าที่

- วิเคราะห์ กฎ ระเบียบ วิธีการตรวจสอบ คุณลักษณะ คุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ที่จะทำการตรวจสอบ
- กำหนดแผนงาน แผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการตรวจสอบ การกำกับดูแลตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานสินค้าให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- ตรวจสอบ กำกับดูแลคุณภาพ ปริมาณสินค้า ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
- ตรวจสอบ กำกับดูแลปริมาณ คุณภาพสินค้าที่ส่งเสริมพัฒนายกระดับคุณภาพ
- ตรวจสอบ ติดตาม รายงานผลการตรวจสอบและการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานสินค้า
- ศึกษา รวบรวม ประมวลปัญหา อุปสรรคการตรวจสอบ การกำกับดูแลเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กฎระเบียบ หลักเกณฑ์การตรวจสอบ การกำกับดูแล
- วินิจฉัยข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการตรวจสอบและคุณภาพสินค้าเบื้องต้น
- ตรวจสอบมาตรฐานสินค้านำเข้าที่กำหนดเงื่อนไข ตาม พ.ร.บ. การส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 หรือภายใต้ข้อตกลงระหว่างองค์การการค้าโลก หรือเขตการค้าเสรี
- มีฝ่ายตรวจสอบ ดังนี้ ฝ่ายตรวจสอบ 1 มีสินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิไทย ถั่วเขียว ถั่วเขียวผิวดำ ปุยนุ่น กลุ่มสินค้าธัญพืชฯ พืชไร่ พืชสวน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูปของสินค้าในความรับผิดชอบ สินค้าอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย และฝ่ายตรวจสอบ 2 มีสินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แป้งมันสำปะหลัง ปลาป่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง สินค้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ กลุ่มสินค้าอาหารทะเลกระป๋อง ผลิตภัณฑ์แปรรูปของสินค้าในความรับผิดชอบ สินค้าอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

* หน่วยงานบริการด้านการมาตรฐาน
** หน่วยงานสนับสนุนด้านการมาตรฐาน

❻ กลุ่มงานบริหารมาตรฐานสินค้า **

ภารกิจ/หน้าที่

- ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล โครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติราชการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านมาตรฐานสินค้า
- จัดทำ โครงการ แผนงาน เกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและการกำกับดูแลการตรวจสอบสินค้ามาตรฐาน
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับคุณภาพ และมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก
- งานสารบรรณ งานการเจ้าหน้าที่ งบประมาณ งานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- รับแจ้งกำหนดการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
- จัดเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานตรวจสอบและกำกับดูแล
- รับ ส่งตัวอย่างสินค้าเพื่อวิเคราะห์คุณภาพและเก็บรักษาตัวอย่าง
- ทดสอบคุณภาพตัวอย่างสินค้าข้าวหอมมะลิไทยเพื่อการสอบทาน
- ตรวจสอบคุณภาพข้าวอื่นที่ไม่ใช่ข้าวหอมมะลิไทยที่ส่งออก เพื่อประกอบการออกใบอนุญาตส่งออกข้าว
- จัดทำตัวอย่างสินค้ามาตรฐาน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัยข้อโต้แย้งเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

❼ กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานสินค้า **

ภารกิจ/หน้าที่

- ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำ โครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนางานด้านมาตรฐานสินค้า
- ทดสอบความรู้ ฝึกอบรมผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เพื่อพัฒนาให้มีทักษะ ความรู้ ความชำนาญด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้า ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบคุณภาพสินค้า
- ฝึกอบรม สัมมนา ให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานสินค้า ตลอดจนหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า
- จัดทำแผนงาน โครงการ แผนปฏิบัติการการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานมาตรฐานสินค้า
- ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและผู้ทำการค้าซึ่งสินค้ามาตรฐาน
- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก
- ศึกษา รวบรวม ประมวลผลและวิเคราะห์สถิติการค้าสินค้ามาตรฐานเพื่อประโยชน์ทางการค้า และนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนด ยกเลิก เปลี่ยนแปลง และการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานสินค้า
- เป็นศูนย์บริการเผยแพร่ข้อมูลด้านมาตรฐานสินค้าและข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านมาตรฐานสินค้า

ภารกิจหลักของสำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก มีดังต่อไปนี้

- ศึกษา วิเคราะห์สินค้าและมาตรฐานสินค้า รวมทั้งมาตรฐานสินค้าขององค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนมาตรฐานระบบ เพื่อประกอบการพิจาณาใช้มาตรการด้านมาตรฐานสินค้า เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ
- ประสานการจัดทำแผน ดำเนินการส่งเสริมพัฒนาและรักษาผลประโยชน์ รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคด้านมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก
- กำหนด เปลี่ยนแปลงและยกเลิกสินค้ามาตรฐาน มาตรฐานสินค้า หลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการตรวจสอบและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า รวมทั้งตรวจสอบ กำกับ ดูแลคุณภาพสินค้าและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
- ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนและการอนุญาตให้เป็นผู้ทำการค้าซึ่งสินค้ามาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า รวมทั้งทดสอบและฝึกอบรมด้านมาตรฐานสินค้า
- ไกล่เกลี่ย ประนีประนอม วินิจฉัยปัญหา ข้อโต้แย้ง และข้อพิพาทเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าและดำเนินคดีผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย
- เป็นศูนย์บริการข้อมูลด้านมาตรฐานและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านมาตรฐานสินค้า
- ปฏิบัติงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้า
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก มีกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 7 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มงานรับรองคุณภาพสินค้ามาตรฐาน
2. กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 1
3. กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 2
4. กลุ่มงานทะเบียนและใบอนุญาตสินค้ามาตรฐาน
5. กลุ่มงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
6. กลุ่มงานบริหารมาตรฐานสินค้า
7. กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานสินค้า

กลุ่มงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.12.1 กลุ่มงานรับรองคุณภาพสินค้ามาตรฐาน

กลุ่มงานรับรองคุณภาพสินค้ามาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์และส่งเสริมการใช้เครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้าทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ ศึกษา วิเคราะห์และพิจารณาให้ความเห็นชอบการซื้อขายสินค้าที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด โดยส่งออกตามตัวอย่างหรือเงื่อนไข ดำเนินการจดทะเบียน อนุญาต ปกป้องและคุ้มครองการใช้เครื่องหมายการค้าข้าวหอมมะลิไทยทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งตรวจสอบ ติดตามการกำกับดูแลคุณภาพข้าวที่ใช้เครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทย ดำเนินการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าและหนังสือสำคัญต่างๆ รวมทั้งแก้ไขยกเลิกเปลี่ยนแปลง และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.12.2 กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 1

กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 1 มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษาศึกษา วิเคราะห์ กฎ ระเบียบเกี่ยวข้องกับคุณภาพมาตรฐานสินค้า มาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบขององค์กรระหว่างประเทศ ข้อตกลงทางการค้าระดับทวิภาคีและพหุภาคี ประเทศคู่ค้า ประเทศคู่แข่ง เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอให้มีหรือให้ใช้มาตรการด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้าในการบริหารการนำเข้าส่งออกของประเทศ ดำเนินการกำหนดเปลี่ยนแปลง ยกเลิกสินค้ามาตรฐาน มาตรฐานสินค้าหลักเกณฑ์และวิธีการการจัดให้มีการตรวจสอบและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 พิจารณากำหนดท้องที่หรือเขตตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ดำเนินการจัดทำโครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติการเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก และการมาตรฐาน ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการ/อนุกรรมการ/คณะทำงานที่เกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ดำเนินการประสานหน่วยงานอื่นในการรักษาผลประโยชน์และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก สินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิไทย ถั่วเขียว ถั่วเขียวผิวดำ ปุยนุ่น ไม้สักแปรรูป สินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรและปฏิบัติงานอื่นๆ ตามได้รับมอบหมาย

7.1.12.3 กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 2

กลุ่มงานวิชาการมาตรฐานสินค้า 2 มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ กฎ ระเบียบเกี่ยวข้องกับคุณภาพมาตรฐานสินค้า มาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบขององค์กรระหว่างประเทศ ข้อตกลงทางการค้าระดับทวิภาคีและพหุภาคี ประเทศคู่ค้า ประเทศคู่แข่ง เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอให้มีหรือให้ใช้มาตรการ

ด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้าในการบริหารการนำเข้าส่งออกของประเทศ ดำเนินการกำหนด เปลี่ยนแปลง ยกเลิกสินค้ามาตรฐาน มาตรฐานสินค้าหลักเกณฑ์และวิธีการการจัดให้มีการตรวจสอบและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 พิจารณากำหนดท้องที่หรือเขตตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จัดทำโครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติการเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้า เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก และการมาตรฐาน ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการ/อนุกรรมการ/คณะทำงานที่เกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ดำเนินงานประสานหน่วยงานอื่นในการรักษาผลประโยชน์และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก สินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แป้งมันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ปลาป่น สินค้ากลุ่มอาหารสัตว์ และสินค้าอุตสาหกรรม และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามได้รับมอบหมาย

7.1.12.4 กลุ่มงานทะเบียนและใบอนุญาตสินค้ามาตรฐาน

กลุ่มงานทะเบียนและใบอนุญาตสินค้ามาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขคุณสมบัติผู้ทำการค้าขาออก ผู้นำเข้า ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบและผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออกและกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานสินค้า ดำเนินการจดทะเบียน ต่ออายุใบอนุญาตและเปลี่ยนแปลงสาระที่จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออก ผู้นำเข้า ดำเนินการออกใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต และเปลี่ยนแปลงสาระที่ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ดำเนินการวินิจฉัย ปัญหา ข้อโต้แย้งและข้อพิพาทเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้า เพื่อไกล่เกลี่ย ประนีประนอม ระงับข้อพิพาท ตลอดจนการดำเนินมาตรการลงโทษ และดำเนินคดีแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ดำเนินการตรวจสอบเอกสารและรายงานผลการตรวจสอบ การส่งออก การนำเข้า การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า ของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ทำการค้าและผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสินค้ากำหนด เช่น สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้ทำการค้าขาออก ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.12.5 กลุ่มงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

กลุ่มงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ กฎ ระเบียบ วิธีการตรวจสอบ คุณลักษณะ คุณภาพมาตรฐานสินค้านำเข้า ส่งออกที่จะทำการตรวจสอบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแล คุณภาพมาตรฐานสินค้า กำหนดแผนงาน แผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการตรวจสอบ การกำกับดูแลตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานสินค้าให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบ การ

กำกับดูแลคุณภาพ ปริมาณสินค้าและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบ การกำกับดูแลปริมาณ คุณภาพสินค้าที่ส่งเสริมพัฒนายกระดับคุณภาพหรือสินค้าที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบ ติดตามและรายงานผลเกี่ยวกับการตรวจสอบและการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานสินค้า ดำเนินการศึกษา รวบรวม ประมวลปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจสอบ การกำกับดูแล ประกอบการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กฎระเบียบ หลักเกณฑ์การตรวจสอบและการกำกับดูแล วินิจฉัยข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการตรวจสอบและคุณภาพสินค้าเบื้องต้น เพื่อแก้ไขปัญญาอุปสรรคด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้า ดำเนินการตรวจสอบมาตรฐานสินค้านำเข้าที่มีการกำหนดเงื่อนไข ตาม พ.ร.บ. การส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 หรือภายใต้ข้อตกลงระหว่างองค์การการค้าโลก หรือเขตการค้าเสรี และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งมีฝ่ายตรวจสอบ 2 ฝ่ายดังนี้ ฝ่ายตรวจสอบ 1 มีสินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ สินค้ามาตรฐาน (ข้าวหอมมะลิไทย ถั่วเขียว ถั่วเขียวผิวดำ ปุยนุ่น) สินค้านำเข้าส่งออกอื่นๆ (กลุ่มสินค้าธัญพืชฯ พืชไร่ พืชสวน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูปของสินค้าในความรับผิดชอบ สินค้าอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย) ฝ่ายตรวจสอบ 2 มีสินค้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ สินค้ามาตรฐาน (ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แป้งมันสำปะหลัง ปลาป่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง) สินค้านำเข้าส่งออกอื่นๆ (สินค้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ กลุ่มสินค้าอาหารทะเลกระป๋อง ผลิตภัณฑ์แปรรูปของสินค้าในความรับผิดชอบ สินค้าอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย)

7.1.12.6 กลุ่มงานบริหารมาตรฐานสินค้า

กลุ่มงานบริหารมาตรฐานสินค้า มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติราชการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านมาตรฐานสินค้าให้บรรลุเป้าประสงค์ ดำเนินการจัดทำโครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติการเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและการกำกับดูแลการตรวจสอบสินค้ามาตรฐาน ติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ และมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานการเจ้าหน้าที่ งบประมาณ การพัสดุ และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการรับแจ้งกำหนดการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จัดเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานตรวจสอบและกำกับดูแลการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ดำเนินการรับ-ส่งตัวอย่างสินค้าเพื่อวิเคราะห์คุณภาพและเก็บรักษาตัวอย่างสินค้ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการทดสอบคุณภาพตัวอย่างสินค้าข้าวหอมมะลิไทยเพื่อการสอบทาน ตรวจสอบคุณภาพข้าวอื่นที่ไม่ใช่ข้าวหอมมะลิไทยที่ส่งออก เพื่อประกอบการออกใบอนุญาตส่งออกข้าว ดำเนินการจัดทำตัวอย่างสินค้ามาตรฐาน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัยข้อโต้แย้งเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานสินค้า และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.12.7 กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานสินค้า

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานสินค้า มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำโครงการ แผนงาน แผนปฏิบัติการส่งเสริม และพัฒนางานด้านมาตรฐานสินค้า เพื่อสนับสนุนการค้าสินค้ามาตรฐาน ดำเนินการทดสอบความรู้และฝึกอบรมผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เพื่อพัฒนาให้มีทักษะ ความรู้ ความชำนาญด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้า ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดสำหรับนำไปใช้ในการตรวจสอบคุณภาพสินค้าตามกฎหมายกำหนด ดำเนินการฝึกอบรม สัมมนา ให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการมาตรฐานสินค้า ตลอดจนหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า จัดทำแผนงาน โครงการ แผนปฏิบัติการการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานมาตรฐานสินค้า เพื่อส่งเสริม พัฒนาการค้าสินค้ามาตรฐาน ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและผู้ทำการค้าซึ่งสินค้ามาตรฐาน เป็นต้น เพื่อประโยชน์ทางการค้าและการตลาดทุกระดับ ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก ศึกษา รวบรวม ประมวลผลและวิเคราะห์สถิติการค้าสินค้ามาตรฐานเพื่อประโยชน์ทางการค้า และนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนด ยกเลิก เปลี่ยนแปลง และการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานสินค้า ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการเผยแพร่ข้อมูลด้านมาตรฐานสินค้าและข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านมาตรฐานสินค้า และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานเสริม

7.1.13 กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

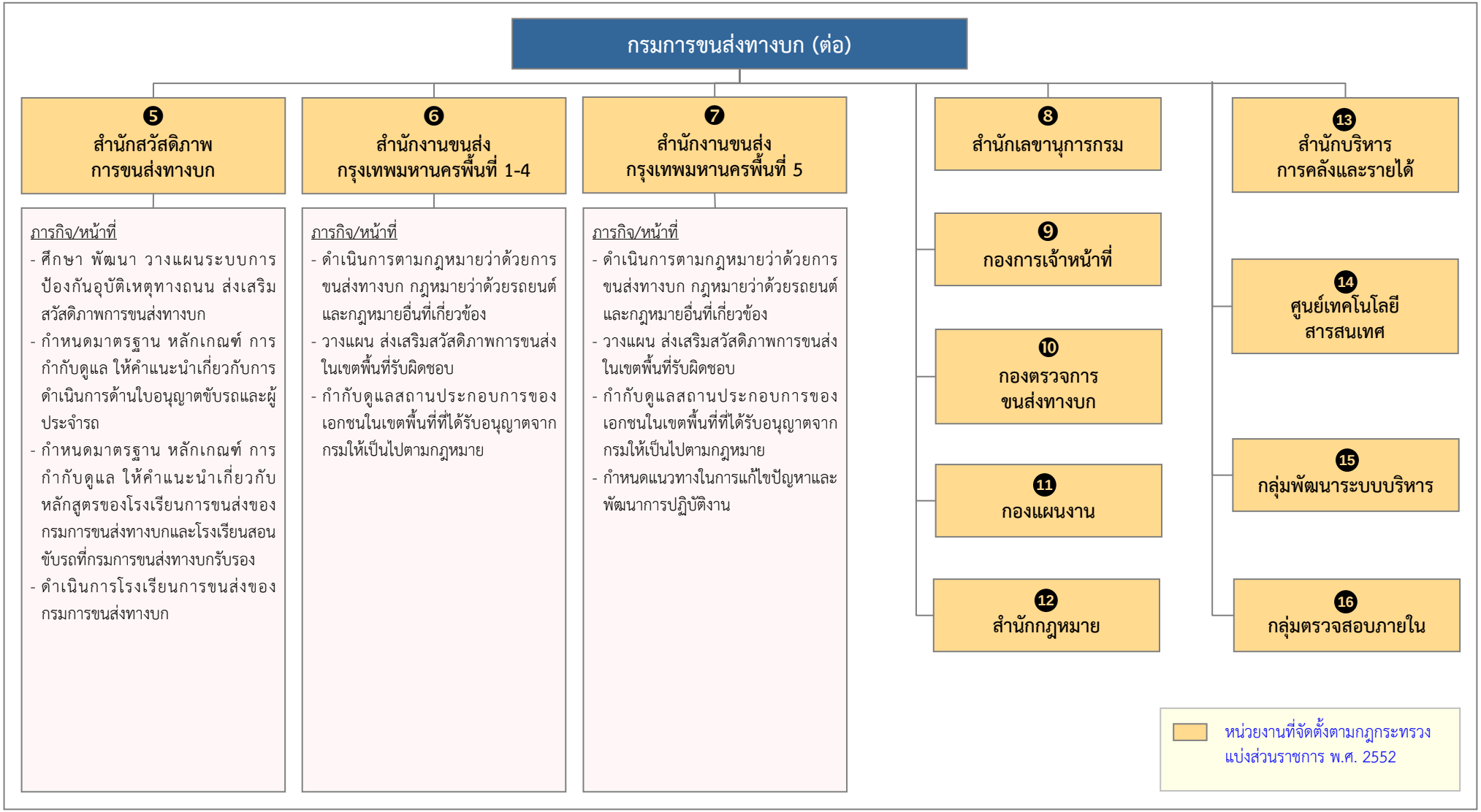
กรมการขนส่งทางบก (ต่อ)
5 สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
6 สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-4
7 สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 5
8 สำนักเลขานุการกรม
9 กองการเจ้าหน้าที่
10 กองตรวจการขนส่งทางบก
11 กองแผนงาน
12 สำนักกฎหมาย
13 สำนักบริหารการคลังและรายได้
14 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
15 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
16 กลุ่มตรวจสอบภายใน
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา พัฒนา วางแผนระบบการป้องกันอุบัติเหตุทางถนน ส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
- กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการด้านใบอนุญาตขับรถและผู้ประจำรถ
- กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบกและโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง
- ดำเนินการโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบก
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- วางแผน ส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมให้เป็นไปตามกฎหมาย
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- วางแผน ส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมให้เป็นไปตามกฎหมาย
- กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงาน
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2552

ภารกิจหลักของกรมการขนส่งทางบก มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแล ตรวจสอบ ตรวจตรา ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประสานและวางแผนให้มีการเชื่อมต่อระบบการขนส่งอื่นๆ เพื่อให้ระบบการขนส่งทางบกเกิดความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว ทั่วถึง และปลอดภัย กรมการขนส่งทางบก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการแก้ไข ป้องกัน และส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
- ส่งเสริม และพัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางบก
- ดำเนินการจัดระบบ และระเบียบการขนส่งทางบก
- ร่วมมือ ประสานงานกับองค์การและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านการขนส่งทางบก และในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ
- ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมการขนส่งทางบก มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 7 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักมาตรฐานงานทะเบียนและภาษีรถ
2. สำนักการขนส่งผู้โดยสาร
3. สำนักการขนส่งสินค้า
4. สำนักวิศวกรรมยานยนต์
5. สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
6. สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-4
7. สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 5

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.13.1 สำนักมาตรฐานงานทะเบียนและภาษีรถ

สำนักมาตรฐานงานทะเบียนและภาษีรถ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา พัฒนาระบบทะเบียนและภาษีรถ ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล และให้คำแนะนำด้านทะเบียนและภาษีรถ ติดตาม

และประเมินผลการดำเนินงานด้านทะเบียนและภาษีรถ ควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์สำหรับรถ ดำเนินการเกี่ยวกับการประมูลหมายเลขทะเบียนรถ กำกับดูแลและบริหารกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.2 สำนักการขนส่งผู้โดยสาร

สำนักการขนส่งผู้โดยสาร มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการและจัดระบบด้านการขนส่งผู้โดยสารตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ศึกษา พัฒนาด้านการขนส่งผู้โดยสาร ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนส่ง และประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการขนส่งและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดหลักเกณฑ์และกำกับดูแลผู้ประกอบการขนส่งผู้โดยสารให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ติดตามและประเมินผลการดำเนินการด้านการขนส่งผู้โดยสาร และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.3 สำนักการขนส่งสินค้า

สำนักการขนส่งสินค้า มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการและจัดระบบด้านการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ศึกษา พัฒนาด้านการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนส่ง และประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการขนส่งและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดหลักเกณฑ์และกำกับดูแลผู้ประกอบการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการด้านการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.4 สำนักวิศวกรรมยานยนต์

สำนักวิศวกรรมยานยนต์ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา พัฒนาด้านวิศวกรรมยานยนต์และมลภาวะที่เกิดจากยานพาหนะ กำหนดแบบมาตรฐานและให้ความเห็นชอบรถ เครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถ ทดสอบด้านวิศวกรรมยานยนต์ ศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาความรู้และความชำนาญของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิศวกรรมยานยนต์ ดำเนินการส่งเสริม พัฒนาระบบงาน เผยแพร่ความรู้เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนในด้านวิศวกรรมยานยนต์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรฐาน และดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสภาพรถให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตและกำกับดูแลการดำเนินการของสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาตจากกรม ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรม

เกี่ยวกับการใช้ การซ่อม และบำรุงรักษาเครื่องตรวจสภาพรถ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.5 สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก

สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา พัฒนา และวางแผนระบบการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งทางบก กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการด้านใบอนุญาตขับรถและผู้ประจำรถ กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบกและโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง ดำเนินการโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบก และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.6 สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-4

สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-4 มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการวางแผนและส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมให้เป็นไปตามกฎหมาย และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.13.7 สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 5

สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-4 มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการวางแผนและส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมให้เป็นไปตามกฎหมาย กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

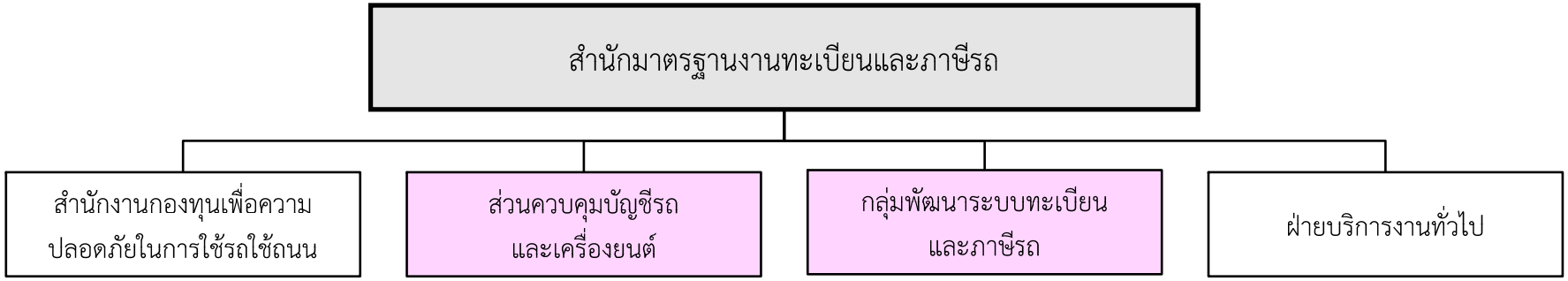

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์	กลุ่มพัฒนาระบบทะเบียนและภาษีรถ
- ศึกษา วิเคราะห์เพื่อวางระบบในการควบคุมรถบัญชีรถและเครื่องยนต์สำหรับรถที่นำเข้าหรือผลิตหรือประกอบ เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรหรือนำออกนอกราชอาณาจักร - การควบคุมบัญชีเครื่องยนต์สำหรับรถที่ประมูลจากการขายทอดตลาด รถประกอบจากชิ้นส่วนอุปกรณ์เก่า รถที่มีการดัดแปลง รถปรับสภาพเพื่อการส่งออก รถประกอบที่ผ่านการรับรองแบบหรือรถอื่นๆ - การควบคุมหรืออณุญาตให้ใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนเป็นการชั่วคราว การวางระบบหมายเลขทะเบียนรถเป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการตรวจสอบที่มาของรถและเครื่องยนต์สำหรับรถ - กำกับ ดูแล ควบคุมให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยมีการวางแผนติดตาม และประเมินผลและพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย	- ศึกษา พัฒนาและแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับระบบทะเบียนและภาษีรถ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อเสนอเป็นนโยบายเกี่ยวกับงานด้านระบบทะเบียนและภาษีรถ - กำหนดมาตรฐาน ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานและกำกับดูแลระบบงานด้านทะเบียนและภาษีรถ ให้มีคุณภาพมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ข - ศึกษาและวิเคราะห์การปรับปรุงโครงสร้างภาษีรถและอัตราค่าธรรมเนียมรถให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน - กำหนดแนวทางมาตรการ ในการป้องกันและเร่งรัดการจัดเก็บภาษีค้างชำระ ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตอบข้อหารือ และแก้ไขปัญหาในการดำเนินการด้านระบบทะเบียนและภาษีรถ รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านทะเบียนและภาษีรถ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการขนส่งผู้โดยสาร	ส่วนสถานีขนส่งผู้โดยสาร
- ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนและพัฒนาระบบการขนส่งผู้โดยสารทุกรูปแบบให้มีความทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ และคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ - ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับต้นทุนและอัตราค่าขนส่งผู้โดยสาร - กำหนดมาตรฐานการให้บริการการขนส่ง - พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการขนส่งผู้โดยสารและบุคลากรด้านการขนส่ง - พัฒนาองค์ความรู้และเผยแพร่ ให้คำปรึกษาด้านวิชาการขนส่งผู้โดยสารหน่วยงานอื่น - วิเคราะห์ ประเมินผล การดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบการขนส่งผู้โดยสาร	- ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน พัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการ - การพิจารณาอนุญาตจัดให้มีและจัดตั้ง สนับสนุนการดำเนินงานสถานีขนส่งผู้โดยสาร - การกำหนดอัตราค่าบริการ และการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสาร - ปรับปรุงมาตรฐานหลักเกณฑ์ และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาต - พิจารณาหลักเกณฑ์ สถานที่หยุดรถโดยสารประจำทาง และการอนุญาตให้ใช้ ตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายเพื่อการโฆษณาที่ตัวรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร และกำหนดสถานที่หยุดรถโดยสารประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนการขนส่งผู้โดยสารประจำทาง	ส่วนการขนส่งผู้โดยสารไม่ประจำทาง
- ศึกษา วิเคราะห์ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการอนุญาตให้ประกอบการขนส่งประจำทาง - ดำเนินการด้านใบอนุญาตประกอบการ - กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการประกอบการขนส่งประจำทางด้วยรถโดยสาร และรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารด้วยรถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	- ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการอนุญาตให้ประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง - ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตประกอบการขนส่ง - กำกับ ดูแล ประเมินผลการประกอบการขนส่งไม่ประจำทางด้วยรถโดยสาร รถยนต์รับจ้างและรถบริการ รถจักรยานยนต์สาธารณะและรถรับจ้างอื่นๆ - ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตให้เป็นผู้รับจัดการขนส่ง

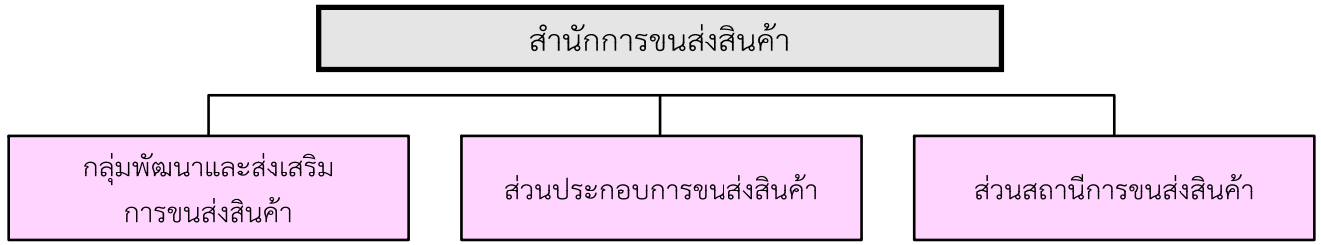

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการขนส่งสินค้า
- ศึกษา วิเคราะห์วางแผนและพัฒนาระบบการขนส่งสินค้าทางถนนเพื่อสนุบสนุนระบบโลจิสติกส์และต้นทุนการขนส่ง - กำหนดมาตรฐานการขนส่งสินค้าทางถนน และหลักเกณฑ์การอนุญาตประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน - พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนนและบุคลากรด้านการขนส่งให้มีมาตรฐานสูงขึ้น - พัฒนาองค์ความรู้และเผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการขนส่งสินค้าแก่หน่วยงานอื่น - วิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักการขนส่งสินค้าและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาระบบการขนส่งสินค้า และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
ส่วนประกอบการขนส่งสินค้า
- ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนารูปแบบการประกอบการขนส่ง สินค้าทางถนน - กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และดำเนินการด้านใบอนุญาตประกอบการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ - กำกับดูแล ประเมินผลการประกอบกิจการขนส่งสินค้าทางถนนและปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
ส่วนสถานีการขนส่งสินค้า
- ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนพัฒนารูปแบบและการบริหารจัดการสถานีขนส่งสัตว์และหรือสิ่งของ - กำหนด ปรับปรุงมาตรฐานและหลักเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตและการดำเนินการสถานีขนส่งสัตว์และหรือสิ่งของ พิจารณาอนุญาต - กำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินการสถานีขนส่งสัตว์และหรือสิ่งของ - ศึกษาวิเคราะห์ กำหนดอัตราค่าบริการสถานีขนส่งสัตว์และหรือสิ่งของ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มมาตรฐานยานยนต์
- กำหนดนโยบายด้านการควบคุมอาคาร - พัฒนาและกำหนดมาตรฐานการควบคุมอาคารด้านความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร - กำกับตรวจสอบสภาพและการใช้อาคารให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย ปฏิบัติหน้าที่ - กำกับ ตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดินของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น - กำหนดมาตรฐานการขุดดินและถมดิน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - ตรวจรับรองคุณภาพความปลอดภัยของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคารให้เป็นไปตามกฎหมาย ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนรับรองแบบรถ	ส่วนมาตรฐานการตรวจสภาพรถ
- ให้ความเห็นชอบรถบรรทุกรถโดยสาร และคัสซีรถใหม่ที่ยังมิได้จดทะเบียนทั้งเป็นรายคันและเป็นแบบ (Type) - กำหนด ปรับปรุง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรถ ดำเนินการตรวจทดสอบและรับรองรถ คัสซีรถ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถ - พิจารณาตรวจสอบรถที่ผลิตให้เป็นไปตามต้นแบบของรถ เครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถ - พิจารณาให้ความเห็นชอบ รถพ่วง รถกึ่งพ่วง รถเฉพาะกิจ และรถบรรทุกสินค้าอันตรายที่สร้างประกอบใหม่และดัดแปลง - อบรม สัมมนา เผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้ผลิตรถ ผู้ผลิตส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ ผู้ประกอบการขนส่ง เจ้าของรถ ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง - ให้ความเห็นชอบผู้ตรวจทดสอบถังบรรทุกสินค้าอันตราย ผู้รับรองรถบรรทุกสินค้าอันตราย	- การพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสภาพรถให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - ให้ความเห็นชอบ รับรอง ซ่อมบำรุงและสอบเทียบเครื่องมือตรวจสภาพ - พัฒนาบุคลากรด้านการตรวจสภาพรถ จัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรฐานในการตรวจสภาพรถ มาตรฐานของเครื่องตรวจสภาพรถและอุปกรณ์การตรวจ สภาพรถ

ส่วนสถานตรวจสภาพรถ	ส่วนตรวจสอบสมรรถนะรถ
- กำกับ การตรวจสอบสภาพอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - ควบคุมการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจสอบอาคาร - กำหนดมาตรฐานการตรวจรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคาร - รับผิดชอบและดำเนินการในการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ - ดำเนินการในการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมอาคารและกำหนดเขตปรับปรุงอาคาร - กำหนดเขตห้ามก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดบางประเภท - รวบรวมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาต่างๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยอาคารและเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายควบคุมอาคารแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป	- ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการควบคุมอาคาร - กำหนดนโยบายด้านการควบคุมอาคาร เพื่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร แก้ไขเพิ่มเติม - วิเคราะห์ ศึกษา รวบรวม ข้อมูล ปัญหาต่างๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานและรายละเอียดในการควบคุม โดยออกเป็นกฎกระทรวง - ให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแก่พนักงานท้องถิ่นส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน - จัดทำสำนวนการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบข้อเท็จจริง - เสนอความเห็นในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ดำเนินการแก้ต่างคดีการอุทธรณ์ในศาลปกครอง - แนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามกฎหมาย - ตรวจสอบและให้ความเห็นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมอาคารและการขุดดินและถมดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

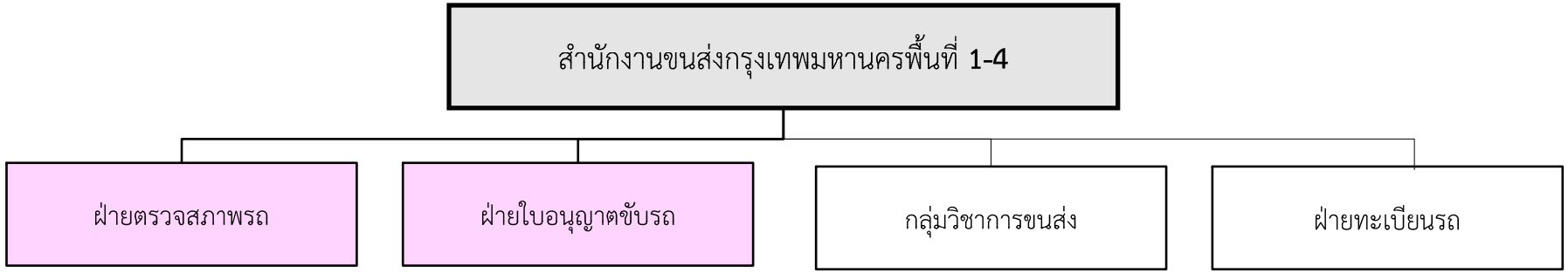

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ฝ่ายตรวจสภาพรถ	ฝ่ายใบอนุญาตขับรถ
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - วางแผนและส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ - กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมฯ ให้เป็นไปตามกฎหมาย	- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - วางแผนและส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ - กำกับดูแลสถานประกอบการของเอกชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากกรมฯ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนทะเบียนรถขนส่ง
- ดำเนินการด้านทะเบียนและภาษีรถให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก - ตรวจสอบและควบคุมรถขนส่งที่เปลี่ยนโครงคัสซีและรถที่ประกอบขึ้นจากโครงคัสซีเก่าทั่วประเทศ - ควบคุมรถขนส่งที่นำเข้าจากต่างประเทศเพื่อใช้ในกิจการของตนเอง - ออกหนังสืออนุญาตรถระหว่างประเทศและหนังสือรับรองการตรวจสภาพรถเพื่อนำรถออกนอกประเทศ และหนังสืออนุญาตรถที่นำมาใช้เพื่อขายหรือเพื่อซ่อม - ดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานด้านทะเบียนและภาษีรถขนส่งรวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
ส่วนตรวจสภาพรถ
- ดำเนินการด้านตรวจสภาพรถ การตรวจสอบรถ การตรวจวินิจฉัยความถูกต้องของรถ - การออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถเอกชน - การควบคุมกำกับดูแล การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถเอกชน และการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ติดตั้งเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิง - การควบคุมกำกับดูแลผู้ติดตั้งอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิงในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ - แก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการตรวจสภาพรถ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย
ส่วนใบอนุญาตขับรถ
- ดำเนินการด้านใบอนุญาตขับรถและใบอนุญาตผู้ประจำรถ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - แก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานด้านใบอนุญาตขับรถและใบอนุญาตผู้ประจำรถ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.14 กรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม

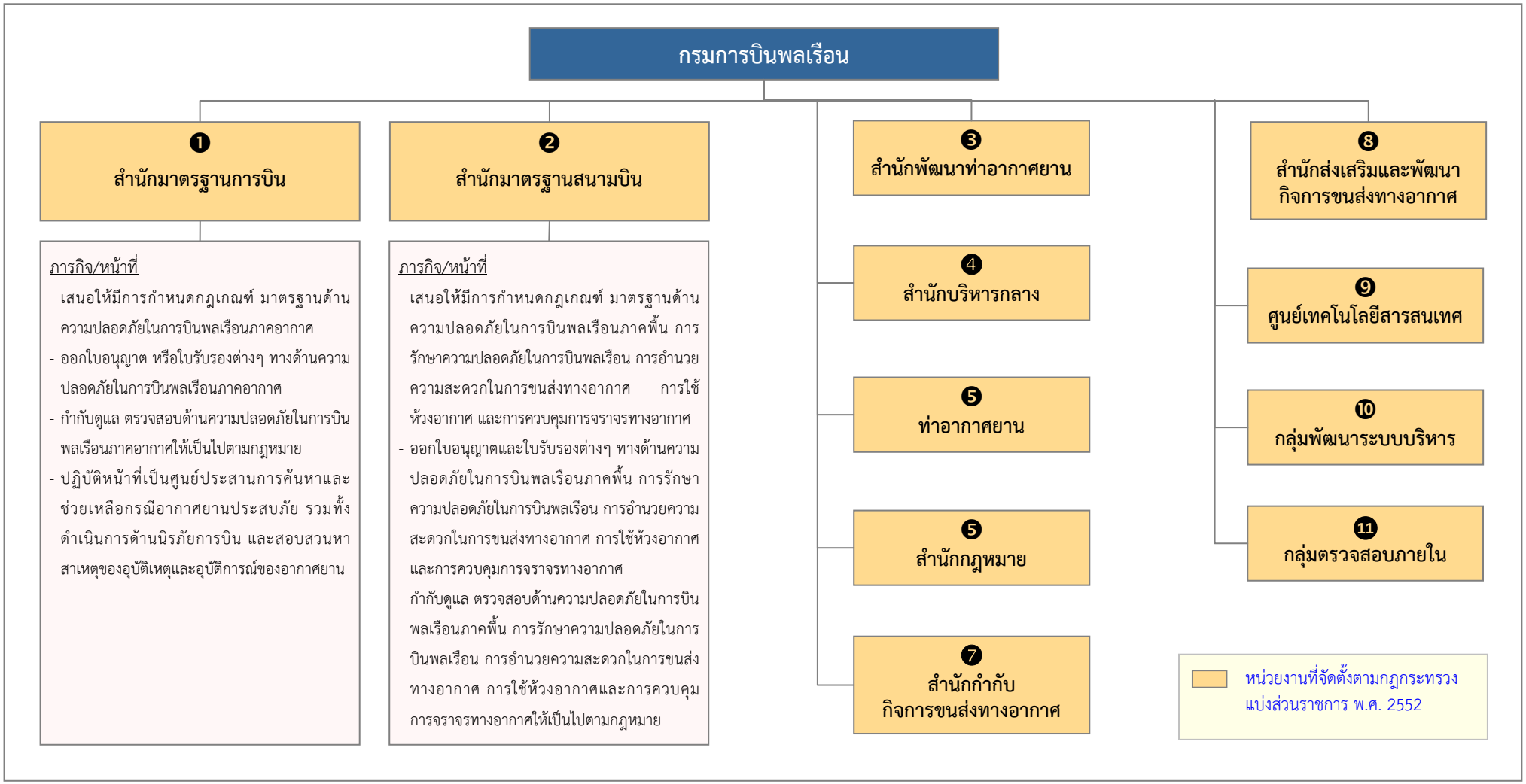

ภารกิจหลักของกรมการบินพลเรือน มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนา กำกับดูแลการบินพลเรือนของประเทศให้มีความปลอดภัยและมีระเบียบ และพัฒนาโครงข่ายและบริการขนส่งทางอากาศที่ปลอดภัย สม่ำเสมอ มีประสิทธิภาพ และถูกหลักเศรษฐกิจ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ กรมการบินพลเรือน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ กฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการบินพลเรือนของประเทศ
- ส่งเสริม พัฒนาเครือข่ายการบินพลเรือน อุตสาหกรรมการบิน และระบบการขนส่งทางอากาศ
- ดำเนินการจัดระเบียบการบินพลเรือน
- กำหนดมาตรฐาน กำกับดูแล และตรวจสอบการดำเนินการด้านการบินพลเรือน
- จัดให้มีและดำเนินกิจการท่าอากาศยานในสังกัดกรม
- ร่วมมือ ประสานงานกับองค์การและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านการบินพลเรือน และในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมการบินพลเรือน มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 2 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักมาตรฐานการบิน
2. สำนักมาตรฐานสนามบิน

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.14.1 สำนักมาตรฐานการบิน

สำนักมาตรฐานการบิน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคอากาศ ดำเนินการออกใบอนุญาต หรือใบรับรองต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคอากาศ กำกับดูแลและตรวจสอบด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคอากาศให้เป็นไปตามกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์ประสานการค้นหาและช่วยเหลือกรณีอากาศยานประสบภัย รวมทั้งดำเนินการด้านนิรภัยการบิน และสอบสวนหาสาเหตุของอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.14.2 สำนักมาตรฐานสนามบิน

สำนักมาตรฐานสนามบิน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคพื้น การรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน การอำนวยความสะดวกในการขนส่งทางอากาศ การใช้ห้วงอากาศ และการควบคุมการจราจรทางอากาศ ดำเนินการออกใบอนุญาตและใบรับรองต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคพื้น ดำเนินการกำกับดูแลและตรวจสอบด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนภาคพื้น การรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน การอำนวยความสะดวกในการขนส่งทางอากาศ การใช้ห้วงอากาศ และการควบคุมการจราจรทางอากาศให้เป็นไปตามกฎหมาย และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

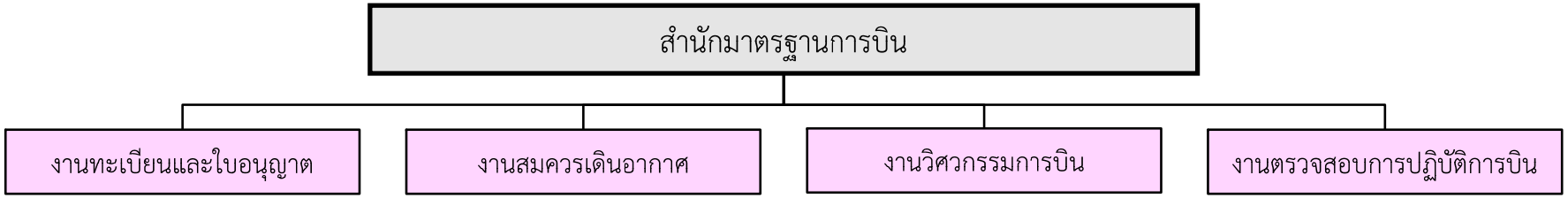

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

งานทะเบียนและใบอนุญาต
- วิเคราะห์ กฎระเบียบทั้งภายในและระหว่างประเทศ ว่าด้วยใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ใบสำคัญการจดทะเบียน ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรองอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - พิจารณาและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศว่าด้วยใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ ใบสำคัญการจดทะเบียน และใบอนุญาต ใบสำคัญหรือใบรับรองอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - เสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการขอใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ ใบสำคัญการจดทะเบียนใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และใบอนุญาต ใบสำคัญหรือใบรับรองอื่นๆ - ดำเนินการจัดสอบภาคทฤษฎี ให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ - พิจารณาและดำเนินการออก และต่อใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ - เป็นศูนย์ข้อมูลในการเก็บรวบรวมประวัติของผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ - พิจารณาและดำเนินการจดทะเบียนอากาศยาน - ดำเนินการออกและต่อใบสำคัญสมควรเดินอากาศ - เก็บรวบรวมประวัติของอากาศยานที่จดทะเบียนไทย - ประสานรัฐภาคีอื่น ๆ ในการถอน และจดทะเบียนอากาศยาน - พิจารณาและดำเนินการออก และต่อใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบการให้บริการในลานจอดและบริการช่างอากาศ - พิจารณาและดำเนินการออกและต่อใบอนุญาตให้ส่ง หรือพาสัตว์และวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน

งานสมควรเดินอากาศ
- วิเคราะห์ กฎ ระเบียบทั้งภายในและระหว่างประเทศ ว่าด้วยความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน - พิจารณาและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศว่าด้วยความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน - เสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน - ตรวจสอบประวัติและสภาพอากาศยาน เพื่อออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และใบสำคัญสมควรเดินอากาศเพื่อการส่งออก - ตรวจให้การรับรองหน่วยซ่อมบำรุงอากาศยาน ร่วมกับส่วนวิศวกรรมการบิน - ให้คำปรึกษาแนะนำในการสอบสวนอุบัติการณ์และอุบัติเหตุของอากาศยาน - ตรวจเพื่อออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ในส่วนของส่วนสมควรเดินอากาศ - พิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางแก้ไขสำหรับรายงานข้อขัดข้องของอากาศยาน - ตรวจรับรองหลักสูตรนายช่างภาคพื้นดิน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถลงในใบอนุญาตนายช่างภาคพื้นดินและสถาบันฝึกอบรมด้านการบำรุงรักษาอากาศยาน รวมถึงพิจารณาออกข้อสอบนายช่างภาคพื้นดิน - ตรวจสอบการซ่อมบำรุงของผู้ถือใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ที่สถานีหลักและสถานีย่อย - พิจารณาให้ความเห็นชอบในการแก้ไขดัดแปลงและการตรวจซ่อมบำรุง ในส่วนของส่วนสมควรเดินอากาศ - การตรวจรับรองคู่มือบำรุงรักษาทั่วไป - ตรวจรับรองคู่มือรายการอุปกรณ์ขั้นต่ำที่ใช้งานได้ ร่วมกับส่วนตรวจสอบการปฏิบัติการบินและส่วนวิศวกรรมการบิน - พิจารณารับรองการปฏิบัติการบินของเครื่องบินแบบต่าง ๆ - ประเมินผลจากระบบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ถือใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ - ดำเนินการตรวจอากาศยานจากสายการบินต่าง ๆ ที่บินมาในประเทศ

งานวิศวกรรมการบิน
- วิเคราะห์ กฎ ระเบียบทั้งภายในและระหว่างประเทศ ว่าด้วยความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน ในเรื่องการผลิตอากาศยาน และชิ้นส่วนของอากาศยานและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานความสมควรเดินอากาศ ทั้งของไทยและต่างประเทศ - พิจารณาและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศว่าด้วยข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านความสมควรเดินอากาศที่ครอบคลุมถึงอากาศยานและอุปกรณ์ทุกประเภท ทุกแบบ - เสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับความสมควรเดินอากาศของอากาศยานในเรื่องการผลิตอากาศยานและชิ้นส่วนของอากาศยาน - วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการปฏิบัติและดำเนินการสำรวจข้อขัดข้องในอากาศยานรวมทั้งออกคำสั่งดำเนินการแก้ไขในแนวทางอันสมควร - วิเคราะห์การออกแบบอากาศยานเพื่อรับรองต้นแบบ หรือการยอมรับต้นแบบอากาศยานรวมทั้งการรับรองผลิตอากาศยานและวัสดุชิ้นส่วน - วางแผนและจัดทำโครงการด้านความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการสนับสนุนทางวิชาการและการพัฒนาบุคลากรด้านการบินกับองค์กรการบินต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ - พิจารณาให้การรับรองแผนการซ่อมบำรุงอากาศยาน การดัดแปลงและติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้กับ อากาศยานตลอดจนพิจารณาให้การรับรองการซ่อมโครงสร้างหลัก - พิจารณากำหนดรายละเอียดเงื่อนไขประกอบการอนุญาต ทำการบินเพื่อเคลื่อนย้ายการบินในกรณีพิเศษและการบินทดลอง - พิจารณารับรองการปฏิบัติการบินและการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศ - ตรวจรับรองหน่วยซ่อมบำรุงอากาศยาน ร่วมกับส่วนสมควรเดินอากาศ - ตรวจรับรองคู่มือรายการอุปกรณ์ขั้นต่ำที่ใช้งานได้ ร่วมกับส่วนตรวจสอบการปฏิบัติการบินและส่วนสมควรเดินอากาศ - ให้คำปรึกษาและแนะนำในการสอบสวนอุบัติการณ์และอุบัติเหตุของอากาศยาน

งานตรวจสอบการปฏิบัติการบิน
- วิเคราะห์ กฎ ระเบียบทั้งภายในและระหว่างประเทศ ว่าด้วยการตรวจสอบการปฏิบัติการบิน - พิจารณาและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ว่าด้วยการตรวจสอบการปฏิบัติการบิน - เสนอแนะให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติการบินกับอากาศยานแต่ละแบบ - พิจารณาและดำเนินการออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ และการรับรองคู่มือปฏิบัติการบิน - พิจารณาและดำเนินการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมของนักบิน นายช่างประจำอากาศยาน พนักงานต้อนรับบนอากาศยาน และพนักงานอำนวยการบิน - พิจารณาทดสอบและดำเนินการรับรองครูฝึกผู้ประจำหน้าที่ในอากาศและเครื่องช่วยฝึกบินฯ - พิจารณาและดำเนินการรับรองวิธีปฏิบัติการบินกับอากาศยานแต่ละแบบ - ตรวจสอบประเมินผลจากประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการปฏิบัติการบินของผู้ถือใบรับรองของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่สถานีหลักและสถานีย่อย - วิเคราะห์ การเกิดอุบัติการณ์และอุบัติเหตุในการสอบสวน เพื่อป้องกันการนำไปสู่อุบัติเหตุ - ตรวจสอบการปฏิบัติของบริษัทการบินต่าง ๆ ตามเส้นทางบิน - พิจารณาอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติการบิน - พิจารณาและดำเนินการรับรองโรงเรียนการบิน สมาคมและสโมสรการบิน รวมถึงกฎระเบียบในการบินที่เกี่ยวข้อง - จัดทำและแก้ไขข้อสอบในการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศ - ดำเนินการทดสอบความรู้ความสามารถในภาคปฏิบัติเพื่อออกใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตลอดจนศักย์การบินแบบต่าง ๆ

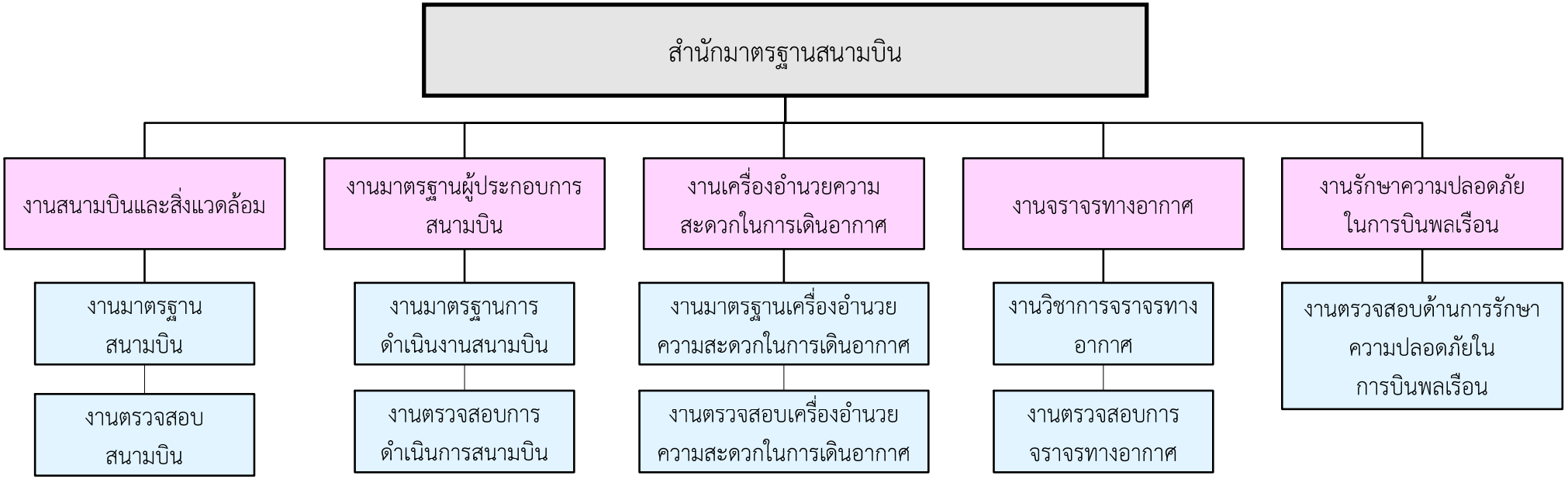
สำนักมาตรฐานสนามบิน
งานสนามบินและสิ่งแวดล้อม
งานมาตรฐานผู้ประกอบการสนามบิน
งานเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
งานจราจรทางอากาศ
งานรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน
งานมาตรฐานสนามบิน
งานตรวจสอบสนามบิน
งานมาตรฐานการดำเนินงานสนามบิน
งานตรวจสอบการดำเนินการสนามบิน
งานมาตรฐานเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
งานตรวจสอบเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
งานวิชาการจราจรทางอากาศ
งานตรวจสอบการจราจรทางอากาศ
งานตรวจสอบด้านการรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

งานสนามบินและสิ่งแวดล้อม	
งานมาตรฐานสนามบิน	งานตรวจสอบสนามบิน
- วิเคราะห์และปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสนามบินด้านกายภาพให้มีมาตรฐานทันสมัย สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ (Annex 14) อยู่เสมอ - วิเคราะห์และปรับปรุงข้อกำหนด (Specification) ทางกายภาพของสนามบินให้เป็นมาตรฐานทันเทคโนโลยี - วิเคราะห์และศึกษาบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับกายภาพสนามบิน ที่มีผลกระทบต่อระบบสนามบิน เพื่อปฏิบัติตามหรือแจ้ง ข้อแตกต่าง กรณีจะมีผลกระทบสนามบิน - วิเคราะห์และปรับปรุงเอกสารแนะนำที่เกี่ยวข้องกับกายภาพสนามบิน ให้ผู้ขอจัดตั้งสนามบิน และที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานสามารถดำเนินการตามกฎเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง - กำหนดหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มาจากข้อบกพร่องด้านกายภาพของสนามบิน เพื่อกำหนดเงื่อนไขและมาตรการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้สนามบิน - กำหนดและออกประกาศเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ รวมทั้งปรับปรุงเขตปลอดภัยให้สอดคล้องกับการปรับปรุงสนามบิน - ศึกษาและวิเคราะห์กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากสนามบินตามภาคผนวกขออนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศ	- ตรวจสอบตามระยะเวลาทางกายภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานของสนามบิน ทั้งสนามบินระหว่างประเทศ สนามบินภายในประเทศ สนามบินเอกชน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน - ตรวจสอบสนามบินเพื่อคงสภาพตามมาตรฐานด้านกายภาพ - ตรวจสอบแบบแปลน แผนภูมิสนามบิน แผนที่เขตความปลอดภัยที่ผู้ดำเนินการใช้ให้มีความถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ - ตรวจสอบการก่อสร้าง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับสนามบินให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนด - ตรวจสอบการปลูกสร้างในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ - ตรวจสอบและพิจารณาการขออนุญาตก่อสร้างภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ และกำหนดเงื่อนไขเพื่อเสนอการออกใบอนุญาต - ตรวจสอบและพิจารณาการขออนุญาตจัดตั้งสนามบินและที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เพื่อเสนอการออกใบอนุญาต - กำหนดเงื่อนไขการใช้สนามบินและที่ขึ้นชั่วคราวของอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับด้านกายภาพ - จัดทำและรักษาฐานข้อมูลสนามบินที่เกี่ยวข้องกับกายภาพของสนามบินตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ - ตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมในภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ข้อกำหนดตามเงื่อนไขเพื่อลดผลกระทบตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเห็นชอบ

งานมาตรฐานผู้ประกอบการสนามบิน	
งานมาตรฐานการดำเนินงานสนามบิน	งานตรวจสอบการดำเนินการสนามบิน
- เสนอแนะให้มีการกำหนดมาตรฐาน กฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานสนามบิน การจัดทำระบบสนามบินและที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน รวมถึงการจัดการเกี่ยวกับการดับเพลิงกู้ภัยอากาศยาน - วิเคราะห์และปรับปรุงข้อกำหนด(Specification) ของการดำเนินงานสนามบิน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้เกี่ยวกับการดับเพลิงกู้ภัยอากาศยานของสนามบิน ให้เป็นไปตามมาตรฐานและทันต่อเทคโนโลยี - วิเคราะห์บทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสนามบิน เพื่อศึกษาผลกระทบต่อระบบสนามบิน เพื่อให้ปฏิบัติตามหรือแจ้งข้อแตกต่างๆ กรณีมีผลกระทบต่อสนามบินของประเทศไทย - วิเคราะห์และปรับปรุงเอกสารแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสนามบิน ให้ภาคผู้ดำเนินงานสนามบิน หรือภาคอุตสาหกรรมการบินสามารถดำเนินการตามกฎเกณฑ์ได้อย่างถูกต้องเพื่อความปลอดภัยสูงสุด - วิเคราะห์การเกิดอุบัติเหตุ และอุบัติการณ์ในเขตการบิน(Airside) และนำไปสู่การปรับปรุงมาตรการของผู้ดำเนินงานสนามบิน - วิเคราะห์เหตุการณ์อากาศยานชนนก เพื่อแจ้งต่อองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization-ICAO) และเป็นข้อมูลเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงมาตรการของผู้ดำเนินงานสนามบินที่เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากนก - เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการป้องกันอันตรายจากอากาศยานชนนกและสัตว์ป่า - ตรวจสอบวิเคราะห์ความเสี่ยง ที่มาจากความคลาดเคลื่อนจากมาตรฐานการปฏิบัติงานสนามบิน เพื่อกำหนดเงื่อนไขและมาตรการให้เกิดความปลอดภัยในการใช้สนามบิน - กำหนดมาตรฐานผู้จัดการสนามบินสาธารณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในสนามบิน เพื่อให้สนามบินมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเท่านั้นในการปฏิบัติงาน - ตรวจสอบหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในเขตการบินและการดับเพลิงกู้ภัยอากาศยานให้ทันกับเทคโนโลยีของสนามบินที่เปลี่ยนแปลงไป	- ตรวจสอบการดำเนินงานสนามบินและที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานเพื่อให้คงไว้ซึ่งมาตรฐานด้านการดำเนินงาน - ดำเนินการเพื่อออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ - ดำเนินการเพื่อออกใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ - ตรวจสอบมาตรฐานการปฏิบัติงานในเขตการบินและการดับเพลิงกู้ภัยอากาศยานเพื่อความปลอดภัยของอากาศยานที่ให้บริการ ณ สนามบิน - กำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัด การให้บริการของสนามบินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสนามบิน - ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและความเป็นไปตามมาตรฐานของคู่มือสนามบินในส่วนที่ส่วนมาตรฐานการดำเนินงานสนามบินรับผิดชอบ - ตรวจสอบแผนฉุกเฉินสนามบินและติดตามกำกับให้มีการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินตามมาตรฐาน ที่กำหนด - จัดทำและรักษาฐานข้อมูลสนามบินที่ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว - ตรวจสอบการบริการภายในสนามบิน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

งานเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ	
งานมาตรฐานเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ	งานตรวจสอบเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
- วิเคราะห์และปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องช่วยการเดินอากาศ ระบบติดตามอากาศยาน ให้มีมาตรฐานทันสมัย สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศอยู่เสมอ - ศึกษา วิเคราะห์และปรับปรุงข้อกำหนด (Specification) ของวัสดุอุปกรณ์เครื่องช่วยการเดินอากาศ ระบบติดตามอากาศยาน สื่อสารการบิน และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้งานในระบบไฟฟ้าสนามบินให้สอดคล้องตามมาตรฐานด้านความปลอดภัย และทันเทคโนโลยี - วิเคราะห์บทแก้ไขเพิ่มเติมปรับปรุงเอกสารแนะนำและภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือน ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้าสนามบิน และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดิน อากาศ ซึ่งมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของสนามบิน เพื่อปฏิบัติตามหรือแจ้งข้อแตกต่าง แก่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ - ศึกษา วิเคราะห์ข้อกำหนดของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และสหภาพโทรคมนาคมในเรื่องความถี่ที่ใช้งานสำหรับเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ - ศึกษาวิเคราะห์และติดตามเทคโนโลยีเฉพาะในส่วนประสิทธิภาพของอุปกรณ์ภาคพื้นดินใน บริบทของ CNS/ATM และกำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ปฏิบัติในประเทศไทย - ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำและปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการจัดการด้านนิรภัย (Safety Management System – SMS) ของสนามบินให้สอดคล้องตามมาตรฐานระหว่างประเทศ - ตรวจสอบระบบการจัดการด้านนิรภัยของสนามบิน - ดำเนินการให้มีระบบการจัดการด้านนิรภัย ในสนามบิน สังกัดกรมการบินพลเรือน - ตรวจสอบการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มาจากข้อบกพร่องของสนามบิน เพื่อกำหนดเงื่อนไขและมาตรการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้สนามบิน - ตรวจสอบการดำเนินงานและการบำรุงรักษาเครื่องวิทยุช่วยในการเดินอากาศ ระบบติดตามอากาศยาน ระบบสื่อสารการบิน ภาคพื้นดิน เครื่องช่วยการเดินอากาศด้วยทัศนะวิสัย - พิจารณากลั่นกรองและนำเสนอเพื่อออกใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ	- วิเคราะห์ และปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการตรวจสอบวิธีการทำการบินทดสอบเครื่องช่วยการเดินอากาศ ตามมาตรฐานการขนส่งทางอากาศ โดยยึดหลักตามมาตรฐานองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) - ศึกษาวิเคราะห์บทแก้ไขเพิ่มเติมและเสนอแนะการปรับปรุงเอกสารแนะนำและภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการบินทดสอบเครื่องช่วยการเดินอากาศในปัจจุบัน และในบริบทของ CNS/ATM และกำหนดมาตรฐานเพื่อให้ใช้ปฏิบัติในประเทศไทย - ออกใบรับรองผู้ปฏิบัติการบินทดสอบตามระเบียบกรมการขนส่งทางอากาศ - ตรวจสอบและรับรองหลักสูตรผู้ปฏิบัติการบินทดสอบ และคู่มือการปฏิบัติงานหน่วยงานประกอบกิจการบินทดสอบ พร้อมทั้งกำกับดูแลผู้ปฏิบัติงานทดสอบให้ปฏิบัติตามคู่มือการบินทดสอบ และคู่มือปฏิบัติงานหน่วยงานกำกับตรวจสอบการบินทดสอบ - กำหนดหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด สำหรับหน่วยงานบินทดสอบต่างประเทศที่จะดำเนินการบินทดสอบเครื่องช่วยการเดินอากาศในประเทศ โดยยึดหลักตามมาตรฐานองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) - ศึกษา วิเคราะห์ พิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์ในการบินทดสอบด้วยระบบเทคโนโลยี GNSS และเทคโนโลยีใหม่ที่ทันสมัย - พิจารณา วิเคราะห์รับรองผลการบินทดสอบเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามมาตรฐานกรมการขนส่งทางอากาศโดยยึดหลักตามมาตรฐานองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) - รวบรวม จัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติการบินทดสอบระบบเครื่องช่วยการเดินอากาศในประเทศ - กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการเทียบวัดอุปกรณ์การบินทดสอบเพื่อให้สอดคล้องมาตรฐานของบริษัทผู้ผลิต

งานจราจรทางอากาศ	
งานวิชาการจราจรทางอากาศ	งานตรวจสอบการจราจรทางอากาศ
- ศึกษา วิเคราะห์ กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ หรือมาตรฐานต่างๆ ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการการบินพลเรือนและองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ว่าด้วยการบริการจราจรทางอากาศ และการบริการสื่อสารการบินเพื่อใช้ในการกำกับดูแลผู้ให้บริการ - วิเคราะห์บทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริการจราจรทางอากาศ และการบริการสื่อสารการบินเพื่อปฏิบัติตามหรือแจ้งข้อแตกต่าง - เสนอแนะให้มีการกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้การบริการจราจรทางอากาศและการบริการสื่อสารการบินมีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสูงสุดตามมาตรฐานสากล - พิจารณาและกลั่นกรองการดำเนินการทดสอบผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานควบคุมจราจรทางอากาศ และพนักงานสื่อสารการบิน - ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำและปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการจัดการด้านนิรภัย (Safety Management system – SMS) ของการให้บริการจราจรทางอากาศให้สอดคล้องตามมาตรฐานระหว่างประเทศ - กำหนดนโยบายการจัดการห้วงอากาศ (Airspace policy and airspace management) - วิเคราะห์การจัดตั้ง/กำหนด/เปลี่ยนแปลง ประเภทของห้วงอากาศ (Airspace classification) เพื่อให้การใช้ห้วงอากาศเกิดประสิทธิภาพสูงสุด - จัดสร้างและปรับปรุงเส้นทางบิน ทั้งเส้นทางในประเทศและระหว่างประเทศ - สอบสวนกรณีอุบัติการณ์การจราจรทางอากาศ (Incident and near-miss investigation) และวิเคราะห์เพื่อออกมาตรการป้องกัน - กำหนดมาตรฐานองค์กรให้บริการจราจรทางอากาศและบริการสื่อสารการบิน - พิจารณากำหนด Mode S Transponder ID Code ให้กับอากาศยานของบริษัทสายการบินและหน่วยงานราชการ - พิจารณากำหนดอักษร 4 ตัว แสดงที่ตั้งของสถานที่ให้บริการสื่อสารการบินประจำที่ (Location indicator) - พิจารณากำหนดอักษร 3 ตัว แสดงชื่อเรียกบริษัทการบิน หน่วยงาน และการให้บริการต่าง ๆ ในการบินและชื่อเรียกขานทางโทรศัพท์ (Three letter designators และ Telephony designators) - เป็นเลขานุการคณะกรรมการอากาศวิถี และคณะกรรมการอุบัติการณ์การจราจรทางอากาศ	- พิจารณาการดำเนินงานเมื่อมีผู้ขออนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศแบบมีการให้บริการจราจรทางอากาศ และมีบริการสื่อสารการบิน - กำกับดูแลและตรวจสอบการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน (Instrument/ Visual Flight Procedure) - กำกับดูแลและตรวจสอบการประกอบการให้บริการจราจรทางอากาศ บริการสื่อสารการบิน และผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานควบคุมจราจรทางอากาศ และพนักงานสื่อสารการบินของผู้ให้บริการให้ได้มาตรฐาน - พิจารณาและดำเนินการทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของพนักงานควบคุมจราจรทางอากาศในการขอใบอนุญาตและขอเพิ่มศักย์ (Rating) ของการให้บริการจราจรทางอากาศประเภทต่างๆ - การออกใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานควบคุมจราจรทางอากาศ - อำนวยการ ประสานงาน ควบคุมดูแลในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะอนุกรรมการอากาศวิถี และคณะอนุกรรมการการสอบสวนอุบัติการณ์การจราจรทางอากาศ - กำกับดูแลและตรวจสอบองค์กรฝึกอบรมบุคลากรที่จะให้บริการจราจรทางอากาศและบริการสื่อสารการบิน - ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อรับรองหลักสูตรการอบรมด้านบริการจราจรทางอากาศและบริการสื่อสารการบินรวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักสูตรเพื่อให้ได้มาตรฐาน

งานรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน
งานตรวจสอบด้านการรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน
- ศึกษา วิเคราะห์ กฎหมาย ภาคผนวกของอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ เอกสารขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและองค์กรอื่น ๆ เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน โปรแกรมรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Programme) โปรแกรมการควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน (Civil Aviation Security Quality Control Programme) โปรแกรมการฝึกอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Training Programme) เพื่อใช้ในการตรวจสอบการปฏิบัติของสนามบิน สายการบิน และหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน - สำรวจ (Survey) ตรวจสอบ (Inspection) ตรวจสอบทั้งระบบ (Audit) ทดสอบ (Test) และ สอบสวน (Investigation) เมื่อมีกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือละเมิดมาตรการรักษาความปลอดภัย ของสนามบิน สายการบิน - ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยตามโปรแกรมรักษาความปลอดภัยของสนามบิน สายการบิน และของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนที่ได้ส่งแผนรักษาความปลอดภัยให้แก่กรมการบินพลเรือนตรวจสอบก่อนอนุญาตให้ดำเนินการสนามบิน สายการบิน หรือกิจการของหน่วยงานนั้น - ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยตามแผนควบคุมการรักษาความปลอดภัยสินค้าทางอากาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้พื้นที่ในสนามบินต่าง ๆ - ตรวจสอบการฝึกอบรมของสนามบิน สายการบิน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนเพื่อให้มีการฝึกอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามหลักสูตรที่สอดคล้องกับโปรแกรมการฝึกอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Training Programme) หรือที่กรมการบินพลเรือนได้พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแล้ว - ติดตามข่าวสารจากแหล่งข่าวเปิดและแหล่งข่าวปิด วิเคราะห์ เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมิน ความเสี่ยงซึ่งอาจเกิดขึ้นต่อการบินพลเรือน - ประสานงานด้านการข่าวกับหน่วยงานด้านการข่าวของประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินความเสี่ยง - แจ้งเตือนสนามบิน สายการบิน และหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน เมื่อ ประเมินความเสี่ยงแล้วเห็นว่าอาจมีภัยคุกคาม หรือได้รับข้อมูลที่เชื่อได้ว่าจะมีภัยคุกคามต่อการบินพลเรือนสูงขึ้น

7.1.15 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

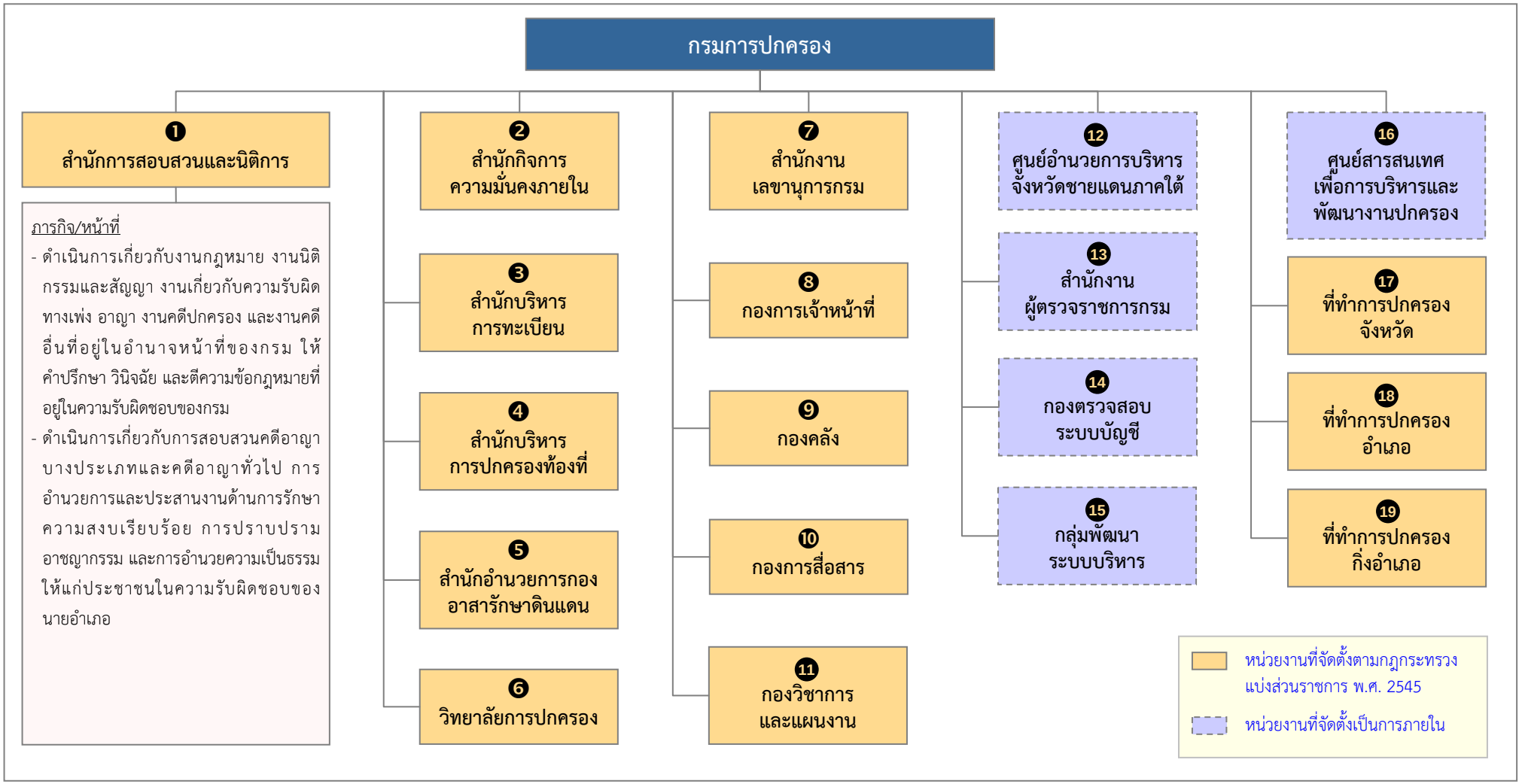

ภารกิจหลักของกรมการปกครอง มีภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ การอำนวยความเป็นธรรม การปกครองท้องที่ การอาสารักษาดินแดน และการทะเบียน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน กรมการปกครอง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผน มาตรการ ติดตาม และประเมินผลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
- ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และอำนวยความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน
- ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายใน งานการข่าว งานกิจการชายแดน งานควบคุมดูแลชาวเขาและชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและผู้หลบหนีเข้าเมือง งานสัญชาติ และงานกิจการมวลชน
- สนับสนุน ส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตย และการเลือกตั้งทุกระดับ
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน
- ดำเนินการพัฒนาและบริหารการปกครองท้องที่ในระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่
- ดำเนินการและพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชนและงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลางเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
- ดำเนินการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน การรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายในประเทศ
- อำนวยการ และสนับสนุนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของนายอำเภอ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมการปกครอง มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักการสอบสวนและนิติการ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.15.1 สำนักการสอบสวนและนิติการ

สำนักการสอบสวนและนิติการ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมาย งานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรม รวมทั้งการให้คำปรึกษา วินิจฉัย และตีความข้อกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทและคดีอาญาทั่วไป การอำนวยการและประสานงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การปราบปรามอาชญากรรม และการอำนวยความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนในความรับผิดชอบของนายอำเภอ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

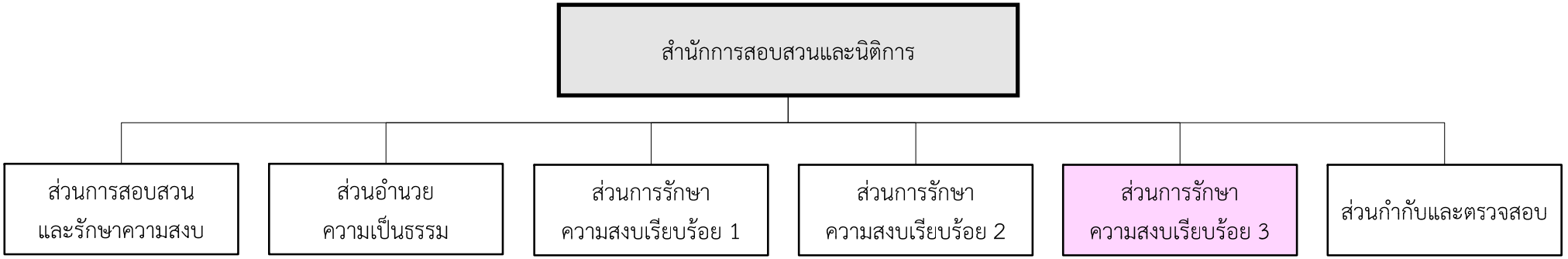

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย 3
ดำเนินการตาม - กฎหมายว่าด้วยโรงแรม - กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

7.1.16 กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

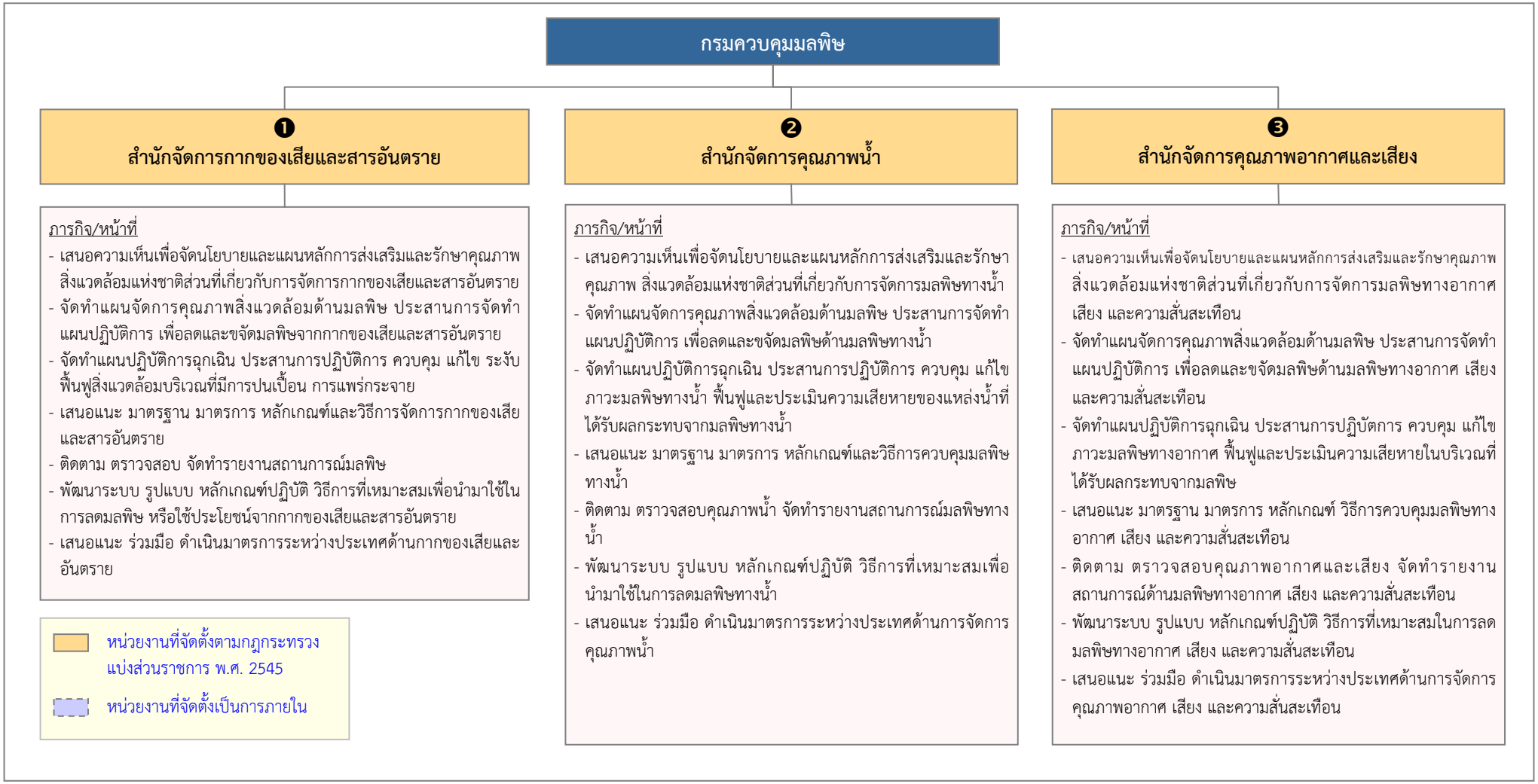

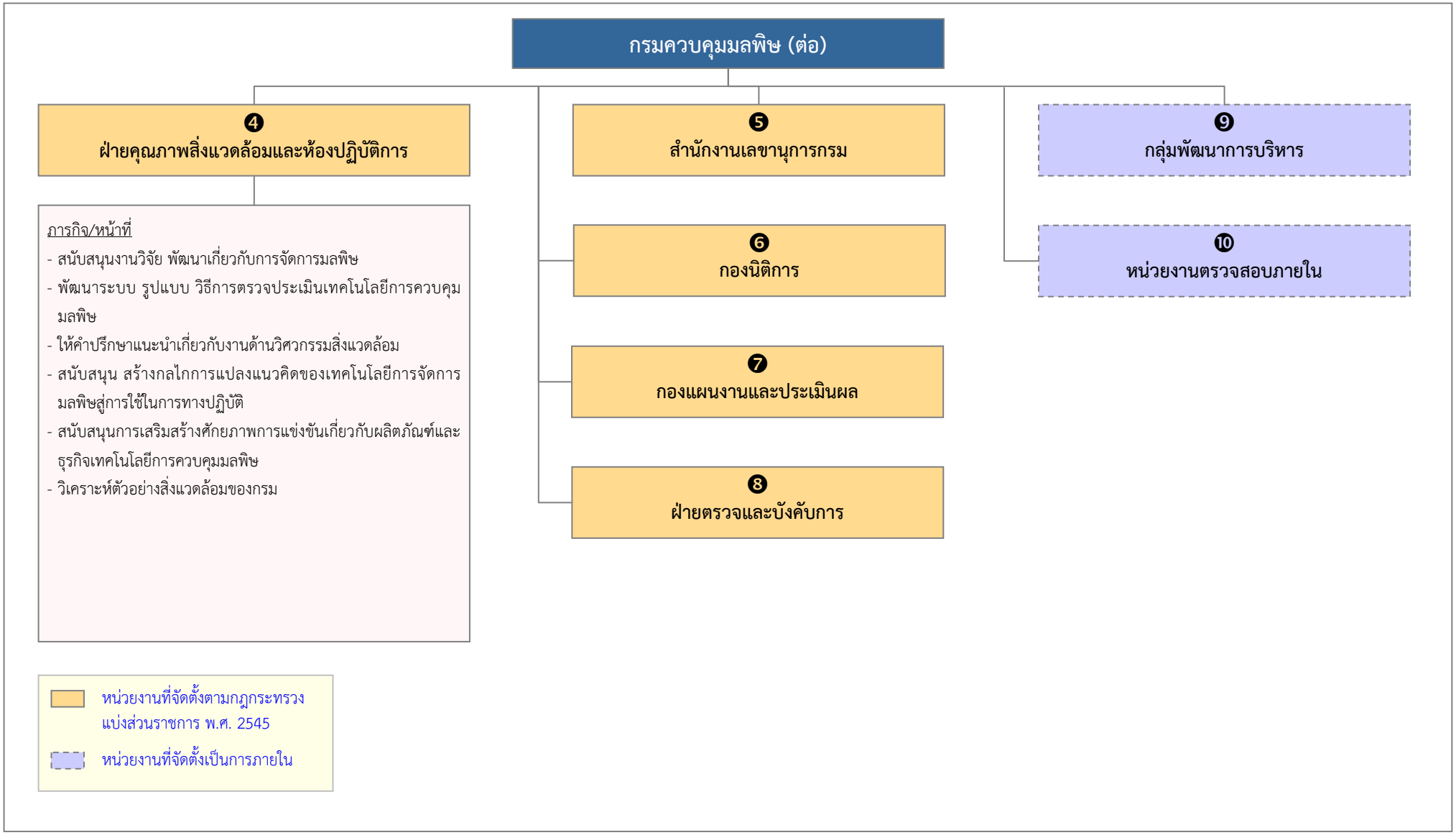
กรมควบคุมมลพิษ (ต่อ)
❹ ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
❺ สำนักงานเลขานุการกรม
❻ กองนิติการ
❼ กองแผนงานและประเมินผล
❽ ฝ่ายตรวจและบังคับการ
❾ กลุ่มพัฒนาการบริหาร
❿ หน่วยงานตรวจสอบภายใน
ภารกิจ/หน้าที่
- สนับสนุนงานวิจัย พัฒนาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ
- พัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการตรวจประเมินเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ
- ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- สนับสนุน สร้างกลไกการแปลงแนวคิดของเทคโนโลยีการจัดการมลพิษสู่การใช้ในการทางปฏิบัติ
- สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และธุรกิจเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ
- วิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมของกรม
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2545
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

ภารกิจหลักของกรมควบคุมมลพิษ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลเกี่ยวกับการฟื้นฟู คุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบาย แผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ
- เสนอแนะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
- ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษ
- พัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง และความสั่นสะเทือน
- ประสานงาน ดำเนินการเพื่อฟื้นฟู ระงับเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ ประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม
- ให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ
- ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศในด้านการจัดการมลพิษ
- ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ด้านมลพิษ
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมควบคุมมลพิษ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
2. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
3. สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
4. ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.16.1 สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นเพื่อจัดนโยบายและแผนหลักการส่งเสริมและรักษคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการกากของเสียและสารอันตราย ดำเนินการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษจากกากของเสียและสารอันตราย ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉิน ประสานการปฏิบัตการ ควบคุม แก้ไข ระงับหรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่มีการปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายจากกากของเสียและสารอันตราย เสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการกากของเสียและสารอันตราย ดำเนินการติดตาม ตราวจสอบ และจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษ ด้านการจัดการกากของเสียและสารอันตราย ดำเนินการพัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ วิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการลดมลพิษ หรือการใช้ประโยชน์จากกากของเสียและสารอันตราย เสนอแนะ ร่วมมือ และดำเนินมาตรการระหว่างประเทศด้านกากของเสียและอันตราย และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.16.2 สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นเพื่อจัดนโยบายและแผนหลักการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางน้ำ จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษด้านมลพิษทางน้ำ จัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉิน ประสานการปฏิบัตการ ควบคุม แก้ไขภาวะมลพิษทางน้ำ ฟื้นฟูและประเมินความเสียหายของแหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางน้ำ ให้การเสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมมลพิษทางน้ำ ดำเนินการติดตาม ตราวจสอบคุณภาพน้ำ และจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษทางน้ำ พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ วิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการลดมลพิษทางน้ำ เสนอแนะ ร่วมมือ และดำเนินมาตรการระหว่างประเทศด้านการจัดการคุณภาพน้ำ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.16.3 สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นเพื่อจัดนโยบายและแผนหลักการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษด้านมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน จัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉิน ประสานการปฏิบัตการ ควบคุม แก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ ฟื้นฟูและประเมินความเสียหายในบริเวณที่

ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ให้การเสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน ดำเนินการติดตาม ตราวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง และจัดทำรายงานสถานการณ์ด้านมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ วิธีการที่เหมาะสมในการลดมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน เสนอแนะ ร่วมมือ และดำเนินมาตรการระหว่างประเทศด้านการจัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.16.4 ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ

ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ มีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการตรวจประเมินเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ดำเนินการสนับสนุนและสร้างกลไกการแปลงแนวคิดของเทคโนโลยีการจัดการมลพิษสู่การใช้ในการทางปฏิบัติ สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และธุรกิจเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ วิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมของกรม และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

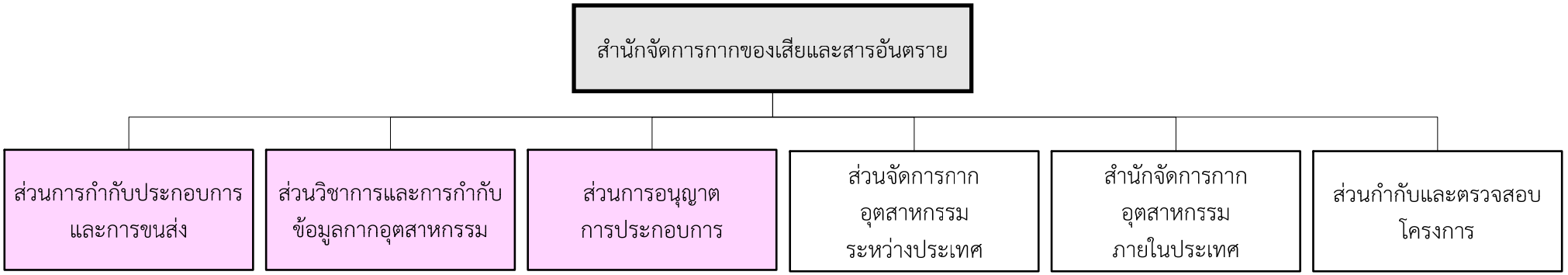

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนกำกับการประกอบการและการขนส่ง	ส่วนวิชาการและการกำกับข้อมูลกากอุตสาหกรรม
- ตรวจสอบกำกับดูแล สถานประกอบการที่มีการนำเข้าส่งออกของเสียเคมีวัตถุเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายวัตถุอันตรายและตามอนุสัญญาบาเซลและพิธีสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตราย การครอบครองน้ำมันหล่อลื่นใช้แล้ว และการครอบครองของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายวัตถุอันตราย - ตรวจสอบผู้รับดำเนินการขนส่ง - ตรวจสอบใบกำกับการขนส่งกากอุตสาหกรรม - ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับโรงงานที่ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรม	- ศึกษาและพัฒนาจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด มาตรการ และ มาตรฐานการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรม ของโรงงานผู้รับบำบัด กำจัด หรือรีไซเคิล - การจัดการกากของเสียอุตสาหกรรม ของโรงงานผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรม - การขนส่งกากของเสียอุตสาหกรรมการจัดการของเสียระหว่างประเทศ - การจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการ กากของเสียอุตสาหกรรมตามหลัก ๓Rs - พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ - พัฒนาฐานข้อมูลกากของเสียอุตสาหกรรม - กำกับการขนส่งของเสียอันตราย - ป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรม - รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลกากของเสียอุตสาหกรรม เพื่อกำหนดนโยบายวางแผนและกำกับดูแลการบริหารจัดการกากของเสียอุตสาหกรรม - การบริการวิชาการ จัดฝึกอบรม สัมมนา และเผยแพร่ความรู้ด้านกากอุตสาหกรรม หลัก ๓Rs การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

ส่วนการอนุญาตการประกอบการ
- การอนุญาตเกี่ยวกับโรงงานบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม (ประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานประกอบด้วย การอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน การโอนใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงาน การออกใบแทนใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงาน การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน การขยายโรงงาน การเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน - การอนุญาตครอบครองน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้วและของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

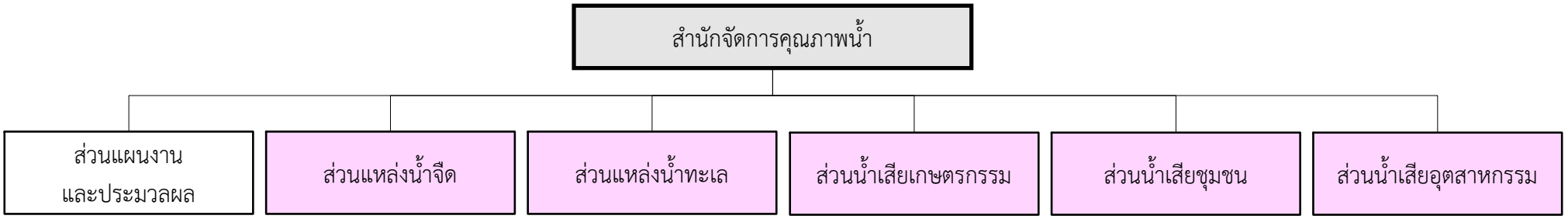

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนแหล่งน้ำจืด
1. จัดทำนโยบายและแผนงานด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำจืด 2. เสนอแนะความเห็นเพื่อจัดทำแผนจัดการและแผนปฏิบัติการด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำจืดระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดพื้นที่ลุ่มน้ำ เขตควบคุมมลพิษและเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 3. จัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉินประสานหรือร่วมปฏิบัติการควบคุม และแก้ไขภาวะมลพิษทางน้ำ ดำเนินการประเมินความเสียหายและเสนอแนะมาตรการฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางน้ำและการเกิดอุบัติภัยทางน้ำ 4. เสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์และวิธีการด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำจืด 5. ติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลสถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำจืด 6. พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำจืด 7. ประสานและดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการจัดการคุณภาพน้ำ 8. ให้คำแนะนำ ปรึกษาและเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำจืด

ส่วนแหล่งน้ำทะเล	ส่วนน้ำเสียเกษตรกรรม
1. จัดทำนโยบายและแผนงานด้านการจัดการคุณภาพน้ำทะเลและการจัดการมลพิษทางทะเล 2. เสนอแนะความเห็นเพื่อจัดทำแผนจัดการและแผนปฏิบัติการด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำทะเล และมลพิษทางทะเลทั้งพื้นที่ชายฝั่งและในทะเล 3. จัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉิน ประสานหรือร่วมปฏิบัติการควบคุมและแก้ไขภาวะมลพิษทางน้ำ ดำเนินการประเมินความเสียหายและเสนอแนะมาตรการฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางน้ำและการเกิดอุบุติภัยทางทะเล 4. เสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการด้านการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำทะเล สิ่งแวดล้อมทางทะเล และการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด 5. ติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลสถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำทะเล สิ่งแวดล้อมทางทะเล และมลพิษทางทะเล 6. พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ และวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำทะเลและมลพิษทางทะเล 7. ประสานและดำเนินงานความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางทะเลและมลพิษข้ามแดน 8. ดำเนินการและกำกับดูแลศูนย์แบบจำลองทางคณิตศาสาตร์และนิเวศวิทยาด้านน้ำ	1. จัดทำนโยบาย แผนงานการจัดการน้ำเสียเกษตรกรรม 2. เสนอแนะความเห็นเพื่อจัดทำแผนจัดการและแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษจากน้ำเสีย เกษตรกรรมระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด พื้นที่ลุ่มน้ำ เขตควบคุมมลพิษและเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 3. ประสานหรือร่วมดำเนินการเพื่อควบคุมและแก้ไขการแพร่กระจายของมลพิษจากการเกษตรกรรม 4. เสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการควบคุมมลพิษจากการเกษตรกรรม 5. พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากการเกษตรกรรม 6. ติดตาม ตรวจสอบ และวิเคราะห์สถานการณ์มลพิษทางน้ำจากการเกษตรกรรม 7. ประสาน ติดตาม และดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากการเกษตรกรรม 8. ให้คำแนะนำ ปรึกษา และเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากการเกษตรกรร

ส่วนน้ำเสียชุมชน	ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม
1. จัดทำนโยบายและแผนงานด้านการจัดการน้ำเสียชุมชน 2. เสนอแนะความเห็นเพื่อจัดทำแผนจัดการและแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษจากน้ำเสียชุมชน ระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด พื้นที่ลุ่มน้ำ เขตควบคุมมลพิษ และเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 3. ประสานหรือร่วมดำเนินการเพื่อควบคุมและแก้ไขการแพร่กระจายของมลพิษจากชุมชน 4. เสนอแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการควบคุมมลพิษจากชุมชน 5. พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากชุมชน 6. ติดตาม ตรวจสอบ และวิเคราะห์สถานการณ์มลพิษทางน้ำจากชุมชน 7. ประสาน ติดตาม และดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากชุมชน 8. ให้คำแนะนำ ปรึกษา และเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากชุมชน	1. จัดทำนโยบายและแผนงานด้านการจัดการน้ำเสียอุตสาหกรรม 2. เสนอแนะความเห็นเพื่อจัดทำแผนจัดการและแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษจากน้ำเสียชุมชนระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด พื้นที่ลุ่มน้ำ และควบคุมมลพิษ และเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 3. ประสานหรือร่วมดำเนินการเพื่อควบคุมและแก้ไขการแพร่กระจายของมลพิษจากอุตสาหกรรม 4. เสนแนะ มาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการควบคุมมลพิษจากอุตสาหกรรม 5. พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากอุตสาหกรรม 6. ติดตาม ตรวจสอบ และวิเคราะห์สถานการณ์มลพิษทางน้ำจากอุตสาหกรรม 7. ประสาน ติดตาม และดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากอุตสาหกรรม 8. ให้คำแนะนำ ปรึกษา และเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษจากอุตสาหกรรม

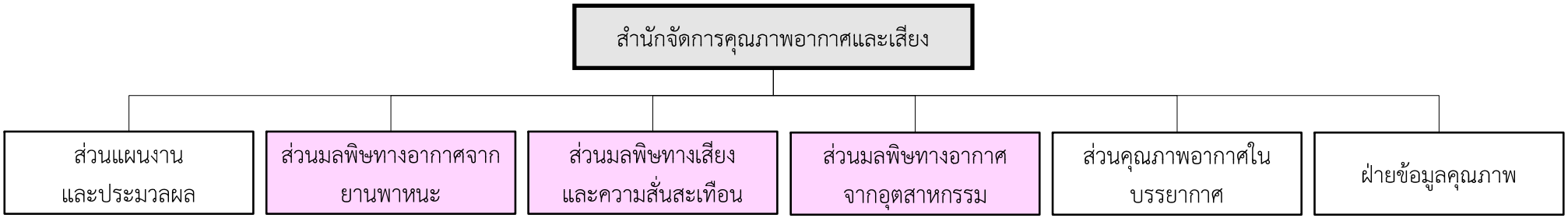

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ	ส่วนมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ส่วนมลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรม
- กำหนดมาตรฐานการระบายไอเสียจากยานพาหนะใหม่ - กำหนดมาตรฐานการระบายไอเสียจากยานพาหนะใช้งาน - กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อที่เมื่อเผาไหม้แล้วจะก่อให้เกิดสารมลพิษน้อยที่สุด - กำหนดมาตรฐานและมาตรการในการควบคุมไอระเหยน้ำมันเบนซินจากคลังน้ำมันเชื้อเพลิง - การติดตามตรวจสอบ เช่น ตรวจวัดปริมาณสารมลพิษจากยานพาหนะใช้งาน ตรวจวัดปริมาณสารมลพิษทางอากาศและเสียงจากรถราชการ - ดำเนินโครงการศึกษา วิจัยและพัฒนาวิธีการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ	- เสนอแนะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียง - มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ มาตรฐานควบคุมระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากการทำเหมืองหิน และมาตรฐานระดับเสียงจากยานพาหนะประเภทต่างๆ - ดำเนินการติดตามตรวจสอบสถานการณ์ระดับเสียง พร้อมนำเสนอข้อมูลในรายงานสถานการณ์ประจำปีและผ่านเว็บไซต์ของสำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง และเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ - จัดทำมาตรการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง เช่น มาตรการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากรถจักรยานยนต์ พ.ศ.2546-2550 - เสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาเฉพาะพื้นที่ในจังหวัดสมุทรสงคราม กาญจนบุรี และบริเวณรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ - ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	- เสนอแนะมาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดอุตสาหกรรม อาทิเช่น โรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป โรงเหล็ก โรงไฟฟ้า โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ โรงโม่บดหรือย่อยหิน และโรงสีข้าว รวมถึงแหล่งกำเนิดอื่นๆ เช่น เตาเผามูลฝอยเตาเผาศพ ท่าเรือขนถ่ายสินค้า เป็นต้น -พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ปฏิบัติที่เหมาะสมในการลดมลพิษทางอากาศ รวมทั้งการติดตามตรวจสอบปัญหามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด -เสนอแนะมาตรการในการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษเชิงพื้นที่

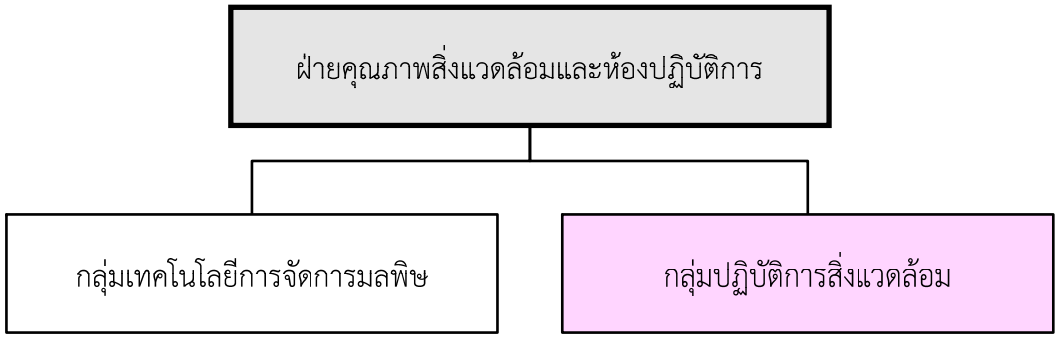

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม
- วิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมของกรมฯ สนับสนุนงานวิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ - วิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อใช้บังคับกฎหมาย - วิเคราะห์ตัวอย่างกรณีฉุกเฉิน หรือร้องทุกข์จากประชาชน - เสริมสร้างและพัฒนามาตรฐานคุณภาพการวิเคราะห์ตัวอย่าง - ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ ได้รับมอบหมาย - สร้างมาตรฐานการวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและถ่ายทอดความรู้สู่ สสภ.

7.1.17 กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

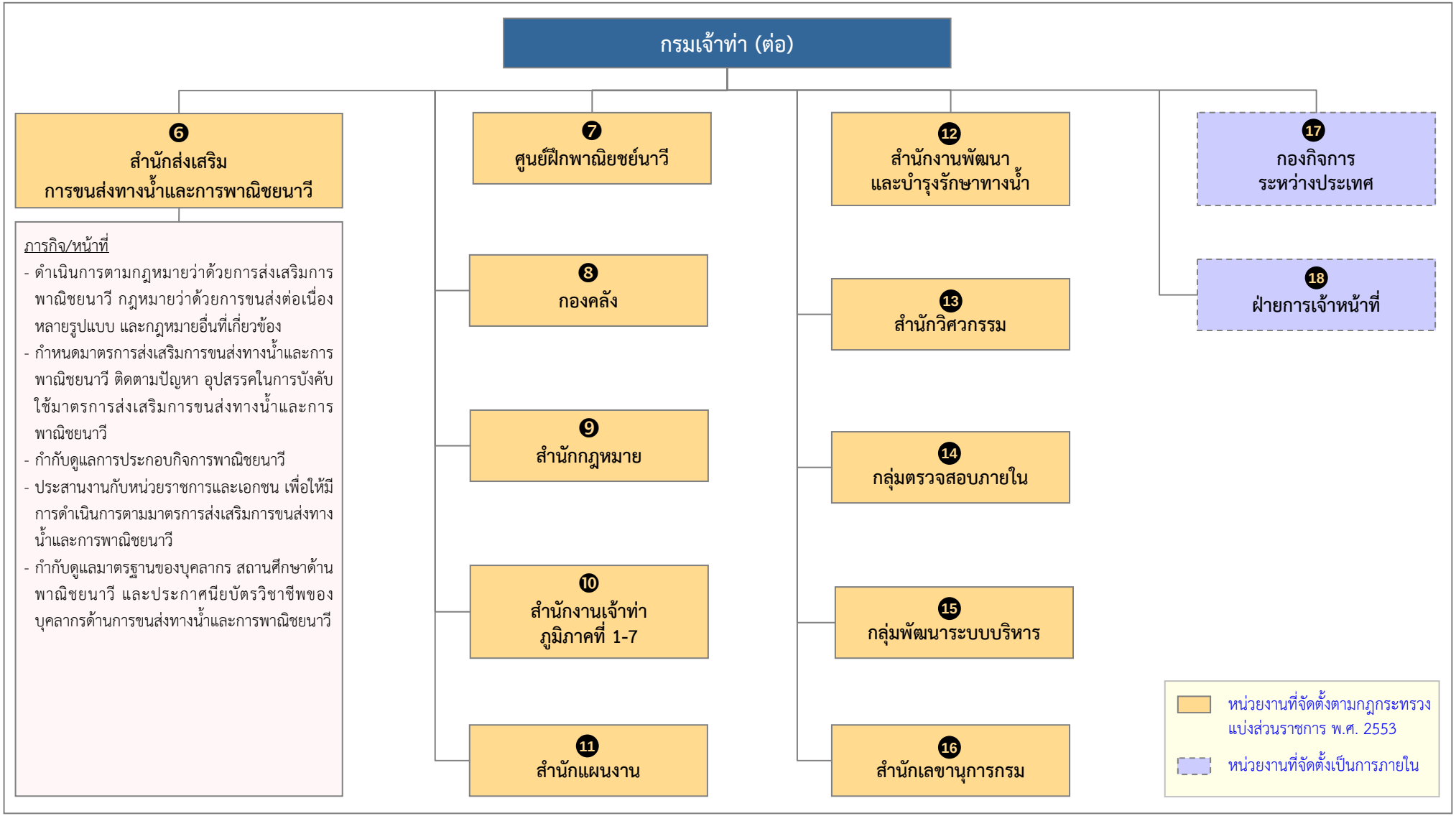
กรมเจ้าท่า (ต่อ)
6 สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวี กฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดมาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ติดตามปัญหา อุปสรรคในการบังคับใช้มาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี
- กำกับดูแลการประกอบกิจการพาณิชยนาวี
- ประสานงานกับหน่วยราชการและเอกชน เพื่อให้มีการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี
- กำกับดูแลมาตรฐานของบุคลากร สถานศึกษาด้านพาณิชยนาวี และประกาศนียบัตรวิชาชีพของบุคลากรด้านการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี
7 ศูนย์ฝึกพาณิชยนาวี
8 กองคลัง
9 สำนักกฎหมาย
10 สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 1-7
11 สำนักแผนงาน
12 สำนักงานพัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำ
13 สำนักวิศวกรรม
14 กลุ่มตรวจสอบภายใน
15 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
16 สำนักเลขานุการกรม
17 กองกิจการระหว่างประเทศ
18 ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2553
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

ภารกิจหลักของกรมเจ้าท่า มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแล การส่งเสริม การพัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ให้เชื่อมต่อกับระบบการขนส่งอื่นๆ ทั้งการขนส่งผู้โดยสาร สินค้า ท่าเรือ อู่เรือ กองเรือไทย และกิจการเกี่ยวเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็ว ทั่วถึง ปลอดภัย ดำเนินการสนับสนุนภาคการส่งออกให้มีความเข้มแข็ง กรมเจ้าท่า มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยเรือไทย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวี กฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางน้ำ
- ส่งเสริม พัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี
- จัดระเบียบการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชยนาวี
- ร่วมมือและประสานงานกับองค์การ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านการขนส่งทางน้ำ การพาณิชยนาวี และในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมเจ้าท่า มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 6 หน่วยงาน ได้แก่

1. กองมาตรฐานคนประจำเรือ
2. สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ
3. สำนักมาตรฐานเรือ
4. สำนักนำร่อง
5. สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
6. สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวี

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.17.1 กองมาตรฐานคนประจำเรือ

กองมาตรฐานคนประจำเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรคนประจำเรือ ดำเนินการสอบความรู้หรือการรับรองผู้ทำการในเรือ การจดทะเบียนควบคุมคนประจำเรือและการออกหนังสือคนประจำเรือ ดำเนินการเกี่ยวกับการจ้างและเลิกจ้างคนประจำเรือ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.17.2 สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ

สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับใบอนุญาตใช้เรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ดำเนินการตรวจสภาพเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือ เพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน เพื่อประกอบการออกและต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และการออกใบทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ดำเนินการศึกษาเพื่อเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการพัฒนาระบบทะเบียนเรือไทย กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงานทะเบียนเรือให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.17.3 สำนักมาตรฐานเรือ

สำนักมาตรฐานเรือ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสภาพเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือ เพื่อออกใบสำคัญรับรองตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจอนุมัติแบบแปลนเรือให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ ติดตามการปรับปรุงแก้ไขอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจเรือสำหรับเรือต่างประเทศที่เดินเรือเข้าน่านน้ำไทยตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรืออนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานเรือ อุปกรณ์ประจำเรือ และการตรวจรับรองวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ประจำเรือ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ กำกับดูแลองค์กรที่ได้รับมอบอำนาจให้ทำการตรวจเรือและออกใบสำคัญรับรองตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.17.4 สำนักนำร่อง

สำนักนำร่อง มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา พัฒนาระบบ รูปแบบ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการนำร่องเรือและระบบการประกอบกิจการนำร่อง ดำเนินการเกี่ยวกับการนำร่องตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย เสนอแนะการกำหนดเขตท่าหรือน่านน้ำใดๆ ให้เป็นเขตที่ต้องเดินเรือโดยผู้นำร่อง เสนอแนะการออกข้อบังคับที่เกี่ยวกับการนำร่อง ดำเนินการสอบความรู้และออกใบอนุญาตผู้นำร่องและผู้นำร่องพิเศษ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.17.5 สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ

สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการควบคุม ตรวจตรา และปราบปราม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยเรือไทย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิด ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดมิให้ล่วงล้ำลำน้ำหรือกีดขวางการเดินเรือ ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านสภาวะแวดล้อมทางน้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานสื่อสาร การควบคุมการจราจรและรักษาความปลอดภัยทางน้ำ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.17.6 สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี

สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวี กฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ติดตามปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้มาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ดำเนินการกำกับดูแลการประกอบกิจการพาณิชยนาวี ประสานงานกับหน่วยราชการและเอกชนให้มีการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี กำกับดูแลมาตรฐานของบุคลากรและสถานศึกษาด้านพาณิชยนาวี ตลอดจนประกาศนียบัตรวิชาชีพของบุคลากรด้านการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ฝ่ายสอบความรู้	ฝ่ายทะเบียนประวัติและคนประจำเรือ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบและประเมินความรู้คนประจำเรือ เพื่อออกประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถผู้ทำการในเรือ - ดำเนินการเกี่ยวกับออกประกาศนียบัตรรับรองผู้ทำการในเรือหรือการยกเว้นประกาศ-นียบัตร - ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรคนประจำเรือ และการเรียนการสอนของสถานศึกษาด่านคนประจำเรือ	- ดำเนินการเกี่ยวกับการออกหนังสือคนประจำเรือและจัดทำทะเบียนประวัติคนประจำเรือ - ดำเนินการเกี่ยวกับการออกประกาศนียบัตรสุขภาพ - ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครพร้อมเข้าทำการในเรือ

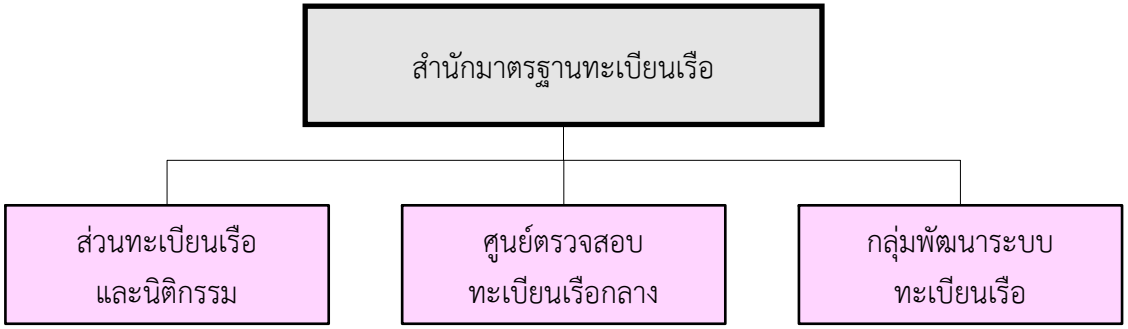

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนทะเบียนเรือและนิติกรรม	ศูนย์ตรวจสอบทะเบียนเรือกลาง	กลุ่มพัฒนาระบบทะเบียนเรือ
- จดทะเบียนเรือไทย เมืองท่ากรุงเทพฯ - ออกใบอนุญาตใช้เรือ และต่อใบอนุญาตใช้เรือประจำปี - ออกใบอนุญาตเกี่ยวกับทะเบียนธง เครื่องหมายปล่อง - เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง	- กำกับดูแลการดำเนินงานด้านทะเบียนเรือของสำนักงานสาขาต่างๆ - ควบคุมการให้หมายเลขทะเบียนเรือทั่วราชอาณาจักร - ควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานทะเบียนเรือให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	- กำกับดูแบเงื่อนไขการอนุญาตเรือเดินประจำทาง - ศึกษา พัฒนาระบบฐานข้อมูลทะเบียนเรือ - ดำเนินการเกี่ยวกับการนำเรือต่างชาติเข้ามาทำการค้าในน่านน้ำไทย - ออกหนังสือรับรองการทำประกันภัยเรือน้ำมัน

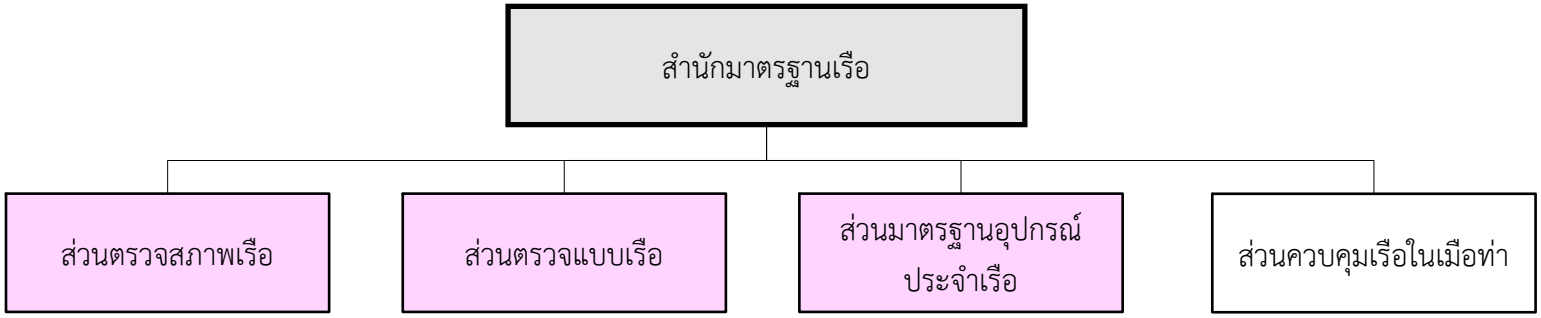

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนตรวจสภาพเรือ	ส่วนตรวจแบบเรือ	ส่วนมาตรฐานอุปกรณ์ประจำเรือ
- ตรวจสภาพเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือ เพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยและ พ.ร.บ.เรือไทย - ตรวจสภาพเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือ เพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือตามอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี และตามพันธะกรณีที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญาระหว่างประเทศ	- ตรวจอนุมัติแบบแปลนเรือทั้งด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้าให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบกฎข้อบังคับและข้อกำหนดของอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาและจัดทำข้อกำหนดและมาตรฐานเรือ ว่าด้วยโครงสร้างและความแข็งแรงของเรือตลอดจนพัฒนาและจัดทำแบบมาตรฐานเรือประเภทต่างๆ - ติดตามการพัฒนาของเทคโนโลยีในการออกแบบและต่อสร้างเรือ	- กำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ประจำเรือ หรือกำหนดมาตรฐานด้านวิธีปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในเรือ - ตรวจสอบเพื่อการรับรองวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ประจำเรือ - ตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานของผู้ประกอบการที่รับมอบอำนาจในการให้บริการตรวจรับรองมาตรฐานอุปกรณ์ประจำเรือ - ติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของมาตรฐานสากลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ประจำเรือ

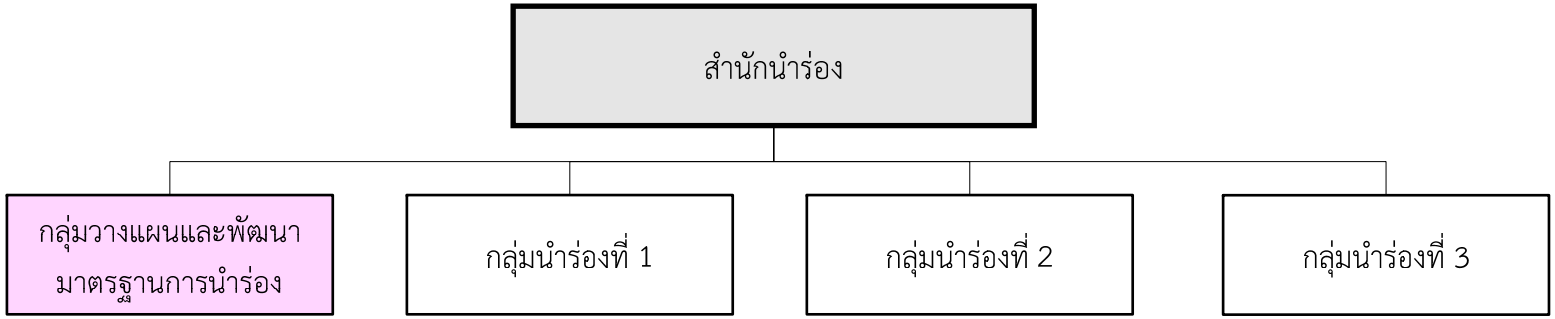

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวางแผนและพัฒนามาตรฐานการนำร่อง
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปรับปรุงองค์ความรู้และพัฒนางานนำร่องในทุกๆด้านให้แก่ผู้นำร่อง เพื่อให้ทำการนำร่องด้วยความปลอดภัย - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับการนำร่องเรือเข้า-ออก ในร่องน้ำต่างๆ โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับงานนำร่อง - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และดำเนินการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทโนโลยีด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับงานนำร่อง - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย กรณีการเกิดอุบัติเหตุในเขตบังคับการนำร่อง เพื่อหามาตรการป้องกันและแก้ไข - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาระบบการประกอบกิจการนำร่องที่เหมาะสมกับประเทศไทย - ดำเนินการปรับปรุงและควบคุมการทำงานของผู้นำร่องให้อยู่ในเกณฑ์ที่สมาคมนำร่องสากลเป็นผู้กำหนดในฐานะเป็นสมาชิก - กำหนดเขตท่าหรือน่านน้ำใดๆ ให้เป็นเขตพื้นที่ต้องเดินเรือโดยผู้นำร่อง - ควบคุม ดูแล ตลอดจนเสนอแนะเพื่อปรับปรุง แก้ไข กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานนำร่องในเขตพื้นที่ที่ต้องเดินเรือ โดยผู้นำร่อง - จัดทำคู่มือ แบบฟอร์ม และออกเอกสาร ต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และดำเนินการนำร่อง - ตรวจสอบคุณสมบัติ ดำเนินการฝึกอบรม ทดสอบและสอบผู้สมัครเป็นนำร่องภาคทฤษฎี - ให้คำปรึกษา แนะนำ ในการขุดลอกร่องน้ำ การสร้างท่าเทียบเรือ การวางทุ่นจอดเรือ/ผูกเรือ การสร้างอู่เรือ การสร้างเครื่องหมายการเดินเรือ ตลอดจนการวางทุ่นเครื่องหมายการเดินเรือ ฯลฯ ในเขตบังคับการนำร่อง - ควบคุม ดูแลการขอใช้บริการนำร่องเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพฯ ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการนำร่อง

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มสิ่งแวดล้อม
- เสนอแนะเพื่อออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือมาตรการป้องกันผลภาวะทางน้ำ - ส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางน้ำ - พิจารณาเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตในส่วนของการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำหรับขออนุญาตก่อสร้าง ขยายต่อเติมหรือต่อเติมหลังต่ออายุใบอนุญาตใช้ท่าเทียบเรือและสิ่งล่วงล้ำลำน้ำอื่นๆ -ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำ อากาศ และเสียง และประเมินผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตของโครงการต่างๆ

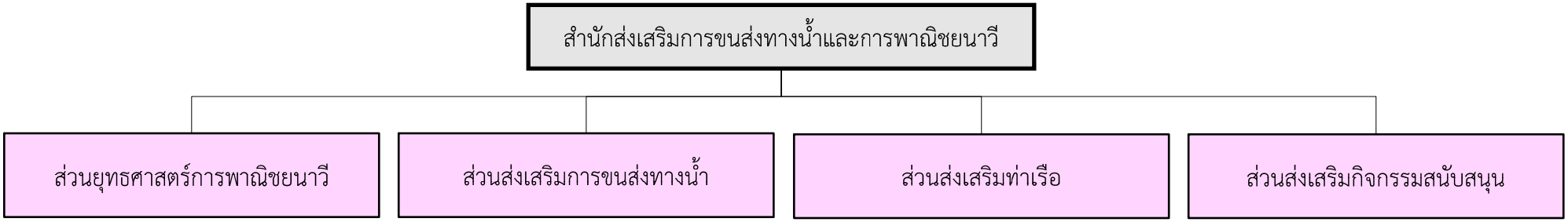

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนยุทธศาสตร์การพาณิชยนาวี	ส่วนส่งเสริมการขนส่งทางน้ำ
- การจัดทำแผนงานทั่วไป และแผนแม่บทในการพัฒนาพาณิชยนาวีประเทศรวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงตลอดจน จัดทำแผนงานเพิ่มเติม - การประเมินผลนโยบาย แผนงาน มาตรการและตัวชี้วัดต่างๆ - การจัดตั้ง และบริหารกองทุนพัฒนาพาณิชยนาวี - การพัฒนาระบบงานด้านพาณิชยนาวี - การแก้ไขเพื่ออำนวยความสะดวกตามอนุสัญญา FAL - จัดทำกรอบ และแนวคิดเพื่อพัฒนาระบบกฎหมาย และกฎระเบียบเกี่ยวกับการพาณิชยนาวีไทย - งานต่างประเทศทั่วไปที่เกี่ยวกับการพาณิชยนาวี - การค้าบริการทางพาณิชยนาวี ในกรอบ WTO และ ASEAN - การส่งเสริม และกำกับมาตรฐานการผลิตบุคลากรทางพาณิชยนาวี ไทย - การพัฒนาระบบข้อมูลพาณิชยนาวี - ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการส่เสริมการพาณิชยนาวี - ประสานงานและประชาสัมพันธ์การพาณิชยนาวี - การประสานงานกับสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย	- ส่งเสริม และพัฒนากองเรือพาณิชยนาวี - ส่งเสริม ควบคุม และควบคุมดูแลการขนส่งสินค้าทางทะเล - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลการขนส่งสินค้าทางชายฝั่ง - ส่งเสริม ควบคุม และการขนส่งสินค้าทางลำน้ำ - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลการขนส่งคนโดยสารทางน้ำ - จัดทำโครงการส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและโครงการปรับปรุงระบบการจดทะเบียนเรือของประเทศไทย - คำรับรองโครงการให้กับ BOI - พัฒนาและปรับปรุงมาตรการสงวนสินค้าลงเรือไทย - ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการสงวนสินค้าลงเรือไทย - พิจารณา ตรวจสอบ ระบบงานและเอกสาร ตลอดจนออกเอกสารเกี่ยวกับการใช้และไม่ใช้เรือไทย - ประสานงาน เผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการสงวนสินค้าลงเรือไทย

ส่วนส่งเสริมท่าเรือ	ส่วนส่งเสริมกิจการสนับสนุน
- การส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการท่าเรือระหว่างประเทศ ท่าเรือชายฝั่ง และท่าเรือลำน้ำ - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการ ICD - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการ CFS - เสนอแนวทางพัฒนาระบบขนส่งเชื่อมโยงท่าเรือ และการเชื่อมโยงกิจการนอกท่า (off dock)ต่างๆ - พิจารณาดำเนินการอนุญาตให้ประกอบกิจการท่าเรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 - พิจารณาดำเนินการอนุญาตให้ประกอบกิจการท่าเทียบเรือสาธารณะตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 - จัดทำโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ท่าเรือ - เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดบริเวณท่าเรือต่างๆ ตามมาตรา 11 (1/2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ.2521 - กำกับ ดูแลค่าภาระ ของกิจการท่าเรือ และกิจการที่เกี่ยวข้อง - ติดตาม ประเมินผล จากรายงานเกี่ยวกับกิจการท่าเรือในประเทศเพื่อประมวล ศึกษา และเสนอแนวปรับปรุงวิสัยสามารถของท่าเรือ - ติดตาม ประเมินผล และให้ความเห็นเกี่ยวกับการก่อสร้างและการบริหารจัดการท่าเรือของรัฐทั่วประเทศ	- การส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการต่อเรือ และซ่อมเรือ - ส่งเสริม จดทะเบียน ควบคุม และดูแลกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการของผู้รับจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarder) - ส่งเสริม ควบคุม และดูแลกิจการของผู้ประกอบการขนส่งที่ไม่มียานพาหนะเป็นของตนเอง (NVOCC) - เป็นฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ

7.1.18 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

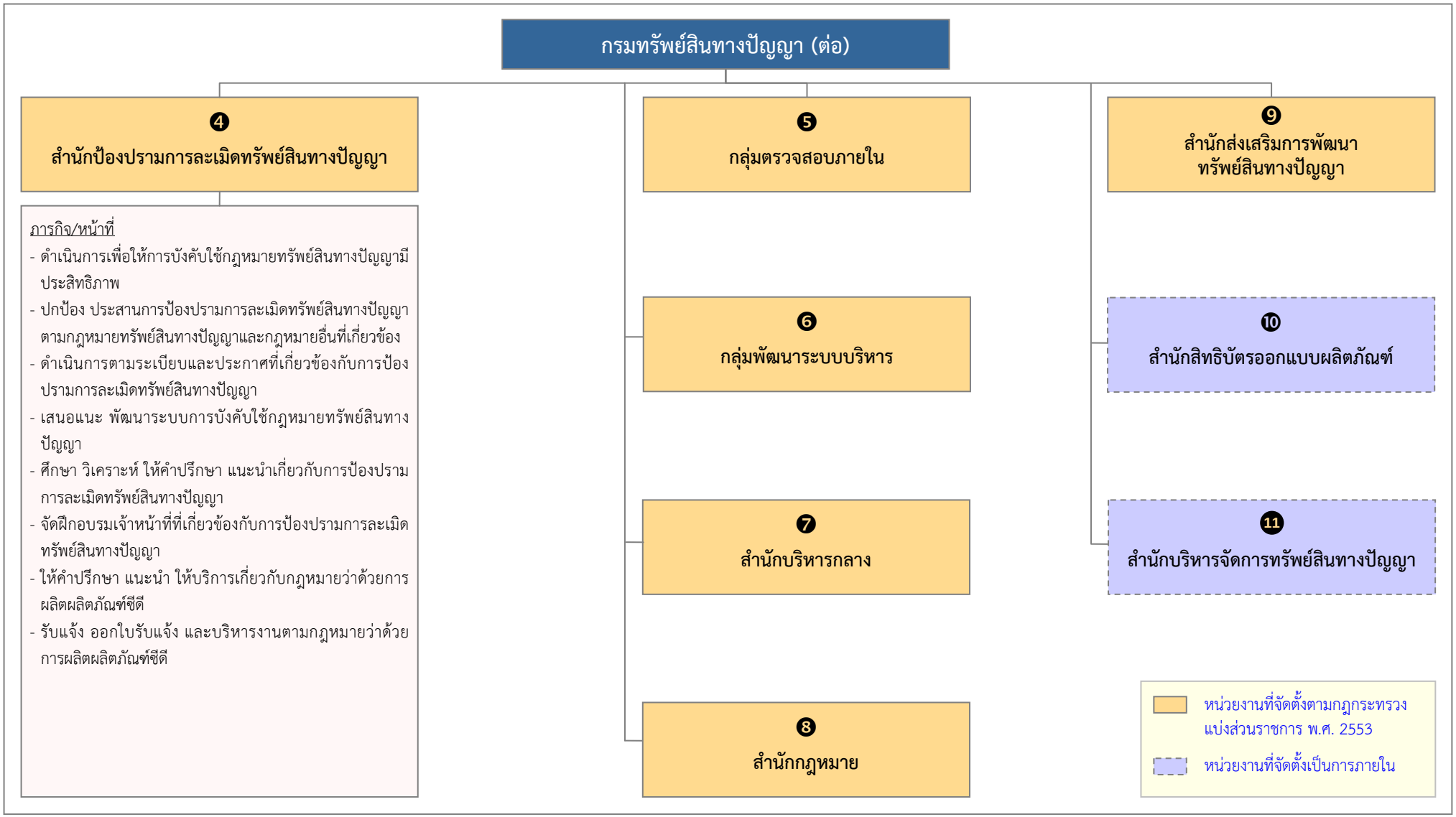
กรมทรัพย์สินทางปัญญา (ต่อ)
❹ สำนักป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญามีประสิทธิภาพ
- ปกป้อง ประสานการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการตามระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
- เสนอแนะ พัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา
- ศึกษา วิเคราะห์ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
- จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
- ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้บริการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
- รับแจ้ง ออกใบรับแจ้ง และบริหารงานตามกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
❺ กลุ่มตรวจสอบภายใน
❻ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
❼ สำนักบริหารกลาง
❽ สำนักกฎหมาย
❾ สำนักส่งเสริมการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา
❿ สำนักสิทธิบัตรออกแบบผลิตภัณฑ์
⓫ สำนักบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2553
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

ภารกิจหลักของกรมทรัพย์สินทางปัญญา มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ ให้ความคุ้มครองและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ กรมทรัพย์สินทางปัญญา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้า กฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ กฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
- ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามความตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี
- ส่งเสริมการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป
- ป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้สิทธิอย่างเป็นธรรมและสร้างวินัยทางการค้า
- ส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ การบริหารจัดการ และการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์
- ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการอนุญาโตตุลาการด้านทรัพย์สินทางปัญญา
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมทรัพย์สินทางปัญญา มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักเครื่องหมายการค้า
2. สำนักสิทธิบัตร
3. สำนักลิขสิทธิ์
4. สำนักป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.18.1 สำนักเครื่องหมายการค้า

สำนักเครื่องหมายการค้า มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และบริการเกี่ยวกับการขอรับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการการจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้บริการออกหนังสือรับรอง จัดทำสำเนาเอกสารทางทะเบียน บริการตรวจค้นข้อมูลเครื่องหมายการค้าและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า ชื่อโดเมน และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อพัฒนาด้านการให้บริการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลเครื่องหมายการค้า เพื่อให้บริการหน่วยงานรัฐและเอกชน ดำเนินการพัฒนาระบบการจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้า และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ ดำเนินการบริหารจัดการและเก็บรักษาเอกสารหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.18.2 สำนักสิทธิบัตร

สำนักสิทธิบัตร มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และบริการเกี่ยวกับการขอรับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมและกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการบริหารจัดการและการเก็บรักษาเอกสารหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้บริการออกหนังสือรับรอง จัดทำสำเนาเอกสารทางทะเบียน ให้บริการตรวจค้นข้อมูลสิทธิบัตรและแบบผังภูมิของวงจรรวมแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแบบผังภูมิของวงจรรวม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และให้บริการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน พัฒนาระบบการจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแบบผังภูมิของวงจรรวมให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบตัวแทนสิทธิบัตรและแบบผังภูมิของวงจรรวม เพื่อให้การจดทะเบียนคุ้มครองสิทธิมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.18.3 สำนักลิขสิทธิ์

สำนักลิขสิทธิ์ มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และบริการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการบริหารงานตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง รับแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ บริหารจัดการและเก็บรักษาเอกสารหลักฐานการรับแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลลิขสิทธิ์เพื่อให้บริการหน่วยงานของรัฐและเอกชน พัฒนามาตรฐานการคุ้มครองลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.18.4 สำนักป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

สำนักป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญามีประสิทธิภาพ ปกป้องและประสานการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เสนอแนะและพัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ศึกษาและวิเคราะห์ ตลอดจนให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ดำเนินการจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้บริการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ดำเนินการเกี่ยวกับการรับแจ้ง การออกใบรับแจ้ง และการบริหารงานตามกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

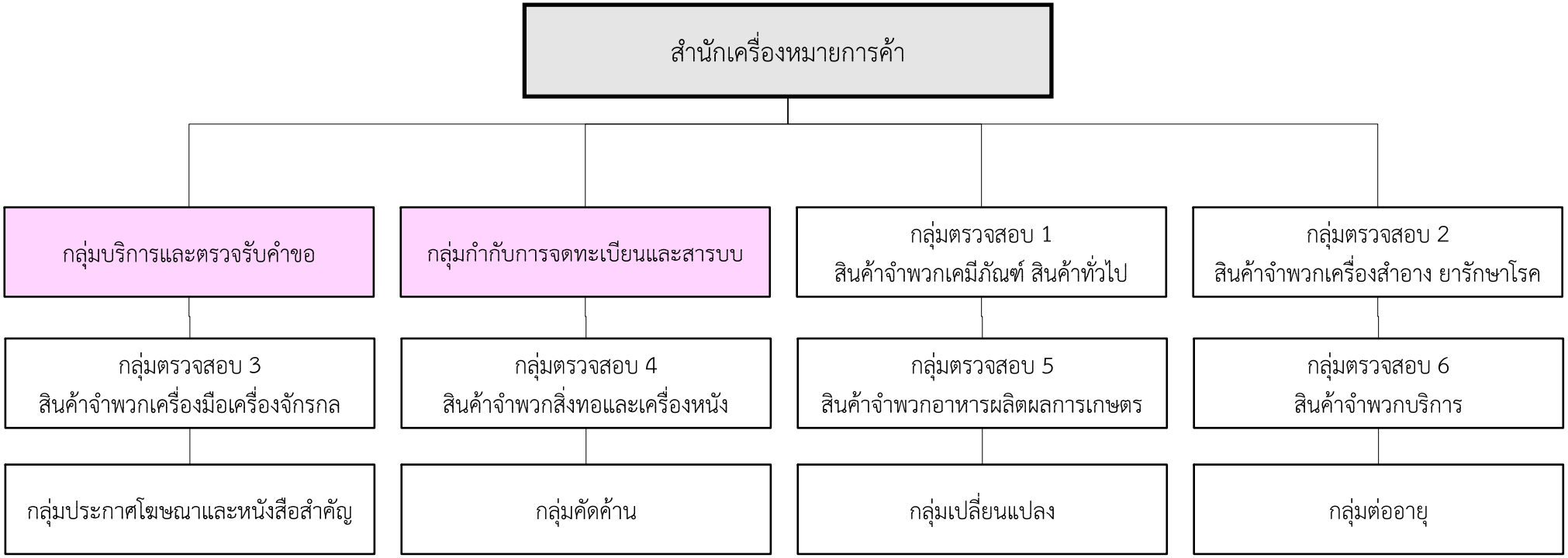
สำนักเครื่องหมายการค้า
กลุ่มบริการและตรวจรับคำขอ
กลุ่มกำกับการจดทะเบียนและสารบบ
กลุ่มตรวจสอบ 1
สินค้าจำพวกเคมีภัณฑ์ สินค้าทั่วไป
กลุ่มตรวจสอบ 2
สินค้าจำพวกเครื่องสำอาง ยารักษาโรค
กลุ่มตรวจสอบ 3
สินค้าจำพวกเครื่องมือเครื่องจักรกล
กลุ่มตรวจสอบ 4
สินค้าจำพวกสิ่งทอและเครื่องหนัง
กลุ่มตรวจสอบ 5
สินค้าจำพวกอาหารผลิตผลการเกษตร
กลุ่มตรวจสอบ 6
สินค้าจำพวกบริการ
กลุ่มประกาศโฆษณาและหนังสือสำคัญ
กลุ่มคัดค้าน
กลุ่มเปลี่ยนแปลง
กลุ่มต่ออายุ

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มบริการและตรวจรับคำขอ
- ให้บริการปรึกษาแนะนำและตรวจรับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า - ให้บริการตรวจแฟ้มคำขอจดทะเบียน - ให้บริการรับรองเอกสารทะเบียน และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง - จัดทำแฟ้มคำขอจดทะเบียนและบันทึกข้อมูลคำขอจดทะเบียน - จัดแยกประเภทคำขอ คำร้องจดทะเบียนส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - บริการออกหนังสือสำคัญ แสดงการจดทะเบียน ใบแทนหนังสือรับรองการจดทะเบียนในลักษณะเร่งด่วน (One-stop Service)
กลุ่มกำกับการจดทะเบียนและสารบบ
- ควบคุมและกำกับเงื่อนเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในขั้นตอนการจะทะเบียนเครื่องหมายการค้า - พิจารณาจำหน่ายคำขอจดทะเบียนที่ถูกละทิ้งตามกฎหมาย - พิจารณาสั่งรับจดทะเบียนหรือจำหน่ายคำขอจดทะเบียนตามคำวินิจฉัยของนายทะเบียน หรือคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

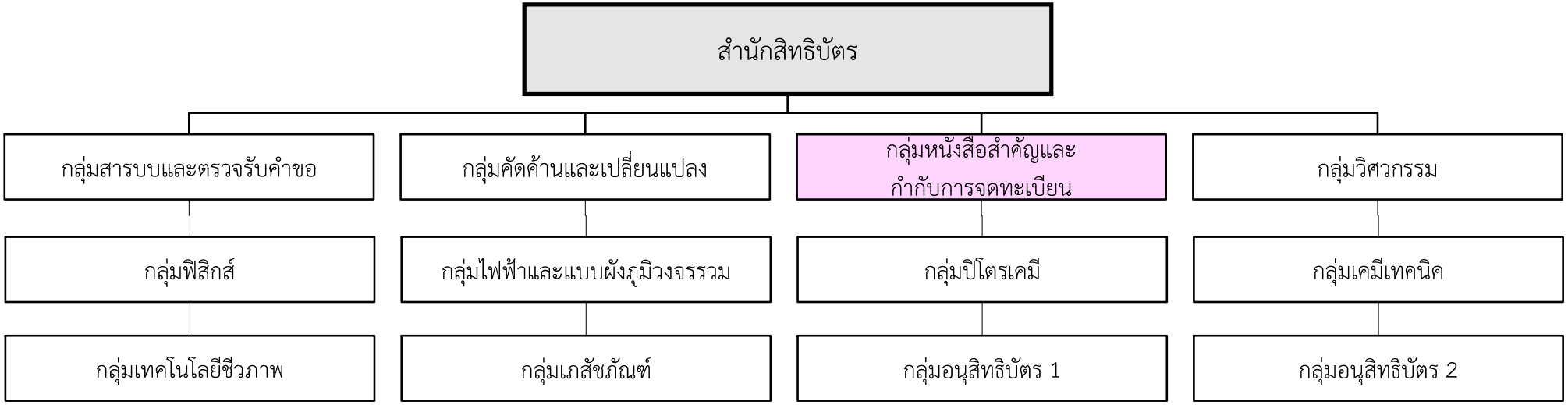

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มคุ้มครองงานลิขสิทธิ์
หนังสือสำคัญและบริหารงานทะเบียน - จัดทำหนังสือสำคัญการรับจดทะเบียน - พิจารณาและจัดทำหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนตัวแทนสิทธิบัตร - พิจารณาออกหนังสือรับรอง การขอรับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแบบผังภูมิวงจรรวม - ประสานงานกับหน่วยงานตรวจค้นการประดิษฐ์ใน/ต่างประเทศ - ให้บริกการตรวจค้นแฟ้มคำขอ และรับรองเอกสารจากแฟ้มฯ **ควบคุมและกำกับการจดทะเบียน** - ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ - ดำเนินการจำหน่วยคำขอจดทะเบียนที่ถูกละทิ้งตามกฎหมาย - ควบคุมระยะเวลาการดำเนินการของผู้ขอและตรวจสอบการตอบรับหนังสือของผู้ขอเพื่อประกอบการละทิ้งคำขอ

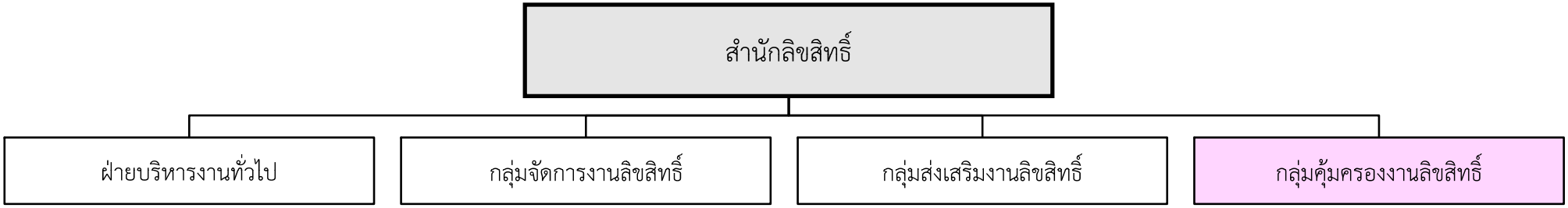

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มคุ้มครองงานลิขสิทธิ์
- ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนวทางการพัฒนากฎหมาย และมาตรฐานการคุ้มครองลิขสิทธิ์ - ศึกษา วิเคราะห์ระบบกฎหมายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล - ศึกษา วิเคราะห์ข้อกฎหมาย ข้อสัญญาและตอบข้อหารือเกี่ยวกับปัญหากฎหมายและการคุ้มครองลิขสิทธิ์ - ศึกษา ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียงภายใต้อนุสัญญา สนธิสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ

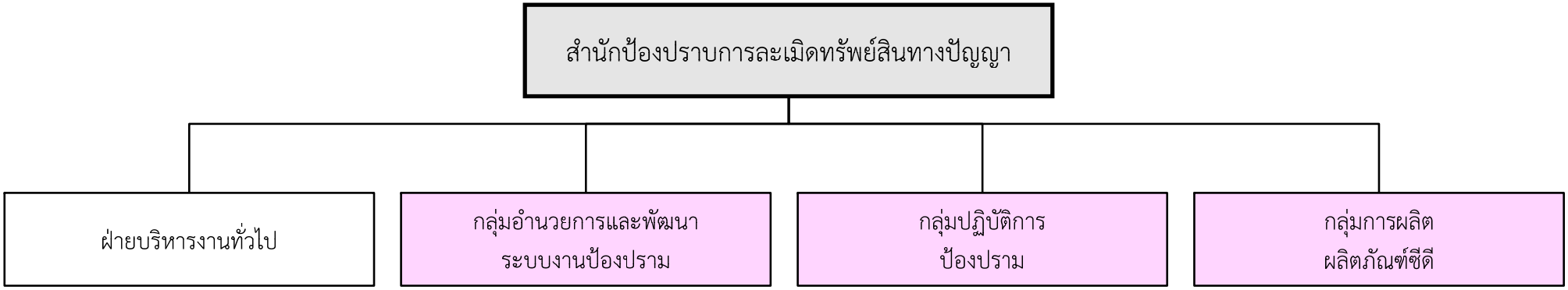

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มอำนวยการและพัฒนาระบบงานป้องปราม
- เสนอแนะให้มีการพัฒนากฎหมายและระบบการบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิด - ดำเนินการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญามีประสิทธิภาพ - ศึกษาวิเคราะห์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับงานการป้องปรามการละเมินทรัพย์สินทางปัญญา - ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศในการป้องปรามการละเมินทรัพย์สิทางปัญญา

กลุ่มปฏิบัติการป้องปราม
- รับเรื่องร้องเรียนการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา - ดำเนินการปกป้องและประสานการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา - ดำเนินการตามระเบียบ ประกาศ และบันทึกความตกลงที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา - ตรวจสอบโรงงานผลิตซีดี และผู้ครอบครองเครื่องจักรผลิตซีดี - สำรวจตลาดที่น่าสงสัยว่าจะละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา - ประสานการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญากับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
กลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
- ให้คำปรึกษา แนะนำและบริการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี - ดำเนินการเกี่ยวกับการรับแจ้ง การออกใบรับแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี - ดำเนินการเกี่ยวกับการออกเครื่องหมายรับรองการผลิต และเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ - ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี - จัดเก็บข้อมูล เอกสาร และจัดทำฐานข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี - ตอบขอหารือเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี - ดำเนินการเกี่ยวกับการรับแจ้งการขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ณ จุดนำเข้าและส่งออก

7.1.19 กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

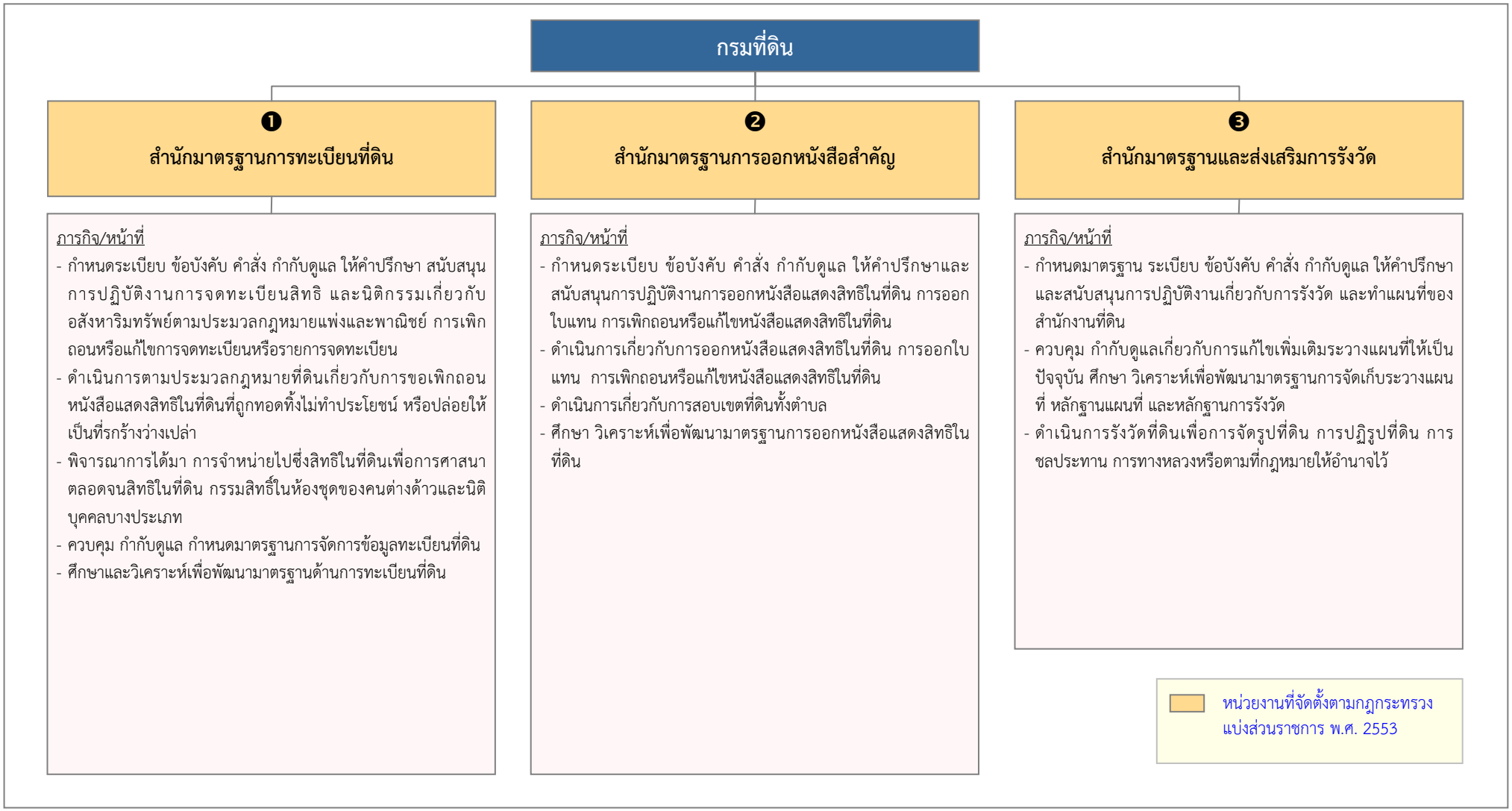

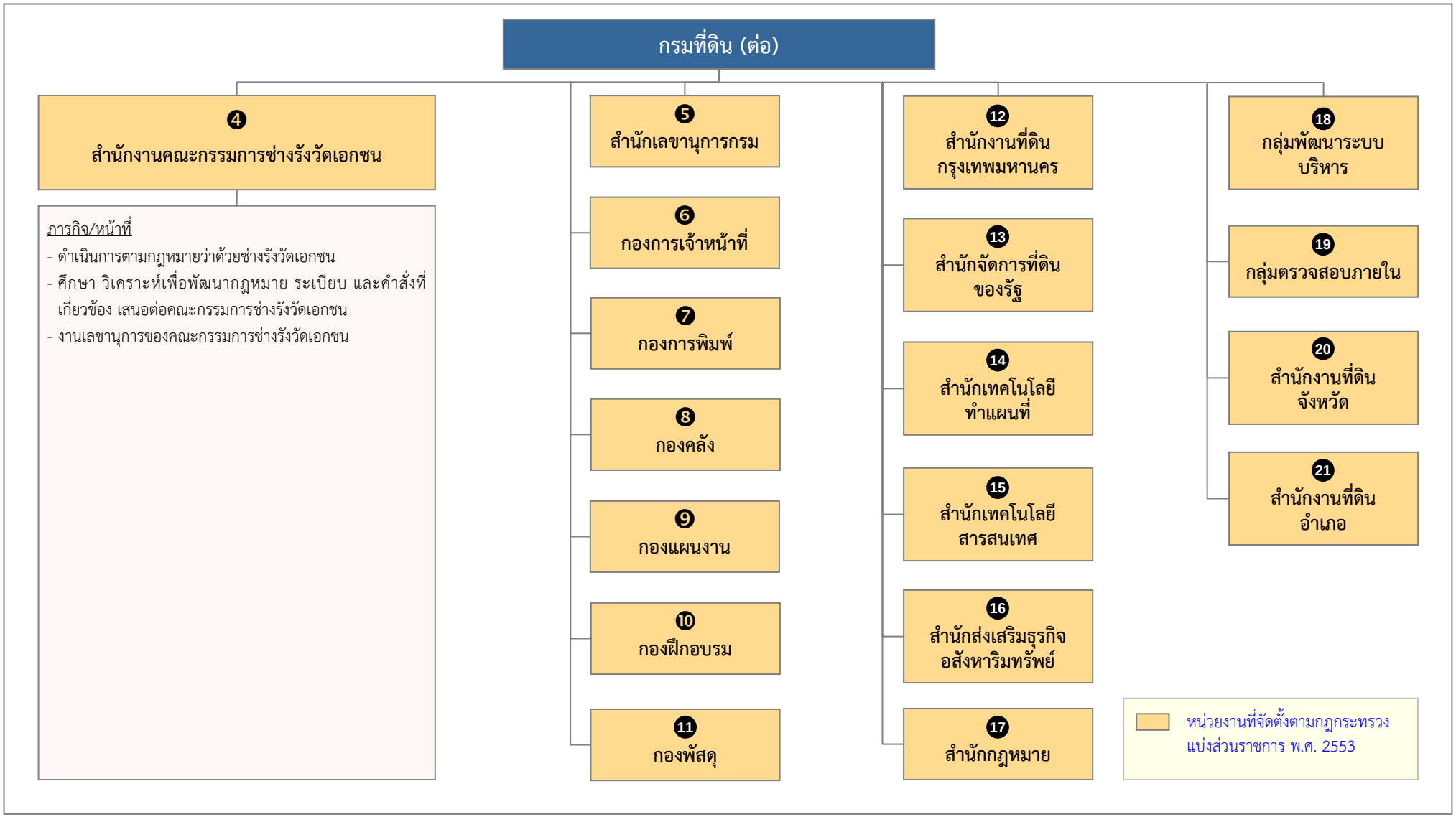
กรมที่ดิน (ต่อ)
4 สำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน
ภารกิจ/หน้าที่
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน
- ศึกษา วิเคราะห์เพื่อพัฒนากฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน
- งานเลขานุการของคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน
5 สำนักเลขานุการกรม
6 กองการเจ้าหน้าที่
7 กองการพิมพ์
8 กองคลัง
9 กองแผนงาน
10 กองฝึกอบรม
11 กองพัสดุ
12 สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร
13 สำนักจัดการที่ดินของรัฐ
14 สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่
15 สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
16 สำนักส่งเสริมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
17 สำนักกฎหมาย
18 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
19 กลุ่มตรวจสอบภายใน
20 สำนักงานที่ดินจังหวัด
21 สำนักงานที่ดินอำเภอ
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2553

ภารกิจหลักของกรมที่ดิน มีภารกิจเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิในที่ดินของบุคคลและจัดการที่ดินของรัฐ โดยการรังวัดทำแผนที่ การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การให้บริการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ การส่งเสริมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และการจัดการข้อมูลสารสนเทศที่ดิน เพื่อให้บุคคลมีความมั่นคงในการถือครองที่ดินและได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ และบริหารจัดการที่ดินของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด กรมที่ดิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน กฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการด้านกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน กฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวง กำกับ เร่งรัด ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงานในสังกัด ดำเนินการเกี่ยวกับงานสถิติ ประมวลผล และวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของกรม
- พัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการเกี่ยวกับการบริหารงานที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ดำเนินการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่ดิน
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมที่ดิน มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน
2. สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ
3. สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด
4. สำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.19.1 สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน

สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง กำกับดูแล ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และการเพิกถอนหรือแก้ไขการจดทะเบียนหรือรายการจดทะเบียน ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดินเกี่ยวกับการขอเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ถูกทอดทิ้งไม่ทำประโยชน์ หรือปล่อยให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่า พิจารณาการได้มาและจำหน่ายไปซึ่งสิทธิในที่ดินเพื่อการศาสนา และสิทธิในที่ดินและกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลบางประเภท ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล และกำหนดมาตรฐานการจัดการข้อมูลทะเบียนที่ดิน ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อพัฒนามาตรฐานด้านการทะเบียนที่ดิน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.19.2 สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ

สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง กำกับดูแล ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การออกใบแทน และการเพิกถอน หรือแก้ไขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ดำเนินการเกี่ยวกับการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การออกใบแทน และการเพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบเขตที่ดินทั้งตำบล ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อพัฒนามาตรฐานการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.19.3 สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด

สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐาน ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ตลอดจนกำกับดูแล ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรังวัดและทำแผนที่ของสำนักงานที่ดิน ควบคุมและกำกับดูแลเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมระวางแผนที่ให้เป็นปัจจุบัน ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดเก็บระวางแผนที่ หลักฐานแผนที่ และหลักฐานการรังวัด ดำเนินการรังวัดที่ดินเพื่อการจัดรูปที่ดิน การปฏิรูปที่ดิน การชลประทาน การทางหลวงหรือตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.19.4 สำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อพัฒนากฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องนำเสนอต่อคณะกรรมการ

ช่างรังวัดเอกชน ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานมาตราฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
- วางระเบียบ คำสั่ง ให้คำปรึกษาและพิจารณาปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์และอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อให้การจดทะเบียนเป็นไปตามหลักการทะเบียนที่ดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่น - พิจารณาเพิกถอนแก้ไขการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือการจดแจ้งเอกสารรายการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์

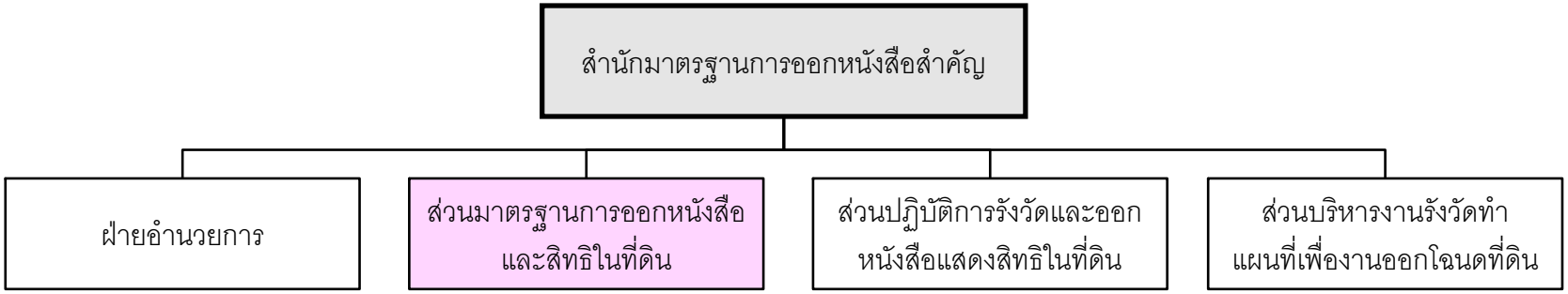

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนมาตรฐานการออกหนังสือและสิทธิในที่ดิน แบ่งหน่วยงานย่อยเป็น 3 หน่วยงาน		
กลุ่มงานมาตรฐานการออกโฉลดที่ดิน	กลุ่มงานมาตรฐานการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์	กลุ่มพัฒนามาตรฐานการออกหนังสือรับรองสิทธิในที่ดิน
- วางระเบียบ คำสั่ง ให้คำปรึกษา และดำเนินการเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน - การออกใบแทน การเพิกถอน หรือแก้ไขโฉนดที่ดิน - พิจารณาการออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้และที่สาธารณะประโยชน์	- วางระเบียบ คำสั่ง ให้คำปรึกษา และดำเนินการเกี่ยวกับการออกหนังสือ - รับรองการทำประโยชน์ การออกใบแทน การเพิกถอน หรือแก้ไขหนังสือรับรองการทำประโยชน์ - พิจารณาการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในเขตป่าไม้และที่สาธารณะประโยชน์	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ระบบ รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

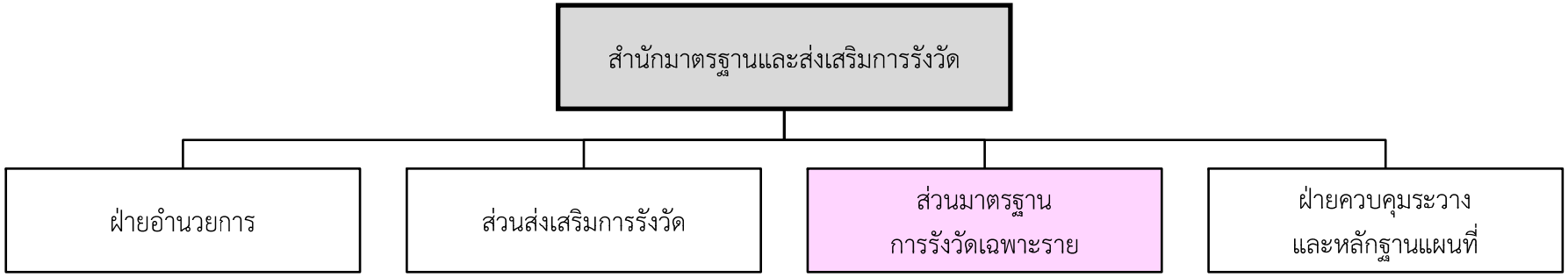

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มมาตรฐานการรังวัดเฉพาะราย
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ให้คำปรึกษา และพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการรังวัดในสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ แบ่งเป็น 1. กลุ่มมาตรฐานการรังวัดเฉพาะราย ทำหน้าที่วางระเบียบ คำสั่ง ให้คำปรึกษาและพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการรังวัดในสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ 2. กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีการรังวัดและทำแผนที่ ทำหน้าที่ ศึกษาพัฒนาโปรแกรม วิเคราะห์ ติดตั้งระบบ กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์และพิจารณาปัญหา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรังวัดและทำแผนที่ด้วยคอมพิวเตอร์ จัดทำข้อเสนอในการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อการรังวัด และทำแผนที่ในสำนักงานที่ดิน รวมทั้งจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการรังวัดและทำแผนที่ด้วคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการจัดทำระบบข้อสนเทศที่ดิน

7.1.20 กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

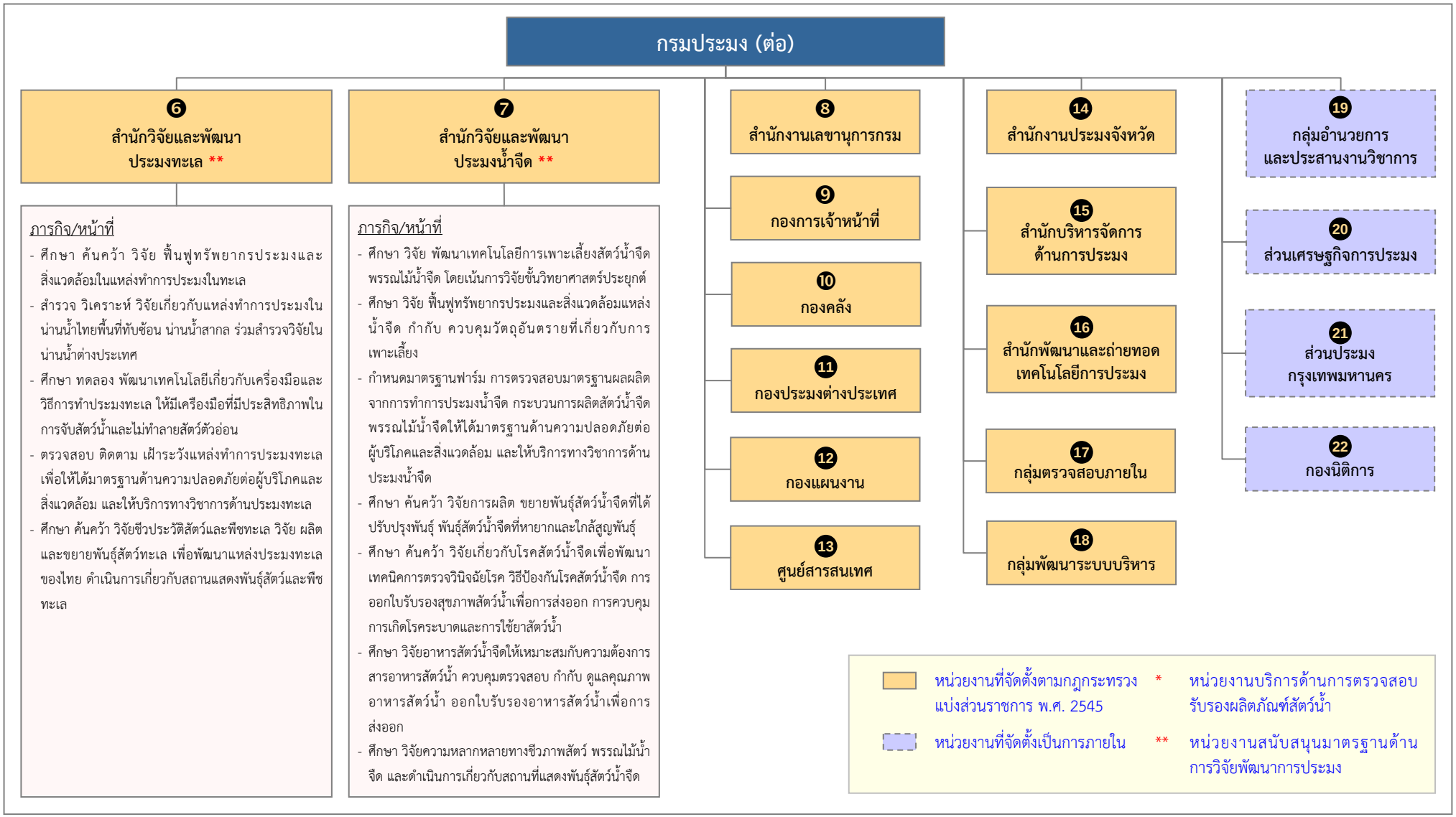
กรมประมง (ต่อ)
6 สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล **
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมในแหล่งทำการประมงในทะเล
- สำรวจ วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับแหล่งทำการประมงในน่านน้ำไทยพื้นที่ทับซ้อน น่านน้ำสากล ร่วมสำรวจวิจัยในน่านน้ำต่างประเทศ
- ศึกษา ทดลอง พัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการทำประมงทะเล ให้มีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำและไม่ทำลายสัตว์ตัวอ่อน
- ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังแหล่งทำการประมงทะเล เพื่อให้ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และให้บริการทางวิชาการด้านประมงทะเล
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยชีวประวัติสัตว์และพืชทะเล วิจัย ผลิตและขยายพันธุ์สัตว์ทะเล เพื่อพัฒนาแหล่งประมงทะเลของไทย ดำเนินการเกี่ยวกับสถานแสดงพันธุ์สัตว์และพืชทะเล
7 สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด **
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด พรรณไม้น้ำจืด โดยเน้นการวิจัยขั้นวิทยาศาสตร์ประยุกต์
- ศึกษา วิจัย ฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมแหล่งน้ำจืด กำกับ ควบคุมวัตถุอันตรายที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยง
- กำหนดมาตรฐานฟาร์ม การตรวจสอบมาตรฐานผลผลิตจากการทำการประมงน้ำจืด กระบวนการผลิตสัตว์น้ำจืด พรรณไม้น้ำจืดให้ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และให้บริการทางวิชาการด้านประมงน้ำจืด
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยการผลิต ขยายพันธุ์สัตว์น้ำจืดที่ได้ปรับปรุงพันธุ์ พันธุ์สัตว์น้ำจืดที่หายากและใกล้สูญพันธุ์
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับโรคสัตว์น้ำจืดเพื่อพัฒนาเทคนิคการตรวจวินิจฉัยโรค วิธีป้องกันโรคสัตว์น้ำจืด การออกใบรับรองสุขภาพสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก การควบคุมการเกิดโรคระบาดและการใช้ยาสัตว์น้ำ
- ศึกษา วิจัยอาหารสัตว์น้ำจืดให้เหมาะสมกับความต้องการสารอาหารสัตว์น้ำ ควบคุมตรวจสอบ กำกับ ดูแลคุณภาพอาหารสัตว์น้ำ ออกใบรับรองอาหารสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก
- ศึกษา วิจัยความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ พรรณไม้น้ำจืด และดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำจืด
8 สำนักงานเลขานุการกรม
9 กองการเจ้าหน้าที่
10 กองคลัง
11 กองประมงต่างประเทศ
12 กองแผนงาน
13 ศูนย์สารสนเทศ
14 สำนักงานประมงจังหวัด
15 สำนักบริหารจัดการด้านการประมง
16 สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
17 กลุ่มตรวจสอบภายใน
18 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
19 กลุ่มอำนวยการและประสานงานวิชาการ
20 ส่วนเศรษฐกิจการประมง
21 ส่วนประมงกรุงเทพมหานคร
22 กองนิติการ
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2545
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน
* หน่วยงานบริการด้านการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
** หน่วยงานสนับสนุนมาตรฐานด้านการวิจัยพัฒนาการประมง

ภารกิจหลักของกรมประมง มีภารกิจเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนาด้านการประมง เพื่อการจัดการทรัพยากรประมง ควบคุมการทำประมง การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ประมงที่มีมาตรฐานถูกสุขอนามัยให้มีปริมาณเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรประมงและทรัพยากรที่เกี่ยวเนื่องอย่างยั่งยืน กรมประมง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบกิจการแพปลา กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนา การเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ ปลาสวยงาม พรรณไม้น้ำ อาหารสัตว์น้ำ สุขภาพสัตว์น้ำ เครื่องมือประมงและวิชาการด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดและรับรองมาตรฐานแหล่งเพาะเลี้ยงและแหล่งผลิตให้มีคุณภาพและถูกสุขอนามัย
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย สำรวจและวิจัยแหล่งทำการประมงทั้งในและนอกน่านน้ำไทย เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์และบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ
- กำหนดมาตรการในการทำการประมง การใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำ ควบคุม ป้องกันและปราบปรามการทำการประมงในแหล่งน้ำจืดและทะเล การค้าสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามกฎหมาย
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาเกี่ยวกับการเก็บรักษา การแปรรูปสัตว์น้ำ การวิเคราะห์ตรวจสอบรับรองคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขอนามัยและสุขลักษณะ
- ศึกษา วิจัย พัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมง ส่งเสริม พัฒนา อาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำการประมง การแปรรูปสัตว์น้ำ และอาชีพที่เกี่ยวข้องให้มีความมั่นคงและเป็นความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศแก่ผู้ประกอบการ เกษตรกร และประชาชนที่สนใจ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการประมงระหว่างประเทศด้านวิชาการ สำรวจและวิจัยแหล่งทำการประมงนอกน่านน้ำไทย การลงทุนด้านการประมงในต่างประเทศและกิจการด้านต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาระบบข้อมูลด้านการประมง จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูล บริการสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการ เกษตรกร และผู้สนใจทั่วไป
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมประมงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมประมง มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 7 หน่วยงาน ได้แก่

1. กองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
2. ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
3. กองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
4. สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ
5. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง
6. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล
7. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.20.1 กองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

กองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษาวิจัย พัฒนา ปรับปรุงกระบวนการผลิต สุขอนามัยแหล่งผลิตและผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดมาตรฐานสุขลักษณะการผลิต ระบบคุณภาพ และมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยและสุขลักษณะ ดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแลสุขลักษณะด้านความปลอดภัยต่อการบริโภคสินค้าสัตว์น้ำ ตั้งแต่การผลิตจนถึงการส่งออกให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ดำเนินการรับรองคุณภาพสินค้าสัตว์น้ำ แหล่งเลี้ยง แหล่งจับ สะพานปลา เรือประมง สถานแปรรูปเบื้องต้น โรงงานผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานกำหนด วิจัยและพัฒนาวิธีการตรวจวิเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงระบบการควบคุมคุณภาพการผลิตและระบบตรวจรับรองให้ได้มาตรฐานสากล ดำเนินการรับรองห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.20.2 ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลการตรวจประเมินให้การรับรอง แก่ผู้ผลิต กลุ่มผู้ผลิต ตามระบบการผลิตและผลิตผลสัตว์น้ำตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC และระบบการผลิต ผลิตผล และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำอินทรีย์หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติใช้ หรือให้การยอมรับ ยกระดับหน่วยรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ISO/IEC GUIDE 65 บริการฝึกอบรม ร่วมมือ สนับสนุน และเผยแพร่

ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิตและผลิตผลสัตว์น้ำตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และระบบการผลิตผลิตผล และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามมาตรฐานสัตว์อินทรีย์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.20.3 กองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

กองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาการดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำตั้งแต่หลังจับจนถึงผู้บริโภคให้ถูกสุขลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานสากล ศึกษาสารชีวพิษในสัตว์น้ำ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เทคโนโลยีการบรรจุและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ รวมทั้งการใช้ประโยชน์เศษเหลือจากอุตสาหกรรมสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาวิธีการ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ พัฒนาระบบการจัดการกระบวนการผลิต เพื่อให้ได้วิธีที่เหมาะสมในเชิงธุรกิจเป็นที่ยอมรับในการแข่งขันทางการค้า และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

7.1.20.4 สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ

สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อจำแนกลายพิมพ์ดีเอ็นเอ ดำเนินการศึกษาโมเลกุลเครื่องหมายทำแผนที่ยีนและปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำและพรรณไม้น้ำ ผลิตและขยายพันธุ์สัตว์น้ำ พันธุ์ไม้น้ำพันธุ์หลักและพันธุ์ขยาย เพื่อให้ได้พันธุ์ดี ดำเนินการตรวจสอบ รับรอง เก็บรักษาพันธุ์สัตว์น้ำและพรรณไม้น้ำ พันธุ์ปรับปรุงและพันธุ์ใหม่ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

7.1.20.5 สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง

สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยเน้นการวิจัยขั้นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ใช้เทคโนโลยีชั้นสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการผลิตสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นเชิงพาณิชย์เพื่อการส่งออก และการบริโภคภายในประเทศ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมในแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กำหนดมาตรฐานฟาร์ม การตรวจสอบผลผลิตจากการทำการประมงชายฝั่ง และกระบวนการผลิตสัตว์น้ำชายฝั่งให้ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การผลิตและขยายพันธุ์สัตว์น้ำชายฝั่งที่ได้ปรับปรุงพันธุ์ พันธุ์สัตว์น้ำชายฝั่งที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยโรคสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อพัฒนาเทคนิคการตรวจวินิจฉัยโรค วิธีการป้องกันรักษาโรคสัตว์น้ำชายฝั่ง และออกใบรับรองสุขภาพสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก ศึกษา

ค้นคว้า วิจัยอาหารสัตว์น้ำชายฝั่งให้เหมาะสมกับความต้องการสารอาหารของสัตว์น้ำชายฝั่ง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.20.6 สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล

สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมในแหล่งทำการประมงในทะเล ดำเนินการสำรวจ วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับแหล่งทำการประมงในน่านน้ำไทยพื้นที่ทับซ้อน น่านน้ำสากล ร่วมสำรวจวิจัยในน่านน้ำต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำการประมงในทะเล ดำเนินการศึกษา ทดลอง และพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการทำประมงทะเล ให้มีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำและไม่ทำลายสัตว์ตัวอ่อน ดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังแหล่งทำการประมงทะเลเพื่อให้ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และให้บริการทางวิชาการด้านประมงทะเล ศึกษา ค้นคว้า วิจัยชีวประวัติสัตว์และพืชทะเล วิจัย ผลิตและขยายพันธุ์สัตว์ทะเลเพื่อพัฒนาแหล่งประมงทะเลของไทย ดำเนินการเกี่ยวกับสถานแสดงพันธุ์สัตว์และพืชทะเล และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.20.7 สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด

สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดและพรรณไม้น้ำจืด โดยเน้นการวิจัยขั้นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ใช้เทคโนโลยีชั้นสูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการผลิตสัตว์น้ำจืดให้เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศและเพื่อการส่งออก ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมในแหล่งน้ำจืด กำกับและควบคุมวัตถุอันตรายที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยง ดำเนินการกำหนดมาตรฐานฟาร์ม การตรวจสอบมาตรฐานผลผลิตจากการทำการประมงน้ำจืด และกระบวนการผลิตสัตว์น้ำจืดและพรรณไม้น้ำจืดให้ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการให้บริการทางวิชาการด้านประมงน้ำจืด ศึกษา ค้นคว้า วิจัยการผลิตและขยายพันธุ์สัตว์น้ำจืดที่ได้ปรับปรุงพันธุ์ พันธุ์สัตว์น้ำจืดที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับโรคสัตว์น้ำจืดเพื่อพัฒนาเทคนิคการตรวจวินิจฉัยโรค วิธีการป้องกันโรคสัตว์น้ำจืด และการออกใบรับรองสุขภาพสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก การควบคุมการเกิดโรคระบาดและการใช้ยาสัตว์น้ำ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยอาหารสัตว์น้ำจืดให้เหมาะสมกับความต้องการสารอาหารของสัตว์น้ำจืด ควบคุมตรวจสอบ กำกับ ดูแลคุณภาพอาหารสัตว์น้ำและออกใบรับรองอาหารสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์น้ำจืด พรรณไม้น้ำจืด และดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำจืด และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

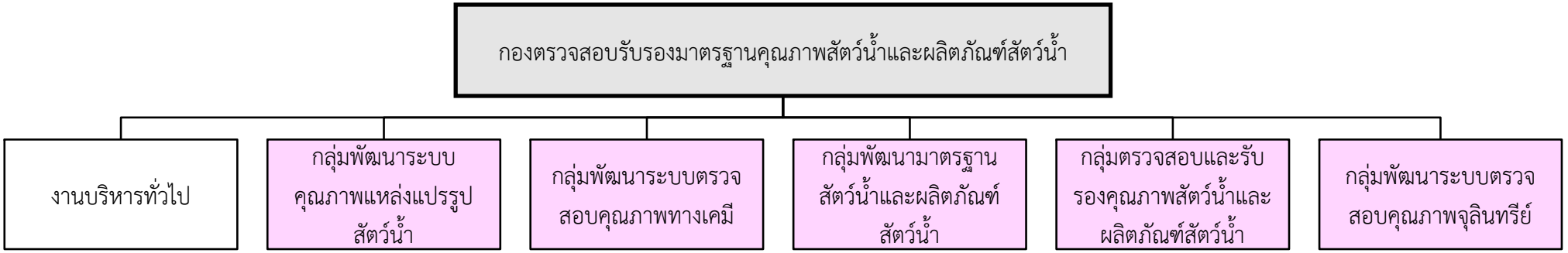

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาระบบคุณภาพแหล่งแปรรูปสัตว์น้ำ	กลุ่มพัฒนาระบบตรวจสอบคุณภาพทางเคมี	กลุ่มพัฒนามาตรฐานสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
- ศึกษา วิจัย หลักการและการประยุกต์ใช้ระบบคุณภาพต่าง ๆ ได้แก่ HACCP, ISO,GMP, Code of Practicesสำหรับการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ - พัฒนาระบบการทวนสอบระบบคุณภาพ เงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - ตรวจสอบระบบคุณภาพการผลิต ตลอดจนดำเนินการทวนสอบประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ - กำกับ ดูแล ให้ผู้ผลิตปฏิบัติตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของกรมประมงและประเทศผู้นำเข้ารวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศ	- ศึกษา วิจัยและพัฒนาวิธีการตรวจวิเคราะห์และตรวจสอบพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการทางด้านเคมี จุลชีววิทยาและกายภาพ - ส่งเสริมการพัฒนาระบบคุณภาพของห้องปฏิบัติการเอกชนที่ให้บริการตรวจวิเคราะห์คุณภาพของสัตว์น้ำผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการและดำเนินการตรวจรับรอง - ศึกษา วิจัย และพัฒนาการเตรียมสารอ้างอิงมาตรฐาน (Certified Reference Material,CRM)	- ศึกษา วิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาและกำหนดมาตรฐาน วัตถุดิบ กระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รวมทั้งแนวทางในการจัดทำข้อตกลงด้านการตรวจสอบ กับต่างประเทศและอำนวยให้เกิดการเจรจาการจัดทำข้อตกลง - ประสานงานด้านการตรวจสอบร่วมกับต่างประเทศ และร่วมประสานงานจัดการเจรจา การประชุม เพื่อต่อรองด้านมาตรฐาน หลักเกณฑ์และกฎระเบียบ - แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพกับประเทศคู่ค้า

กลุ่มตรวจสอบและรับรองคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	กลุ่มพัฒนาระบบตรวจสอบคุณภาพจุลินทรีย์
- ศึกษา วิจัย สุขอนามัยแหล่งวัตถุดิบ และคุณภาพสัตว์น้ำ เพื่อประเมินผลกระทบต่อสุขภาพและสุขอนามัยของผู้บริโภค - ตรวจควบคุมการ เคลื่อนย้ายสัตว์น้ำจากแหล่งผลิตมายังสถานแปรรูปเพื่อให้สามารถทวนสอบแหล่งที่มาของผลผลิตสัตว์น้ำที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีคุณภาพตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ - ตรวจสอบการดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำบนเรือประมง สถานแปรรูปเบื้องต้น - จัดทำทะเบียนแหล่งผลิตและสถานแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าแต่ละประเทศ - เป็นหน่วยงานกลาง ในการประสานงานด้านการตรวจติดตาม รวบรวมข้อมูลคุณภาพสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งเลี้ยง แหล่งจับ ตลอดจนศึกษา วิจัย และพัฒนาแผนการสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ตัวอย่างผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เป็นตัวแทนที่ดีของผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่น การผลิต และเพื่อลดความผิดพลาดของผลการตรวจวิเคราะห์และป้องกันข้อพิพาทกับประเทศผู้นำเข้า ที่เกิดจากผลการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน - รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลสถิติ การตรวจสอบ การส่งออก นำเข้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนและประสานการเจรจา	- ตรวจวิเคราะห์คุณภาพวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในห้องปฏิบัติการโดยตรวจวิเคราะห์ทางด้านเคมี จุลินทรีย์ กายภาพและประสาทสัมผัส - เป็นหน่วยงานกลางในการตรวจวิเคราะห์คุณภาพ (Central Reference Laboratory) - ประมวล และตรวจสอบการวิเคราะห์ และจัดทำฐานข้อมูลผลการตรวจวิเคราะห์ - ให้บริการวิเคราะห์ต่างๆ เกี่ยวกับสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และวัตถุดิบอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ฝ่ายตรวจประเมิน	ฝ่ายออกใบรับรองและพัฒนาระบบ
- บริหารหารงานการตรวจประเมินให้การรับรอง แก่ผู้ผลิต กลุ่มผู้ผลิต องค์กร ตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ CoC และ GAP และสัตว์น้ำอินทรีย์หรือมาตรฐานสัตว์น้ำอื่นๆ ที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติประกาศใช้ หรือให้การยอมรับ - จัดทำแผนการปฏิบัติงานของฝ่ายตรวจประเมิน - คัดเลือกและประเมินสมรรถนะหัวหน้าผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจประเมิน และผู้เชี่ยวชาญ	- จัดทำใบรับรอง ทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการรับรองและเผยแพร่ข้อมูลทางระบบอิเล็กทรอนิค - ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยรูปแบบ เทคนิค วิธีการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิตและผลิตผลสัตว์น้ำ ตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC และระบบการผลิต ผลิตผลและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำตามมาตรฐานสัตว์น้ำอินทรีย์และรูปแบบการพัฒนาเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบการผลิตและ ผลิตผลสัตว์น้ำตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC และระบบการผลิต ผลิตผลและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามมาตรฐานสัตว์น้ำอินทรีย์ แก่เจ้าหน้าที่ ผู้ผลิต กลุ่มผู้ผลิตและองค์กร - ให้การฝึกอบรม และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านระบบการผลิตและผลิตผลสัตว์น้ำตามมาตรฐาน ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC และระบบการผลิต ผลิตผลและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามมาตรฐาน สัตว์น้ำอินทรีย์ เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ ให้เกิดการพัฒนาด้านสัตว์น้ำตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ CoC GAP และสัตว์น้ำอินทรีย์ - จัดทำแผนการปฏิบัติงาน ของฝ่ายออกใบรับรองและพัฒนาระบบ - การเข้าร่วมและกำหนดมาตรฐานการผลิตสัตว์น้ำของประเทศ หรือระหว่างประเทศและส่งเสริม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าและความเคลื่อนไหวของมาตรฐานการผลิตสัตว์น้ำ

7.1.21 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

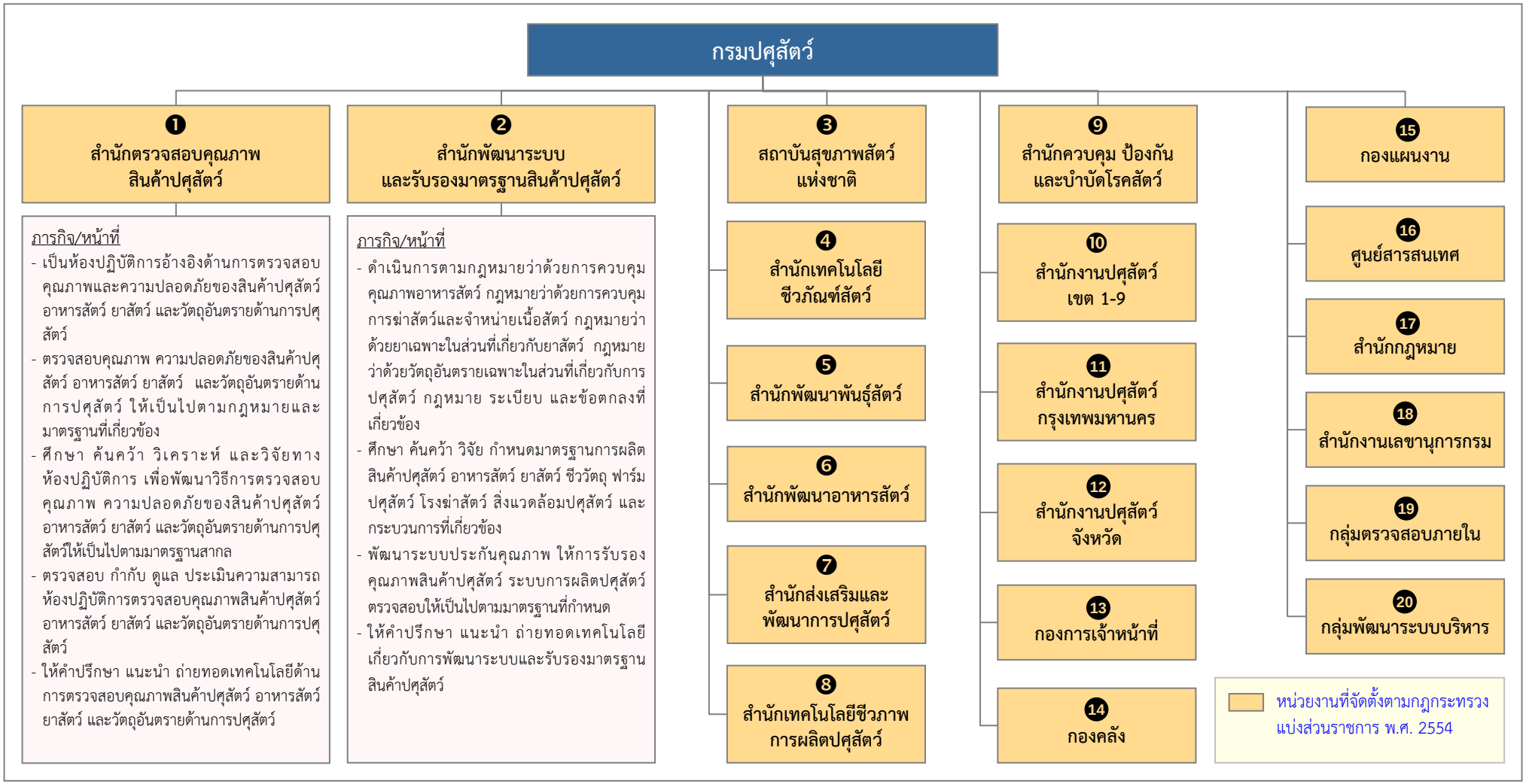

ภารกิจหลักของกรมปศุสัตว์ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางและนโยบาย การควบคุม การกำกับ การส่งเสริม การวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการปศุสัตว์ การบริหารจัดการทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ เพื่อให้มีปริมาณสัตว์เพียงพอ มีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัย ปราศจากโรค สารตกค้าง และสารปนเปื้อน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล กรมปศุสัตว์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กฎหมายว่าด้วยการบำรุงพันธุ์สัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์
- ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ พันธุ์สัตว์ พันธุ์พืชอาหารสัตว์ อาหารสัตว์ ชีวภัณฑ์และชีววัตถุสำหรับสัตว์ ยาสัตว์และวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ ระบบการผลิตปศุสัตว์ สินค้าปศุสัตว์ และกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องในด้านการปศุสัตว์ เพื่อให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย ผลิตและขยายพันธุ์สัตว์ น้ำเชื้อ เชื้อพันธุ์ พืชอาหารสัตว์ เสบียงสัตว์ เพื่อการพัฒนาด้านการปศุสัตว์ ผลิตและจัดหาชีวภัณฑ์ เวชภัณฑ์ ชีววัตถุสำหรับสัตว์ เพื่อการควบคุมโรคระบาดสัตว์
- ควบคุม ป้องกัน กำจัด บำบัด วินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ กำกับดูแลสถานพยาบาลสัตว์ และพัฒนาระบบการจัดการด้านสุขภาพสัตว์
- ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์ และบริหารจัดการการประสานความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ดำเนินการอนุรักษ์พันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการปศุสัตว์
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมปศุสัตว์ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 2 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์
2. สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.21.1 สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ มีอำนาจหน้าที่ในการเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ ตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ ให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัยทางห้องปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาวิธีการตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตรวจสอบ กำกับ ดูแล และประเมินความสามารถห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ วัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.21.2 สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ กฎหมายว่าด้วยยาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับยาสัตว์ กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปศุสัตว์ กฎหมาย ระเบียบ และข้อตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และกำหนดมาตรฐานการผลิตสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุ ฟาร์มปศุสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ สิ่งแวดล้อมปศุสัตว์ และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและให้การรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ ระบบการผลิตปศุสัตว์ และตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

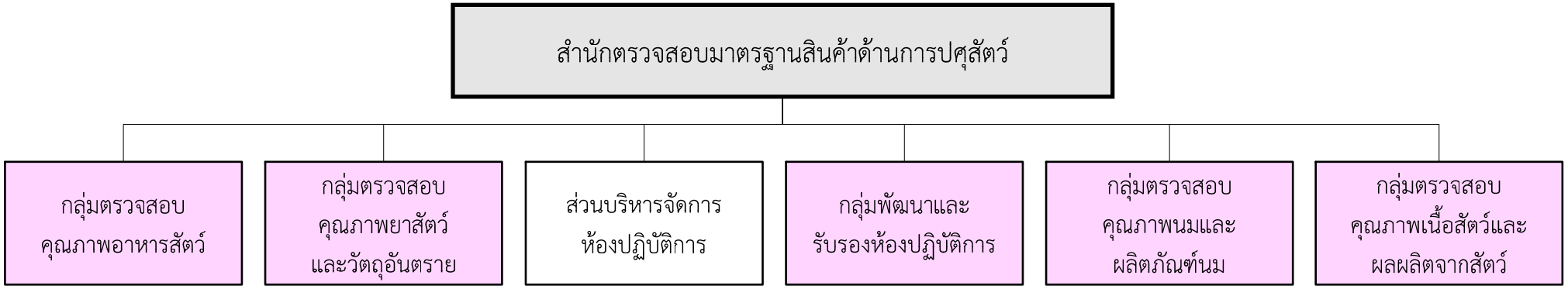

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์	กลุ่มตรวจสอบยาสัตว์และวัตถุอันตราย
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์และระบาดวิทยาทางห้องปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - ดำเนินการตรวจสอบ วิเคราะห์คุณภาพ ประสิทธิผล ความปลอดภัยของอาหารสัตว์นำเข้า ส่งออกและภายในประเทศ ให้เป็นไปตามกฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในประเทศและระดับสากล - จัดทำข้อมูลด้านคุณภาพอาหารสัตว์ เพื่อสนับสนุนการกำหนดหลักเกณฑ์และออกระเบียบเพื่อควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารสัตว์ - ทำการวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้คำปรึกษาแนะนำและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์	- วิเคราะห์คุณภาพยาสัตว์ - ดำเนินการด้านตรวจสอบคุณภาพยาต้านจุลชีพสำหรับสัตว์ชนิด Tylosin, Amoxycillin และ Enrofloxacin เพื่อตรวจสอบคุณภาพและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพในด้านปริมาณตัวยาสำคัญของยาสำหรับสัตว์ที่มีทะเบียนตำรับยา เพื่อให้เกษตรกรได้ใช้ยาที่มีคุณภาพ ทำให้การป้องกันโรคมีประสิทธิผล แก้ปัญหาสารตกค้าง และเชื้อดื้อยา - ตรวจสอบการปนเปื้อนยาสัตว์ต้องห้าม เช่น สารเร่งเนื้อแดง (Beta-agonist)ยากลุ่มไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans, NFS) คลอแรมเฟนนิคอล (Chloramphenicol, CAP) ไนโตรอิมิดาโซล (Nitroimidazoles, NIM) ในตัวอย่างน้ำใช้ในฟาร์มปศุสัตว์ ตามกิจกรรมเฝ้าระวังสารตกค้างแผนประจำปี กิจกรรมสอบสวนฟาร์ม และกิจกรรมแก้ไขปัญหาสารเร่งเนื้อแดง - ตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์

กลุ่มพัฒนาและรับรองห้องปฏิบัติการ	กลุ่มตรวจสอบคุณภาพนมและผลิตภัณฑ์นม	กลุ่มตรวจสอบคุณภาพเนื้อสัตว์และผลผลิตจากสัตว์
- ตรวจประเมินห้องปฏิบัติการ เพื่อขึ้นบัญชีเป็นห้องปฏิบัติการ - ตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ที่กรมปศุสัตว์ให้การยอมรับและใช้ผลทดสอบ ในการออกใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Health certificate) ห้องปฏิบัติการเหล่านี้เป็นห้องปฏิบัติการ เครือข่ายกรมปศุสัตว์ ซึ่งจะต้องได้รับ การรับรอง ตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 จากหน่วยรับรอง และผ่านการตรวจประเมินตามแนวทางการตรวจ ประเมินการทดสอบของกรมปศุสัตว์ ซึ่งปรับปรุงมาจากข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า	- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการตรวจสอบคุณภาพน้ำนม, ผลิตภัณฑ์นม และระบาดวิทยาทางห้องปฏิบัติการ - ตรวจสอบ วิเคราะห์คุณภาพ ประสิทธิผล ความปลอดภัยของนมและผลิตภัณฑ์นม - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจสอบคุณภาพนมและผลิตภัณฑ์นม - ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการตรวจสอบคุณภาพนมและผลิตภัณฑ์นม	- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการตรวจสอบคุณภาพเนื้อสัตว์ และผลผลิตจากสัตว์ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจสอบคุณภาพเนื้อสัตว์และผลผลิตจากสัตว์ - ให้บริการการตรวจ วิเคราะห์คุณภาพและความปลอดภัยของเนื้อสัตว์และผลผลิตจากสัตว์ - ศึกษา ค้นคว้า พัฒนาและปรับปรุงวิธีทดสอบ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อสัตว์และผลผลิตจากสัตว์ สำหรับใช้ในการกำหนดมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง - จัดทำโปรแกรม Interlaboratory comparision กับห้องปฏิบัติการอื่น - ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการตรวจสอบคุณภาพเนื้อสัตว์และผลผลิตจากสัตว์

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

ส่วนมาตรฐานด้านการปศุสัตว์	ส่วนตรวจสอบมาตรฐานสินค้าด้านการปศุสัตว์
- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานการผลิตและสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุฟาร์มปศุสัตว์ โรงฆ่าสัตว์สิ่งแวดล้อมปศุสัตว์ และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - เป็นศูนย์ข้อมูลระบบรับรองและกำกับคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ - ให้คำปรึกษา แนะนำ พิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติด้านสินค้าปศุสัตว์ ที่จะให้บังคับเป็นมาตรฐาน ระหว่างประเทศ - ประสานงานประเทศคู่ค้าเกี่ยวกับการส่งออก และนำเข้า สินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าระหว่างประเทศ - ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านมาตรฐานการผลิต	- ดำเนินการตรวจสอบ กำกับ ดูแล ติดตามให้ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า ขาย ผู้เลี้ยงสัตว์ผู้ส่งออกสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุ ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและกฎหมายที่กำหนด - ดำเนินการเฝ้าระวังจัดทำระบบเตือนภัยในด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ประกอบการผลิต นำเข้า ขาย อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และผู้ใช้อาหารสัตว์ที่ฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาระบบการตรวจสอบมาตรฐานด้านการผลิตปศุสัตว์ - ติดตามการประเมินของผู้ได้รับอนุญาตในการควบคุมคุณภาพสินค้าปศุสัตว์และดำเนินการในระบบตรวจสอบย้อนเพื่อทวงสอบผลการควบคุมคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง - ให้คำปรึกษา และนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจสอบมาตรฐานด้านการผลิตปศุสัตว์

ส่วนรับรองด้านปศุสัตว์
- ดำเนินการออกใบอนุญาตตามกฎหมายให้แก่โรงงานผลิตสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการออกใบรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการออกใบรับรองให้แก่โรงงานผลิตสินค้าปศุสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ อาหารสัตว์และผลิตภัณฑ์ ที่เกี่ยวข้องว่าเป็นโรงงานที่มีระบบมาตรฐาน - ดำเนินการออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ขายอาหารสัตว์และใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ให้แก่ผู้ประกอบการตามกฎหมายควบคุมคุณภาพอาหาร สัตว์ - จัดทำ Risk Analysis สินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการนำเข้า สินค้าปศุสัตว์ - ดำเนินการตรวจสอบสื่อโฆษณาอาหารสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ - ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาระบบการรับรองด้านการผลิตปศุสัตว์ - ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการรับรองการผลิตปศุสัตว์ - ติดตาม ประเมินการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และดำเนินการในระบบสอบย้อนกลับ เพื่อทวนสอบผลการควบคุมคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ ชีววัตถุ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

7.1.22 กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

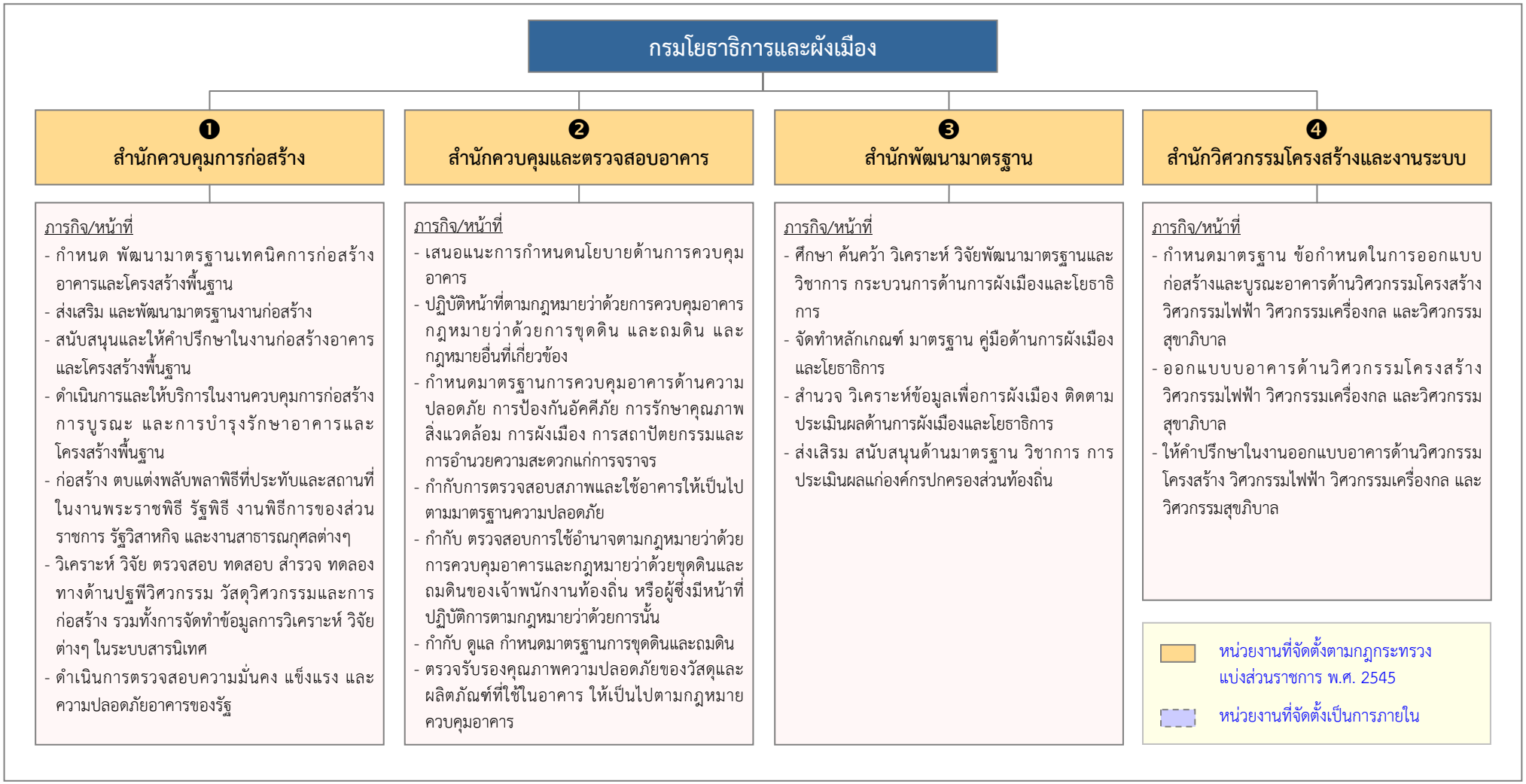

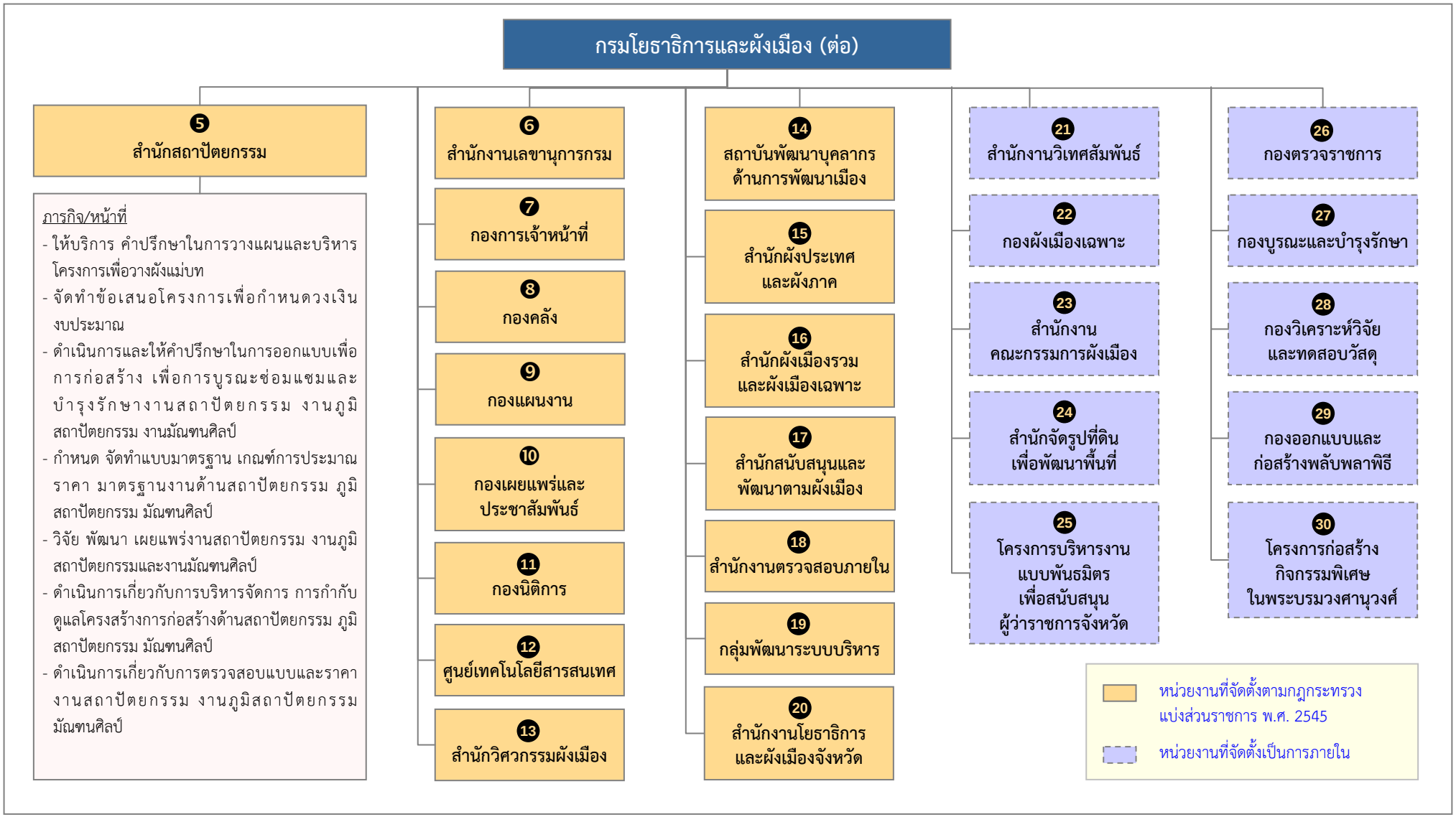
กรมโยธาธิการและผังเมือง (ต่อ)
5 สำนักสถาปัตยกรรม
ภารกิจ/หน้าที่
- ให้บริการ คำปรึกษาในการวางแผนและบริหารโครงการเพื่อวางผังแม่บท
- จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อกำหนดวงเงินงบประมาณ
- ดำเนินการและให้คำปรึกษาในการออกแบบเพื่อการก่อสร้าง เพื่อการบูรณะซ่อมแซมและบำรุงรักษางานสถาปัตยกรรม งานภูมิสถาปัตยกรรม งานมัณฑนศิลป์
- กำหนด จัดทำแบบมาตรฐาน เกณฑ์การประมาณราคา มาตรฐานงานด้านสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
- วิจัย พัฒนา เผยแพร่งานสถาปัตยกรรม งานภูมิสถาปัตยกรรมและงานมัณฑนศิลป์
- ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การกำกับดูแลโครงสร้างการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
- ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบแบบและราคางานสถาปัตยกรรม งานภูมิสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
6 สำนักงานเลขานุการกรม
7 กองการเจ้าหน้าที่
8 กองคลัง
9 กองแผนงาน
10 กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
11 กองนิติการ
12 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
13 สำนักวิศวกรรมผังเมือง
14 สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการพัฒนาเมือง
15 สำนักผังประเทศและผังภาค
16 สำนักผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ
17 สำนักสนับสนุนและพัฒนาตามผังเมือง
18 สำนักงานตรวจสอบภายใน
19 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
20 สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
21 สำนักงานวิเทศสัมพันธ์
22 กองผังเมืองเฉพาะ
23 สำนักงานคณะกรรมการผังเมือง
24 สำนักจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่
25 โครงการบริหารงานแบบพันธมิตรเพื่อสนับสนุนผู้ว่าราชการจังหวัด
26 กองตรวจราชการ
27 กองบูรณะและบำรุงรักษา
28 กองวิเคราะห์วิจัยและทดสอบวัสดุ
29 กองออกแบบและก่อสร้างพลับพลาพิธี
30 โครงการก่อสร้างกิจกรรมพิเศษในพระบรมวงศานุวงศ์
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2545
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

ภารกิจหลักของกรมโยธาธิการและผังเมือง มีภารกิจเกี่ยวกับงานด้านการผังเมืองระดับต่างๆ การโยธาธิการออกแบบการก่อสร้างและการควบคุมการก่อสร้างอาคาร ดำเนินการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเมือง พื้นที่ และชนบท โดยกำหนดกำกับดูแลนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระบบการตั้งถิ่นฐานและโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการกำหนดคุณภาพและมาตรฐานการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และการผังเมือง เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี เกิดมาตรฐานความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองและสิ่งปลูกสร้างตามระบบการผังเมืองที่ดี ที่จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน กรมโยธาธิการและผังเมือง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการตามกฎมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย หรือความผาสุกแห่งสาธารณชน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- วางและจัดทำผังเมืองประเภทอื่นๆ ตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมายหรือตามที่ส่วนราชการอื่นร้องขอ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองนั้นๆ
- ดำเนินการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่
- ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางผัง วิจัย การติดตาม ประเมินผลและพัฒนามาตรฐานด้านการผังเมืองและโยธาธิการ จัดทำเกณฑ์มาตรฐาน และคู่มือด้านการผังเมืองและโยธาธิการ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการวางผัง ออกแบบ ควบคุมการก่อสร้าง บูรณะเมืองหรืออาคารและสิ่งก่อสร้างของหน่วยงานของรัฐ
- ให้บริการและคำปรึกษาเกี่ยวกับงานออกแบบ งานก่อสร้าง และงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมแก่หน่วยงานต่างๆ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการออกแบบ การก่อสร้างและควบคุมอาคาร ก่อสร้างอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการบูรณะและบำรุงรักษา
- ประสาน กำกับ ดูแล สนับสนุนและพัฒนาให้เป็นไปตามผังเมือง กำกับตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ประสาน กำกับ ดูแล สนับสนุน และพัฒนาให้เป็นไปตามผังเมือง รวมทั้งกำกับตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- พัฒนาระบบและบริหารข้อมูลการผังเมืองและโยธาธิการ

- พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรของกรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานอื่นด้านการผังเมืองและโยธาธิการ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 5 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักควบคุมการก่อสร้าง
2. สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร
3. สำนักพัฒนามาตรฐาน
4. สำนักวิศวกรรมโครงสร้างและงานระบบ
5. สำนักสถาปัตยกรรม

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.22.1 สำนักควบคุมการก่อสร้าง

สำนักควบคุมการก่อสร้าง มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนด พัฒนามาตรฐานเทคนิคการก่อสร้าง อาคารและโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริม และพัฒนามาตรฐานงานก่อสร้างให้การสนับสนุนและคำปรึกษาในงานก่อสร้างอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน ดำเนินการและให้บริการในงานควบคุมการก่อสร้าง การบูรณะ และการบำรุงรักษาอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน ดำเนินการก่อสร้าง ตบแต่งพลับพลาพิธีที่ประทับและสถานที่ในงานพระราชพิธี รัฐพิธี งานพิธีการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และงานสาธารณกุศลต่างๆ วิเคราะห์ วิจัย ตรวจสอบ ทดสอบ สำรวจและทดลองทางด้านปฐพีวิศวกรรม วัสดุวิศวกรรมและการก่อสร้าง รวมทั้งการจัดทำข้อมูลการวิเคราะห์ วิจัยต่างๆ ในระบบสารนิเทศ ดำเนินการตรวจสอบความมั่นคง แข็งแรง และความปลอดภัยอาคารของรัฐ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.22.2 สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร

สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะการกำหนดนโยบายด้านการควบคุมอาคาร ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการขุดดิน และถมดิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรฐานการควบคุมอาคารด้านความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร

ดำเนินการกำกับการตรวจสอบสภาพและใช้อาคารให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย กำกับ ตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายว่าด้วยขุดดินและถมดินของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น กำกับ ดูแลและกำหนดมาตรฐานการขุดดินและถมดิน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดำเนินการตรวจรับรองคุณภาพความปลอดภัยของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคาร ให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคาร และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.22.3 สำนักพัฒนามาตรฐาน

สำนักพัฒนามาตรฐาน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยพัฒนามาตรฐานและวิชาการ รวมทั้งกระบวนการด้านการผังเมือง และโยธาธิการ จัดทำหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และคู่มือด้านการผังเมืองและโยธาธิการ สำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการผังเมือง ติดตามและประเมินผลด้านการผังเมืองและโยธาธิการ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนด้านมาตรฐาน วิชาการ และการประเมินผลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.22.4 สำนักวิศวกรรมโครงสร้างและงานระบบ

สำนักวิศวกรรมโครงสร้างและงานระบบ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานและข้อกำหนดในการออกแบบ ก่อสร้างและบูรณะอาคารด้านวิศวกรรมโครงสร้าง วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล และวิศวกรรมสุขาภิบาล ดำเนินการออกแบบอาคารด้านวิศวกรรมโครงสร้าง วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล และวิศวกรรมสุขาภิบาล ให้คำปรึกษาในงานออกแบบอาคารด้านวิศวกรรมโครงสร้าง วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล และวิศวกรรมสุขภิบาล และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.22.5 สำนักสถาปัตยกรรม

สำนักสถาปัตยกรรม มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการและคำปรึกษาในการวางแผนและบริหารโครงการเพื่อวางผังแม่บท จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อกำหนดวงเงินงบประมาณ ดำเนินการและให้คำปรึกษาในการออกแบบเพื่อการก่อสร้าง เพื่อการบูรณะซ่อมแซมและบำรุงรักษา ดำเนินการกำหนดและจัดทำแบบมาตรฐาน เกณฑ์การประมาณราคา และมาตรฐานงาน ดำเนินการวิจัยและพัฒนา ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลโครงสร้างการก่อสร้าง ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบแบบและราคา ที่เกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรม งานภูมิสถาปัตยกรรม และมัณฑนศิลป์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

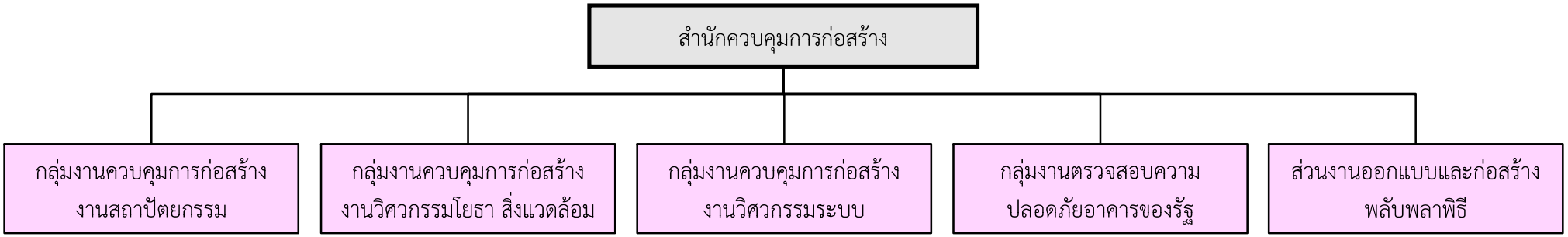

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานควบคุมการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม	กลุ่มงานควบคุมการก่อสร้างงานวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม
- ควบคุมการก่อสร้างงานก่อสร้าง - งานบูรณะบำรุงรักษา ทางด้านสถาปัตยกรรมให้กับหน่วยงานราชการต่างๆ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนดมาตรฐานต่างๆ ในการปฏิบัติงานก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม ให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ - พัฒนา ส่งเสริม ถ่ายทอดความรู้งานก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรมให้แก่บุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	- กำหนดมาตรฐานเทคนิคการก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา - ดำเนินงานควบคุมงาน บูรณะและบำรุงรักษาด้านวิศวกรรมโยธา - สนับสนุนและให้คำปรึกษางานก่อสร้างวิศวกรรมโยธา ส่งเสริม - ถ่ายทอดเทคโนโลยีและให้ความรู้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานควบคุมการก่อสร้างงานวิศวกรรมระบบ
- กำหนดมาตรฐานเทคนิคการก่อสร้างด้านวิศวกรรมระบบ - ดำเนินงานควบคุมงาน บูรณะและบำรุงรักษาด้านวิศวกรรมระบบ - สนับสนุนและให้คำปรึกษางานก่อสร้างวิศวกรรมระบบ - ส่งเสริมถ่ายทอดเทคโนโลยีและให้ความรู้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานตรวจสอบความปลอดภัยอาคารของรัฐ
- ดำเนินการตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยอาคารของรัฐ ให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย - กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการบูรณะและบำรุงรักษาอาคาร - ดำเนินการบูรณะซ่อมแซมและบำรุงรักษาอาคารของรัฐ
ส่วนงานออกแบบและก่อสร้างพลับพลาพิธี
- กำหนดมาตรฐานงานพลับพลาพิธี ตกแต่งสถานที่พระราชพิธี และรัฐพิธี - ดำเนินการก่อสร้างพลับพลาพิธี สถานที่พระราชพิธีและรัฐพิธี เตรียมการต้อนรับ บุคคลสำคัญ แขกของรัฐบาล - สนับสนุนและปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

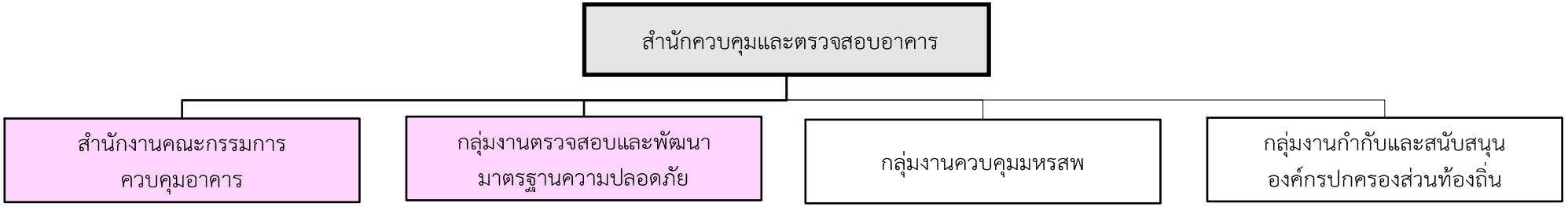

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร
- เสนอแนะการกำหนดนโยบายด้านการควบคุมอาคาร - พัฒนาและกำหนดมาตรฐานการควบคุมอาคารด้านความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร - กำกับตรวจสอบสภาพและการใช้อาคารให้เป็นไปตามมาตรฐานความ ปลอดภัย ปฏิบัติหน้าที่ - กำกับ ตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดินของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งมีหน้าที่ ปฏิบัติการตามกฎหมาย - กำหนดมาตรฐานการขุดดินและถมดิน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตรวจรับรองคุณภาพความปลอดภัยของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคารให้เป็นไปตามกฎหมาย
กลุ่มงานตรวจสอบและพัฒนามาตรฐานความปลอดภัย
- กำกับ การตรวจสอบสภาพอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - ควบคุมการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจสอบอาคาร - กำหนดมาตรฐานการตรวจรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคาร รับผิดชอบและดำเนินการในการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ - ดำเนินการในการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมอาคารและกำหนดเขตปรับปรุงอาคาร ตลอดจนกำหนดเขตห้ามก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดบางประเภท - รวบรวมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาต่างๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของอาคาร และเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายควบคุมอาคารแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป

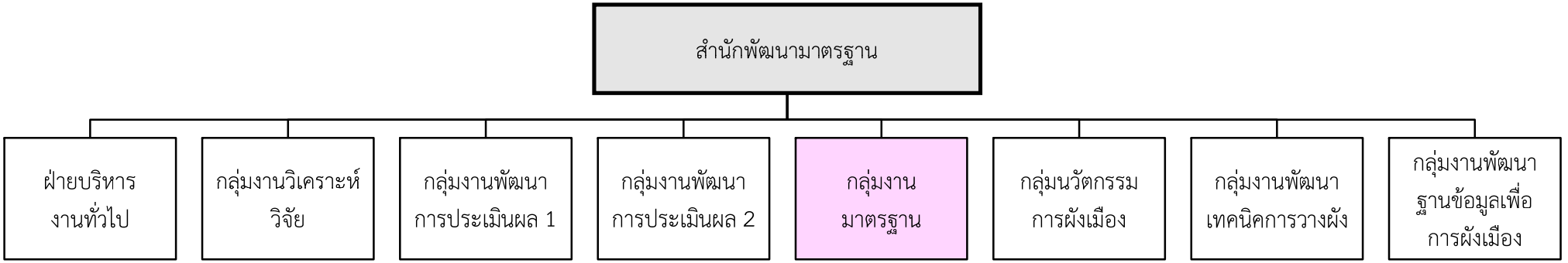

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานมาตราฐาน
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยพัฒนามาตรฐานและวิชาการรวมทั้งกระบวนการด้านการผังเมืองและโยธาธิการ - จัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐาน และคู่มือด้านการผังเมืองและโยธาธิการ - จัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐาน และคู่มือด้านการผังเมืองและโยธาธิการ - ส่งเสริมสนับสนุนด้านมาตรฐานวิชาการ และการประเมินผลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

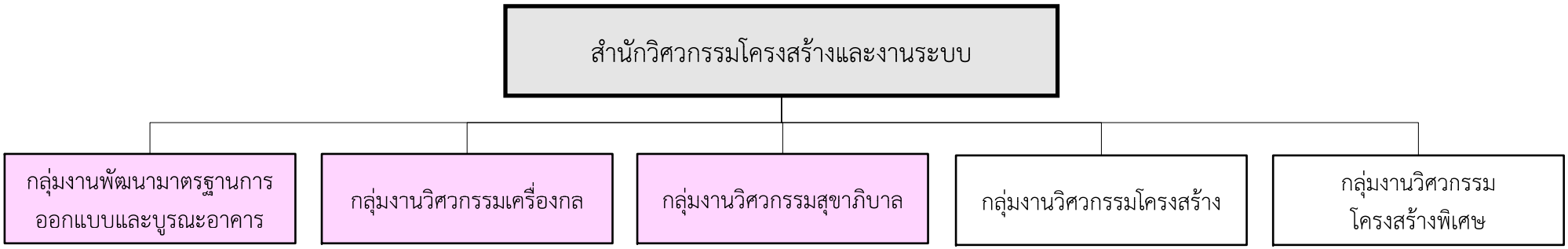

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานพัฒนามาตรฐานการออกแบบและบูรณะอาคาร
- ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาด้านมาตรฐานและข้อกำหนดในการออกแบบและก่อสร้างอาคาร - ดำเนินงานเกี่ยวกับการบูรณะและซ่อมแซมอาคาร โดยทำการสำรวจ ตรวจสอบ ทดสอบ วิเคราะห์ปัญหา - เสนอแนวทางแก้ไข ออกแบบและประมาณราคา - ทำการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ - จัดทำคู่มือ ข้อแนะนำ ข้อบัญญัติ และข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับงานออกแบบและบูรณะอาคาร - ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการด้านการออกแบบ ก่อสร้างและบูรณะอาคาร ให้คำปรึกษา

กลุ่มงานวิศวกรรมเครื่องกล	กลุ่มงานวิศวกรรมสุขาภิบาล
- กำหนดมาตรฐาน ออกแบบก่อสร้างบูรณะอาคารด้านวิศวกรรมเครื่องกล - สำรวจ ตรวจสอบ ออกแบบ คำนวณ เขียนแบบ ประมาณราคา งานระบบวิศวกรรมเครื่องกล ให้คำปรึกษา - ศึกษา วางแผน วิเคราะห์เกี่ยวกับงานวิศวกรรมเครื่องกล ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาตรวจการจ้างร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ	- ดำเนินการออกแบบอาคารด้านระบบสุขาภิบาล - กำหนดมาตรฐานการออกแบบก่อสร้างและบูรณะอาคารด้านวิศวกรรมสุขาภิบาล - ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือทางวิชาการด้านวิศวกรรมสุขาภิบาลแก่หน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ - ให้บริการแบบมาตรฐานอาคารสุขาภิบาล เช่น โรงฆ่าสัตว์ ตลาดสด เมรุเผาศพ เป็นต้น

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานตรวจสอบงานสถาปัตยกรรมและงานกำหนดมาตรฐาน
- การตรวจสอบอาคารด้านสถาปัตยกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร - การจัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อของบประมาณ - ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานโครงการบริหารจัดการและกำกับดูแลโครงการ - วิจัยและพัฒนากระบวนการออกแบบและเทคโนโลยีงานสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม และงานมัณฑนศิลป์ - ตรวจสอบรับรองแบบและราคาค่าก่อสร้างแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่ขอมา กำหนดและจัดทำแบบมาตรฐาน กำหนดมาตรฐานในการสำรวจออกแบบ เขียนแบบงานด้านสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม และงานมัณฑศิลป์ - กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการประมาณราคาค่าก่อสร้างอาคาร จัดทำเอกสารและเผยแพร่วิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม และงานมัณฑนศิลป์

7.1.23 กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (ต่อ)
❺ สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย *
ภารกิจ/หน้าที่
- พัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ ให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายทางสาธารณสุข เพื่อประเมินความเสี่ยง แจ้งเตือนภัยสุขภาพ ควบคุมคุณภาพ ประเมินความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศ ข้อกำหนด ข้อตกลงหรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน
- พัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพในกระบวนการผลิต ตามหลักเกณฑ์การผลิตที่ดี ตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศหรือข้อกำหนด ข้อตกลงหรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ
- พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์
- พัฒนาระบบประกันคุณภาพห้องปฏิบัติการเครือข่ายในประเทศและประเทศสมาชิกอาเซียน
- เป็นศูนย์ประสานงานวิชาการและศูนย์ฝึกอบรมของประเทศและภูมิภาคอาเซียน
❻ สำนักรังสีและเครื่องมือแพทย์ *
ภารกิจ/หน้าที่
- พัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านรังสีเครื่องมือแพทย์ให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล
- ตรวจวิเคราะห์ ประเมินคุณภาพความปลอดภัยเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์
- ตรวจวิเคราะห์เพื่อควบคุมปริมาณรังสีที่คนไข้ได้รับระหว่างวินิจฉัยโรคจากเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์
- ตรวจวิเคราะห์ ประเมินปริมาณรังสีประจำบุคคล ติดตามให้คำแนะนำแก้ไขการได้รับรังสีปริมาณสูง
- ประเมินความเสี่ยงการได้รับรังสีแก่ประชาชนและผู้ใช้บริการด้านรังสี
- เป็นห้องปฏิบัติการทางมาตรวิทยาด้านรังสี เครื่องมือแพทย์ เครื่องมือห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านรังสี เครื่องมือแพทย์
- พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- พัฒนาศักยภาพในการเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับชาติด้านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์ และด้านรังสีประจำบุคคล
❼ สำนักยาและวัตถุเสพติด *
ภารกิจ/หน้าที่
- พัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ การให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านยาและวัตถุเสพติด
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านยาและวัตถุเสพติด
- พัฒนาการจัดทำตำรายาของประเทศ เพื่อกำหนดมาตรฐานของเภสัชตำรับ
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านยา วัตถุเสพติด
- พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐ ภาคเอกชน
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรค พิษจากสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2552 *
หน่วยงานบริการด้านมาตรฐาน
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน
** หน่วยงานสนับสนุนด้านการมาตรฐาน

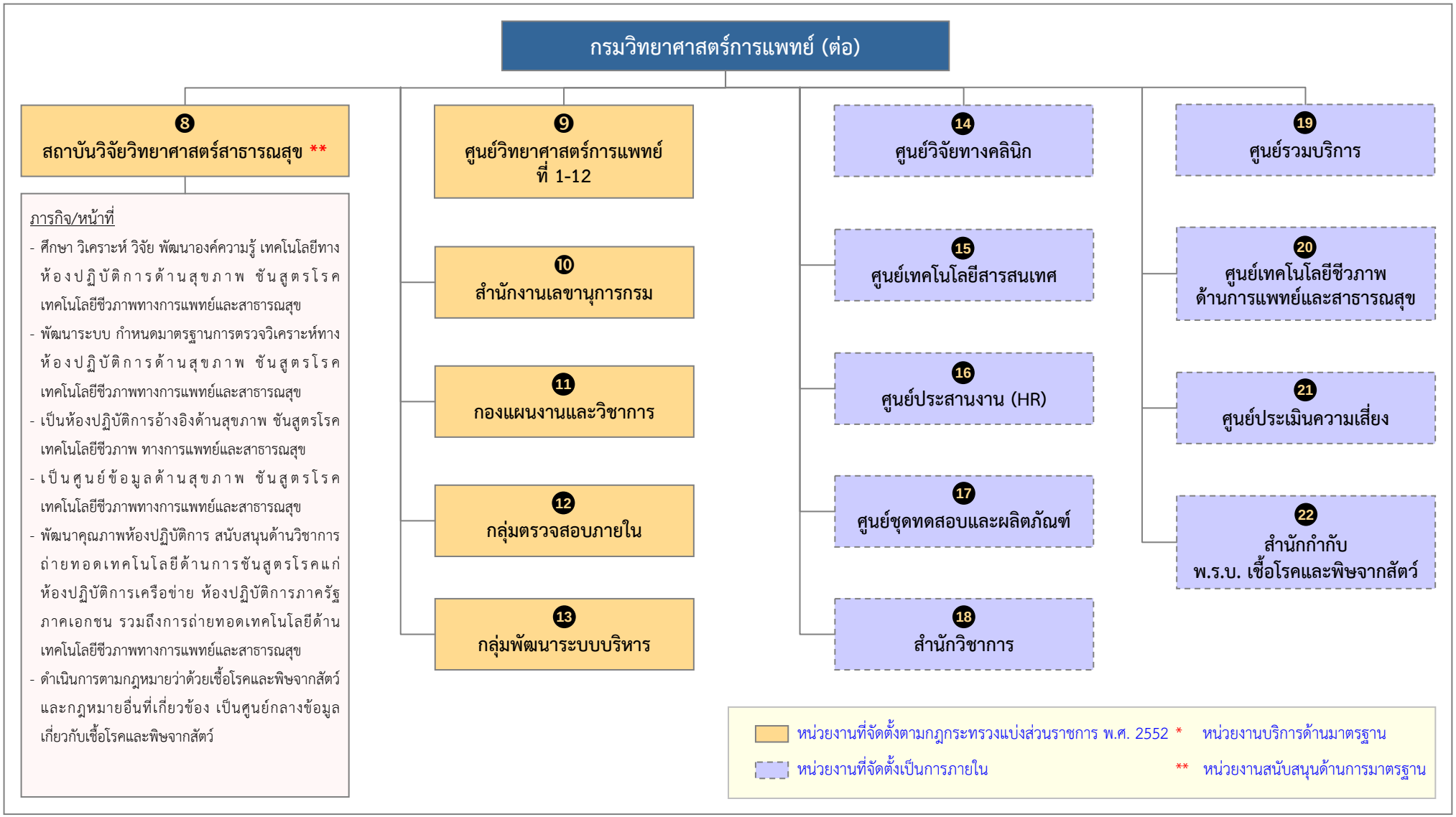
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (ต่อ)
8 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข **
ภารกิจ/หน้าที่
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านสุขภาพ ชันสูตรโรค เทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข
- พัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านสุขภาพ ชันสูตรโรค เทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านสุขภาพ ชันสูตรโรค เทคโนโลยีชีวภาพ ทางการแพทย์และสาธารณสุข
- เป็นศูนย์ข้อมูลด้านสุขภาพ ชันสูตรโรค เทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข
- พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการชันสูตรโรคแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อโรคและพิษจากสัตว์
9 ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่ 1-12
10 สำนักงานเลขานุการกรม
11 กองแผนงานและวิชาการ
12 กลุ่มตรวจสอบภายใน
13 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
14 ศูนย์วิจัยทางคลินิก
15 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
16 ศูนย์ประสานงาน (HR)
17 ศูนย์ชุดทดสอบและผลิตภัณฑ์
18 สำนักวิชาการ
19 ศูนย์รวมบริการ
20 ศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสาธารณสุข
21 ศูนย์ประเมินความเสี่ยง
22 สำนักกำกับ พ.ร.บ. เชื้อโรคและพิษจากสัตว์
หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2552
หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน
* หน่วยงานบริการด้านมาตรฐาน
** หน่วยงานสนับสนุนด้านการมาตรฐาน

ภารกิจหลักของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีภารกิจเกี่ยวกับการวิจัยและการตรวจชันสูตรด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยมีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อผลการสร้างเสริมสุขภาพที่ดี สนับสนุนการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประเทศ ทำให้สามารถพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ รวมทั้งเพื่อการสนับสนุนกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภคของประชาชน กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กำหนดและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานของระบบ วิธีการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือที่เกี่ยวกับอาหาร ยา ยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ รังสี วัตถุอันตรายทางสาธารณสุข ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค
- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัยสุขภาพ
- ตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือที่เกี่ยวกับอาหาร ยา ยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค เพื่อควบคุมคุณภาพ ประสิทธิภาพ มาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นหลักฐานทางคดี และเพื่อสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรค
- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร ยาเสพติด และการชันสูตรโรค เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข และเป็นห้องปฏิบัติการสอบเทียบเครื่องมือทางการแพทย์และสาธารณสุข
- สนับสนุน พัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ดำเนินการรับรองคุณภาพทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
- พัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- ถ่ายทอดองค์ความรู้และผลผลิตที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสู่ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 8 หน่วยงาน ได้แก่

1. สถาบันชีววัตถุ
2. สถาบันวิจัยสมุนไพร
3. สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร
4. สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
5. สำนักรังสีและเครื่องมือแพทย์
6. สำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ
7. สำนักยาและวัตถุเสพติด
8. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.23.1 สถาบันชีววัตถุ

สถาบันชีววัตถุ มีอำนาจหน้าที่ในการประกันคุณภาพและประเมินความเสี่ยงวัคซีน ผลิตภัณฑ์เลือดและชีววัตถุอื่นๆ ที่ใช้ในประเทศเพื่อการควบคุม ป้องกันและรักษาโรคสำหรับมนุษย์ ชุดตรวจวินิจฉัยโรคที่ใช้โดยตรงกับร่างกายมนุษย์ ชุดตรวจวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือด และวัคซีนสัตว์ ดำเนินการพัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านวัคซีน และชีววัตถุที่ใช้ในการควบคุม ป้องกันและรักษาโรคสำหรับมนุษย์ ชุดตรวจวินิจฉัยโรคที่ใช้โดยตรงกับร่างกายมนุษย์ ชุดตรวจวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือดและวัคซีนสัตว์ ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านชีววัตถุ ดำเนินการผลิตสารมาตรฐานของประเทศสำหรับการควบคุมคุณภาพชีววัตถุ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านชีววัตถุ พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการและระบบควบคุมคุณภาพชีววัตถุ ให้การสนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับวัคซีน ผลิตภัณฑ์เลือดและชีววัตถุอื่นๆ แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.2 สถาบันวิจัยสมุนไพร

สถาบันวิจัยสมุนไพร มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านสมุนไพร ดำเนินการพัฒนาระบบการตรวจวิเคราะห์คุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร กำหนดมาตรฐานสมุนไพรและเภสัชตำรับ ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านสมุนไพร พัฒนา

ระบบฐานข้อมูลและให้บริการข้อมูลวิธีการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสมุนไพรแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐและภาคเอกชน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.3 สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ และให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านอาหาร ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านอาหาร ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร ดำเนินการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของกระบวนการผลิตอาหารตามมาตรฐานสากล พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐและภาคเอกชน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.4 สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย

สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ และให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายทางสาธารณสุข เพื่อประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัยสุขภาพ ควบคุมคุณภาพและประเมินความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศ ข้อกำหนด ข้อตกลงหรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน ดำเนินการพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพในกระบวนการผลิต ตามหลักเกณฑ์การผลิตที่ดีด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายทางสาธารณสุข ตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศ ข้อกำหนด ข้อตกลงหรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของห้องปฏิบัติการเครือข่ายในประเทศ และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยสนับสนุนโปรแกรมการทดสอบความชำนาญและสนับสนุนวัสดุอ้างอิง ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานวิชาการและศูนย์ฝึกอบรมของประเทศและภูมิภาคอาเซียน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายทั้งในระดับประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

7.1.23.5 สำนักรังสีและเครื่องมือแพทย์

สำนักรังสีและเครื่องมือแพทย์ มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านรังสีและเครื่องมือแพทย์ให้เป็นไปตามกฎหมาย และมาตรฐานสากล ตรวจวิเคราะห์และประเมินคุณภาพความปลอดภัยของเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์และสาธารณสุข ตรวจวิเคราะห์เพื่อควบคุมปริมาณรังสีที่คนไข้ได้รับระหว่างการวินิจฉัยโรคจากเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์ ดำเนินการตรวจวิเคราะห์ ประเมินปริมาณรังสีประจำบุคคลเพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานด้านรังสี ติดตามให้คำแนะนำในการแก้ไขการได้รับรังสีในปริมาณสูง ประเมินความเสี่ยงการได้รับรังสีให้แก่ประชาชนและผู้ใช้บริการด้านรังสี ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการทางมาตรวิทยาด้านรังสี เครื่องมือแพทย์ และเครื่องมือห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข และเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านรังสีและเครื่องมือแพทย์ของประเทศ ดำเนินการพัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนาศักยภาพการเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับชาติด้านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ทางการแพทย์ และด้านรังสีประจำบุคคล และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.6 สำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ

สำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพห้องปฏิบัติการ ประเมินคุณภาพการทดสอบความชำนาญห้องปฏิบัติการด้านการแพทย์และสาธารณสุข ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบระบบคุณภาพ ให้การรับรองห้องปฏิบัติการด้านการแพทย์และสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลด้านคุณภาพและมาตรฐานห้องปฏิบัติการด้านการแพทย์และสาธารณสุข และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.7 สำนักยาและวัตถุเสพติด

สำนักยาและวัตถุเสพติด มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์และการให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านยาและวัตถุเสพติด ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านยาและวัตถุเสพติด พัฒนาการจัดทำตำรายาของประเทศ เพื่อกำหนดมาตรฐานของเภสัชตำรับ ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านยาและวัตถุเสพติด พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษ

จากสัตว์ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.23.8 สถาบันวิจัยวิทยาศาตร์สาธารณสุข

สถาบันวิจัยวิทยาศาตร์สาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านสุขภาพ ด้านชันสูตรโรค และด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข ดำเนินการพัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านสุขภาพ ด้านชันสูตรโรค และด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านสุขภาพ ด้านชันสูตรโรค และด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลด้านสุขภาพ ด้านชันสูตรโรค และด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข ดำเนินการพัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการชันสูตรโรคแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐและภาคเอกชน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ระดับอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มชีววัตถุเพื่อการรักษา	กลุ่มชีววัตถุมาตรฐาน
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับชีววัตถุที่นำมาใช้ในการรักษาโรค - พัฒนาระบบ วิธีมาตรฐานในการตรวจวิเคราะห์ และเกณฑ์มาตรฐานทางห้องปฏิบัติการในการประกันคุณภาพชีววัตถุที่นำมาใช้ในการรักษาโรคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล - ประเมินความเสี่ยง และประกันคุณภาพชีววัตถุที่นำมาใช้ในการรักษาโรคที่ผลิตหรือนำเข้ามาใช้ในประเทศ - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านชีววัตถุเพื่อการรักษา	- ศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาสารชีววัตถุมาตรฐาน - ศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาระบบและวิธีในการสอบเทียบค่ามาตรฐานและกำหนดเกณฑ์การเบี่ยงเบนของค่ามาตรฐานของสารชีววัตถุมาตรฐาน - ผลิตและสอบเทียบสารชีววัตถุมาตรฐาน - ติดตามประเมินผลค่าเบี่ยงเบนของสารชีววัตถุมาตรฐาน - พัฒนาและใช้ระบบประกันคุณภาพตามมาตรฐานสากลในการเตรียมและการทดสอบค่ามาตรฐานของสารชีววัตถุมาตรฐาน

กลุ่มน้ำยาวินิจฉัยโรคที่ติดต่อทางเลือด	กลุ่มวัคซีน
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับน้ำยาวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือด - พัฒนาระบบ วิธีมาตรฐานในการตรวจวิเคราะห์และเกณฑ์มาตรฐานทางห้องปฏิบัติการในการประกันคุณภาพน้ำยาวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศและเป็นไปตามมาตรฐานสากล - ประเมินความเสี่ยงและประกันคุณภาพน้ำยาวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือดที่ผลิตหรือนำเข้ามาใช้ในประเทศ - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านน้ำยาวินิจฉัยโรคติดต่อทางเลือด	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านวัคซีนและท็อกซอยด์ที่ใช้สำหรับมนุษย์และสัตว์ - พัฒนาระบบ วิธีมาตรฐานในการตรวจวิเคราะห์และเกณฑ์มาตรฐานทางห้องปฏิบัติการในการประกันคุณภาพวัคซีนสำหรับมนุษย์และสัตว์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศและเป็นไปตามมาตรฐานสากล - ประเมินความเสี่ยงและประกันคุณภาพวัคซีนและท็อกซอยด์ที่ใช้สำหรับมนุษย์และสัตว์ที่ผลิตหรือนำเข้ามาใช้ในประเทศ - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านวัคซีนสำหรับมนุษย์และสัตว์

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์	กลุ่มรับรองห้องปฏิบัติการ 1
- พัฒนากระบวนการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์และประสานการดำเนินงานประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ - พัฒนาเกณฑ์การประเมินการตรวจวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล - กำหนดคุณสมบัติจัดหาวัตถุทดสอบคุณภาพมาตรฐานเพื่อใช้ประเมินคุณภาพการวิเคราะห์ - เป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการสมาชิก - ส่งเสริมความรู้ สนับสนุนและพัฒนาการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ - ประสานการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์และสร้างเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติ	- พัฒนาและจัดทำข้อกำหนดเงื่อนไขและกระบวนการให้การรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ - ให้การรับรองห้องปฏิบัติการสาธารณสุขตามมาตรฐานสากลอื่นและมาตรฐานระดับชาติ - วิเคราะห์คำขอ ดำเนินการให้การรับรอง ข้อร้องเรียน ข้ออุทธรณ์ - พัฒนารูปแบบและวิธีการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ - พัฒนาความรู้ทักษะ จริยาธรรมของการรับรองห้องปฏิบัติการและผู้ตรวจประเมิน - ประสานความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการรับรองห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานสากล - จัดทำทะเบียนผู้ตรวจประเมิน - จัดทำทะเบียนห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรอง
กลุ่มรับรองห้องปฏิบัติการ 2	**กลุ่มพัฒนาระบบคุณภาพ**
- พัฒนาและจัดทำข้อกำหนดเงื่อนไขและกระบวนการให้การรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ - ให้การรับรองห้องปฏิบัติการสาธารณสุขตามมาตรฐานสากลอื่นและมาตรฐานระดับชาติ - วิเคราะห์คำขอ ดำเนินการให้การรับรอง ข้อร้องเรียน ข้ออุทธรณ์ - พัฒนารูปแบบและวิธีการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ - พัฒนาความรู้ทักษะ จริยาธรรมของการรับรองห้องปฏิบัติการและผู้ตรวจประเมิน - ประสานความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการรับรองห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานสากล - จัดทำทะเบียนผู้ตรวจประเมิน - จัดทำทะเบียนห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรอง	- ดำเนินการตามนโยบายคุณภาพของกรม - เป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านคุณภาพและมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข - พัฒนาข้อกำหนดระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข - ส่งเสริม/สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการคุ้มครองผู้บริโภคและชันสูตรสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง - พัฒนาแนวทางปฏิบัติคู่มือเอกสารคุณภาพและรายงานทดสอบในห้องปฏิบัติการ - วิจัยเพื่อพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุขเผยแพร่ความรู้ระบบคุณภาพ และมาตรฐานห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข - จัดทำแผนงาน/งบประมาณ/ผลการดำเนินงานของสำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ - พัฒนาศูนย์ข้อมูลและเผยแพร่ทางระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานและคุณภาพของสมุนไพร
- ศึกษา วิเคราะห์วิจัยและพัฒนาความรู้ และเทคโนโลยีทางด้านมาตรฐานสมุนไพรและเภสัชตำรับ - พัฒนาระบบการตรวจวิเคราะห์คุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร - กำหนดมาตรฐานของสมุนไพรและเภสัชตำรับของประเทศ - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านการตรวจวิเคราะห์คุณภาพวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการตรวจวิเคราะห์คุณภาพวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มพัฒนาคุณภาพและวิชาการ	กลุ่มจุลชีววิทยา	กลุ่มเคมี
- พัฒนาและรักษาระบบประกันคุณภาพทางห้องปฏิบัติการทั้งด้านบริหารจัดการและวิชาการ - จัดทำแผนงาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน - พัฒนาและให้การฝึกอบรมคุณภาพและวิชาการแก่บุคลากรทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ - รวบรวมประมวลผล และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ - สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์อาหารแก่ห้องปฏิบัติการภาครัฐและเอกชน - ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน - ตรวจวิเคราะห์และรับรองอาหารปลอดภัย - ดำเนินการด้านสอบเทียบเครื่องมือวิทยาศาสตร์ภายในหน่วยงาน	- ศึกษาวิจัยประเมินความเสี่ยงด้านจุลชีววิทยา ด้านกายภาพ และด้านชีวโมเลกุลเพื่อจัดทำหรือปรับปรุงค่ากำหนดตามกฎหมายอาหารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาวิจัยเพื่อเตือนภัยสุขภาพ ด้านจุลชีววิทยา ด้านกายภาพ และด้านชีวโมเลกุล เพื่อใช้เป็นวิธีมาตรฐานของประเทศ - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของประเทศด้านการตรวจวิเคราะห์/ทดสอบอาหารและน้ำ ด้านจุลชีววิทยา ด้านกายภาพ และด้านชีวโมเลกุล	- ศึกษาวิจัยประเมินความเสี่ยงทางเคมีเพื่อจัดทำหรือปรับปรุงค่ากำหนดตามกฎหมายอาหาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาวิจัยเพื่อเตือนภัยสุขภาพ ด้านเคมีเพื่อใช้เป็นวิธีมาตรฐานของประเทศ - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของประเทศด้านการตรวจวิเคราะห์/ทดสอบอาหารและน้ำ ด้านเคมี - ตรวจวิเคราะห์/ทดสอบคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมีของอาหาร น้ำ วัตถุเจือปนอาหาร และวัตถุสัมผัสอาหารให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศ และระหว่างประเทศ

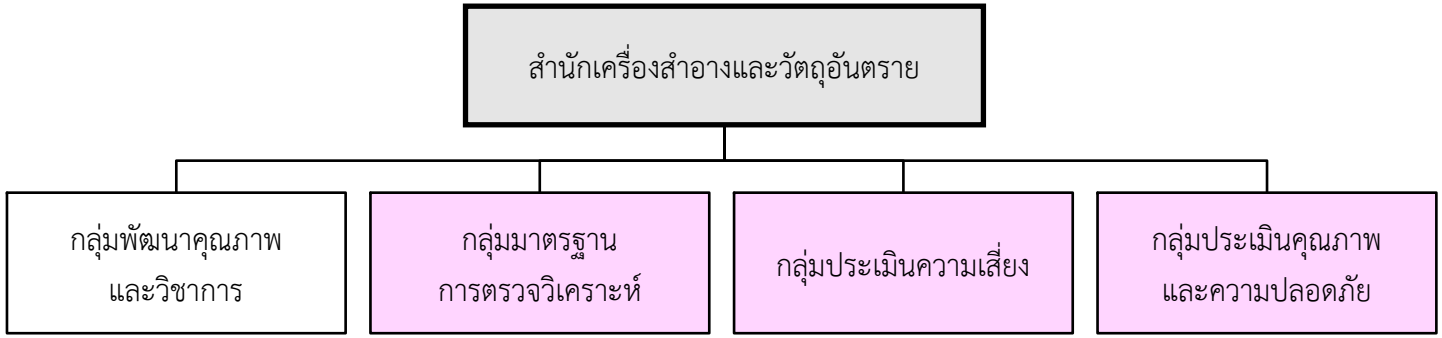

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์	กลุ่มประเมินความเสี่ยง	กลุ่มประเมินคุณภาพและความปลอดภัย
- พัฒนาวิธีวิเคราะห์/ ทดสอบเพื่อใช้เป็นมาตรฐานของประเทศและภูมิภาคอาเซียน - ตรวจยืนยันผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีที่มีความละเอียดสูงและซับซ้อน - ให้บริการทดสอบความชำนาญ (PT) ในประเทศและต่างประเทศ - ให้บริการการมาตรฐาน ศูนย์ฝึกอบรมของประเทศและภูมิภาคอาเซียน	- ศึกษาวิจัยประเมินความเสี่ยงเพื่อจัดทำ ปรับค่ามาตรฐาน กฎหมายด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายที่ใช้ทางสาธารณสุข - ศึกษาวิจัยเพื่อแจ้งเตือนภัยด้านสุขภาพให้แก่หน่วยงานประชาชนผ่านสื่อต่างๆ - ติดตาม ดำเนินการกรณีที่เป็นข่าว คดี ร้องเรียน เร่งด่วน - พัฒนาและประเมินชุดทดสอบด้านเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายที่ใช้ทางสาธารณสุข	- ทดสอบคุณภาพให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือข้อกำหนดของประเทศหรือข้อกำหนด ข้อตกลง หรือกฎหมายระหว่างประเทศ - ทดสอบความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือข้อกำหนดของประเทศ หรือข้อกำหนด ข้อตกลง หรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ - ทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายที่ใช้ทางสาธารณสุขให้เป็นไปตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศ หรือข้อกำหนด ข้อตกลงหรือกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

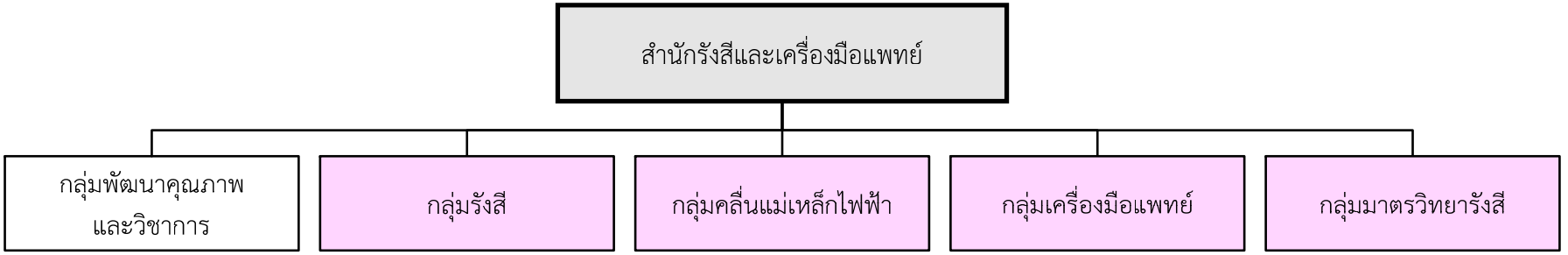

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มรังสี	กลุ่มคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า
- พัฒนาระบบ และกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านรังสี วินิจฉัยให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล - ตรวจวิเคราะห์เพื่อควบคุมปริมาณรังสีที่คนไข้ได้รับระหว่างการวินิจฉัยโรคจากเครื่องกำเนิดรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์ - ตรวจวิเคราะห์และประเมินคุณภาพความปลอดภัยของเครื่องกำเนิดรังสีวินิจฉัยที่ใช้ในทางการแพทย์และสาธารณสุข	- พัฒนาระบบ และกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านเครื่องมือแพทย์ทางคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล - พัฒนาศักยภาพในการเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับชาติด้านการตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของเครื่องมือแพทย์ที่ใช้ในการวินิจฉัยและรักษาโรค และอุปกรณ์ที่ใช้หลักการของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
กลุ่มเครื่องมือแพทย์	**กลุ่มมาตรวิทยาทางรังสี**
- พัฒนาระบบ และกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านเครื่องมือแพทย์ให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านเครื่องมือแพทย์ของประเทศ - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการสนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน	- พัฒนาระบบ และกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้านรังสีรักษาให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล - ตรวจวิเคราะห์ และประเมินคุณภาพความปลอดภัยของเครื่องกำเนิดรังสีรักษาที่ใช้ในทางการแพทย์ - เป็นห้องปฏิบัติการทางมาตรวิทยาด้านรังสีทางการแพทย์ และสาธารณสุข - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านรังสีของประเทศ - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์แก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มวัตถุเสพติด	กลุ่มตรวจคุณภาพเภสัชภัณฑ์ทางเคมี ฟิสิกส์	กลุ่มตรวจคุณภาพเภสัชภัณฑ์ทางชีววิทยา
- ตรวจพิสูจน์ยาที่มีการร้องเรียน และยาที่มีปัญหา รวมทั้งคดีต่างๆ ที่ต้องการผลเร่งด่วน เพื่อประกอบการพิจารณาทางกฎหมาย - ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด และสารตั้งต้นเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด - สนับสนุนด้านวิชาการ และพัฒนาศักยภาพของสถานตรวจพิสูจน์ และห้องปฏิบัติการของศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ - พัฒนาวิธีการตรวจวิเคราะห์ ศึกษาสถานการณ์ และแนวโน้มของการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการใช้ยาในทางที่ผิดกฎหมาย	- ตรวจวิเคราะห์ยาแผนปัจจุบันทั่วไปสำหรับมนุษย์และสัตว์ / ยาเสพติดให้โทษ/วัตถุออกฤทธิ์ฯ และภาชนะบรรจุยาด้วยวิธีเคมี ฟิสิกส์เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐานตามข้อกำหนดในทะเบียนตำรับ เภสัชตำรับ และกฎหมาย - ศึกษาวิจัยและพัฒนาวิธีตรวจวิเคราะห์คุณภาพยา/ยาเสพติดให้โทษ/วัตถุออกฤทธิ์ฯ เพื่อใช้เป็นวิธีมาตรฐาน พิจารณาประเมินวิธีการตรวจวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานของผู้ผลิต - ศึกษาความคงสภาพของยาสำเร็จรูป และปัญหาคุณภาพยาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาทะเบียนตำรา ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ผู้ผลิตและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - พัฒนาวิเคราะห์ระดับยาในของเหลวในร่างกาย และการตรวจวิเคราะห์ยาในเลือดอาสาสมัคร - ทดสอบเพื่อพัฒนาสูตรตำรับและเพื่อการคัดเลือกตำรับยาที่ได้มาตรฐานก่อนนำไปทดสอบในมนุษย์ - ตรวจวิเคราะห์ วิจัยยาแผนโบราณและเภสัชภัณฑ์จากธรรมชาติซึ่งนำมาเป็นยา	- วิเคราะห์ วิจัย ด้านคุณภาพและความปลอดภัยของเภสัชภัณฑ์ ภาชนะบรรจุยา และพลาสติกที่ใช้ทางการแพทย์ โดยวิธีทางชีววิทยา จุลชีววิทยา และชีววิทยาโมเลกุล - ประเมินคุณภาพและพัฒนาเทคโนโลยีการวิเคราะห์ เพื่อควบคุมคุณภาพโปรตีนที่ใช้เป็นยา - ตรวจวิเคราะห์ยาปฏิชีวนะทุกชนิดทั้งยาสำหรับมนุษย์และยาสัตว์โดยวิธีทางจุลชีววิทยา วิจัย และพัฒนาวิธีวิเคราะห์ยาปฏิชีวนะในยาผสมทุกสูตรตำรับ - ทดสอบความปราศจากเชื้อของเภสัชภัณฑ์ที่ปราศจากเชื้อตลอดจนทดสอบการปนเปื้อนของเชื้อจุรินทรีย์ในเภสัชภัณฑ์และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตยา - ตรวจวิเคราะห์ของสารเอ็นโดทอกซิน และทดสอบทางสารไพโรเจนในเภสัชภัณฑ์และพลาสติกที่ใช้ทางการแพทย์ - ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการทดสอบคุณภาพเภสัชภัณฑ์ทางชีววิทยา และจัดทำสารมาตรฐานอาเซียน สารมาตรฐานกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่วิเคราะห์โดยวิธีทางจุลชีววิทยา

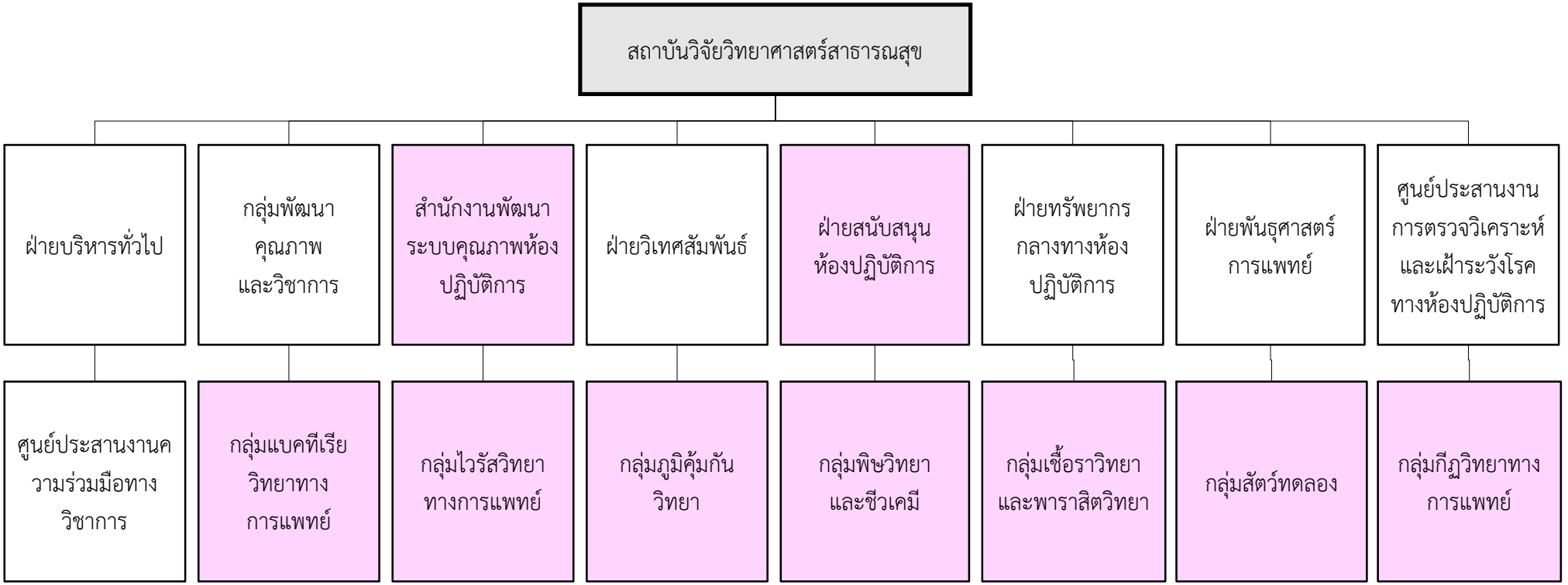
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข
ฝ่ายบริหารทั่วไป
กลุ่มพัฒนาคุณภาพและวิชาการ
สำนักงานพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการ
ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
ฝ่ายสนับสนุนห้องปฏิบัติการ
ฝ่ายทรัพยากรกลางทางห้องปฏิบัติการ
ฝ่ายพันธุศาสตร์การแพทย์
ศูนย์ประสานงานการตรวจวิเคราะห์และเฝ้าระวังโรคทางห้องปฏิบัติการ
ศูนย์ประสานงานความร่วมมือทางวิชาการ
กลุ่มแบคทีเรียวิทยาทางการแพทย์
กลุ่มไวรัสวิทยาทางการแพทย์
กลุ่มภูมิคุ้มกันวิทยา
กลุ่มพิษวิทยาและชีวเคมี
กลุ่มเชื้อราวิทยาและพาราสิตวิทยา
กลุ่มสัตว์ทดลอง
กลุ่มกีฏวิทยาทางการแพทย์

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

สำนักงานพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการ	ฝ่ายสนับสนุนห้องปฏิบัติการ
- เก็บและควบคุมเอกสารมาตรฐานการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการ - ประสานการจัดทำ/ทบทวน/แก้ไข เอกสารมาตรฐานการปฏิบัติการ คู่มือคุณภาพ - จัดทำสำเนาเอกสารฉบับควบคุมให้แก่ผู้ถือเอกสารควบคุม - รับข้อร้องเรียน และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไข - จัดทำสำเนาเอกสารคุณภาพให้กับหน่วยงานภายในสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข - จัดทำ/กำหนดระยะเวลา และประสานงาน การตรวจติดตามภายใน และการตรวจติดตามจากสำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ - ประสานการจัดประชุม/อบรมด้านระบบคุณภาพภายในสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข - รายงานผลการดำเนินการด้านคุณภาพประจำเดือน - ดูแลอุปกรณ์มาตรฐานที่ใช้ในการสอบเทียบเครื่องมือวิทยาศาสตร์ของสถาบันฯ. จัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมคุณภาพ ของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข	- สนับสนุนงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการ ด้วยวิธีทางกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน - สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย
กลุ่มแบคทีเรียวิทยาทางการแพทย์	**กลุ่มไวรัสวิทยาทางการแพทย์**
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านแบคทีเรียลำไส้ แบคทีเรียทั่วไป แบคทีเรียไร้อากาศ แบคทีเรียซาลโมเนลล่า และชิกเกลล่า แบคทีเรียทางการแพทย์ และมัยโคแบคทีเรีย - พัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์แบคทีเรียด้านต่างๆตามข้อ 1 - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิง - เป็นศูนย์ข้อมูลแบคทีเรียด้านต่างๆตามข้อ 1 - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการ แก่เครือข่ายห้องปฏิบัติการภาครัฐ และเอกชน - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านไวรัสตับอักเสบ อาโปไวรัส ไวรัสก่อมะร็ง ไวรัสระบบทางเดินอาหาร ไวรัสระบบทางเดินหายใจ ไวรัสระบบประสาทและระบบไหลเวียนโลหิต - พัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการ ตรวจวิเคราะห์ด้านไวรัสตับอักเสบ อาโปไวรัส ไวรัสก่อ มะเร็ง ไวรัสระบบทางเดินอาหาร ไวรัสระบบทางเดินหายใจ ไวรัสระบบประสาท/ระบบไหลเวียนโลหิต - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงไวรัสสาขาต่างๆตามข้อ 1 - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านไวรัสสาขาต่างๆตามข้อ 1 - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านไวรัสสาขาต่างๆตามข้อ 1 - ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มภูมิคุ้มกันวิทยา	กลุ่มพิษวิทยาและชีวเคมี
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านเชื้อโรค อันตรายสูง และภูมิคุ้มกันวิทยา ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาคลินิก ด้านเชื้อริกเกตเซีย ด้านประกันคุณภาพ การตรวจการติดเชื้อเอชไอวี ด้านภูมิคุ้มกันแบบอาศัยเซลล์ - พัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ด้านต่างๆตาม ข้อ 1 - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านต่างๆตามข้อ 1 - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านต่างๆตามข้อ 1 - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่ายห้องปฏิบัติการภาครัฐ และเอกชน	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการ ด้านพิษวิทยา และชีวเคมี - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านพิษวิทยาด้านชีวเคมี -- เป็นศูนย์ข้อมูลด้านพิษวิทยาและด้านชีวเคมี - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็น ที่ยอมรับในระดับสากลพัฒนาคุณภาพ ห้องปฏิบัติการสนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพิษวิทยาแก่ห้องปฏิบัติการ เครือข่ายห้องปฏิบัติการภาครัฐ และเอกชน
กลุ่มเชื้อราวิทยาและพาราสิตวิทยา	**กลุ่มสัตว์ทดลอง**
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านเชื้อรา วิทยาทางการ แพทย์และด้านพาราสิตวิทยาทางการแพทย์ และการป้องกันกำจัดพาราสิต ภายนอกและพาหะ - พัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ด้านเชื้อราวิทยาทางการแพทย์ ด้านพาราสิตวิทยาทางการแพทย์ และด้านผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดพาราสิตภายนอก - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านต่างๆตามข้อ 2 - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านต่างๆตามข้อ 2 - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าห้องปฏิบัติการภาครัฐ และเอกชน	- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ทดลองและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มีคุณสมบัติพิเศษ - พัฒนาระบบและกำหนดมาตรฐานการผลิตสัตว์ทดลองและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ - ควบคุมคุณภาพสัตว์ทดลอง บริหารจัดการพื้นที่ปฏิบัติการทดลอง ทดสอบในสัตว์ระดับ 1, 2 และสภาพแวดล้อมการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านสัตว์ทดลองและส่งเสริมการใช้สัตว์ทดลองอย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณและการใช้วิธีการอื่นแทนสัตว์ทดลอง - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - สนับสนุนด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานวิจัยที่ใช้สัตว์ทดลอง

กลุ่มกีฏวิทยาทางการแพทย์
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านควบคุมแมลงทางชีววิธี ด้านการควบคุมแมลงโดยใช้สารเคมีด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยา ด้านสนับสนุนงานกีฏวิทยาและด้านพิพิธภัณฑ์แมลงและอนุกรมวิธาน - พัฒนาระบบและ กำหนดมาตรฐานการตรวจวิเคราะห์ด้านผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์กำจัดแมลง ด้านผลิตภัณฑ์เคมีกำจัดแมลงด้านผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดแมลงและด้านอนุกรมวิธาน - เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการควบคุมแมลงโดยใช้ศัตรูธรรมชาติและผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์กำจัดแมลง ด้านการใช้เคมีกำจัดแมลงด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาของแมลง และการทดสอบผลิตภัณฑ์สารไล่แมลง กำจัดเหาและทาก และด้านอนุกรมวิธาน - เป็นศูนย์ ข้อมูลด้านการควบคุมแมลงโดยใช้ศัตรูธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ จุลินทรีย์กำจัดแมลงพาหะนำโรค ด้านการกำจัดแมลงและผลิตภัณฑ์เคมีกำจัดแมลงด้านประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดแมลงและทากและด้านอนุกรมวิธาน - วางแผนและดำเนินการตามระบบคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการควบคุมแมลง โดยใช้ศัตรูธรรมชาติและผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์กำจัดแมลง ด้านการกำจัดแมลงและผลิตภัณฑ์เคมีกำจัดแมลง ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดแมลง ด้านอนุกรมวิธานแก่ห้องปฏิบัติการเครือข่าย ห้องปฏิบัติการภาครัฐ และเอกชน

7.1.24 กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

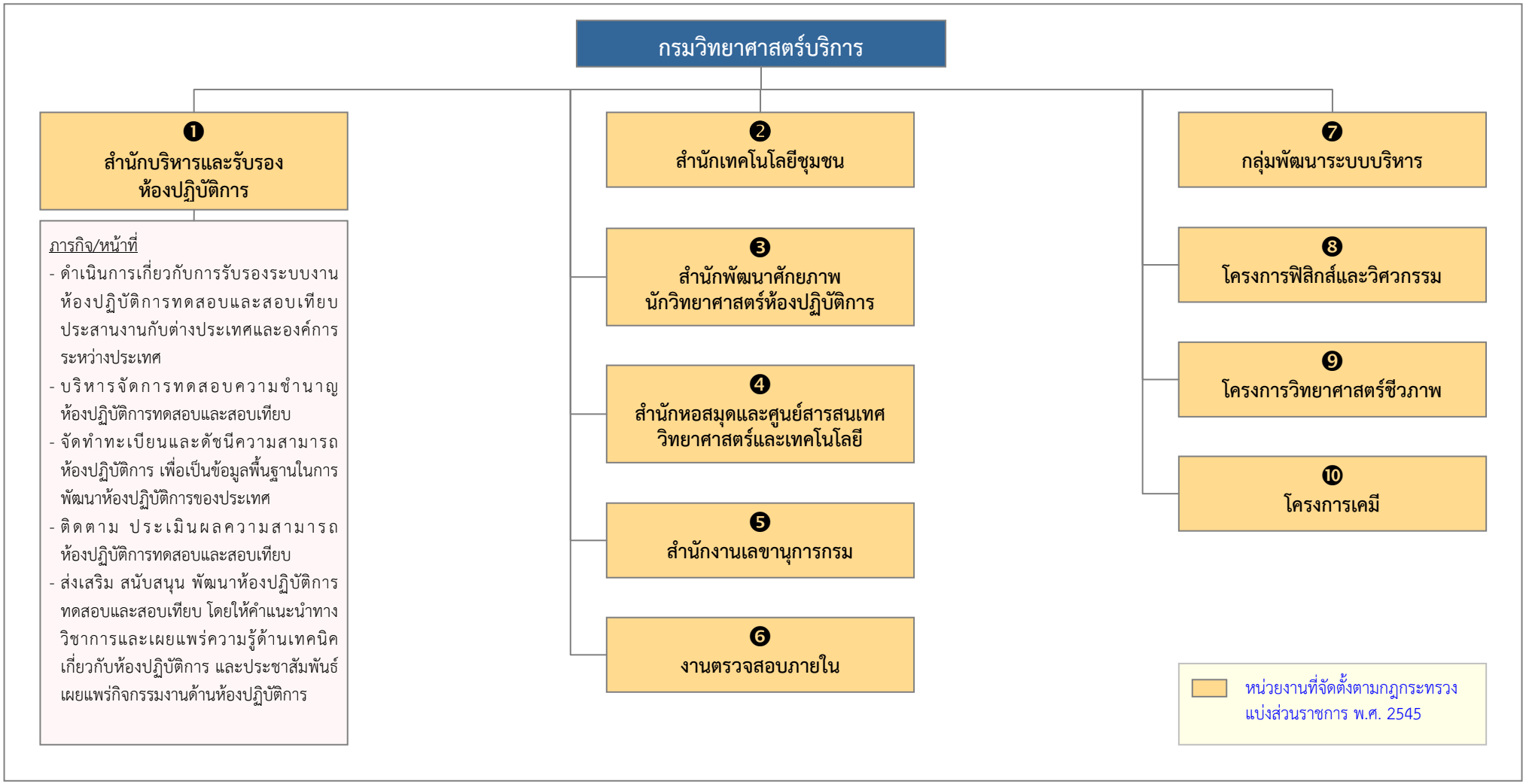

ภารกิจหลักของกรมวิทยาศาสตร์บริการ มีภารกิจในการกำกับดูแล ส่งเสริม วิจัยพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำหน้าที่เป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ เพื่อเสริมสร้างการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน กรมวิทยาศาสตร์บริการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ โดย ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ด้านเคมี ด้านฟิสิกส์ และด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพตามมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถห้องปฏิบัติการให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ทำให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรห้องปฏิบัติการ โดยการบริหารจัดการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการและเทคนิคปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะให้บุคลากรห้องปฏิบัติการของภาครัฐ และภาคเอกชน ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
- พัฒนาหอสมุดและศูนย์สารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยจัดหา จัดระบบ และจัดบริการสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดำเนินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นแหล่งกลางของข้อมูลทางวิชาการและข้อมูลสารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ
- วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีชุมชน โดยศึกษา วิจัย พัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาที่สำคัญและตามความจำเป็น การถ่ายทอดไปสู่การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- เป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ โดยให้บริการวิเคราะห์ทดสอบวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ทางด้านฟิสิกส์ เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์ ฟิสิกส์เชิงกลและวิศวกรรมวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และวิเคราะห์ทดสอบมลพิษในสิ่งแวดล้อมทางด้านฟิสิกส์ เคมีเชิงฟิสิกส์และฟิสิกส์เชิงกลและวิศวกรรม รวมทั้งสอบเทียบความถูกต้องเที่ยงตรงของเครื่องมือและอุปกรณ์วัดแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมวิทยาศาสตร์บริการ มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักบริหารและรับรองห้องปฏิบัติการ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีหน่วยงานย่อยและภารกิจอำนาจหน้าที่ดังนี้

7.1.24.1 สำนักบริหารและรับรองห้องปฏิบัติการ

สำนักบริหารและรับรองห้องปฏิบัติการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ ดำเนินการประสานงานกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ดำเนินการบริหารจัดการทดสอบความชำนาญห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ จัดทำทะเบียนและดัชนีความสามารถห้องปฏิบัติการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาห้องปฏิบัติการของประเทศ ติดตามและประเมินผลความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบโดยให้คำแนะนำทางวิชาการและเผยแพร่ความรู้ด้านเทคนิคเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมงานด้านห้องปฏิบัติการ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

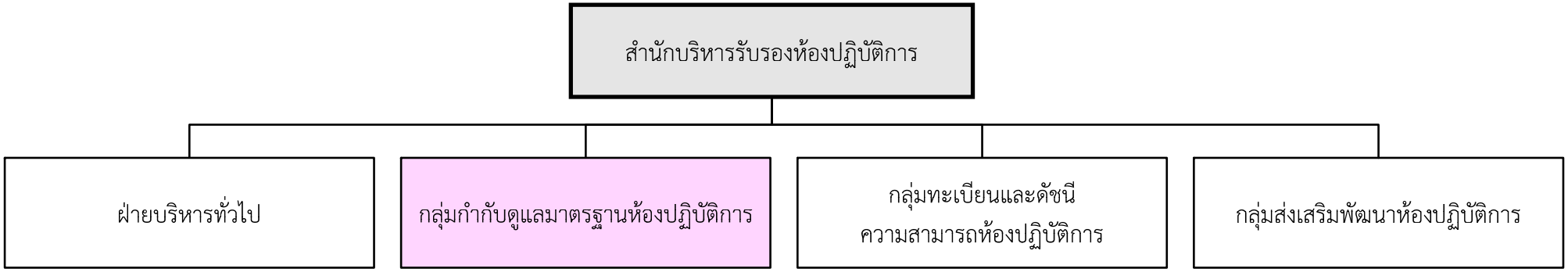

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำกับดูแลมาตรฐานห้องปฏิบัติการ
รับผิดชอบรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการทดสอบตาม ISO/IEC 17025 และรับรองผู้จัดโปรแกรมการทดสอบความชำนาญห้องปฏิบัติการตาม ISO/IEC 17043 เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการ และเพื่อให้ผลการทดสอบเป็นที่ยอมรับในระดับสากล กิจกรรมที่ดำเนินการ กิจกรรมที่ดำเนินการ กิจกรรมที่ 1 ดำเนินการเพื่อให้กรมวิทยาศาสตร์บริการมีหน่วยงานรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการของประเทศที่ได้รับการยอมรับร่วมในระดับสากลอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมที่ 2 ดำเนินการเพื่อสนับสนุนและพัฒนาห้องปฏิบัติการในประเทศให้มีความพร้อมทั้งด้านการจัดการและด้านวิชาการ โดยให้ความรู้ด้านระบบคุณภาพและเทคนิคต่างๆที่เกี่ยวข้องรวมทั้งให้มีการใช้และพัฒนาระบบประกันคุณภาพห้องปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมที่ 3 ดำเนินการให้การรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการในประเทศสาขาต่างๆ โดยมีขอบข่ายการรับรองฯ ครอบคลุมด้านฟิสิกส์ เคมี และวิทยาศาสตร์ชีวภาพ เช่น น้ำตาล และผลิตภัณฑ์น้ำตาล อาหาร อาหารสัตว์ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ภาชนะบรรจุอาหาร และวัสดุที่เกี่ยวข้อง ยางพารา และผลิตภัณฑ์ยาง รองเท้าและเครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์พลาสติก เซรามิก และแก้ว เคมีภัณฑ์ (เฉพาะที่ไม่ได้ใช้ทำยา) ปิโตรเคมี สิ่งแวดล้อม กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและวัสดุที่เกี่ยวข้อง และอื่นๆ กิจกรรมที่ 4 ดำเนินการให้การรับรองผู้จัดโปรแกรมการทดสอบความชำนาญห้องปฏิบัติการภายในประเทศ โดยมีขอบข่ายการรับรองใน 3 สาขา ได้แก่ สาขาการสอบเทียบ การทดสอบ และการทดสอบทางการแพทย์

7.1.25 กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

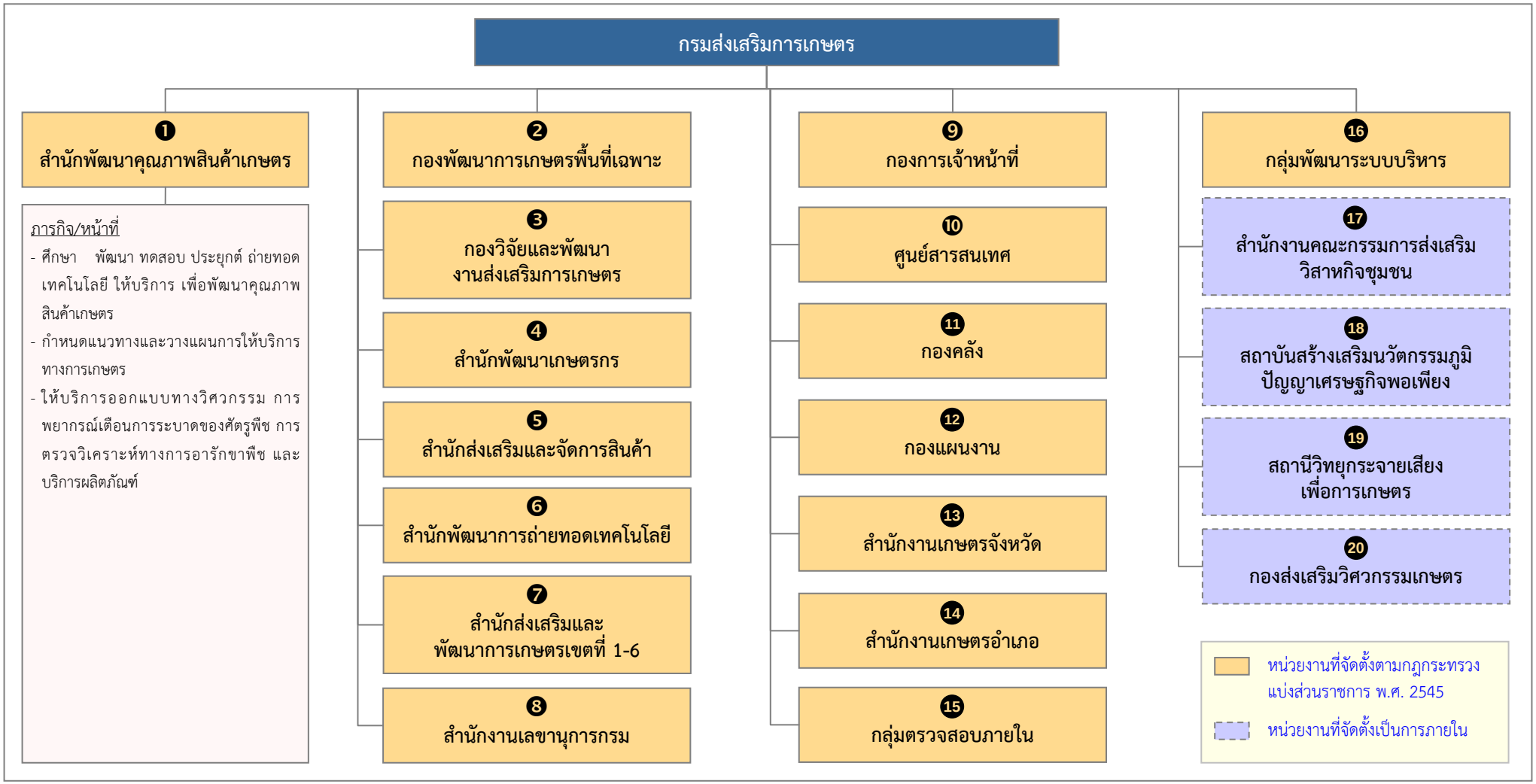

ภารกิจหลักของกรมส่งเสริมการเกษตร มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร ครอบครัวเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มศักยภาพการผลิต การแปรรูป การเพิ่มมูลค่า การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ โดยศึกษา วิจัย พัฒนา กำหนดมาตรการและแนวทางในการส่งเสริมการเกษตร ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร และการให้บริการทางการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน กรมส่งเสริมการเกษตร อำนาจหน้าที่ดังนี้

- ส่งเสริม และพัฒนาเกษตรกร ครอบครัวเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
- ส่งเสริม และพัฒนาการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร
- ฝึกอาชีพ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางการเกษตร
- ศึกษา วิจัย และพัฒนางานด้านการส่งเสริมการเกษตร
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตร หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมส่งเสริมการเกษตร มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.25.1 สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร

สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา พัฒนา ทดสอบ ประยุกต์ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้บริการ เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร กำหนดแนวทางและวางแผนการให้บริการทางการเกษตร ดำเนินการให้บริการออกแบบทางวิศวกรรม การพยากรณ์เตือนการระบาดของศัตรูพืช การตรวจสอบวิเคราะห์ทางการอารักขาพืช และบริการผลิตภัณฑ์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

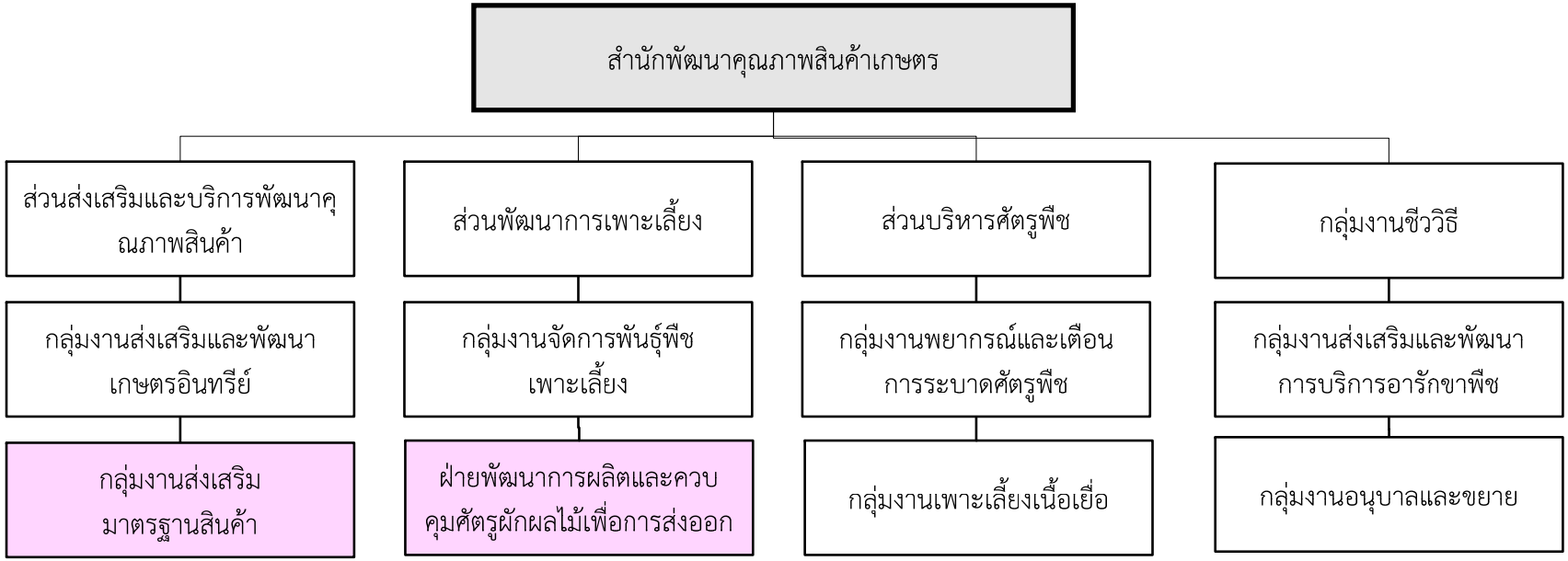

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มงานส่งเสริมมาตรฐานสินค้า	ฝ่ายพัฒนาการผลิตและควบคุมศัตรูผักผลไม้เพื่อการส่งออก
- ศึกษา พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน - กำหนดแนวทาง และวางแผนการส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตร - ส่งเสริม สนับสนุน และให้บริการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานตามเงื่อนไข กฎหมายกักกันพืชระหว่างประเทศตลอดจนการตรวจรับรองคุณภาพสินค้าเบื้องต้น - เป็นศูนย์กลางประสานงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตร	- ศึกษา พัฒนา ทดสอบ และประยุกต์เทคโนโลยีการผลิตและควบคุมศัตรูผัก ผลไม้เพื่อการส่งออก - กำหนดแนวทางและวางแผนการให้บริการควบคุมศัตรูผัก ผลไม้เพื่อการส่งออก ให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน เงื่อนไข หรือข้อกำหนดต่างๆ - ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงาน และถ่ายทอดความรู้ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตและควบคุมศัตรูผัก ผลไม้เพื่อการส่งออก - ควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาการผลิตและควบคุมศัตรูผักผลไม้ เพื่อการส่งออก

7.1.26 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

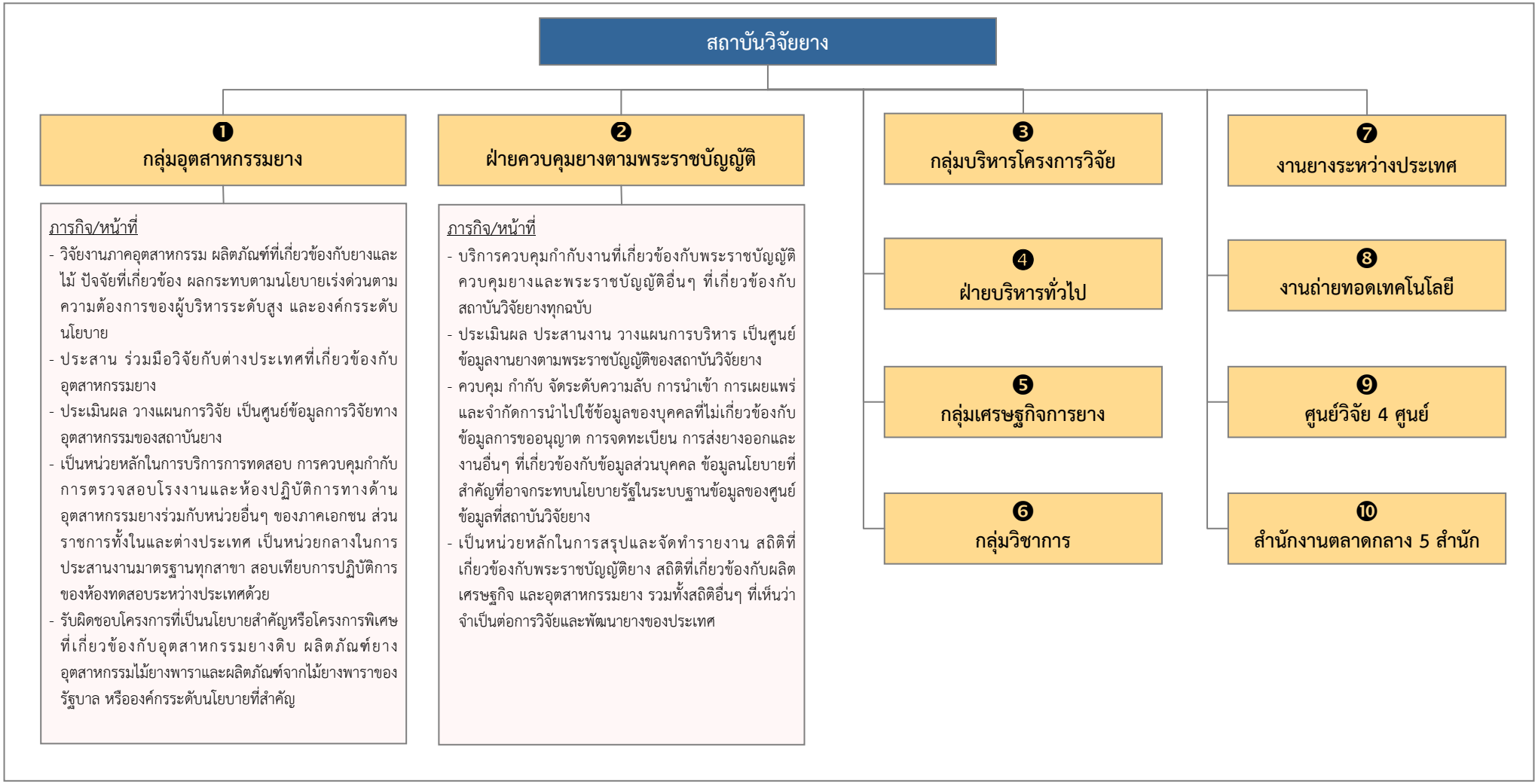

ภารกิจหลักของสถาบันวิจัยยาง มีภารกิจรับผิดชอบงานวิชาการด้านยางพารา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาด้านการผลิต ด้านเศรษฐกิจและการตลาด ด้านอุตสาหกรรมแปรรูปยางและผลิตภัณฑ์ยาง การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นผลงานวิจัยให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และกรมส่งเสริมการเกษตรนำไปเผยแพร่สู่เกษตรกร มีห้องปฏิบัติการวิเคราะห์และทดสอบผลิตภัณฑ์ยาง ใช้พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 กำกับดูแลการนำเข้าและส่งออกต้นยาง การนำเข้าและส่งออกยาง การทำยาง การค้ายาง การบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก มาตรฐานยาง และประสานความร่วมมือด้านยางกับองค์การระหว่างประเทศ สถาบันวิจัยยาง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ศึกษา ค้นคว้า วิจัยด้านการผลิต ด้านอุตสาหกรรม ด้านมาตรฐานการผลิต คุณภาพ และด้านเศรษฐกิจยาง
- วางแผนและประสานงานเกี่ยวกับการผลิตพันธุ์ยาง
- ควบคุมการผลิต การค้า การส่งออก การนำเข้ายางตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง
- ให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สถาบันวิจัยยาง มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 2 หน่วยงาน ได้แก่

1. กลุ่มอุตสาหกรรมยาง
2. ฝ่ายควบคุมยางตามพระราชบัญญัติ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.26.1 กลุ่มอุตสาหกรรมยาง

กลุ่มอุตสาหกรรมยาง มีอำนาจหน้าที่ในการวิจัยงานภาคอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยางและไม้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลกระทบตามนโยบายเร่งด่วนตามความต้องการของผู้บริหารระดับสูง และองค์กรระดับนโยบาย ประสานและร่วมมือวิจัยกับต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยาง ประเมินผล วางแผนการวิจัยและเป็นศูนย์ข้อมูลการวิจัยทางอุตสาหกรรมของสถาบันยาง เป็นหน่วยหลักในการบริการการทดสอบ การควบคุม กำกับ การตรวจสอบโรงงานและห้องปฏิบัติการทางด้านอุตสาหกรรมยางร่วมกับหน่วยอื่นๆ ของภาคเอกชน ส่วนราชการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกลางในการประสานงานมาตรฐานทุกสาขา สอบเทียบการปฏิบัติการของห้องทดสอบระหว่างประเทศ รับผิดชอบโครงการที่เป็น

นโยบายสำคัญหรือโครงการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางดิบ ผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมไม้ยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราของรัฐบาล หรือองค์กรระดับนโยบายที่สำคัญ

7.1.26.2 ฝ่ายควบคุมยางตามพระราชบัญญัติ

ฝ่ายควบคุมยางตามพระราชบัญญัติ มีอำนาจหน้าที่ในการบริการควบคุมกำกับงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมยางและพระราชบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันวิจัยยางทุกฉบับ ประเมินผลประสานงาน วางแผนการบริหารและเป็นศูนย์ข้อมูลงานยางตามพระราชบัญญัติของสถาบันวิจัยยาง ควบคุมกำกับและจัดระดับความลับ การนำเข้า การเผยแพร่ และจำกัดการนำไปใช้ข้อมูลของบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูล การขออนุญาต การจดทะเบียน การส่งยางออกและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลนโยบายที่สำคัญที่อาจกระทบนโยบายรัฐในระบบฐานข้อมูลของศูนย์ข้อมูลที่สถาบันวิจัยยาง เป็นหน่วยหลักในการสรุปและจัดทำรายงาน สถิติที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติยาง สถิติที่เกี่ยวข้องกับผลิต เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมยาง รวมทั้งสถิติอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนายางของประเทศ

7.1.27 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (รัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

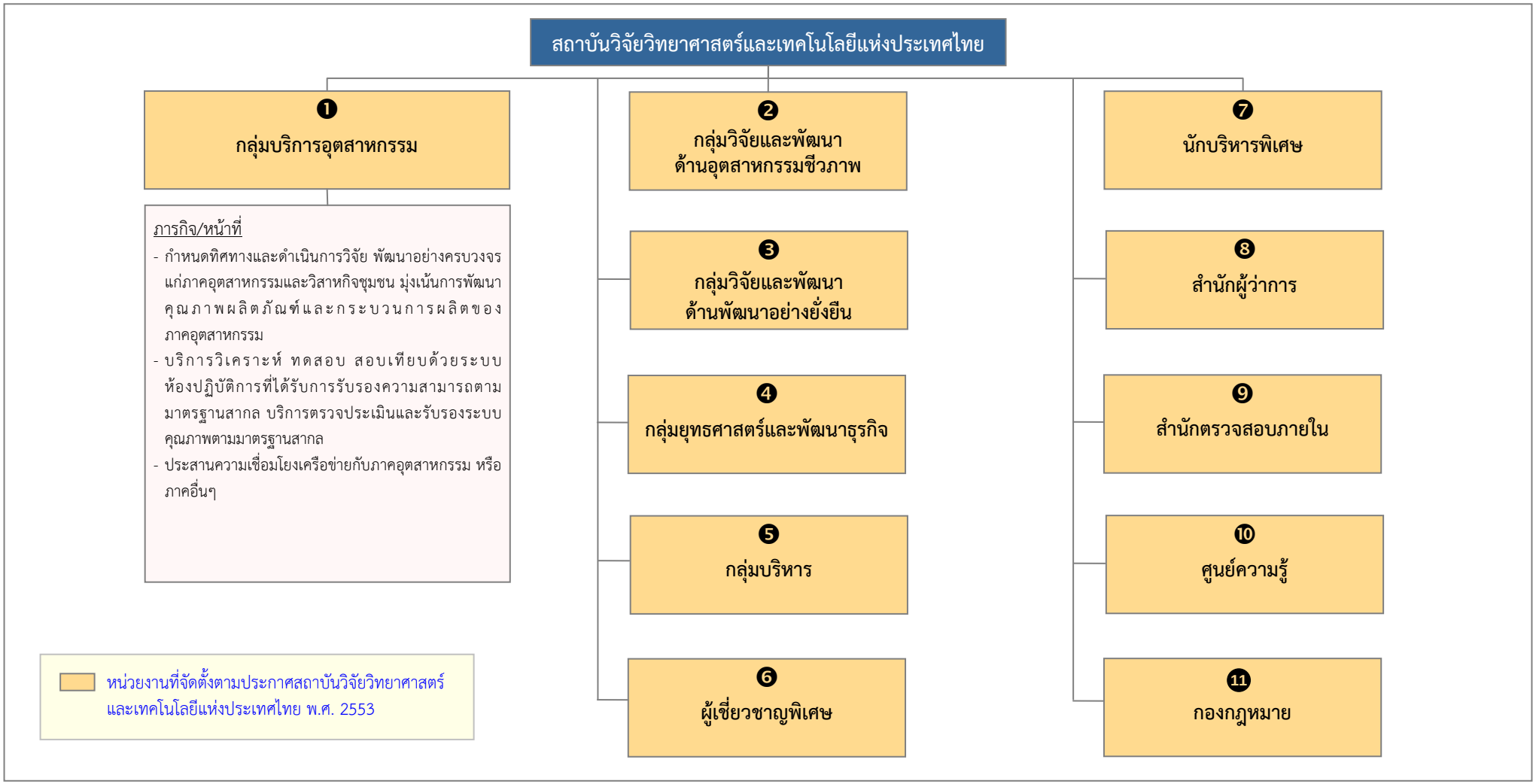

ภารกิจหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

- ดำเนินการวิจัย พัฒนา ให้บริการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- เพิ่มศักยภาพของประเทศด้านการพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยี
- เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย มีกลุ่มงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มบริการอุตสาหกรรม

กลุ่มงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.27.1 กลุ่มบริการอุตสาหกรรม

กลุ่มบริการอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดทิศทาง ดำเนินการวิจัยและพัฒนาอย่างครบวงจรแก่ภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม บริการวิเคราะห์ทดสอบ สอบเทียบด้วยระบบห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองความสามารถตามมาตรฐานสากล บริการตรวจประเมินและรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐานสากล ประสานความเชื่อมโยงเครือข่ายกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคอื่นๆ เพื่อสร้างพันธมิตรการบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

7.1.28 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)

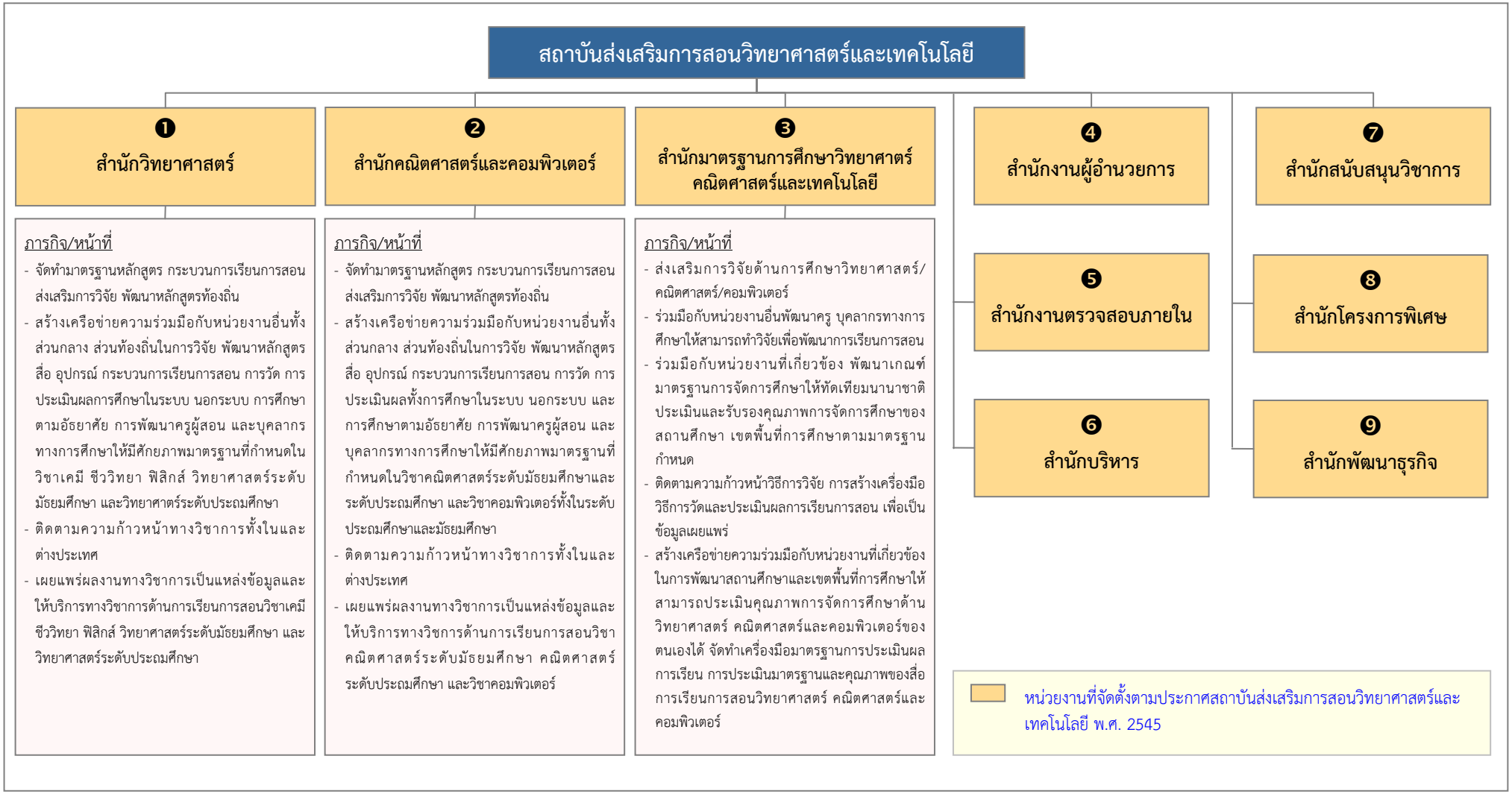

ภารกิจหลักของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีดังต่อไปนี้

- ริเริ่ม ดำเนินการ ส่งเสริมการค้นคว้าและวิจัยหลักสูตร วิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีทุกระดับการศึกษา
- ส่งเสริมและดำเนินการฝึกอบรมครู อาจารย์ นักเรียน นิสิตและนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี
- ส่งเสริมและดำเนินการค้นคว้า ปรับปรุง จัดทำแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสารทางวิชการ และสื่อสารเรียนการสอนทุกประเภท ตลอดทั้งประดิษฐ์อุปกรณ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี
- ส่งเสริมและดำเนินการประเมินมาตรฐานแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสารทางวิชาการ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 3 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักวิทยาศาสตร์
2. สำนักคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์
3. สำนักมาตรฐานการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.28.1 สำนักวิทยาศาสตร์

สำนักวิทยาศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำมาตรฐานหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นในการวิจัย พัฒนาหลักสูตร สื่อ อุปกรณ์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย พัฒนาครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพมาตรฐานที่กำหนดในวิชาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และวิทยาศาตร์ระดับประถมศึกษา ดำเนินการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นแหล่งข้อมูลและให้บริการทางวิชาการด้านการเรียนการสอนวิชาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา

7.1.28.2 สำนักคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์

สำนักคณิตศาตร์และคอมพิวเตอร์ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำมาตรฐานหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นในการวิจัย พัฒนาหลักสูตร สื่อ อุปกรณ์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย พัฒนาครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพมาตรฐานที่กำหนดในวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา คณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา และวิชาคอมพิวเตอร์ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นแหล่งข้อมูลและให้บริการทางวิชาการด้านการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา และวิชาคอมพิวเตอร์

7.1.28.3 สำนักมาตรฐานการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี

สำนักมาตรฐานการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการวิจัยด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ ร่วมมือกับสำนักวิทยาศาสตร์ สำนักคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ และหน่วยงานอื่นในการทำวิจัยด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดำเนินการส่งเสริมและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ประเมินและรับรองคุณภาพการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ของสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับวิธีการวิจัย การสร้างเครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นข้อมูลและเผยแพร่ให้แก่สำนักวิทยาศาสตร์ สำนักคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ และหน่วยงานอื่น สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาให้สามารถประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ของตนเองได้ ร่วมมือกับสำนักวิทยาศาสตร์ สำนักคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ และหน่วยงานอื่นจัดทำเครื่องมือมาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ประเมินมาตรฐานและคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์

7.1.29 สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (องค์การอิสระ)

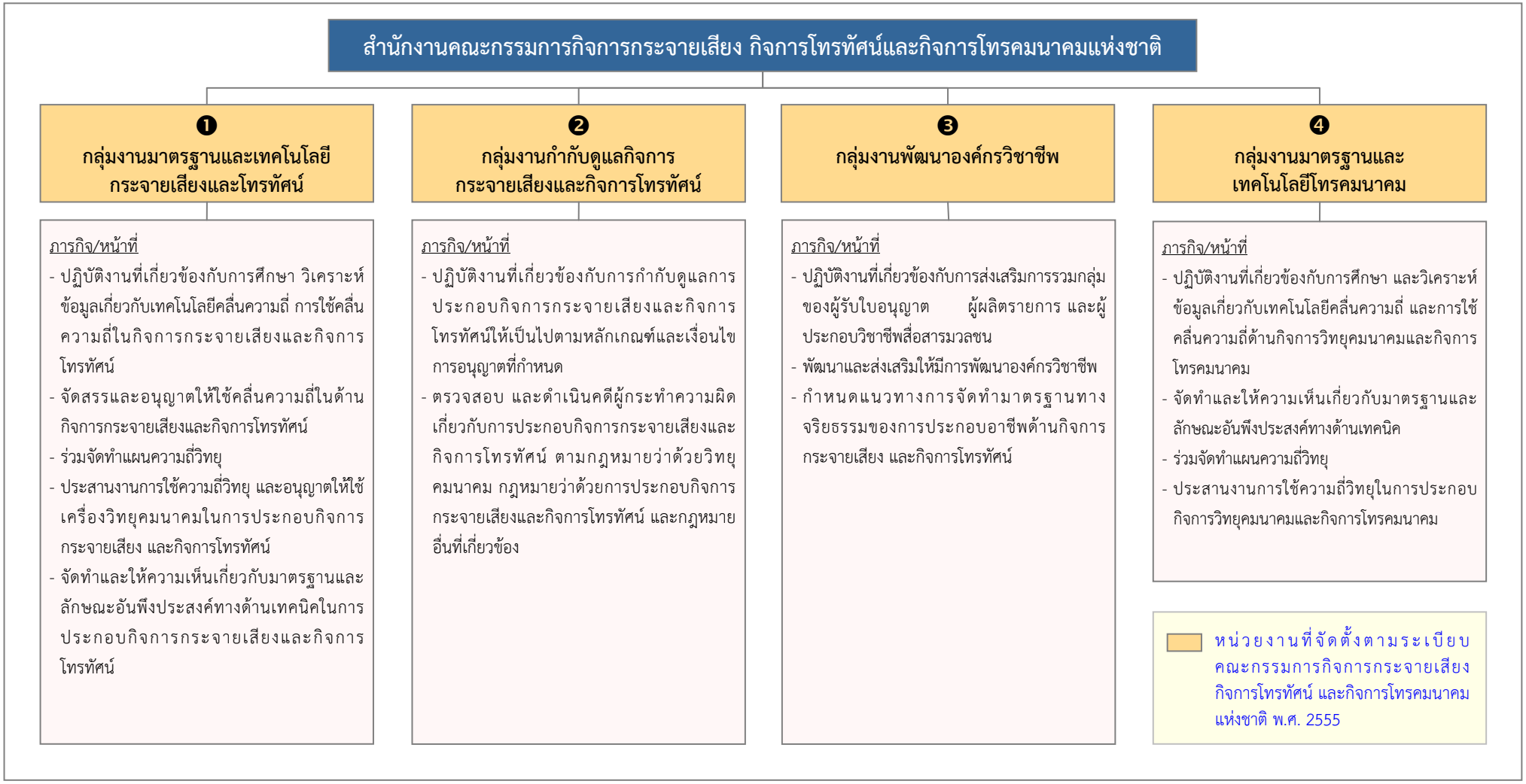

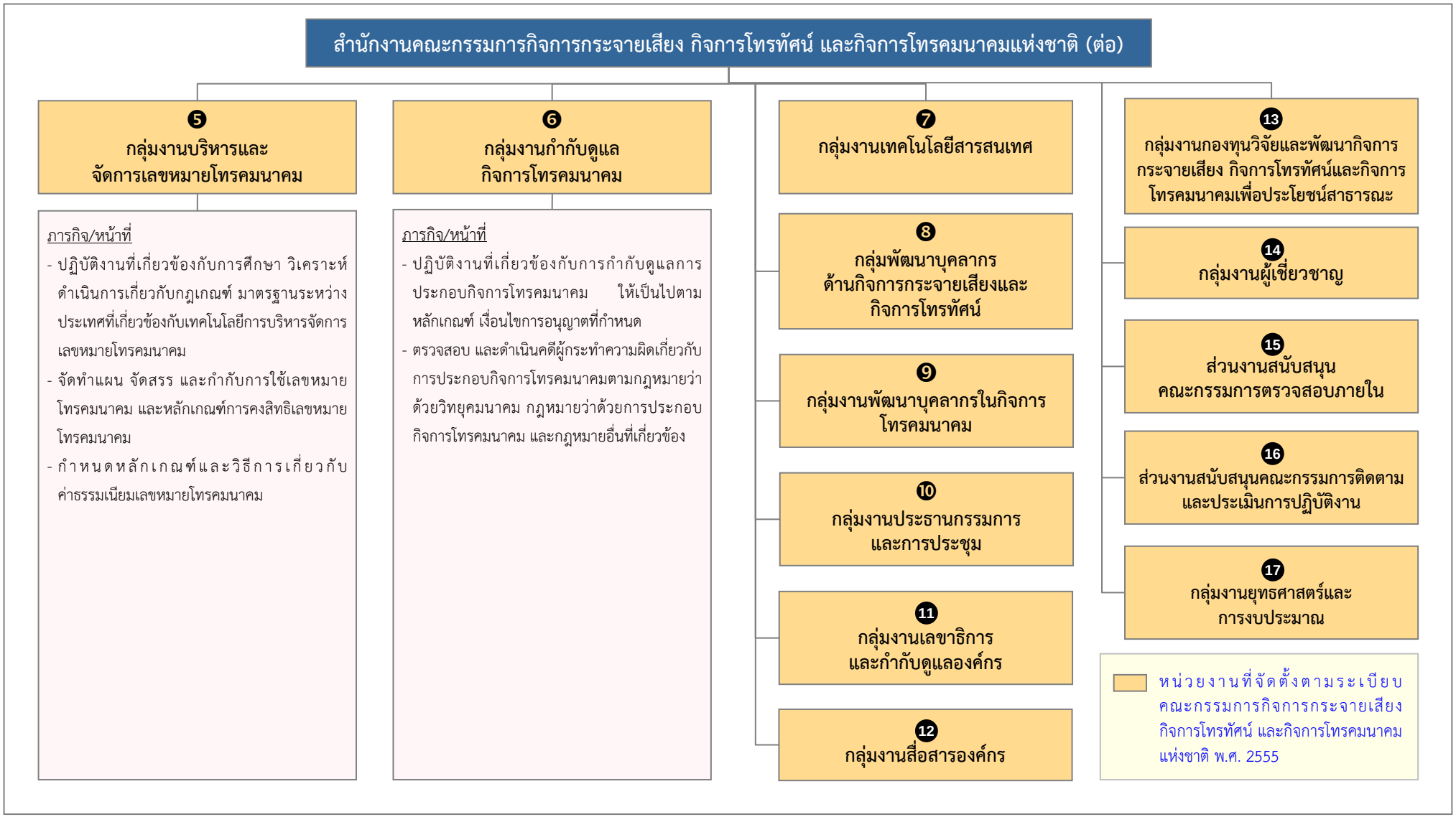
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ต่อ)
5 กลุ่มงานบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม
ภารกิจ/หน้าที่
- ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา วิเคราะห์ ดำเนินการเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ มาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการบริหารจัดการเลขหมายโทรคมนาคม
- จัดทำแผน จัดสรร และกำกับการใช้เลขหมายโทรคมนาคม และหลักเกณฑ์การคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคม
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมเลขหมายโทรคมนาคม
6 กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม
ภารกิจ/หน้าที่
- ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการอนุญาตที่กำหนด
- ตรวจสอบ และดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
7 กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
8 กลุ่มพัฒนาบุคลากรด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
9 กลุ่มงานพัฒนาบุคลากรในกิจการโทรคมนาคม
10 กลุ่มงานประธานกรรมการและการประชุม
11 กลุ่มงานเลขาธิการและกำกับดูแลองค์กร
12 กลุ่มงานสื่อสารองค์กร
13 กลุ่มงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ
14 กลุ่มงานผู้เชี่ยวชาญ
15 ส่วนงานสนับสนุนคณะกรรมการตรวจสอบภายใน
16 ส่วนงานสนับสนุนคณะกรรมการติดตามและประเมินการปฏิบัติงาน
17 กลุ่มงานยุทธศาสตร์และการงบประมาณ
หน่วยงานที่จัดตั้งตามระเบียบคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. 2555

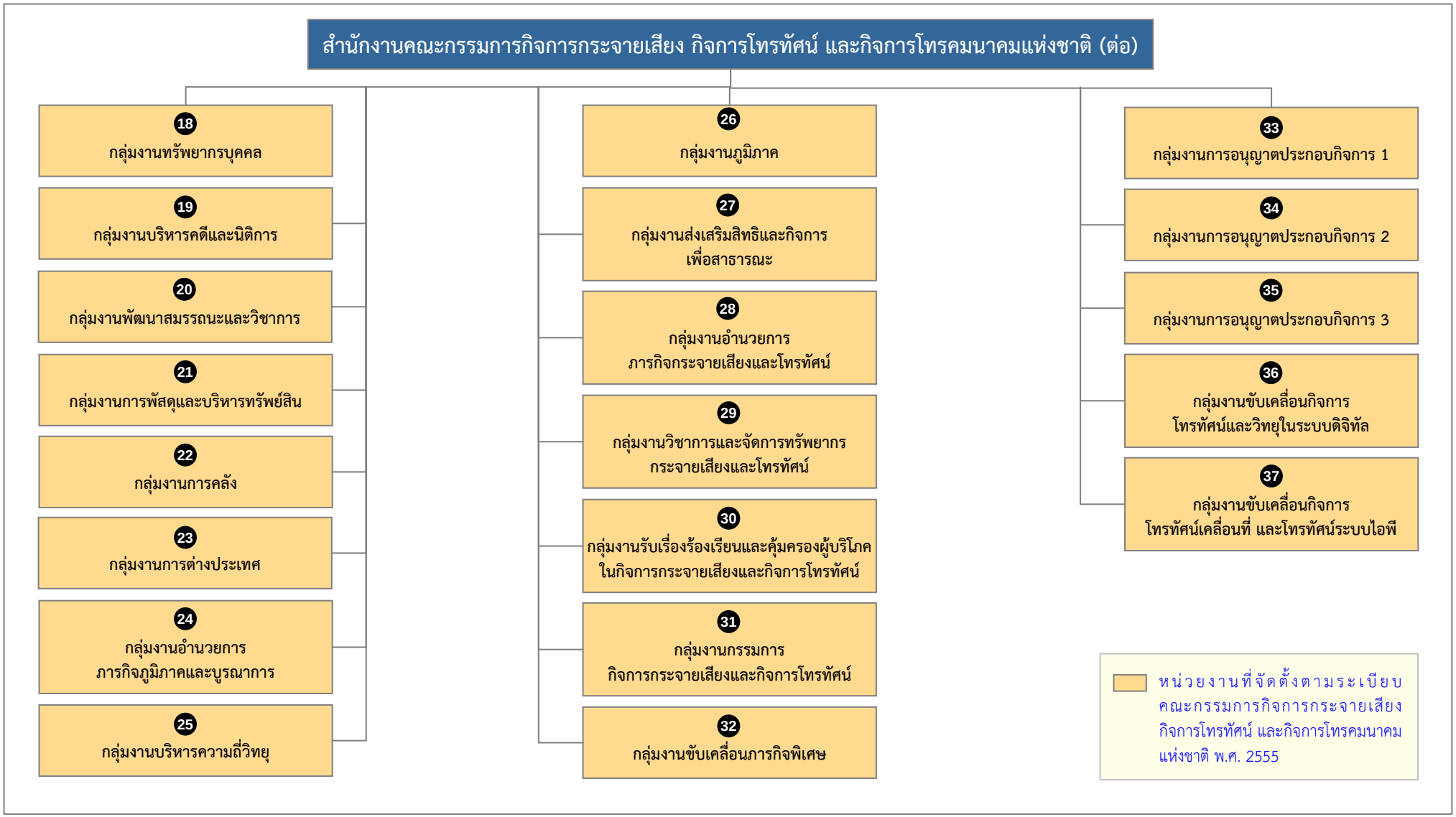
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ต่อ)
18 กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล
19 กลุ่มงานบริหารคดีและนิติการ
20 กลุ่มงานพัฒนาสมรรถนะและวิชาการ
21 กลุ่มงานการพัสดุและบริหารทรัพย์สิน
22 กลุ่มงานการคลัง
23 กลุ่มงานการต่างประเทศ
24 กลุ่มงานอำนวยการ ภารกิจภูมิภาคและบูรณาการ
25 กลุ่มงานบริหารความถี่วิทยุ
26 กลุ่มงานภูมิภาค
27 กลุ่มงานส่งเสริมสิทธิและกิจการเพื่อสาธารณะ
28 กลุ่มงานอำนวยการ ภารกิจกระจายเสียงและโทรทัศน์
29 กลุ่มงานวิชาการและจัดการทรัพยากร กระจายเสียงและโทรทัศน์
30 กลุ่มงานรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
31 กลุ่มงานกรรมการ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
32 กลุ่มงานขับเคลื่อนภารกิจพิเศษ
33 กลุ่มงานการอนุญาตประกอบกิจการ 1
34 กลุ่มงานการอนุญาตประกอบกิจการ 2
35 กลุ่มงานการอนุญาตประกอบกิจการ 3
36 กลุ่มงานขับเคลื่อนกิจการ โทรทัศน์และวิทยุในระบบดิจิทัล
37 กลุ่มงานขับเคลื่อนกิจการ โทรทัศน์เคลื่อนที่ และโทรทัศน์ระบบไอพี
หน่วยงานที่จัดตั้งตามระเบียบคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. 2555

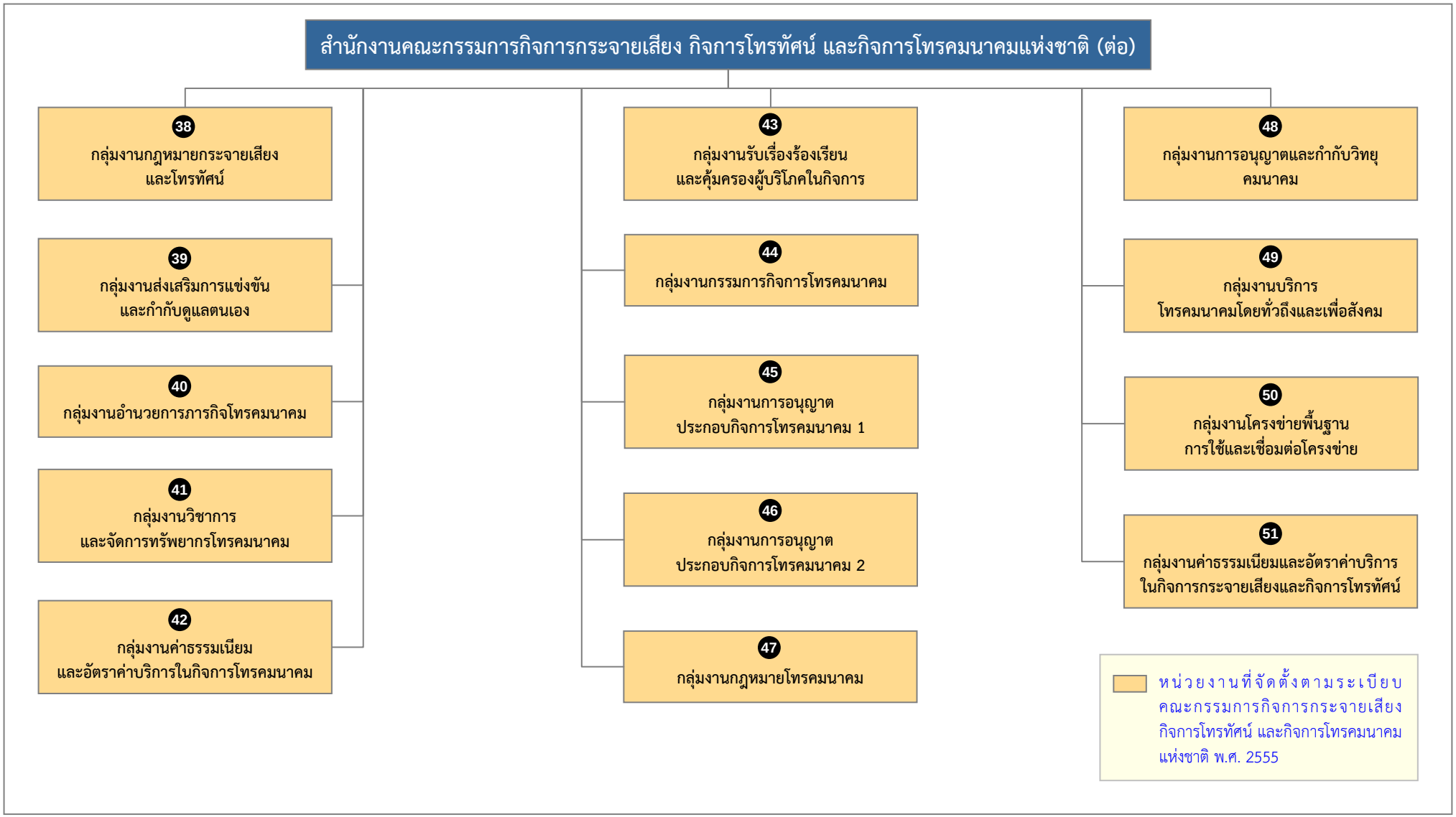
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ต่อ)
38 กลุ่มงานกฎหมายกระจายเสียง และโทรทัศน์
39 กลุ่มงานส่งเสริมการแข่งขัน และกำกับดูแลตนเอง
40 กลุ่มงานอำนวยการภารกิจโทรคมนาคม
41 กลุ่มงานวิชาการ และจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม
42 กลุ่มงานค่าธรรมเนียม และอัตราค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม
43 กลุ่มงานรับเรื่องร้องเรียน และคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการ
44 กลุ่มงานกรรมการกิจการโทรคมนาคม
45 กลุ่มงานการอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคม 1
46 กลุ่มงานการอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคม 2
47 กลุ่มงานกฎหมายโทรคมนาคม
48 กลุ่มงานการอนุญาตและกำกับวิทยุ คมนาคม
49 กลุ่มงานบริการ โทรคมนาคมโดยทั่วถึงและเพื่อสังคม
50 กลุ่มงานโครงข่ายพื้นฐาน การใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย
51 กลุ่มงานค่าธรรมเนียมและอัตราค่าบริการ ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
หน่วยงานที่จัดตั้งตามระเบียบ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ พ.ศ. 2555

ภารกิจหลักของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม หรือ กสทช. มีดังต่อไปนี้

- รับผิดชอบการรับและจ่ายเงินรายได้ของสำนักงาน กสทช.
- จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. เพื่อเสนอ กสทช. อนุมัติ โดยรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. ให้หมายความรวมถึงรายจ่ายใดๆ อันเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. กสท. กทค. และสำนักงาน กสทช.
- ตรวจสอบ ติดตามการใช้คลื่นความถี่
- รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้คลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาหรือเสนอความเห็นต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด
- ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
- รับผิดชอบงานธุรการของ กสทช. กสท. กทค. และคณะกรรมการบริหารกองทุน
- ปฏิบัติงานอื่นตามที่ กสทช. กสท. และ กทค. มอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม มีกลุ่มงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 6 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีกระจายเสียงและโทรทัศน์
2. กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
3. กลุ่มงานพัฒนาองค์กรวิชาชีพ
4. กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีโทรคมนาคม
5. กลุ่มงานบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม
6. กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม

กลุ่มงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.29.1 กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีกระจายเสียงและโทรทัศน์

กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จัดสรรและอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ร่วมจัดทำแผนความถี่วิทยุ ประสานงานการใช้ความถี่วิทยุ และอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ดำเนินการจัดทำและให้ความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานและลักษณะอันพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.29.2 กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

กลุ่มงานกำกับดูแลกิจกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตที่กำหนด ดำเนินการตรวจสอบ ดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.29.3 กลุ่มงานพัฒนาองค์กรวิชาชีพ

กลุ่มงานพัฒนาองค์กรวิชาชีพ มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน ดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์กรวิชาชีพ กำหนดแนวทางการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.29.4 กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีโทรคมนาคม

กลุ่มงานมาตรฐานและเทคโนโลยีโทรคมนาคม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการวิทยุคมนาคมและกิจการโทรคมนาคม ดำเนินการจัดทำและให้ความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานและลักษณะอันพึงประสงค์ทางด้านเทคนิค ร่วมจัดทำแผนความถี่วิทยุ ประสานงานการใช้ความถี่วิทยุในการประกอบกิจการวิทยุคมนาคมและกิจการโทรคมนาคม และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.29.5 กลุ่มงานบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม

กลุ่มงานบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์ และดำเนินการเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ มาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการบริหารจัดการเลขหมายโทรคมนาคม ดำเนินการจัดทำแผน จัดสรร และกำกับการใช้เลขหมายโทรคมนาคม และหลักเกณฑ์การคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมเลขหมายโทรคมนาคม และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.29.6 กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม

กลุ่มงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตที่กำหนด ดำเนินการตรวจสอบและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.30 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

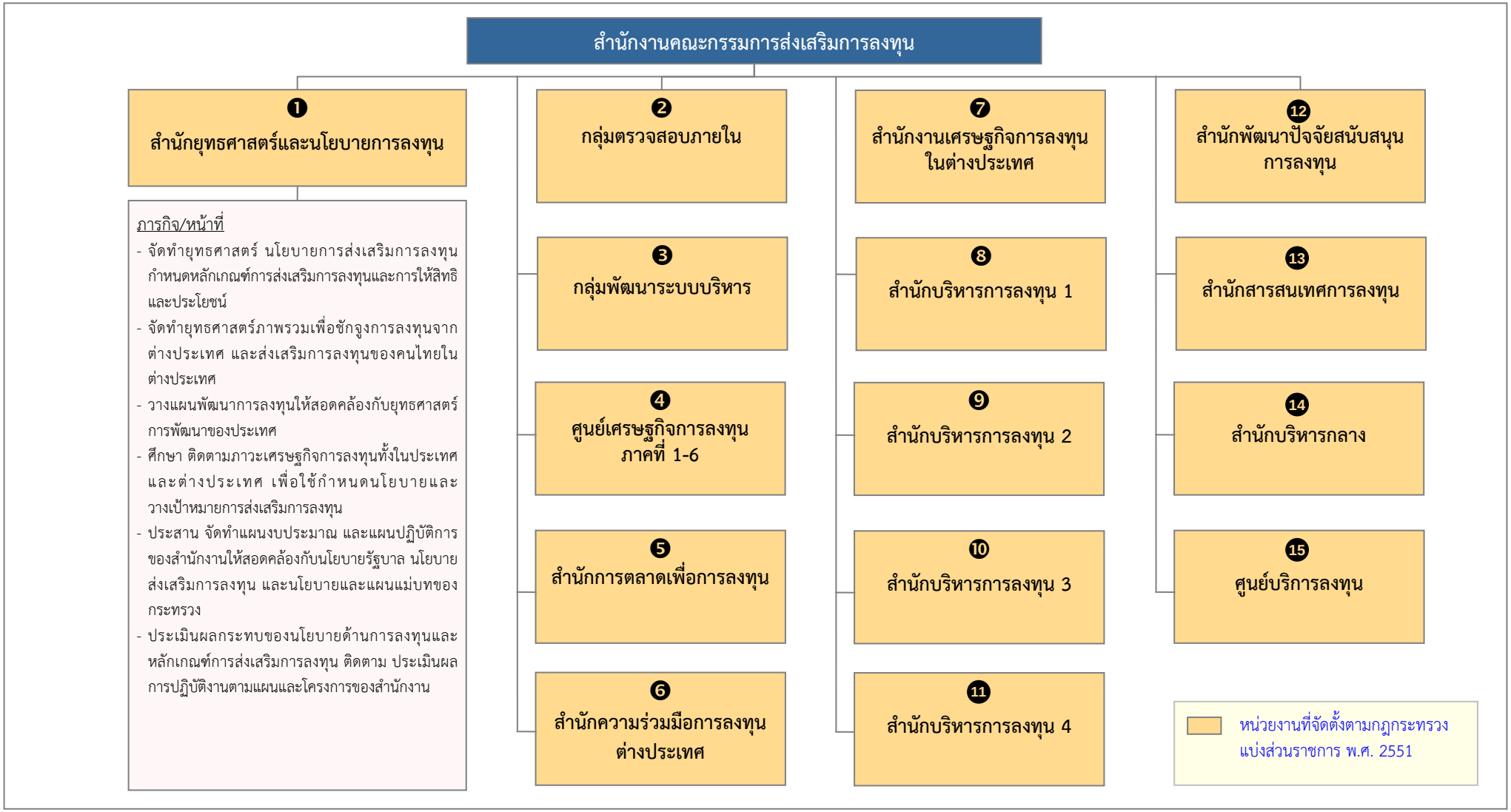

ภารกิจหลักของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีภารกิจในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ โดยให้สิทธิและประโยชน์ในการลงทุน เสริมสร้างปัจจัยเกื้อหนุนต่อการลงทุน การส่งเสริมการลงทุนและการบริการลงทุน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมอบหมาย
- ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุน ชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ
- จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุน ในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และดำเนินการตามโครงการลงทุน ศึกษาลู่ทางในการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน ประสานการแก้ไขปัญหานักลงทุน
- วิเคราะห์โครงการการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบ และควบคุม ประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
- ศึกษา ค้นคว้าหาลู่ทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน
- ศึกษา รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.30.1 สำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน

สำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์และนโยบายการส่งเสริมการลงทุน กำหนดหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนและการให้สิทธิและประโยชน์ จัดทำยุทธศาสตร์ในภาพรวมเพื่อชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ วางแผนพัฒนาการลงทุนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ ศึกษาและติดตามภาวะเศรษฐกิจการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและวางเป้าหมายการส่งเสริมการลงทุน ประสานและจัดทำแผนงบประมาณ และแผนปฏิบัติการของสำนักงานให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายส่งเสริมการลงทุน และนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง ดำเนินการประเมินผลกระทบของนโยบายด้านการลงทุนและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนและโครงการของสำนักงาน และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

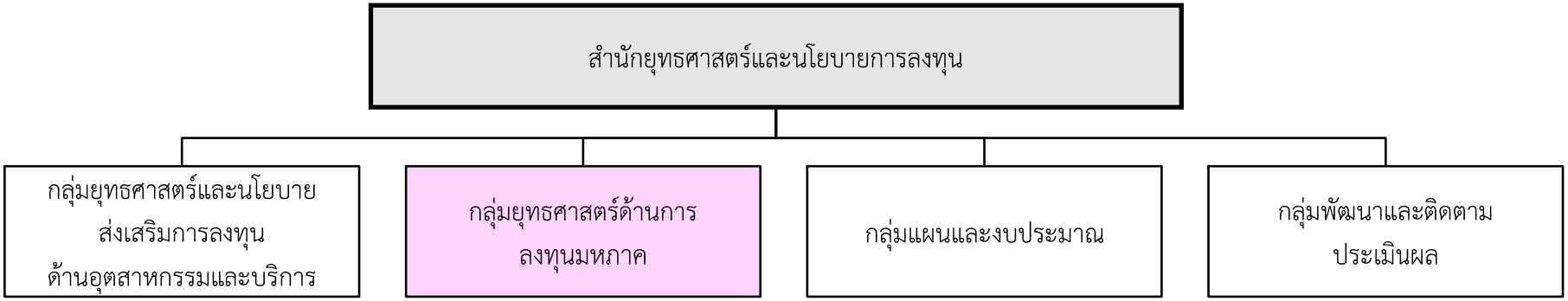

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนระดับมหภาค
- ศึกษาวิเคราะห์ เสนอยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุนที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ นโยบายรัฐบาล และสภาวการณ์ของโลก - วิเคราะห์ติดตามแนวโน้มเศรษฐกิจการลงทุนของ FDI และ DDI ตลอดจนประสานและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์สำนักงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย และประเทศอื่นๆ - ปรับปรุงการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ - วางแผนและกำหนดแนวทางการวิเคราะห์โครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน

7.1.31 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

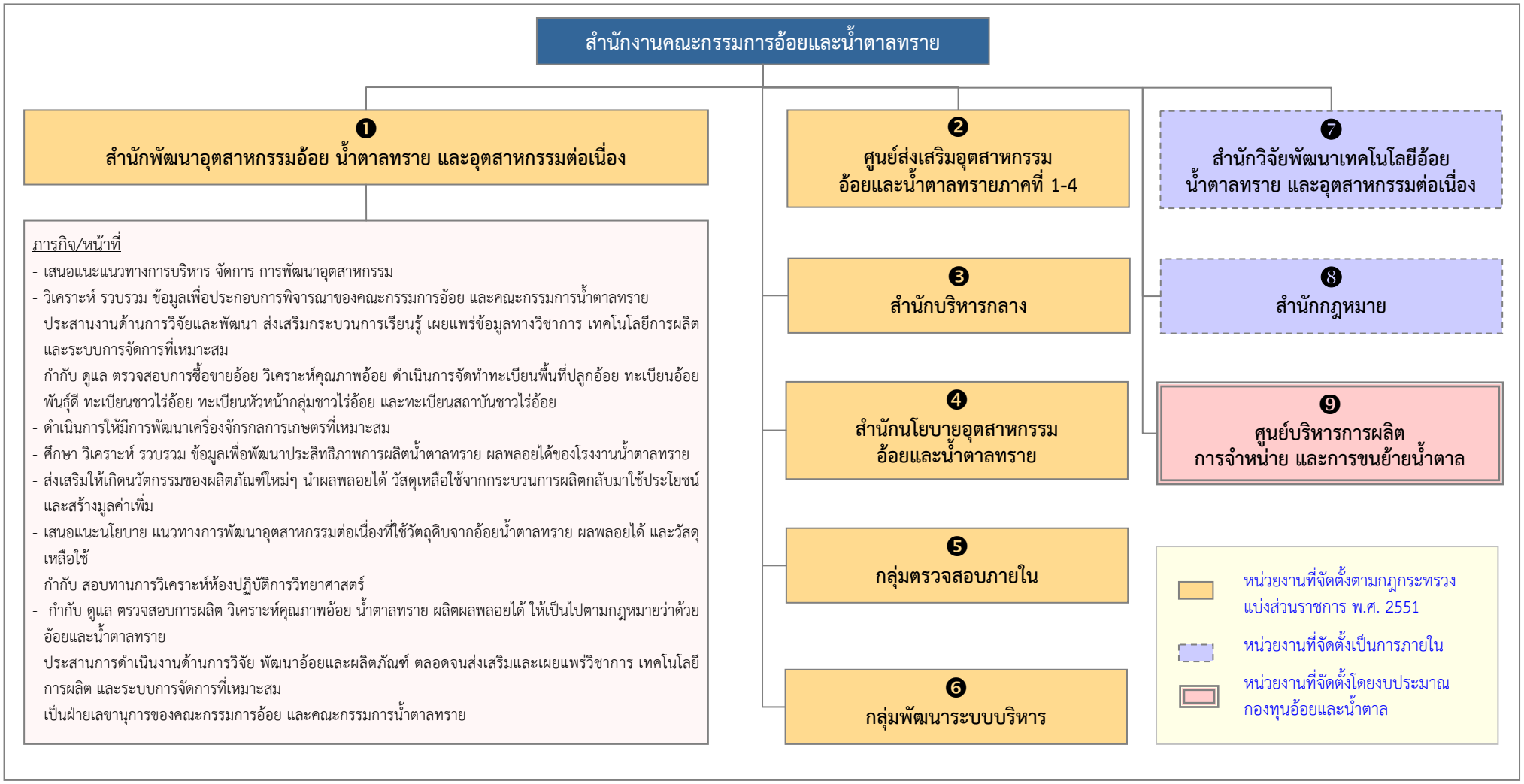

ภารกิจหลักของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย กำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้เติบโตอย่างยั่งยืนมีเสถียรภาพ สร้างความเป็นธรรม รักษาผลประโยชน์ในระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย
- กำหนด เสนอแนะนโยบาย วิเคราะห์ ชี้นำ เตือนภัย สนับสนุน ประสานการวิจัย
- พัฒนาและสร้างองค์ความรู้ ตลอดจนถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การใช้และการจำหน่ายอ้อย น้ำตาลทรายและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดนโยบายในการชี้นำทิศทางการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- จัดทำแผนการปลูกและผลิตอ้อยเพื่อใช้ในการผลิตน้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และแผนการผลิตน้ำตาลทรายเพื่อใช้บริโภคในราชอาณาจักรและส่งออก เสนอคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- รับจดทะเบียนชาวไร่อ้อย หัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อย และสถาบันชาวไร่อ้อย
- จัดทำทะเบียนชาวไร่อ้อยและที่ดินที่ใช้ในการปลูกอ้อย
- ทดสอบคุณภาพอ้อยและน้ำตาลทราย
- วิจัย พัฒนา และส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ในการผลิตและการใช้ประโยชน์จากอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิตอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการผลิต การใช้ การจำหน่ายอ้อย และน้ำตาลทราย ตลอดจนภาวการณ์ตลาดของน้ำตาลทราย ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- ประสานงานกับคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการอ้อย และคณะกรรมการน้ำตาลทราย
- ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศ ต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ

- ปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 1 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.31.1 สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะแนวทางในการบริหาร จัดการ และพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทรายและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และกลั่นกรองข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอ้อยและคณะกรรมการน้ำตาลทราย ประสานการดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาอ้อยและน้ำตาลทราย ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ เทคโนโลยีการผลิต และระบบการจัดการที่เหมาะสมแก่เกษตรกรและโรงงานน้ำตาลทราย กำกับ ดูแล ตรวจสอบการซื้อขายอ้อย การวิเคราะห์คุณภาพอ้อย ดำเนินการจัดทำทะเบียนพื้นที่ปลูกอ้อย ทะเบียนอ้อยพันธุ์ดี ทะเบียนชาวไร่อ้อย ทะเบียนหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อย และทะเบียนสถาบันชาวไร่อ้อย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย ศึกษาและดำเนินการให้มีการพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพอ้อย และแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และกลั่นกรองข้อมูลเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาลทราย รวมทั้งผลพลอยได้ของโรงงานน้ำตาลทราย ดำเนินการสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ นำผลพลอยได้และวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่ม เสนอแนะนโยบายและแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้วัตถุดิบจากอ้อย น้ำตาลทราย ผลพลอยได้ และวัสดุเหลือใช้ ดำเนินการกำกับ สอบทานการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของน้ำอ้อย และน้ำตาลทราย กำกับ ดูแล และตรวจสอบการผลิต และการวิเคราะห์คุณภาพอ้อย น้ำตาลทราย และผลิตผลพลอยได้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย ประสานการดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาอ้อยและผลิตภัณฑ์ ตลอดจนส่งเสริม และเผยแพร่วิชาการ เทคโนโลยีการผลิต และระบบการจัดการที่เหมาะสม ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการอ้อย และคณะกรรมการน้ำตาลทราย และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

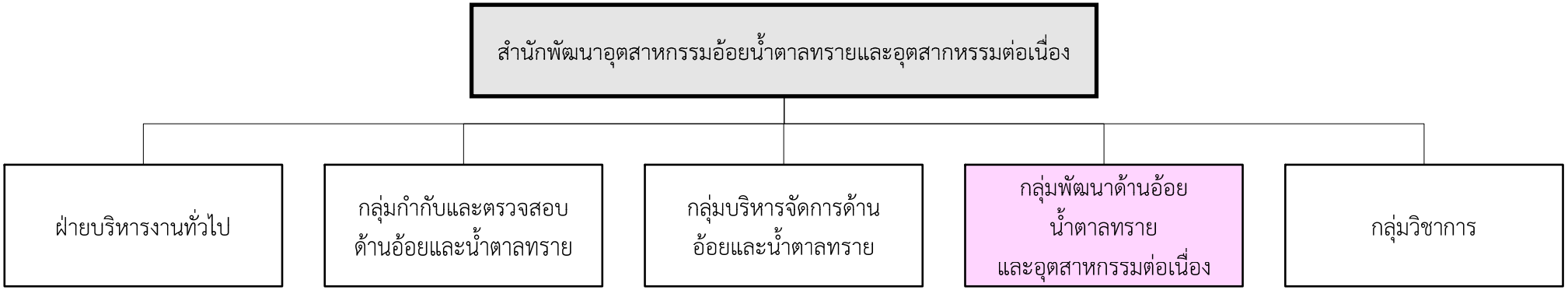

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

กลุ่มกำกับและตรวจสอบด้านอ้อยและน้ำตาล	กลุ่มบริหารจัดการด้านอ้อยและน้ำตาลทราย
- จดทะเบียนพื้นที่ปลูกอ้อยทั่วประเทศ - จดทะเบียนชาวไร่อ้อย หัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อยและสถาบันชาวไร่อ้อย - ตรวจสอบความพร้อมในการผลิตน้ำตาลทรายของโรงงานในการกำหนดการเปิดหีบและตรวจสอบการสิ้นสุดการหีบของโรงงาน - ตรวจสอบกระบวนการผลิต การจำหน่าย การส่งมอบ น้ำตาลทรายและผลพลอยได้ของโรงงานน้ำตาล - ตรวจสอบการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล - ตรวจสอบเครื่องจักรโรงงานและบริการเกี่ยวกับการตรวจสอบรอยร้าวของเพราเครื่องจักรและแรงสั่นสะเทือน	- ติดตาม วิเคราะห์สถานการณ์การจำหน่ายน้ำตาลทราย ด้านการนำเข้าและส่งออกของประเทศ ตลอดจนการจำหน่าย และการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย - การอนุญาตการนำเข้าและส่งออกน้ำตาลทราย และผลพลอยได้จากการผลิต - การให้สิทธิและกำกับการใช้น้ำตาลทรายสำหรับผู้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก - ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอ้อยและคณะกรรมการน้ำตาลทราย - ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ กฎ ระเบียบต่างๆ เพื่อการพัฒนาปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์การผลิตอ้อยและการจำหน่ายน้ำตาลทราย - แจ้งและประสานให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทราบและถือปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการอ้อยและคณะกรรมการน้ำตาลทราย รวมทั้งติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ

7.1.32 สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม

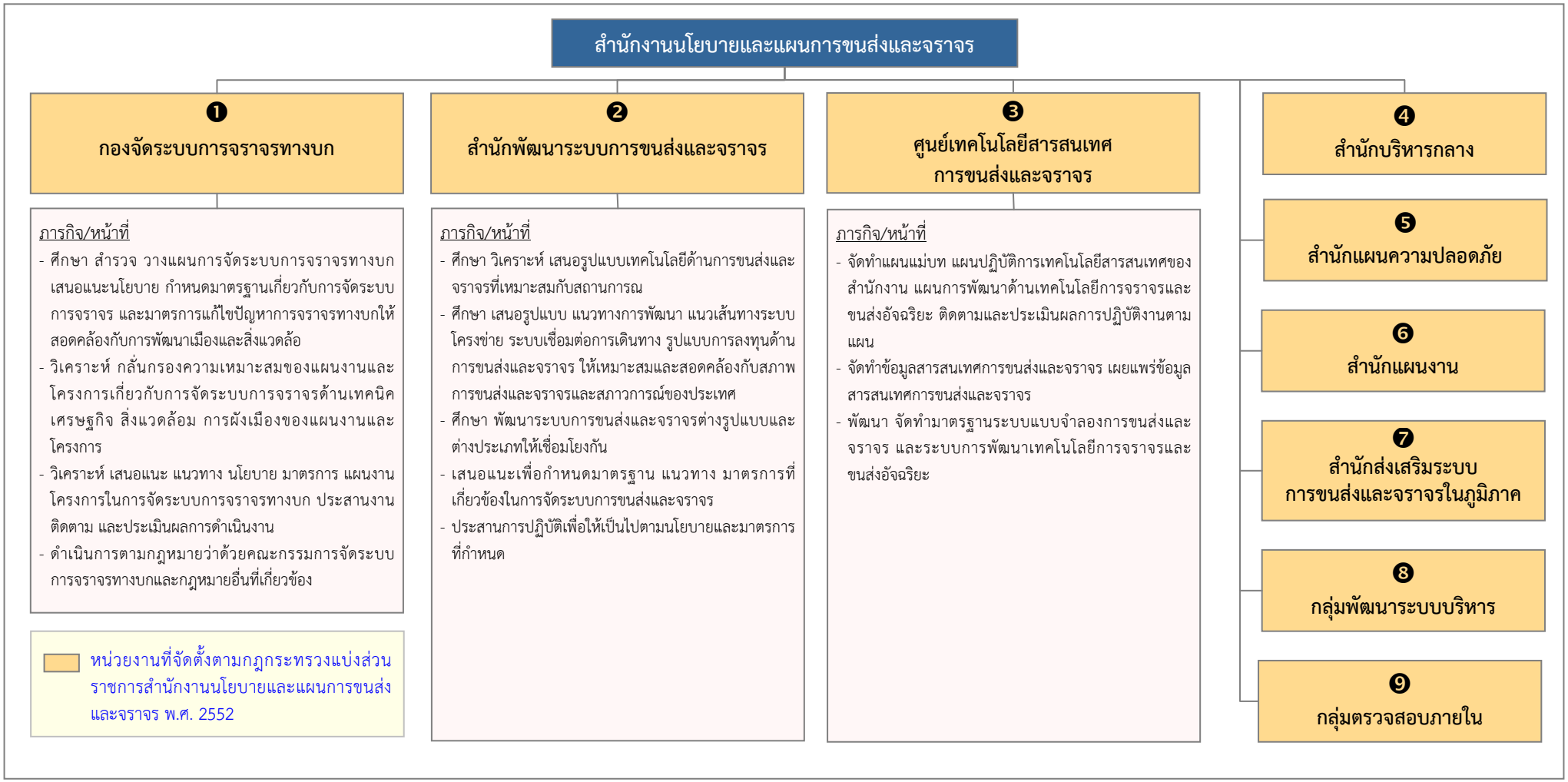

ภารกิจหลักของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบาย จัดทำแผนหลัก แผนแม่บท และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในระบบการขนส่งของประเทศ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนหลัก แผนแม่บท แผนการลงทุนด้านการขนส่งและจราจร ระดับประเทศ และติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน
- ศึกษา เสนอแนะนโยบาย กำหนดมาตรการ มาตรฐานด้านการจัดระบบการจราจรทางบก ให้สอดคล้องกับแผนหลักด้านการขนส่งและจราจร วิเคราะห์กลั่นกรองความเหมาะสมของแผนงาน และโครงการจัดระบบการจราจรทางบกเสนอต่อคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำรายงานด้านการขนส่งและจราจร ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมในระบบการขนส่ง
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อจัดทำรายงานและแนวโน้มของการขนส่งและจราจร ในด้านเศรษฐกิจ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม จัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศของการขนส่งและจราจร และพัฒนาเทคโนโลยีการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 3 หน่วยงาน ได้แก่

1. กองจัดระบบการจราจรทางบก
2. สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร
3. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งและจราจร

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.32.1 กองจัดระบบการจราจรทางบก

กองจัดระบบการจราจรทางบก มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา สำรวจ วางแผนการจัดระบบการจราจรทางบก เสนอแนะนโยบาย และกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจร มาตรการในการแก้ไขปัญหาการจราจรทางบก ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเมืองและสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์และกลั่นกรองความเหมาะสมของแผนงานและโครงการที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรด้านเทคนิค เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การผังเมืองของแผนงานและโครงการ วิเคราะห์และเสนอแนะ แนวทาง นโยบาย มาตรการ แผนงาน และโครงการในการจัดระบบการจราจรทางบก ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.32.2 สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร

สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ เสนอรูปแบบเทคโนโลยีด้านการขนส่งและจราจรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ดำเนินการศึกษา เสนอรูปแบบและแนวทางการพัฒนา แนวเส้นทางระบบโครงข่าย ระบบเชื่อมต่อการเดินทาง และรูปแบบการลงทุนด้านการขนส่งและจราจรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการขนส่งและจราจรและสภาวการณ์ของประเทศ ศึกษาและพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรต่างรูปแบบและต่างประเภทให้เชื่อมโยงกัน และเสนอแนะเพื่อกำหนดมาตรฐาน แนวทาง และมาตรการที่เกี่ยวข้องในการจัดระบบการขนส่งและจราจร ดำเนินการประสานการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

7.1.32.3 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งและจราจร

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งและจราจร มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน และแผนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการขนส่งและจราจร และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศการขนส่งและจราจรของสำนักงาน แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพัฒนา และจัดทำมาตรฐานระบบแบบจำลองการขนส่งและจราจร ระบบการพัฒนาเทคโนโลยีการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานข้างต้น มีโครงสร้างภายใต้หน่วยงาน และหน้าที่ ดังนี้

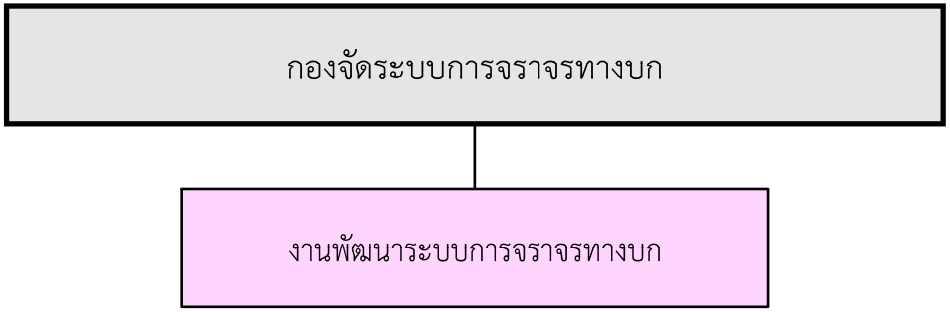

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

งานพัฒนาระบบการจราจรทางบก
- ศึกษา สำรวจ และประเมินสภาพการจราจร เพื่อเสนอแนวทาง แผนงาน โครงการ และมาตรการ เพื่อการพัฒนาระบบการจราจรในพื้นที่ กทม. และปริมณฑล และเพื่อจัดทำรายงานประจำปี - วิเคราะห์และกลั่นกรองความเหมาะสมด้านเทคนิคของแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจร - ศึกษาและพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจร รวมทั้งเสนอแนะการกำหนดหรือปรับปรุงข้อกฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบด้านการจราจร รวมทั้งด้านอุบัติเหตุ - ศึกษา ประเมินการจัดระบบการจราจร และการกำหนดมาตรการลดผลกระทบด้านการจราจร - ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานที่เกี่ยวข้องของ คจร.

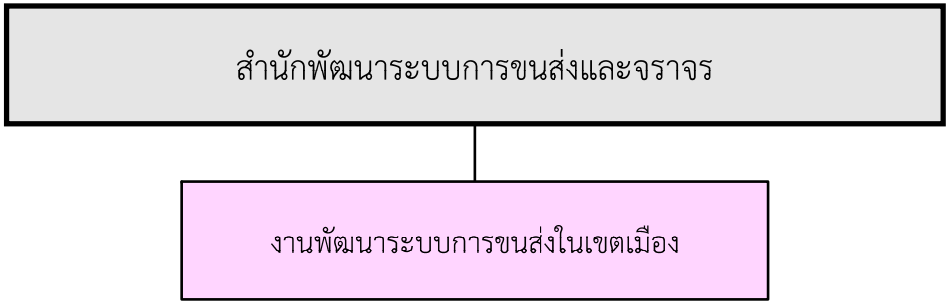

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

งานพัฒนาระบบการขนส่งในเขตเมือง
- ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอรูปแบบเทคโนโลยีด้านการขนส่งที่เหมาะสม - ศึกษา วิเคราะห์ เสนอรูปแบบแนวทางการพัฒนาระบบรถขนส่งมวลชน ทั้งระบบการเดินรถ โครงข่ายและรายเส้นทาง และการลงทุน ทั้งในกรุงเทพ ปริมณฑลและเมืองในภูมิภาค ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการเดินทาง สภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเมือง - เสนอแนะมาตรฐาน มาตรการ และแนวทางเพื่อการส่งเสริมให้มีผู้ใช้ระบบขนส่งมวลชน - พัฒนาระบบโครงข่ายการจราจร ถนนและทางด่วนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และมีโครงข่ายที่ครอบคลุม - ประสาน และติดตามการปฏิบัติ และประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรการและนโยบายที่กำหนด

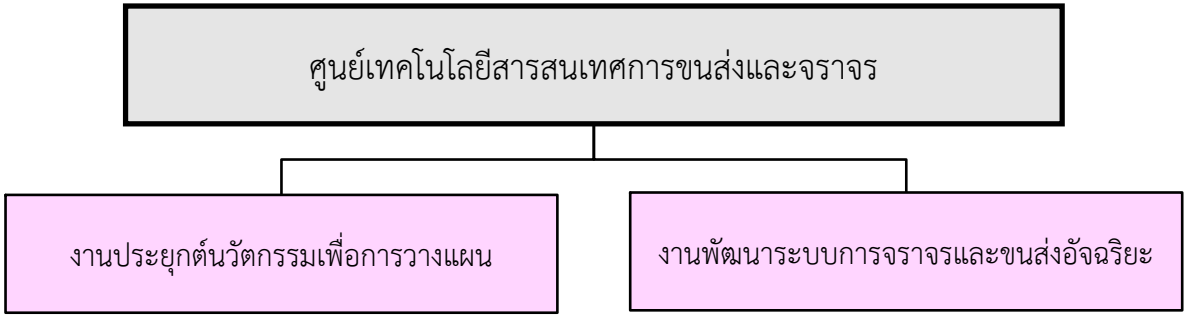

ภารกิจและหน้าที่ระดับกลุ่มงาน

งานประยุกต์นวัตกรรมเพื่อการวางแผน	งานพัฒนาระบบการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ
- จัดทำมาตรฐานและประยุกต์นวัตกรรมด้านการขนส่งและจราจรเพื่อการวางแผน - พัฒนาเครื่องมือใช้ในการศึกษาวิเคราะห์แผนงานโครงการด้านการขนส่งและจราจรและจราจร รวมทั้งระบบโลจิสติกส์การขนส่ง - ศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์โครงการด้านการขนส่งและจราจรโดยประยุกต์ใช้แบบจำลองและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องด้านการขนส่งและจราจร - พัฒนาบุคลากรของ สนข. ทางด้านการใช้งานแบบจำลองและนวัตกรรมประยุกต์ที่เกี่ยวข้องด้านการขนส่งและจราจร	- จัดทำแผนพัฒนาระบบการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ (ITS) - จัดทำระบบบริหาร มาตรฐานและระบบบูรณาการข้อมูลและส่งเสริมการดำเนินงานด้านเทคโนโลยี ด้านการจราจร และขนส่งอัจฉริยะ - เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาระบบ ITS ของกระทรวงคมนาคม - พัฒนาบุคลากรของกระทรวงคมนาคมด้านการใช้งานระบบ ITS - บริหารศูนย์บูรณาการข้อมูล

7.1.33 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ภารกิจหลักของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ "สมศ." มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ แนวทางการจัดการศึกษา แต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก กำหนดกรอบ แนวทาง วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก
- ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก
- กำกับดูแล กำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดำเนินโดยผู้ประเมินภายนอก ให้การรับรองมาตรฐาน ในกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานอาจดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเองได้
- พัฒนา ฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมและสนับสนุนให้องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพหรือวิชาการ เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ
- เสนอรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และสำนักงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาการกำหนดนโยบายทางการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา และเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
- ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพยสิทธิต่าง ๆ
- ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศ ต่างประเทศ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกิจการเกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา
- เก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- มอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

- ให้ประกาศนียบัตร หนังสือรับรอง เครื่องหมายวิทยฐานะในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีกลุ่มงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 4 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1
2. กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2
3. กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวะศึกษา
4. กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

กลุ่มงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.33.1 กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1

กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์พิเศษในระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสถานศึกษาอื่นนอกเหนือจากสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในความรับผิดชอบของกลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ดำเนินการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก วางแผนและดำเนินการให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาในระดับการศึกษาดังกล่าวให้ทั่วถึงตามเวลาที่กำหนด กำกับดูแลการประเมินคุณภาพภายนอกให้มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาของผู้ประเมินภายนอก ดำเนินการวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก และพิจารณาให้ข้อคิดเห็น พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดให้มีการฝึกอบรมและประเมินผลการฝึกอบรม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพและวิชาการ ร่วมรับผิดชอบในงานอื่นตามที่คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการมอบหมาย

7.1.33.2 กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2

กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์พิเศษในระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสถานศึกษาอื่นนอกเหนือจากสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในความรับผิดชอบ

ของกลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ดำเนินการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก วางแผนและดำเนินการให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาในระดับการศึกษาดังกล่าวให้ทั่วถึงตามเวลาที่กำหนด กำกับดูแลการประเมินคุณภาพภายนอกให้มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาของผู้ประเมินภายนอก ดำเนินการวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก และพิจารณาให้ข้อคิดเห็น พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดให้มีการฝึกอบรมและประเมินผลการฝึกอบรม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพและวิชาการ ร่วมรับผิดชอบในงานอื่นตามที่คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการมอบหมาย

7.1.33.3 กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา

กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาด้านการอาชีวศึกษา โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ดำเนินการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก วางแผนและดำเนินการให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาในระดับการศึกษาดังกล่าวให้ทั่วถึงตามเวลาที่กำหนด กำกับดูแลการประเมินคุณภาพภายนอกให้มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาของผู้ประเมินภายนอก ดำเนินการวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก และพิจารณาให้ข้อคิดเห็น พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดให้มีการฝึกอบรมและประเมินผลการฝึกอบรม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพและวิชาการ ร่วมรับผิดชอบในงานอื่นตามที่คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการมอบหมาย

7.1.33.4 กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาระดับการอุดมศึกษา โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ดำเนินการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก วางแผนและดำเนินการให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาในระดับการศึกษาดังกล่าวให้ทั่วถึงตามเวลาที่กำหนด กำกับดูแลการประเมินคุณภาพภายนอกให้มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาของผู้ประเมินภายนอก ดำเนินการวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก และพิจารณาให้ข้อคิดเห็น พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดให้มีการฝึกอบรมและประเมินผลการฝึกอบรม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพและวิชาการ ร่วมรับผิดชอบในงานอื่นตามที่คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการมอบหมาย

7.1.34 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)

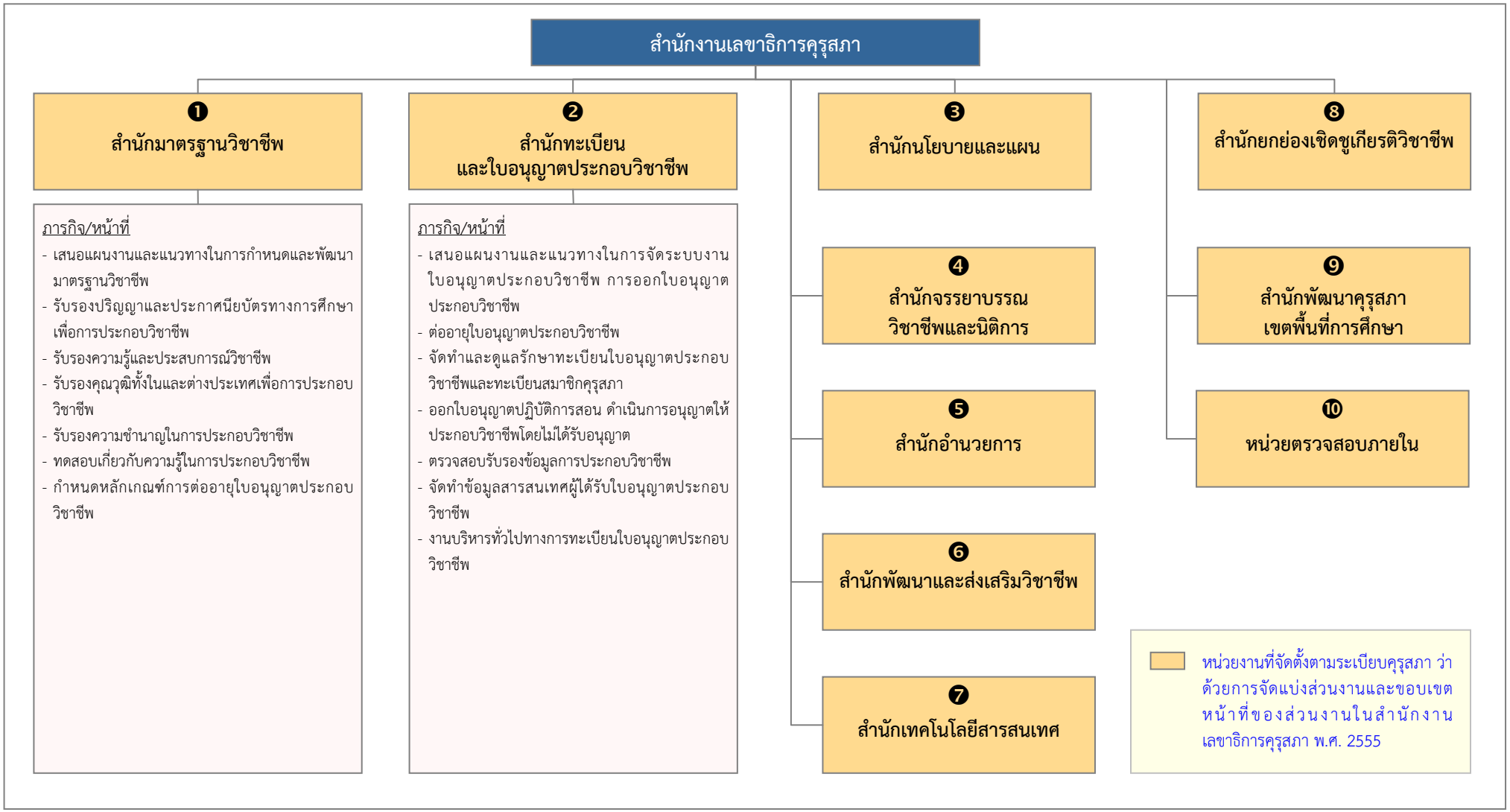

ภารกิจหลักของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับ ดูแล การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา เป็นการยกระดับวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ควบคุม ความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพ
- พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุงเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรของสถาบันต่างๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ
- รับรองความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ
- ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ
- เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของประเทศไทย
- ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายหรือปัญหาการพัฒนาวิชาชีพ
- ให้คำแนะนำ เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ หรือการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่างๆ
- กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคุรุสภา
- ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภา ข้อบังคับของคุรุสภา ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ใช้บังคับได้
- ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย การกำหนดลักษณะต้องห้ามมาตรา 13 การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาชีพ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต จรรยาบรรณของวิชาชีพและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ มาตรฐานวิชาชีพ วิธีการสรรหา การเลือก การเลือกตั้ง และการแต่งตั้งคณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรม

กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการคุรุสภา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน 2 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักมาตรฐานวิชาชีพ
2. สำนักทะเบียนและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

หน่วยงานในสังกัดข้างต้น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานดังนี้

7.1.34.1 สำนักมาตรฐานวิชาชีพ

สำนักมาตรฐานวิชาชีพ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแผนงานและแนวทางการกำหนดและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ การรับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ การรับรองคุณวุฒิในประเทศและต่างประเทศเพื่อการประกอบวิชาชีพ การรับรองความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การทดสอบเกี่ยวกับความรู้ในการประกอบวิชาชีพ การกำหนดหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7.1.34.2 สำนักทะเบียนและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

สำนักทะเบียนและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแผนงานแนวทางในการจัดระบบงานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การจัดทำและดูแลรักษาทะเบียนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและทะเบียนสมาชิกคุรุสภา การออกใบอนุญาตปฏิบัติการสอน การดำเนินการอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพโดยไม่ได้รับใบอนุญาต การตรวจสอบรับรองข้อมูลการประกอบวิชาชีพ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ งานบริหารทั่วไปทางการทะเบียนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7.2 กฎหมายเฉพาะที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน

หน่วยงานด้านการมาตรฐาน 34[1] หน่วยงาน มีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบและการดำเนินการด้านการมาตรฐานของแต่ละหน่วยงาน โดยแยกเป็นพระราชบัญญัติ 42 ฉบับ และกฎกระทรวง 4 ฉบับ[2] ดังนี้ (รายละเอียดของพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงแต่ละฉบับได้แสดงไว้ในรายงานการศึกษาขั้นกลาง ภาคผนวกที่ 8)

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
	หน่วยงานหลัก					
1	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545	- จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่างๆ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ - การออกใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน - การรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน	x	-	x
2	กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535	- กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งโรงงาน กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ ฯ ที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม - ออกใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงาน - กำกับและดูแลโรงงาน	x	x	x

[1] ลดลงจาก 35 หน่วยงาน เป็น 34 หน่วยงาน เนื่องจากมี 2 หน่วยงานที่ได้ถูกยกเลิก คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (สำนักงาน กสช.) และสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กทช.) พร้อมกับจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่เพื่อทำหน้าที่แทน 2 หน่วยงานที่ยกเลิกคือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

[2] หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตาม กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ ได้แก่ กรมประมง กรมวิทยาศาสตร์บริการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และกรมส่งเสริมการเกษตร

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
		พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	- กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ หรืออื่นๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม - รับขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ครอบครองวัตถุอันตราย - ตรวจสอบและควบคุมวัตถุอันตราย	x	x	x
3	กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พ.ร.บ. กักพืช พ.ศ. 2551	- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้าม หรือสิ่งกำกัด - ตรวจสอบและออกใบรับรองสุขอนามัยพืช - การอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเชื้อพันธุ์พืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกำกัด (พืช/ศัตรูพืช/พาหะ ชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด)	x	x	x
		พ.ร.บ. ปุ๋ย พ.ศ. 2518	- การออกใบอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านปุ๋ย - ควบคุมมิให้มีการผลิตเพื่อการค้า ขาย หรือนำเข้า ปุ๋ยที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข - การขึ้นทะเบียนปุ๋ย และการโฆษณาเกี่ยวกับปุ๋ย	x	x	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
		พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 [3]	- กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ หรืออื่นๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม - รับขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ครอบครองวัตถุอันตราย - ตรวจสอบและควบคุมวัตถุอันตราย	x	x	x
4	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ องค์การมหาชน (หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)	พ.ร.บ. พัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. 2540	- กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับหน่วยการวัดปริมาณ - การออกใบรับรองการสอบเทียบอุปกรณ์/เครื่องมือวัด	x	-	x
5	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	พ.ร.บ. เครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551	- กำหนดมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ - ออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ การออกใบอนุญาตจดทะเบียนประกอบการผลิต/นำเข้าเครื่องมือแพทย์ - การควบคุมเครื่องมือแพทย์	x	x	x
		พ.ร.บ. เครื่องสำอาง พ.ศ. 2535	- กำหนดปริมาณส่วนประกอบของเครื่องสำอางควบคุม - รับขึ้นทะเบียนและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ - วิเคราะห์และตรวจสอบเพื่อการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ	x	x	x

[3] กรมวิชาการเกษตร กำกับดูแลวัตถุอันตรายในส่วนที่เกี่ยวกับปุ๋ยหรือสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
		พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510	- การออกใบอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ยาแผนปัจจุบัน-แผนโบราณ - การกำกับดูแลให้มีการผลิต ขาย นำเข้า เป็นไปตามยามาตรฐาน - การขึ้นทะเบียนตำรับยา - การพิสูจน์หรือวิเคราะห์ยาตามตำรับยาที่ขอขึ้นทะเบียน	x	x	x
		พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522	- กำหนดมาตรฐานยาเสพติดให้โทษ การบรรจุและการเก็บรักษา - กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง - กำหนดระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล	x	x	x
		พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518	- กำหนดมาตรฐานวัตถุออกฤทธิ์ การบรรจุ การเก็บรักษา - การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ - การขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	x	x	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
		พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 [4]	- กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ หรืออื่นๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม - รับขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ครอบครองวัตถุอันตราย - ตรวจสอบและควบคุมวัตถุอันตราย	x	x	x
		พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. 2522	- การออกใบอนุญาตนำเข้าอาหารเพื่อจำหน่าย ตั้งโรงงานผลิตอาหาร - ควบคุมอาหาร ภาชนะบรรจุ และการใช้ภาชนะบรรจุให้มีคุณภาพหรือมาตรฐานตามที่กำหนด - การขึ้นทะเบียนตำรับอาหารและโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร	x	x	x
6	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	- กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) - การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน - การกำกับดูแลผลิตภัณฑ์ - ตรวจสอบและรับรองด้านการมาตรฐาน	x	x	x

[4] สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีภารกิจและอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 เช่นเดียวกันกับ กรมโรงงานอุตสาหกรรม แต่กำกับดูแลในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต ส่วนกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำกับดูแลในส่วนที่เกี่ยวกับสถานที่ประกอบการโรงงาน

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
7	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551	- กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) - การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน - การกำกับดูแล - การตรวจสอบและรับรองด้านสินค้าเกษตร	x	x	x
	หน่วยงานรอง					
8	กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	พ.ร.บ. มาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. 2542	- ออกหนังสือรับรองประกอบธุรกิจและใบอนุญาต - ตรวจสอบและให้คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัด - จดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว	-	x	x
9	กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551	- กำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ - ออกระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว - ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์	x	x	x
		พ.ร.บ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551	- กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว - กำกับดูแลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว	x	x	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
10	กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข	พ.ร.บ. ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535	- กำหนดส่วนประกอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาสูบ - รับแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบจากผู้ผลิต/ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ - กำกับดูแล ตรวจสอบ ให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จะขายให้มีส่วนประกอบตามมาตรฐาน	x	x	x
11	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	- กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม น้ำ อากาศ เสียง และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ - ตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม	x	x	x
12	สำนักมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์	พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503	- กำหนด/แก้ไข/ยกเลิกสินค้ามาตรฐานและมาตรฐานสินค้า - กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการตรวจสอบ และการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า สำหรับสินค้ามาตรฐาน - รับจดทะเบียนและอนุญาตให้เป็น ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า - ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า	x	x	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
	หน่วยงานเสริม					
13	กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม	พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	- รับจดทะเบียนและตรวจสภาพรถ - ออกใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่ง กิจการรับจัดการขนส่ง ใบอนุญาตผู้ประจำรถ (ผู้ขับรถ ผู้เก็บค่าโดยสาร นายตรวจ ผู้บริการ) การจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถ การจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง	-	x	x
		พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. 2522	- จดทะเบียนรถยนต์ การขอใช้หมายเลขทะเบียนรถ - ออกใบอนุญาตขับรถ	-	x	x
14	กรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม	พ.ร.บ. การเดินอากาศ พ.ศ. 2497	- จดทะเบียนอากาศยาน - กำหนดมาตรฐานอากาศยาน - ออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน - ออกใบรับรอง/ใบอนุญาต/ใบสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเดินอากาศ	-	x	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
15	กรมการปกครอง [5] กระทรวงมหาดไทย	พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. 2547	- กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม - ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม - ตรวจสอบเพื่อควบคุมให้มีการดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติ	x	x	x
16	กรมควบคุมมลพิษ [6] กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	- กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม - กำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องควบคุม	-	x	-
17	กรมเจ้าท่า [7] กระทรวงคมนาคม	พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456	- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ และเพื่อจดทะเบียนเรือไทย - ออกใบสำคัญรับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล แนวน้ำบรรทุก และรับรองการตรวจเรือเพื่อการอื่นๆ	-	x	x

[5] เดิมหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตาม พ.ร.บ.โรงแรม พ.ศ. 2478 คือ กรมตำรวจ สังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยมี ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นนายทะเบียน ต่อมามีพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ ไปจัดตั้งเป็น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในปี พ.ศ. 2541 กระทรวงมหาดไทยจึงประกาศแต่งตั้ง อธิบดีกรมการปกครอง เป็นนายทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานครตาม พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. 2478 และ พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. 2547 (ฉบับล่าสุด) ในปี พ.ศ. 2548 ดังนั้น กรมการปกครอง จึงเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบหลักตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ในปัจจุบัน

[6] กรมควบคุมมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ฉบับเดียวกันกับ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบต่างกัน

[7] “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “กรมเจ้าท่า” ในปี พ.ศ. 2552 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 8 ตรี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
18	กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์	พ.ร.บ. การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. 2548	- รับแจ้งและออกเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิตและเครื่องหมายรับรองต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี - ตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติก หรือวัสดุอื่นที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต ในการกำกับดูแล	-	x	x
19	กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย	พ.ร.บ. ช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535	- ออกใบอนุญาตให้เป็นช่างรังวัดเอกชน และใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน - กำหนดมาตรฐานเครื่องมือรังวัดที่จะใช้ในการรังวัดของช่างรังวัดเอกชน - ควบคุมสอดส่องความประพฤติและมรรยาทของช่างรังวัดเอกชน - ตรวจสอบเครื่องมือรังวัด	x	x	x
20	กรมประมง [8] กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2545	- ควบคุมการทำประมง การผลิตสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ประมงที่มีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัยให้มีปริมาณเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ	-	x	x

[8] กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2545 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้ กรมประมง มีภารกิจเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านการประมง เพื่อการจัดการทรัพยากรประมง ควบคุมการทำประมง และการผลิตสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ประมงที่มีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัยให้มีปริมาณเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ตลอดจนใช้ทรัพยากรประมงและทรัพยากรที่เกี่ยวเนื่องอย่างยั่งยืน

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
21	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535	- ออกใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ - กำหนดที่ตั้ง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ และหลักเกณฑ์/วิธีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย - รับรองการจำหน่ายเนื้อสัตว์	x	x	x
		พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525	- ออกใบอนุญาตผลิต นำเข้า ขาย อาหารสัตว์ - รับขึ้นทะเบียนและออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ - ตรวจสอบอาหารสัตว์ ภาชนะบรรจุ วิธีการผลิตอาหารสัตว์ หรือวิธีการเก็บรักษา ให้เป็นไปตามคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด	x	x	x
22	กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย	พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	- รับขึ้นทะเบียนและเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ - กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	-	x	x
23	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ [9] กระทรวงสาธารณสุข	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2552	- กำหนดและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานของระบบและวิธีตรวจวิเคราะห์ - ตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เพื่อควบคุมคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมาย ป้องกันและควบคุมโรค	-	-	x

[9] กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีภารกิจเกี่ยวกับการวิจัยและการตรวจชันสูตรด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยมีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนา องค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อผลการสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน และสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประเทศ ทำให้สามารถพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ รวมทั้งเพื่อการสนับสนุนกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภคของประชาชน

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
			- เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร ยาเสพติด และการชันสูตรโรค, ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข, เป็นห้องปฏิบัติการสอบเทียบเครื่องมือทางการแพทย์และสาธารณสุข - รับรองคุณภาพทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน			
24	กรมวิทยาศาสตร์บริการ [10] กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2545	- ให้บริการทางวิทยาศาสตร์ โดยกำกับดูแล ส่งเสริม วิจัยพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ	-	-	x
25	กรมส่งเสริมการเกษตร [11] กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2545	- กำหนดมาตรการ แนวทางในการส่งเสริมการเกษตร ควบคุมคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์	-	x	-

[10] กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2545 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้ กรมวิทยาศาสตร์บริการ มีภารกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิทยาศาสตร์ โดยกำกับดูแล ส่งเสริม วิจัยพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ เพื่อเสริมสร้างการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

[11] กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2545 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้ กรมส่งเสริมการเกษตร มีภารกิจเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรในการผลิต การแปรรูป การเพิ่มมูลค่าในสินค้าเกษตร การกำหนดมาตรการและแนวทางในการส่งเสริมการเกษตร การควบคุมคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ ตลอดจนถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสู่เกษตรกร เพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงในการผลิตและการประกอบอาชีพการเกษตร

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
26	สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	- กำหนดมาตรฐานยาง วิธีการมัดยางและการบรรจุหีบห่อยางเพื่อการส่งออก - ออกใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก ขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า ค้ายาง ตั้งโรงทำยาง และเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยาง - ตรวจสอบ/วิเคราะห์ยาง ผู้ทำสวนยาง เพื่อออกใบอนุญาต	x	x	x
27	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (รัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)	พ.ร.บ. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	- ให้บริการทดสอบ ตรวจวัด และบริการอื่นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	x
28	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)	พ.ร.บ. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2541	- ส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและการประเมินมาตรฐานการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในสถานศึกษา	-	-	x

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
29	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ [12] (องค์การอิสระ)	พ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551	- ออกใบอนุญาตผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์	-	x	x
		พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544	- ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม	-	x	x
		พ.ร.บ. วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498	- อนุญาตให้ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม	-	x	x
		พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553	- พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคม, การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม, การใช้เลขหมายโทรคมนาคม - กำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และในกิจการวิทยุคมนาคม	x	x	x
30	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม	พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520	- ตรวจสอบและควบคุมกิจการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน ให้เป็นไปตามเงื่อนไข/มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด	-	x	x

[12] สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดย พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 โดยทำหน้าที่แทน สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (สำนักงาน กสช.) และสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กทช.) ที่ถูกยกเลิกโดย :-

- อำนาจของสำนักงาน กสช. ยุติลง ตามความในมาตรา 3 ของ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ที่ยกเลิก พ.ร.บ. ฉบับเดิม (พ.ศ. 2543)
- อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กทช. ในการกำกับดูแลและตรวจสอบรับรองตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ยุติลง และถูกโอนไปเป็นของสำนักงาน กสทช. ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ตามความในมาตรา 56 มาตรา 60 และมาตรา 89 ของ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ที่ประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2553 แทนฉบับเดิม

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบและดำเนินการด้านการมาตรฐาน	พระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง	อำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติ/กฎกระทรวง			
			รายละเอียด	กำหนดมาตรฐาน	กำกับดูแล	ตรวจสอบรับรอง
31	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม	พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527	- รับจดทะเบียนชาวไร่อ้อยและหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อย - ทดสอบคุณภาพอ้อยและน้ำตาลทราย - ตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ	-	x	x
32	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม	พ.ร.บ. คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521	- กำหนดมาตฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก - กำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	x	x	-
33	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	- พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก - ประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา	x	-	x
34	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (องค์การมหาชน ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ)	พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546	- กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ - ควบคุมความประพฤติ/การดำเนินงานของผู้ประกอบการวิชาชีพการศึกษา - ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพ - รับรองปริญญา/ประกาศนียบัตร/วุฒิบัตรของสถาบันต่างๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ - รับรองความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ รวมถึงความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ	x	x	x